

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

APOLLODORI ATHENIENSIS

BIBLIOTHECÆ,

sive de Deorum origine, tam græcè, quàm latine,
luculentis pariter, ac doctis annotationibus illu-
strati, & nunc primum in lucem
editi libri tres.

BENEDICTO ÆGIO SPOLETINO
INTERPRETE,

*Accessit etiam libris hisce nominum rerumq[ue]
opulentissimus index.*

*Quibus demum additus est Scipionis Tetti viri
apprime docti de Apollodori*

AD OTHONEM TRVCSIVM

• Cardinalem amplissimum com-
mentarius.

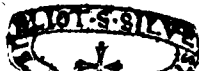

ROMÆ IN ÆDIBVS ANTONI BLADI.

PONTIF. MAX. EXCVSORIS

DE CAMPO FLORÆ.

M. D. L V.

43.

Hi c
expressum
quod
e Arcanis
remiter
ordinationi

Αδύλου εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου
βιβλιοθήκην.

Αἰῶνων πείρημα ἀφυστάμενος ἀπ' ἐμῆς
Γαλιέως μύθους γινώδι παλαιγενέας
Μὴδ' ἐς ὁμυρεῖν σελίδ' ἐμβλεπε, μὴδ' ἐλεγεῖν,
Μὴ δαγκὴν μουῦσαν, μὴδ' ἐμελοτραφεῖν,
Μὴ κυκλίων ζῆται πολύθρονον σίχον, εἰς με γράθρων,
Εὐρήσεις εἰς ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

quod B. Aegius sic uertebat.

Saeclorum seriem licet hic cognoscere paucis.

Si ueterem hanc nostram perlegis historiam :

Meonidae ne uolue uolumina, neue Elegiam,

Ne Tragicam musam, ne melicos numeros,

Multisonos Cyclicum uersus ne quære, quod in me

Inuenies, quicquid maximus orbis habet.

Μενανδρὸς Δραγκοθεῖα καὶ Ζ. Π. Βυρλ.
Φουλβίου Οὐρεσίνου. 1821.

Τάνδ' ἐλικωνιάδων δῶρον πολυῖσρα βίβλους,
τὰν, σάλπιγγα θεῶν, χ' ἄμειβων ἀρετᾶς.
Τᾶς πρὶν γηραλέας σελίδας ἔχ' ἀλάμπεις ὄρφνα,
τὰν πόλλ' ἐκ γυρόνων ἔλκεα δεξαμελίαν.
Νῦν παιμονίαις ἄτε χερσὶν φάρμακα πάσας
ἤπια, πάντα ὧφας λίγος ἠκέστω.
Ες δέ τε φῶς ἀγαθὸν αὖθις, καὶ νύκτα καθήρασ',
αὐτὰν αἰλίου δείξατο λαμπροτόρῳ.
Δαιμόνιοι Ἡρώδῃ, ὅτ' ἄλγος πολλὰ παθούσις
μοῖρα τείτην ζωᾷ ὕμμιν ἔδωκεν ἔχεις.

Motu proprio, etc. Cum, sicut dilectus filius noster Benedictus Aegius Spoletinus nobis exponi fecit ad communem studiosorum omnium utilitatem sua impensa Apollodori Athenienſi. Grāmatici Bibliothecē latinitate donatam hactenus non impressam, imprimi facere uelit, maximumq; sibi damnum foret si postmodum ab alijs imprimatur. Nos motu simili ex certa scientia inhibemus omnibus christifidelibus ubiq; existentibus præsertim bibliopolis, & librorum impressoribus sub excommunicationibus latæ sententiæ, in terris uero S. R. E. mediate, uel immediate subiectis etiam ducentorum ducatorum aureorum Camere Apostolicæ applicandorum, & amissionis librorum pœna toties, quoties contrauentum fuerit, ipso facto, & absq; alia declaratione incurrēda, ne per quinquennium ab impressione dicti auctoris computandum dictum opus græce, latineq; sua ut dictum est impensa excusum sine ipsius Benedicti expressa licentia imprimere, seu imprimi facere, uendere, nec uendi facere, seu uenale habere, aut proponere audeant. Mandantes uniuersis venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopis, Episcopis, eorumq; Vicarijs in spiritualibus generalibus, & in statu temporali S. R. E. etiam Legatis, & Vicelegatis sedis Apostolicæ, & ipsius status Gubernatoribus, ut quones ipsius Benedicti præfati parte fuerint requisiti eidem Benedicto efficacis defensionis præsidio assistentes ad omnem dicti Benedicti petitionem contra ino-

bedientes , et rebelles per censuras ecclesiasticas etiam sæpius ag=
grauando , & per alia iuris remedia auctoritate Apostolica exe=
quantur , inuocato etiam ad hoc , si opus fuerit , auxilio brachij
secularis . Non obstantibus constitutionib. & ordinationib. qui=
buscunq; . Quia uero difficile admodum esset præsentem Motum
proprium ad quælibet loca deferri , uolumus , & Apostolica au=
thoritate decernimus ipsius transumptis , uel exemplis etiam ipsis
operibus impressi plenam , & eandem prorsus fidem ubiq; tam
in iudicio , quam extra haberi , quæ præsentis originali haberetur ,
& quòd præsentis Motus proprii sola signatura sufficiat in iu=
dicio , & extra , ubiq; fidem faciat , regula nostra in contrarium
non obstante .

Placet D.N. . Papæ . Io. Mi. Cardinal. Saraceñ.

BENEDICTVS AEGIVS SPOLETINVS,

I A N O M E T E L L I O

SEQVANO S.P.D,

Terrorum animi uictum Iane Metelli uir sapientissime, quod ἀρεσις Græci uocant, ut omni diritate, & immanitate acerbissimum, damnatum, exterminatumq; semper fuisse inuenio; in quo M. Cicero nihil non mali esse testatur. quoniam & Menander Comædiæ nouæ scriptor; ingrato, inquit, homine Terra peius nihil creat, cuius exemplum, omni suppliciorum genere dignum de Popilio Lænate Piceno homine, in Ciceronem habetur. Hic enim capite anquisitus, illius eloquentia, causa admodum dubia fluctuans, saluus ad suos remissus; eloquentiæ postea patrem occidere non erubuit: & illud Cn. Magni, in Cn. Carbonem, quo ingrato factò, plus L. Sullæ uiribus, quàm suæ ipsius indulsit uerecundiæ. Contrà uerò insigni animi uirtute, quam gratitudinem uocant recentiores, nihil esse iucundius, nihil salutaris, ac magis frugiferum nihil, optimi cuiusq; sententia sancitū esse cōperio. Hinc Minuci in Fabiū Maximū, et Culeonis in Africanū priorē celeberrimas grati animi significationes usq; adeo cōmendari nemo ignorat. Proinde ego memoria repetens, cum mihi Apollodori tui Atheniensis Grammatici græcum exemplar latinitate donandum quamlibetissime concessisti, qualem, quantamq; de Aegi studijs opinionem animo tuo iandudum præcepisses, apertissime indicasti, nec non tuo quasi iudicio, me omnibus tanto labori uelut suffecturum declarasti, omnium quidem ingratisissimus esse censeret, si cui potius al-

AB !!

teri, quàm tibi hunc à me tuo iudicio susceptum laborem, ac
demum ad finem Dei Opt. Max. benignitate perductum, nun-
cupandum existimem. Non desuere, ingenue fateor, & gra-
uissimi quidem uiri, utriusq; nostrum cum amantissimi, tum etiam
studiosissimi; qui absolutam hanc, & à te mihi iniunctam olim
prouinciam, amplissimorum patrum cuipiam, aut Regulorum non-
nulli dedicarem; ut inde mihi, aut gratiam planè immortalem
conciliarem, aut pecuniolam certe aliquam æruscarem. Ego ue-
rò, qui ambitionem semper effugi, ac ut ineptissimus æruscator
à pecuniæ studio semper abhorruì, ijsce Lænatis, ac Pompei in-
gratis factis explosis, Minuci, & Culconis gratum, piumq; opus
imitatus, ijsce inquam amicis, τῆς ἀρεστίας uitium, quod
à me alienissimum esse nemo ignorat, uitandum censeo; neq; hac
contumelia, iniuriaq; Apollodorum nostrum affecturus sum. Is
enim ad eum, à quo iampridem ad me uenit, redire maiorem in
modum desiderat; cur igitur, inquam, tanto eius desiderio satis
ego minime faciam? Veniat igitur ad te; ac iam tandem sub tuo
nomine, qui per tot sæcula, delituit, Apollodorus emergat in lu-
cem, At, si per Ægium, serius, quàm uolebas, ad te redit, ni-
hil est, quod illi succenseas, atq; eo secum nomine expostules;
quandoquidem in eo uertendo, expoliendo, exornandoq; atq; il-
lustrando, longiore temporis cursu opus fuit. Incredibile est mi-
Metelli, quantum ille mihi negotij facefferit: erat enim, ut te mi-
nime latet, sic mutilus, sic mancus, sic lacer, sic inuersus erat;
ut in eo restituendo longa, ac diuturna cum Latinorum, tum Græ-
corum auctorum uolumina, nocturna, ac diurna manu uersare
necessè fuerit. Quam rem ex nostris annotationibus cum Apollo-
doro editis abs te facillime cognitum iri spero. Illud interim au-
daçter (absit arrogantia uerbis) de me in Apollodoro interpre =

M.

tando, dici posse arbitror, ita me elaborasse, ac profecisse in com-
munem studiosorum utilitatem; ut, quod antea per eius quasi pela-
gus ne Delius quidem natator enatasset incolumis: nunc sane,
quiuis uel mediocriter natandi peritus, citra ullum suffocandi,
mergendiq; discrimen, tranabit in tutum. Vale. Męq; illi tuo
Antonio Augustinio duodecimuiro slutibus iudicandis et doctrina, *dubium*
& animi Sanctitate eminentissimo commenda. Romę Kal.
Octobris. M. D. LV.

Auſtorum nomina, quibus & quoties Apollodorus profecerit,
ſuis, folio, pagina, & linea, ubi nam citentur, indicata.

Acufilaus 39.2.15. & 40.1. 27. & 40.2.19. & 46. 1.1. & 63.2.17. & 93. 1.27. et 109.1.8. et 118. 1.8. & 123. 1.16. & 133.2.12.	Eumelus 110.1.12. & 110. 2.17. & 118.1.10.
Alcmæonidis ſcriptor 19.2. 23.	Euripides 42.1.9. & 104.2 9. & 112.1.25.
Apollonius 32.1.13.	Herodorus 30 1.25. & 97. 2.8.
Aſcheprades 40.2.15. et 87. 2.21. & 108.2.10.	Hefiodus 19.2.3. & 32.1.4. & 93.2.10. et 40.1.27.) & 40.2.9. & 45.2.26 & 47.2.19. & 49.1.11 & 97.2.7. et 103.2.14. & 109.1.9. & 110.1. 16. & 112.1.25. et 129 2.3.
Aſius 118.1.17.	Homerus 45.2.8. & 47.2. 5. & 97.2.10. & 98 2.15.
Caſtor 40.1.22.	
Cercops 40.2.17. & 45.1. 15.	
Demaretes 30.2.27.	
Dionyſius 30.2.9.	

Mnesagoras 115.2.3.

Naupaëticorum scriptor 115.

1.26.et 115.2.1.et 129.
2.4.

Orpheus 115.1.24.

Panyasis 9.1.7.

Pherecides 7.2.3.& 9.1.10.

& 20.1.3.& 30.2.2.et

40.2.16.& 55.2.14.et

91.2.17.& 92.1.13.&

103.1.24.

Philocrates 127.2.25.

Pindarus 49.1.11.

Pisander 19.2.25.

qui reditus scripsit 45.1.13.

Stesichorus 114.2.25.et 115

1.24.

Telefilla 97.2.27.

Thebaidos scriptor 19.1.27.

Tragici 45.1.10.et 45.2.10.

FINIS.

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΟΝ, α.

APOLLODORI ATHENIENSIS
GRAMMATICI BIBLIOTHECÆ
SIVE DE DEOR. ORIGINE,
LIBER PRIMVS.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ο Υψίστος πρῶτος τῶν
παντὸς ἐδωκέν·
οὐ κόσμον. γὰρ αὖθις γὰρ ἐ-
τέκνωσεν πρῶτοις τῶν ἐκεί-
νῳ χειρὸς προαγορεύει-
τας. Βελάρων, Γύλων, Κοί-
ον. οἱ μέγιστοι αὖτ' ἐπέρ-
βλητοι, καὶ δυνάμει κοσμο-
στίκων. χεῖρας μὲν, αἰὲν
ἐκείτων, κεφαλὰς δὲ, αἰὲν
πυρρῶντα ἔχοντες. μετὰ
τῶν τῶν δὲ, αὐτῶν τεκνοὶ γὰρ,
κύκλωπας Ἀργῶν, Στόρ-
ῶν, Βροῦτῶν, ὧν ἐκείτων

C OELVS primus or-
bis vniuersi imperio
præfuit, quique ducta vxore Tellure, priores ex ea filios
fussult, quos Centimanosappel-
larunt, Briareum, Gyan, ac Cœ-
um: qui, quod singuli centum
manus, & capita quinquagin-
ta haberent, corporis cum mas-
gnitudine, tum robore (cæteris
mortalibus) antecelluerunt.
Post hosce autem è Cælo tel-
lus, Cyclopas, Harpen, Stero-
pem, & Brontem, singulos

APOLLODORI

singulis & his quidem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Caelus vinctos deiecit in tartarum. id locus est ad inferos. tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à caelo terram abesse ferunt.

Caelus item ex eadem coniuge procreavit Oceanum, Cæum, Hyperionem, Crizum, Lapetamq; cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias Tethyn.

Rheam, Themî, Mnemosinem, Phœbemq; ac Thiam, quas Titanidas nominarunt, Mox vero Terra indignissime ferens, filiorum in tartara deiectionum internecionem Titanas, ut patrem dolo aggredierentur, inducit. Saturnoq; Adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes præter Vnum Oceanum in patrem impetum faciunt, & Saturnus præfetta Cæli ge-

εἶχεν εἰς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ τοὺς μετώπου. ἀλλὰ τοὺς μὲν οὐρανὸς δῖος, εἰς τὰ ῥέταρον ἔρριψε. τόπος δὲ οὗτος ὀρεβώδης ὅστις εἰς αἶθου, τοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπὸ οὐρανοῦ γῆ. Τεκνοὶ δὲ αὐτοῦ ἐκ γῆς παῖδες μὲν οὗτοι πέντασ' προσκρηάσονται. Ωκεανὸς, Κοῖος, Υπερίων, Κρόνιος, Ιαπετιὸς, καὶ νεώτατον Ἀπώντιος, Κρόνον θυγατὶράσ' τε πέντε κληθεῖσας Πανόρας. Τηθύ, Ρέα, Θέτις, Μνημοσύνη, Φοῖβη, Διώνη, Θεία. Αἰγινακτοῦσα δὲ γῆ αὐτὴ τῇ ἀπωλείᾳ τῇ εἰς τὰ ῥέταρον ἐκρηάτων παίδων, πέντε οὗτοι τὶ τὰ νασ' ἐπιθόσκει τῷ πατρὶ. καὶ δίδωσιν. Ἀδάμασιν ἄπ' ὧν Κρόνος οἱ δὲ Ωκεανοῦ χωρὶς αὐτὴν τίθεται. Καὶ Κρόνος ἀπὸ τῶν πατέρων αἰδοῖα τοῦ πατρὸς, εἰς τὴν θαλάσσαν

ἀφίστην. ἐκ δὲ τῷ ὕδατι
 μῶν τοῦ ῥέοντος αἵματος,
 ὀριννύου ἐλίσοντο. αἰλκται.
 Τισιφόνη, μεγάληρα. τῆς δὲ
 5 ἀρχῆς ἐκβαλόντες, τοὺς τε
 καὶ ταρταροῦσι τὰς αὐτῶν
 γαλῶν ἀδελφοῖς, καὶ τῶν
 ἀρχῶν κρῖνας πρὶς δὲ καὶ.
 Οἱ δὲ, οὐ τοῖς μὲν τῶν ταρ
 10 τάρω πάλιν διήκεις, καὶ δεῖρ
 ξει. τῶν δὲ ἀδελφῶν ῥέου
 γήμας, ἐπειδὴ γῆπε, καὶ οὐρα
 νος ἐστὶν αὐτῶν αὐτῶν,
 λέγοντες ἅπασι πᾶσι τοῖς
 15 τῶν ἀρχῶν ἀφαιρέσει
 ὄσαι, καὶ πᾶσι τὰ γλῶσ
 σῶν. καὶ πρῶτῳ μὲν γλῶ
 σῶν εἶσαι, καὶ πᾶσι.
 εἶτα δὲ μὲν, καὶ Ἡρα.
 20 μετὰ δὲ πλῶντων, καὶ πᾶσι
 ὄσαι. ἐρμῶν δὲ ἀδὲ
 οὐ τοῖς ῥέα, παραγίνεται
 μὲν εἰς κρῖνας, ὅπως
 τὸν Δία ἐκκυμοιοῦσιν ἐτὶ γ
 25 καὶ. γλῶσῶν δὲ εἰς ἄνθρωπον
 δῖον Δία, καὶ οὐ τοῖς μὲν δὲ
 ὄσαι ῥέφεισαι, κούρησί τε,

nitalia detecit in pelagus,
 deque Virilium sanguinis pro
 fluentibus guttis, Brinnyes,
 Aleto, Tisiphone, ac Megæ
 ra evasæ sunt. Cælo de
 5 mum è Regno expulso, et
 reudeatis ab ima Tartari pro
 funditate germanis fratribus,
 Saturnum imperio suffece
 runt. At hic rursus Titanas
 fratres compeditos demisit in
 tartarum, Rheam inde sor
 rem sibi in matrimonium co
 pulavit. Post, ubi Cælus, ac
 Terra illâ filij sui viribus im
 pero disturbatum iri prædi
 xerunt, singulos, ut quisque
 in lacum prodibat, atque nas
 scebatur, ita deuorabat. Et Ve
 stem prius, Cererem deinde,
 et Lunonem. Post has Plu
 tonem, et Neptunum deglu
 tiuit. quamobrem, Irata con
 iux Rhea in Cretam, quo
 tempore Iouem in vtero fe
 rebat, proficiscitur, ubi in
 Antro dictæo illum parit,
 et Curetibus, Adrasteæq;,

ac Idæ nymphis Melissarum
filijs alendum dedit : Hæ
vero Amalibæ lacte pue-
rum educant. At Curetes
in antro armati infancem as-
seruantes hastilibus scuane
vagientis. pueri vocem Sa-
turnus audiret, concutiebant.
Rhea vero inuolutum fasciis
lapidem pro nato patri si-
lio deuorandum dedit.

Mox, vbi Iupiter iustus,
atque integræ fuit ætatis,
Metin Oceani filiam soci-
am capit, quæ Saturno
pharmacum bibendum pro-
pinat : cuius ille vi coa-
ctus lapidem prius, deinde,
quos antea filios, deuorarat,
euomit : quarum adiuuen-
to Iupiter aduersus patrem
Saturnum, ac Titanas, bel-
lum gessit. Verum deci-
mo post huiusce inter eos
belli, anno Tellus victo-
riam Ioui, si in Tartarum
deiectos sibi in socie-
tatem adsciuerit, vaticina-

τε, καὶ ταῖς μελαιστῶν παῖ-
σι νύμφαις ὁσραστεῖσθε, κὴ
ἴδῃ. αὐταὶ μὲν ἔν τὸν παῖ-
δα ἔφερον τῷ τῆς ἀμαλ-
θείας γάλακτι. οἱ δὲ κού-
ρητες εἰσπάσαι αὐτῷ αἶψα,
τὸ βρέφος φυλάσσοντες,
τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας,
συνέκρουον, ἵνα μὴ τὸ παι-
δες φανῆς ὁ κρόνος ἀκούσῃ. 10
Ῥέα δὲ Λίδον ἀπαργανώσα-
σα, δίδωκε κρόνον καὶ ταπειν-
ὸς τὸν γαληνημίον παῖδα.
ἐπειδὴ δὲ ξυῖς ἐγλήθη κί-
λειος, λαμβάσκει Μήτιν τῶν 15
Ὀκεανῶν στυμφοῖον, ἣ δίδω-
σι κρόνον καὶ ταπεινὸν φάρμα-
κον, ἐφ' οὗ ἐκείνος αἰάλας
θεῖς, πρῶτον μὲν ἔζεμεν ἢ
Λίδον, ἔπειτα τῶν παῶν δας, 20
οὓς κατέπε. μεθ' ὧν ξυῖς ἦ
πεῖς κρόνον, καὶ Τιτάνας
ἐσθνεκε πόλεμον. μαζο-
μήων δὲ αὐτῆς εἰσάγουσιν
δίκα, ἥ γὰρ τῷ δι' ἔχρασε τιμὰς
νίκῃ. τῶν καὶ ταπεινὰ πο-
θείτας αὐτὴ ἔχον συμμαχίαν.

5 ο δὲ τῶν φρουρῶν (ἀν-
 ᾧ τὰ δισημὰ Κάμπιω ἀ-
 ποκτείναντα ἔλυσε, καὶ κύν-
 κλωπις τὸ τε δὴ μὲν δίδασσι
 10 βροτῶν, καὶ ἄστρα πῶν, ἣ
 καρῶν, πλούτων δὲ
 καὶ ἐλῶν, ποσειδῶνι δὲ ἵστα-
 ται. οἱ δὲ τούτοις ὁ πᾶσι-
 δέσπος κρατοῦσι Τιτάνων.
 15 καὶ καθείρξαντες αὐτῶν ἐν
 τῇ ταρτάρῳ, ὅν ἐκ τὸ γ-
 χεῖρας καθέσπεν φύλα-
 κας. αὐτοὶ δὲ διακληροῦ-
 νται πᾶσι τῆς ἀρχῆς, καὶ
 20 λαγχάνει, ἕως μὲν πῶν ἐν
 οὐρανῷ διασείσται. ποσει-
 δῶν δὲ πῶν ἐν θαλάσσῃ.
 πλούτων δὲ πῶν ἐν ἄλῃ.
 Ἐλπίον δὲ Τιτάνων ἔκγονοι
 25 Ωκεανοῦ μὲν, καὶ τῆς γῆς,
 τρεῖς χίλια ὠκεαίδες, Ἀ-
 σία, Στύξ, Ἠλέκτρα, Δω-
 εῖς, Εὐρυνόμη, Ἀμφιτείτη,
 μῦτις. Κοίου δὲ, καὶ Φοί-
 30 βης, Ἀσδρία, καὶ Λητώ.
 Υπερίονος δὲ, καὶ Θείας,
 Ἥως, Ἥλιος, Σελήνη. Κεῖου

ra est. Tum is, Campo eas
 ffoce interfecta, illos ē vin-
 culis liberauit. Iam tum etiā
 Cyclopes Iouem temtru, ful-
 gerraq; , & fulmine, Platos
 nem autem Calca, & Ne-
 ptunum tridente condona-
 runt. His illi telis armati
 Titanas subigunt, & coniec-
 eos in vincula, atque in tar-
 tarum detrusos, cētumannis cus-
 todiendos dederunt, quo fat-
 esto ydem rerum imperium
 forte inter se partiuntur: ac
 Ioui quidem cæli regnum.
 Neptuno Maris, & Plutoni
 inferorum loca obtigerunt.
 Cæterum titambus procreā-
 tur, Oceano quidem, & The-
 tye, Oceanidum terna mil-
 lia. Asia, Styx, Electra,
 Doris, Eurynome. Amphit-
 rate, Metis. Cælo autem
 ex Phæbe, Asteria, & La-
 tona: ex Hyperione, ac
 Thea, Aurora, Sol, Lus-
 na, Crio ad hæc & Eu-
 rhyæ Pluti filie nati sunt

APOLLODORI

Astræus, Pallas, Perſes. Iapoto aut̃ ex Aſia Oceani filia naſcitur Atlasq̃ ſuis humeris cœlum ſubſtinet, Prometheus item, et Epimetheus, et Menætiſ, quę in titanie bello fulminatum Iupiter in tartarum de-
 aruſit. Sed ẽ Saturno, ac Philyra geniti ſunt Chiron ge-
 minus centaurus : ex Auro-
 ra vero, ẽ Aſtraco nati ſũt
 Venti, ẽ Aſtra . Perſes ex
 Aſteria Hecatē genuit. Pal-
 lanti, ẽ Stygi ex Oceano. p-
 creati ſunt Nice, Cratus, Zee-
 lus, Bieq̃ . Iupiter Stygis aquā
 de ſcopulop̃ inferorũ loca flu-
 entem , iuriſiurandi religioſe
 ne decoravit : quod ipſi cõtra
 Titanas, una cum filijs opem
 tulerit . Ponti vero et Tere-
 bæ bi ſunt filij, Phorcus,
 Thaumas, Nereus, Eury-
 bæa, Ceto . Ex Thaumante
 autem, ẽ Eleſtra Oceani
 filijs natæ ſunt , Iris, Har-
 pyiæ, Aello, ẽ Ocypete.
 Phorci, ẽ Cetus gignuntur

δε, κ̃ Εὐρυβοῖας τῷ πατρὶ
 τοῦ Ἀστῆος, Πάλλας, Πόρ-
 ους, Ἰαπίτου δὲ, καὶ Ἀστὴς
 τῆς Ωκεανοῦ, Ἀτλὰς, ὅς
 ἔχει τοῖς ὅμοις τὸ οὐρανόν.
 καὶ Πρωμῆθῆς, καὶ Ἐπιμν-
 δῆος, καὶ Μενότιος, ὃν κατ-
 ρωντῶσας εἰ τῇ Πιτανόμα-
 χᾷ ξύς, κατεπαράρσαν.
 Ἐλίοφο δὲ καὶ Κρόνου, καὶ το
 Φιλύρας, Χείρων διφωῖς
 καὶ Πάρος. ἵους δὲ, κ̃ Ἀ-
 στῆσιον αἵμοι, καὶ Ἀστῆ-
 πῆσιον δὲ, καὶ Ἀστῆσιον, εἰ-
 κῶτι, Πάλλας πῆσι δὲ, καὶ το
 Στιγῶς τῆς Ωκεανοῦ, Νί-
 κῆ, Κράτης, Ξήλος, Βία. Τὸ
 δὲ τῆς Στυγῶς ὑδὼρ ἐκπέτῆας
 εἰ ἄδου ῥέον, ξύς ἐπίν-
 σαν ὄρεον ταύτῃ αὐτῇ πῆσι
 μὲν διδούς, αὐτῶν αὐτῶν κα-
 τὰ πῆσιων μετὲ τῆς παί-
 δων σινεμάχῃς. Πόντου
 δὲ, καὶ γῆς, Φόρκις, Θαύ-
 μάς, Νηρῶς, Εὐρυβοῖα, κ̃ το
 τῶ. Θαύμασιτος μετὸ αὐτῶν, κ̃
 ἡλίκῶς τῷ ὀκεανοῦ ἴεις,

καὶ αὐτὰ πύλαι, αἰελλὰ. ὠκυ-
 πίτη. Φόρκου δὲ, καὶ κη-
 τοῦς, φορκυάδης χορζόνου,
 ποδὲ ὦν ὄρουμλο, ὅ ταν ταῖ
 5 κατὰ πρῶτα λίσσαμλο. Νη-
 ρέως δὲ, κὶ δάωιδος τῆς Ὠ-
 κλαίου, νηρείδης, ὦν τὰ εὐό-
 ματα. Κυμοδόν, Σπειώ.
 Γλαυκοδόν, Ναυσιδόν, αἰ-
 10 λίν, Βρατώ, Σαώ, Αμφιτεί-
 τη, Ὀνίκη, Ὠέης, Ὀλιμπίον,
 Ἄγαυή, Εὐδώρα, Δωτώ, Φέ-
 ρουζα, Γαλάτεια, Ακταίη,
 Γεωρμέδουζα, Ἰπποδόν, Λυ-
 15 σίανοσσα, Κυμώ, Πιόνη, Α-
 λιμέδν, Πλευρόν, Εὐκρά-
 τη, Πρωτώ, Καλυψώ, Παιό-
 πη, Κρεστώ, Νεόμνης, Ἰππο-
 νόη, Διταίειρα, Πηλωόη, Λυ-
 20 θόν. Μελίη, Διάνη, Ισσίη,
 Δηρώ, Εὐαγρόη, Υαμιάδη,
 Εὐμόδπη, Ιόνη, Δαυακμήη,
 Κητώ, Λιμνώρφα. Ζεὺς δὲ
 γαμείμλῃ ἔρασ, καὶ πεντοῖ,
 25 Ἡέλω, εἰλειθίηαι, αὐτῆς.
 μέγανται δὲ πολλὰς θνη-
 ταῖς τε, κὶ ἀθανάτοις γαμει

Phoreyades, Gorgones, de
 quibus dicendum erit : vbi
 de Persei rebus conscribe-
 mus. Nerci, et Doridis,
 quos Oceanus genuit, Ner-
 reides filiae fuerunt : que
 hisce nominibus appellan-
 tur, Cymochoë, Spiò, Glau-
 cochoë, Naufchoë, Halia,
 Braio, Sao, Amphitrile,
 Eunice, Thetis, Bulimene,
 Agane, Eudora, Doto, Phe-
 rusa, Galatea, Actæa, Prox-
 tomedusa, Hippothoe, Ly-
 sianassa, Cymo, Pione, Ha-
 limede, Plesaurè, Eucrate,
 Proio, Calypso, Panope,
 Cratio, Neomeris, Hip-
 ponoe. Deianira, Polynoe,
 Autnoe, Melie, Dione,
 Isæa, Derò, Euagore, Psa-
 mathe, Eumolpe, Ione, Dy-
 namene, Cetò, Limnoreia.
 Iupiter autem Iunonem sibi
 coniubio iunxit, ex eaq; He-
 ben, Ilitbyian, et Argen pro-
 creauit. ad hæc multis cū mor-
 talibus, cū immortalibus mulie-

ribus admiscetur. Ex The-
tide igitur Cæli filia, Ho-
ras creat, Irenen, Eunoi-
am, Dicen, Farcas Clo-
chō, Lachēsīn, Acropōn. Ex
Dione Venerem: ex Eury-
nomē, Oceani filia, Græ-
tas, Aglaiam, Euphrosy-
nen, & Thaliām: De Scyge
Proserpinām: ē Mnemosy-
ne, Musas, quarum Prin-
ceps orationum est Calliope,
deinde Clīo, Melpōmene, Eu-
terpe, Erato, Terpsichore,
Urania, Thalia, & Poly-
mnia. Atqui Calliopes, &
Oragri Linus, dictus Apollō-
nis, filius fuit, quem Hercu-
les interemit, & Orpheus,
qui citharædicam exercuit:
enius cantu lapides, arbor-
esq; promouebat. Hic, post
Eurydicen coniugem set-
pentis morsu ē medio subla-
tam, ad Plutonis, reuocatus
ipsum descendit, ab eoq;
persuadus, ei reducendæ vxor-
is potestatem facit, ea les-

ξιν. ἐκ μὲν οὖν Θέτιδος τῆς
οὐρανοῦ, ἑνὶ ἄ θυγατρὸς
ἑρασ, εἰρήνην, εὐνομίαν,
δίκην, μοῖραν, κλαδί, καί
χρυσιν, ἀφροδίτην, ἐκ Διώνης, ὁ
ἀφροδίτην. ὅς ὀφειόμενος
δὲ τῆς ὁκάου, χέρεταρ,
ἀγλαίην, εὐφροσύνην, δαί-
λειαν, ἐκ δὲ σκυγῆς, πρῶτον
φόνην, ἐκ δὲ μνημοσύνης ἰο-
μόνοιας, πρῶτον μὲν καλ-
λιόπην, εἴτα κλειώ, μετὰ
μυθολογίαν, εὐτέρπην, ἑρατώ,
τέρψιχόρην, οὐρανίαν, δαί-
λειαν, πολὺμνιον. Καλ-
λιόπης μὲν οὖν, καὶ οἱ ἄλλοι
κατ' ἐπικλήσιν δὲ, ἀρχιλο-
γος, λίνος, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέ-
κτεινε, καὶ ὁ ἑφρόνιος ἀσκή-
σας καὶ ἀφροδίτην. ὅς ἄφρων
ἐκινή λίνου τὰ, καὶ δειδύρα.
ἀφροδίτης δὲ εὐφροσύνης
τῆς γυναικὸς αὐτῆς, ἀρχεί-
σης ὡς ὁ φέρος, κατὰ τὴν
εἰς ἄδου δέλφιν ἀγαγεῖν αὐ-
τήν. καὶ πολλοὺς τῶν ἐπι-
στὰς αἰκαπύμεται. ὁ δὲ ὑπὲρ

ἄρ' ἔγωγε ποιήσῃν, αὐτὰρ μὲν
 ποσειδάωνος Ὀρφεὺς ἄνδρ-
 στραφῶ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν
 αὐτῷ πᾶρξεν ἰδοῖν, ὃ δ' ἄ-
 νδρῶν ἐπιστραφεὺς ἐδάκρυον
 τὴν γυναικῶν. ἡ δὲ, πάλιν
 ἐπέσχετο. ὅττι δὲ Ὀρφεὺς
 καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια, καὶ
 τέταρτα παρὰ τὴν περὶ αὐ-
 τοῦ διασπαθεῖς, ἔπειθ' ἦν με-
 τὰ δῶν. Κλειὸ δ' ἐπὶ πόρον
 οὗ μάλιστα ἠγάσθη καὶ τὰ
 μῦθον ἀφροδίτης, ἀνεῖδον
 γὰρ αὐτῇ τὸν τῶν ἀδώνιδος
 ἔρωτα. στυγερὰ δ' ἐ-
 γλύνουσιν ὅττι αὐτῇ παῖδα ὑά-
 κινδον, ἃ δὲ μὲν οἱ οὐκ ἔλαμ-
 μνος, καὶ ἀργόπης νύμφης
 ἔχεν ἔρωτα. πρῶτος ἀρξά-
 μενος ὁ αὐτὸς ἀρξείων. ἀλλ' ὑά-
 κινδον μὲν ὕδατον ἀπὸ λῶας
 ὁρμήλων ὄντα, δίσκῳ βα-
 λὼν, ἄλων ἀπέκτεινε.
 Θάμυρις δ' ἐκείλει δισκῶν
 ἐκ κῶν, καὶ κιδναρφῶν, παρὰ
 ποιοῖτ' ἔπειθ' ἐμύσσει, στυ-
 γερὰ μὲν αὐτῷ μὲν ἐκείτῳ.

ge, ac patto, ut inter res
 deundum Orpheus coniu-
 giis conspiciendis gratia ~~ante~~ *retro*
 tes nunquam resisteret, quā,
 cum iam domum peruenisset
 suam, Ille autem haudqua-
 quam fidens, conuersus Eus-
 rydicen uxorem insequentem
 spectauit, quæ tum ad Plus-
 tonis remeauit. Post hæc Or-
 pheus; Dionysij mysterijs, in-
 uentis, discerptus à Manadi-
 bus ad pieriam sepultus fuisse
 se proditur. Chio Pierum
 Magnetis filium, Veneris ira,
 quod ei Adonidis amorē ex-
 probraisset, deperit, cuius
 compressu Hyacinthum fu-
 lium concepit. Huius amore
 Thamyris Philamoni, et Ar-
 giopes nymphæ filius inflam-
 matus fuit. Hic mascula Ve-
 nerem primus incerpissē dicitur:
 Sed Hyacinthum Ama-
 sium disco percussum Apollo
 inuitus occidit. Thamyris cū
 forma corporis præstans, tum
 fidibus clarus, de cantu Musas

APOLLODORI

prouocauit, omniūq; concubitu-
tum victor, victus autē illa-
rū arbitrato se multatum iri
paciscitur. Musæ itaq; supe-
ratum Thamyris oculorum
luce, & citharædica priuāt.
Cæterum Rhesus fuit Euter-
pes, ac Strymonis amnis fi-
lius, quem in bello Troia-
no Diomedes obtruncauit.
Nec desunt, qui hunc Cal-
liope natum esse scribunt.
Corybantes ex Apolline,
& Thalia geniti sunt.
At Melpomene, & Ache-
loo, Sirenes: de quibus, ubi
de Vlyssæ agetur, dicemus.
Iuno citra cuiusquam concu-
bitum peperit Volcanus.
Sed Homeri testimo-
nio, & hunc Ioue natum es-
se confirmatur: quem Iu-
piter matri in vincula con-
iectæ opem ferentem de cæ-
lo præcipitem dedit. Nam
coniugem, quod Herculi ad
Iliacæ deuastrandæ navi-
genti tempestatem intulisset,

ἀρετῇ πλεονέσκειν πέ-
σαις. ἐὰν δὲ ἡττηθῇ, σθηνῇ,
οὗ αὐτὸ ἐκείναι δίλυσαι καὶ
πῶρ τῶραι δὲ αἱ μοῦσαι γε
νόμηναι, καὶ τῆς ὀμμέτης
αὐτὸν, καὶ τῆς κλυδωνοῦσας
ἐσθύνουσαν. ὁ τῶρ πῆς δὲ κῆ
ποταμοῦ στύμμοκος εὔσος,
ὃν αἱ τοῖα Διομήδης ἀπέκτει-
νεν. ὡς δὲ αἱ λαίπλοισιν, ὅτι οἱ
καλλιόπης ὑπῆρχεν. Δια-
λέξασθαι δὲ, καὶ ἀκρόασις
ἐχέουσιν κορύβαντες. μελ-
πομένης δὲ, καὶ ἀχελώου,
στεινῆς, πῶρ δὲ αἱ τοῖς
πῶρ ἐκδυναστέως ἐκδύμην. Ἡρα
δὲ χερσὶ δύνῃς ἐχέουσιν ἡ-
φαιστον. ὡς δὲ Ὀμηρος λέ-
γει, καὶ ὅσον ἐκδύς ἐχέ-
ουσιν. εἴπῃ δὲ αὐτὸν ἐξ οὐ-
ρανοῦ ξύς. Ἡρα δὲ θεῶν
βουδυνῆτα, πάντῃ γὰρ
ἐξεκρέμασε ξύς ἐξ ὀλύμ-
που, χειμῶνα ἐπιπέμφα-
σαν Ἡρακλεῖ, ὅτε τροίαν ἐ-
λὼν ἐπλεῖ. πῶρ τὰ δὲ ἡ-
φαιστον αἱ λήμναι, καὶ πῆ-

5 ραθείτα τὰς ἐξέσεις, δι-
 10 σωσι δ' ἑπ' ἑ. μίγνυνται δ' ἑ-
 15 λὺς ἄλλοι, μέλα βαλλούσιν
 20 ἰς πολλὰς ἰδέας, ἔπειτα
 25 μὴ σσελθεῖν. καὶ αὖ-
 30 οὐλομένην ἔγκυσεν, κα-
 35 πίνει φάλαγξ. ἐπεὶ πόρ-
 40 γη γένεσθαι παῖδα, με-
 45 λὺ μέλλουσιν ἐξ αὐτῆς
 50 γένεσθαι κόρον, ὃς οὐραίου
 55 οὐλομένης γένεσθαι. ὅτε
 60 φάλαγξ κατέπεσεν αὐτὴν,
 65 (ἡ δ' ἔτι) τινὰς δ' ὁ τῆς γέ-
 70 νήσεως αἰὲς χρόνος, πλὴν
 75 ξανθὸν ἦν τὸ κεφάλαιον,
 80 πελίκην ἑρμηνείας, ἥ καὶ δὴ
 85 πόρ' ἄλλοι νοοῦσιν ἢ ἡφαι-
 90 στου, ἐκκορυφῇ. δὴ ποτα-
 95 μος τείταμος, αὐτὸς δὲ
 100 ὁ πλοῦτος αἰετὸς. δὴ
 105 καὶ θυγατρὶν Ἀστέρα
 110 ἰμοιωθεῖσα ὅς τι γένεσθαι
 115 εἰς δαλκαῶν ἐρρίφη φύ-
 120 λουσα πλὴν πρὸς δία, σκου-
 125 σίαι. καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης
 130 Ἀστέρα πρῶτον κλυθεῖσα,
 135 ὕδαρον δὲ δῶλος. λυγρὴ δὲ

ex Olympo suspenderat, Vol-
 canum vero in Lemno insula
 deiectum, & eo casu claudū
 factum Thetis seruauit inco-
 lumem. Iupiter ad hanc
 tidi varias alternāti formas,
 quo illius vitaret amplexus,
 immiscetur: quam, cum gra-
 uidam esse persensisset ab-
 forkere occupat, quoniā post
 natam ex ea puellam, filium
 se pariturā dicebat, qui coeli
 dominatione potiturus esset:
 Id futurū veritas eam absor-
 buit. Vbi vero pariendi tem-
 pus aduenit. (hic quaedā des-
 sunt.) Prometheus siue, vt ali-
 tradūt, Volcanus eius caput se
 curi percussit, deq; illius
 ce secus Tritonē
 ta Pallas. Ceterum
 de Lemno Asteria fuz
 Louis complexum in eo
 nicem mutata seipsam de-
 insu in pontum, & ab ea,
 quae Asteria vrbis prius ap-
 pellata fuit, postea Delos
 nomen accepit: Siquidem

Latonam ab Ioue compres-
sam per vniuersum terrarum
orbem Iuno infectata est, dor-
nec Delum peruenit, atq; ibi.
Dumam prius peperit, qua ob
fletrice adiuta mater Apollin-
em demceps edidit. Enim
uero Diana venationis stu-
dio delectata, virgo perman-
su, Apollo autem diuinandi
facultate edoctus a Pane Iou-
is et Contumeliae filio Del-
phos, quo tempore Themis illic
oracula dabat, se contulit. At
cum templi custos Pytho ser-
pens, ab hiatus aditu probi-
beret Apollinem, hoc per-
empto Deus templum occu-
pat, neque longo post tem-
pore Tityum quoque Io-
nis ex Elara Orchomeni fi-
lia natū interemit, quam Lu-
piter vbi impieuit, Iunonis
meu. sub terram ocellum,
conceptumq; filium Tityum
inufitatae magnitudinis in-
lucem edidit; Hic igitur
in Pythone contendens,

συνελθούσῃ δὲ κατὰ τὴν
γῆν ἀπάσκει, ὑφ' ἧρος ἐ-
λαύνει μέχρις εἰς οὐρανὸν ἐλ-
θούσῃ. γένει πρῶτῳ ἄρ-
μιν. ὑφ' ἧς μαλαθεῖσθαι, ὅτε
τοὺς ἀχάλλωντας ἐλάνθων. ἄρ-
τιμις μὲν οὖν τὰ πρῶτα θύ-
ραι ἀσκήσασθαι, πρῶτος ἔμ-
νει. Ἀπὸ λανθάνει τὴν μαν-
τικὴν μαθὼν πρὸς τὴν πα-
νός Ἑλίου καὶ θυμῶντος, ἵκαν
εἰς δελφοὺς. χρυσόμοδον
τότε δέ μενος. ὡς δὲ ὁ φέρων
τοὺς μαντεῖον πύδων ὁ-
ως, ἐκάλυψε αὐτὸν πρὸς
θεῖν ἡδὲ τὸ χάσμα, ὅτε καὶ
αἰετῶν, τὸ μαντεῖον παρὰ
λαμβάσει. κτείνει δὲ μετ'
οὐ πολὺ καὶ πτυόν. ὅς ἦν
δὸς ἱὸς, καὶ τῆς ὀρχομενοῦ θυ-
γατρὸς Ἐλάρης. ἢ γούς, ἐπεὶ
δὴ σπῶν λανθάνεισθαι ἦρκε, ὅ-
τῃ γῆν ἐκρυψε. καὶ τοὺς
κυοφορησάμεναι καὶ δα πτυ-
όν ὑπερμεγέθη, εἰς φῶς ἀ-
νήγαγεν. οὗτος ὁρχόμενος εἰς
πύδωντα λητὴν διαγύσκει,

πῶς κατὰ χεῖρας ἐπιπαύ-
 ται. ἡ δὲ, τῷ παύσας ἐπι-
 καλεῖται, καὶ κατὰ τοξόον-
 σιν αὐτόν. κολλάζεται δὲ καὶ
 5 μὲν δαίνατον, γύψος γὰρ
 αὐτῷ τὸν καρδίαν, εἰ ἄδου
 ἐθίσουσιν. ἀπὶ κτείνει δὲ ἀ-
 πόλλων, καὶ τὸν ὀλύμπου
 παῖδα Μαρσύαν. οὗτος γὰρ
 10 ὄρεων αὐλὸς, ὃς ἔρριψεν
 αἰθινὰ. ὅς τὸ τὸν ὄψιν αὐ-
 τῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἢ λθεν
 εἰς ἐν πῶς μοιστικῆς ἀχλὺ
 λωνι. στυγερῶν δὲ αὐτῷ,
 15 ἵνα οὐκ ἐκίχης, ὅθεν αὐτῷ δια-
 δῶ τὸν ἡπὶ μῆλον, τὸ κρείσας
 γινόμενος τὸν κηδάραν σφί-
 ψας, ἡγωνίσθη ὁ ἀχλὺς καὶ
 ποιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρσύαν.
 20 τῷ δὲ ἀδυνατοῦντος. ὄρε
 δεῖς κρείσων ὁ ἀχλὺς,
 κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκτι-
 νος ὑπορτενοῦς πίτυος, ἐκ-
 τινὸν τὸ δέσμα, οὗτως δέ-
 25 φθαιρεῖ. ὡρίωνα δὲ ἀρπε-
 μος ἀπὶ κτείνει εἰς θήλη. ὅς
 ἐν γὰρ ἡλὶ λείροισιν ἔσθλη-

Latonam conspicatus, eiusq;
 desiderio detentus abripit.
 Hæc filiorum opem implo-
 rat, ij Tityum sagittis confis-
 ciunt, qui vel mortuus crucia-
 tur. Vultures enim apud in-
 feros eius cor depascere nun-
 quam desistunt. Apollo etiā
 Marsyam Olympi filium oc-
 cidit. Hic enim, cū tibias inue-
 nisset, quas Minerva, quod in-
 formē vulū efficeret, abiecit,
 Apollinem de musica prouo-
 care nō dubitavit. Hæc de cō-
 pæto in certamen descēdūt, ut
 victor arbitrato suo deicētum
 afficiat. Inito igitur certa-
 mine conuersa cithara certā-
 bat Apollo, idēq; v i Marsyas
 faceret; imperavit, quod cum
 ille tibys nequiret, Apollo præ-
 stantior est inuentus. quare
 suspensum Marsyam è proxi-
 mæ, ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit.
 Sed, et Diana Orionē in De-
 lo necavit, hunc terra natum
 vastissima corporis magnitu-

APOLLŌDORŌ

dine fuisse memorant: cum
Neptuni ex Euryale filium
Pherecydes esse refert. Huic
à Neptuneo patre in summo
mari pedibus incedendi fa-
cultas data fuit. Hic Siden
uxorem habuit, quam Iuno
secum deforma certare au-
sam ad inferos detruxit:
quique cum remeasset in
Chium, Meropen Oenopio-
nis filiam in connubium po-
stulavit: Hunc Oenopion per
ebrietatē somno sepultum ex-
cavit, & secus litora cie-
cit. Hic autem officinam æra-
riam ingressus, puerum abri-
puit, ac suis humeris imposu-
it, seq; versus orientem solem
ut duclaret, imperavit, quò cū
venisset, solis radys exalsa-
etas pristinam oculorum lucē
recuperavit, inde confestim
adversus Oenopionem conten-
dit. Sed & Neptuneo quidē
Volcani artificio subterraneū
domicilium fecit. Ad hæc Au-
vera eius amore capta Oriz

μεγάλη τὸ πῶμα. Φερικύ-
δης δὲ αὐτὸν ποσειδῶνος, καὶ
εὐρυάλης λέγει. ἐδωρύνετο
δὲ αὐτῷ ποσειδῶν διαβαί-
νειν τῷ θαλάσσειν. οὗτος δ'
μὴ ἔγχε Σίδω, καὶ ἔρρι-
ψε εἰς αἶθου πρὸς μορφῆς
ὀρίσασθαι ἦρε, αὐτὸς δὲ ἑλ-
θὼν εἰς χίον, μόρον τῷ δι-
νοπίωνος ἐμνηστεύσατο. μεθύ-
σας δὲ οἶνοπίων αὐτὸν, κω-
μώμενον ἐτύφλωσε. καὶ πρὸς
τοῖς ἀγκυλοῖς ἔρριψε. ὁ δὲ,
ἰδὼν τὸ χαλκεῖον ἑλθὼν, καὶ
ἀρπάσας παῖδα, καὶ τῆς
ἄμων ἰδὼν Διμήλιος, ἐκέλευσε
ποδηγεῖν πρὸς τὰς αἰάτο-
λάς. ἐκεῖ δὲ πρᾶξιμόμενος,
αἰέβλεψεν ἐκχεῖς ὑπὸ τῇ
ἡλιακῇς ἀκτίνος. καὶ ὅτε τα-
χέων ἰδὼν τὸν Οἶνοπίωνα ἔ-
σπευδε. ἀλλὰ τῷ μὴ πο-
σειδῶνι, ἡφαιστὸν κένειν ὑπὸ
γῆν κατεσκεύασεν οἰκον. ὁ-
είωνος δ' Ἡὼς ὀραομένη, ἦρε
πασε, καὶ ἐκόμισε εἰς δῖον.
ἐποίησε γὰρ αὐτῷ ἄφρο

δ' ἔτι σπινθηρὸς ὄραϊ, ὃ πᾶρ εἰ
 σπινδύναισιν. ὃ δ' ὠρίων, ὡς
 μὲν αἴσιοι λέγουσιν, αὐτὴν ἔθνη
 δισκοῦν ἄρπυιαν προσή-
 5 λούμενος. ὡς δ' ἐπινόεβιαι
 μένος Ωπιν μίαν ἴδεν ἕωδον
 βαρέων. πᾶρ γλοφύων πορ-
 θεῖαν, ὑπ' ἀρτέμιδος ἐξέ-
 10 θη. Προσειδὼν δ' ἀμφιφί-
 10 τῶν τῶν ὠκεανοῦ γαμεῖ, καὶ
 αὐτῶ γίγνεται Τείτων, καὶ
 Βόδον ὑπὸ λῆος ἔγαμε. Πλού-
 τῶν δ' ὑπὸρραφόνος ὄρα-
 15 θεῖς, δῖος σπινδύναισιν, ὃς
 15 πατρὶν αὐτῶν κούφα. δῖον
 γὰρ δ' ἐμὲ δαμπαδῶν νυ-
 κτός τε, καὶ ἡμέρας, καὶ τὰ
 πάσκει τῶν γῆν ζήτοῦ (αὖ π
 εἶναι. μαθούσκει δ' ἡ δῖον
 20 νείων, ὃ πᾶρ πλούτων αὐτῶν
 ἔρπασαν ὀργισμένην Διὶς,
 ἀπὸ λῆος οὐρανόν. εἰκοθεῖ
 (αὖ δ' ἡνωκί, ἡ καὶ εἰς ἐλδ
 σῖνα. καὶ πρὸς τὸν μὲν ἐπὶ τῶν
 25 ἀπὸ ἐκείνης κλυθεῖσαν ἀγέ-
 λατον ἐκείνῃσι πύλαι πρᾶ-
 τὸ καλλίχρονον φρέαρ κα-

nem rapit, ac secum in Delū
 transtulit: Nam Venus, quòd
 cum Martē concubuerat, per-
 petuo illam ardore cruciabat.
 Nec defunt, qui scribāt Orio-
 nem, quòd Dianam, ut secum
 disco luderet, inuitasset, occi-
 sum fuisse. Sed alijs proditur,
 inferentem vim Opi vni è vir-
 ginibus, quæ ab Hyperboreis
 venerunt, à Diana sagittis cō-
 fixum fuisse. Neptunus au-
 tem Amphuritem Oceani fi-
 liam sibi coniugio copulauit:
 ex qua Triton, ac Rhodē, quæ
 Soli nupsit, orti sunt. Pluto
 Proserpinæ amore succensus
 incredibili, Iouis adiumento
 furtim rapuit. At Ceres ac-
 census facibus, noctes, atque
 dies vniuersū terrarum orbē
 vestigando lustrauit: quæ, ubi
 renunciatur, à Pluone filiam
 fuisse præceptam, dys irata
 cœlū reliquit, mortaliq; assi-
 milata mulieri Eleusinem cō-
 tendit, ac primò quidē Age-
 lastum de suo mœrore ap-

ribus admiscetur. Ex The-
tude igitur Caeli filia, Ho-
ras creat, Irenen, Eunoi-
am, Dicen, Parcas Clo-
tho, Lachesis, Atropom. Ex
Dione Venerem: ex Eury-
nome, Oceani filia, Grac-
ias, Aglaia, Euphrosy-
nen, & Thalia: De Scyge
Proserpinam: e Mnemosy-
ne, Musas, quarum Prin-
ceps omniū est Calliope,
deinde Clio, Melpomene, Eu-
terpe, Erato, Terpsichore,
Vrania, Thalia, & Poly-
tania. Atqui Calliope, &
Osagri Linus, dictus Apollis
nis, filius fuit, quem Hercu-
les interemit, & Orpheus,
qui citharædicam exercuit:
enius cantu lapides, arbor-
esq; promouebat. Hic, post
Eurydicen coniugem set-
pentis morfu e medio subla-
tam, ad Plutonis, reuocatus
ipsum descendit, ab eoq;
persuassus, ei reducendæ vxor-
is potestatem facit, ea les-

ξιν. ἐκ μὲν οὖν Θέτιδος τῆς
οὐρανοῦ, γένεα θυγατέρας
ἔρασαν, εἰρήνην, εὐνομίαν,
δίκην, μοῖραν, κλαδίαν, καὶ
χρσιν, ἀφροδίτην, ἐκ Διώνης δ', ὕ-
περβορίτην. ὃς δὲ ἑρμῆος
δὲ τῆς ὠκεανοῦ, χέρι τας,
ἀγλαίην, εὐφροσύνην, δαι-
λειαν, ἐκ δὲ σκυρῆς, πέρσει-
φόνην, ἐκ δὲ μνημοσύνης ἰο-
μόνοσας, πρώτην μὲν καλ-
λιόπην, εἰτα κλειώ, μετὰ
μυῖαν, εὐτόρπην, ἔραταν,
τέρψιχόρην, οὐρανίαν, δαι-
λειαν, πολὺμνιον. Καλ-
λιόπης μὲν οὖν, καὶ οἱ ἄλλαι
κατ' ἐπίκλησιν δὲ, ἀρχιμα-
χος, λίτος, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέ-
κτεινε, καὶ ὁ ἑρμῆς ὁ ἀσκή-
σας κενὴν ἑρμῆα. ὃς ἄθως
ἐκινήσει λίθους τὰς, καὶ δειδύρα.
ἀρχιδανούσης δὲ θυρυδίκης
τῆς γυναικὸς αὐτῆς, δεχέ-
σης ὡς ὅφειδε, κατὰ λείαν
εἰς ἃ δὲ δὴ δειλὸν ἀγαγεῖν αὐ-
τήν. καὶ πολλοὺς τῶν αὐτῶν
οὐκ αἰκνύμεθα. ὁ δὲ ὑπὲρ

ἔχ' ἄνω ποῖναι, αὐ μὴ
 πορδόμενος Ὀρφῶς ἀδι-
 στραφῶ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν
 αὐτῆς πᾶλιν εἶδαι, ὁ δὲ ἀ-
 πώων ἐπὶ στραφὺς ἐξήλασεν
 τὴν γυναικα. ἡ δὲ, πάλιν
 ἐπέστρεψε. ὅτε δὲ Ὀρφῶς
 καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια, ἣ
 πέδα πῆαι τῷ περὶ αὐ-
 30 διαπαθεῖς, ἔσπετο τῆς με-
 τέρων. Κλειὸ δὲ πᾶρον
 οὗ μάγιστος ἠγάσθη καὶ τὰ
 μῦθον ἀφροδίτης, ὡνέδμον
 γὰρ αὐτῇ τὸν τῆς ἀδωνιδος.
 40 ὅρῳτα. στω λελθόντα δὲ ἐ-
 λύνουσιν ὅς αὐτ' παῖδα ὑά-
 κινθον. ὃ δὲ μὲν οὖν ὁ φιλάμ-
 μονος, ἣ ἀργεῖας νύμφης
 ἔχεν ὅρῳτα. πρῶτος ἀρξά-
 50 μομος ὁ αὐτ' ἀρξάων. ἀλλ' ὑά-
 κινθον μὲν ὕδατον ἀφ' ἡλίου
 ὁρῶμενον ὄντα, δισκῶ βα-
 πτῶν, ἄλων ἀπέκτεινε.
 60 Θάμυρις δὲ κάλλιπεν ὁτινε γ-
 ἔρῳ καὶ κιδαρφῶτα, τῷ
 μοιστικῆς ἦεν μοῦσαι. στω
 δὲ μενος αὐ μὴ κρείττω.

ge, ac p̄atto, ut inter res
 deundum Orpheus coniu-
 gis conspiciendæ gratia ~~ante~~ *retro*
 res nunquam resisteret, quā,
 cum iam domum peruenisset
 suam, Ille autem laudqua-
 quam fidens, conuersus Eury-
 dyicen uxorem insequentem
 spectauit, quæ tum ad Plus-
 tonis remeauit. Post hæc Or-
 pheus; Dionysij mysterijs, in-
 uentis, discerptus à Mænadia
 bus ad pieriam sepultus fuisse
 se proditur. Chio Pierum
 Magnetis filium, Veneris ira,
 quod ei Adonidis amorē ex-
 probrasset, depernit, cuius
 compressu Hyacinthum fil-
 ium concepit. Huius amore
 Thamyris Phylæmonis, et Ar-
 giopes nymphæ filius inflam-
 matus fuit. Hic mascula Ve-
 nerem primus incepissē dicitur:
 Sed Hyacinthum Amaz-
 sium disco percussum Apollo
 inuitus occidit. Thamyris cū
 forma corporis præstans, tum
 fidibus clarus, de cantu Mufas

APOLLODORI

prouocauit, omniumq; concubitu-
 tum victor, victus autē illa-
 rū arbitratus se multatum iri
 paciscitur. Musæ itaq; supe-
 ratum Thamyris oculorum
 luce, & ciubarædica priuāt.
 Cæterum Rhesus fuit Euter-
 pes, ac Strymonis amnis fi-
 lius, quem in bello Troia-
 no Diomedes obtruncauit.
 Nec desunt, qui hunc Cal-
 liope natum esse scribunt.
 Corybantes ex Apolline,
 & Thalia geniti sunt.
 At Melpomene, & Ache-
 loo, Sirenes: de quibus, ubi
 de Vlysse agetur, dicemus.
 Iuno citra cuiusquam concu-
 bitum peperit Volcanu-
 num. Sed Homeri testimo-
 nio, & hunc Ioue natum es-
 se confirmatur: quem Iu-
 piter matri in vincula con-
 iecit, opem ferentem de cæ-
 lo præcipitem dedit. Nam
 coniugem, quod Herculi ad
 Iliam deuastandam nauis
 gantem tempestatem intulisset,

ἀγριῇ πλῆθει σπιν πᾶ-
 σαις. ἐαυδὲ ἡτῆν δῆ, σδρῆ δῆ,
 οὐ αὖ ἐκείναι δέλασθαι καὶ
 πδρ' τδραι δέ' αἰ μοῦσαι γε
 νόμῳ, καὶ τῆς ὀμμάτωσ
 αὐτὸν, καὶ τῆς κιδυρωδίας
 ἐσδρῆσαν. αὐτὸρ τῆς δέ' κῆ
 ποταμοῦ σδρῆμοκος ἔπας,
 ὃν εἰ τοῖα Διομῆδης ἀπέκτει-
 νει. ὡς δέ' εἰσι λείποισιν, ὅτι το
 καλλιόπης ὑπῆρχει. δα-
 λείας δέ', καὶ ἀχλὺς
 ἐλίου τοῦ κορύβατος. μελ-
 πομῆς δέ', καὶ ἀχλὺς
 σερῆνός, πδρ' ὅν εἰ τοῖς 15
 πδρ' κοδυσέως ὀρῶμεν. Ἡρα
 δέ' ἡγεῖς δὴ τῆς ἐλίου σπιν ἡ-
 φαιστον. ὡς δέ' Ὀμηρος λέ-
 γει, καὶ εἰπὼν ἐκδὸς ἐλίου
 νηος. εἰπὼν δέ' αὐτὸν ἐξ οὐ 20
 ρανοῦ ξδύς. Ἡρα δέ' δεισθ-
 βονδοῦντα, ταῦτ' ἔλεγε
 ἐξεκρέμασε ξδύς ἐξ ὀλύμ-
 που, χειμῶνα ἐπιπέμφ-
 σαν ἡρακλεῖ, ὅτε τροίαν ἐ- 25
 λὼν ἔπλει. πδρ' ὅντα δ' ἡ-
 φαιστον εἰ λήμνω, καὶ πη-

5 *ῥαθείτα τὰς ἑσσεις, δι-*
ῶσα δ' ἔτις. μίγνυνται δ'
ῥαὶς ἡμιόδοι, μετὰ βαλλούσῃ
εἰς πολλὰς ἰδέας, ἔπορ-
τῶ μὴ σσελθεῖν. καὶ αὐ-
τὴν γλυκύτῳ ἔγκυρ, κα-
ταπίνει φάλαγξ. ἐπεὶ πῶρ
ἔλεγε γλυκύσειν παῖδα, με-
τὰ τὴν μέλλουσαν ὕψω τῆς
 10 *γλυκύτῳ κόρον, ὃς οὐρανίου*
δυναστεύς γλυκύταται. ὅσοι
φροναδὲς κατέπει αὐτὴν.
(ἀέπει τινὰ) ὡς δ' ὅτῃς γλυ-
κύτῳ αἰετὶ χρόνος, πλὴν
 15 *ῥαὶς αὐτῆς τὴν κεφαλὴν,*
πελὶ κεφαλῆς, ἡ καὶ δα-
πῶρ ἄλλοι λέγουσιν ἢ ἡφαι-
στου, ἐκ κορυφῆς αἰετὶ ποτα-
μοῦ τρεῖς τῶνος, ἀδινῶ σὺν
 20 *ὅσῳ αἰετῶρι. Τῶν δ'*
καὶ θυγατέρων Ἀδρία μὲν
ἰμοιωθεῖσα ὅς τι γλυκύτῳ
εἰς δαλκαῶν ἔρριψε φού-
ρουσα τὴν πρὸς δία, σσεου-
 25 *σίαι. καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης*
Ἀδρία πρῶτον κληθεῖσα,
ὑπερὸν δ' ὀδῶς. Λυτὴ δ'

ex Olympo suspenderat, Vol-
 canum vero in Lemno insula
 deiectum, & eo casu claudū
 factum Thetis seruavit inco-
 lumem. Iupiter ad hæc Ne-
 tidī varias alternātis formas,
 quo illius vitaret amplexus,
 immiscetur: quam, cum gra-
 uidam esse persensisset ab-
 sorbere occupat, quoniā post
 natam ex ea puellam, filiumq;
 se pariturū dicebat, qui cœli
 dominatione potiturus esset:
 Id futurū veritas eam absor-
 buit. Vbi vero pariendi tem-
 pus aduenit. (hic quædā des-
 funt.) Prometheus suæ, ut ali-
 quid tradit, Volcanus eius caput se-
 curi percussu, deq; illius verri-
 ce secus Tritonē amnē arma-
 ta Pallas exiit. Cæterum
 de Cœi filiabus Asteria sus-
 ciens Iouis complexum in co-
 thurnicem mutata seipsam de-
 misit in pontum, & ab ea,
 quæ Asteria vrbs prius ap-
 pellata fuit, postea Delos
 nomen accepit: Siquidem

Latonami ab Ioue compres-
sam per vniuersum terrarum
orbem Iuno infectata est, dor-
nec Delum peruenit, atq; ibi.
Diam prius peperit, qua ob
fletrice adiuta mater Apollis-
nem demceps edidit. Enim
vero Diana venationis stu-
dio delectata, virgo perman-
sit, Apollo autem diuinandi
facultas edoctus à Pane Ios-
uis et Contumelie filio Del-
phos, quo tēpore Themis illic
oracula dabat, se contulit. At
cum templi custos Pytho ser-
pens, ab hiatus aditu probi-
beret Apollinem, hoc per-
empto Deus templum occu-
pat, neque longo post tem-
pore Tityum quoque Io-
nis ex Elara Orchomeni fi-
lia natū interemit, quā Lu-
piter vbi implicuit, Iunonis
metu sub terram oculum,
conceptumq; filium Tityum
inuitatæ magnitudinis in-
lucem edidit; Hic igitur
in Pythone contendens,

συνελθούσα δι' ἡμετέρας τῆς
γῆν ἀπασαν, ὑφ' ἧς εἰ-
λαύνθη μέχρις εἰς οὐρανὸν ἐλ-
θούσα, γενεὴ πρῶτῳ ἄρ-
μιν. ὑφ' ἧς μαλαθεῖσα, ὕστε-
ρον ἀχόλωνα ἐλόντων. ἄρ-
τεις μὲν οὖν τὰ παλαιὰ θῆ-
ραι αἰκνύσασα, πρὸ θένος ἔμε-
νει. Ἀπὸ λανθάνειν δὲ τῶν μου-
τικῶν μαθὼν πρὸς τῇ πε-
νὸς Ἰδίου καὶ θυμωρεως, ἵκαν
εἰς θελοφύον. χρυσόμοδοντος
τότε θήμενος. ὡς δὲ ὁ φρεν-
ρῶν τὸ μαρτεῖον πύδων ὁ-
ως, ἐκάλυψε αὐτὸν πρὸς
θεῖν ὑπὸ τὸ χάσμα, ὥστε
αἰετῶν, τὸ μαρτεῖον παρὰ
λαμβάει. κτείνει δὲ μετ'
οὐ πολὺ καὶ πτυόν. ὅς ἦν
θιὸς υἱός, καὶ τῆς ὀρχομενοῦ θυ-
γατρὸς ἐλάρης. ἢ ξυῖς, ἐπει
δὴ σπαυλάθι δείξας ὕρα, ὁ-
πὸ γῆν ἔκρυψε. καὶ τὸν
κυφορθεῖται παῖδα πτυ-
όν ὑπὸ μεγάλῃ, εἰς φῶς ἀ-
νήγαγεν. οὗτος ὁρχόμενος εἰς
πύδωντα λητὴν διαφύσας,

πῶς καὶ ταχὺ δαίς ἐπαυ-
 ται. ἢ δὲ, τὴν καὶ δαίς ἐπι-
 καλεῖται, καὶ καὶ τατοξάου-
 σιν αὐτόν. καλεῖται δὲ καὶ
 5 μὲν δαίοντον, γὰρ πρὸς γὰρ
 αὐτῷ τὴν καρδίαν, ἐν ᾧ οὐ
 ἐδίδοισιν. ἀπὸ κτείνει δὲ ἀ-
 πόλλων, καὶ τὴν ὀλύμπου
 καὶ δα Μαρσύου. οὗτος γὰρ
 10 οὐρανὸν αὐλούς, ὅς ἐστιν ἑρμῆς
 αἰθινά. ὅς τὸ τὴν ὀλὺν αὐ-
 τῆς ποιῇν ἄμορφον, ἢ λθεῖν
 εἰς ἐν τῷ μοισικῆς ἀρχά-
 λων. σὺν ἡμιλίον δὲ αὐτῷ,
 15 ἵνα ὁ νικῆσας, ὁ βαύλετ) δια-
 δῶ τὸν ἡττημένον, τὸ κρείσας
 γνομένης τὴν κινδάρου σξέ-
 φας, ἡγωνίζετο ὁ ἀρχάλλων καὶ
 ποιῇν ἐκείλῳ σὺ τὸ μαρσύου.
 20 τῷ δὲ ἀδινάτου τῷ. οὐρε
 δαίς κρείσας ὁ ἀρχάλλων,
 κρεμάσας τὸν μαρσύου ἐκ π-
 νος ἑσπεροῦ πύττος, ἐκ
 πμὼν τὸ δέσμα, οὕτως δαί-
 25 φθισει. οὐρανὸν δὲ ἀρτε-
 μιν ἀπὸ κτείνει ἐν δὴ λφ. ὅς
 ἐν γὰρ λφ. λφ. οὐρανὸν

Latonam conspicatus, eiusq;
 desiderio detentus abripit.
 Hæc filiorum opem implo-
 rat, ἢ Tityum sagittis consi-
 ciunt, qui vel mortuus crucia-
 tur. Vultures enim apud in-
 feros eius cor depascere nun-
 quam desistunt. Apollo etiā
 Marsyam Olympi filium oc-
 cidit. Hic enim, cū tibias inue-
 nisset, quas Minerva, quod in-
 formē vultū efficeret, abiecit,
 Apollinem de musca prouoc-
 care nō dubitauit. Hoc de cō
 pacto in certamen descēdūt, ut
 victor arbitrato suo deuictum
 afficiat. Inito igitur certa-
 mine conuersa ciithara certas-
 bat Apollo, idēq; ut Marsyas
 faceret; imperauit, quod cum
 ille tibys nequiret, Apollo præ-
 stantior est inuentus.quare
 suspensum Marsyam è pros-
 ximæ, ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit.
 Sed, et Diana Orionē in Des-
 lo necauit, hunc terra natum
 vastissima corporis magni:u-

APOLLODORI

dine fuisse memorant: cum
Neptum ex Euryale filium
Pherecydes esse refert. Hunc
à Neptuno patre in summo
mari pedibus incedendi fū-
cultas data fuit. Hic Siden
uxorem habuit, quam Iuno
secum deforma certare au-
sam ad inferos detrahit:
quique cum remeasset in
Chium, Meropen Oenopio-
nis filiam in connubium po-
stulavit: Hunc Oenopion per
ebrietatē somno sepultum ex-
cavit, & secus litorea cie-
cit. Hic autem officinam cera-
riam ingressus, puerum abri-
puit, ac suis humeris imposu-
it, seq; versus orientem solem
ut duceret, imperavit, quò cū
venisset, solis radijs excalsa-
tus pristinam oculorum lucē
recuperavit, inde confestim
adversus Oenopionem conten-
dit. Sed & Neptuno quidē
Volcani artificio subterraneū
domicilium fecit. Ad hæc Au-
rora eius amore capta Orios

μεγαλήν τὸ σῶμα. Φορέκυ-
δης δὲ αὐτὸν ποσειδῶνος, καὶ
θρύαλλος λέγει. ἐδωρόχρηστο
δὲ αὐτῷ ποσειδῶν διακαί-
νει τὴν θάλασσαν. οὐτος δ'
μὲν ἔλαβε Σίδωρον, καὶ ἔρρι-
ψεν εἰς αἶθου ἀπὸ μορφῆς
ἐρίχθων ἦρα, αὐτοῖς δὲ ἑλ-
θὼν εἰς χίον, μόροπην τῶν οἰ-
νοπίωνος ἐμύστεύσατο. μεθύ-
σας δὲ οἰνοπίων αὐτὸν, κω-
μώμενον ἐτύφλωσε. καὶ πρὸς
τοῖς ἀγαλλοῖς ἔρριψε. ὁ δὲ,
ἰδὼν τὸ χαλκίον ἐλθόν, καὶ
ἀρπάσας παῖδα εἶα, ἦν τῷ
ᾧ μὲν ἰδὼν Δέμειος, ἐκείνου
ποδηγεῖν πρὸς τὰς αἰάτο-
λας. ἐκεῖ δὲ πρᾶξι νόμιμος,
αὐτὸν βλέψας ἐκκαίει ἀπὸ τῆς
ἡλιακῆς ἀκτίνος. καὶ οὕτως τα-
χέων ἰδὼν τὸν Οἰνοπίωνα ἔ-
σπευδεν. ἀλλὰ τῷ μὲν πο-
σειδῶνι, ἡφαιστό τὸν κῆν ὑπὸ
γῆν κατεσκόλασεν οἶκον. ὁ-
είωνος δ' Ἡὼς ὄρασθ' εἶδε, ἥρ-
πασε, καὶ ἐκόμισεν εἰς δῆ-
λον. ἐποίη γὰρ αὐτῷ ἄφρο

pellatū, nō procul à Callicha-
ro puteo lapidē infedit. Inde
ad Celeū tā tum Eleusimorū
Regē, profecta, ad illius mulie-
res introducta est: à quibus, cū,
ut assideret, rogaretur, Anus
quedā, cui Iambe nomē fuit,
Deā scōmatib. laceffuit: eaq̃
ratione, risū illi excussit: qua
de re in Thesmophorijs mulie-
ribus scōmatū licetiā enatam
fuisse memoratur. Celeo tū ex
Metanira coniuge filius erat:
hūc in sinu suo assumptū Ce-
res alebat, quē cum immortalē
facere vellet, p noctes in igne
deponebat infantem, ac eum in
modum, quicquid in illo mor-
talitatis inerat, adimebat.
Puer autē, cui Deiphonti nō
men erat, in dies supra quā
credi posset, adolefcebat: ma-
ter, quid nā Dea faceret, obser-
uat, eūq; igne coopertū depre-
hendisset filiulū, exclamavit.
Vgo cir capuet ab igne fuit abs-
sumptus; scq; ipsam Dea az-
gnoscēdā, dedit, ac Triptolemo
Metax

Λογμίον. ἔπειτα πρὸς Κη-
λεὸν ἐλθούσα ἡ βασιλεύσα.
τα τὸ πᾶσι θεοῖσι, ἃ δὲ οὐ-
σῶν γυναικῶν, καὶ λεγού-
σῶν τούτων παρ' αὐτὰς καὶ
δίδεσθαι, γράμματα ἕως ἱάμβου
σκαίφαλα τῇ θεῷ ἐποίησε
μετὰ σοι. ὅθεν ἄρ' ἐν εἰδῶς
θεομορφίῃς τὰς γυναι-
κας σκαίφην λέγουσιν. ὅτις 10
δὲ τῇ Κηλεῶν γυναικὶ μετὰ
νεῖρα καλεῖται ἄρ' ἐρωτᾷ
ἡ δὲ μήτηρ πᾶσι λαβούσα. Εὐ-
λομίον δὲ αὐτὸ ἀδάνειον
ποίησαι, τὰς νύκτας εἰς 15
πῦρ κατέθει το ἑρέφος, καὶ
πάλιν τὰς θύρας σάρον
κας αὐτὸν. καὶ ἡμῶν δὲ
παραδίδως αὐτὸν ἐρωτᾷ. τῇ
δὲ φωνῇ: ἄρ' ἔστιν ὅτι 20
ματὴρ πατρὶ, ἐπὶ τῇ σπονδῇ
τα νείρα τί πράξει θεῶν καὶ
καταλαβούσα εἰς πῦρ ἑγὼ
κρυμμένη, καλεῖται. διό-
τι τὸ μὲν βρέφος ἔσθ' ὅτι 25
πυρὸς αἰνυλῶδη. ἡ θεὰ δὲ
αὐτὸν ὄρεται, ἢ τὴν ὀλέμω
δὲ τῷ

δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ τῷ μὲν
 νείρασ' παίδων δίδρον κα-
 τασκυβάλλει πῆλιν δα-
 κόντων· καὶ πυρὸν ἔδωκεν,
 5 ὃ πλὴν ὄλιον οἰκουμένην δι' οὐ-
 ραν αἰρούμενος κατέπει-
 ρε· Πανύασις δὲ τειπρό-
 λεμον ἐλδυσίνος λέγει· φη-
 σὶ γὰρ δήμεναι πρὸς αὐτὸν
 10 ἐλθεῖν· Φορεκύνδης δὲ φη-
 σὶν αὐτὸν ἵον Ὠκεανού, καὶ
 γῆς· διὸς δὲ πλούτωνι πλὴν
 κόρον ἀνὰ πέμψαι καλούμε-
 νος, ὁ πλούτων, ἵνα μὴ πο-
 15 λὺν χρόνον πρὸ τῆ μητρὸς
 καταμείνῃ, ῥοιᾶς ἔδωκεν
 αὐτῇ φαγεῖν κόκκον· ἡ δὲ
 οὐ προειδὼμένη τὸ συμμασώ-
 μενον, κατηνάλωσεν αὐτὸν·
 20 καὶ ταμαρτυρήσαντος δὲ αὐ-
 τῆς Ἀσκαλάφου τῷ Ἀχέρων-
 τος, καὶ γοργύρασ', πούτῳ
 μὲν δήμεναι εἰ, ἄδου βα-
 ρεῖαι ἐπέθηκε πέτραν· πρὸ
 25 αὐφόνῃ δὲ καὶ ἔκαστον εἰς αὐ-
 τὸν, τὸ μὴ τεῖον, μετὰ πλῆ-
 τυνος ἡναγκάσθη μίλιν· τὸ

Metanera natorum maximo,
 currum ab alatis trahendum
 draconibus comparat, tritis
 cumq; concessit, quod per aez-
 rem veltus vniuerso terrarū
 orbi ferendum condonaret.
 Atqui Panyasis, Triptolez-
 mum, inquit, filium: ad eum
 enim Cererem peruenisse re-
 fert. Pherecydes autem ips-
 um Oceano, & Terra nas-
 tum esse ait. Inter hæc Luz-
 piter Plutoni, vt. Proserpinā
 remitteret, imperauit. Quæ-
 re Pluto, ne penes matrem
 ea diu remaneret, punico ma-
 li granum dedit illi comed-
 dendum. Hæc autem, cum
 quid manderet, minime præ-
 uideret, id ipsum confecit.
 Ceres Ascalapho Acheron-
 tis, & Gorgyræ filio, quod
 falsum in eam testimonium
 dixisset, graue superimpo-
 suit saxum apud inferos.
 Sic demum Proserpina sin-
 gulorum annorum partem cū
 Plutone manere compellitur.

Terra

quod superest illi cum supra-
ris degendum erat. Hæc
itaque sunt, quæ de Cere-
traduntur. Opis adhæc Ti-
tanibus irata gigantes è Cæ-
le non modo corporis magni-
tudine præcellentes, sed viri-
bus etiam invictissimos pro-
creavit: qui terribili planè
vultu, hæc promisso è capite
capillo, et prolixu è mento
barba præditi esse videban-
tur, et anguineos pedes ha-
buisse prodantur. Sunt, qui
in Phlegæis campis, alij ve-
ro ad Pellenen eos habitasse
ferunt. In cælum saxa, atq;
accēsas arbores iaculabātur:
in quibus Porphyriouem, et
Halcyoneū omniū facile prin-
cipes fuisse legimus. qui, ea,
in qua natus esset; terra dimi-
cans, erat immortalis. Hic
et solis boues ex Erythia ab-
egisse dicitur. Ceterū inter
Deos rumor erat, gigantum
posse occidi neminē: Verū si
mortaliū quispiā in societatē

δε' λοιπὸν πρὸς τοῖς θεοῖς.
πρὸς μὲν οὖν δήμους, ταῦ-
τα λέγεται. Ἡ δὲ παρὰ
Τιτάνων ἀγανекτοῦ (α, γλ)
καὶ γίγαντας ὅς οὐρανὸν
μεγέθει μὲν αἰμάτων αὐ-
τῶν ἐλάττω. δυνάμει δὲ
αἰεταίωνισσι. οἱ φοβέ-
ται μὲν τοῦς ὀφείοντες καὶ φαίνον-
το καὶ μὲν οἱ καθέως κόμην ο
ἐκ κεφαλῆς, καὶ χλεῖων.
εἶχον δὲ τὰς βάσεις φο-
δὸς οὐρανῶν. ἐλόντων δὲ
ὡς μὲν πτεροῖσι, καὶ φλέ-
γους. ὡς δὲ, ἄλλοι ἐπὶ πλ. 15
λάνη. ἡκόντες δὲ εἰς οὐρα-
νοῦς πύλας, καὶ οὐρανὸν ἡμ-
μύα. διέφερε δὲ πάντων
Πορφυρίων τε, καὶ Ἀλκυ-
ονῶς ὅς δὴ καὶ ἀθάνατος ἦν. 20
εἰ δὲ πρὸς ἐλάνθην γὰρ μαχό-
μενος. οὗτος δὲ καὶ τὰς ἡ-
λίου βόας ὅς οὐρανὸν ἡλα-
σε. τοῖς δὲ θεοῖς λόγον ἦν,
ὡς θεῶν μὲν μηδὲνα τῶν 25
μγάντων ἀχλὺν δύναι
δοι, συμμαχῶντος δὲ,

10 ὅντων τινὸς τελευτῆσθαι.
 Αἰδομένη δὲ γὰρ τοῦτο, ἐξυ-
 πει φάρμακον, ἵνα μηδ' ὑπὸ
 ὅντων διυμνῶσιν ἀχολέ-
 5 θου. Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαί-
 νειν ἡοὶ κ' καὶ σελήνῃ, καὶ
 ἡλίῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐ-
 τὸς ἔταμε φθάσας. ἥρα-
 κλέα δὲ σύμπεκχον δι' αἶθρ-
 10 ὀνᾶς ἐπικαλεῖσθαι. καὶ κείνος
 πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλ-
 κυονέα, αὐτὸς δὲ, ἀδ' ἰδὼν
 μᾶλλον αἰετὰ λαιπρὰ. αἶθρ-
 15 ῶς δ' ἐκ ποσειδῶντος ἔξω τῆς
 20 ποσειδῶντος εἰλκυσεν αὐτόν.
 καὶ κείνος μὲν οὕτω ἐτελεύ-
 τα. Πορφυρίαν δὲ ἥρα-
 κλεῖ κατὰ μάχῃ ἐφάρ-
 μυσεν, καὶ ἥρα. Ζεὺς δὲ
 25 αὐτῷ πῶσθον ἔρασ' ἐπέβα-
 λεν, ἥ τις κ' κατὰ ῥῆγιν ἴ-
 τος αὐτῇ τῇ πύλλοισ', καὶ
 βιάξεισθαι δέλοιντος, βοη-
 30 τὸς ἐπικαλεῖσθαι. καὶ διὸς καὶ
 35 ραυνῶσθαι αὐτὸν, ἥρα-
 κλῆς τοξόος αὐτὸν ἐπέκτεινε.
 τῆς δὲ λοιπῶν ἀχόλων μὲν

accessisset, eos interituros esse.
 se. quod cum Terra praesens
 fisset, ne mortalis cuiuspiam
 viribus gigantes occiderent, re-
 mediu quae ritabat. Tum Iu-
 piter Aurora, Lunae, ac Soli,
 ne proderent, imperavit. Ipse
 itaque remedium ne Terra
 comperiret, auvertens praeci-
 didit. Siquidem ad se confu-
 lio Palladis Hercule socium
 accersivit, qui primus omnium
 10 Heclyonem sagitta confossam misit
 interemit. Hic autem longe
 plus, quam antea, virium resu-
 mebat a Terra, donec Miner-
 ua impetu facto ipsum extra
 20 Bellum urbem abstraxit: et sic
 eum obijisse traditur. Porphy-
 rio autem in Herculem, et
 Lunonem pugnans impetum
 facit. Cui tum Iupiter Luno-
 nis desiderium iniecit: quae,
 cum sibi pepulum discindi, ac
 vim parari videt, opem quiri-
 tat. Tum gigas ab Ioue ful-
 minatus, et ab Hercule sagi-
 tis transfixus occubuit. Inter

APOLLODORI

ceteros Apollo Iamē Ephialtes
 ne oculum, dexterum Hercules
 sagittarum īdū effode-
 runt. Eurytum vero quera
 no telo peremit. Clytium ab
 Hecate, seu potius à Volcano
 candenti ferro occisum fuisse
 scribitur. Minerva Encela-
 do fugienti Siciliam insulam
 obiecit. Pallanti autem pelle
 detracta in pugna suum sibi
 corpus contexit. Polybotes
 item p maris fluctus Neptus
 no insecante in Co tandem
 peruenit. In hunc Deus in-
 fule partem reuulsam proce-
 lo contiecit: quae Nisyros in-
 sula facta est. Mercurius Or-
 ci galea testus pugna confe-
 cit Hippolytum. Gratiōnem
 Diana, Agrium deinde Par-
 ca, & Thoonem venetis cla-
 uis pugnautes contuderunt.
 Reliquos autem fulmine ietos
 Iupiter interfecit: Sed &
 Hercules ita pereuntes sagit-
 tis confodit. Post igitur de-
 bellatos à superis Gigantas

dubi-
 est.

Εὐαία του, τὸν αἰετὸν ἐτά-
 ξαν οὐφθαλμόν, Ἡρακλῆς
 δὲ, τὸν διξίον. Εὐρυτον δὲ
 θυροῦ θρωῶς ἐκτειν. Κλύ-
 τιον δὲ φασὶν ἐκείτη. μά-
 λαν δὲ ὕφαντος ἐκάλαν μύ-
 θοις. Ἀδηνᾶ δὲ ἐγκε-
 λάσθ φαίωσι π, σικαλίαις
 ἐπὶ ῥίψα τὴν νῦν. πάλ-
 λαντος δὲ τὴν δορυ ἐκτε-
 μαύσ, ταύτη κατὰ τὴν μά-
 χην, τὸ ἴδιον ἐπίσκεπτο
 μα. Πολυβώτης δὲ ἄγ της
 θαλάσσης διαχθεὶς ὑπὸ τῷ
 ποσειδῶνος, ἤκιν εἰς καθ. ποῖς
 σείσταν δὲ τῆς νήσου, μέρος
 διαρρήξας, ἐπὶ ῥίψα αὐτῷ,
 τὸ λεγόμενον Νήσυρον. ἑ-
 μῆς δὲ τὴν Αἰδός, Κωνίης
 ἔχον κατὰ τὴν μάχην, ἱππο-
 πολυτον αἰπὴ κτείνει, ἄρτε-
 μης δὲ Γρατίαν, μοῖραν
 δ' Ἀγρίον, καὶ Θόονα χαλ-
 κίοις ἐοπάλοισ μαχομένοισ.
 τῶν δὲ ἄλλοις κεραινοῖς.
 ζῶς ἐκάλαν διέφθειρε. πάν-
 τας δὲ Ἡρακλῆς ἀχλαμῆ

τῶν ἐσθλῶν. αἳ δ' ἐκρά-
 τισαν οἱ θεοὶ ἵδ' ἰγνάντων,
 γῆ μέλλου χολαδεῖσθαι, μί-
 γνυται τὰ τάρταρον, καὶ γέν-
 νει τὸ τυφῶνα ἐκ σπυλῆς με-
 μνημένην ἔχοντα φύσιν,
 αἰθέρος, καὶ ἀπείρου. οὗτος
 μὲν καὶ μέγας, καὶ ἀκνώ-
 μεν πάντων δίνεσκεν, ὃς οὖ-
 ροι γλίσσοι γῆ. ἐν γ', αὐτῷ τὰ
 μὲν ἄχρι μηρῶν ἄπληθους
 μέγας αἰσρόμορφον, ὥς
 τε ὑπὸ χεῖρ μὲν πάντων ἴ-
 ὅραον. ἡ δὲ κεφαλὴ, πολλὰ
 ἔσκις ἵδ' ἄστρων ἔφαυε. χεῖ-
 ρας δ' εἶχε, τὴν μὲν, ἑδὶ
 πύλινον, ἐκ πύργου.
 τὴν δ', ἑδὶ τὰς πύλας.
 ἐκ τούτων δ' ὄρεϊχον ἐκεί-
 ρο κεφαλὰν δρακόντων. τὰ δ'
 ἑρμῶν, ἀπείρως εἶχε.
 ὑπὸ μέγας ἐχιδνῶν
 ὅλοι πρὸς αὐτῷ ἐκ πύργου
 κορυφαῖ, σφίγγων πα-
 ρα τὸ ὄρεϊχον. πᾶν δ' αὐτῷ
 τὸ σῶμα κατεπύρετο. αὐ-
 χερῶς δ' ἐκ κεφαλῆς, ἢ γὰρ

Terra Iange atrocius inda-
 gnata Tartaro ammiscetur,
 ac Typhonem duplici natu-
 ra, humana simul, atque feri-
 na constantem in diuina par-
 te. Hic & corporis vastita-
 te, & robore ceteris omni-
 bus, quos Terra genuerat, ap-
 precebat: Itaque etiam cras-
 sum tenuis immensa humanæ
 formæ magnitudo erat, ut om-
 nium montium cacuminibus
 altior esse videretur: cuius
 etiam caput sæpenumero us-
 que pertingebat. Sed & ex
 eiusdem manuum altera ad He-
 sperum usque, & altera ad
 orientem pertinebant. Ex
 his centum draconum capita
 eminebant: in cruribus ma-
 ximas viperarum spiras ille
 continebat: quarum volumi-
 na aduertit ipsum usque
 protendebantur, eæque vipe-
 re ingentem sibilum excita-
 bant. Typhonis corpus erat
 totum pennæ circumdatum.
 Squalentes autem è capite cri-

nes, & mente turba impexa,
prolixâq; ventilabant. Igne
oculi emicabant. Talis itaq;
tantusq; Typhon candens
in caelum. lapides iaculatus
cum sibilo fumâ, atque boate
ferebatur. Magna etiam ex
ipsis ore ignis procella deo
fructus. Hanc ubi Jy in
caelum prospiciunt irrum-
pentem, ac ibi in fugam in Aethi-
gyptum properabant, & ubi
illum insequentem vident, in
varias animantium formas
sefe quisque transmutabat.
Iupiter autem procul a se Thy-
phonem conspicatus fulmine
percussit, ubi vero cominus
fuit, adamantanâ illum fulce
deterruit, ac fugientem ad
Cassium usque extremæ Sy-
rie montem persecutus est;
ibiq; cum saucium esse cog-
nouisset, manus confertuit.
Typho autem spiratum vo-
lumine circumplexum Io-
nem detinuit, eiq; Harpe-
adempta pedum, manuumq;

τεῖλον τέλ' ἔσθ' ἑμοῖο τῷ.
πῦρ δ' ἐδ' ἔκλυ' τοῖς ὄμμασι.
τοιοῦτος δ' ὁ τυφῶν,
καὶ τιλικούτος, ἡμετέρας
βαλὼν πέτραις ἐπ' αὐτὸν ὅ-
ραυόν, μέγα σπινθήρας ὀ-
μῶς, καὶ ἑὸς ἐφάρσεν. ποτ'
κὺν δ' ἐκτὸς σιμάβου πυρὸς
ἔσθ' ἔρκεος χάκω. θεοὶ δ' αἶψ'
εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὄψ' ἰ-
μῶμενοι, εἰς αἴγ' ἦσαν φυ-
γὰς ἐφάρσεν, καὶ δῖα Νη-
μῖσι, τοὺς ἰδέσθ' μετέβα-
λον ἐκ τῆς γῆς. γῆς δ' ἐπ' ἔ-
σθ' ἡμῖν ὄντα τυφῶν ἐβλά-
σεν ἡρώωνας. πολλοὺς δ'
χρυσόμηνον, ἀδάμαστινους καὶ
τέτ' ἦσαν ἄρπης, καὶ φά-
γοντα ἄχρι τῆς Κασίου ὄρους,
συνέβλεψε. αἶψ' δ' ἐπὶ τῷ
κειταὶ συνέβλεψεν. καὶ δὲ
αὐτὸν κατὰ περὶ ὤμιον ἰδὼν,
εἰς χεῖρας συνέβλεψε. τυ-
φῶν δ' ἐκταῖς ἀπείραις πε-
πληχθεῖς, κατέχευ' αὐτὸν, 28
καὶ τὴν ἄρπην ὑπεβλήμε-
νος τὰ π' τῆς χειρὸς, καὶ τῆς

ποσσῶν διέπνευσα. ἀρὰ
 μίλος δὲ ὣς τῆς ἁμῶν, δι-
 κόμισαν αὐτὸν διὰ τῆς θα-
 λάσσης εἰς Κιλικίαν. καὶ
 5 περὶ λαδῶν εἰς τὸ Καρύκιον
 ἀφῆκεν κατέβη. ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ νύκτα κρύψας ἀριτῶν
 ὄρεα, καὶ διὰ πύθον. καὶ κατέ-
 σκευε λαφύματα θρόνου καὶ
 10 ἰσχυρὰ δὲ ἔναι αὐτῇ ἡ κόρη.
 ὁμοίως δὲ, καὶ αἰγίπην ἐκκλέ-
 λειπας τῇ νύκτι, ἔρμυστα
 τῇ θύῃ λαβόντες. ζῶντες δὲ
 πλὴν ἰσχυρὰ ἀνικομισσάμενος
 15 ἰσχυρὰ, ὁμοίως δὲ οὐρανὸν
 ὣς πῆλιν ὁχρύνεμος ἵπ-
 πων ἀνέμω, ἐάλλων κόρα
 ναῖς, ἐπὶ ὅθως ἐδίωξε τυφλῶ
 καὶ τὸ λεγόμενον νύκτα. ὁ πού-
 20 ὁμοίως αὐτὸν διαχρίσται ἡ πό-
 τηται. παιδίς γὰρ, ὅτι ῥω-
 ἀσάται μάλλον, ἐγλύφατα
 τῆς ἐφῆμερῶν καὶ πῶν. διὰ
 πρὸς ἐπιδικόμηνος αὐτῆς, ὅ-
 25 σκεν εἰς θράκην. καὶ μαχό-
 μηνος πρὸς τῷ αἵμον, ὅλα ἐ-
 βάλεν ὁρῶντων δὲ ἐπὶ αὐ-

neruas dissemit, imposuitque
 humeris in Ciliciam usque
 transfuxit: quo cum peruen-
 nisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemque mo-
 dum, et neruas præcisos in-
 usque pelle occultatos ibidem
 collocavit, ac Delphynen ser-
 pentem, (semifera hæc erat
 puella) velut custodem appo-
 suit. Interim vero Mercuri-
 us, et Aegipan neruas suf-
 furati, clanculum Ioui rur-
 sus compegerunt. Mox Iupiter
 receptis pristinis viribus
 alatos equos curruvi repente
 iungit, cumque ætutum con-
 scendit, ac Typhonem ad
 Nysam usque montem fulmi-
 nibus impetendus est persequi-
 cutus, ubi Parca, quem Deus
 infecutus est, frustrata sunt.
 Nam, cum sibi in animum in-
 duxisset, se valentior fore,
 matura, ac mitia poma gusta-
 vit. Promde cum Iouem rur-
 sus insequentem videret, con-
 tendu in Thraciam, pugnaque

ad Haemum commissa solidos
montes iaculatus est. Hi vero
contra nova fulminum ni de
turbantur, multumq; in ipso
monte sanguinis exundavit: a
quo Haemi nomen factum
fuisse ferunt. Quique cum per-
ficulum mare fugere incēpif-
sent, Iupiter Aetnam Sici-
liae montem super iniecit: Hic
miror ~~miror~~ vastitatis est, a quo
in hanc usque tempestatem
ob frequentem fulminum ia-
ctum, ignium in eo fieri spi-
ramenta videntur. De his
autem haec haftenus a nobis
dicta sunt. Interea vero Pro-
metheus formatis ex aqua, et
terra hominibus clam Ioue
ignem in ferula furatus im-
misit: quod ubi sensit Iupi-
ter, Volcano ad montem Cau-
casum religandum, affigen-
dumq; dedit. Scythiae Mons
est Caucasus; ubi prome-
theus clavis confixus mal-
torum annorum curriculo re-
ligatus permansit. Ad quē

τὸν Ἄωπ' ὁ κέραιον παλιν
ἐβουλεύων, πολὺν ὅρ' οἶρε
ἰδέκλυσεν αἶμα καί φασιν,
ἐκ τούτου, τὸ ὅρος κλειδῶ-
νας αἶμον. φάειν δὲ ὅρμη-
ς Δαίτης αὐτῷ ὅτι τῆς σικαλι-
κῆς θαλάσσης, ζεύς ἐπέρι-
ψεν αἶτ' ἵπν' ὅρος εἰσέκε λεία
ᾧ δ' οὐδὲν ἄπορ μέγας ὄστιν.
ἔξ οὐ μέχρι δ' αὖ πο- φασιν ἵπ-
απ' τῆς βληθείτων κέρα-
των γίνεσθαι πρὸς αἰάφῃ
σήματα. ἀλλὰ παρὶ μὲν τῶν
των, μέχρι τῷ δ' αὖ πο ἡμῖν
λελέχθαι.

ΕΡΩΜΗΘΕΥΣ δὲ ἔξ
ὑδατος, καὶ γῆς αἰθέρα ποιεῖ
πλάσας, ἔδωκε αὐτοῖς καὶ
πῦρ λάθρα διὸς ἀνὰ ῥάκη
κρύψας. ὥς δὲ ἡ ἄστρο ζεύς, το
ἐπέταξε ἡ φάει τῷ καυ-
κίσθ' ὅρ' τὸ σῶμα αὐτῷ περ
σηλῶσαι. ᾧ δ' οὐδὲν σκυδι-
κὸν ὅρος ὄστιν. αἶ δὲ τούτῳ
περσηλώδεις περμηθῶνς,
πολλῶν ἐτῶν αἰεθμὸν ἐδ-
εῖ. καὶ ἐνέστην δὲ ἡμῶν

5 αὐτὸς ἐκ τῆς ἀμνός, αὐτὸν
 τὸν λαβόντες εἰς μέτρον τῆς ἡ-
 πατὸν αὐξανομένην ὄρε-
 σεν. καὶ προμηθεὺς μὲν
 10 πρὸς κλαπέντος δίκλῳ ἔπι-
 νε ταύτῳ, μέχρις Ἡρακλῆος
 αὐτὸν ὕδατος ἔλυσεν, ὡς εἰ-
 τοῖς καὶ Ἡρακλῆα δαλῶσο
 μιν. Προμηθεὺς δὲ παῖς
 15 Δευκαλίων ἐγένετο. οὗτος
 βασιλεύων τῆς πόλεως. τῷ
 φθίει τόπων, χαμεῖ πύρρον
 τῷ ἐπιμηθεὺς, καὶ παν-
 στίρας, ὅν ἐπλάσαν θεοὶ
 20 πρῶτον γυναικας, καὶ ἐπὶ
 δὲ ἀφαιῖσαι ζῶντες τὸ χαλ-
 κόν γένος ἠδύλευσεν, ὥστε
 θεμελίου προμηθεὺς, Δευ-
 25 καλίων τεκνιόμηνος λαοῦ
 γενεα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια εἰ-
 δέμενος, εἰς ταύτῳ μετὰ
 πύρρον αἶετο. ζῶντες δὲ πο-
 λὺν ὕετ' ἀπ' οὐρανοῦ χέας,
 30 τὰ πλεῖστα μὲν τῆς ἐλλά-
 δος κατέκλυσεν. ὥς τε δια-
 φθαρήναι πάντας ἀνθρώ-
 πους, ὁ λίαν χρεῖς. οἱ σωε-

Aquila quotidie deuolans bu-
 ius hepatis fibras per noctem
 succrescentes depascebatur.
 Igitur ob ignis furtum hanc
 poenam Prometheum dedisse
 memorant: donec Hercules
 eum vinculis liberauit. quem
 admodum in rebus ab Hercu-
 le gestis demonstratimus.
 Ceterum Deucalion Prome-
 thei filius fuit. Hic imperio
 tenens eam partem, quae ad
 Phthiam iacet, Pyrrham Epi-
 methei, et Pandoraë filiam
 uxorem ducit, quam mulierem
 omnium primam. Dij fin-
 xerunt. Post, ubi prolem es-
 neam tollendam Iupiter cecit
 fuit. Deucalion Promethei cō
 filio fabrefacta è lignis ar-
 ca, in eamq; ad vitam trans-
 sigendam rebus necessarijs
 impositis, cum Pyrrha in-
 gressus est. Mox Iupiter lar-
 ge effusus de cælo imbribus,
 maximā Græciæ partiē coo-
 peruit: ut, quicquid in ea mor-
 talium foret, interierit, præ-

ter admodū paucos, q in altis
 fumos circa mōtes cōfugerāt:
 Tum vero Thessalicos mōtes
 aquarū diluuij imunes fuisse
 ferūt. Nec nō, quæ sunt Isth-
 mū. extra ei Peloponnesum
 loca vndarū vi oīa contecta
 fuerūt: quo tēpore Deucalio
 nouem dies, totidemq; noctes
 pelago circumlatus Parnas-
 sum demū appellit; ibiq; post
 imbrum pausam egressus Io-
 ni Phyxio, qui ad eum confu-
 giētib; opem ferre consue-
 uit, sacris operatur. Iupiter
 interea demisso ad Deucalio-
 nem Mercurio, vt rogaret,
 quid ab eo vellet, iniunxit.
 Quo factō Deucalion huma-
 ni generis reparationem de-
 poscit, inde Iouis monitu sum-
 ptus de Terra lapides trans
 caput iactauit: tum quos misit
 Deucalion virorū faciem tra-
 xerunt, qui vero, Pyrrhæ ia-
 ctu trāsmissi sunt, in feminas
 abiere. Hinc itaq; λαοί, qd
 est populi, trāslatione quadā

φυγον εις τα πλεονειον υψο-
 λα ορεν. τότε δι, και τα
 κατα θραυαλια ορεν διε-
 σην. και τα εκτος ιδουμω,
 και πλοποννησου σιωχε-
 δη παντα. Δουκαλιων δι
 ει τη λαρινακι, οξα της θα-
 λασσης φροδμιλος, εφημε-
 ρας εινα, η νυκτας ι(ας,
 τη παρνασω περσιχει, και
 και της ομβρων παυλας
 λαβοντων, εκας ε θυσειδι
 φυξίφ. εως δι επιμψας ορ-
 μιω πες αυτον, επιρεψα
 αιτεισθαι ο, πι βουλεται. ο
 δι αιτειται αιθρωσας αυ-
 τη γλεισθαι. και δις ει-
 ποντος ιαυερ κεφαλω αε-
 ρων ε βαλλεσθν λισθαι. η
 ους μεν ε βαλλεσθ ο δουκα-
 λίων, αιθρας ε γλεισθ. ους
 δι πυρρα, γεωαικον. ο δις
 και λαοι μεταφορικως ωνο-
 μάθησαν απρ τη λαας ο λε-
 γος. γίνονται δι εκπιρ-
 ρας Δουκαλιωνι παυδισ,
 ελλω μεν πρωτος. ον εκ

10 ὅς ἐστι γελυνῶσαι λέ-
 γοιαι, δι' ὅτι οὗτος δ' ἀμφικτύ-
 αν ὁ μὲν Κραταίου βασιλῆ-
 ῖς τῆς ἀπικῆς. Συγάτηρ
 11 Γραυλῆς, ὅς ἐστι, καὶ διος,
 Λεῖλιος. Ἐλμυρὰς δὲ, καὶ ῥύμ-
 φος Ορεσίδης, Δάρος, Ξού-
 ρος, Ἀἰῶλος, αὐτὸς μὲν οὖν
 αὐτὸς αὐτὸς καὶ καλουμένης
 12 ὁ Γραυλῆς περὶ τὸν γόρδου ἐν Ἰ-
 λυνῶ. τοῖς δὲ παισὶν ἐμέ-
 ρισι τὴν χώραν. καὶ ξοῦθος
 μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννη-
 σον, ἰκκρεούσης τῆς ὁρεσίδης
 13 Ἀχαιοὶ ἐγλίχουσιν, καὶ ἰωνοί.
 ἀφ' ὧν, ἀχαιοὶ, καὶ ἰωνοὶ κα-
 λαῶνται. δῶρος δὲ τὴν πῆ-
 ραι χώραν Πελοποννήσου
 λαβὼν, οὗ καὶ τοῖς ἀφ' ἑ-
 14 αὐτοῦ, δῶρειος ἐκάλειον. αἰ-
 ῶλος δὲ βασιλεύων τῆς πό-
 τῶν Θεσσαλίας τόπων, οὗ
 αἰθικῶντας αἰολεῖς περὶ
 γόρδου. καὶ γήμας. Εἰαρε-
 15 τὴν τῶν δὴ μῆλιν, καὶ δας
 μὲν ἐγλίχουσιν ἐπ' αἰ. Κεθία
 δὲ, Σίσυφον, Ἀδράματι,

dicti sūt, quasi lapidei. Latini
 enim Latini lapidem signifi-
 cat. Porro ex Deucalione, ac
 Pyrrha nati sunt, Helles, et
 alios, quæ ab Ioue oriūteffe-
 rē nulli tradunt. Inde Ampho-
 clyon, q. cū Cranao Achaie
 imperat. Huic insup. Peona
 genaa filia fuit: ex qua, et Io-
 ne Aëthlius procreatur. Sic
 Hellene vero, et Orseide myn-
 pha Dorus, Xuthus, et Acolus
 Is quidē de se Hellenas, q. po-
 stea græci vocati sūt, nominati
 uit, filijs et hic loca partitas
 est. Xuthus adeptus pelopōne
 sū ex crenta Erechibi filia,
 Achæu genuit, et Ionō, a q. bas
 Achæu, et Iones vñcupantur.
 Dorus aut, que trās Pelopon-
 nesum est, terrā nabitus, inco-
 las suo de nomine Dorienfes
 appellauit. Acolus vero locis
 Thessaliæ proximis iperās, po-
 pulis Acolēsib. nomē iposuit.
 qui ducta Enarete Deima-
 chi filia septē ex ea filios pe-
 creauit, Critheū, Sisyphū, A-
 (kamaē,

dubium
 est.

APOLL'DOROI

exiliuit. Tum hi velut in se-
nam collimaturi alter alterū,
telis eömictis occiderunt. Ad
hæc Endymion. Calyces, &
Aëthly, filius, qui eduētis Aeo-
lensibus è Thessalia Elidē
transmigrant. Nec defunt,
qui cum Ioue natum esse me-
morarunt, hunc ob eximiam
corporis pulchritudinem Luz-
na flagrantissime deperiuūt:
Qui data ab Ioue, quæcunq;
vellet, deligendi potestate, cū
sūmno perpetuo immortalem
sibi iuuentutem concedi po-
stulauit. Ceterum Actolus
Endymionis, & Scidis Nym-
phæ, aut Naiadis, sue, vt qui-
dam aiunt, Iphianassæ filius
fuit. Qui cum peremisset As-
pim Phoronei filium, atq; in
Curetidem terram aufugis-
set, occisis hospitiibus Phthiæ,
& Apollinis filijs, Doro, &
Laodoco, ac Polypæte, suo de
nomine terram Actoliam ap-
pellari censuit. Sed ex Aetoz-
lo, & Pronoë Phorbi filia

στον αὐτῷ ἐπιδόσαν. οἱ δὲ
βουλόμηνοι ἐν σοχῇ σου τὸ
θεῖον, ἐφ' ἑαυτῶν ἡκόντες
καλύκης δὲ, καὶ ἀεθλίου,
καὶ ἐδυμίων γίνεται. ὃς
τῆς ἐκδοσταλίας αἰολίας
ἀγαθῶν, ἥλιν φησε. λέγου-
σι δὲ αὐτῷ πινὲς ἐκδοὺς γινέ-
σθαι. τοῦτον καὶ λαί δισσεγ-
κόντος, ἡράδην σελήνην. Ζεὺς
δὲ αὐτῷ δίδωσιν, ὃ βούλε-
ται εἰλέσθαι, ὃ δὲ, αἰρεῖται
κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθά-
νατος, καὶ ἀγήρας μύλων. ἐ-
δυμίωνος δὲ, καὶ σπείδος νύμ-
φης, ἢ νηΐδος, ἢ ὡς πινὸν ἴα-
σασθαι ἀετῶλος. ὃς ἀρ-
κτεῖναισ' Ἀπιν τ' φορονέας.
καὶ φυτῶν εἰς τὴν κυρήπι-
δα χώραν, κτεῖναισ' αὐτῶν ἑσπέρ-
δεξαμελίωνσ' φθίσαισ', καὶ ἀρ-
λωνος ὑπὸς, Δάδρον, καὶ Λαο-
δόκον, καὶ Πολυποίτῳ, ἀφ' ἑ-
αυτῶ τὴν χώραν αἰτωλίας
ἐγκαίεσε. αἰτωλὸς δὲ, καὶ
περιόνης τῆς φόρβου, Πλαυ-
ρῶν, καὶ καλυδῶν ἐγείζο.

ἀφ' ὧν αἰ εὖ· αἰ· τωαλία πό-
 λεις ὠνομάσθησαν. Πλευρῶν
 μὲν δ' αὖ γάμας ξανδίππῳ
 τῷ Δώρου, καὶ δα ἐλίνυ-
 5 σεν ἀγάνορα. θυγατρίαν δ',
 Στράτονίην, καὶ Στρατονίην,
 καὶ Λεοφοντίην. Καλυδῶ-
 νος δὲ καὶ αἰολίας τῆς α-
 μυθαίας, ἡδικοῖσιν καὶ πρῶ-
 10 τῇ γένεσιν. ὧς ἦς, καὶ ἄρειος
 ὀξυλῶς. ἀγάνωρ δὲ ὁ πλε-
 ρῶν γάμας ἐπικαίει τῷ
 καλυδῶνι, ἐλίνυσσιν Παρ-
 θάονα, καὶ Δημονίην. ἦς καὶ
 15 ἄρειος, Εὐνῆος, Μόλῳ, Πύ-
 λῳ, Θέσιῳ. Εὐνῆος μὲν δ' αὖ
 ἐλίνυσσιν Μαρπησίαν, ἣ καὶ
 πολλῶν μιν εὐνομίαν, ἰ-
 δίας ὁ Ἀφαιρέως, ἥρπασε λα-
 20 βῶν παρὰ ποσειδῶνι ἄρμα
 καὶ πόπιδρον. διώκων δὲ εὐ-
 νῆος ἐφ' ἄρματος, ἡδὲ τὸν Λυ-
 κόρμαϊν ἦλθε ποταμόν· κα-
 ταλαβῆναι δ' οὐ δυνάμενος,
 25 ἔτι μὲν ἰπποῖς ἀπέσφαξεν.
 ἑαυτὸν δ' εἰς τὸν ποταμόν
 ἔβαλε, καὶ καλεῖται Εὐν-

Pleuron, et Calydon nati sūt
 à quibus, quæ sunt illis cogno-
 mines in Actolia vrbes, nomē
 acceperūt. Pleuro ducta vxor
 re Xāhippe, Dori filia, Agē-
 norem procreat, et filias Str-
 ropen, Stratonicenq; et Leo-
 phontem. Calydon autem ex
 Acolia Amythaonis filia, Epi-
 casten, et Protogeneam, sus-
 cepit, ex qua, et Marte nas-
 citur Oxylas, Agenor Pleu-
 ronis filius, Epicastem Calys-
 done natam coniugem duxit,
 de qua Parthaonem, et Des-
 monicen genuit, quæ de Mar-
 te marito, Euenū, Molū, Pylū,
 Thestiūq; cōceptos peperit. Es-
 uenus sanē Marpessā, quā cū
 Apollo sibi collocari in mas-
 trimoniū quæriraret: Idas A-
 pharci proles, sūprio à Neptu-
 no curru pēnato rapuit illū,
 inde è curru insequēs Euenus
 ad amnē Lycormā venit, neq;
 assequēdi voti compos factus
 equos iugulauit, seq; ipsū dei
 ceps ī fluuiū præcipitē dedit:
 (cui Euen

nus nomen inditum fuit. At
Idæ Messenem proficiscenti
obuiam factus Apollo virgis
nem aufert: qui, cum inier se
de puellæ matrimonio cōcer-
tarent, Iupiter eorum lite dē
rempta, virgini, vtri collocari
vellet, optionem dedit. Hæc
verita, ne se anum factam Ap-
ollo desereret, Idam sibi viz-
rum esse maluit. Thestius ve-
ro ex Eurythemide Cleo-
bææ filia feminei sexus quis-
dem, Althæam, & Hypermne-
stram sustulit: mares autem
Iphicium, Eubippum, Plexip-
pum, Eurypylumq; creauit.
Parthaonius vero, & Eurytes
Hippodamantis filij fuere,
Oeneus, Agrius, Alcaibous,
Melas, & Leucopæus: filia
Sterope, de qua, & Acheloo
Sirenas ortas esse dicunt. Sed
Oeneus Calydones imperans
vitis plantam à Dionysio
primus accepit, ac ducta vxo-
re Althæa Thestij filia Tox-
xeum gignit, quem ipse, quod
fessam

νος ὁ ποταμός παρ' ἐκείνῃ
ἴδης δὲ εἰς μέσῳ ἦν· πρῶτα
νεταί, καὶ αὐτῷ ὁ ἀρχὴν
περιτυχεῖν, ἀφαίρει τὰς τῶν
κόρυς. μαχηθῆσαν δὲ αὐτῇ
ποταμῷ τῆς ποταμῶς γάμῳ,
Ζεὺς διαλύσας ἐπὶ τρεῖς
αὐτῇ τῇ πρὶν εἰλεῖσθαι ὁ-
πατὸς βούλεται σιωπῆσαι.
ἡ δὲ δείσα, ὡς αὐτῇ μὴ γινώ-
σκον αὐτῶν ἀρχὴν κατὰ
λίπῃ, τὸν ἴδαν εἰλεῖσθαι
οὐκ. Θεσπὶς δὲ ὅς Εὐρυπύ-
μῳ τῆς κλεοβοίας, ἐλθόν-
τι θυγατρὶς μὲν, Ἀλθαία,
ὑπὸρμύσσει. Ἀργεῖος δὲ,
Ἰφικλῆς, Εὐίππος, Πλέξι-
ππος, Εὐρύπυλος. παρ' αὐτο-
ν δὲ, καὶ Διὶ τῆς, ἰσσοδῆ
μακτός ἐλθόντι παῖδες, οἱ-
νός, Ἀγρίος, Ἀλκαῖος, Μέ-
λας, Λευκοπύς. θυγατὶς
δὲ ἑσροπῆ. ἐξ ἧς, καὶ Ἀχελῷος
σεισῆνας γενέσθαι λέγου-
σιν. Οἰνός δὲ βασιλεύωντος
καλυδῶνος πρὸς Διόνυον φυ-
τὸν ἀμπέλου πρῶτος ἔλα-
βε.

βε. γάμοσ' δὲ Ἀλθαΐαις
 τῷ Θεσίῳ γλινᾷ Τοξία,
 ὃν αὐτὸς ἐκτείνει· ποδὶ πη-
 δήσκοντα τὸν τάφρον. καὶ
 5 παρὰ τοῦτω θυρέα, κὶ Κλύ-
 μιον, κὶ θυγατράς γόργην,
 ὃν ἀσθράϊμων ἔζημεν, κὶ θυ-
 γάμεναι. ἢν Ἀλθαΐαις λεί-
 γοισιν, ἐκδοιούσῃ γλινῆσαι.
 10 αὐτὴ δ' ἠνιόχει, καὶ τὰ κα-
 τὰ πόλεμον ἡσκει. κὶ ποδὶ
 τῷ γάμον αὐτῆς Ἡρακλῆος
 πρὸς ἀχαιῶν ἐπάλασεν.
 ἐγλόνισα δὲ Ἀλθαΐα, παῖ-
 15 δας δὲ Οἰνείας, Μελέαγρον.
 ὃν δὲ Ἀρεῖος γελυνῆσαι
 φασί. θυτὸν δ' ὄντος ἡμε-
 ρῶν ἐπὶ αὐτῇ πᾶσι γλινόμεναι
 τὰς μοίρας, φασὶ δὲ εἰπεῖν
 20 τὸτε τελευτήσῃ μελέα-
 γρος, ὅταν ὁ καυόμενος αὐτῇ
 τῆς ἐχάρας δαλὸς κατα-
 καῖ. ὥστε ἀκούσασα, ὅτε δα-
 λὸν ἀνείλθο ἀλθαΐα, κὶ κα-
 25 τέλθο εἰς λαρνακᾶ. μελέα-
 γρος δὲ αὐτῇ ἄφωτος, καὶ
 γλινᾶϊος γλινόμενος, τὸν τε ὅτε

fossam transfilerit, interfes-
 cit, & post hunc, Thyreum
 & Clymenum, filiam quoque
 Gorgen, quæ nupsit Andra-
 moni, ac Deianiram, quam
 nonnulli Altheam ipsam ex
 Dionysio genuisse ferunt.
 Hæc autem aurigaudi peris-
 ta rem bellicam exercebat: de
 cuius matrimonio Hercules
 cum Acheloo dimicauit. Sed
 Althea ex Oeneo Melea-
 grum conceptum peperit:
 quem Marte satum quidam
 fuisse tradunt, Ad quem sep-
 tem dies natum, ipsam
 aduenisse parcas. ac dixisse
 aiunt, Tum Meleagrum ex-
 tinctum iri, cum stipes in
 foco accensus perustus fue-
 rit, quod ubi mater audi-
 uit, stipitem ex igne sublas-
 tum, intra arcam asseruan-
 di causa condidit. Porro
 Meleager cum natura esset
 inuulnerabilis, ac generos-
 sus hunc in modum oc-
 cubuisse dicitur. Cum ana-

nuae in agro fruges redys-
sent, rerum primitias Oc-
neus dijs omnibus, vna tan-
tum Diana per obliuionem
prætermiffa, dono dedit. Quo
circa irata Dea aprum im-
misit, & magnitudine, &
robore insignem, qui terram
coli, ac in ea fata fieri minia
me sinebat, pecoraq; oz-
mnia, & obuium quemq; tol-
lebat è medio. In hunc
itaque aprum, valentissimum
quemq; conuocauit, eiq; qui
feram tam immanem occi-
disset, pellem pulcherrimi
facinoris præmium se datu-
rum pollicetur. Qui vero
ad apri venationem conue-
nerint, hi fuere. Meleas-
ger Oenei, Dryas Martis, hi
Calydonij sunt. Idas, et Lyn-
ceus Apharei, Messenij. Ca-
stor, ac Pollux fratres, Iouis,
& Ledaæ filij, Lacedæmonii.
Theseus Aegei Atheniensis.
Admetus Pheretis domo Phe-
ris. Ancæus, Cephæusq; Ly-

ρόπον ἐπελύντησιν. ἐπα-
σίαν καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γε-
νομίῳν, ταῖς ἀπαρχαῖς οἰ-
νόυς θεοῖς πᾶσι θύων, μύ-
νης ἀρετῆμενος ἐξελάσθω. 5
μηνίστα(α) δὲ ἡ θεός, καί περ
ἔφῃ καὶ ἔξοχα, μέγας τε,
καὶ ῥῶμη. ὅς τῇ τε γῇ ἄ-
πορον ἐτίθει. καὶ τὰ βα-
σκήματα, καὶ τὸν αἰτνυ- 10
γείοντα διεφθάρει. ἰδὼν
ταῦτον τὸν καί περ, τὸν αἰ-
σιῶς ἐκτῆς ἐλλάδος πάντας
ἐκάλει. καὶ τῷ κτεῖναι τε-
τλῶσθῃρα, τλῶσθαι δώσειν 15
ἀεισεῖον ἐπιγυγίλατο. οἱ δὲ
συνελθόντες ἰδὼν τὸν
καί περ θῆραν, ἦσαν οἵδε.
μελέαγρος, οἰνέως. δρύαϊς,
ἄρειος ἐκκαλυπτόνος οὐ τοι. 20
ἰδῶς, καὶ λυγκόυς ἀφάρεως,
ἐκμεοσῆνης. καί τωρ, καὶ πο-
λυδεύκης διός, καὶ λυδίας,
ἐκλακεδάιμονος. θεοδὺς
αἰγίως, ἐξ ἀθηνῶν. ἀδμη- 25
τος φέρητος, ἐκ φερῶν. αἶγ-
κάως, καὶ κηφός λυκούργου,

5 ὅς αἰρησάσθαι· Ἰάσων αἰσώ-
 νος, ὅς ἰολκοῦ· Ἰφικλῆς ἀμ-
 φιτρίωνος, ἐκ Θηβῶν. Πει-
 ρίσιος ἰξίονος, ἐκ Λαρίσσης.
 10 Πυλάου αἰακοῦ, ἐκ Φθίας.
 τελαμωνῶν αἰακοῦ, ἐκ Ἀλα-
 μίνος. Ὀρύσιων ἄκτορος, ἐκ
 Φθίας. ἀταλαάντη χρινέως,
 ὅς αἰρησάσθαι· ἀμφιάρακος
 15 Οἰκλείου ὅς ἄργου· μετὰ δὲ
 πῶν καὶ οἱ θεοῖον παῖδες.
 στω ληθόντας δὲ αὐτῶν, οἰ-
 νῶς ἡδὲ εἰνεία ἡμέρας ὅς ἐ-
 νισε. τῇ δεκάτῃ δὲ κηφέως,
 20 καὶ ἀγκαίου, καὶ τινῶν ἄλλων
 ἀπαξιόντων μετὰ γυναικὸς
 ἡδὲ τῶν Θήρας ὀβριείας· με-
 λέαγρος ἔχων γυναικα κλε-
 οπάτραν τῶν ἰδόν, καὶ μοιρ-
 25 πῆσσης θυγατρός, βουλόμε-
 νος δὲ καὶ ὅς ἀταλαάντης τέ-
 κνον ποιεῖσθαι, στυμνῶν-
 κασεν αὐτῶν ἡδὲ τῶν Θήρας
 μετὰ ταύτης ὀβριείας. Πει-
 30 σάντων δὲ αὐτῶν τὸν κεί-
 πον, πύλος μὲν καὶ ἀγκαί-
 ος, ἔπειτα τῶν Θήρας διεφθάρην

curgi ex Arcadia, Iason Ae-
 sonis ab Iolco. Iphicles Am-
 phitryonis Thebanus. Piriz-
 ibous Ixionis, Larissæus. Pe-
 leus Acaci à Phibia. Telaar-
 mon Acaci Salaminus. Eus-
 tytion Astoris, Phibius. Atal-
 anta Sebænei ab Arcadia,
 Amphiaræus Oiclei Argivus.
 Quibus cum et Thestij filij
 conuenerunt: hos, ubi conui-
 sent, Oenæus nouem dies hos-
 pitio suscepit: Decima aus-
 tem post die Cepheû. An-
 cæûq; ac nonnullos alios ven-
 natum ire cum femina indig-
 num facinus esse repulsan-
 teis, Meleager Cleopatæ
 Idæ, et Marpessæ filie ma-
 ritus, quod ex Atalanta quo-
 que liberos procreare desi-
 derabat, iam cum ipsa simul
 in venationem exire compul-
 sit. Deinde vero, cum clas-
 sissimi illi venatores aprum
 ipsum circumfessissent, Hy-
 leus, atq; Ancæus à bellua cru-
 deliter vulnerata interierunt.

Sed Pyleus Eurytionem nolens iaculo confodit : et Atalanta omnium prima feram intergo sagitta percussa sit, ab illa vero Amphiarus aprum in oculo vulneravit : inde Meleager transosso latere belluam interfecit. Mox detractam pellem Atalanta muneri dedit. Tum Thestij filij, quod viris presentibus feminae praemia concedantur, improbantes, pellem Atalanta donatam abripiunt : quam sibi iure sanguinis obvenire, si Meleager eam capere nolit, affirmabant. iramobrem irarum plenus Meleager Thestij filios obtruncavit, ac pellem Atalanta restituit. Interea vero Alibaea maxore confecta de fratrum caede, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager extemplo consumuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant. Sed cum The-

σεν. Εὐρυτίωνα δὲ, πυλῶς ἄκων καὶ τικόντισε. τὸν δὲ καί ποτε πρῶτον μὲν ἀταλάη τε εἰς τὰ ῥαῖα ἐτόξευσε. Δούτορος δὲ ἀμμοχλάκος εἰς τὸν ὀφθαλμὸν. μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλῆξας, ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας, ἔδωκεν αἰσχροῖσι. οἱ δὲ Θεσίον παῖδας αἰδομένους, εἰπότες αὐτοῖς ὁρᾶν γυνὴ τὰ ἀειστεῖα λήψεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀπέλτο. κατὰ γλῶσσαν αὐτοῖς προσέκειν λέγοντες, εἰ μελέαγρος λαμβανὴν μὴ προσέοιτο. ὁρμηθεὶς δὲ μελέαγρος, τὸν μὲν Θεσίον παῖδας ἀπέκτεινε. τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ ἀταλάῃ. Ἀλκίβια δὲ λυπηθεῖσα ἰδὼν τὴν ἑὴν ἀδελφὴν ἀπωλεία, ἤδαλόν ἔφη. καὶ ὁ μελέαγρος ἰδὼν αὐτὴν ἀπέθανε. οἱ δὲ φασὶν οὐχ οὕτω μελέαγρον τελευτῆσαι. ἀμμοχλάς τούτων δὲ τῆς δῆρας φασὶ

τῆς Θεσίας παίδων ὡς ἰθι-
 κλου πρὸς τοῦ βαλόντος κού-
 ροι, καὶ καλυδωνίαις πό-
 λεμον εἰσῆναι. ἐξελθόντες
 5 δὲ μελεάγρου, καὶ τινὰς τῆς
 Θεσίας παίδων φονεύσαντες,
 ἀλθαίαις ἐράσκασαι κατ'
 αὐτῶν. τὸν δὲ ὀρχιζόμενος
 οἱ κοίμειν. ἥδη δὲ τῆς πε-
 10 ρολεμίων τοῖς τείχεσι πρὸς πη-
 λαζόντων, καὶ τῆς πολιτῆς
 ἀξιώντων μετ' ἱκετείας
 βοῶντων, μόλις περ εἰς τα-
 ῖς πόλιν γυναικὸς ἐξελθεῖν.
 15 καὶ τοῦτοί ποὺς κτείνονται,
 τῆς Θεσίας παίδων ἀρδαι-
 νεῖν μαχόμενοι. μετὰ δὲ τὸν
 μελεάγρου δαίνατον, ἀλ-
 θαία, καὶ κλειοπάτρα ἐαυ-
 20 τὰς αἰσχροπαῖαν. αἱ δὲ τῆς
 τοῦτοῦ τὸν νεκρὸν γυναικὸς
 ἀπαρνεώθησαν. ἀλθαία
 δὲ ἀρδαινούσης, ἔζημι οἱ-
 τὸς περβοίαν τὴν ἰσχυ-
 25 ρόον. ταύτῃ δὲ, ὁ μὲν γὰρ
 φασὶ τὴν Θυβαΐδα πολε-
 μεθεῖσης ὁλένου ἀγχιλα

filij de feraita continen-
 rent, quod primus omnium
 Iphicles aprum sauciasset,
 Curetibus, & Calydonijs
 bellum conflatum esse. Inde
 in medium progressis Melea-
 ger nonnullos, etiā e Thestij
 filijs occidit. Tum Alibæā
 filium execratam fuisse aīit,
 cum vero ob conceptam irā
 domi mansitasse. Dehinc ho-
 stibus admoenia proxime ac-
 cedentibus, & ciuibus ipsum
 suppliciter, ut patriæ labor-
 ranti opē ferret, orantibus,
 ægre ab vxore persuasum tā-
 dem domo exiisse memorant:
 atq; vbi reliquos Thestij filios
 occidit, pugnando in huma-
 nis esse desuisse. Post autem
 Meleagri interitam, Alibæa,
 & Cleopatra sese dilaniar-
 runt. Et, quæ mortuum de-
 piorauere mulieres in auctis
 sunt commutatae, Oeneus, Al-
 ibæa vbi e vita discessit, Per-
 ribæā Hipponoi filiā duxit
 vxorē. Hanc autem, qui The-

et admodū paucos, q̄ in altis
 fūnos circa mōtes cōfugerāt:
 Tum vero Theſſalicos mōtes
 aquarū diluuij imunes fuiſſe
 ferūt. Nec nō, quæ ſunt Iſth-
 mū extra et Peloponneſum
 loca vndarū ui oīa contēta
 fuerūt: quo tēpore Deucalio
 nouem dies, totidemq; noctes
 pelago circumlatus Parnaſ-
 ſum demū appellit; ibiq; poſt
 imbriūm pauſam egreſſus Lo-
 uis Phryxio, qui ad eum conſu-
 gientibus opem ferre conſue-
 uit, ſacris operatur. Iupiter
 interea demifſo ad Deucalio-
 nem Mercurio, vt rogaret,
 quid ab eo vellet, iniunxit.
 Quo factō Deucalion huma-
 ni generis reparationem de-
 poſcit, inde Iouis monitu ſum-
 ptos de Terra lapides trans
 caput iactauit: tum quos miſit
 Deucalion virorū faciem tra-
 xerunt, qui vero, Pyrrhæ iac-
 tu trāſmiſſi ſunt, in feminas
 abiere. Hinc itaq; λαοί, qđ
 eſt populi, trāſlatione quadā

φυγον εἰς τὰ πλεονείον ὑψο-
 λὰ ὄρεν. τότε δὲ, καὶ τὰ
 κατὰ θριακίαι ὄρεν διε-
 σκ. καὶ τὰ ἐκτὸς ἰσθμοῦ,
 καὶ πελοποννήσου σπειχέ-
 θυ πάντα. Δουκαλίων δὲ
 εἰ τῇ λαοίνακι, διὰ τῆς θια-
 λάκως φορόμενος, ἐφ' ἡμέ-
 ρας εἰνεία, καὶ νύκτας ἰῶς,
 τῷ περνασῶ περσίχει, καὶ
 καὶ τῆς ὀμβρων παύλας
 λαβόντων, ἐκβάς ἐδυσεδρί-
 φυξίῳ. ἔσθ' δὲ πῖμψας ὅρ-
 μιν περὶ αὐτὸν, ἐπὶ τῇ
 αἰτεῖσθαι ὅ, τι βούλεται. ὁ
 δὲ αἰτεῖται αἰδρώπων αὐ-
 τῷ γινέσθαι. καὶ διὰς εἰ-
 πόντος ὑπὸ κεφαλῇ αἰ-
 ρων ἔβαλλε τὸν λίθον. καὶ
 οὐς μὲν ἔβαλλεν ὁ Δουκα-
 λίων, αἰδρῶν ἐγείοντο. οὐς
 δὲ πύρρα, γυναικὸς. ὁ δὲ
 καὶ λαοὶ μετὰ φορικῶς ὠνο-
 μάσθησαν ἀπ' τῆς λάκας ὁ λῆ-
 ρος. γίνονται δὲ ἐκ πύρ-
 ρας Δουκαλίωνι παῖδις,
 ἑλλω μὲν πρώτος. ὃν ἐκ

3 Ἰδὸς εἴσοι γελυνῆσαι λέ-
 γοιαι, δι' ὑπόρος δ' ἀμυγνύ-
 αν ὁ μὲν Κραταῦν βασιλεύ-
 ον τῆς ἀπικῆς. Συγάτηρ
 3 Γραῦν γλῆφα, δ' ὅς, καὶ διος,
 ἀεθλίας. Ἐλλυρος δ', καὶ ὑμ-
 φος Ορατίδος, Δωρος, Εὐ-
 ῖος, Ἀῖβλος, αὐτὸς μὲν οὖν
 ἀπ' αὐτῆς τῆς καλομενίσσης
 4 Ὀρακῆος περὶ γόρουσιν ἐλ-
 λυρος. τοῖς δ' αὖτε ἐνέ-
 ρισα τὴν χώραν. καὶ ξοῦθος
 μὲν λαβὼν τὴν πελοπόννη-
 σον, ἱκκρεούσης τῆς ὀρεχθίας
 5 Ἀχαιοὶ ἐγλίνυσαν, καὶ ἰωνά-
 αφ' ὧν, ἀχαιοὶ, καὶ ἰωνοὶ κα-
 λαῦται. δῶρος δ' ἐπὶ τὴν πῆ-
 ραν χώραν πελοποννήσου
 λαβὼν, τὸν κατοικοῖσι ἀφ' ἑ-
 10 αὐτῶν, δῶρεϊς ἐγκαλεῖσιν. αἰ-
 λος δ' ἐκαστοῦ τῆς τῆς πόλεως
 τὴν διακλίαι τὸ πῶν, τὸν
 εἰσικωλῆτας αἰολεῖς περὶ
 γόρουσι. καὶ γήμας Εἰαρέ
 23 τὴν τὴν δὴ μᾶλλον, παῖδας
 μὲν ἐγλίνυσαν ἐπὶ ἅ. Κεθία
 δ', Σίσυφον, Ἀδαίματι τε,

dicti sūt, quasi lapidei. Latini enim Latini lapidem signifi-
 cat. Porro ex Decalione, ac
 Pyrrha nati sunt, Hellen, et
 alios, quæ ab Ioue prius esse
 nonnulli tradunt. Inde Amphi-
 ctyon, q. cū Cranao Asiam
 impavit. Huic insup. Prota-
 gena filia fuit: ex qua, et I-
 oue Aëiblius procreatur. Sic
 Hellene vero, et Orseide nym-
 pha Dorus, Xuthus, et Aëbius
 Is quidē de se Hellenas, q. po-
 stea greci vocati sūt, nominat
 nit, filijs et hic loca partitas
 est. Xuthus adeptus pelopōne
 sū ex creusa Erachibi filia,
 Aëbiū genuit, et Ionē, a qbus
 Achivi, et Iones vūcupantur.
 Dorus aut, quæ erās Pelopon-
 nesum est, terrā natū, inco-
 las suo de nomine Dorionfes
 appellavit. Aeolus vero locis
 Thessaliq. p. ximis iperās, po-
 pulis Aeolēsi nomē iposuit.
 qui ducta Enarete Deima-
 chi filia septē ex ea filios pe-
 creavit, Cribon, Sisyphū, A-
 (itamā ē,

dubium
 est.

Salmonem, Deionem, Ma-
gnoem, & Perierem. Sed, et
filias quinq. Canacem, Hal-
cyonem, Pisidicem, Calyceem,
et Perimedem. Ex Acheloo
vero, & Perimede, Hippoda-
ma, & Orestes. Ex Pisidi-
ce, & Myrmidone Antiphus,
& Astion nati sunt. Ceteri
Halcyonem, Ceyx, Luciferi
filius sibi in matrimoniu duc-
xit. Hi ob superbiam exstina-
sti fuerunt. Ille enim Iunonem
sibi coniugem esse prae-
dicabat. Haec vero Iunonem vi-
sum esse sibi iactitabat. Ve-
nitque Iupiter in auxilium illi
in Halcyonem, hunc in mare
gum transformavit. Atqui
Canache, & Neptunus O-
pleum, Nereum, Oproeum,
Aloeuusq; & Triopem ge-
nerunt. Sed Aloeus Iphis
mediam Triopis filiam, quae
Neptunum exarsit, uxorem
habuit: ea continenter ad ma-
re se conferens, & haustos ma-
nibus fluctus intra sinu fere

Σαλμωνία, Διώνεια, Μάγνη-
ται, Περίων. Ζυγατόρας
δὲ πέντε, Καναχίω, Ἀλ-
κυονίω. Πισιδίω, Καλύ-
κειω, Περιμήδιω. Περιμήδης δὲ
μὲν οὖν, καὶ Ἀχελώου, ἰσχυρὴ
θεμέλια, καὶ ὄρεσις. Πισι-
δίκης δὲ, καὶ μυρμιδόρος, Ἀν-
τίφους, καὶ Ἀστίων. Ἄλλων
δὲ, Κόρυς ἔχουσα ἑσπερίον
φόν παῖς. οὗτοι δὲ δι' ὑπε-
ρηφανίαν ἀπώλοντο ὁ μὲν,
ὅτι τὴν γυναικα ἐλεγχέσθαι
ᾤετο, ἡ δὲ, ὅτι ἀσφάδεια. Ζεὺς
δὲ αὐτὴν ἀποστήσας. καὶ ἵ-
στῶν μὲν, ἀλκυονίδην ἐποίησε.
τὸν δὲ, κύματι. Κανὰχ μὲν
ἐποίησεν ἐκ ποσειδῶνος Ὀ-
πλεία, καὶ Νηρέα, καὶ Ἐπο-
πεία, καὶ Ἀλωεία, καὶ Τειά²⁰
πα. Ἀλωείς μὲν οὖν, ἔχουσα
ἰωμείδεια τὴν Τειάποιν,
ἥτις ποσειδῶνος ἡρέσθη. καὶ
συνεχῶς φοιτῶσα ἰσθμὸν τὴν
δαίκασσαν, χερσὶν ἄρυσμε²⁵
ν τὰ κύματα τοῖς κόλ-
ποις εἰσφέρει. συνελθὼν δὲ

δι' αὐτῆς προσείδων, οὐκ ἐχέ-
 κτο παῖδας Ωτον, καὶ Εὐα-
 λτῶν, καὶ ἀλφειῶδες λε-
 γομένους· οὗτοι κατ' ἐταυ-
 ρὴν ἡΰσανον πλάτους μὲν π-
 ραῖον, μήκος δὲ ὀργυαῖον.
 εὐρέα δὲ ἐπ' ὧν γαστρίσιν· καὶ
 τὸ μὲν πλάτος πυχρὸν ἔχον-
 τες· αἰεταί, τὸ δὲ μέγας, ὁρ-
 οῦ γράν· αἰεταί, πρὸς θεὸν μέ-
 γεσθαι διανοήσαντο· καὶ τὴν
 μὲν ῥοσκιν· αἰετὴν τὸν ὀλυμπόν
 ἔδειξαν· αἰετὴ δὲ τὸν ὀλυμπόν
 δείκνυς τὸ πλάτος· ὅς τις
 15 ὀρεὶν οὐκ ἔστιν, ἡ πείλου· εἰς
 οὐρανὸν αἰετὰ βήσονται· καὶ
 τὴν μὲν δαίκασσαν γαστρί-
 τες τοῖς ὄρεσι, ποιήσιν ἑλε-
 γον ἡ πείρον, τὴν δὲ γῆν δαί-
 20 κασσαν· ἐμνήσαντο δὲ ἐὼι ἁλ-
 τως μὲν ἔρπον, Ωτος δὲ, ἄρτε-
 μιν· ἔδωκεν δὲ καὶ ἄρτεμιν.
 ὅσων μὲν οὕτω ὄρμης ὄζεκε
 ψα· αἰετὴ δὲ τὸν ἀλφει-
 25 ῶδες· αἰετὴ δὲ ἄρτεμιν· αἰετὴ δὲ
 πλάτους· ἀλλάξατο γὰρ τὴν
 ἰδέαν· εἰς ἑλαφόν, ὅς τις μέ-

bai: quæq; à Nephele com-
 pressa geminos peperit, Otus
 & Ephialtem, quos Aloidas
 appellarunt. Hi quoique an-
 nis latitudine cubitum, longitu-
 tudine vero vlnam increfced-
 bant: qui vbi nannum exple-
 vere annum, latitudinem cus-
 bitum nouem, & vlnarum tota-
 tidem magnitudinem adepti
 Ioui bellum inferre non erua-
 buerunt. Proinde Olympo
 Ossam imposuerunt, Pelioq;
 super Ossam imposito, eum
 in modum cœlum conscensum
 ire minitari. In gestis ad
 hæc montibus de mari contis-
 nentem, deq; terra rursus ma-
 ria se reddituros distabant,
 quinettam Ephialtes Iunos
 nem, Otus autem Dianam si-
 bi coniugē deposcebāt. Mare
 tem insuper in vincula con-
 tecece: quem demum Mercu-
 rius furto eripuit. Diana in-
 terim Aloidas per dolum de-
 cecit: nam in cere-
 uā mutata per eorū medium

APOLL'DORI

exilinit. Tum hi velut in fe-
nam collimaturi alter alterū,
telis coticetis occiderunt. Ad
hæc Endymion. Calyces, &
Aëthly, filius, qui eductis Aeo-
iensibus è Thessalia Elidē
transmigravit. Nec defunt,
qui cum Ioue natum esse me-
morarunt, hunc ob eximiam
corporis pulchritudinem Lu-
na flagrantissime deperivit:
Qui data ab Ioue, quæcunq;
vellet, deligendi potestate, cū
sūmno perpetuo immortalē
sibi iuventutē concedi po-
stulavit. Ceterum Actolus
Endymionis, & Scidis Nym-
phæ, aut Naidis, suæ, ut qui-
dam aiunt, Iphianassæ filius
fuit. Qui cum peremisset A-
pim Phoronei filium, atq; in
Curetidem terram aufugis-
set, occisis hospitibus Phribæ,
& Apollinis filijs, Doro, &
Laodoco, ac Polypæte, suo de
nomine terram Actoliam ap-
pellari censuit. Sed ex Aero-
lo, & Pronoë Phorbi filia

σον αὐτῷ ἐπίδικαν. οἱ δὲ
βουλόμενοι ὁσοχῶσαι τὸ
θεῖον, ἐφ' αὐτῶν ἠκόντισαν.
καλῦκῆς δὲ, καὶ αἰθλίου,
καὶ ἐδυμίων γίνεται. ὃς
τῆς ἐκδοσιαίας αἰολίας
ἀγαθῶν, ὅλιν ὄκησε. λέγου-
σι δὲ αὐτῷ πινὲς ἐκδοῦς γινέ-
σθαι. τοῦτου χάλλει δισαγ-
κόντος, ἠράδῃ σελήνῃ. Ζεὺς
δὲ αὐτῷ δίδωσιν, ὃ βούλε-
ται εἰλέσθαι, ὃ δὲ, αἰρεῖται
κοιμᾶσθαι διὰ παντός ἀθά-
νατος, καὶ ἀγήρας μείων. ἐ-
δυμίωνος δὲ, καὶ σιτίδος νύμ-
φης, ἢ νηίδος, ἢ ὥς πινδυ ἰθα-
σσάης ἀπὸ τῶν. ὃς ἀπο-
κτείναντο Ἀπὶν τὸ φορωνέως.
καὶ φυγῶν εἰς τὴν κυρήτι-
δα χώραν, κτείναντο τὸν ἑσπε-
ροῦ δεξαμενίου φθίασιν, καὶ ἀφ' ὧν
λωνος ὑπόσ, Δαδρον, καὶ Λαο-
δοκον, καὶ Πολυποτίτην, ἀφ' ὧν
αὐτῶν τὴν χώραν αἰτωλίας
ἐκάλεσε. αἰτωλῶν δὲ, καὶ
περονόνης τῆς φόρβον, Πλδ-
ρῶν, καὶ καλυδῶν ἐχέει.

αἰφ' ὧν αἰεὶ αἰτωλίας πό-
 λεις ὠνομάσθησαν. Πλευρών
 μὲν οὖν γήμασ' ἐκαίδιπλῶ
 τῶ Δώρου, καὶ δὲ ἐλίνη-
 5 σεν ἀγνώστα. θυγατρὶσ' ἣ,
 Στρόφιῳ, καὶ Στρατονικῶ,
 καὶ Λεοφοντῶ. Καλυδῶ-
 νος δὲ, καὶ Αἰολίας τῆς Ἀ-
 μυδαίου, ἡδικοῖσιν καὶ πρῶ-
 10 τῇ γένεσιν. ἣς ἦς, καὶ ἄριστος
 ὄξυλος. ἀγνώστῳ δὲ ὁ πλεον-
 ρέτος γήμασ' ἐπικαῖσιν τῶ
 καλυδῶνος, ἐλίνῳσιν Παρ-
 θονίᾳ, καὶ Δυμονικῶ. ἦς καὶ
 15 ἄριστος, Εὐνός, Μόλος, Πύ-
 λος, Θέσιος. Εὐνός μὲν οὖν
 ἐλίνῳσιν Μαρπησίαν, ἣ καὶ
 πολλῶνσιν μινυδομλίαν, ἰ-
 δας ὁ Ἀφαιεύς, ἥρπασε λα-
 20 βῶν πρὸ ποσειδῶνος ἄρμα
 ὑπόπτερον. δῶκον δὲ οὗ
 νος ἐφ' ἄρμας, ἡδὲ τὸν Λυ-
 κόρμα ἤλαθε ποταμόν. κα-
 ταλαβῆν δ' οὐ δαυάμλιος,
 25 ἥ οὖν μὲν ἴππους ἀπέσφαξε.
 ἑαυτὸν δ' εἰς τὸν ποταμόν
 ἔβαλε, καὶ καλεῖται Εὐν-

Pleuron, et Calydon nati sūt
 a quibus, quæ sunt illis cogno-
 mines in Aetolia vrbes, nomē
 acceperūt. Pleuro ducta vxor
 re Xæshippe, Dori filia, Agē-
 norem procreat, et filias Stē-
 ropen, Stratonicenq; et Lēo-
 phontem. Calydon autem ex
 Aetolia Amythaonis filia, Epē-
 casten, et Protopencem, sus-
 cepit, ex qua, et Marte nas-
 scitur Oxylas, Agenor Pleū-
 ronius filius, Epicasten Calys-
 done natam coniugem duxit,
 de qua Parthaonem, et Des-
 monicen genuit, quæ de Mar-
 te marito, Euenū, Molū, Pylū,
 Thestiūq; cōceptos pepit. Es-
 uenus sanē Marpesiā, quā cū
 Apollo sibi collocari in mas-
 trimoniū queritaret: Idas A-
 pharei proles, sūptio à Neptu-
 no curru pēnato rapuit illū,
 inde è curru insequēs Euenus
 ad amnē Lycormā venit, neq;
 assequēdi voti compos factus
 equos iugulauit, seq; ipsū dei
 ceps ī fluuiū præcipitē dedie:
 (ciq; Euen

nus nomen indiction fuit. At
Idæ Messenem proficiscenti
obuiam factus Apollo virginis
nem aufert: qui, cum inter se
de puellæ matrimonio cōcer-
tarent, Iupiter eorum lite di-
rempta, virgini, vtri collocari
vellet, optionem dedit. Hæc
verita, ne se anum factam Ap-
ollo desereret, Idam sibi viz-
um esse maluit. Thestius ve-
ro ex Eurythemide Cleo-
bææ filia feminei sexus quis-
dem, Alcibæam, & Hypermne-
stram sustulit: mares autem
Iphiclum, Eubippum, Plexip-
pum, Eurypylumq; creauit.
Parthaonis vero, & Eurytes
Hippodamantis filij fuere,
Oeneus, Agrius, Alcatous,
Melas, & Leucopæus: filia
Sterope, de qua, & Acheloo
Sirenas ortas esse dicunt. Sed
Oeneus Calydone imperans
vitis plantam à Dionysio
primus accepit, ac ducta vxo-
re Alcibæa Thestij filia Tox-
xeum gignit, quem ipse, quod
fessam

vos ὁ ποταμός παρ' ἐκείνῃ
ἴδης δὲ εἰς μίαν ὄντων πᾶσι
νεταί, καὶ αὐτῶ ὁ ἀρχὸν
πειτυχὸν, ἀφαιρεῖ τὰς τῶν
κόρην. μαχηθεὶς δὲ αὐτῇ
πᾶσι τῇ τῆς ποταμὸς γάμον,
Ζεὺς διαλύσας ἐπέτρεψε
αὐτῇ τῇ πᾶσι θένει ἐλθεῖν ὁ-
πατὸρ βούλεται στυγαίαν.
ἡ δὲ δέισα (αὐτὴ μὴ γινώσκου-
σαν αὐτῶν ἀρχὸν κατὰ
λίπην, τὸν ἴδαν εἰλῆσθαι
οὐκ ἔβλεπε. Θεσφί δὲ ὅτι Εὐρυθέμε-
δος τῆς κλειοβοίας, ἐλθόν-
τος θυγατρὸς μὲν, Ἀλκίβοας, ἡ
Υπέρμνηστρα. Ἀργεῖος δὲ,
Ἰφικλὸς, Εὐῖππος, Πλέξι-
ππος, Εὐρύπυλος. παρ' Ἀλ-
κίβοας δὲ, καὶ οὐρύτης, ἰσσοδὲ
μαστός ἐλθόντος πατρὸς, οἱ-
νός, Ἀγρίος, Ἀλκίβοας, Μέλ-
λας, Λευκοπέως. θυγατὸρ
δὲ στροπῆ. ὅς τις, καὶ ἀχελώας
σειρῆνας γενέσθαι λέγου-
σιν. Οἰνός δὲ βασιλεύωντος
καλυδῶνος πρὸς Διόνυον φη-
σὶν ἀμπελίου πρώτος ἔλα-
βε.

βε. γάμοσ' δὲ Ἀλθαΐας
 τὴν Θέσιον γλινᾶ Τοξία,
 ὃν αὐτὸς ἐκτείνεν· τὸν πε-
 δῆσκοντα τὸν τάφρον. καὶ
 5 παρὰ τούτῳ Θυρέα, καὶ Κλύ-
 μελον, καὶ θυγατὶς γόργην,
 ἣν αἰδοράμεν ἐγχευ, καὶ θυ-
 γάτρην. ἢν Ἀλθαΐα λε-
 γοισιν, ἐκδοτὸν γλινῆσαι.
 10 αὐτὴ δ' ἡνιόχει, καὶ τὰ κα-
 τὰ πόλεμον ἥσκει. καὶ τὸν
 τῆς γάμον αὐτῆς Ἡρακλῆος
 πρὸς ἀχελῶν ἐπάλασεν.
 ἐγλόνισε δὲ Ἀλθαΐα, καὶ
 15 δὲς ὅξ Οἰνέας, Μελέαγρον.
 ὃν ὅξ Ἀρείος γελυνῆσαι
 φασί. οὗτον δ' ὄντος ἡμε-
 ρῶν ἐπὶ πᾶσι πᾶσι γλοιμῶν
 τὰς μοίρας, φασί δὲ εἰπεῖν
 20 τὸτε τελευτήσῃ μελέα-
 γρος, ὅταν ὁ καὶ ὁμοῖος αὐτῇ
 τῆς ἐχέρας δαλὸς κατα-
 καῖ. ὅτε ἀκούσας, τὸν δα-
 λὸν ἀνείλετο Ἀλθαΐα, καὶ κα-
 25 τέειπε εἰς λαρνακᾶ. μελέα-
 γρος δὲ αὐτῇ ἄφωτος, καὶ
 γλινᾶτος γλοιμῶν, τὸν τε τὸ

fossam transfuderit, interfes-
 cit, et post hunc, Thyream
 et Clymenum, filiam quoque
 Gorgen, quae nupsit Andra-
 moni, ac Deianiram, quam
 nonnulli Altheam ipsam ex
 Dionysio genuisse ferunt.
 Haec autem aurigandi peris-
 ta rem bellicam exercebat: de
 cuius matrimonio Hercules
 cum Acheloo dimicauit. Sed
 Althea ex Oeneo Melea-
 grum conceptum peperit:
 quem Marte satum quidam
 fuisse tradunt, Ad quem sep-
 tem dies natum, ipsam iam
 aduenisse parcas. ac dixisse
 aiunt, Tum Meleagrum ex-
 tinctum iri, cum stipēs in
 foco accensus perustus fue-
 rit, quod ubi mater audi-
 uit, stipitem ex igne sublatum,
 intra arcam asseruans
 di. causa condidit. Porro
 Meleager cum natura esset
 inuulnerabilis, ac generosus
 hunc in modum oc-
 cubuisse dicitur. Cum ana-

nuae in agro fruges redij-
sent, rerum primitias Oc-
neus dijs omnibus, vna tan-
tum Diana per obliuionem
prætermiffa, dono dedit. Quo
circa irata Dea aprum im-
misit, & magnitudine, &
robore insignem, qui terram
coli, ac in ea fata fieri minia
me sinebat, pecoraq; om-
nia, & obuium quemq; tol-
lebat è medio. In hunc
itaque aprum, valentissimum
quemq; conuocauit, eiq; qui
feram tam immanem occi-
disset, pellem pulcherrimi
facinoris præmium se datu-
rum pollicetur. Qui vero
ad apri venationem conue-
nerint, hi fuere. Meleas
ger Oenei, Dryas Martis, hi
Calydonij sunt. Idas, et Lyn-
ceus Apharci, Messenij. Ca-
stor, ac Pollux fratres, Iouis,
& Leda filij, Lacedæmonii.
Theseus Aegei Atheniensis.
Admetus Pheretis domo Phe-
ris. Ancæus, Cèpheusq; Ly-

ρόπον ἐπελούτῃσιν. ἔτα-
σίαν καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γε-
νομέων, τὰς ἀπαρχὰς οἰ-
νὸς θεοῖς πᾶσι θύων, μύ-
νης ἀρτέμιδος ἐξελάσθω. 5
μηνίσταται δὲ ἡ θεός, καί περ
ἔφη καὶ ἔσοχον, μέγιστον τι,
καὶ ῥῶμην. ὅς τήν τε γῆν ἁ-
πλοῶρον ἐτίθει. καὶ τὰ βα-
σχύματα, καὶ τὸν αἰτνύ- 10
γείοντα διεφθάρει. ἰδὼν
ταῦτον τὸν καίπερ, τὸν αἰ-
ετοῦ ἐκ τῆς ἐλλάδος πάντας
ἐκάλεισε. καὶ τῷ κτείνειν τι
τῷ θῆρα, τῷ δοῦναι δῶσιν 15
αἰετῶν ἐπιγυγίλατο. οἱ δὲ
συνελθόντες ἰδὼν τὸν
καίπερ θῆραν, ἦσαν οἵ τε.
μελέαγρος, οἰνέως. δρύαος,
ἄρειος ἐκκαλυδῶνος οὗτοι. 20
ἰδὼς, καὶ λυγκὸς ἀφαιρέως,
ἐκ μεσσηνίας. καί τωρ, καὶ πο-
λυδεύκης διός, καὶ λυδῆος,
ἐκ λακεδαιμόνος. θεσβὺς
αἰγίως, ἐξ ἀθηνῶν. ἀδμη- 25
τος φόρητος, ἐκ φορῶν. αἰγ-
κάος, καὶ κηφὸς λυκούργου.

5 ὅς αἰρησθῆαι· Ἰάσων αἰσ-
 νος, ὅς Ἰολκοῦ· Ἰφικλῆς ἀμ-
 φιτέλειος, ἐκ Θηβῶν. πε-
 ρέτωρ ἰξίονος, ἐκ Λαρίσσης.
 10 Πηλεὺς αἰακοῦ, ἐκ Φθίας.
 τελαμῶν αἰακοῦ, ἐκ Ἀλα-
 μίνος. δῖος Ὀδυσσεύς ἄκτορος, ἐκ
 Φθίας. ἀπαλαύτης χρινέως,
 15 ὅς αἰρησθῆαι· ἀμφιάρακος
 20 Οἰκλείου ὅς ἄργου· μετὰ δὲ
 τῶν καὶ οἱ Θεσίου παῖδες.
 στυγερὰ δὲ αὐτῶν, οἰ-
 νὸς ἐν δὲ σινείᾳ ἡμδράσῃ ὅς ἐ-
 νισε. τῇ δὲ καὶ τῇ δὲ κρυφίως,
 25 καὶ ἀγκαίου, καὶ τινῶν ἄλλων
 ἀπαξιούτων μετὰ γυναικὸς
 ἐν δὲ τῷ Σήρῳ ὅς ἐκίαι. με-
 λέαγρος ἔχων γυναικὶ καὶ κλε-
 οπάτρῃ τῷ ἴδῳ, καὶ μορ-
 30 πύσσης θυγατρὶ, βουλόμε-
 νος δὲ καὶ ὅς ἀπαλαύτης τῆ
 κτοῦ ἀποκτείνεσθαι, στυγερὰ γ-
 νῆσεν αὐτῶν ἐν δὲ τῷ Σήρῳ
 μετὰ τῷ τῆς ὅς ἐκίαι. περ-
 35 σάντων δὲ αὐτῶν τὸν καί-
 πεον, πύλος μὲν, καὶ ἀγκαῖ-
 ος, ἔπειτα τῷ Σήρῳ διεφθάρη

curgi ex Arcadia, Iason Ae-
 sonis ab Iolco. Iphicles Am-
 phitryonis Thebanus. Piriz-
 ibous Ixionis, Larissæus. Pe-
 leus Acaci à Phibia. Telas-
 mon Acaci Salaminius. Eus-
 tytion Aëtoris, Phibius. Atas-
 tanta Schænci ab Arcadia,
 Amphiaræus Oiclei Argiæus.
 quibus cum & Thestij filij
 conuenerunt: hos, ubi conui-
 sent, Quæras nouem dies hos-
 pitio suscepit: Decima aus-
 tem post die Cepheû. An-
 cæûq; ac nonnullos alios vex-
 natum ire cum femina indig-
 num facinus esse reputan-
 tibus, Meleager Cleopatæ
 Idæ, & Marpessæ filie ma-
 ritus, quod ex Atalanta quo-
 que liberos procreare desi-
 derabat, iam cum ipsa simul
 in venationem exire compul-
 sit. Deinde vero, cum clas-
 sissimi illi venatores aprum
 ipsum circumfessissent, Hys-
 leus, atq; Ancæus à bellua cru-
 deliter vulnerata interierunt.

Sed Pylæus Eurytionem nolens iaculo confodit : & Atalanta omnium prima feram intergo sagitta percussit, ab illa vero Amphiaræus aprum in oculo vulneravit: inde Meleager transfosso latere belluam interfecit. Mox detractam pellem Atalantæ muneri dedit. Tum Thestij filij, quod viris præsentibus feminae præmia concedantur, improbant, pellem Atalantæ donatam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obvenire, si Meleager eam capere nolit, affirmabant. quamobrem irarum plenus Meleager Thestij filios obtruncavit, ac pellem Atalantæ restituit. Interea vero Alibæa mærore confecta de fratrum cæde, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager ex templo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant. Sed cum The-

σεν. Εὐρυτίανκα δὲ, πυλάου
ἄκων καὶ τήκοντο. τὸν δὲ
καί ποτε πρῶτη μὲν ἄταλας
τῆς εἰς τὰ ἰσθμια ἰτόξευσε.
Δούτορος δὲ ἀμφιάρακος εἰς
τὸν ὀφθαλμόν. μελέαγρος
δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κορυθαίοντα
πλάξας, ἀπέκτεινε, καὶ λα-
βὼν τὸ δέρας, ἔθηκεν αἰ-
δέσθαι. οἱ δὲ Θεσίον παῖδες
ἀδοξοῦντες, εἰπὼν αὐ-
τῷ γυνὴ τὰ ἀρετὰ ἔ-
χεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφεί-
λοντο. κατὰ γένος αὐτοῖς
προσέκειν λέγοντες, εἰ με-
λέαγρος λαμβανὴν μὴ προ-
αίρει. ὁρμηθεὶς δὲ μελέα-
γρος, τὸν μὲν Θεσίον παῖδα
ἀπέκτεινε. τὸ δὲ δέρας ἔ-
θηκε τῇ ἄταλάτῃ. ΑΛ-20
θαία δὲ λυπηθεὶσα αὐτῇ τῇ
τῆς ἀδελφῆς ἀπωλείᾳ, τὸ
δαλὸν ἔθηκε. καὶ ὁ μελέα-
γρος ἐβαίφνης ἀπέθανε. οἱ
δὲ φασὶν οὐχ' οὕτω μελέα-25
γρον πελὸν τῷ σσι. ἀμφισβη-
τοῦντων δὲ τῆς δέρας φασὶ

τῆς Θεσίῳ παίδων ὡς ἰθι-
 κλου πρὸς αὐτοῦ βαλόντες κού-
 ρησι, καὶ κελυσθῶναις πό-
 λιμον εἰς ἤναι. ἔξελθόντες
 5 δὲ μελεάγρου, καὶ τινὰς τῆς
 Θεσίῳ παίδων φοιδοῦντας,
 ἀλθαίᾳ ἀράσκειν καὶ
 αὐτῷ. τὸν δὲ ὀρχιζόμενος
 οἱ κοίμειν. ἥδη δὲ τῆς πο-
 10 λεμίων τοῖς τείχεσι πρὸς π-
 λαζόντων, καὶ τῆς πολιτῆς
 αἰτιώντων μεθ' ἑκατέρω
 βουθεῖν, μόλις περὶ εἰ τα-
 ῖς τῆς γυναικὸς ἐλθεῖν.
 15 καὶ οὗτοι πούς κτείνονται,
 τῆς Θεσίῳ παίδων ἀρδα-
 ρεῖν μαχόμενον. μετὰ δὲ τὸν
 μελεάγρου δαίνατον, ἀλ-
 θαίᾳ, καὶ κλειοπάτρα ἐαυ-
 20 τὰς αἰνυμένη. αἱ δὲ τῶν
 τοῦτοι τὸν νεκρὸν γυναικὸς
 ἀπαρνεώσκειν. ἀλθαίᾳ
 δὲ ἀρδανούσης, ἔγχετο οἱ-
 τὸς πειβοίκε τὴν ἰσχυ-
 25 ρόον. ταύτῃ δὲ, ὁ μὲν γο-
 φασ τὴν Θυβαίδα πολε-
 μηθείας ὀλέου ἀγχιλα

filij de fera ita contemne-
 rent, quod primus omnium
 Iphicles aprum sauciasset,
 Curetibus, & Calydonijs
 bellum conflatum esse. Inde
 in medium progressus Melea-
 ger nonnullos, etiā e Thestij
 filijs occidit. Tum Alibæā
 filium execratam fuisse auit,
 cum vero ob conceptam irā
 domi mansisset. Dehinc ho-
 stibus admaenia proxime ac-
 cedentibus, & ciuibz ipsum
 suppliciter, ut patriæ labor-
 ranti opē ferret, orantibus,
 ægre ab vxore persuasum tā-
 dem domo exiisse memorant:
 atq; vbi reliquos Thestij filios
 occidit, pugnando in huma-
 nis esse desuisse. Post autem
 Meleagri interitum, Alibæa,
 & Cleopatra sese dilaniar-
 unt. Et, quæ mortuum de-
 spiciuere mulieres in aueis
 sunt commutatae, Oeneus, Al-
 ibæa vbi e vita discessit, Per-
 ribæā Hipponoi filiā duxit
 vxorē. Hanc autem, qui The-

baudem conscripsit expugna-
ta, inquit, Oleno cepisse Oe-
nea munus. Sed Hesiodus ex
Oleno Achaiae oppido, deflo-
ratam ab Hippostrato Ama-
rynnei filio, Hipponoum pa-
trem misisse ad Oencum, qui
tum procul à Græcia age-
bat, ut ipsam longe aliquo as-
mandaret, præcepisse. Sunt
quoque, qui referant, Hipponoum, cum filiā suam ab Oe-
neo vitiatam fuisse, cognovif-
set, gravidam ipsam ad hunc
ablegasse, quæ demum Oe-
neo Tydeum peperit. Pisan-
der autem ipsam ex Gorge
ortam esse ait, Oeneumq; Io-
uis nutu filiā ardentissime de-
perisse. Tydeus vero, cū iam
vir fortissimus euasisset, inter-
fecto, ut quidā docent, Oenei
fratre Alcathoo, in exiliū fuit
eiectus. Sed is, qui Alcmaeo-
nidem tragiædiā scripsit, te-
statur Melanis filios Oeneo
insidiantes, nempe Phineum,
Euryalum, Hyperlaū, Antio-

ζεῖν Οἰνέα χεῖρας. Ἡσιόδου
δὲ, ὅς ᾠλείου τῆς ἀχαιᾶς
ἐφθαρμλίην ἕποδ' ἰπποστρά-
του τῆ ἀμαρυγκίας, ἰππο-
νοῦν τὸν πατὴρα πέμψαι
πρὸς οἰνέα πόρρω τῆς ἐλλά-
δος ὄντα, ἐντεῖλ' ἀμύνοι ἀπο-
στεῖλαι. εἰσὶ δὲ πινδοὶ οἱ λε-
γοντες ἰππονοῦν ἐπιγνόντα
τὴν ἰδίαν θυγατὴρα ἐφθαρ-
μλίην ἕποδ' οἰνέως, ἔγκυον
αὐτῷ πρὸς τῶν ἀρχιμ-
ψαι. ἐλθόνθ' αὖ δὲ ἐκταύ-
της Οἰνεί Τυδεύς. Πείσαν-
δρος δὲ αὐτῷ ἐκχόρης γεῖ-
νέσθαι λέγει. τῆς γὰρ θυγα-
τρὸς οἰνέα κατὰ τὴν βούλη-
σιν διὸς ἀπαθῆναι. Τυδεύς
δὲ αἰὴρ γλνόμενος γλυνάος,
ἐφυγαδύνθ' αὖ. κτείναντες ὡς ἀ-
μύπινδοι λέγουσιν, ἀδελφὸν
οἰνέως Ἀλκιάδου. ὡς δὲ ὁ
τὴν ἀλκμαιονίδα γεγε-
φώς τῶν μέλαιος παῖδας
ἐπιβουλεύοντας οἰνεί, Φι-
νέα, Εὐρύαλον, Ἑπόρλαον,
Ἀντιόχῳ, Εὐμήδην, Στόρ-

νοπα, Ξαίδηππον, Σθινε-
 λον. ὥς δὲ Φόρεκύνδης, Φυ-
 σίν Ωλεσίον ἀδελφὸν ἴδιον.
 Αἰγίου δὲ δῖος ἐπ' ἄγοντος
 5 αὐτῷ φυγῶν εἰς ἄργος, ἦκε
 πρὸς ἄσρατον. καὶ τὴν τοῦ
 του γάμοσ' Ὀυκατόρ' ἀδμή-
 πῳ, ἐλύνθη. Διομήδην.
 Τυδεὺς μὲν οὖν ἦν Ὀύβασ'
 10 μὲν ἀσραίου στρατὸν αἰ-
 νος ἔπειτα μελαίππου ῥω-
 θεὶς ἀπὸ δαίμων. οἱ δὲ ἄ-
 γριος καὶ δῖος, δῖος παῖς, ὅς
 χυσιος, πρὸς τοῦ, καλὸν ἔργον.
 15 λυκωπύδης, μελαίππου,
 ἀφελόμενοι τὴν οἰνέως βασι-
 λείαν, τῷ πατρὶ ἔδωκαν.
 καὶ περὶ πᾶσι τοῖς οἰ-
 νείας καθεύδοντες ἠκίζοντο.
 20 ὅσῳ δὲ Διομήδης ἐξ ἄρ-
 γοῦ πρὸς ἀγριόμηνος μετ' ἄλ-
 λου κρύφα, ὅς μὲν ἀγρίου
 παῖδας χρεὶς ὄγχυσον, καὶ
 δόρσι πᾶσι, πάντας ἀπὸ κ-
 25 τεῖναι. οὐταὶ γὰρ φθόσκον
 πρὸς ἐπὶ πόντον ἔφυ-
 γον. τὴν δὲ βασιλείαν ἐπε-

chen, Eumedē, Sternopē, Xan-
 tibippum, ac Sthenelā, ut vero
 Pherecydes ait, Oleniū fratrem
 ipsum suum: Agrio aut ipsi
 dicam impingente confugisse
 ad Argiuos, Adrastūq; adif-
 se, duellūq; eius filia Deipyle
 in matrimonium, Diomedem
 procreasse. Tydeas itaque
 aduersus Thebas cum Adra-
 sto in bellum profectus pro
 Menalippo vulneratus occu-
 buit. Sed Agrii filii Ther-
 sippus, Onchestus, Prothous,
 Celeutor, Lycopæus, Melanip-
 pus occupatum Oenei regnū
 patri attribuerunt; quin etiā
 viucentem adhuc Oeneum in
 vincula coniectum flagris ca-
 debant. Deinde vero Diome-
 des ab Argis regressus cum
 altero clanculum, Agrii qui-
 dem filios præter Onche-
 stum, Thersippumq; om-
 neis à medio substulit, quo-
 niā illi in Peloponnesum ex
 fuga sese antea recepissent.
 Atqui regnum, cum iam se-

nio confectus Oeneus effecit. Andramonis Oenei filiae marito concessit habendum, Oeneumq; in Peloponnesum abduxit. Sed, qui periculum evaserant, Agrii filij in insidijs latitantes, circa Telephi vestram in Arcadia senem occiderunt. Verum vita functum Diomedes Argos translatum: hic, ubi, nunc ab eo urbi nomen est inditum Oeneos, sepeliunt: & ducta vxore Aegialea Adrasti filia, siue ut alijs placet, Aegialei, contra Thebas, Troiamq; bellum intulisse perhibent. Ceterum ex Aeolifilijs Athamas Boeotiae Regulus, ex Nephelle marem genuit Phrixum, filiam vero Hellen: & is vxore Nephelle mortua, Inonem sibi conubio iungit: de qua Learechum, & Melicertam filios habuit. Sed insidias nectens à Nephelle natis Ino, triticum ut torrerent mulieres, persua-

δὴ γραυὸς ἦν ὁ αἰνὸς, ἀσθραϊμένοι τῷ τιῷ θυγατρὶα καὶ οἰνέως γήματα πρὸς ἐδωκε. τὸν δὲ οἰνέα εἰς πλοπύργῳ σὺν ὕλῃ. οἱ δὲ διαφυγόντες ἀγρίου καὶ δεισέμενοι ἀντιπρὸς τῷ τηλεφῶν ἐστίασεν τῆς κρηναίας τὸν πρὸς βῆν τῷ ἀπέκτειναι. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς ἄρτος κομίσας, ἔθαψεν, εἰδὼς γὰρ πόλις ἀπὲρ κείνου οἶνον καλεῖται. καὶ γήματα αἰγιάλεω τῷ ἀδελφῷ, ὡς αἰοί φασὶ τῷ αἰγιάλεω, ἐπὶ τε θήβας, καὶ ῥοίαν ἐστράτευσε. τῇ δὲ αἰόλου παίδων, ἀδάμας Διωνυσίου βοιωτῆας ἐκνεφέλης τεκνοῖμι, παῖδα φρίξον, θυγατρὶα δὲ ἑλλῶ. αὐτῆς δὲ Ἰνώ γε μὲν, ὅς τις αὐτῷ Λεάρχης, καὶ μελικέρτης ἐχλινόω. ἐπὶ βουλόουσα δὲ Ἰνώ τοῖς νεφέλης τέκνοις, ἔπεισε τὰς γυναικας ἵππῳ πρὸν φεύγειν. λαμβάνουσαι δὲ κρύφα τῇ

αἰδοῖσθαι δὲ τὸν ἑπικαστὸν . γῆ
 δὲ πεφυγμείοις πυρρὸς δι
 χομλίν , καὶ πρὸς ἐπιστοίᾳ
 οὐκαὶ ἐπιδου . διὸ πῖμπτω ὁ
 8 αἰδοῖσθαι εἰς διελφούς , ἀ-
 παλλαγὴν ἐπὶ ὑδαίνῳ τῆς
 αἰφροῦσας . Ἰνὼ δὲ τὸν πῖμ-
 φροῦσας αἰφροῦσας λέγειν ,
 ὡς εἴη καὶ χρυσμείον πῖμπτω
 10 ὁδοὺ πῖμπτω ἀνερπία , ἐπιδου
 7 ἡ δὲ ὁ φείξος . δὲ τὸν αἰκού-
 σης αἰδοῖσθαι στωματῶνα-
 ξόμλινος ἑπὶ τῆς πῖμπτω γῆς
 καὶ τοικονίων , τῷ ἑμῶ πα
 15 ρέεισας φείξον . Νεφέλη δὲ
 μετὰ τῆς θυγατρὸς , αὐτὸς
 ἀνερπία . καὶ πῖμπτω ὁμοῦ
 λαβούσας χρυσόμαλλον κερὸν
 ἔδωκεν . ἐφ' οὗ φερόμενοι
 20 δι' οὐρανοῦ , πῖμπτω μετὰ γῆς
 ἑπιδου ἑπιδου . καὶ θυγατρὸς .
 ὡς δὲ ἐγλίοντο κατὰ πῖμ-
 μετὰ γῆς κερμλίν δαίλαστας
 σιγείου , καὶ χρογνήου , ὡς
 25 ὁδοὺ εἰς τὸν ἑπιδου ἡ ἑπιδου .
 καὶ κεῖ θαιούσης αὐτῆς , ὡς
 ἐκείνης ἐπιδου ἑπιδου ἐκείνης

su. quo sumpto clam viris,
 imperata faciunt . Terra,
 quod fruges instas, excepisset,
 annonam minime tribuebas.
 quo circa Delphos Athamas
 de caritate, ac penuria rerū
 vitanda misit, qui scitaretur
 oraculum . Enō vero, missos
 ad id respondendum induxit,
 ut, si sterilitate liberari ve-
 lint, Apollinem praecepisse
 referant, Ioui Phrixum esse
 se iugulandum . quod ubi ac-
 cepit Athamas, cum ab A-
 grorum colonis impelleretur,
 Phrixum ad aram constituit.
 Nephele interim ipsum cum
 filia eripuit, & à Mercurio
 aurei velleris arietem acce-
 ptum dedit, quo cum per aë-
 rem veberentur, quicquid ter-
 ra, ac maris interiaceret, su-
 perarunt. Post, cum ad id fre-
 ti, quod Sigeū inter, & Cber-
 sonnesum exisset, venissent,
 Helle in profundum decidit,
 ibiq; extincta ab ea Helle (spō-
 tus appellatur, Phrixus aut

APOLLODORÉ

tem, in Colchos vsque penetra-
uit, huc scilicet, ubi Aeetes
Solis, ac Perseidis filius impe-
rabat: hanc Circes, & Pas-
phaes, quā Minos coniugem
habuit, sororem fuisse perbi-
bent. Aeetes itaq; Phrixum
hospitio suscepit, eiq; Chal-
ciopem filiam nuptui dedit,
Hic autem Ioui Phyxio velle
ris aurei arietem sacrificas-
sit, & eius pellem Aetæ so-
cero dono dedit. Is autem ad
quercum in Martis luco Cla-
nis confixit. Phrixus ve-
ro ex Chalciope Aetæ fi-
lios quatuor extulit, Argum,
Melanem, Phrōtidem, & Cy-
torum. Athamas deinde ob
Iunonis iram, & filiis etiam,
quos ex Inone sustulerat, or-
batus fuit. Ipse enim furore
percitus Learchum sagitta
interemit. Ino aut Melicertā
secum ipsa in mare deiecit.
Is è Boeotia pulsus Deū roga-
uit, ubi nam gentiū esset habi-
taturus, oraculo monitus est,

τὸ πέλαιος. φείξος δὲ ἔλ-
θει εἰς κόλχιν, ὧν Αἰήτης
ἐβασιλεύει παῖς ἡλίου, καὶ
πρόσηδος. ἀδελφεὺς δὲ κίρ-
κης, καὶ πασιφάης. ἦν Μί-
νος ἑγμῆλο. οὗτος αὐτῶν
ἔπαρθε. καὶ μίαν τῇ
θυγατρίαν χαλκίω πλῶ δι-
δωσιν. ὁ δὲ, τὸν χρυσόμαλ-
λον κριὸν διὰ θυεφύξιν, τὸ
δὲ τούτου δέρας αἰήτῃ δίδω-
σιν. ἐκείνος δὲ αὐτὸ πῶδ' ἔ-
σθ' ὅν ἐν αἰέρος ἄλσει καὶ δῆ-
λωσεν, ἐλθόντο δὲ ἐκ χαλ-
κίωπης τῆς Αἰήτου πύλας 15
φείξω παῖδες Ἀργός, Μέ-
λας, Φρόντις, Κύτωρος.
ἀδ' αἶμας δὲ ὕσδρον δ' ἄ μῃ-
νιν ὕρας, καὶ τῆς ἐξ Ἰνούς
ἐσθ' ἡδὴ παῖδων. αὐτὸς μὲν 20
τῶν μακρῶν, ἐτόξευσε Λέαρ-
χον. ἰνὼ δὲ, μελικέρτεω
μεθ' ἑαυτῆς εἰς πέλαιος ἔρ-
ρίψεν. ἐκ πῶν δὲ τῆς βοιω-
τίας, ἐπυνθάνετο τῷ θεῷ 25
ποῦ κατοικήσῃ. χρηστή-
τος δὲ αὐτῷ κατοικεῖν εἰ

ὃ πρὸ αὐτῶν ἔσθ' ὅτε ζώων
 ἀγρίων ἐκινῶν. πολλὴν γὰρ
 ραὶ δειλῶν, εἴτε τυχε λυ-
 ποῖς περὶ βῆτων μερῶς νεμο-
 5 μίσις. οἱ δὲ διαρῆσται αὐ-
 τῶν, ἃ διμεροῦν το, ἀχολιπὸν
 τες ἐφυγον. ἀθάμας δὲ
 κλέψας τὴν χώραν, ἀθάμας
 τίμας ἀφ' ἐαυτοῦ περὶ στήθεος
 10 σε. καὶ γὰρ μάσθε μιστὸν τὴν
 ὑψέως, ἐλθόντα Λύκωνα,
 Ὀρθρόν, Σχινέα, Πτόλιον.
 Σίσυφος δὲ αἰόλον κτίσας
 ἐφύρα τὴν νῦν λεγόμενον
 15 κόρινθον, γαμειμένην τὴν
 ἄτλατος. ὃς αὐτῆς παῖς
 γίνεται γλαῦκος, ὃς παῖς
 βελλρόφοντος ὃς εὐρύμε-
 20 δης ἐλινύδη. ὃς ἐκτενε
 20 τὴν πυρὸν ποταμὸν χίμαιρας.
 καλῶς δὲ σίσυφος εἰς ἄ-
 δου. πύρον ταῦς χροῖ, καὶ
 τῇ κεφαλῇ κυλίαν, καὶ τοῦ
 ὄντος ἀπὸ βῆτων δέλωρ.
 25 οὗτος δὲ ὠδύμειος ὦν αὐ-
 τῶν, ὠδεῖται πάλιν εἰς τοῦ
 πίος. τὴν δὲ ταύτην τὴν

eo in loco, ubi ab agrestibus
 animantibus hospitio exce-
 ptus fuerit, sedem poneret,
 qui, cum multum terrarum pera-
 grasset, lupis, quod ouium femoribus
 pascebantur, sit obuius: quem
 cum illi vidissent, quae dilan-
 tiabant, relictis, in fugam sese
 dederunt. Post Athamas, loco
 exaeridificato a se nomen
 Athamantiam imposuit, De-
 inde Themistoclem Hypseos fi-
 liam cepit uxorem, ex eaque
 Leuconem, Erythraem, Schae-
 neum, et Ptoem genuit. Sisy-
 phus autem Acoli filius con-
 dita Ephyrā, cui nunc Corin-
 tho est nomen, Meropē Atlā-
 tis filiā sibi uxorem coniungit:
 ex his Glaucus oritur, qui Bel-
 lerophontem ex Eurymede su-
 sceperat, Hic ignem Chimae-
 rā occidit. Ad haec Sisyphus
 apud inferos saxo manibus
 et capite subuoluendo cruciatur,
 idque, ubi in summa reportatur
 itit: de integro mox ad ima de-
 uolvitur. Sum, qui hanc par-tem

ἡ Meginā Afopi illatā fuisse
dicant. quod occulta illius ra-
ptorem Iouem Afopa filiam
vestiganti detexisse fertur.
Deion autem Phocidis rex
Diomedam Xuthi filiam dus-
cit uxorem: quæ illi filiam
Asteropeam parit, & mares
Aenetum, Aëtorem, Pöylacū.
& Cephalum, qui Procrin
Erechibi filiam sibi coniug-
gavit. Hunc autem contra
Aurora impatienter amans,
raptit, at Perieres Messena
potitus Gorgophonem Persei
filiam in matrimonium acce-
pit: de qua Apbareus, Leu-
cippus, Tyndareus, et Icarius
filij orti sunt. Pleriq; vero Pe-
rierem asserunt non Aeoli,
sed Cynortæ, qui Amyclæ
filius fuit, natam. Proinde,
quæ de Perieris nepotibus tra-
duntur, ubi de Atlantis gene-
re agetur, dicemus. Magnes
autem Aeoli filius Naidem
nympham ducit uxorem, ex
qua filios gignit Polydectem,

Δῖκλω, δὲ τὴν αἰσώπου θυ-
γατέρα αἰγίοναι. ἀρπάζου-
ται γὰρ αὐτὴν κρύφα διὰ, αἰ-
σώπου μινύσσει ξυποῦπι
λέγεται. Δαίον δὲ βασι- 5
λεύων τῆς Φακίδος, Διομύ-
δῳ τὴν ξούρου γαμεῖ. καὶ
αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὴ
αἰσώπου. καὶ δὲς δὲ αἰνε-
τὸς, Ἀκτωρ, Φύλακος. Κέ- 10
φαλος, ὃς γαμεῖ Εὐρόκλει-
τὴν Ὠρεχίδως. αὐτὸς δὲ ἡ-
μίς αὐτὸν ἀρπάζει ὥραδι
ἑῷ. Περίερης δὲ μεσύντῳ
καταχών, γοργοφόντῳ τὴν 15
Πόρσιως ἑγμῆν. ὃς ὡς Ἀφα-
ρὸς αὐτῷ, καὶ Λόκωπος,
ἢ Ταυδάρως. ἔπι τὲ, Ικα-
ριος καὶ δὲς ἐγείοντο. πολ-
λοὶ δὲ τὸν περίερῳ λέγου- 20
σιν, οὐκ αἰόλῳ παῖδα, ἀλλὰ
κυώρτα τῷ ἀμύνκλῳ. διό-
πὸρ τὰ πόδι τῆς περιέρης.
ἐκγόγων, ὡς τῷ ἀτλαντι-
κῷ γίει δηλώσμεν. Μα- 25
γνης δὲ αἰόλου γαμεῖ νύμ-
φῳ ναΐδα. καὶ γίνονται

αὐτῷ πατρὶς, Φαλυδικῆς,
καὶ Δίκτυς. οὐτοὶ σέειπον
ᾠκίσαν. Σαλμωνίδης δὲ, τὸ
μὲν πρῶτον ποδὶ διασά-
λιν κατέκειτο. πρᾶγμινόμε-
νος αὐτῆς εἰς ἡλὶν, ἐκαί-
εσσιν ἐκποῖν, ὑβριστεῖς δὲ
αὖν. καὶ τῇ δὲ ὀβρισηύδα
δύλακον δὲ τὴν αἰσβείαν
τοῖς καλῶν. ἔλεγε γὰρ ἐαυτῷ
ἔπειτα δὲ. καὶ τὰς ἐκαίον
ἀφελόμενος θυσιάζει, ἐαυτῷ
πρὸς ταύτην θύειν. καὶ βύρ-
χας μὲν ὀβρισηύδα ὅς ἄρ-
ε, μακρὸς μὲν λεκάνων χαλ-
κῶν σύρων, ἔλεγε βρον-
τῶν. βάλλων δὲ εἰς οὐρα-
νὸν αἰδομένης λαμπρότης,
ἔλεγε αὐτῶν ἅπλιν. ξυῖς δὲ
σοαυτὸν κεραυνώσας, τὴν κτι-
οῖσαν ὑπὸ αὐτῆς πόλιν, καὶ
τὴν οἰκητοράν ἡφάνισεν πάν-
τας. Τυρῶ δὲ ἡ Σαλμων-
ίδης θυγάτηρ, καὶ ἀλκιδί-
ας, καὶ πῆα κρηδεῖ, τῷ Σαλ-
μωνίδῳ ἀδελφῷ φεφορμῆν,
φῶτα ἰχθυοειπίως τῷ πο-

ac Dictyn. Hi Scriphum in
coluere. Salmoneus autem
prius quidem circa Thessaz-
liam habitauit, at reuersus
ipse in Elidem, urbem iti-
cōdidit. qui cū cōtumeliosus
suo pte foret ingenio, seq; Iou-
adæquaret, suæ ipsius impie-
tatis pœnas luit, Nam se Ioz-
nem esse prædicabat, & quæ
illi dedicari solebant, ea sibi
immolari iubebat. Nec non
pelles detractas in quadriga
cum lebetibus æneis agitans
tonitrua se concitare disititab-
bat, nec non iaculans in cœ-
lum ardenteis faces fulgura
se imitari iactitabat. Hinc
ipsum Iupiter fulminat: vr-
bemq; ab eo cōditam, extin-
ctis ciuibus omnibus solo æ-
quauit, Ceterum Tyrō Sal-
monei filia ex Alcide, quæ,
cum apud Cretheum Salmoz-
nei fratrem aleretur, Enis-
pei fluminis amore flagra-
uit, atque ad illius fluentia
continenter accedens propter

amnem conqueri minime de
sinebat. Neptunus interim
sumptis Enipei forma cū ipsa
concubuit. Hæc autem, cum
geminos clanculum peperisset,
infantes exponit. Adiacen-
centibus autem pueris, & ex
quariis pastoribus prætereun-
tibus, equarum vna, cum in-
fantium alterum mamma, ca-
su quodam tetigisset, facti
partem liuidulam reddidit.
Tum equarius infanteis ama-
bos suscepit alendos, & cui
liuidula reddita ē facie pars,
Peliam nominauit, quasi Li-
uium dixeris: alterum vero
Neleum vocat. Qui cum ad
iustam, integramq; ætatem
peruenissent, agnita matre,
nouercam, quod eius ope-
ra parentem male affectam
percepissent, facto in eam
impetu occiderunt: quæ, tam-
etsi intra Iunonis templum
confugere anteuertisset, eam
tamen Pelias super aram
ipsam iugulauit. Eamq; ob

τα μολ. καὶ στυχεῖς αὐτῇ
τὰ τούτου ῥεῖθρα φυτῶν
τούτοις ἀπιδύρετο. πο-
σειδῶν δὲ εἰκαδείς εἰπεῖ,
συγκατεκλίδη αὐτῇ. ἡ δὲ
γληνίσσασθαι κρύφα, διδύμοις
παῖδας ἐκτίθουσιν. ἐγκατέ-
ναν δὲ τῆς βρεφῶν, παλαιῶν
τῶν ἱπποφορέων ἱππας
μία προσεφάμην τῇ θη-
τολῇ, θατόρου τῆς βρεφῶν,
πέλιόν τι τῆ προσώπου μέ-
ρος ἐποίησεν. ὁ δὲ ἱπποφο-
ρὸς ἀμφοτέρους οὗτο παῖ-
δας αἰετόμυλος ἔδρεψε. 15
καὶ τὸν μὲν, πελιδναίτα,
πελιδνα ἐκάλεσεν. τὸν δὲ
ἐτόρον Νηλέα. πελιδναί-
τες δὲ, ἀνέγνωνται τὴν μὲν
τόρα, καὶ τὴν μετρησάσπιν 20
κτείνειν σιδήρῳ. κακουμέ-
νῳ γὰρ γόντες ὑπ' αὐτῆς
τὴν μητόρα, ὥρμυζαν ἐπ'
αὐτήν. ἡ δὲ, φθάσασα εἰς
τὸ τῆς ἡρας πέμπος, κατέ- 25
φυγεν. πελιδνα δὲ ἐπ' αὐ-
τῆς τῆς βρεφῶν αὐτὴν κα-

πέτραξε. καὶ κατόλου διε
 τέλει τὴν ἡρὰν ἀτιμάζων.
 ἑστασίασαν δὲ ὕσδρον πρὸς
 ἀλλήλους. καὶ νηλὺς μὲν
 εἰς ἐκπεσὼν, ἡ καὶ εἰς μεσομήνῳ
 καὶ πύλον κτίξεν καὶ γα-
 μεῖ χλωείδα τὴν αἰμωλίου,
 ὅς ἡ αὐτῷ γίγεται θυγά-
 τρη μὲν Πηρώ. ἄρρεσιν δὲ
 10 τοῦ ἄρρεος, καὶ ἄσδριος. πυ-
 λάων, δῆμαχος, δῖρῦβιος,
 Εὔδακος, Ράδιος, Εὐρυμήνης
 Εὐαχόρασ, Αἰάτωρ, Νέ-
 στωρ, Περικλύμηνος, ὧ δὲ πο-
 15 σείδων δίδωσι μετὰ βάλειν
 τὰς μορφάς, καὶ μαχόμε-
 νος, ὅτε Ἡρακλῆς ὅζε πόρῳ
 πύλον. γινόμηνος ὁ, τὸ μὲν,
 λέων. ὁ, τὸ δὲ, ὄφις. ὁ, τὸ
 20 δὲ, μέλιος. ὕφ' Ἡρακλείου
 μετὰ τῶν ἄλλων νηλῆος παύ-
 σθων, ἀπέθικτο. ἐσώθη δὲ
 νέστωρ μόνος. ἐπειδὴ παρὰ
 γερῶσις ἐρέεθον. ὅς γὰ-
 25 ρος Ἀναξίβιαν τὴν κρατι-
 ῆος, θυγατρός μὲν, πεισι-
 δίκην, καὶ πολυκρίαν εἰ-

rem nullo vniquā honore Pe-
 lias lunonē affecisse memora-
 tur. Atqui postea inter se dis-
 scordiā exercere non desie-
 rit. Neleus demū regno pul-
 sus Messenā cōmigravit, &
 Pylo vrbe cōdita Chloridem
 Amphionis filiā sibi copula-
 uit: de qua Peronē puellā ge-
 nuit, sed mares hosce, Taurū,
 Asteriū, Pylaonem, Daima-
 chū, Eurybiū, Epidaū, Eury-
 menem, Euagoram, Alastor-
 rem, Nestorem, & Pericly-
 menem, cui iam Neptunus in-
 varias sese formas transmu-
 tandi potestatem fecit: hinc
 pugnans, quo tempore Pylum
 urbem Hercules vi cepit, mo-
 dō in leonem, modō in serpē-
 tem, nūc in apem, faciem cō-
 uertens ab Hercule tamen cū
 ceteris Nelei filijs occisus est:
 Solus autē Nestor seruat⁹ est
 incolumis, q̄ppe qui apud Ge-
 renios educabatur, & duēta
 vxore Anaxibia Cratiei fi-
 lia feminas Pisidicē, & Poly

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

caste, Mares aut Perseu, Stra-
tobu, Aretum, Echebronē,
Pisistratum, Antiochum, &
Thrasymedem suscepit. Pe-
lias insuper Thessaliam in-
colebat duella Bianthis filia
Anaxibia, sine, ut quidam vo-
lunt, Philomache ex Amphio-
ne orta filium Acastum ge-
nuit, & feminei sexus Pisis-
dicen, Pelopean, Hippothoen,
& Alcestin. At Cretheus cō-
dita Iolco Tyronem Salmo-
nei filiam cepit uxorem: ex
qua sibi filij nascuntur Ae-
son, Amythaon, & Pheres,
Amythaon igitur Pylum ha-
bitans Idomenem Pheretis, fi-
liam sibi coniugio sociauit,
cui ex ea liberi oriuntur Bias,
& Melampus, qui, cum ruri
ageret, ac pro suis ædibus
quercus existeret, in eaq; ser-
pentium latebra esset, occisus
a ministris serpentibus, cete-
ra quidem repalia congestis
lignis concremavit, atqui ser-
pentium partus educauit: qui

cum

γίνοιτο. καὶ δας δὲ, πρῶ-
στα, στραπχον, λεόν, Εχί-
φροντα, πησιχρον, αὐτῶ
χον, θρασυμυδην. πηλιάσ
δὲ τῶδε Θεσσαλίας κατῶ-
κει. καὶ γήμασ' ἀναστρέφου-
τιώ βίαντος, ὡς δὲ αὐτοὶ λέ-
γουσι φιλομαχῶ τῶν ἀμ-
φίονος, ἐγγόνου καὶ δε μὲν
Ἀκαστον. θυγατρίαν δὲ, ἰο
Πησιδικῶν, πηλοπείαν, ἱπ-
ποδοῦν, Ἀλκίστην. κρηθραῖος
δὲ κτίσας Ἰωλκὸν, γαμεῖ
Τυρῶ τῶ Σαλμωνίδος τῶ
αὐτῷ ἀδελφιδῶν. ὅθεν αὐ-
τῇ γίνονται παῖδες. Αἴ-
σων, Ἀμυθαῶν, Φέρης, Ἀμυ-
θαῶν μὲν οὖν οἰκῶν Πύλον,
Εἰδομένην γαμεῖ τῶν Φέρη
τος. καὶ γίνονται καὶ δας 20
αὐτῷ Βίας, καὶ μελάμ-
πος. ὅς ἐστι τῆς χειρὸς
διαπλάσιν, οὐσης πρὸ τῆς
οἰκίσεως αὐτῷ θρύος, ἐν ᾧ
φωλὸς ὄφειον ὑπῆρχεν. 25
ἀρκτεναιῶν τῆς θόρα-
πόντων τῶ ὄφειος, τὰ μὲν

ὅτι περὶ τὰς ξύλας συμφορήσας
 ἔκωσσε. τὸν δὲ τῆς ὄψεως
 νεοσπύς ἐδρεψεν. οἱ δὲ, γε
 κήρυκοι τέλειοι, περιστάντες
 5 αὐτῷ κοιμημένῳ τῆς ὥμων
 ὄψιν ἐκαστὸν, τὰς ἀκοὰς
 ταῖς γλώσσαις ὀψεκάζου-
 σιν. ὁ δὲ, αἰσάσας, κῆρυκό-
 μινος πῶδε δὲ, τῆς ἰσχυ-
 10 ροῦς περὶ μέλιων ὀρνέων τὰς φω-
 ναὶς σπυρίδ. καὶ πρὸ ἐκείνων
 μενοειδῶν περὶ λέγει τοῖς
 αὐθρόποις τὰ μέλλοντα.
 προσέλαβε δὲ καὶ τὴν ἑαυ-
 15 τῆς ἰδρείαν μαρτυρίαν. πῶδε
 δὲ τὸν ἀλφειὸν σπυρίδων
 ἀπὸ λῶνι, τὸ λοιπὸν ἀείσας
 ἦν μαίσις. Βίαν δὲ ὁ ἀ-
 μυνδαίονος ἐμνήσθης πρῶ-
 20 τὴν Νηλέως. ὁ δὲ πολλῶν
 αὐτῷ μνήσθης διομνίων τὴν θυ-
 γατῶρα, δέσσειν ἔφην τῷ τὰς
 ἰσχυρῶν βόας κομίσαντι
 αὐτῷ. αὐταὶ δὲ ἦσαν ἐν
 25 φυλάκῃ, καὶ κύων ἐφύλα-
 σεν αὐτὰς, ὃν οὐτε αὐθρό-
 πος, οὐτε θύρεον πέλας ἐλ-

cum ad iustum corporis mo-
 dum succrevisset, ipsum id
 dormientem circumfistunt, et
 ex utroque humero illius aures
 linguis extergebant, tandem
 expergesfactus, excitatusq;
 ac perierresfactus, superua-
 litantium auium uoces in-
 telligebat, et quæ ab ijs
 futura edocebatur, immorta-
 libus prædicebat, per has
 suspicinas præterea uati-
 cinari non ignorabat. Ad
 hæc Apollini propter Al-
 pheum obuiam factus, de
 cetero uaticinandi peritissi-
 mus euasit. Bias uero As-
 mythæonis filius Peronem
 Nelei filiam uxorem depo-
 poscit. Hic, per multis fili-
 am suam expeientibus, eam
 nulli, nisi, qui Phylaci ad se
 boues abegissent, se traditur-
 um, distitabat. Ea uero ad
 Phylacam urbē custodia ca-
 nis seruabantur, ad quem ne-
 q; mortaliū quisquam, neq;
 ferarum ulla proxime acce-
 d

dero audēbat, Quare cum ui-
bones abigi nulla possent, Me-
lampodis fratris opē sibi con-
stituit impiorandam: Id illi
germanus se praesturū pol-
licetur, eiq; abigēum deprē-
bentum iri praedixit; Quis si
iam animum plane exactum
in uinculis iacuerit, ita de-
num boues habiturum se ces-
cinir, Post, eiusmodi pol-
licitationē ad Phylacem con-
tendit, atq; ut praedixerat,
deprehensus in furto, comies-
tus in uincula domi custo-
diebatur, Deinde uero toto
propē anni circuitu reuolu-
to, teredinum in summo tecti
culmine trabem corrodentis
um sonum audit, & quan-
tum ē trabe derosum esset,
percōtante, domesticis iū mi-
nimū superesse respondētib.
aliō se extemplo traduci ius-
bet. Quo uix dum factō, do-
miciliū illud corrui, id admi-
ratus Phylacus, ubi uarē illū
optimum, esse animaduertit,

Θεῖν ἡδύνατο. ταύτας αὖ-
δύνατον βίαις τὰς βόας
κλέψαι, πῦνάλαι τ' ἀδελ-
φὸν συλλαβεῖν. Μελάμ-
ποισ δὲ ὑπέχθη. καὶ περὶ
πῶ ὅτι φωραθῆναι κλέ-
πτων. καὶ διθεῖς εἰς αὐτὸν,
οὕτω τὰς βόας λήψεται.
μετὰ δὲ τῷ ὑπόχρῳ, εἰς
φυλάκην ἀπῆλθον. καὶ κα-
τὰ πόρον περὶ πῶ, φωραθεῖς
ἔσθ' ἐν τῇ κλοπῇ, δισημοῖς ἐν
οἰκῇματι ἐφυλάττειτο. Λει-
πομῆλιον δὲ τῷ εἰς αὐτὸν ἔρα-
χίος χρόνου τῆς κατὰ τὸ κα-
ρυφαῖον τῆς σέλης σκωλή-
κων ἀκούει. τῷ μὲν ὁρωτῶν
τοὺς πόρον μῦθος ἦδη τῷ δο-
κοῦ διαβέβρωται. τῶν δὲ
ἀρχαῖων αὐτῶν λοιπὸν ἐλά-
χιστον εἶναι. καὶ ταχίως ἐ-
κάλυπτον αὐτὸν εἰς ἑτέροις
οἰκῇμα, μετὰ χαρῆν. γλυ-
μῆλιον δὲ τούτου, μετ' οὐ πο-
λὺ σευέπεισε τὸ οἰκῇμα. θαν-
τάς δὲ φύλακος. καὶ με-
τὰ τῶν ὅτι ἐστὶ μακάρις αἰετος,

λυγρὸς πρὸς ἄλλους εἰπεῖν,
 ὅπως αὐτῷ τῷ πατρὶ ἰοί-
 κλω παῖδες γίνονται. ὁ δὲ,
 ὑπὶ χθρῷ, ἐφ' ᾧ τὰς βόας λή-
 σαι τὰ, καὶ ἑταῖρα δούκας τὰ
 5 ροῖς δύο, καὶ μελείσας, τῶν
 οἰωνοῦς προσεκέλευτο.
 πρᾶξι νομλῆς δὲ αἰγυπιοῦ,
 πρᾶ τούτου μαυδαίνῃ δὴ, ὅτι
 10 φύλακος ποτὲ κεινὸς τέ-
 μνων ἄδῃ τῷ ἀγρῶν, πρᾶ
 τῷ ἰοίκλω τὸν μάχουρας
 ἡμᾶρ ἔστην πικρὰ τῷ
 δειδόντος δὲ τῷ πατρὶ, καὶ
 15 φυγόντος αὐτοῦ, κατὰ τῆς
 ἰδρᾶς ὀρυὸς αὐτῷ ἐπῆξε
 καὶ τῷ τῷ ἀμφοδόχῳ
 ἐκάλυψεν ὁ φλοιός. ἔλε-
 γον δὲν ὄρεθρῆς τῆς μα-
 20 χείρας, ἐξύσων τὸν ἰὸν ἢ
 ἡμᾶρ δὲ καὶ ἰοίκλω δὲ
 πῆν παῖδα γλῆνῃσει. τὰ
 τα μαδῶν παρ' αἰγυπιοῦ
 μελάμπος, τὸν μὲν μάχου-
 25 ρας ὄρε, τῷ δὲ ἰοίκλω τῷ
 ἰὸν ξύκας, ἄδῃ ἡμᾶρ δὲ καὶ
 δίδωκε πῆν, καὶ παῖς αὐτῷ

solutū uinculis, qui posset
 Iphichus filius prolem habere,
 re, ut uaticinetur, efflagitat.
 Tum ille, quatenus boues re-
 cipiat, se uaticinaturum pol-
 licetur. Inde matiatibus duobus
 tauris, eorumq; uisceribus
 particulatim concisis, ad
 inaugurandū auceis euocauit,
 ad quē cū uultur aduolasset,
 ab eo iā cognoscit, quod olim
 Phylacus arietes in agro se-
 cessitā præsicans nō procul
 ab Iphyclo sanguine adhuc
 madentem cultrum locauit.
 Quare puer metu perculsus
 cum sese in fugam cōiecisset,
 in sacra quercu, secessitā de-
 fixit, eāq; obductus cortex or-
 puit. Inuenito itaq; cultro, si
 decussā, inq̃t, ferri rubiginē,
 denos dies Iphyclo i uino po-
 tandā dederit, filiū de se pro-
 lē esse geniturū. Hæc a uultu
 te prædoctus Melāpus, seces-
 sitā repit, et Iphyclo decussā
 ex illa rubiginē denos p̃p̃e di-
 es bibendā p̃pinquit. Tū ille

Podarceon filiam procreavit,
 et boues Pylū perduxit, fra-
 tris; Peronem Nelei filiam
 consecutus in coniugium col-
 locauit. Et Messēne aliquan-
 diu mansit. Postea uero, quā
 Bacchus Argiuis mulieribus
 furorē iniocit, pactus re-
 gni partem, eas uesania libe-
 rauit, quo etiam cum Biantē
 fratre commigravit, Porro
 Biantis, et Peronis filius
 Talaus fuit, de quo, et Lys-
 simache Abantis Melampus
 dis filij, nati sunt, Adrastus,
 Parthenopaeus, Pronax, Me-
 cisteus, Aristomachus, Eri-
 pbyle, quae nupsit Amphiar-
 rao. Parthenopaeus autem
 Promachum creat, qui cum
 Epigonis in bello contra The-
 banos militauit. Mecisteus Eu-
 ryalū genuit. Qui aduersus
 Troiā nauigauit, ex Pronax
 Ele natus ē Lycurgus. Sed A-
 drastus ex Amphithea Prox-
 nai filia, feminei quā sexus
 Argiā, Deipyle. Aegialeā su-

Ποδάρεως ἐγένετο. τὰς δὲ
 βόας εἰς πύλον ἤλασε, καὶ
 τῷ ἀδελφῷ τῷ Ναλῆος θυ-
 γατρίᾳ λαβὼν ἔδωκε, καὶ
 μέχρι μύστιος αἰ μείσθη καὶ
 τῷκει. ὥς δὲ τὰς αἰ ἄρχει
 γυναικας ἄξιμηνε Διόνυ-
 σος, ἔπειθ' ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ
 ἰασημένιος αὐταῖς, ἐκὶ μετὰ
 βίαντος κατῴκησε. 10
 Βίαντος δὲ, καὶ Πυροῦς Τα-
 λῆος, οὐ καὶ Λυσιμάχης ἡ
 Λεοντος τῷ μελάρηδος,
 Λοβαστος, Παρθενόπαιος,
 Πρώναξ, Μηνιστῆς, Δεισό- 15
 μαχος, Βελφύλη, ἡ ἀμφοτέ-
 ρος γαμῆ. παρθενόπαιος
 δὲ πρόμαχος ἐγένετο, ὃς με-
 τὰ τῇς ὑπὸ γόνων, ὃς δὲ βίας
 ἐστρατεύθη. Μηνιστῆς δὲ 20
 Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Ἰοίκην.
 Πρώνακτος δὲ ἐγένετο Λυ-
 κοῦργος. αἰσάπου δὲ, ἡ ἀμ-
 φιδιασ τῆς πρώνακος, θυ-
 γατρίδος μετὰ Ἀργίᾳ, δηὲ πύ 25
 λη, Αἰγιάλεια. καὶ δὲ δὲ
 αἰγιάλους, Κυάνιππος. φε-

5 ρος δ' ὁ Κρηδεας, φέρεις εἰ
 Διαταλία κτήσας, ἐχλύνουσιν
 ἄλμυτον, καὶ Λυκούργου.
 Λυκούργος μὲν οὖν ποδὶ νε
 10 μέλαι κατ' ὤκησε, γάμος δ'
 Ὀφρυσίνην. ὥς δ' εἰς οἱ φα-
 σὶν, ἄμφιδίας ἐχλύνουσιν
 Οφίλτιν κληθεῖσιν. Αἰ-
 15 χέμορον. Αἰμίτην δ' ἑκα-
 20 τοπιδόοντος τῆς φέρειν, ἐχλύν-
 τουσιν ἀχλύνων αὐτῶ μιν
 Σόνομιλιν. Πελίου θυγα-
 25 τέρην. τῶ κατὰ ξύλινον
 ἄρμα, λείντων κ' καί πρην,
 30 ἀχλύνων ξύλας ὅσων καὶ
 35 δ' ἐκ κομίας περὶ πηλίας,
 ἀλκιστὶ λαμβάνει. θυμὸς
 δ' εἰς τοῖς γάμοις, ὅξελας δε
 40 ὅσων κ' ἐμὲ θυσαί. διατοῦ
 45 τοῦ πόντος δαλάμον ἀνοίξας,
 50 αἰρεῖ σφακόντων ἀσπίδα.
 55 πωλησάμενος ἀχλύνων δ'
 εἰπὼν ὅτι λίσσεται τῶ
 60 θιόν, ἡτῆτο ποδὶ μοιραν,
 65 ἵνα ὅταν ἄσμενος μέλλει
 70 κλυτῶν, ἀχλύνων τῶ δα-
 75 τάρου, ἂν ἐκοναίως τις ὑπὲρ

stulic. Marps at Egiatū, Cy-
 anippūq; habuit. Pheres Cae-
 ibei filius, qui Pheras urbem
 Thessalia cōdidit. Admetū,
 ne Lyncurgū p̄ceat, Lyncur-
 gus circa Nemeā habitauit,
 uel ducta Euridice, uel, ut alij
 narrāt, Amphibea uxore O-
 pheltem cognomēto Archē-
 mor̄ genuit. Ceterū Admeto
 Pheris regnātī, Apollo merce
 decōductus seruiuit, quo tēpo-
 re Peliae filiā uxore deponce-
 bat. Pelias ab eo eutrū, a leo-
 ne, et lupo trahendū postulāt.
 Admetus Apollinis ope leo-
 nē, et aprū iunctos ad regem
 p̄duxit. Et Alcestin capīt : q̄
 cū in nuptijs de more sacrafa-
 ceret, Diane immolare obli-
 tus, a pro chalamo, magnū dra-
 conū globū inuenit. Cui tum
 Apollo numinis irā placandā
 eē monuit : Vbi uero de Ad-
 meti fato quesiū eēt. respon-
 sum fuit, cum Admetus in hu-
 manis eē desiturus esset, eum
 mortis p̄culū euasurū esse :

siq; p eo sine pater, sine ma-
ier, aut uxor moriē ultro su-
bierint. Post, ubi illi morien-
di dies aduenit, parētes p fi-
lio ē uita migrare noluerūt,
Alcestis autē pro marito suo
mori nō dubitauit, et eā Pro-
serpina rursus i uita remisit:
sed, ut qbusdā placeat hercules
cōmissa cū Plūtōe, pugna ad
superas auras reduxit. Iason
autē Aesone, Crethei, et Po-
lymedes Antolyci, filio natus
Iolci nrbē habitat. Pelias
Iolci post Cretheū regnauit:
cui de regni successore sciz-
santi respondit Apollo, qui
altarū pedē dūtaxat calceas
iū hēat, cauendū esse. primò
cū id genus oraculi minime
intellexisset, paulopost reip-
sa percepit. Nā, cū in littore
Neptuno immolaret, cum p-
multos, tum etiam Iasonem
eò accersinit. Is uerò, quod
rei rustice desiderio teneret-
sur, ruri agens ad eadem
sacra properauit. & Anax

αὐτῷ δυνύσκειν ἔλκεται πα-
τὴρ, ὃ μῆτηρ, ἢ γυνή· ὥς δὲ
ἔλκεται ἡ τῷ δυνύσκειν ἡμέρα,
μῆτε τῷ πατρὸς, μῆτε τῷ μη-
τρὸς ὑπαρῶν αὐτῷ δυνύσκειν
θελόντων, ἄλκις ὑπαρῶν
αὐτῷ ἀπιδάκε. καὶ αὐτῷ
πάλιν αὐτὸ ἐπιμύσει ἡ κάρη· ὥς
δὲ εἴιοι λέγοισιν, ἡρακλῆς
μαχεσάμενος ἔειπεν· Αἶψος το
δὲ τῷ κρηδίῳ, καὶ Πολυμή-
δης τῆς αὐτολύκων ἰαίσων.
οὐ γὰρ ὡς κὲ εἰ ἰωλκῶ. τῆς δὲ
ἰωλκοῦ πελίας· ἐβασιλεύ-
σας μετὰ κρηδίῳ, ὃ χρωμύλῳ τις
παρὲς τῆς βασιλείας, εἰδέ-
σασθαι ὁ θεὸς, τὸν μονοσπῆν
δαδον φυλάξασθαι. τὸ μὲν
οὖν πρῶτον, ἡγνῶει τὸ χρυσ-
μὸν, αὐτῆς δὲ ὑσσορε αὐτῇ το
ἔγνω. τελευτῶν γὰρ ὡς τῇ θα-
λάσῃ ποσειδῶνι θυσιάσας,
ἄλλοις τε πολλοῖς ὑπὸ ταύ-
τῃ, καὶ τὸν ἰάσονα μετεπέμ-
ψας· ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας αἰ
εὶ τοῖς χωρίοις διατελεῖς,
ἔσθουσιν ὡς τῷ θυσίαν.

διαβαινών δὲ ποταμὸν Λ-
 ναυροί, ὅς μιν λυθε μοι οὐκ ἔστιν ἀ-
 λος τὸ ἔσθ' ὅταν ἀχλὺς ἐν
 τῷ ῥέειθ' ἰδῇ. Θεοσά-
 5 μινος δὲ πηλίας αὐτὸν, καὶ
 τὸν χρυσὸν συμβαλὼν, ἡ-
 ρώτα περὶ λαδῶν, τίς αὖτις
 ἐποιήσει ὅθεν οὐκ ἔχων. εἰ
 λόγιον ἦν αὐτῷ, πρὸς πηλίας
 10 φοινίκας οὐκ ἔστιν ἔτι πολὺ.
 ὅτι, εἴπερ πηλίας ἄλλος,
 εἴτε ὅτι μὴν ἔραο. ἴν' ἔλ-
 θαι καὶ μὴδ' εἰ πηλίας. τίς
 γὰρ ἔραο οὐκ ἔστιν τιμα, τὸ χρυσὸν
 15 μαλλὸν δ' ὄραο. ἔφην περὶ
 ταῖς πηλίας ἀκούειν αὐτῷ.
 ὅτι πηλίας ἀκούειν, ὁ δὲ
 ὅτι τὸ δ' ὄραο ἐλθεῖν ἐκίλευ
 σεν αὐτόν. ὅτι δὲ εἰ κὼλ-
 20 λος ἦν Ἀργεὺς ἄλλος, κρε-
 μάμενοι ἐκὸς οὐκ ἔστιν. ἔφην
 το δὲ ὅτι ὄραο ὄραο καὶ αὐ-
 πιον. ὅτι ὅτι πηλίας
 25 ἰάσων, ὅτι ἔραο παρὲν ἄλλος
 τὸν φείδον. καὶ κείνους ἀν-
 τὶς ὅτι πηλίας πηλίας
 ὅρον καὶ καὶ πηλίας τῷ

rum amnem traiciens, alies
 rum in amnis alues amissi
 calceum. Id ubi Pelias uis-
 dit, oraculum memoria repe-
 tens, propius eum accedit,
 rogatq; : quisnam adeundi
 potestatem, fecisset, quando
 sibi ex oraculo prædictū fue-
 rat, à ciuim aliquo mortem
 sibi illatum iri. Hic autē su-
 ue forie quadam superuenit,
 siue Iunonis ira, ne mali al-
 liquid accideret Pelie, quip-
 pe qui Iunonem nullo digna-
 batur honore : pellem uelle-
 ris aurei, ut ille afferret, im-
 peratum fuisse aiunt, quod
 ubi Pelias audiuit, Iasonem
 ad pellem eiusmodi ire sta-
 tim præcepit. Hæc autem
 in Colchis suspensa è quæ-
 tu in Martis luco uiscebatur :
 ac sub infomnis draconis cu
 stodia asservabatur. Ad hanc
 igitur missus Iason Argum
 Phrixii inuitauit. At is Mi-
 neruæ consilio nauim remo-
 rum quinquaginta construit,

APOLLODORI

ἐταμῆα fabri nomine. Ar-
 go appellavit: ad cuius pro-
 rum, tabulam uocalem efa-
 go Dodonidis siluæ accomo-
 dauit. Nauis itaq; confecta,
 Iasonem scitantiem oraculum
 Deus ad uelaturam faciens
 dam cohortatur, qui iam to-
 tius Græciæ optimum quæq;
 in vnum congregarat, quor-
 um nomina hæc sunt. Tys-
 phys Hagnit filij, cui nauis
 gubernaculū delegatum fuit.
 Orpheus Oeagri. Zetes, &
 Calais Boreæ filij. Castor,
 & Pollux Iouis. Telamon,
 ac Peleus Aeaci, Hercules
 Iouis, Aegæi Theseus.
 Idas, & Lynceus Apharei.
 Amphiaræus Oiclei. Cæ-
 neus Coroni. Palæmon Vol-
 cani: Ætoli uel. Cepheus A-
 lei: Laertes Arcesij. Autoly-
 cus Mercurij, Atalâta Schœ-
 nei, Menæcius Aëtoris. A-
 ëthor Hippasij. Admetus Phe-
 retis. Acastus Pelicæ Eu-
 rystus Metcunj. Meleager

προλατρου θείσαν ἀπὸ τοῦ
 κατασκευάσαντος, ἀργῶν,
 κατὰ δὲ τιὰ πρῶταις ἐτήρ
 μοσιν ἀδινῶ φωνῇ φωνῶν
 τῆς δωδωνίδος ξύλον. ὡς
 δὲ ἡ ναὺς κατασκευάσθῃ,
 καὶ χρωμίσθῃ, ὁ θεὸς
 πλεῖν ἐπέτρεψε σιωαθροί-
 σκεντι τὸν αἰετὸν τῆς ἐλ-
 λάδος. οἱ δὲ σιωαθροί-
 οθίτες εἰσὶν οἳδε, Τίφω ἀ-
 γνίου, ὃς ἐκυβόρια τιῶ
 ναῶν. Ορφῶς Οἰάγρου,
 Ζήτης, καὶ Κάλαις Βορέου.
 Κάτωρ, καὶ Πηλυδῶν
 δῖος. Τελαμών, καὶ Πη-
 λῶς αἰακῶν. Ἡρακλῆς
 δῖος, Δημοῦς αἰγέως. Ἰθάκας,
 καὶ Λυγκῶς Αφαιρέως.
 Ἀμφιάρεος Οἰκλίου, 20
 Καενῶς κορώνου. Παλαί-
 μων ἡφαίστου, ἢ Αἰτωλῶν.
 Κυφῶς ἀλίου. Δαδῶτης
 Ἀρκεισίου. αὐτόλυκος ὄρ-
 μῶν. Ἀταλαίτη χοινέως. 25
 Μεσσίπιος, Ἀκῶρος, Ἀκτωρ
 Ἰππασίου. Ἀδμῶς Φόρητος

Ἀγκάστος Πηλίου. Εὐρυτος δὲ
 μόνος. Μελιάχρος οἰνέως.
 Ἀγκάστος Λυκούργου. Εὐφύ-
 μιος ποσειδῶνος. Παῖσα θαν-
 μάκου. Βούτης Τελιόνως.
 Φάνης, καὶ Στάφυλος, Διο-
 νύσου. Εργίνος ποσειδῶνος.
 Περικλύνιος Ναλέως. Λύ-
 γιος Ἡλίου. Ιφικλός Θε-
 οσίω. Ὀφρύς Φύξου. Εὐρύα-
 ρος Μινυσίας. Πλευρέλιος
 Ἰππάλμου. Λίτιος Ἀλέ-
 κτορος. Ιερὸς Ναυβόλου,
 ἀσκάλαφος, καὶ ἄλμβιος
 Ἰσάρας. Ἀστέρος Κομήτου.
 Πολύφθμος Εἰλάτου. οὗτοι
 ναυαρχοῦντος Ἰάσονος αὐτῆς
 νεχέσπες, προσίχουσι λή-
 μνῳ. ἔτι γὰρ δὲ ἡ λήμνος αὐ-
 τοῖσιν ὡς πρὸς οὐρανὸν ἔρημος, καὶ
 σπασσομένη δὲ ἅπασα ὑψι-
 πύλης τῆς Ἰθάκης, διὰ τὴν
 πύλιν τὴνδε. αἱ λήμναι τῶν
 ἀφροδίτῳ οὐκ ἐπίμωον. ἡ
 δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυνάμεις
 μέγας. καὶ διαδοῖν οἱ γάρ κεν
 τὴν αὐτὰς ἐκ τῆς πηλοῖας

Oenei. Aeneas Lyncurgi.
 Euphemus Neptuni, Pædas
 Thaumaci. Butes Teleona-
 tis, Phtanus, & Staphy-
 lus Dionysi. Erginus Neptu-
 ni. Periclymenus, Nielei.
 Augeas Helij. Iphyclus The-
 sty. Argus Phryxi, Euryas-
 lus Mecistei. Peneleus Hips-
 palmi. Leitus Alceteris.
 Iritus Nauboli. Ascalas-
 phus, & Almenus Maris,
 Asterius Comatae, Polyphe-
 mus Elatae. Hi igitur Na-
 uarcho Iasone euecti in Lem-
 num appellunt. Haec insu-
 la cum uiris omnibus orbata
 Hypsipyles Thoantis filiae
 imperio regebatur, cuius rei
 causam hanc fuisse legimus
 Lemniae mulieres Venerem
 nibili faciebant, quæ ea de
 causa terretimum illis gra-
 uolentiae uirus iniecit. Et vi-
 ri è Thracia Lemno-prox-
 ima abductas captiuas angis-
 las subigebant. Tum lem-
 niae quodam coniugibus spora-

merentur non modo patres, ip-
 sos, sed et viros, suum quaeque
 ingularunt, una tamen om-
 nium Hypsipyle Thoanitem
 patrem absconditum, serva-
 vit illa sum. Mox Argonau-
 ta in Lemnum, quae tum
 a mulieribus tenebatur: ap-
 pulsus, illis admiscetur. Hyp-
 sipyle vero ab Iasone com-
 pressa Euneum: ac Nebros-
 phonum liberos gignit, a
 Lemno deinde ad Doliones,
 quibus tunc Cyzicus impera-
 bat, pervenerunt. Hic eos
 benignissime excepit. qui no-
 sti illinc anecti: restantium
 ventorum impetu noctu ne-
 scij rursus Doliones appule-
 runt. qui, dum finitimorum
 pelagicorum hostium copias
 esse arbitrarentur (continen-
 ter enim cum finitimis bel-
 lum gerebant) pugnam per
 noctem confecerunt ignari ad-
 versus ignaros. Caesi itaque
 Dolionum plerisque, et rege
 Cyzico, Argonautae, ubi

Θράκης λαβάντες αἰχμα-
 λωτίδας σιωδονάζοντο αὐ-
 ταῖς. ἀπιμαζόμεναι δὲ αἱ
 λήμναι, τοὺς τε πατέρας,
 καὶ τὸν αὐθραὶ φοιδοῖσι. 5
 μὲν δὲ ἔσωσεν ὑψιπύλη τὴν
 ἑαυτῆς πατέρα κρύβασκε
 θύοντα. περιήρπτεσθαι τὸ
 τε γυναικακρατουμένην τῇ
 λήμνῳ, μίσχονται ταῖς 10
 γυναιξίν. ὑψιπύλη δὲ ἰκί-
 νου σιωδονάζεται, καὶ γλυ-
 νᾷ καὶ δας, Εὐθηον, καὶ Νε-
 βροφόνον. ἀπὸ λήμνου δὲ
 περιήρπτεσθαι δολίοσιν, ὧν ἑκάς
 σίλῳ κύνικος. οὗτος αὖ-
 τὸν ὑπὲρ ξαῖον φιλοφρόνως.
 νυκτὸς αἰαχθεῖς ἐπὶ ὕβου
 καὶ περιπτόντες αἰτιπνοί-
 αις, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς 20
 δολίοσι περιήρπτεσθαι. οἱ δὲ
 νομίζοντες πελασγικὸν εἶναι
 στρατὸν, ἔτι περ γὰρ ἑσπέρῃ
 λείποντων σιωπῇ πολε-
 μούμενοι, μάλιστα τὴν νυκτὸς 25
 σιωπῇ οἰοῖσιν ἀγνοοῦντες
 πρὸς ἀγνοοῦντας. κτείναν

-τες δὲ πολλοὺς οἱ ἀρτοναῦ-
 -ται, μεθ' ὧν καὶ κύνεικον.
 μεθ' ἡμέρας, ὡς ἔγνωσαν,
 ἀφ' οὐρόμενοι, τὰς τε κόμας
 5 ἐκείραιτα, καὶ τὸν κύνεικον
 παλιντελὲς ἔδωκαν. καὶ
 μετὰ τὴν ταφὴν πάλιν ἔνι-
 -τες, μουσικὰ περισφαιροῖσι.
 Εν ταῦτά, Ἡρακλῆα, καὶ πο-
 10 λύφημον κατέλιπον. ὕλας
 γὰρ ὁ Δειοδόμαχος παῖς,
 Ἡρακλείου δὲ δρώμενος, ἀφ' οὐ-
 -σταλὲς ὑποβόσκουσαι, ὄχ-
 καλλος ἔπ' οὐρυμφῶν Ἡρὰ
 15 γα. Πολύφημος δὲ ἀκούσας
 αὐτῆς βοῦντας, πασάμε-
 -νος τὸ ξίφος, ἐδίωκεν ἔπ' οὐ-
 -λητῶν ἄγαντα νομίζων.
 καὶ δηλοῖ στωτυχόν τι Ἡρα-
 20 κλεῖ. ξητοῦντων δὲ ἀμφοτέ-
 -ρων τ' ὕλαι, ἦναυς αἰνέχθη.
 καὶ Πολύφημος μὲν εἰ μυ-
 -στικὰ κτίσας πόλιν, Κίου ἔβα-
 σίλασεν. Ἡρακλῆς δὲ ὑπὲρ
 25 σφραγίσας εἰς ἄγρος. Ἡρόδοτος
 δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν
 φησι πάλιν εἶναι τότε, ἀλλὰ

per diem rem cognouerunt,
 multis cum lacrimis ac de-
 conso sibi capillo: Cyzicum
 magnifice tumularunt; quo
 facto abiere: nec longo post
 tempore in Mysiam deuenie-
 runt. Hic Herculem cum
 Polyphema reliquerunt. Quo
 niam Hylas Thiodamantis fi-
 lius, et Hercules amasius
 aquatum emissus: ubi exis-
 tiam ipsius formæ præstan-
 tiam à nymphis rapius est.
 Et Polyphemus cum illum re-
 clamantem audisset, nudato
 ense à latronibus abduci pu-
 tans, persecutus est. Idcirco
 Herculi obuiam facto indi-
 cat. Interea uero dum Pue-
 rum Hylam uterque requirunt
 naui ueto rapta deserti sunt.
 Mox Polyphemus condita in
 Mysia ab se urbe Cio regni
 sedem ibi collocauit. Ve-
 rum Hercules Argos re-
 meauit, quem Herodotus nec-
 quiam tum statim nauigasse
 se, sed apud Omphalem

servitutem servisse affirmat, Pheretides autem illum in Aphetis Thessaliae urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argò huiusce gravitatem perferre haud quam posse distitabat: Atz qui Demaretes ipsum in Colchos usq; navigasse tradidit Dionysius Herculem, & Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram contendiffe scribitur, vbi Amycus Neptuni, ac Buthytidis filius regnabat, Is Amycus, cum viribus egregijs polleret, qui in sua regna ueniret: secum caestibus contendere cogebat, & deuictos ita perdebat. Tum igitur inuectus in nauim Argo, optimū quēq; impugilatus certaminē provocabat. Pollux cum eo se pugnatū esse pollicitus, percussio illius cubito hoīem interfecit. Inde cū Bebryces in Pollucē impetum fecissent, abreptis ar-

παρ' ὀμφαλῇ δουλεύεις. φερέκυδης δὲ αὐτὸν εἰ ἀφ' αὐτῆς τῆς θιασαλίας ἀφ' ἡφθύναι λέγει. τῆς αἰγυῖς φθιγγαυλίας, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ ὄνους βάρος. Διμαρέτης δὲ αὐτὸ εἰς κἀλῆχρὸς πωλονότα παρίδωκε. Διοτύσιος μὲν γὰρ αὐτὸ, καὶ ἡγεμῖνα φησι τῆς αἰγυγοναυτῆς γενέσθαι. ἀπὸ δὲ μυσίας ἀπῆλθεν εἰς τὴν βεβρύκων γῆν, ἣς ἐβασίλευσεν Ἀμυκος, ποσειδῶνος παῖς, καὶ βιθυνίδος. γενναῖος δὲ ὦν οὗτος, ὅς τ' ἐπεσφόντας ξείλους, ἡν ἀγκασε πικρὸν ὄν, καὶ ὄντον τὸν κράπον ἀνέρε. παραγλιόμβιος οὖν καὶ τότε ἦν τὴν αἰγῶν, τὸν αἰγισκῶν αὐτῆς εἰς πυγμῶν προσέκειλετο. πολυδευκής δὲ ἡ πόλις ὁμβλιος πικρύνειν πρὸς αὐτὸν, πλῆξας κατὰ τὸν ἀγκῶνα ἀπέκτεινε. τῆς δὲ βεβρύκων ὀρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀρπάζοντες οἱ αἰ-

5 τείς τὰ ὅπλα, πολλοὺς
 φεύγοντας φοβόουσι· αὐ-
 τῶν· εἰπὺς δὲ αἰσχροί τε,
 καὶ ταῖς εἰς τὴν θράκην
 10 σκεπηθεὶς· εἰ δὲ ὅστις φε-
 ροὺς μάστιγος· τὰς δὲ πει-
 πτωμένους· ὅσων οἱ μὲν, τὸν
 ἀγένορος εἶναι λέγουσιν· οἱ
 δὲ, ποσειδῶνος υἱόν· καὶ πει-
 15 ποθεῖναι φασι· αὐτὸν· οἱ
 μὲν, ἔπειθ' ἐπὶ πρὸς
 λέγει τοῖς αἰσχροῖς τὰ
 μέλλοντα· οἱ δὲ, ἔπειθ' ἐπὶ
 20 τοῦ· καὶ τῶν ἀργοναυ-
 τῶν, ὅτι πειθεῖς μηρυά,
 τὸν ἰδὼν· ἐτύφλωσε παύ-
 σας· τινὲς δὲ, ἔπειθ' ἐπὶ
 ποσειδῶνος, ὅτι ὅστις φέρει παύ-
 σαι τὸν ἐκκόλχων εἰς τὴν ἐλ-
 25 λάδα πλοῦν ἐμύνησεν· ἐ-
 πημῆσεν δὲ αὐτῷ, καὶ τὰς
 ἀργοναυτῶν οἱ θεοί· πῶς ὁρῶται
 δὲ ὅστις αὐτῶν· καὶ ἐπει-
 δὲν τῷ φινεῖ παρετίθετο· τὰ
 30 περὶ, ὅτι οὐρανοῦ καὶ πῶς ἀ-
 μύνηται, τὰ μὲν πλεονάζοντα ἀνέ-
 παρξον· ὅλγος δὲ ὅστις ὁσμήν

mis uiri fortissimi, eorum ple-
 rosque in fugam actos obrun-
 cant. Hinc autem auerti Sal-
 mydesum, quæ Thraciæ
 urbs est, ubi uates Phineus oc-
 culorum luce orbatus, habita-
 bat, deuenerunt. Hinc alij Age-
 noris filiū esse ferunt, alij uerò
 Neptuni, eūque ex cæca: uis-
 se pudent: à Dijs, alii, quod futu-
 ra mortalibus p'diceret. Nonnul-
 li uero à Borea, et Argonau-
 tis, quod à nouerca iductus filius
 os suos oculorum luce priuasset
 Nec desunt, qui à Neptuno id
 factū dicant, propterea quod Ithri-
 xi filiis à Colchis in Græciā
 am, nauigationem signific-
 easset. Ad hæc etiam Dii
 Harpyias in illum imminise-
 runt: Eæ uero alatum sunt
 animantium genus. Quæ ubi
 Phineo paratam esse mens-
 sam intuebantur, à cælo des-
 uolitantes maiorem ferculo-
 rum partem abripiebant: ac
 reliqua per pauca, et ea quis-
 dem tam graui odore sedata

remanebant, ut perferri mi-
nime possent. Hic igitur Ar-
gonautis, quæ ad nauigatio-
nem suam spectarent, iam
iam proposituris, commodū
inquit de nauigatione tum
mibi uerba faciatis. simulac-
me ab Harpyiarum iniuria,
liberaueritis. Tum hi Phis-
neo mensam sternunt, in-
qua simulac edulia apposita
erant: en repente Harpyiæ
uassū clangorem fundētes de-
uolūt, & esculenta diripiūt.
Id uero ubi uiderūt. Aglonis
filijs Zetes, et Calais alati iu-
uēnes nudatis ensib. illas pæ-
rē insequuntur. Ceteræ planè
Harpyijs Boreæ filiorū mani-
bus tū moriendū erat: sed &
Boreæ filij id tū quoq; cū iſe
ſtarētur, et eas minime ad-
eſſiſſent, erat peiendū. Cum
itaq; pueri pſequerētur Har-
pyias, earū altera ad Telopō-
nēsum in amnē Tigrē deci-
du: q̄ nūc ab illa noiatur Har-
pyis. Hanc autem alii Nico-

αἰάωλεα κατέλειπον, ὥς
τε μὴ θνῆσθαι περὶ ἐνέ-
καθαι. Βουλομήσις δὲ θῆς
ἀργοναύταις τὰ πρὸς τοῦ
πλοῦ μαθεῖν, ἔπειθ' ἔ-
δοξε τὸν πλοῦν, ἔφη. τῷ
ἀργοναύτῳ αὐτὸν ἐὰν ἀπαλ-
λάξωσιν. οἱ δὲ, παρέθεσαν
αὐτῷ ῥάπταν ἐδεσμάτων.
ἀργοναῦ δὲ Ὀζαίφης οὐκ ἴ-
δοῦν κατὰ πῆλ' αὖτις πλὴν ἑρ-
φίῳ ἤρπαζον. Θεσσαῖοι
δὲ οἱ βορέου παῖδες Ζήτης,
καὶ καίλαϊς ὄντες πῆδρωτοι
σπαρτιάται τὰ ξίφ' ἀεί-
ρα ἐδῶκον. ὧν δὲ ταῖς ἀρ-
πύαις χρὴ τὴν θανάτῳ ὑπὸ
τῆς βορέου παίδων. τοῖς δὲ
βορέου πασι, τότε τελευτή-
σειν, ὅτε αὐτὸν δῶκοντες μὴ κα-
ταλάβωσι. Διωκομήσις δὲ
τῆς ἀργοναύτης, ἢ μὲν κατὰ π-
λοπόννηγον εἰς τὸν τήρη-
ποταμόν ἐμπίπτει. ὃς νῦν
ἀπὸ ἐκείνης ἀρπυς καλεῖ-
ται. ταῦτ' αὖτε, οἱ μὲν νι-
κοθήνησι δὲ ἀελλόποιο κα

Λούσιν . ἡ δὲ ἑτέρα καλου-
 μέν ὠκυπέτη , ὡς δὲ ἄλλοι,
 ὠκυθόν . Ησίοδος δὲ λέγει
 αὐτὴν ὠκυπόδην . αὐτὴ κα-
 τὰ τὴν περὶ Προποντίδα φθί-
 γουσαν , μέχρις ἐχινάδων ἢ λ-
 δε νήσων . αἱ γὰρ ἄλλαι καί-
 νης στροφάδες καλοῦνται .
 ἑστράφη γὰρ ὡς ἢ λθῆαι ὠδί-
 οταύτας . καὶ γινόμεναι κα-
 τὰ τὴν ἡϊόνα ὑπὸ καμά-
 ρυ πίπτει σὺν τῷ διώκοντι .
 ἀπολλώνιος δὲ εἰς ὅτις ἀργα-
 ταύτας ἕως στροφάδων νή-
 σων φησὶν αὐτὰς διωχέ-
 ναι . καὶ μηδὲ παθεῖν
 δοῦσας ὄρεον τὸν φινέα , μη-
 κέ πικρὴν σάλαα . ἀπαλαγείς
 δὲ τῆς ἀργυρῆς φινίδος , ἐ-
 νομίνυσαι τὸν πλοῦν τοῖς ἀρ-
 γοναύταις , καὶ ποτὶ τῷ
 συμπληγάδι ὑπὲρ πε-
 ρσὶν τῆς κατὰ Δαίλασαν .
 ἔσταν δὲ ὑπὸ μεγάλῃς αὐ-
 γασταί , συγκρουόμεναι δι' ἀλ-
 λήλαις ὑπὸ τῆς πνέ-
 μάτων βίαις , τὸν δὲ δα-

thoen , alii uero , Aellopum:
 sunt , qui alteram Ocypetem
 nominent , alii , Ocynthoen . At
 Hesiodus eā Ocypodē nūcu-
 pat . Hæc itaq; p Propontidē
 fugiens ad Echinadas insu-
 las usq; peruasit . Eæ nūc ab
 illa strophades appellantur ,
 quæppe quæ cum ad eas per-
 uenisset , iter conuertit : quæ
 ubi litus attigisset , præ labo-
 re cum persequenti decidit .
 Verum Apollonius in Argo
 nauticis ad Strophadas insus-
 las usq; Boreæ filios , Harpy-
 iarum infestationem tenuisse
 se refert : neq; mali quicquid
 passas fuisse , quod iureius
 rando , nihil post illa in Phi-
 neum iniuriarum amplius se
 illaturas promiserunt . Libe-
 ratus igitur Ubineus Harpy-
 iarum pœnis reliquam Argo
 nautis nauigationem expleas-
 nauit : necnon illos Symplex-
 gadum scopulorum discrimi-
 nis admonuit . Eas uero ins-
 gentes fuisse memorant , quæ

cū uentorum impetu agitata ui-
cissim cōcurrebāt, maris trā-
sū prae pediebāt. Magna in-
super ab ipsis nebulae nis, ac
magnus iñē strepitus excita-
batur, ut ne uolatilibus quidē
p̄ eas trāsuolare liceret. Co-
lūbam itaq; p̄ Symplegadas
medias ipsis mittendā p̄cepit
quā, si icolumē trāsuolasse ui-
deāt, p̄ eas traicere nō dubi-
tarēt, si uero illa iteriūssēt, nul-
lis iter petras uiribus trāstre
conaretur. Quae cū accepisset
soluta naui discedūt, et cū p̄-
xime Symplegadas p̄uēissent
de pra colūbā dimisit, quae
cū p̄ mediū cōcurrentiū sco-
puloz ipetū uolitarēt, sūmā
caudā Symplegades coeuntes
deterferūt. Obseruato igitur
scopulorū recessu, acerrimo
remugationis certamine, Iuno
ne opitulante sūma tñ p̄uppis
p̄te mutilata icolumes traiece-
rūt. Itaq; Symplegades ab eo
ipe imotae p̄maferūt. Nā post
huiusce nauis trāsmissonem

λάοις πέρων ἀπέκλινον·
ἐφάρζον δὲ πολλὰ μὲν ὑπὸ
αὐτῆς ὁμίχλῃ, πολλὴς δὲ
πάταγος. ὣν δὲ ἀδύνατον
καὶ τοῖς πετινοῖς δι' αὐτῆς
ἔλθεῖν. εἰπὺν οὖν αὐτοῖς
ἀφείναι πελάγῃ οὐκ ἔτι
πρὸς ἡν, καὶ ταύτῃ ἐὰν μὲν
ἴδωσι σωθεῖσιν, διαπλεῖν
καταφρονούσας. ἐὰν δὲ
ἀχλὺ μὲν, μὲν πλεῖν βιά-
ζεσθαι. ταῦτα ἀκήρυοντο
ἀκούοντες, καὶ ὡς πλε-
σίον ἦσαν τῆς πρὸς ἡν, ἀφί-
σιν ἐκ τῆς πρῶρας πλεῖα
οὐκ, τῆς δὲ ἱπταμῆος. τὰ
ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπτω-
σις τῆς πρὸς ἡν ἀπεδείχθη.
ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτη-
ρεῖντας τὰς πέρας, μετ' ἐ-
ρεσίᾳ εἰτόνου συλλαβομέ-
νης ἤρας, διῶλθον, τὰ ἄκρα
τῆς ἀφλάτων τῆς νηὸς πε-
ρικopeύσης. αἱ μὲν οὖν συμ-
πληγάδες ἐκτοτε ἐσηχάζε-
χρῶν γὰρ ἦν αὐταῖς νηὸς πε-
ραωδείσης σῆναι παντα-
λός.

λῶς· οἱ δὲ ἀργοναῦται πρὸς
 μακροδυνούς· πῆλιν ὄντο·
 καὶ κτεῖλοφρένας ὁ βασι-
 λεύς ὑπὸ ξυλῶ Λύκος· αἴδα
 5 θνήσκει μὲν ἰδίμων ὁ μαύπις
 ἐπὶ ξυλῶτος αὐτὸν κτεῖρεν·
 θνήσκει δὲ καὶ Τίφω· καὶ
 τίω ναῦν Ἀγκάω· ὑπὸ χερσὶ
 ταυκυβότου· πῆρα πολέων
 10 οἷος δὲ θορράωντα, καὶ καὶ
 κτεῖν, ἡφάσιν ποταμὸν ἦλ-
 θον, αὐτὸς τῆς κολχικῆς ὕψι
 γῆς· καὶ θορμυθείσης δὲ τῆς
 νῆος, ἦκε καὶ πρὸς αἰήτω
 15 ἰάσων· καὶ τὰ ἐπιταγέ-
 τα ὑπὸ Πελίου λίγων, πῆ-
 ραι δὲ νῆα τὸ δόρατ' αὐ-
 τῷ· ὃ δώσειν ὑπὲρ χρῶ, ἐὰν
 εὖτε χαλκὸ ποδάς ταύρου
 20 μόνος καταξέξῃ· ἦσαν δὲ
 αἰγριοὶ πῆρ' αὐτῆς οὐτοί· ταῦ-
 ροὶ δύο μέγιστοι διαφρόν-
 τες, δῶρον ἡφάιστου· οἱ χαλ-
 κούς μὲν εἶχον πόδας· πῦρ
 25 δὲ ἐκ σωματῶν ἐφύσων· τοῦ-
 τοις αὐτῷ ξέλωσσι ἐπιτα-
 γὰς ἀπαίρειν δράκοντας· ὁ-

cas fore omnino stabiles nu-
 mina decreuerant. Inde ue-
 ro Argonautæ ad Mariandy-
 nos perueniunt: ubi ab Lys-
 co Rege summa cum benig-
 nitate excipiuntur. Hic Id-
 mon uates ab apro percussus
 decessit. Tiphys hic etiam mo-
 ritur, et Anceus nauim se
 gubernaturum pollicetur.
 Dein præteruelli Thermodō-
 tem, Caucasumq; ad Pba-
 sum amnem uenerunt. Hic
 terræ Colchicæ flumen esse
 perhibetur. Naui in portū
 delata, ad Aceten cōtendit Ia-
 son, cui, quæ sibi à Pelia im-
 perata essent, enarrat, illum
 ad uellus aureum reddendum,
 cohortatur, quod se redditu-
 rum Acetes pollicetur, si so-
 lus æripides Tauros sub iugum
 miserit. Hi autem duo
 erant, et ferī, ac miræ ma-
 gnitudinis, Volcani munere
 concessi: qui æreis præditi
 pedib. ignē ora spirabāt. Ad-
 hæc ipsi, ubi hosce iugo iun-

xisset, ut Draconis dotes se-
reret, imperat, quippe qui à
Minerva dono acceptos dimi-
diam eorum, quos antea The-
bis Cadmus partem seuerat,
secum Iason habebat. Ambi-
gentem, itaq; Iasonem, qua-
nam arte tauros subiugaret,
Medea ardentissime deperire
incœpit: Hæc erat Aetæe fi-
lia ex Idyia Oceano genita,
ueneficus, & cantionibus in-
signis. Quæ ueritate Iason
à tauris perderetur, clam pa-
tre sociam ipsi se fore ad eos
perdomandos, atq; etiam uel
lus aureum, si se uxorem
dukturum, & in Græciā si-
mul, nauigantem peruectū-
rum iuret, pollicetur. Id ubi
præstiturū se iurauit Iason,
portionem, qua tauros sub iu-
gum mitteret, dedit: eoq; cly-
peum, bastamq; ac membra
corporis sui inungere præ-
cepit. Hoc enim delibutum
unū dūtaxat, inquit illa, diē,
nulla neq; ignis, neq; ferri

δόντας. εἶχε γὰρ λαβὼν
παρ' αἰθῆρας τὸν ἡμίσιον,
ὃν καὶ ἰμὸς ἐπεὶ οὐκ ἐστὶν
ἑαυτῆς. ἀπρὸς τὸν δὲ τῷ ἰά-
σονος, πῶς αὖθις δύνατο τὸν
ταύρου κατὰ ξούσαι, μή-
λεια αὐτῇ ὄντα ἴχθ. τὸν
δὲ αὐτῇ θυγάτηρ αἰήτου.
καὶ ἰδὼσα τὸ ὠκεανὸς, φαρ-
μακίς, διδοικῆα δὲ μὴ πρὸς
τὸν ταύρου διαφθαρεῖν, κρύ-
φα τῷ πατρὶ σιωπῇ σέβεται
αὐτῷ πρὸς τὴν κατὰ ξούσαι
τὸν ταύρου ἐπιγυγίλατο. καὶ
τὸ δόρατος ἐγχειρεῖν, ἐὰν
ὁμοίῃ αὐτῷ ἐξείναι γυναι-
κα, καὶ εἰς ἐλλάδα σύμπλοον
ἀγάγηται. ὁμοσάντος δὲ
ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν,
ὃ κατὰ ξούσαι τὸν μέλα-
λοντα ταύρου, ἐκείνου σε-
χρίσαι τήν τε αἰσίδα, καὶ τὸ
δόν, καὶ τὸ σῶμα. τοῦτο γὰρ
χρὶσθέντα ἐφ' ἑαυτῇ πρὸς μίαν
ἡμέραν μὴ τ' αὖθις πύρος
αἰδινεθῆσθαι, μὴ τε ὑπο-
σιδύρον. ἐδύλασε δὲ αὐτῷ

5 ἀπειρομύλων τῆς ὁδοῦ τῶς,
 ἐκ γῆς αἰσθῆσαι μέλλειν αἶψα
 δύεσθαι ἐπ' αὐτὸν κεισθῶ-
 πωλοισμείοις. οὓς ἔλεγει
 10 ἐπεὶ δ' αὖ ἀθρόως θιάσθηται,
 βάλῃ εἰς μέσον λίθους ἅ πο-
 θει. ὅταν δὲ ἑστῶν τούτ' οὐ
 μάχωνται πρὸς ἀλλήλους
 τὸ πᾶν κτείνειν αὐτοῦ. ἰάσων
 15 δὲ ὄψιν ἀκούσας, καὶ χρι-
 σάμηνος τῶ φαρμάκῳ, πα-
 ραχλινόμηνος εἰς τὸ νοῦ νεῶ
 ἄλσος, ἐμάσθαι ἐκ τῶ ταύ-
 ροις. καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ
 20 ὀρμίσσαντας αὐτοῦ κατέζου-
 ξε. ἀπείροτος δὲ αὐτοῦ
 τῶν ὁδόντας, ἀνέπλεον ἐκ τῆ
 γῆς αἰσθῆσαι ἐκ πωλοῖ. ὁ δὲ,
 ὅπου πλείονας ἑώρα βάλ-
 25 λων ἀφαιεῖς λίθους πρὸς
 αὐτοῦ, μάχομύλοισι πρὸς ἀλ-
 λήλους, περσιῶν ἀνήμερ. καὶ
 καταξοχνημύλων τῆς ταύ-
 ρων. οὐκ ἐδίδου τὸ δόρυ
 30 αἰήτησ. ἐβούλετο δὲ τήν τε
 αὐτῶν καταφλέξαι, καὶ κτεί-
 ναι τῶν ἐμπλοιστάς. φησὶ

uolentia laesum iri. assererat,
 sed & illi indicauit, ut eis
 dentibus uiri terra orituri
 essent, & armati quidem in ip-
 sum incurfuri. Quos statim
 quam frequentes spectarit,
 inter eos eminens lapides con-
 ceret. Postea uero, quod ea de
 re, inter se pugnam commise-
 runt, tum illos interimat. Sic
 itaque instructus Iason, et Phar-
 maco munectus in templi lusz
 cum penetrat, tauros perquis-
 rit, quos multa cum flammaz
 rum ui irrumpetes, edomuit.
 Satis deinde dentibus armati
 e terra uiri profiliere. Tum
 Iason, ubi plures esse uidit,
 conitellis inter eos occultis la-
 pidibus pugnautes inter se
 adortus occidit. Porro perdo-
 mitis auris, antea non abest, ut
 uellus aureum ex patet, & eo
 uenti formula. ut ait Aectes,
 sed Argò nauim inflamma-
 re uoluerit: necnò cū ea nau-
 tas ad unum omnes occidi stu-
 duerit. Quod ubi Medea re-
 c. ij

sciuit, ad Iasonē ire anteuertit, eumq; per noctem ad pellem deduxit, et draconem cuiusmodem ueneficijs aggressa soporauit: inde sumpto uellere, cum Iasone in nauim Argō se contulit, eam uero Absyrtus frater consequbatur: Astibi noctu cum hisce auebūtur. Ceterum Aetes cognita Medea audacia ad nauim persequendam accingitur, quē ubi Medea in proxima uenisse uidet, fratrem iugulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Aetes autem filij membris colligendis occupatus filiam persequi desijt. Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artus sepelit, eiq; loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argō nauim perquirendam emisit, et nisi Medea captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus cōmi-

σσαι δὲ μύθῃσιν τὸν Ἰάσονα, νυκτὸς, ὥς τὸ Δράκον ἦν γαλακτοῦ φουλάσσοντα δράκοντα καὶ τακοιμῶντα τοῖς φαρμάκοις, μὲν ἰάβονος ἐχούσα τὸ δὲ δράκοντι πῶς περιελίξῃ. σιωπῇ πεποιημένη δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς ἀψυρτος. οἱ δὲ, νυκτὸς μὲν ἐν ταῖς αὐτῶν ἀνὰ ἄλυσιν. αἰὴτης δὲ ἐπιγνοὺς τὰ τῇ μηδείᾳ πετολμημένα, ὥρμησε πῶς αὐτὴν διώκειν. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν τὸν πλοῦσιον ὄντα μύθῃσιν, τὸν ἀδελφὸν φονεύει. καὶ μετὰ λίαν καὶ τὰς ἐκείνου εἰρησυνωθεύουσιν δὲ αἰὴτης, τὰ τῷ παιδὸς μέλη, τὸ διώξας ὑστέρον. διόπερ ἕως ἐφασκε, καὶ τὰ σωθεῖντα τῷ παιδὸς μέλη δάψασκε, τὸς τὸ πονηρὸν ἠγόρευσε τόμας. πολλοὺς δὲ τῆς κόλχων ὥς πῶς ἔστησιν τῆς ἀργαῦς ὅς ἐπιμύσει. ἀπειλήσας, εἰ μὴ μὲν δόξαι ἄξιοισιν αὐτῶν πεσέσθαι τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ,

διαχέουσιν ἄλλος ἄλλου
 χροῦ ξύτην. ἐποιοῦν, τῆς
 ἀργοναυτίας τὴν ἡμετέραν
 ποταμὸν ὅθι πρὸ πωλείου-
 5 σι. μύσιος, δὲ ξύς. ἔπει-
 τὴ φονεύουσιν ἀφύρτου,
 χειμῶνα λάβρον ἀδιπύ-
 μῃος, ἐμβάλλει πωλείου.
 καὶ αὐτὸς τὰς ἀφύρτιδας
 ἐκείνους παραπλεόντως ἡ-
 ναῦς φέγγεται. μὴ λή-
 ξειν τὴν ὁργὴν τῆς διός, εἰ
 μὴ πόρου θύες εἰς τὴν αὐ-
 τῶν, τὴν ἀφύρτου φόνους
 ἐκείνους ἀφύρτου κίρκης.
 οἱ δὲ, πρὸ πωλείου τὰς
 διβύαν, καὶ κελεύθους ἔδω-
 καὶ ὅθι τὴν ἑρμῶν πηλὴν
 τοῦ κομποῦ τῆς, παραμει-
 νούμενοι τυρόντας, ἡλίου
 εἰς αἰάλας, εἰς τὴν κίρκην, ἡ-
 ται γένεσθαι καὶ θάσσονται.
 πρὸ πωλείου τῶν δὲ σειρῶνας
 αὐτῶν ὁρῶν, τὴν εἰσπύου-
 25 μού (ἐν μελασῶν, ὅθι ἀργ-
 ναῦτας κατέχευ. μόνος δὲ
 βούτης ὅθι ἡξάρ πρὸς αὐ-

natur. Tum ἢ alius aliò diffu-
 si in perquirendis Argonau-
 tis occupantur, Eridanumq;
 amnem demum prætercunt.
 At Iupiter ob Absyrti cædem
 iratus, ingentem immissa tem-
 pestate. Argonautis errores
 inicit: ac dū secus Absyrtidas
 insulas navigant, Argò nauis
 eos alloquitur his verbis. To-
 us iram nunquam antea desi-
 turam esse, quam in Aesonidæ
 profecti Absyrti necis ergò
 à Circe fuerint expiati. Hi
 autem libyæ, Galliæq; littora
 præteruecti, et per Sardinie
 pelagus delati Hetruriam le-
 gunt. Inde ad Acæam cons-
 tendunt ubi à Circe expian-
 tur, qui cū circa Sirenas na-
 vigarent, Orpheus, quòd con-
 trariam occineret cationem,
 argonautas inhibuit. Ver-
 tum solus omnium Butes ad
 eas enatauit, quem raptum,
 Venus ad Lilybæum habita-
 tum relegavit. Deinceps à Si-
 rentibus navim Charibdis ex-

εἶπε, Σκυλλὰς, ἐν ἐτρατία σα-
κα, ἐ quibus ingens flammā
nis, ac fumus eructari uideba-
tur. Atqui per ea Thetis cū
Nereidibus Iunonis monitu,
incolumem nauim transue-
xit. Siciliam itaq; præterue-
ffit, ubi Solis boues inerant.
in Corcyram Phæacum insu-
lam appellant, ubi rex Al-
cinoos imperabat. Porro cum
Colchici Argò nauim nuf-
quam inueniant. Horum alij
Phæacum montes incolen-
dos occupant, alij ad mariti-
ma delati Absyrtidas insulas
extruxerunt. Nonnulli au-
tem ad Phæacas ierunt, ac
nauim Argò tandem depre-
bendunt. Medeamq; ab Al-
cinoos reposcunt. Tum ille,
si iam, inquit, uxor Iasoni
copulata sit, eam illis se non
daturum, at si, nondum ui-
rum passa sit, patri remis-
surum, ait. Verum enimue-
ro Alcinoi coniux Arete an-
truerrens Iasoni Medeā cons-

ταῖς. ὃν ἀρπάσσει ἀφροδί-
τη ἐν λίλυθαίῳ, κατ' ὥκυσ-
μεν δὲ τὰς σείρηνας τὴν
ναῦν χάρυβδιδος ὀρεδέχε-
το, καὶ σκύλλα, καὶ πέρας
παραγκταί. ἔπειτα ὡς φλόξ
πολλή, καὶ καπνὸς αἰα-
φορόμηνος ἐωρεῖτο, ἀλ-
λά ὅτε τούτων δεικόμενοι
τὴν ναῦν σὺν νηρείῳ δέ τις ἴο
πῖρα κληθεῖσα ὑπὸ ἥρας.
παραμεψάμενοι δὲ θονα-
κίαι νῦσον, ἡλίου βούς ἔχου-
σαν, εἰς τὴν φαειάκην νῦσον
κέκυρται ἦκον. ἤς βασιλεύς κ-
τλ ἠλκίνοος. τῇ δὲ καλὴ
κῶν τὴν ναῦν εὐρεῖν, μὴ δὲ
ναυαγίων, οἱ μὲν τοῖς κόρυμβ-
οις ὄρεσι παρώκυσαν. οἱ δὲ,
εἰς τὴν ἀλμυρὴν κομιομένη
τες, ἔκτιθον ἀψυρτίδας νῆ-
σους. αἱ τοι, δὲ πρὸς φαίαι
κας ἐλθόντες, τὴν αἰγὴν κα-
τέλαβον, καὶ τὴν μέδεια
ἀπ' ἡπείρου παρὰ ἠλκινόου. κ-
τλ οἱ δὲ, εἴπεν εἰ μὴ ὅδε σπιν-
θήλυθαι τέγονι, οὐ δώσεις

αὐτῶν ἐκείνῳ εἰ δὲ πῶδε
 ρος ὄσι, τῷ πατρὶ αἰπὴν πίμ
 ψειν. Ἀργῆτι δὲ ἡ Ἀλκινίου
 γυνὴ Φαίησά τε μήδεα ἰά
 5 ὄνι στανέξουξε. ὃ δ' αὖ οἱ μὲν
 κολυχκοί, μὲν φαιάκων κα
 τήκυσαν. οἱ δὲ Ἀργῆταῦ
 τας μὲν τῆς μηδείας αἰὲ
 λθόντων, πολέοντες δὲ νυκτὸς,
 10 οὐροσφῶν περὶ πῆλοισι χερσὶ
 τῶν Ἀχάων δ' εἰς τὰς ἑσπ
 ρι. μνηστίου δ' εἰρὰν τοξό
 σκες τῷ βέλει εἰς τῶν δαί
 λασσαν, κατέστρεψαν. οἱ δὲ,
 15 πολέστον ἐδιδάξαντο νῦσον.
 τῷ δὲ πῶρ' ἐπεσδακίαι ἀνα
 φαῖναι περὶ ὅσμοις εἴπες,
 αἰάφην ἐκάλισαν. ἰόρυσά
 μνηοὶ δ' ἐβωμὸν Ἀχάλλωος.
 20 αἰγυλίου, καὶ θυσιόσκαρτες,
 ἐπ' οὐαχίαν ἐράπησαν. ὃ
 δ' εἰσαι δὲ Ἰσθμὸν ἀργῆτις με
 δεία, δώδεκα θοράκωναι,
 ὅν' αἰεσίτας ἔσκεπτον μὲν
 25 παυγνίαν. ὃ δ' αὖ ἐπὶ καὶ νῦ
 ν' αἰτῇ θυσιὰ στανέξουξε ὄσι σκά
 πῃ εἰν γυναιξίν. αἰτῇ δ' εἰς

iugavit. Hinc igitur Col
 cbici cum Phæacibus simul
 habitare statuerunt. Argo
 naυαῖα uero cum Medea in
 altum auebuntur: qui cum
 noctu nauigarent, in maximam
 inciderunt tempesta
 tem. Inter hæc Apollo Me
 naetium impetens secundum
 iugulum sagitta percussit,
 eumq; in mare deturbauit.
 Hi uero cum proximam in
 fulam conspiciunt, ad eā de
 ueniūt, ac præter spem osten
 tatam portum ingressi Ana
 phen nominarunt: ubi Apo
 lini Aegleō aram statu
 unt, ibiq; peractis de more
 sacrificijs, epulati sunt. quæ
 uero ab Arete duodecim an
 cillæ Medææ dono iam datæ
 fuerant, fortissimos illos uir
 ros per lusum fugillabant.
 Hinc & adhuc etiam uetus
 ea in sacris deridendi con
 suetudo mulieribus manet.
 Inde aucti in Cretā appel
 lere prohibentur à Talo.

APOLLODORI

Hanc sanè alij ex Chalciæ
ærisue genere prædunt, Sũt,
qui à Volcano Minoi da-
tum esse ferũt. Qui uir Ae-
neus fuit, idẽq; ab alijs Taus-
tus appellatur. Huic autẽ ue-
nam unam à collo ad calcẽ
pertinentem fuisse tradunt,
atq; in huiusce uenæ cute
clauus Aeneus affixus esse ui-
debatur. Hic igitur Talus ter
in die circum insulam cur-
rens, eam tuebatur. Quo circa
iam tum Argò nauim præ-
tereuntem spectans, lapidibus
impetebat. Demum Medææ
ueneficijs circumuentus occu-
buit. siquidem, ut nonnulli
memorant Medææ poculis ad
insaniam reductus excessu è
uita, sed, ut alij, per immorta-
litate pollicitationem, clauum
illi Medeam extraxisse, om-
niq; ex eius corpore effuso
sanguine ipsum obuisse nar-
ratur. Nec desunt, qui illum
à Potante sagitta in calce-
uolneratum interiisse tradunt.

αἰαχέειτες, κωλύονται κρή-
τη περιστάχειν ὑπὸ τάλως.
ἔδωκεν, οἱ μὲν, τῷ χαλκοῦ γί-
νοισι εἶναι λέγουσιν. οἱ δὲ,
ὑπὸ ἡφαίστου μίνα δοδῆ-
ναι. ὃς ἦν χαλκοῦς αἰὲρ. οἱ
δὲ, ταῦτον αὐτὸν λέγουσιν.
εἶχε δὲ φλέβα μία ἀπὸ
αὐχένος κατατείνεσθαι ἄχρι
σφυρῶν. κατὰ δὲ τὸ δόρυ
μα. τῆς φλεβὸς ἥ τις διδου-
σο χαλκοῦς, οὗτος ὁ τάλως
ῥίς ἐκείνης ἡμόρσος τὴν νῦ-
σον περιτροχάζων ἐτήρει. διὸ
καὶ τότε τὴν ἄργὴν περιστρέψας
(αὐτὴν θεωρῶν, τοῖς λίθοις
ἔβαλεν. ὅτε πατήρ εἰς δὲ
ὑπὸ μηδ' εἶδ' ἀπέναντες.
ὥς μὲν αἱ τοὶ λέγουσι ὅτι φαρ-
μάκων αὐτῷ, μακίαν μὲν εἰς
αὐτὸν ἐμβαλοῦσης. ὥς δὲ π-
νόου ὑποχρημῶν ποιήσας
ἀδάντατον αὐτόν. καὶ τὴν ἥλυν
ὀφθαλμοῦς, ἐκρυΐντος τοῦ
παντὸς ἰχθῆρος ἀπὸ θανάειν. 25
πινὲς δὲ αὐτὸν τοξοῦ θύοντα
ὑπὸ ποίαντος εἰς τὸ σφυ-

ῥόν, πλοῦτῃσσι λέγῃσι.
 μέαν δ' ἐς αὐτῷ θαυμάσια
 μέλαινας, αἰγίην προσίχου
 σιν, ὑσβύχουσι δέλοντες.
 5 καὶ γίνεται πῶς τῆς ὑσβεί
 ας αὐτοῖς ἄμλλα· ἐκείθεν
 δ' ὄχ' τῆς οὐβοίας, καὶ τ'
 λοκίδος πλοῦχοντες, εἰς
 ἰωλκὸν ἤλθον. τὸν πάντα
 10 πλοῦτ' ἐπὶ πᾶσι μῦσι πε-
 λειώχοντες. πηλίας δ' ἀ-
 πογνούς τῷ ἐπὶ στροφῷ τ'
 ἀρποναιτῇ, τὸν αἶον κτεί-
 νειν ἤθελε. ὁ δ' αἰτησά-
 15 μλος ἐαυτὸν αἰδεῖν θυ-
 σίας ἐπελὼν ἀδελῶς τοῦ
 ταύρου αἵμα· σπασίμλος
 ἀπέθανε. ἡ δ' ἰάσονος μή-
 τηρ ἐπαρὰ μὲν πηλίας ἡ
 20 ποτὶ ἀπολιπῶσα καὶ δε-
 ως πρὸς πόλεμον πρέμα-
 ρον ἐαυτῷ ἀνέστησε. πε-
 λίας δ' καὶ τὸν κατὰ λ-
 φθότα καὶ δε ἀπέκτει-
 25 νει αὐτῆς. ὁ δ' ἰάσων κα-
 πελῶν, τὸ μὲν δόρυ εἶδω
 κε. πῶς δ' ἡδὲ κῆρυ με

Noctem autem unam illic nō
 amplius morati Argonautae
 ad Aeginam aequatum con-
 tendunt, ubi de aqua pugna
 confertur inter eos, inde
 uero per Eubaeam, Locri-
 demq; nauigantes in Iolcum,
 quarto demū mense post ini-
 tam uelleris aurei ex reditu =
 nē, peruenērūt. Verū Pelias,
 quod Argonautarū reditum
 baud aequo animo ferret de
 Aesone obtruncādo cogitauit.
 Hic aut dū sibi ipsi mortem
 consciscere quærit, immolati
 iauri sanguinem intrepide
 hausit, et interijt. Atqui Iaso-
 nis mater, Peliam, execrata,
 relicto filio paruulo, uelut ad
 bellū antesignano, uitam su-
 spendio finit. Deinde Pelias
 & relictum ab ea filium ius-
 gularuit. Interea redit Iason,
 ac uellus aureum Peliae dec-
 dit. Quæ, cum de iniuriis, quib-
 us erat, alienum sibi cum eo
 expostulandi tempus foret,
 occasionem expectandam es

se censuit. Proinde sumptis
secum lectissimis heroibus in
Isthmum nauigauit, ac na-
uim Neptuno dedicauit. Inde
Medeam monet, ut rationem
ineat, qua Pelias illi tot iniu-
riarum poenas luat. Tum illa
Peliae regiam ingressa: regis
filias Astropeam nempe, et
Antinoen patrem necādum,
elixandumq; suasu inducu-
suo, atque eundem in uitam
mox etate iuuenē suis se ues-
nificiis reuocaturā esse polli-
cetur. Idque, ut facilius credi
possit, Arietem in frustra dis-
sectum, elixatumque agnum
reddidit. Tum illi credulae,
patrē occidunt, mēbratimque
concisum elixant. Acastus
autem unā cum Iolciensi =
bus patrē sepeliuit: Iaso-
nemque, & Medeam Iol-
co eiecit. Hinc illi Corinthū
commigrant: vbi decennium
totum fortunate transegerūt.
Inde cū Glaucen Creon Co-
rinthiorum rex filiam Iaso-

πελιδεῖν ἐδέλων, καιρὸν ἔθε-
δεχθῶ. καὶ τὸ πρῶτον εἰς ἰσθ-
μὸν μετὰ τῆς αἰεσίῳ παλῶ-
σας, ἀνέδρακε πλὴν ναῦν πο-
σειδῶνι. αὐτῆς δὲ μὴ δόξαι
πῶς ἀγαθὴν ζητεῖν, ὅπως πε-
λίας αὐτῇ δῖκας ἑτοίμα-
ν ἡ δὲ εἰς τὰ βασιλείῳ τῷ πε-
λίου παρελθούσῃ, παῖδας
τὰς θυγατέρας αὐτῆς Ἀστρο-
πέαν δηλαδὴ, καὶ Ἀντι-
νόην τὴν πατέρα κρεουργῆ-
σαι. καὶ κατεψέσσαι, δὲ
φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγ-
γελομένη ποιήσειν νέον. καὶ
τῷ πεισέσσαι χάριν, κερὸν με-
λίσατο, καὶ κατεψέσατο,
ἐποίησεν ἄρνα. αἱ δὲ πει-
σάσαι τὸν πατέρα κρεουργ-
οῦσι, καὶ κατεψέουσιν. Ἀκασ-
τος δὲ μετὰ τῆς πλὴν ἰωλκὸν
οἰκῶντων, τὸν πατέρα δαί-
τῃσι. τὸν δὲ ἰάσθαι μετὰ τῆς
μυθίας, τῆς ἰωλκοῦ ἐκβάλλει.
οἱ δὲ, ἡκὼν εἰς κόρινθον. καὶ
δῖκα μὲν ἐπὶ τῇ διετέλει
ἀντιχρῆτες. αὐτῆς δὲ τῆς

τῆς κορίνθου βασιλείας κρέ-
 οντες τῶν θυγατέρων γλαυ-
 κίω ἰάσωνι ἐγγυώμενος, πῆ α-
 πεμφάμενος ἰάσων μὴ δοῦναι,
 5 ἐχάρει. ἡ δὲ οὔστε ἄμωσεν
 ἰάσων θεοῦς ἐπικαλεσάμε-
 νη. καὶ τῶν ἰάσωνος ἀχαι-
 σίων μεμφαμένη πολλὰ κίς,
 τῇ μὲν γαμονυμῇ πύπλοισι
 10 ἰομεμαρμένον φαρμάκῳ ἐ-
 πεμψεν. ὃν ἀμωσιασμένη
 μετὰ τῇ κορίνθῳ τὸς πατρὸς
 πυρὶ λάβρω, καταφλέγει
 τοὺς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ὅς
 15 ἰάσωνος μόρμερον, καὶ φέρη-
 τα, ἀπικτείνει. καὶ λαέου-
 σα παρὰ ἡλίου ἄρμα πῆ-
 ρων δρακόντων, ἔτι τοῦ τοῦ
 φλόγουσα τῶν παῖδας νε-
 20 ποίους ἐπὶ ὄντας, κατέλιπε
 ἰκέτας καὶ δίξασα ἔτι τὸν
 ὤμιον τῆς ἡρας τῇ σκραιᾷς.
 κορίνθιοι δὲ, αὐτῇ ἀναισθη-
 σαντες κατεφραμάτην.
 25 μὴ δὲ δὲ, ἔκκεν εἰς ἀδύνας.
 καὶ κῆ γαμνθεῖα αἰγῇ, παῖ-
 δα χλινὰ μῆδον. ἔτι δὲ

ni despondisset. eam dimissa
 Medea, in matrimonium dux-
 it. Tū illa, quos Iason Deo
 iurasset, obtestata, igra: umq;
 illius in ipsam animum, sub-
 inde detestata, uxori quidem
 peripum uenenis infectum mi-
 sit, quem simulac illa sibi in-
 duit, cum adiutore perire uas-
 lido igne correpta conflagra-
 uit. Medea insuper quos,
 ex Iasone filios habebat,
 Mermerum nempe, ac Phe-
 retem trucidauit, et sumptum
 ab sole alictorum draconum
 currum conscendit, in eoq;
 profugit Athenas, qua in su-
 ga, ut quidam ferunt, filios
 infantes adhuc, supplices an-
 te Acræe lunonis arā cōsti-
 tutos omisit: quos surgere in-
 so: Corinthij multis vulneri-
 bus contrucidarunt. At Me-
 dea, quæ conuolabat Athenas,
 mox ibi Aegeo nupta filium,
 cui Medo nomen fuit, genuit.
 Postea uero, cum Theseo cō-
 parasset insidias, Athenis in

APOLLODOR I

fugam acta cum Medo filio
eijcitur . qui magnum apud
barbaros imperium consecutus
subiectam sibi provinciam
universam Mediam uocari
uoluit : et bellum contra
Indos inferens uitam cum
morte commutauit . Sed Me-
dea nulli suorum agnita ad
Colchos remeauit , quæ cum
Acetem patrem Persei fra-
tris dolo ab regia sede cie-
tum inuenisset , illi regnum
recuperauit .

λαίουσα δὲ ὕστρον θηοῖ.
φυγὰς δὲ ἀθιωδὶν μὲν τῷ
πατρὸς ἐκβάλλεται . ἀλλ' οὐ
τοῦ μὲν πολλὰν κρατὶς
βαρβαρῶν , τίμῃ ὑφ' ἑαυτὸν
χώρῃ ἀπασαν μνηστῆρας
λεσσε . καὶ στρατὸν ὁμιλῶν
Ἰνδοὺς ἀπέθανε . μήδεια δὲ
εἰς κόλχιν ἤλθε ἀγνω-
στὸς . καὶ καταλαβούσα αἰνί-
κην ὑπὸ τῷ ἀδελφοῦ Πέρ-
σει τῷ βασιλεῖ ἐστῆναι μένον
κτείνασα ὄψον , τῷ πατρὶ
τίμῃ βασιλείᾳ κατέστησε .

32

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
 ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
 Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, Βιβλίον, β'.
 APOLLODORI ATHENIENSIS
 GRAMMATICI BIBLIOTHECÆ
 SIVE DE DEOR. ORIGINE.
 LIBER II.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

ΕΠΕΙΔΗ δὲ τὸ τοῦ
 Δευκαλίωνος διελευ
 λυθαιμὴν γένος, ἐχομὴως
 λέγωμεν τὸ ἰνάχου. Ὡκα
 σου, καὶ τῆς τοῦ γίνεταί παῖς
 ἰνάχος. ἀφ' οὗ ποταμὸς αὖ
 ἄρχει ἰνάχος καλεῖται. Ζυ
 του, καὶ μελίσσης τῆς Ὡκα
 τοῦ, φορωνδύς τε, καὶ αἰγα
 ιολύς παῖδες ἐγένοντο. αἰγα
 λείως μὲν ἂν ἄποιος ἀρθε
 νότος, ἡ χώρα αὖ παλαιὰ αἰγα
 λειὰ ἐκλήθη. φορωνδύς δὲ
 ἀπείσης τ' ὕδατον πλοῶν
 15 τὸν περσαγορεύσειης, ἐκ
 τῆς λαοδίκης νυμφὸς διωα

QVONIAM uero
 Deucalionis genus,
 ac sobolem enarraui=
 mus. Inachi deinceps explic
 mus. Inachus igitur ex Ocea
 no, et Teihye procreatur, à
 quo Inachus Argiuorū flu
 men nominatus est. Huius, et
 Melissæ Oceani filia Phoro
 neus, ac Aegialeus filij fue
 runt. Aegialeus tamen si nul
 la de se ple relictā sit extinz
 Etus, Aegialeum tamen ab eo,
 cui præfuerat regioni, dictā
 fuisse terrā legimus. Atqui
 Phoroneus terræ, cui postea

nomen fuit Pelopōneso, totius
imperio potitus, ex Laodice
nympha, Apin, et Nioben, p=
creavit. Apis itaq; cōmutato
in domnādi libidinē regno,
ui cōtēta gerens, ac planē ty
rannica manu administrans
Peloponnesum Apiā suo de
nomine uocari iussit. Is demū
Thelxionis, ac Telchinis in=
sidijs prolitus sine liberis ex
cessit ē vita, et relatus inter
deos Sarapis appellatus est.
De Niobe autē, & Ioue, quā
primam mortaliū Iupiter in=
uit, Argus natus est. Sed A=
cusilai testimonio Pelasgus is
dicebatur, à quo Peloponne=
so Pelasgia nomē fuit imposi=
tum. At Hesiodus Pelasgū
fuisse indigenam refert. Sed
hac de re nos alibi rursus di=
scuti sumus. Argus itaq; si=
milis à Phoroneo regnū ac=
cepit, Pelopōnesum à se Ar=
gos dici imperavit: qui postea
dulcia vxore Euadne Strymo=
ni, ac Neeræ filia, Iasum,

σάων, Απιν, καὶ Νιόβην
ἐγέννησεν. Απὶς μὲν οὖν εἰς
τυραννίδα τῷ ἑαυτοῦ μετ'
σπίχας δύναιμεν. καὶ βίαιος
ὢν τύραννος, οἰομαίεσθαι ὅτι
ἑαυτοῦ τῷ πελοπόννησος
ἀπὶ πᾶσι. Ἄπο Θελξίωνος, καὶ
Τελχίνος ἐπιβουλεύσει,
ἅπασιν ἀπείδαντε. καὶ νομι=
θεὸς θεός, ἐκλήθη Σάραπις. 10
Νιόβης δὲ, καὶ διός, ἡ πρῶ=
τη γυναικὶ χθὺς θνητῇ ἐμί=
γη. πᾶς ἄρτος ἐγένετο αὐτῇ
δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ πε=
λασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι 15
οὗ τῷ πελοπόννησόν τι=
κονῶ τας πελασγούς. ποιεῖτες
δὲ, ἢ πελασγὸν αὐτόχθονα
φησὶν εἶπαι. ἀλλὰ τοῦδε μὲν
πύργου πάλιν ὁρῶμεν. ἄρ 20
γος δὲ λαβὼν παρὰ φορῶ=
νέως τῷ βασιλείῳ, ἀφ' ἑαυ=
τοῦ τῷ πελοπόννησόν ἐκέλε=
σεν ἄρτος. καὶ γῆρας διέ=
25 θνήν τῷ στυμόνος, καὶ Νεαί=
ρας ἐτέκωσεν Ἰασόν, Πεί=
ραστον, ἐπίδευρον, Κρία-

σοι, ὃς καὶ τὴν βασιλείαν
 παρέλαβεν. ὃς ἰάσου δὲ,
 ἀγνώστου γένεταί. οὗτου δὲ
 ἄρκτος ὁ πανόπτης λεγόμε-
 5 νος. εἶχε δὲ οὗτος ὀφθαλ-
 μούς μὲν ἐν παντὶ τῷ σώμα-
 τι. ὑπερβάλλων δὲ, δυνά-
 μει δ' ἐν τῷ ἀρκυδίῳ λυ-
 καιομήλιον ταύρου ἀελῶν.
 10 τὴν ταύτου δορὰν ἠμύεσσε
 παρὰ τὰς ῥοὰς δὲ τῶν ἀρκυ-
 δίων ἀδικοῦντα, καὶ ἀφαι-
 ρομήλιον τὰ βοσκήματα, ὑ-
 πὸ τὰς ἀπὸ κτείνει. λέγειται
 15 δὲ καὶ τὴν ταύρου, καὶ
 ἡμῶν χιδνίαν, ἢ τῶν παλαι-
 νων σκυμνῶν παρὰ, ἐπιτηρ-
 ῶν κοιμωμένην ἀπὸ κτείνειν.
 ὁ βεδίκων δὲ, καὶ τὸν ἀπὸ
 20 ῥοῶν φόρον, τῶν αἰτίων ἀρ-
 κτείναν. ἄρκου δὲ, καὶ ἰσμέ-
 νος τῆς ἀσωποῦ παύσιδος,
 οὗ φασὶν ἰσθένειν. καὶ
 25 σὺν δὲ ὁ συγχεῖται τὰ
 χρονικά ἀγνώματα, καὶ
 πολλοὶ τῆς τραγικῶν, ἰσ-
 χου τὴν ἰσθένειν. Ἡσίο-

Piranthū, Epidaurū, et Cri-
 sum genuit, qui postea regno
 successit. Ex Iaso autē nascitur
 Agenor, ex quo Argus
 Ganoptes ortus est: hunc toto
 corpore oculatum fuisse legimur.
 Hic et uiribus praestans
 sublato, q. Arcadiā deuas-
 tat, tauro, eius sese corio cir-
 cumtexit. Adhuc satyrum:
 qui Arcadibus vim inferes-
 bat, corūque pecora abige-
 bat, fortiter pugnans interfe-
 cit. quin etiam Echidnam,
 quam Tartari, ac Terrae fis-
 liam dicunt, quae viatores cor-
 ripiebat, dormientem nactus
 iterimit, idēque sublati cae-
 dis auctoribus, Apidis interitū
 ultus est. Argi uero, et
 Ismenes Asopi filiae Iasus ē
 filius: ex quo Ionem ortam
 esse tradunt. At Castor, qui
 de temporum ignoratione cō-
 scripsit: necnon complures
 tragediarum scriptores, Ionem
 Inachi filiam esse perhibent.
 Hesiodus, et Acusis

APOLLOBORI

laus eam Pirenis filiam esse
narrant, quam Iunonis sacer
dotio decoratam Iupiter uiz
tiauuit, à quo cum uiolatam
fuisse puellam hanc Iuno cōz
perisset, in buculam candidā
transformauit, cum qua Iupi
ter se concubuisse abiurauit.
quare Hesiodus inquit, amā
tium, iusiurandum irritum es
se, neq; ad deorum irā quic
quam pertinere. Iuno inter
rim vaccam ab Ioue depopo
scit, acceptāmq; Argo Pano
ptæ custodiendam dedit. Hæc
autem Asclepiades Aresto
ris, Pherocydes uero Inacbi,
sicut Cercops Argi, et Isme
nes, quæ Asopi fuit, filiā scri
bunt sed Acusilaus (e Pirene,
ut dictum antea fuit, ortam
esse refert. Hic eam ad ole
am, quæ in Mycenæo luco
erat, alligabat. Cum uero Iu
piter eam Mercurio, ut fur

Hunc
fuit filia
e terra
ortum

hoc
repetitum
infra
u. de
in editis
factum
mulationem.

δος. δι', κῆ Ακουσίλαος Πι
ρήνος αὐτήν φασιν εἶν. τὰ
τῶν ἰσρασύνων τῆς ἡρας ἔ
χουσιν, ἕως ἔφθειρε. φα
ραθεῖς ὑφ' ἡρας τῆς μελῆ, κό
ρης ἀφ' αὐλίου εἰς βοῦν μετε
μόρφωθε λευκὴν. αὐτὴν δὲ
ἀπαμύσσει το μὴ σινελεθεῖν.
διόφθισεν Ησίοδος οὐκ ἐπι
σπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῆς θεᾶς βο
όρην τὴν γνομυλίου ὀρεκτοῦ
ὑπὸν ὀρᾶς. Ηρα δὲ αὐτὴν
σεμλίην παρὰ διὸς τῶν βοῶν,
φύλακιν αὐτῆς κατέστησεν
ἄρχον τὸν πανόπῳ, ὃν ἀ
σκλητιάδης μελῆ, ἀρέστρος
λέγει ὑόν, φρεκῦδης δὲ, ἱνά
χου κέρκων δὲ, ἄρξεν, καὶ
ἰσμήνης τῆς ἀσωπῶν θυγα
τρός. ἀκουσίλαος δὲ ἐκ γῆς οὐ
τελῆσθαι αὐτὴν λέγει. οὐ
τος ἐκ τῆς λαίας ἐδίστασεν
αὐτήν. ἥ τις ἐν τῷ μυκηναίῳ
ὑπᾶρχει ἄλσει. διὸς δὲ ἐ
πιτάξας τὸν ὄρμῃ κλέψαι
τὴν βοῦν μελῶντος ἰδρά
κος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἔδυν
ατο,

νατο,

νερ, λίθω βαλὼν ἀπέκτει-
 νε τὸν ἄρχον. ὃν οὖν ἀρχι-
 φόντης ἐκλήθη. ἥρα δὲ τῇ
 5. πρώτῳ τῷ ἦκεν εἰς τὴν αὐτὴν ἐ-
 κείνης ἰόνιον κόλπον κλυθεῖ-
 τα. ἔπειτα δὲ τῆς ἰλλυ-
 ρίδος πορεύθει, καὶ τὸν
 αἰμον ὑπερβαλοῦσα, διέ-
 10. βη τὸν τόπον μετ', καλούμε-
 τον πόντον θράκιον. καὶ δι-
 ἀπ' ἐκείνης βόσπορον. ἐπὶ
 τοῦ δὲ εἰς σκυθίαν, καὶ
 τὴν κριμαρίδα γὰρ πολ-
 15. λὴν χέρσον πλάσσει, καὶ
 πολλὰ διασηφεμένη
 θάλασσαν οὐρώπης τε, καὶ
 εἰσίας, πελοταῖον ἦκεν εἰς
 αἰγυπτον. ὃπου τὴν αὐ-
 20. χείαν μορφὴν ἀφ' ἡλαβού-
 ρα, γλυνὰ πρὸ τῷ νείλῳ πο-
 ταμῷ ἐπαφον παῖδα. τῶ
 τον δὲ ἥρα δίδται κουρῶ-
 των ἀφαιρῶ ποιῶσαι. οἱ δὲ,
 25. ἡφάνισαν αὐτὸν, καὶ ζῶς
 μετ', αἰδομένους κτείνειν κού-
 ρητας. ἰα δὲ ἐπὶ ζήτησι π

tim abduceret, imperasset,
 idq; ab Hierace detestum
 fuisset, neq; caelari amplius
 posset: lapide percussum Ar-
 gum peremit, Hinc itaq; Mer-
 curius Argiphōtes cognomē-
 tum accepit. Iuno demum bo-
 uem aestro concitauit. Quae
 facto ea prima in sinu ab se
 Ionium appellatum penetras-
 uit, Mox per Illyridem pro-
 gressa Haemum transcendit,
 ac per ea tempora traiectum
 Thracium nominatum, ab il-
 la deinde Bosphorum dictum,
 transiit. Inde, cum in Scy-
 thiam penetrasset, et cim-
 meriam terrā, cuiq; per cō-
 tinētis multum, decrasset, *item*
 multaq; Europæ maria, atq;
 Asiae plura transisset, in Aeg-
 yptum tandem peruenit: ubi
 pristina forma recepta ad
 Nili fluenti Epaphum pepe-
 rit. Hunc Iuno, Curetes ut
 alibi puerum occiderent,
 precibus impetrauit. Quod fa-
 ctum ubi Iupiter reseruit, Cu-

vetas occidit. Iō interim ad si-
lium, ~~se~~vestigandum pectin-
git. Quae cum Syriam pro-
pè uniuersam peruagata es-
set, Quod illic Bybliorum re-
gis uxorem filium educari si-
gnificabatur, et tandem Epe-
rho inuento in Aegyptum re-
meauit; ac Telegono, qui tū
Aegyptiorum imperium ad-
ministrabat, nupsit. Hic ipsa
Cereri, quam Ism uocarunt
Aegyptijs, statuum collocauit.
Et Ionem quoq; Isidem ap-
pellarunt. Epaphus autem
Aegyptijs imperās Memphin
Nili filiam sibi coniugauit:
deq; uxoris nomine condit-
am urbem Memphin nomi-
nauit; ex eaq; Libyam filia-
m procreauit, à qua et pars
una terrarum Libya uocitata
est. Ceterum ex Libya, Nep-
tunūque gemini Agenor,
ac Belus oriuntur. Agenor
itaq; in Phœnicem profectus,
et ibi regni sedē constituit:
ubi et magnae sobolis auctor

καὶ οὗτος ἐξ ἀπὸ. παλαιά με-
ν δὲ καὶ τὰ σφετέρᾳ ἀπαίρει,
ἐκείνῳ ἐμμένει. ἢ ἐν βελίαν
βασιλείας γυνὴ ἐπιθίνει. ἢ
ἰσὶν. καὶ ἢ ἐπαφοῖ δὲ φαντα-
σὶς αἰγυπίων ἐλθούσῃ ἐγα-
μήθη. Τηλεγόνοιο τῷ βασι-
λεύοντι τὸ περ αἰγυπίων.
ἰσχυρὰ το δὲ ἀγαλμα δὴμη-
στος, ἢ ἐκείλεται. ἰσὶν αἰ-
γυπίοις, καὶ τῶν ἰσίων, ἰσὶν
οὐ μάλιστ' ἀποσηγορεύεται.
ἐπαφος δὲ βασιλεύων αἰ-
γυπίων, γαμείμηνον τῶν
τείλου θυγατέρα, καὶ ἀφ' ἧς
ταύτης κτίζει μέμνην πό-
λιν. καὶ περὶ τοῦ θυγατέρα
λιβύν, ἀφ' ἧς ἡ χώρα λι-
βύη ἐκλήθη. λιβύης δὲ, καὶ
ποσειδῶνος, γίνονται καὶ - 20
δὲς δίδυμοι ἀγνήτωρ. καὶ βῆ-
λος. ἀγνήτωρ μὲν οὖν εἰς φοι-
νίκῳ ἀπαλλαγείς ἐβασί-
λευσε. καὶ καὶ τῆς μεγάλης
εἰς ἐλπίθῳ γυναικὸς. 25
ὁ δὲ καὶ παρὰ θεοῖς μετὰ πατρί-
τῳ περ. βῆλος δὲ ἡ παλαιά

ναὸς ἐν αἰγύπτῳ, βασιλεύει
 μὲν αἰγύπτου. γαμῆ δὲ ἀγ-
 χιότῳ τῷ νείλου θυγατρί-
 ρα, καὶ αὐτῇ γίνονται παῖ-
 5 δες διδυμοί. αἰγύπτιος, ἡ
 Δαϊαῶς. ὥς δὲ φησὶν Ὀυραν-
 οῦς, καὶ κεφαλῆς, ἡ θινούης
 περὶ τῆς. Δαϊαὸν μὲν οὖν
 βαῖλος ἐν λιβύῃ κατὰ κρη-
 10 σσιν. αἰγύπτιον δὲ ἐν ἀρα-
 βίᾳ. ὅς καὶ κατασκευά-
 μινος τῷ μελαμπόδῳ τῷ
 ραυ ἀφ' ἑαυτοῦ ὠτόμασσε
 αἰγύπτιον. Εἰνόνται δὲ ἐν
 15 πολλὰν γυναικῶν, αἰγύ-
 πτι μὲν παῖδες πεντήκον-
 τα θυγατρίων δὲ Δαϊαῶν
 πεντήκοντα. στασιαστικῶν
 20 πατρὶ τῆς ἀρχῆς, ὅσων δὲ
 ναὸς τῶν αἰγύπτου παῖδες
 ὡπλιῶν ἐπὶ ὅσων, ὅσων τῶν
 αὐτῶν θυγατρίων ἀνέλε, δὲ
 δοτικῶς, καὶ ὅτι ἡ ἐκ χρυσ-
 25 μοῦ, ὅτι φοιτῶν δὲ αὐτῶν
 εἰς αὐτῶν γυναικῶν αἰν-
 νῆς αὐτῶν, ναὶ καὶ περὶ τῶν κα-

exiit: quare de eo in prae-
 sentia dicere supersedebimus.
 At Belus, quod ex Aegypto
 minime discessisset: Aegypti
 regnum obsequitur: atq; An-
 ebinoem Philii filiā duxit ux-
 rem, de qua sibi filios gemi-
 nos procreavit. Aegyptiā nē-
 pe, ac Danaum, sed ex Euri-
 pidis testimonio Cepheam,
 Phineumq; etiā liberos ba-
 buit. Igitur Danaū Belus ad
 Libyam incolendam, Aegyp-
 tumq; et Arabiam habie-
 40 autem
 eundem misit. Qui, cum dana-
 stasset Melampodium terram,
 eam Aegypti nomine appella-
 ri de seipso voluit. Porro et
 Aegypto ē pluribus coniugis-
 bus filij mares quinquaginta
 gignuntur. At fratri Danao
 filia totidem. qui cum de
 regno inter se contenderent,
 Danaus Aegypti filios prae-
 ter unum, aut alterum filiarū
 suarum opera necavit, nam
 ex oraculo eadem sibi ab eo-
 rum uno unum nare acciperet

rat, metu percussus Minervae
 cōsilio navim nominatam ab
 eo de filiarum suarū numero
 πέντηκόντορον quasi dixer-
 is quinquagintiremē primus su-
 brefecit, in qua filias ipso-
 aufugit. Inde in Rhodū appel-
 lens Minervae Lindiae statuā
 dedicavit. Hinc et Argos se-
 contulit ^{ἐκ τῆς} Helanor, qui
 cum Argis regnabat. ^{ἔτι} ipse
^{ἑαυτοῦ} regionis potitus suo ipso
 us nocte incolas Danos appel-
 lavit) ^{ἐπεὶ} ea regio aquarū cas-
 ritate laboraret, Arginorū re-
 gionem ^{ἐκ τῆς} Neptunus
 iratus Inacho fontes siccaue-
 rat, quāobrem Minervae ters-
 rā esse testatus: ē filias interim
 aquarū emisit, harū una As-
 tymone aquam disgregēs, telū
 in cervinam iacit, ac Satyrum
 dormitantē offendit: quare il-
 le somno exprofectus puellae
 inēudae miro desiderio capis-
 tur. At Neptuni supuētū Sa-
 tyrus se dedit in fugā. Amy-
 none autem cū illo cōcubuit,

πεσδύασε, τὴν κληθεῖσαν
 ὡς ἀπὸ τῆς αἰσθημῆς τῆς θυγα-
 τῶν αὐτῆς πεντηκόντορον,
 εἰς τὰς κόρας εἰς δέμῳ εἰ-
 φυσε. προσάτων δὲ ῥόδῳ τῇ
 τῆς λινδίας ἀδινῆς ἀγαλ-
 μαῖς ὀρύσασα. εἰς πῦθιν δὲ
 ἤκεν εἰς ἀργος, καὶ τὴν ἑα-
 στείαν αὐτῇ παραδίδωσι
 ἐλάνωρ, ὁ τὸ πρὸς ἑασιλδίων το-
 (αὐτὸς δὲ ἑρατῆος τῆς χώ-
 ρας ἀφ' ἑαυτῆς εἰς οἰκονῶ-
 τας δαιμονοὺς ἀνόμεσιν.)
 ἀνύδρου δὲ τῆς χώρας ὑπὲρ
 χούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πη-
 γὰς ἐξήρακε ποσειδῶν μη-
 νίων ἰνάχῳ, διότι τὴν χώ-
 ραν ἀδινῆς, ἐμαρτύρησεν
 εἶπαι, τὰς θυγατῶν ὑ-
 δρὸν ὀμβρίαν ἐπέμψεν. μία αὖ
 δὲ αὐτῆς ἀμυμώνη ξητοῦ
 ἑαυτῶν, εἰς πῦθιν ἑλὼς ἰδὲ
 ἑλαφον, καὶ κοιμωμένου
 ἑαυτῶν τυγχάνει, καὶ κεί-
 νος ποσειδῶντος, ἐπεθύμει
 συγγενέσθαι. ποσειδῶντος
 δὲ ἰδὲ φασγάνου, ὁ ἑαυτῶν

et hinc
 contulit
 quia

μὲν ἔφυγεν· ἀμυνόμεναι δὲ
 τοῦτω σωθῆναι ἔχεται· καὶ
 αὐτῇ ποσειδῶν τὰς εἰ λεί-
 πῃ πηγάς ἐμάνυσεν· οἱ δὲ, καὶ
 5 γούπῃον παῦδις ἐλθόντες
 εἰς ἄργος, τῆς τε ἑχέρας
 παύσασθαι πρὸς ἄλγους, καὶ
 τὰς θυγατέρας αὐτῶν γα-
 μεῖν ἤϊσαν· δαναὸς δὲ, ἄ-
 10 μα μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν τοῖς
 ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ
 μνηστῆκῶν παρὰ φύγης,
 ὁμολογεῖ τὸν γάμον, καὶ
 δεικνύει τὰς κῆρας· παρὰ
 15 μνήσας μὲν οὖν, τὴν πρὸς
 θυτῶν, ἔξειλε Λυκείῃ,
 καὶ γοργόφονίῳ πρώτῃ·
 οὐτοὶ γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναι-
 κὸς ἄρ' ὧν εἰς ἐγγόνεσσιν
 20 αἰγὸ πῖφ· τῆς δὲ λοιπῆς
 ἔλαχον, βούτυρις μὲν, καὶ
 ἐκείλαδος, καὶ λύκος, καὶ
 δαίφρων, τὰς δαναῶν γε-
 νεθείας ὅς ἐστιν ὁρῶντες· αὐτὸ
 25 ἐμαίτην· ἀμυνόμεναι· ἀλ' αὖν,
 σκαίει· αὐταὶ δὲ ἐκ βασι-
 λίδος ἐγδοῦντο δαναῶν· ἐκ

ei; Neptunus Lernaes font-
 tes indicauit. Porro Argos
 si filij Argos profecti ut ma-
 tuam inter se similitudinem com-
 pescerent; se se cohortantur,
 et Danaï filias sibi in matri-
 monium dari obsecrant. Tum
 Danaus, simul, quod parum
 crederet eorum pollicitationi-
 bus, simul quod fuge, exilijs
 sui reminisceretur iniuriæ,
 nuptias pactus sortitæ puellas
 distribuere cepit. Hypermine-
 stram igitur natarum maxi-
 mam Lynceo, et Gorgopho-
 nem Proteo sologit. Hos enim
 coniuge Regina Argyphia
 Egyptus extulerat. Inde
 suam quisque sortiti sunt.
 Busiris quidem, et Encelao-
 dus. Lycusque, ac Daisi-
 phron, Automaten, Amy-
 monem, Agauch, Scæam
 Danao ex Europa Regia
 matrona fatas ducunt. At
 ex Elephantide ortæ fue-
 runt, Gorgophone, atq; Hy-
 permnestra, sed Lynceus Ca-

nomen fuit Pelopōneso, totius
imperio potitus, ex Laodice
nympha, Apin, et Nioben p=
creavit. Apis itaq; cōmutato
in domnādi libidinē regno,
ui cōtēta gerens, ac planē ty
ranhica manu administrans
Peloponnesum Apiā suo de
nomine uocari iussit. Is demū
Thelxionis, ac Telchinis in=
sidijs proclitus sine liberis ex
cessit: ē vita, et relatus inter
deos Sarapis appellatus est.
De Niobe autē, & Ioue, quā
primam mortaliū Iupiter ini
uit, Argus natus est. Sed Az
cusilai testimonio Pelasgus is
dicebatur, à quo Peloponne
so Pelasgia nomē fuit imposi
tum. At Hesiodus Pelasgū
fuisse indigenam refert. sed
hac de re nos alibi rursus di
scuti sumus. Argus itaq; si=
milis à Phoroneo regnū ac
cepit, Pelopōnesum à se Ar
gos dici imperavit: qui postea
ducta uxore Euadne Strymo
ni, ac Neeræ filia, Lasum,

σάων, Απιν, καὶ Νιόβην
ἐγέννησεν. Απὶς μὲν οὖν εἰς
τυραννίδα τῶν ἑαυτῷ μετὰ
στῆτος δυνάμεν. καὶ βίαιος
ὢν τύραννος, οἰομαίεσθαι ἅπ
ἑαυτοῦ τῶν πελοπόννησος
ἀπὶ πᾶσι. ὑπὸ θελξίονος, καὶ
τελχίνος ἐπιβουλεύσει,
ἅπας ἀπιδάσει. καὶ νομι
θεὸς θεός, ἐκλήθη Σάραπιν. 10
Νιόβης δὲ, καὶ διος, ἡ πρῶ
τη γυναικὶ ἔδωκε δυνάμει
μιν. πᾶσι ἄργος ἐγένετο· ὅς
δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ πε
λασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι 15
τοῦ τῶν πελοπόννησος δι
κοῦντας πελασγούς. καὶ οὗτος
δὲ, ὅτι πελασγὸν αὐτὸν ὄνομα
φησὶν εἶναι. ἀλλὰ ποῦ μὲν
τούτου πάλιν βροῦμεν. ἄρ 20
25 δὲ λαβὼν παρὰ φορῶ
νέως τῶν βασιλείων, ἀφ' ἑαυ
τῷ τῶν πελοπόννησος ἐκείλε
σεν ἄργος. καὶ γῆμας διὰ
δὴν τῶν στυμόνος, καὶ νεαί 25
ρας ἐτέκνωσεν ἱάσον, Πεί
ραχον, ἐπίδαυρον, Κρία-

σοι, ὃς καὶ τὴν βασιλείαν
 παρέλαβεν. ὅς ἰάσου δὲ,
 ἀγνώστου γίνεται. οὗτου δὲ
 ἄρτος ὁ πανόπτης λεγόμε-
 5 νος. εἶχε δὲ οὗτος ὀφθαλ-
 μούς μὴ ἐν παντὶ τῷ σώμα-
 τι. ὑπερβόλων δὲ, δυνά-
 μεϊ δ' μὴ τὴν ἀρχὴν διὰ λυ-
 μαιόμβιον. ταύρον αἰελῶν.
 10 τὴν ταύτου δορὰν ἡμῶν ἴσα-
 σκε. Σάτιρον δὲ τὸν ἀρχέ-
 φας ἀδικοῦντα, καὶ ἀφαι-
 ρούμβιον τὰ βασύματα, ὑ-
 πὸς αἰπὴν τεῖνε. λέγεται
 15 δὲ καὶ τὴν ταύρου, καὶ
 γῆς ἔχιδνας, ἢ τὸν παλιν-
 τας σκυῖρα παῖς, ἐπιτηρέ-
 ῃς κοιμώμελιν ἀπὶ κτείνειν.
 ἔβελον δὲ, καὶ τὸν ἄπι-
 20 ρος φόνοιο, τὸν αἰτίου ἀρ-
 κτεῖναι. ἄρτου δὲ, ἡ ἰσμέ-
 κης τῆς ἀσωποῦ παῖς ἰάσος,
 οὗ φασὶν ἰὼ γένεσθαι. Κα-
 στὸρ δὲ ὁ συγγεγέσας τὰ
 25 χρονικά ἀγνούματα, καὶ
 πολλοὶ τῆς τραγικῶν, ἰνά-
 ρου τὴν ἰὼ λέγουσιν. Ηοίο-

Piranthū, Epidaurū, et Cria-
 sum genuit, qui postea regno
 successit. Ex Iaso autē nascitur
 Agenor, ex quo Argus
 Ganoptes ortus est: hunc toto
 corpore oculatum fuisse legimus.
 Hic ēt uiribus praeſtans
 ſublato, q Arcadiā deuasta-
 bat, tauro, eius ſeſe corio cir-
 cumtexit. Adhuc Satyrum:
 qui Arcadibus vim inferre
 bat, eorumque pecora abige-
 bat, fortiter pugnans interfe-
 cit. quin etiam Echidnam,
 quam Tartari, ac Terrae ſis-
 liam dicunt, quae viatores cor-
 ripiebat, dormientem naſtus
 iterimit, idēque ſublatis cae-
 dis auſtoribus, Apidis interit-
 um ultus eſt. Argi uero, et
 Iſmenes Aſopi filiae Iafus ē
 filius: ex quo Ionem ortam
 eſſe tradunt. Ac Caſtor, qui
 de temporum ignoratione cō-
 ſcripſit: necnon complures
 tragoediarum ſcriptores, Iō-
 nem Inachi filiam eſſe perhibē-
 bent. Heſiodus, et Acuiſis

laus eam Pirenis filiam esse
narrant, quam Iunonis sacer
dotio decoratam Iupiter ui
tiauuit, à quo cum uiolatam
fuisse puelliam hanc Iuno cō
perisset, in buculam candidā
transformauit, cum qua Iup
ter se concubuisse abiurauit.
quare Hesiodus inquit, amā
tum, iusiurandum irritum es
se, neq; ad deorum irā quic
quam pertinere. Iuno inter
rim vaccam ab Ioue depopo
scit, acceptāq; Argo Pano
præ custodiendam dedit. Hæc
autem Asclepiades Aretoz
ris, Pherecydes uero Inachi,
sicut Cercops Argi, & Isme
nes, quæ Asopi fuit, filiā scri
bunt sed Acusilaus (c. Pirene)
ut dictum auia fuit, ortam
esse refert. Hic eam ad ole
am, quæ in Mycenæo luco
erat, alligabat. Cum uero Iu
piter eam Mercurio, ut fur

fuit filia
e terra
ortum

hoc
repetitū
infra
vnde
in editis

hoc factum
per temulentiam.

δος δὲ, καὶ Ἀκουσίλαος Πι
ρήνιος αὐτὴν φασὶν εἶναι. τὴν
τὴν ἰφρασίην τῆς ἡρώε
χουσαν, ἑλὼς ἔφθειρε. φα
ραθεὶς ὑφ' ἡρώε τῆς μελὶ κό
ρης ἀφ' ἀφελίος εἰς βοῦν μετ
μόρφωθε λαοκλῷ. αὐτὴν δὲ
ἀπωμόχετο μὴ στυγελθεῖν.
Διόφρην Ησίοδος οὐκ ἐπι
παῖσαι τὴν ἀπὸ τῆς θεῆς πο
δὲρην τῶν γυναικῶν ἀρκυ
ῶν δὲ ὄρεας. Ἡμεῖς δὲ αὐτὴν
σταμλῖν παρὰ διὸς τὴν ἑαῖν,
φύλακτα αὐτῆς κατέστησαν
ἄρξον τὸν πανόπλιον, ὃν ἀ
σκληπιάδης μελὶ, ἀγέερος
λέγει υἱόν, Φορεκύδης δὲ, Ἰτά
χου Κέρκω δὲ, ἄρξον, καὶ
Ἰσμήνης τῆς ἀσωπῶν θυγα
τρός. ἀκουσίλαος δὲ ἐκ γῆς οὐ
τε γυνῆσαι αὐτὴν λέγει. οὐ
τος ἐκ τῆς λαΐας ἐδίστασεν
αὐτὴν. ἥ τις ἐν τῷ μυκηναίῳ
υἱᾷρχεν ἄλσει. διὸς δὲ ἐ
πιτάξατος ὁρμῇ κλέψαι
τὴν βοῦν μελῶντος ἰδὲ α
κος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἔδυν
ατο,

νατο,

νερ, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτει-
 νε τὸν ἄρχον. ὁ δ' αὖ ἄρχι-
 φόντης ἐκλήδην. ἦ ῥα δὲ τῇ
 βοῖ οἱ σπονδὰς ἐμβάλλει. ἡ δὲ
 5 πρῶτον ἦκεν εἰς θῶν ἄν' ἐ-
 κείνης ἰόνιον κόλπον κληθεῖ-
 τα. ἔπειτα δ' ἐξ τῆς Ἰλλυ-
 ρίδος πορθύει(α), καὶ τοῖς
 αἰμον ἑκπὸρ βαλοῦσα, διέ-
 10 βη τὸν τόπον, καλῶμε-
 τον πέρων θράκιον. νῦν δὲ
 ἀπ' ἐκείνης βόσπορον. ἐπὶ
 τοῦ(α) δὲ εἰς σκυθίαν, καὶ
 τὴν κεμμερίδα γῆν πολ-
 15 λὴν χέρσον πλάσσει(α),
 καὶ πολλὰν διακίνασεν
 δάκρυον οὐράνης τε, καὶ
 αἰσῆας, πλοῦταίον ἦκεν εἰς
 αἰγυπτον. ὅπου τὴν ἀρ-
 20 χίαν μορφὴν ἀχλαβοῦ-
 (α), γλυνὰ πρὸ τῷ νείλῳ πο-
 ταμῷ ἐπαφον παῖδα. τῷ
 τὸν δὲ ἦ ῥα δεῖται κουρῶ-
 των ἀφαιρῆ ποιῆσαι. οἱ δὲ,
 25 ἡφαίναν αὐτὸν, καὶ ξυῖς
 μὲν, αἰδομένους κτείνει κού-
 ρητας. ἰὼ δὲ ἐπὶ ξύτῳσι τῷ

tim abduceret, imperasset,
 idq; ab Hierace detectum
 fuisset, neq; celeri amplius
 posset: lapide percussum Ar-
 gum peremit, Hinc itaq; Mer-
 curius Argiphōtes cognomē-
 tum accepit. Iuno demum bo-
 vem aestro concitavit. Quae
 facto ea prima in sinu ab se
 Ionium appellatum penetras-
 uit, Mox per Illyridem pro-
 gressa Haemum transcendit,
 ac per ea tempora traiectum
 Thracium nominatum, ab il-
 la deinde Bosporum dictum,
 tranavit. Inde, cum in Scy-
 thiam penetrasset, et cim-
 meriam terrā, cunctis per cō-
 tinentis multum, decrasset, *ntem*
 multaqs. Europæ maria, atq;
 Asiae plura tranasset, in Aeg-
 yptum tandem pervenit: ubi
 pristina forma recepta ad
 Nili fluentia Epaphum pepe-
 rit. Hunc Iuno, Curetes ut
 alibi puerum occulerent,
 precibus impetravit. Quod fa-
 ctum ubi Jupiter reseruit, Cu-

vetas occidit. Iō interim ad si-
lium, ~~se~~ vestigandum p̄ccin-
git. Quae cum Syriam pro-
p̄e uniuersam peruagata es-
set, Quod illic Bybliorum re-
gis uxor filium educari sin-
gnsificabatur, et tandem Epa-
rho inuento in Aegyptum re-
meauit; ac Telegono, qui tū
Aegyptiorum imperium ad-
ministrabat, nupsit. Hic ipsa
Cereris, quam Ism uocarunt
Aegyptij, statum collocauit.
Et Ionem quoq; Isidem ap-
pellarunt. Epaphus autem
Aegyptijs imperās Memphin
Nili filiam sibi coniugauit:
deiq; uxoris nomine condi-
tam urbem, Memphin nomi-
nauit; ex eaq; Libyam filia-
m procreauit, à qua et pars
una terrarum Libya uocitata
est. Caeterum ex Libya, Nep-
tunūque gemini Agenor,
ac Belus oriuntur. Agenor
itaq; in Phoenicem profectus,
et ibi regni sedē constituit:
ubi et magnae sobolis auctor

παῖδες ἐξ ἄντρ. παλαιά με-
ν δὲ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πατρὶ,
ἐκείνῃ ἐμνήσθη ἡ Κυβέλη
βασιλῆος γυνὴ ἐπιδύει τὴν
ὑπὸν καὶ τὴν ἐπιφοῖν ἀνέστη, ὅ-
τις αἰγυπῆτον ἐλθούσα ἐγα-
μήσατο Τηλεγόνοιο τῷ βασι-
λεύοντι τότε αἰγυπῆσι.
ἰσθύνειτο δὲ ἄγαλμα δῆμῳ
ἔρος, ἃν ἐκείλεσσαν ἴσιν αἰ-
γυπῆσι, καὶ τῶν ἰσθύνων
οὐ μάλῃς προσεγόνουσαν.
ἐπιφοῖν δὲ βασιλεύοντι αἰ-
γυπῆσι, γαμειμένην τῶν
τείλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ τῆς
ταύτης κτίσει μέμνην πό-
λιν. καὶ περὶ τοῦ θυγατέρα
λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χεῖρα λι-
βύην ἐκλήθη. λιβύης δὲ, καὶ
προσιδῶνος, γίνονται καὶ-
δεσδύμοι ἀγῆνορος καὶ βῆ-
λος. ἀγῆνορος μὲν οὖν εἰς φοῖ-
νίκην ἀπαλλαγείς ἐβασί-
λευσε. καὶ καὶ τῆς μεγάλης
εἰς ἐλίου γυναικὸς. καὶ
ὁ δὲ ἀπὸ δαυοῦ μετὰ τῶν
πατρῶν. βῆλος δὲ ἰσθύνων

νεός ἐστὶ αἰγυπῖος, βασιλεύς
 μὲν αἰγυπίου. γαρμὶ δὲ αἰγυ-
 χητοῦ τὴν νείλου θυγατ-
 ρα, καὶ αὐτῇ γίνονται παῖ-
 5 δες δίδυμοι. αἰγυπῖος, ἢ
 Δαϊαός. ὃς δὲ φησὶν. Δαϊα-
 ὅης, καὶ κηφύς, ἢ Θινύς
 περὶ τὴν. Δαϊαὸν μὲν οὖν
 βασιλεὺς ἐστὶ Λιβύη κατὰ κη-
 10 σον. αἰγυπῖον δὲ ἐστὶ αἰγυ-
 γία. ὃς καὶ κατὰ σκοπέ-
 μινος τὴν μελαμπόδων χῆ-
 ραν ἀφ' ἑαυτῆς ἀνέμασεν
 αἰγυπῖον. Γίνονται δὲ ἐκ
 15 πολλῶν γυναικῶν, αἰγυ-
 πῖος μὲν παῖδες πνιτάνο-
 τα θυγατρίων δὲ Δαϊαῶν
 πνιτάνοτα. Σαυισαίετων
 δὲ περὶ ἀλλόλοισι αὐτῶν
 20 πατρὶ τῆς αἰγυπῖος, ὅθεν δε-
 νεός ἐστὶ αἰγυπῖου παῖδες
 ὡς ἐπὶ τοῦ ἐνός ὅθεν εἶναι, ὅθεν ἦ
 αὐτῆς θυγατρίων ἀνείλε, δι-
 δοικώς, καὶ ὅτι ἢ ἐκ χρυ-
 25 μού, ὅτι φοιτᾷ θῆσται ὑπὲρ
 τοῦ αὐτῆς χυμὸς ποταμῶν αἰθ-
 ραῖς αὐτῇ, καὶ τὴν περὶ τῆς κα-

eximia: quare de eo in pres-
 sentia dicere super sedebimus.
 At Belus, quod ex Aegypto
 minime discessisset: Aegypti
 regnum obsequitur: atq; An-
 ebinoen Nili filia duxit uxo-
 rem, de qua sibi filios gemis
 nos procreavit. Aegypti nō
 re, ac Danaum, sed ex Bari-
 pidis testimonio Capocam,
 Phineumq; etiā liberos ha-
 buit. Igitur Danaū Belus ad
 Libyam incolendam, Aegyp-
 tumq; et Arabiam habia-
 30 tandam misit. Qui, cum deui-
 stasset Melampodum terram,
 eam Aegypti nomine appella-
 ri de seipso uoluit. Porro et
 Aegypto ē pluribus coniugis-
 bus filij mares quinquaginta
 gignuntur. At fratri Danao
 filia totidem. Qui cum de
 regno inter se contenderent
 Danaus Aegypti filios prae-
 ter unum, aut alterum filiarū
 suarum opera necauit, nam
 ex oraculo cādem sibi ab eo-
 rum uno imminere acciperet

rat, metu percussus Minervæ
cōsilio navim nominatam ab
eo de filiarum suarū numero
πεντηκόντορον quasi dixer-
is quinquagintirem primus fa-
brefecit, in qua filiarū ipso sitis
aufugit. Inde in Rhodū appel-
lens Minervæ Lindiæ statuā
dedicavit. Hinc et Argos se-
contulit ^{Helanor}, qui
tum Argis regnabat. Et ipse
Danaus
regionis potitus suo ipso
noīe incolas Danaos appel-
lauit) ^q ea regio aquarū cas-
ritate laboraret, Arginorū ve-
gnaresfecit. ^q Neptunus
iratus Inacho fontes siccaue-
rat, quāobrem Minervæ ter-
rā eē testatus: ē filias interim
aquatū emisit, harū una As-
nymone aquam disqrēs, telū
in ceruum iacit, ac Satyrum
dormitantē offendit: quare il-
le somno exprogsatus puellæ
ineūdæ miro desiderio capiz-
tur. At Neptuni fupugētū Sa-
tyrus se dedit in fugā. Amy-
mone autem cū illo eōcubuit,

πασκύασι, τὴν κληθεῖσκα
ὡς ἀπὸ τῆς αἰσθημῆς τῆς θυγα-
τρὸς αὐτῆς πεντηκόντορον,
εἰ ἡ τὰς κόρας εἰδήμιος ἔ-
φυγε. προσάτων δὲ ῥόδῳ τε
τῆς λινδίας ἀδιντῆς ἄγαλ-
μα ἰσχύσατα. εἰπὺθ δὲ
ἦκεν εἰς ἄργος, καὶ τὴν βα-
σιλείαν αὐτῇ παρὰ δίδωσι
ἐλάτωρ, ὁ τὸτε βασιλεύωντος
(αὐτὸς δὲ κρατῆς τῆς χώ-
ρας ἀφ' ἐαυτῆς αἰοικονῶ-
τας δαικούς ἀνόμασις,)
ἀνύστου δὲ τῆς χώρας ὑπὲρ
χούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πη-
γὰς ἐξύρακε ποσειδῶν με-
νίων ἰνάχω, διότι τὴν χώ-
ραν ἀδιντῆς, ἐμαρτύρησεν
εἶπαι, τὰς θυγατρὰς ὑ-
δρόβου μιλίας ἐπεμψ. μία αὖ
δὲ αὐτῆς ἀμυμώνη ξητοῦ
(αὐτῶς, εἰπὺθ ἑλὸς ἀδιν-
τῆς λαφον, καὶ κοιμωμλίου
(αὐτῶς τυγχάνει, καὶ κεί-
νος ποσειδῶντος, ἐπεθύμει αὖ
συγγενέσθαι. ποσειδῶντος
δὲ ἀδιντῆς, ὁ ἀτύρος

et hinc
contulit
Helanor,
qui
tum Argis
regnabat.
Et ipse
Danaus
regionis
potitus
suo ipso
noīe
incolas
Danaos
appel-
lauit)

Quia
quia

μὴ ἔφυγεν· ἀμυμώνη δὲ
 τοῦτω στυδονάζεται· καὶ
 αὐτῇ ποσειδῶν τὰς εἰλῆρ
 νη πηγάς ἐμήνυσεν· οἱ δὲ καὶ
 5 γυῖπτον παῖδες ἐλθόντες
 εἰς ἄργος, τῆς τε ἔχθρας
 παύσασθαι πῖνκ' αἰοῦν, καὶ
 τὰς θυγατέρας αὐτῶν γα-
 μεῖν ἡξίωσεν· δαναὸς δὲ, ἄ-
 10 μα μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν τοῖς
 ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ
 μνηστῆκων πᾶσι φυγῆς,
 ὁμολογεῖ τὸν γάμον, καὶ
 διεκλήρε τὰς κῆρας· πᾶσι
 15 μὲν ἔσθαι μὴ οὔτω, τῶν πρὸς
 θυτῶν, ὅς ἐστι Λυγχεῖ,
 καὶ γοργόφονῳ πρῶτῳ·
 οὗτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναι-
 κὸς ἄρ' ὧς ἐγγόνεισιν
 20 αἰετοῦ πῖψ· τῶν δὲ λοιπῶν
 ἔλαχον, βούπυρις μὲν, καὶ
 ἐπέλαδος, καὶ λυκός, καὶ
 δαΐφρων, τὰς δαναῶν γυν-
 ναιδείας ὅς ἐδράωρης· αὐτὸ
 25 ἐμαῖαν ἀμυμώνην· ἅσ' αὖν
 σκαῖον μῶται δὲ ἐκ βασι-
 λίδος ἐγρόντο δαΐα· ἐκ

eiq; Neptunus Lexnaos fon-
 tes indicauit. Porro Egypti
 filij Argos profecti ut ma-
 tuam inter se similitatem com-
 pescerent; se se cohortantur,
 et Danaï filias sibi in matri-
 monium dari obsecrant. Tum
 Danaus, simul, quod parum
 crederet eorum pollicitationi-
 bus, simul quod fugæ, exilijsq;
 sui reminisceretur iniuriæ,
 nuptias pactus sortito puellas
 distribuere cœpit. Hypermne-
 stram igitur natarum maxi-
 mam Lynceo, et Gorgophe-
 nem Proteo sologit. Hos enim
 coniuge Regina Argyphia
 Egyptus extulerat. Inde
 suam quisq; sortiti sunt.
 Busiris quidem, et Encelae-
 dus. Lycusque, ac Daisi-
 phron, Automaten, Amy-
 monem, Agauen, Scæam
 Danao ex Europa Regia
 matrona fatas ducunt. At
 ex Elephantide oria fue-
 runt, Gorgophone, atq; Hy-
 permnestra, sed Lynceus Cas-

Lyceum fortitus est. At Ister
scripsit Hippodamiam Chalco-
don, Rhodiam Agenor. Cleo-
parram, Asteriam Chaeus*
Hippodamiam Diacorystes,
Alcu Glaucen, Alcmenon
Hippomedusam, Hippoboeas
Gorgen, Iphimedusam Euz-
ebenor, Rhoden Hippolytus,
Hi decem ex Arabia uxore
geniti sunt. Sed puellae ex
Hamadryadibus Nymphis,
Alie ex Atlantea, alie ex
Phaëbe natae sunt, Agapio-
lemon Pirene, Cercestis Dor-
nion, Burydamanti Phaëte,
Egio Mnestra, Eubippe Ar-
gio, Anexibia Archelao, Me-
nacho Nelo obuenerunt. Hi
septem è Phoenissa canuge-
orti sunt, at puellae, quae Ae-
thiopes erant, quod cognos-
cunt effent Mæphidi band
quaquam sortito inter se con-
pulari uoluerunt. Nam ex E-
yria nati matre Clitus, Cliten,
Sibonclius, Sibonelen, Chrysa-
pus, Chrysaippen duxit. Ang

de Elephantiades, toros phoen,
καὶ ἄπο μνήστρα: λυγκίης
δὲ καὶ Καλύκην ἔλαχε ἐν
Ιστροῦ δὲ, Ἰπποδάμεια·
Χαλκιδῶν, ῥοδία, ἀγέ-
ναρ, Κλειοπάτρα, καὶ τὸς
Ἀσδρίαν, Διοκορύστῃς Ἰππο-
δάμεια. Ἀλκίς Γλαύκην,
Ἀλκμήων Ἰππομέδου(χ),
Ἰπποδῖος, Γόργην. Εὐχί-
ναρ, Ἰφιδέδου(χ). Ἰππολύ-
τος, ῥόδην οὐ τοὶ μὲν οἱ δὲ κα-
ὲ ἀφ' αἰσίοιο γυναικός. αἱ
δὲ παρ' ἴνδοι, δὲ ἀμείβια
δὲν κυμαδν. αἱ μὲν ἀτλαν-
τίης. αἱ δὲ ἐκφοίβης. ἀγα-
πῖο λεμος δὲ, ἔλαχε Γει-
νίω. Κόρυς δὲ, δῶνιοι.
Εὐρυδάμας φάρτην. Αἴ-
γιος, μνήστραν. ἀργίος, δὲ π-
την. Ἀρχέλαος Ἀρεξιγίον.
Μείαχος, Νηλεῖοι ἐπὶ αἰ-
φοινισίης γυναικός. αἱ δὲ
παρ' ἴνδοι, αἰσίοιο δὲ. αἰκλῶ-
ρωτί δὲ ἔλαχον δὲ ἑμάντι. ἀφ'
μίας τὰς μέμειδος, αἱ ἐκ-
τηνείας. κλειτὸς κλειτῶν.

ὁφείλος, ὁ μέλιω. χυσιπ
 προς χυσιππῶ. οἱ δὲ ἐκ κα
 λιαίδης, καὶ νυίδος νύμφης
 παῖδες, δίδεκα, ἐκλυρώσαν
 5 το, παρὰ τῆς ἐκ πολυξοῦς
 Ναϊδός. ὅσων δὲ οἰμὴ παῖ
 δες, Εὐρύλαχος, Φαίτης, Πε
 ριστοῦς, Ἑρμῆς, Δρύαος, πο
 ταμῶν, Κισσῶς, Λίξος, Ἰμ
 10 βρος, Βρόμιος, Πολύκτωρ,
 Χρόνιος. αἱ δὲ κόραι νύμ
 φης. Αὐτρινόν, Διασώ, Ἥλι
 κῆ, Κλεοπάτρα, Εὐρυδίκη,
 Γλαυκίππη, αἰθάλφα, κλε
 15 ὁδῶρ, αἰθίππη, ὦρατώ, Σύ
 γνη, καὶ Βρύκη. οἱ δὲ, γορ
 γόνιον αἰγυπῖον γέννηται,
 ἐκλυρώσαντες τῆς ἐκ
 πριφίας. καὶ λαγχραίνει,
 20 Πειρίφασ μὲν, Ἀκταΐην. οἱ
 νότις ποδάρεκω. αἰγυπῖος,
 διαξίππην. μεταλκῆς δὲ,
 αἰδύππην. λαμπρὸς ὠκυπῖ
 πην. πυλαργην, ἰδμεν. ὅκ
 25 ται δὲ εἰσὶ νέωταται ἰδοίς,
 Ἰπποδίκη. Δαίφρων, αἰ
 θραΐτην. αὐταὶ δὲ ἐκμο

ex Caliaide, ὁ Ναιδε νύμ
 pha, præter eos, qui Polyx
 nis Naidis erant duodecim
 filij procreati sunt, sortito
 matrimonium contraxerunt.
 Quorum hæc sunt nomina,
 Eurylochus, Phantos, Peris
 sthenes, Hermus, Dryas, Pe
 tamō, Cissus, Lixus, Imbrus
 Bromius, Polyctor, Chiboni
 us. Hæ uero sunt ex Nym
 pha natae Amonee. Theanō,
 Electra, Cleopatra, Eurydi
 ce, Glaucippe, Anthela.
 Cleodora, Eurppe, Eratō,
 Sygne, Bryce. qui de Gorgo
 nibus Ægyptio nati sunt, ear
 que de Bicia genitæ fuerūt.
 sortiti duxerūt. Nā Periphan
 ti obtigit Actæa, Oenoe Bo
 darce, Ægyptio. Diacippe
 Megacli, Adyte, Ocyperē La
 pō, Polarge Idmoni. ὅσων
 ἰε νομισσιν sunt, Ἰδός, qui
 Hippodicea Daiphron, qui
 Adianton duxit ex Herse
 mate natus, Pandion, qui
 Callidicea, Arbelus, qui

Oemen, Hyperbicus, qui Cethe-
us, Hippocorystes, qui Hyper-
triptes sibi coniugarum. Hi
ex Hephaestine oriuntur: at
Puella matre Crinone fue-
runt. Post, ubi sua quisque for-
tibus coniugē duxerūt, accep-
tos in cōiūniū cūctos Danaī fi-
liae dātis à patre pugionib. sō-
no sepulchros, suū quaeq. spūsos
occidant, una t̄mō excepta
Hymnestra, haec. n. sola Lyn-
ceum, quod eius virginitatem
abstinuisset, incolumem affert
navit. Quāobrem hāc Danaus
coniectā. in vinculis custodiri
iubet. Reliquae Danaī filiae
praefecta sponzorū. capita in
lerna defoderūt, corpora ve-
ro. an. ubi deplorata sepelien-
da curaverūt. Has aut. Minet-
ua, Mercantiūq. Laus impio
expiantur. Deinde postea Da-
naus Hymnestra Lynceum in
matrimoniu copulavit, cete-
rās in yannica certamē. pda-
ctas. uxoribus uides dedit.
Anymone. raptam. femine

ρός ἐγείοντο. Εἶπον, Παι-
δῶν, καλλιστήν. ἄρβυλος,
ὄψις. ὑπερβίος, καλα-
να. ὑπερορυστής, ὑπερί-
πλω. οὗτοι δὲ Ηφαίστιος. ἔ-
αί δὲ ἐκ κεινόν. ὡς δὲ ἐ-
κλυρόσαντο τοὺς γάμους, ἐ-
στάς ἐγχερίδια διαδίδω-
σι τοὺς θυγατέρας. αἱ δὲ
κοιμηθῆναι τοὺς θυμῶν τοῖς
αἰνέταις, πάλιν ὑπερ-
μνήσαντο. αὐτὴ δὲ κυρ-
κία δὲ ὡσεὶ πρὸς αὐ-
τὴν φυλάσσεται. δὴ κα-
τὰ τὴν αὐτὴν δαναός, ἐ-
φρούρει. αἱ δὲ ἄλλαι τῶν
μὲν δαναοῦ θυγατέρων τὰς
μὲν κεφαλὰς τῶν θυμῶν
εἰς τὴν λάβην καὶ τῶν ὤμων, τὰ
δὲ σώματα, περὶ τῆς πό-
λεως ἐκύνθον. καὶ αὐ-
τὰς ἐκείνησιν ἀβλώσκει,
καὶ ὁρμῆς διὰς κελύσαν-
τος. δαναός δὲ ὕσoron ὑπερ-
μνήσαντο κυρκεὶ σπῶναι
σε. τὰς δὲ λοιπὰς θυγα-
τέρας εἰς θυμῶν αἰώνων

5 ὄϊς· ἡκῶσιν ἐδωκαν· ὅρου
 μῶν δ' ἐκποσειδῶνος ἐ-
 γλίνθη· Ναυπλίου· οὐτος
 μακρόβιος· χιόμβιος· πλέ-
 5 ων τῶν δαλασσαν, ρίσε μὲν
 ἥσιοισιν ἢ δανάτω ἔδνασθ
 ρει· σινέβη δ' αὖ καὶ αὐτὸν
 πλὴν τῆσαι ἐκείνῳ τῷ δα-
 νάτῳ, ὃ πῶρ ἄλλας πλὴν
 10 ὀϊσάντων ἐδυσφάρ· πρὶν
 δ' ἐπλὴν τῆσαι ἐγμῶν, ὥς
 μὲν αἱ φαιγνυλὲ γοισί, κλυ-
 μῆν τῶν καὶ στέας· ὥς δ' οὐ
 τῶν ἰόσιος ῥαίφας, αἰλὺ-
 15 ρας· ὥς δ' ἐκέρκας ἡσίογνῳ.
 καὶ ἐγλίνθη παλαμῖδῳ,
 οἱ ἀγα, ταρσιμῖδοντα· Λυγ-
 κὸς δ' ἐμὲ δανάτῳ ἐργαῖο
 δυνάσθων, ὃς ἔστωρ μὲν
 20 ἄσθας· πεκίθι παῖδα ἄβασ-
 τα· τόντου δ' ἢ ὡκαλείας
 τῆς μακρινέας, δίδυμοι παῖ-
 δες ἐγλίνοντο, ἀκρίσιος, καὶ
 25 πρῶτος· οὗτοι καὶ ἡκτα
 γαστροῖς μὲν ἐπὶ ὄντα ἐστασία-
 ζον περὶ ἀλλήλους· ὥς δ'
 αἰετὰ φασκε, πῶρ τῆς

pręgnans Nauplium peperit
 Hic quod longęvus esset, ma-
 re nauigans maxientium cas-
 sum permolestę serebat. Sed
 et ipsi tandem aliquando ob-
 5 ısse contigit, uel eo mortis ge-
 nere, quo alios defungi ma-
 xissime conspiciebat. Verum
 antequam e uita decēssit, ut
 Tragicorum auctoritate com-
 prebatur, Clymenem Cratei
 filiam sibi uxorem coniugati
 placuit. qui uero reditus con-
 scripsit, Philysan dixisse ait.
 Cercępis autē testimonio He-
 sionem cępit. De qua Talia-
 medem, Oeacem, Nausimę-
 domę gignit, Lynceus autē, qui
 post Danaum Argis domina-
 tus est, ex Hyperminestra q-
 dem, Abantem filium genuit
 ex quo & Oealon coniuge
 Mantinei filia, gemini prę-
 20 erantur Acrisius, ac Prę-
 tus, qui cum in utero matris
 adhuc essent, inter se disside-
 re cęperunt. Vbi uero per-
 25 atate patrare de regno certare

re non dubitarunt. Hiq; belliz
gerates primi Clypeos inue-
nerunt. Inde victor Acrisius
Proctum Argis exegit: qui
ad Iobatem in Lyciam perue-
nit, sed, ut alij produnt, ad
Amphianactem confugit. Cu-
jus etiam filiam ducit. Home-
rus autem Anteam dicit.
At si tragediarum scripto-
ribus fidem habemus, Sibeno-
beam. Hunc demum Sacer-
cum Lyciorum copijs redu-
xit, ac Tiryribem occupavit.
quam ipsius gratia Cyclopes
manibus cinxerunt, atq; in
partem assumpti Argivam
terram prope uniuersam co-
luerunt. Sic Acrisius Argis
imperat: et Proctus Tiryri-
be. Adhuc Acrisius ex Eury-
dice Lacedæmonis filia Da-
eem genuit. Proctus uero
Lysippe, Iphinoenq; et Iphia-
massam, que cū adulterio cō-
stitis eēt, in infantiā cōciderūt,
quod, ut Hesiodus inquit, Diony-
sui serias munus receperūt.

βασιλείας ἐπαλέμεσαν. καὶ
πολεμοῦντες οὐρον ἀσπί-
δας πρῶτοι. καὶ κρατῶν
ἀκείσιος, προῖτον ἄρχοντα ἐξ
ελαύνει, ὃ δ' ἔκκεν εἰς λυκίαν
πρὸς ἰοβάτην. ὡς δὲ πινόν
φασί, πρὸς ἀμφιάνιακτα. καὶ
χαμῆϊ τινὶ τούτου θυγατέ-
ρα. ὡς μὲν Ὀμηρος λυτεια-
ῶς δὲ οἱ τραγικοὶ δινέβοισα
κατὰ γαίᾳ αὐτὸν ὁ κηδεστὴς
μὲν σφάλλει λυκίαν, καὶ κα-
ταλαμβάνει τέρμωντα.
πρώτῳ αὐτῷ κυκλώπῳ
τειχεσκήπτων. μερισκίμῳ
δὲ, τὴν ἀρχαίαν ἀπείραν, κα-
τὰ κῶν. καὶ ἀκείσιος μὲν
ἄρχοντα βασιλεύει. πρὸς τὸς
δὲ τέρμωντος. καὶ γίνεται
ἀκείσιος μὲν ἐξ οὐρυδίκης
λακκαδέμονος, δαιάν. πρὸς
τῷ δὲ ἐκ δινέβοισα, λυσιπ-
πῃ, καὶ ἰφινόῳ. καὶ ἰφια-
μασσῇ. αὐτὰ δὲ ὡς ἐτελέσθη
θνήσκον, ἐμάνθαν. ὡς μὲν ἡ-
σίοδος φησὶν, ὅτι τὰς διοτύ-
ων τελετὰς οὐκ ἀπέχρησθ.

ὅς δ' ἔακουσί λαός λέγει, διό
 τι τὸ τῆς ὑπερβορίας οὐρανὸν
 ἔκλισεν. ἡ δὲ ὁμολογία δὲ ἐμ-
 μαίνας, ἐπὶ λαοῖν αἰὲς αἰῶν
 ἡ ἀρχαία ἀπαρχή. αὐτὸς δὲ
 τῶν ἀρχαίων, καὶ τῶν π-
 λυπομένων ἐν δειλότητι με-
 τὰ ἀκοσμία ἀπάσης, ὅς
 τῆς ὀρμίας ἐκτόχον. Με-
 λὰρ παρὰ δὲ ὁ Ἀμυθαόνος.
 καὶ εἰδομένης τῆς αἰτίας.
 μαίνας δὲ, ἢ τῶν ὅς φερ-
 μαίων, καὶ ἡ δὲ ὀρμίας δι-
 στασιμότης ἐν τῶν ἀρχαίων,
 ἢ πρὸς τῶν ἀρχαίων τῶν
 παρὰ δὲ, εἰ λαοὶ τοὺς
 τῶν μὲν τῆς δὲ αἰ-
 σίας. οὐκ ἐπὶ παρὰ δὲ
 παρὰ τῶν ἀρχαίων ἐν μ-
 νοῖς τῶν ἀρχαίων, ἢ πρὸς
 λαοὶ μαίνοιτο αἰ παρὰ δὲ
 καὶ παρὰ πρὸς τῶν αἰ-
 λαοὶ καὶ γυναικὲς, καὶ ἡ
 αἰ παρὰ τῶν οἰκίας ἀρχαίων
 αἰ παρὰ τῶν αἰ παρὰ τῶν
 λαοὶ καὶ δὲ, ἢ εἰς τῶν ἀρχαίων
 μαίνας ἐφείπων. παρὰ δὲ

At Acusilai sententia; quod
 Iunonis simulacrum nihili
 fecerunt. Sic itaq; furorē per-
 citae per omnem argiuorum
 terram decurrant. Inde ite-
 ram in Arcadiā, ac Pelopon-
 nesum reuerſe nulli ſonari de-
 decore labefactae per deſer-
 ta diſcurrerant. Melampus
 autem Amythaonis filius, et
 Idomenes, quae ſunt Abantis,
 uaticinandi cognitione inſi-
 gnis, et qui potionū di, expur-
 gandi; rationem primus in-
 uenerat, ſe uirginibus ſanita-
 tem reſtituturum pollicetur. ſi
 tertiam regni partem accipia-
 nt. Proetus tanta mercede de-
 territus, filiarum curae miti-
 me aſſentitur. Quocirca uir-
 gines longē maiori neſcitū co-
 ſtitantur, immo uero etiam
 illarum ueluti contagione of-
 feſcunt a reliquis mulieres cum
 uirginibus ſimul furere, et ex-
 nim deſertis proprijs uedibus
 in ſuos ipſarū filios de ſax-
 uis, atq; in deſerta ſeſe ſu-

gientes abdebāt. Cum uero id calamitatis genus in dies magis increſceret : poſtulatam mercedem Proetus Melampodi ultro cōceſſit. Tum ille eam ſe curaturum eſſe promittit, ſi regni tantundem fratri ſuo Bianxi attribuatur. Inter hæc Proetus ueritatem, ne, ſi filiā ſuā cura lēgini protrahatur, mercede ille petere, ampliorem. Poſtulatis aſſenſus filias Melampodi curandas commiſit. quare Melāpus, adhibitis ualidiſſimis adoleſcentibus eubolaiū ſimul, & enibea quādā choream imitatus. de montibus uirgines ipſas in Sicyonā eſt ipſe inſecutus. Haſ dum perſequeretur, Iphinoe natum a prima uirgine cū morte cōmuniſ. Reliquæ uero terpuſgas in uerſania reſpuerūt. Haſ autē Melāpodi uiam, & Bianxi alteram Proetus in maſtrimoniu collocauit. neq; longa poſt ipe Megareniſe filiū genuit. Ceterū Bellocrophōtes

ος δὲ ἀδὶ πλεῖστον τῆς συμφορᾶς, τὸ αἰτηθέντας μεδούς ἐπρεῖτο, ἵδδον. ὁ δὲ ὑπὲρ τοῦ θάραπνευεν, ὅταν ἔτδρον τοσούτον, τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀλέβειας. προῖτος δὲ ἀλέβεις, μεβραδουούσης τῆς θάραπνίας αὐτὸν καὶ πλεῖστον, θάραπνευεν σωεχέμεν. 10 τοῦτοίς. Μελάμπος δὲ περὶ λαβὼν τὸ δυνάτω τὰ τὰ τῆς νεοίαν. μετ' αὐτὰ λαγμοῦ, καὶ πινος ἐδὶ χερσίων ἐκ τῆς ὁρεδν. αὐτὰς, εἰς σκυδία σωεδίαξε. κατὰ δὲ τὸν διαγμόν, ἡ πρεσβυτάτη τῆς θυγατρὸς, ἰαλινὸν μετ' ἡλλὰξ. 20 τῆς δὲ λοιπῆς τυχεύσαις καὶ δαίμονι σωφραῖσαι σωέει, καὶ ταῦτας καὶ ὀξέδον τὸ προῖτος μελάμπος, καὶ βίαι. καὶ δὲ δὲ ὅσον ἐν γλῆσσιν. Μεγαπίνδων. 25 ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ δὲ ὁ γλαῶκον τὸ σισύφον, κατὰ

ναὶ ἀκουσίως ἀδελφὸν θυ-
 λιάδην, ὡς δέ τινες φασί πε-
 ρῖνα. ἄλλοι δὲ ἀλκιμῶν,
 εἰς ἄρτος πρὸς περὶ τον ἐλ-
 δῶν καὶ δαίρεται. καὶ αὐ-
 τῷ γυνὴ δινέβοια, ἥ καὶ αἰ-
 τεῖα ὄρωτα ἴχει, καὶ πε-
 πῖμπε λόγῳ πῶδ' ὅτι στωου-
 σίῳ. τῷ δὲ, ἀπ' ἡγουμένης,
 10 λήζει πρὸς περὶ τον, ὃ π βελ-
 λοροφόντης αὐτῇ πῶδ' ὅτι φθι-
 ρᾶσ' περὶ πῖμπε λόγῳ.
 περὶ τος δὲ πεινύσας ἔδω-
 κεν ἐπιστάς αὐτῇ πρὸς 10
 15 βράτην τὸν πενδρόν κομί-
 σειν. οὗ αἶς αἰετὶ γρηγο-
 ροῦν βελλοροφόντην ἀκτείνει,
 νομίζων αὐτὸν ὡς τῷ θη-
 εῖον διαφθαρέσθαι. ἡ δὲ
 20 γῆ οὐ μόνον ἐνὶ ἀλλὰ πολ-
 λῶς οὐκ οὐδ' ἀλῶν. εἶχε δὲ
 περὶ τῶν μὲν λέοντος, οὐ-
 ραὶ δὲ δράκοντος, τρίτῳ
 δὲ κεφαλῇ μέσσην αἰγῆς.
 25 δι' ὅς πῦρ αἰεῖ, καὶ τὴν χῶ-
 ραν διέφθειρε. καὶ τὰ βο-
 σκύματα ἐλυμάνετο. μία

Glauci, q Sisyphi fuit, cū per
 imprudentiā Deliadē fratrem,
 sine, ut quidam ferūt, Pirenē,
 aut, ut alij volūt, Alcmēnē pr-
 emisset, ad Proctū Argos eōfu-
 giū ab eoq; expiatur. Atrox an-
 tem cum illius amore Sibenoba
 bae, quae et antea dicebatur,
 depreet, submisit. q illi de cō-
 cubitu interpellaret, q, cū mas-
 licis libidini minime cōsensisset.
 Sibenobae Praetor Bellero-
 phōtem quae fuit cōcubitus in-
 mnlauit. Praetor uxori credu-
 lus dat illi ad Iobatem literas
 huiusce, argumēti. Vt Bellero-
 phontē curaret occidendū, Ae-
 Iobates re cognita illum ut ad
 Chimeraē extinguedā iret, is-
 paruit. Siquidē ita inuenē a fe-
 ra perditum iri arbitrabatur,
 quando ea nō unus modo, sed
 ne multarum quidem viribus
 facile perdomari poterat. Nā
 prima in parte leo, postrema
 draco, media uero capra esse
 uidebatur, quae flammis enos-
 mebat, ac proxima quaeq; dis-

plebati, pecoraq; inficiebat.
Hec. n. trium belluarum uiri-
bus sub una duntaxat natura
communita erat. Aiunt hanc
ipsam Chimera. ex Homeri
testimonio Amisodari cura
expuritam fuisse, natamq; ex
Typhone, & Echidna, id, qđ
Hesiodi carminibus cōproba-
ri legitur. Cōscēso igitur Pe-
gaso, quē ex Medusa, ac Nep-
tuno satum, & aligerum has-
tebat Bellerophōtes, sublatus
in aliū, ex eo Chimera sagi-
tis impetebat. qua demū per-
acta pugna lobates eundē in
Solymos pugnaturū misit, ubi
se id feliciter exegit, ad Ama-
zonas expugnandas p̄ficisci
impulsi, quibus nem deuictis
collectā Lyciorū iuventutem,
qua ceteris p̄cellere uideret-
ur, in insidijs cōsidere iubet,
atq; ita Bellerophonē occidi
p̄cepit. Vbi autē et hosce ad
unū oīs ab eo casus accepit,
admiratus iuuenis p̄stantiam,
lobates literas illi P̄acti ostē-

γὼ φύσις τελευτῶν. θυγίαν εἶχε
δύναμιν. λέγεται δὲ καὶ τῶν
χίμαιρας ταύτην διαφύνασ-
μῶν, ὑπὸ ἀμεινωτάτου, κα-
δαΐπδρ εἶρηκε καὶ ὄμιρος.
γληνηθῆναι δὲ ἐκ τυφώνος
καὶ ἐχιδνῆς, κατὰ δὲ Ἡσίοδου
ιστορεῖ. ἀναβιβάζας ἦν ἱερ-
τὸν ὁ βελλεροφόντης ὃς τὸν
πήγασον εἶχεν ἴσταν ἐκ με-
δούσης πῆλῳ γελυνμῆ-
τον. καὶ ἀποσιδῶνος ἀρβείας
εἰς ὕψος, ἀπὸ κύτου κατεπύ-
ξθαι τὴν χίμαιραν. μετὰ
δὲ τὸν ἀπάντα ὄντων, ἐπίτα-
ξεν αὐτῷ πολύμοις μαχεσθῆ-
ναι. ὡς δὲ ἐπιδόθηκε καὶ
ὄντων, ἀμαζόνων ἐπίταξε
ἀγωνίζεσθαι αὐτὸν, ὡς δὲ καὶ
ταύτας ἀπέκτεινε, βύς τε
νέοι τε πλυκίων διαφύνασ-
σάωντας ἐπiléξας, ἐπί-
ταξε ἀποκτείναι λοχύους
τας. ὡς δὲ καὶ τοῦ τοῦ ἀπέ-
κτεινε πάντας, θαυμάσας
τὴν δύναμιν αὐτῆς ὁ λοβά-
της, ταύτην γράμματα ἐδίδου

ξε, καὶ παρ' αὐτῷ, μάλιστα
 ἐξείωσε δούς τινι θυγατρὶ
 φιλότητι. καὶ θύσκειν, τινι
 βασιλείᾳ κατέλιπεν αὐτῷ.
 5 Ακρισίῳ δὲ, πατρὶ παιδὶ
 γένεσθαι ἀρρεῖον, χρησ-
 τειζομένῳ, ὃ θεὸς ἔφη, γένε-
 σθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς,
 ὃς αὐτὸν ἀρχηγεῖ. δείσας
 10 αὐτὸν ἀκρίσιος ὄντο, ἔπει-
 δάλαμον κατακυβάντας
 χαλκόν, τινι δαίμονι ἐφρέ-
 ρη. ταύτῳ μὲν, ὡς εἰσι τοὶ λε-
 γοισιν, ἐφθίρει προῖτος.
 15 ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ σάσις ἐ-
 κινήθη. ὡς δὲ εἰσι φασί,
 ξυλὸς μεταμορφωθείς εἰς χρυ-
 σόν, καὶ ὅτε τῆς ὀροφῆς εἰς
 τὸν δαίμονα εἰσρυεῖς κόλ-
 20 πους, σπυλῆται. αἰδο-
 μένος δὲ ἀκρίσιος ὕδρον ὅ-
 αὐτὸν γελυνθελὸν Γερσεία,
 μὴ πιστεύσας ἔπειθ' ὁ θεὸς ἐφθάρ-
 θαι τινι θυγατρὶ μὲν καὶ
 25 πατρὶ εἰς λαίνακα βαλὼν,
 ἔρριψεν εἰς δαίλασσαν. περ-
 σενεχρείης δὲ τῆς λαίνακος

dit. Inde, ut secū maneret, ros
 gavit. Eiq; Philonoem filiam
 uxorē dedit. Qui demū, cum
 facto cōcessisset, Bellerophonē
 generū suū regnū successorē
 insutuit. Interim Acrisio de
 maribus filius oraculū scisci-
 tāti, numen rēdit, puerū de fi-
 lia oriturū esse, q̄ auo necē il-
 laturus esset. Id igitur Acrisi-
 us pertimescens aeneo sub ter-
 ra cubiculo cōstructo, inclusā
 Danaē custodiri iubet. Hāc,
 ut nonnulli tradunt, uittauit
 Praetius: vñ iter se orta cōten-
 tio est; sed aliorum testimonio
 proditur: Iouem in aureum
 imbrē transmutatum per im-
 plurium in Danaes sinum de-
 lapsum cum ea concubuisse;
 mox ubi Perseum de filia na-
 tum esse cognouit Acrisius,
 ab Ioue compressam filiam
 minime credens, eā una cū fi-
 lio in arca lignea conelusam
 in mare deiecit: quae cum
 in Seriphum insulam delata
 fuisset. Dictus desumptum

puerum educauit. Ceterum, Polydeſtes uicinus Diſtyis frater, Seriphi rex, Danaes amore correptus, cū ea, Perſeus, n. in uirilē aetate pueros, potiri nequireret, amicos, quibus cū & Perſeum etiā conuocat, iſq; ob Hippodamiae Oenomai filiae nuptias erantum ſe celebraturum edicū. Cui tū Perſeus qua nām inquit in re cōficiēs erantum equo Polydeſtes reſponder. Atqui Perſeus, Gorgonis, ego inquit, capite. Tum rex, contra nihil ſubiecit. Mox aëro, ab alijs equos expoſcit, ſed, quod equum à Perſeo habere non poſſet, pro ſymbola Gorgonis caput illi, ut afferret, impendit. Tum Perſeus Mercurij, ac Mineruae ductu Phorci filias adiit, Eriō, Temphredō, & Dinō. Hæ fuere cetuſq; & Phorci, natiæ. Gorgonium ſorores ab ortu ipſo ſtatim ænus factæ, unoq; tres oculo, & denæ uno prædite, qui

σεῖφω, Δίκτυς ἄρα δ', αἰεὶ
 φρεσὶ ὄτρυν. βασιλεύων δὲ
 τῆς σεῖφου πολυδίκτης,
 ἀδελφὸς ὁμομίτειος Δί-
 κτυς, Δαναὸς δ' ὀφθαλμοῖς, καὶ
 ἡνὸς ὀφθαλμοῦ πρόσωτος, μὲν δὲ
 νέμελος αὐτῇ σιωπῇ θείῃς,
 σιωπῇ γὰρ τῇ θάλασσᾳ. με-
 δ' αὖ καὶ πρόσωτα, λέγων ἔρα-
 νον σιωπῇ αὐτῇ τῇ ἰππῶ- 10
 δαμεία δ' τῆς οἰνομαίου γά-
 μω. τῷ δὲ πρόσωτος εἰπὼν
 τὸς ἐπὶ τινὶ ὁ δ' ὀφθαλμὸς ὀφθαλμῷ
 τῷ δὲ φάσκετο αὐτῇ ἰππῶ. πρόσωτος δὲ εἰπὼν τῇ
 κεφαλῇ τῆς γοργόνος. οὐκ
 αὐτὸς δὲ πολυδίκτης. παρὰ
 μὲν οὖν τῇ λογιστῶν ἢ τῶν
 ἰππῶν. πρὸ δὲ τῇ πρόσωτος
 οὐ λαβὼν τῇ ἰππῶ, ἐπὶ 20
 ταξὶ τῆς γοργόνος κομίζων
 τῷ κεφαλῇ. ὁ δὲ ὄφθαλμος,
 καὶ αὐτὸς τῶν περὶ τῆς γοργόνου
 μύλων, αὐτὸς τῶν φόρκου γί-
 νεται θυγατὸς αὐτῶν. ἐνταῦθα, 25
 καὶ πεμφρυστῶν, καὶ δεινῶν.
 ἢ ὅταν αὐτῶν κῆτος ἴκῃ, καὶ φέγῃ

καὶ χορόντων ἀδελφαί,
 γραῖαι ἐκκληνέτης. εἴα τέ
 ὀφθαλμὸν αἰ φρεῖς, καὶ εἴα
 ὁδόντα εἶχον. καὶ ταῦτα
 5 τὰρ ἄμφορος ὕμειβον ἀλλή-
 λαις. ὦν κυρδύς ὁ πρ-
 σεύς, ὡς ἀπὴτον, ἔφθ' ἀπο-
 δώσειν, αὐτὸν φηγόν. τὴν
 ὁδὸν τὴν αὐτὴν τὰς νύμφας
 10 φόρουσαν. αὐταὶ δὲ αἰ νύμ-
 φαι πῖλιν εἶχον πίδαλα,
 καὶ τὴν κίβισιν ἦν φασί-
 πινος εἶναι πῖρος, πίνδε-
 ρος δὲ, καὶ Ἡσίοδος ἐν ἀσπί-
 15 δι, αὐτὴ τὴν πρὸς αἶψαν.
 Παῦν δὲ μετὰ φρεσὶν εἶχε
 κάρα δεινόιο πελώρου
 Γοργῶν, ἀμφὶ δὲ μιν κίβι-
 σις δῖε. Εἶρονται δὲ πα-
 20 ρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκείνῃ τὰ.
 καὶ τὴν φροφῶν, εἶχε δὲ καὶ
 τὴν αἰδοὺς καὶ ἦν. ὕφθ' ἡ-
 σαμέλιον δὲ τῆς φορκίδως
 ἀφροδύς τὸν, τὸν ὁδόντα, καὶ
 25 τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς, καὶ
 παραγλιάνειος πρὸς τὰς
 νύμφας, καὶ τυχεῖν, ὦν ἐ-

bus, et vicissim interse ute-
 bantur. Hæc, ubi potitus
 est Perseus, reposcentibus
 illis, se redditurum polli-
 cetur, si, quæ ad Nym-
 phas, ipsa duceret, uiam
 commonstrarent. Erat autem
 hisce Nymphis talaria, et
 cibisis, quam peram quis-
 dam esse putant. Id Pin-
 darus, et Hesiodus in Cly-
 peo, ubi de Perseo, sic
 ait.

Horrendæ totas scapulas cæ-
 pit occupat ingens.
 Gorgonis, idq; intra cibisin
 latet.

Nam cibisis, quod inibi con-
 dantur indumentum, et ci-
 baria, dicta esse uidetur. Ad-
 hæc Orci galeam, adhibuit.
 Restitutis itaq; Phorcidibus
 ei dente, et oculo, quod uis-
 am demonstrassent, ad Nym-
 phas peruenit: Adeptus in-
 de, quæ cupiebat, hu-
 metis ante omnia peram
 induxit, ac pedibus talaria

accommodavit, postremo gaz-
leam capiti imposuit. Hac
igitur testus, quoscumq; uox
luisse, ipse inuisus alijs,
peruidebat. Is, ubi a Met-
cario Adamantinam Har-
pen accepit, ad oceanum
deuolauit, hic Gorgonas
dormientes deprehendit.
His autem Euryala uni.
Stheno alteri. tertioq; Me-
dusæ nomen fuit. In qui-
bus solam Medusam mor-
talem fuisse perhibent. Ad
huiusce itaq; caput repor-
tandum Perseus emissus fu-
it. Erant Gorgonibus cas-
pita, squamosarum anguium
spiris obsita, dentes præterea
tantæ, magnitudinis, quantæ
saum esse uidentur. Ad hæc
manus æneæ, et alæ aureæ,
quibus conuolabant, quæ, qui-
cūq; obtuerentur, eos in saxa
omnes commutabant. Has de-
um Perseus somno sepultas
adortus, cuius mandis Pal-
lās dirigebat, auersus oca-

σπούδασε, τὴν μὲν κίβισιν
περιβάλῃ. τὰ δὲ πέντε λα-
τοῖς σφυροῖς περσέμευσε.
τὴν δὲ κωῶν τῇ κεφαλῇ
ἐπέθῃ. ταύτῃ ἔχων, 5
αὐτὸς μὲν οὖς ἤδη λαβὼν, ἔβλε-
πε. ἡ δὲ ἄλλων δὲ οὐχ' ἐ-
ξῆτο. λαβὼν δὲ καὶ πρῶ-
τον μὲν ἄδαμαντίνῳ ἄρπην
πετόμενος εἰς τὸν ὠκεανὸν ἵ-
κεν. καὶ κατέλαβε τὰς
γοργόνας κοιμημένας, ἡ-
σας δὲ αὐταί, Σθενά, Ὀρυ-
άλην, μέδουσαν. μόνη δὲ ἦν
θνητὴ μέδουσα. ὅθεν ἔστιν ὅτι
τῇ ταύτης κεφαλῇ πᾶν
σὺς ἐπίμφοδι. εἴη δὲ αἱ
γοργόνες κεφαλὰς μὲν πε-
ριεσπειράμεναι φοβίσι
δρακόνων. ὁ δὲ ντὰς δὲ με-
γαλὰς ὡς σὺνδιν, καὶ χεῖ-
ρας χαλκὰς, καὶ πῖ ὀρυγας
χρυσὰς, δι' ὧν ἐπὶ ἴκντο. καὶ
δὲ ἰδόντας, λίθοις ἐποίησαν,
ἐπὶ τὰς οὐὰς αὐτῶν ὁ πᾶν-
σὺς κοιμημένας, κατὰ
θνητούσης τὰς χεῖρας αἶψα

νᾶς, ἀπὲς ῥεμμείος, καὶ
 ἐλέπων εἰς ἀσπίδα χαλ-
 κῷ, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς
 γοργόνης ἐβλεπεν, ἐκάρατό
 5 μὲν αὐτὴν. ἀχρὶ μὲν θεί-
 σης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τ'
 γοργόνης ὤξεν ἴδου πηγάσας
 πηλὸς ἵππος. καὶ χρυ-
 σῶρ ὁ γοργόνης πατήρ.
 10 τοῦ τοῦ δὲ ἐλίνυσεν ἐκ πο-
 σειδῶνος. ὁ μὲν οὖν πῶρ-
 σεύς εἰς θάλασσαν εἰς τὴν κί-
 σιν τὴν κεφαλὴν τῆς με-
 δοῦσης ὀπίσω πάλιν ἐχά-
 15 ρε. αἱ δὲ γοργόνας ἐκ τῆς
 καὶ τῆς αἰσάσσαι, τὸν πῶρ
 σεία ἐδίωκον. καὶ στωιδίῳ
 αὐτὸν οὐκ ἠδύνατο διὰ τὴν
 κωπὴν, ἀπεκρύπτειτο γὰρ ὑπὸ
 20 αὐτῆς. παραγλινόμενος δὲ
 εἰς αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε
 κυβίς, ὤρε τὴν τοῦτου θυ-
 γατρίαν αἰσχομένην πᾶ-
 κελίην βορὰν θαλασσίῳ
 25 κῆτε. κασιέπεια γὰρ ἡ κη-
 φέως γυνή, νηπίσιν ἄριστα
 ποδὲ κάλλος. καὶ παστῶν

lis in æreum Clypeum de-
 fixis, per quem ipsam Gorgo-
 nis imaginem respicie-
 bat, Medusæ caput ama-
 ruit. Quo resecto Pe-
 gasus alatus equus repen-
 te profuit, et Chrysa-
 or Gerionæ pater. Ho-
 sce autem à Neptune pro-
 creauit. Igitur Perseus repo-
 sito suam intra peram Me-
 dusæ capite, recessit. Ve-
 rum Gorgones ipsæ somno
 excitæ Perseum infestaban-
 tur, quem intueri ob orci Ga-
 leam minime poterant, quod
 ea Perseus contegebatur: Qui
 cum in Æthiopiam per-
 uolasset Cephei, Regis fi-
 liam Andromedam Maris
 Ceto iam iam deyorandam
 offendit: quoniam Cas-
 siopea Cephei coniux de
 corporis formæ præstan-
 tia, quod se omnium for-
 mosissimam iactitabat, Ne-
 reidas in certamen pro-
 uocauit. Quamobrem ea

filii Nereidas iratas fecit.
 Tum etiam Neptunus ira
 percitus Cephei regnum, et
 aquarum multitudine, ac Ce-
 to immisso peruasit.
 Cepheus autem Ammonis or-
 vaculo monitus est, tam de-
 mum tantæ calamitati mo-
 dum fore accepti, cum Cassio-
 peâ filiam Andromedam Ce-
 to deuorandam proposuerit.
 Id igitur Cepheus Æthiopum
 ui compulsus, effecit, sco-
 puloq; filiam alligauit, quam
 conspiciatus Perseus, et illi-
 us amore succensus, Cepheo
 sese Cetus ipsum interemptu-
 rum pollicetur; si filiam ab
 imminenti periculo ereptâ se-
 bi in matrimonium collocet; Pa-
 tris itaq; iureiurando confir-
 matis Perseus monstrum ag-
 gressus occidit, atq; Androme-
 dam soluit. Huic non ita mul-
 ta post Phineus Cephei fra-
 ter insidias parat, ut cum pri-
 mum ille Andromedæ comu-
 gi coiret, e medio tolleret, ve-

εἶναι κρείσσον ἢ υἱός. ὁ
 δὲ αἰ νηρηίδες ἐμνήσθης,
 καὶ ποσειδῶν αὐτοῦσιν συ-
 νοργαίεις, πλὴν μὲν ὅσον τὴν
 αὐτὴν τὴν χώραν ἐπέμψης, καὶ
 καὶ τὸς ἀμμιανὸς δὲ χρῆ-
 σθαι τὴν ἀπαλλαγὴν τὴν
 συμφορᾶς, ἐκὼν ἡ κραστε-
 πείας θυγάτηρ αἰδομένη-
 δα περὶ τοῦ τῷ κῆτει βο-
 ρᾶ. ὅτε αἰαγκαθὲς ὁ
 κηφὸς ἀπὸ τῆς αἰδιόπτου
 ἐπὶ ἔξω, καὶ προσέειπε
 τὴν θυγατέρα πέτρα. ταύ-
 τὴν διασέμνους ὁ πόσειδης,
 καὶ ὁρᾶν, αἰακαθὲς
 ὑπὲρ κηφὸς τὸ κῆτος, εἰ
 μέλλει σωθεῖσθαι αὐτὴν
 αὐτῷ δώσειν γυναικα. καὶ
 τούτοις γινώσκων ὁ ἔκων,
 ἀποστὰς δὲ καὶ τὸς ἐκτενε,
 καὶ τὴν αἰδομένην ἐλυ-
 σεν. ἐπιβουλόωντος δὲ αὐ-
 τῷ φινέως, ὅς ἦν ἀδελφὸς
 τοῦ κηφέως ἐγγυάμνος,
 πρῶτος τὴν αἰδομένην,
 μαδῶν τὴν ἐπιβουλὴν τὴν

ποργόνα διέξατο, μετὰ τῷ
 σσευεπιδουλόντων, αὐτὸν
 ἐλίδῶσε παράχρῳμα. πᾶ
 γλῶβλιος δὲ εἰς σείφοις,
 5 καὶ καταλαβὼν περὶ φῶ
 γῆαν ὅς τε μοῖς μετὰ τῷ
 δίκτυος τῷ μητόρῳ. ὅτε
 τῷ πολυδέκτου βίαν, εἰ
 σελδῶν εἰς τὸν βασιλεῖα
 10 συγκαλέξαντος τῷ πολὺν
 δέκτου τῷ φίλῳ. ἀπὸ τῆς
 μισίας τῷ κεφαλῇ τῆς
 ποργόνης ἔδειξε. τῷ δὲ ἰδόν
 των, ὅποιον ἔκαστος ἔτιχε
 15 χῶμα ἔχων ἀπὸ τῆς δῶν.
 κατασῆκας δὲ τῆς σείφου
 δίκτυν βασιλεῖα, ἀπὸ τῆς
 τὰ μὲν πίδαλα, καὶ τῷ κί
 βισιν, καὶ τῷ κυοῦν ὄρμῃ,
 20 τῷ δὲ κεφαλῇ τῆς πορ
 γόνης ἀθῶα. Ερμῆς μὲν
 οὖν τὰ περιεργημένα πάλιν
 ἀπὸ τῆς τῶν νύμφαις.
 ἀθῶα δὲ εἰς μέση τῆς αὐτοῦ
 25 δι, τῆς ποργόνης τῷ κεφα
 λῷ αὐτῆς. λέγεται δὲ
 καὶ ὑπὸ τῶν αἰών. ὅτι καὶ δὲ αὐτῇ

rum id ubi rescivit Perseus cum comuratis omnibus Phineum Medusæ capite ostentato in saxa repente convertit. Itaque Perseus reversus in Seriphum matrem ad aras cum Dictye. ob Polydectis violentiam consuegisse, deprehendit. Inde impetu facto aggressus regem concurrentium amicorum auxilio fretum auersus Gorgonis caput ostendit, idque quotquot aspexerunt, qualicumque quisque forma esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dictyn Seriphi regem constituit, Mercurio talaria, petam, et galeam reddidit, et Gorgonis caput Minervæ dono dedit. Ea vero Mercurius omnia Nymphis restituit. Ceterum Palastrum in medio clypeo Medusæ caput apposuit. Nec desunt, qui Gorgonis caput a Minerva præcisum fuisse dicant. Aium enim
 g. ij

eam sese pulchritudine Pal-
ladi comparare non erubui-
sc: Aique Perseus, cum Da-
nac, et Andromeda Argos
Acrisium uisurus propera-
uit. Is autem oraculi metu
Argos deseruit, atq; in Pe-
lasiagam terram commigra-
uit: interea Teutamia La-
rissæorum rege patri iam ui-
ta sancto gymnicum certam-
en eduturo, ad id etiam Per-
seus decertaturus aduenit:
ac etiam quinquertium luc-
dens, disci iactum Acrisii pes
de percussio, actutum cum in-
terfecit. Post ubi Perseus Os-
raculum iam expletum esse
animaduertit, Acrisium quie-
dem extra urbem sepeliuit.
Verum, quod Argos ad il-
lius hereditatem aduendam,
qui eius opera occubuisse, et
remeari iusto quodam pus-
dore teneretur, profectus
Tirynthem ad Megapen-
them Proeti filium, cum
regno uicissim commutauit,

καὶ ἡ μέδουσα ἐναρατομή-
θη. φασὶ δὲ ὅτι καὶ τὰς
καλλιὰς ἡδίσταται ἡ γαστήρ
αὐτῆς συγκρατῆται. πρὸς οὗς
δὲ μὲν δαναῖος, καὶ αὐτοῦ
μίδας ἐσθλὸν εἰς ἄρτος,
ἵνα ἀκείστον θείσῃται. ὁ
δὲ δεδοικώς τὸν χρησμὸν
ἄφελιπὸν ἄρτος, εἰς τὴν πε-
λασγῶν ἐχώρησε γῆν.
τὸν ταμῆα δὲ τῶ λαοῦ βασι-
λέως ἀδελφὸν καὶ τοιοῦτον
μὲν τῷ πατρὶ διατείνοντα
γυμνικὸν ἀγωνία, πῆγλιε-
το, καὶ ὁ πόρσευς ἀγωνισθῆναι
δείλων. ἀσωνιζόμενος δὲ, πέν-
ταθλον ἢ δίσκον ἢ ἢ ἀκεί-
στον πόδα βαλὼν, πῆγχε-
μα ἀπέκτεινεν αὐτὸν, αἰ-
σχύμενος δὲ τὸν χρησμὸν
πεπλοσμένον, τὸν μὲν ἀκεί-
στον ἔξω τῆς πόλεως ἔδει-
ξεν. αἰχμώμενος δὲ εἰς
ἄρτος ἐπαυλῶν ἢ τὸν
κλῆρον τῶ δ' αὐτῷ πεπλο-
σμένῳ, πῆγχετόμενος εἰς
τῆραν περὶ τὸν προίτου

καὶ δὲ μεγαπύνθῳ, ἡλλά-
 ξατο, τούτῳ τὸ ἄρτος αἰ-
 χίρῃσι . καὶ μεγαπύνθῳ
 μὴ ἐβασίλευσεν ἀργείων.
 5 πόρσεὺς δὲ τίρωδος, πρὸς
 τειχίσκας μίδειαν, καὶ μυ-
 κύναισ' ἐλπίοντο δὲ ὅς αὖ-
 θρομέδαις παῖδες αὐτῶ.
 πρὶν μὴ ἐλθῆν εἰς τῶν ἐλ-
 10 λάδα Πόρσην ὃν παρὰ κυ-
 φεῖ κατέλιπεν . ἀπὸ θυτοῦ
 δὲ τῶν πόρσων βασιλεύσας
 λέγεται γένεσθαι . εἰ μυ-
 κύναις δὲ, ἀλκαῶς, καὶ ἀέ-
 15 νελος, καὶ ἔλασ', μήτωρ τὸ
 καὶ ἡλεκρύων, καὶ θυγά-
 τῃς γοργόφον, ἣν πειρήνης
 ἔγαμεν . πάλιν ὅς ἀλκείως
 ἱππονόμης τῆς μελοικέως ἀμ-
 20 φιδύων ἐλπίοντο, καὶ θυγά-
 τῃς αἰαξώ . ἐκ δὲ μήτορος,
 καὶ λιοῖδης τῆς πέλοπος,
 ἱπποδῶν . ταύτην ἀρπά-
 σκας ποσειδῶν, καὶ κομίξας
 25 αὐτὴν τὰς ἐχινάδας νήσοις,
 μέγνυται, καὶ γένετ' αὐ-
 τῶν, ὅς ἦν κισσὸς τὰ φον, καὶ

Nam illi Persens Argos tra-
 didit, ac Megapenthes argiuo
 rum regno praeficitur. Perse-
 us uero Tirynthem adeptus,
 Mideamq; et Mycenae admi-
 nit. Porro ex Andromeda
 Perseus filios habuit ante,
 quam in Graeciam uenisset,
 Persem scilicet, quem apud
 Cepheum reliquerat. Ab hoc
 Persarum reges originem duc-
 xisse feruntur. At mycenis
 procreauit Ancæum, Sibe-
 nelum, Helam, ac Mastorem,
 et Electryonem, filiam infu-
 per Gorgophonem, quam Per-
 tieres uxorem duxit. Item ex
 Alceo, atque Hipponome Me-
 naeci filia nascitur Amphie-
 tryo, et Anaxo filia. De Me-
 store, ac Lysidice Pelopis fi-
 lia Hippothoe gignitur, quā,
 cum raptisset Neptunus, atq;
 in Echinadas insulas intus-
 sisset, comprimit: ex eaq;
 Taphium creat, qui Taphum
 solum colonos indu-
 xit habitaturos, quos Teles

boas quod procul à patria iue-
rit, appellavit. Sed ex Ta-
phio Pterelau natus est. Hinc
Neptunus aureo crine illius
capiti imposito, fecit immor-
talem. Ceterum Pterelai sep-
tē filij fuerunt, femina qui-
dem Comætho, at mares,
Chromius, Tyrannus, Antio-
chus, Cberfidamas, Mastor,
Eueres. Atq. Electryon dūta
matrimoniu Anaxone Alcei
filia, suscepit feminei qdē fe-
xus Alcmenā, mares aut. Stra-
tobatiē, Gorgophonū, Philono-
mū, Celæncū, Amphimachū,
Lysinomū, Cherimachū, Ana-
ktorē, Archelaū: sed post ho-
sce spuriū ex pbrygia mulie-
re Midea Licymniū. E sthene
lo uero, et Nicippe, quæ Pello-
pis fuit, Alcinoe, et Medusa
procreantur, mox etiam eide
Euristoeus natus est, qui My-
cenis imperauit. Nam quo
tempore Hercules gignendus
esset, tum Iupiter inter Deos
dixisse fertur, qui è Per-

σὺ λαοὺς Τηλεβόας ἐκεί-
λεισιν. ὃ π τηλοῦ τῆς πα-
τείδος ἔβη. ἐκ ταχίου δὲ,
παῖς Πτορέλαος ἐγένετο.
ἑξῆς Ἀθάνατον ἐπαῖνεσθαι
ἀποσεισῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ,
χρυσὴν ἐν δαίσι τέλεια, πᾶσι
λαῶν δὲ ἐγένοντο θυγα-
τὴς κομαιδῶ, καὶ ἄρρεσθαι
παῖδες, Χρόμιος, Τύραννος,
Ἀντίοχος, Χερσιδάμας. Μά-
στωρ, Οὐήρης. Πλεκτρυάων
δὲ γάμας τῷ Ἀλκμαίῳ θυ-
γατὸρά μιν Ἀλκμήνην, παῖ-
δας δὲ Στρατοβάτην, Γοργί-
ων, Φιλονόμον, Κελαι-
νόμον, Χερσίμαχον, Ἀμφι-
μάχον, Λυσινόμον, Κερσίμα-
χον, Ἀνάντορα, Ἀρ-
χέλαον. μετὰ δὲ οὐπίσθαι,
καὶ ἰόδον ἐκφρυγίαν γυναι-
κὸς μεδίαν Λικύμνιον. δε-
νέλου δὲ, καὶ Νικίπης τῆς
Πέλοπος, Ἀλκινόου, καὶ με-
δουσῆς, ὕδαρον δὲ, καὶ οὐρε-
σίδος ἐγένετο, ὃς καὶ μὴ κυ-
νῶν ἐβασίλευσεν. ὃ τε ὅτε
Ἡρακλῆς ἐμελλε γενεῖ-

ὄσαι, Ζεὺς αἱ θεοὶς ἔφθ,
 τὸν κ' ἄρ' ὑπὸ δαίμονος γέννησθαι
 σόμηνον τὸ π βασιλεύειν μου
 κωδῶν. ἡ ῥα δὲ ὄφρ' τὸν ζῆ-
 5 λον, εἰλ' ὅθι γαί' ἔπεισε τὸν
 μὲν ἀλκμήνης τόκον ἐδιδ-
 ραῖν. οὐρυδία δὲ τὸν δευ-
 λον παρεσκόβασε γέννησθαι.
 10 ἡλεκτρυόνης δὲ βασιλεύειν
 τὸς μυκωδῶν μὲν ταχίαν,
 οἱ π' ὀρελάου παῖδες ἐλ-
 λήντες τὴν μύθορον ἀρχὴν,
 τῷ μὲν πατρὶ αὐτῷ τῷ
 15 καὶ μὴ προσέχοντος ἡλε-
 κτρυόνης, ἀπὸ λαων τὰς
 βόας. ἀμυνομένη δὲ τῇ
 ἡλεκτρυόνης παῖδων, ἐκπε-
 λήσεως ἀλλήλοισ ἀπέκτει-
 20 ναι. ἐσώθη δὲ τῇ ἡλεκτρυό-
 νος παῖδων λικύμνος ἔπι-
 νέος ὑπάρχων. τῇ δὲ π' ὀ-
 ρελάου, οὐρην, ὅς καὶ τὰς
 ταῦς ἐφύλασσε. τῇ δὲ τα-
 25 χίαν οἱ διαφυγόντες, ἀπὸ
 πωδύσκων τὰς ἐλαθείσας
 ἑάσθ' ἐλόντες. καὶ π' ἔβαν

sei prole oriturus est, Myce-
 nis regnabit. Hinc Iuno per-
 suasit ob invidiam, Ilithyia,
 ut Alcmenes partum cohibe-
 ret; eamq; ut Eurysibaeus
 Sibenelei filius in lucem iam
 septimesis, proderet, sub-
 ornavit. Ad Eleetryonem au-
 tem Mycenis cum Taphio im-
 perantem Pterelai filij pros-
 feci, ab eodem Mastoris re-
 gnum duo materno repetunt,
 qui, quod ab eorum postulatis
 maxime abhorreret Ele-
 Etryo, ipsius boues abegerunt;
 Tum Eleetryonis filij uim ui
 repellentes, mutuo concursu
 perimuntur, at ex Eleetryo-
 nis liberis Licymnius, quod
 puer admodum esset adhuc,
 seruatur incolumis. Atqui
 ex Pterelai natis Euces, qui
 naucis asseruabat, super-
 stes fuit. Tum, qui de Ta-
 phijs euassissent, uela uento
 dederunt, & abactas secum
 boues Polyxeno Eliensium
 regi commendarunt. Ces

terū Amphitryo redēptas de Polyxeno boues Mycenae abduxit. Interea vero Electryo filiorum eadem alturus regno simul cum Alcmena filia in Amphitryonis potestatem tradito iurisiurandi religione illum prius adiecit, ut ad reditum usq; filiam uirginem seruaret intactam. Bellū enim contra Teleboas constare cogitabat. Is autem cum boues reduceret, earūq; una ausfugeret, in ipsam Amphitryonem, quam manibus forte clauam gestabat, immisit. Quae de bouis cornibus repulsa in Electryonis caput insiliens ipsum uita priuauit. Sthenelus itaq; hanc naetus occasionem ē tota Argiuorum terra Amphitryonem exegit. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Tirynthis ditioe potitus est; mox autem Perolus ad se filijs Atreo, Thyestaeq; accersitis Mideam commendauit. Amphib-

το τῷ βασιλεῖ τῆς ἡλείας πολυξίῳ. ἀμωκυῖον δὲ παρὰ πολυξίου λυτρώσας μίλος αὐτὰς ὕλασεν εἰς μὲν κύνην. ὃ δὲ ἡλεκῦον τοῖς τῆς παίδων δάνετον βουλόμηνος ἐκδικῆσαι παρδὺς τὴν βασιλείαν ἀμωκυῖον, καὶ τὴν θυγατέρα κλυμένην, ὁδομήσας ἵνα ἴομεν χρι τῆς ἐπανόδου. πρὶν αὐτὴν φυλάξῃ, στρατὸν εἰς ἀπὸ πηλεόσας διανοεῖτο. ἀρχαμετανοήτος δὲ αὐτῇ τὰς βόας, μᾶς ἑκδορούσης ἀμωκυῖον ἐπ' αὐτὴν ἀφῆκεν, ὃ μὲν χεῖρας εἶχε, ῥόπαλον. τὸ δὲ ἀγκυραυθὲι ἀπὸ τῆς κερῆτων εἰς τὴν ἡλεκῦτος καφαλῶν ἐλθὼν ἀπὸ κτενέας αὐτόν. ὃ δὲ λαβὼν τὰς τὴν τὴν πείρασιν ἀνέτελος, παντὸς ἄρτου ὀξέλασεν ἀμωκυῖον, καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς μυκωδν, καὶ τῆς ἡρώδους αὐτὸς κατέ-

χα· τὴν δὲ μίδεια μετὰ πεμ
 ψάμενος τὸν πέλοπος παῖ
 δας ἀφρέα, καὶ θυέσιν, πα
 ρέβθο τούτοις, ἀμφιτρύων
 5 δὲ σὺν ἀλκμήνῃ, καὶ λικυ
 μνίῳ πῖρα γένόμενος ἦν. οὗ
 βασιλῆος ὑπὸ κρείοντος ἡγή
 ῃσιν. καὶ δίδωσι τὴν ἀδελ
 φὴν περὶ μῆδην λικυμνίῳ.
 10 ὁλεζούσης δὲ ἀλκμήνης γα
 μνήσασθαι τῷ τῆς ἀδελ
 φῶν αὐτῆς ἐκδικήσαντι τὸν
 δαίκατον, ὑποσχόμενος ἦν
 15 τῇ λεόασ· σφατθῆναι ἀμ
 φιτρύων, ἢ πῖρα λαίε συμ
 βάλλεσθαι κρείοντα. ὃ δὲ,
 ἔφην, σφατθῆναι ἐὰν πρότε
 ρον ἐκείνης τὴν κατὰ μίαν
 20 τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ.
 οὐ φείδε γὰρ τὴν κατὰ μίαν
 ἀλώπεξ θηρίον. ὑποσάν
 τος δὲ ὅμως, εἰ μετὰ μίον ἦν
 αὐτῇ μὲν τίνα κατὰ λα
 βεῖν. ἀδίκου μίονος δὲ τῆς
 25 χόρας, εἴα τῆς αἰσῶν παῖ
 δας οἱ θεοὶ κατὰ μῆνα
 περὶ τῆς αὐτῆς. πολ-

tryo uero cum Alcmena, et
 Licymnio Thebas profectus
 à Creonte fuit expiatus, ac
 Perimedem sororem Licym
 nio tradit. Interea uero Alc
 mene diffitante ei nupturam
 se esse, qui fratrum suorum
 interitum ulcisceretur.
 Tum Amphitryo pollici =
 tur, aduersus Teleboas se bel
 lum moturum, Creontem
 quoq. ad id sibi socium ad
 uocauit. Tum is socium
 se belli fore inquit, si pri
 us ille Cadmiam à uulpe li
 beraret, nam fera uulpes
 Cadmiam de uulstarat. qui,
 et si recognouisset, fati cau
 tum erat, eam à nullo
 unquam mortalium captam
 iri. Interim, dum fines
 ab hostibus diripiuntur,
 vnum ex urbanis puerum
 Thebani ad mensus Cura
 riculum ipsi multos rapi =
 enti ne hoc fieret oppo =
 fuerunt. Igitur Amphit
 ryo Athenas profectus ad

Cephalum Deionei filium
hunc Teleboarum spolio=
rum partē promissa, in=
duxit, ut in uenationem ad=
duceret canem, quem Pro=
cris ē Creta sumptum à
Minoe, duxerat. Cui fa=
to concessum fuerat ut quam=
cumq; feram infestaretur,
occideret. Quamobrem Ca=
nem, cui Laelapi nomen fuit,
cum vulpem insequitur, Iupis
ter utrumq; lapides effecit.
Amphitryo Cephalum à Tho=
rico, qui Atticæ terræ po=
puli nomen est, belli socium
habens, et de Phocensibus Pa=
noreum, ab Elusa Argi=
uorum Eleum, à Thebis Cre=
ontem, Taphiorum insu=
las deuastat. Verum Pte=
relaus donec in humanis fuit,
Taphum capere nunquam
potuit. Post, ubi Co=
meithō Pterelai filia Am=
phitryonis amore inflam=
mata est, aureum de pa=
tris capite capillum pro se=

λούς ἀρπαξούση, τῷ τ' εἰ=
μὲν γέλοιτο. ἀπαλλαγεῖς δ' ἐν
ἀμφιρύτων, εἰς ἀθήνας
πρὸς κέφαλον τὸν θυτιονέως
σωτέπειθαι ἢ μῦθεϊ τ' ἀφ' 5
τηλεβοῶν λαφύρων ἄγειν
ἢ τὴν θήραν τὸν κύνα. ὅς
πρόκεις ὅ γαλιν ἐκ κρήτης
παρὰ μίνωος λαβοῦσα. ἢ κ
δὲ καὶ τὴν πεπερω- 10
μλίον πᾶν ὃ, π αὖ δίακη,
λαμβάσκειν. διακομλῆς δ' ἐν
ἑσπέρῳ τῷ κυνὸς τῆς ἀλώπε=
κος, ζούς ἀμφοτέρωσιν λί=
θοῖς ἐποίησαν. ἀμφιρύτων 15
δὲ ἔχων ἐκ μὲν θυτικῆς τῆς
ἀπ' ἰκῆς κέφαλον συμμα=
χούσας. ἐκ δὲ φωκέων πα=
νοπίαν. ἐκ δὲ ἑλδος τῆς ἀρ=
γείας ἔλασαν τὸν πόρσιως. 20
ἐκ δὲ θυζῶν κρείοντα, τὰς
τῆς ταχίων γένους ἐπόρ=
σει. ἄχρι μὲν οὖν ἔξῃ πῆρ=
εῖλακος, οὐκ ἐδύνατο πῶν τὰ 25
φορὲς εἶναι. ὥς δὲ ἡ πῆρε=
λαὸν θυγάτηρ κομαιδῶν ἐ=
ραδιῖα ἀμφιρύτωνος, τὴν

5 χρυσὸν τεῖχε τῷ πατρὸς ἐκ
 τῆς κεφαλῆς ὄζειλθο. πῆ
 10 βελάου τελευτήσαντος, ἐ-
 χειρώσάτο τὰς νύκτας ἀπα-
 15 ρας. τῷ μὲν δὲ κυμαίνων,
 κτείνασα μολύβδον. καὶ τῷ
 λείαν ἔχων, εἰς θήβας ἔ-
 20 πωλεῖ, καὶ τὰς νύκτας ἐλίου,
 καὶ κεφαλῇ δίδωσι. καί-
 25 κείνοι πόλεις αὐτῆς ἐπιανύ-
 μοις κτίσαντες, κατὰ κη-
 30 ραν. περὶ δὲ ἀμολύβδον
 πρᾶξιεν ἔσθαι εἰς θήβας,
 35 ἔσθαι δὲ νυκτὸς ἐλάνων, καὶ
 τῷ μίαν τετραλασιόσας
 νύκτας ὁμοίως ἀμολύβδον
 40 γινόμενος, ἀλκμήνησιν οὐ-
 νάσθαι. καὶ τὰ γινόμενα πρᾶ-
 45 τηλέβοων διηγήσάτο. ἀμ-
 50 ολύβδων δὲ παραγινόμενος
 ὥς οὐκ ἔδρα φιλοφρονε-
 55 μιν περὶ αὐτὴν τὴν γυναι-
 60 κα, ἐπινδάνθη τῷ αἰτίαν,
 εἰπούσης δὲ, ὅτι τῇ περὶ
 65 58 νυκτὶ πρᾶξιεν ὁμοίως αὐ-
 τῇ συγκεκριμένηται. μάστι-
 70 γαι πρᾶξιεν τριεσίου τῷ γινο-

cuit, Inde Iteretate morte,
 infecuta omnes ad unam ins-
 575ulas subegit Amphitryo.
 qui interfecta post Come-
 thone, capitis spoliis The-
 580bas renaugat. & insulas
 Eleo, Cephaloq, tradidit.
 Mox illi conditas sibi co-
 585gnomines urbes habitatum
 commigrarunt. Prius aus-
 tem, quam Amphitryo The-
 590bas redisset, per noctem Lu-
 piter ad Alcmenam contem-
 dit, cum qua trinoctio fa-
 595cto mutatus in Amphitryo-
 nis viri formam, concu-
 buit. Quæq; aduersus
 600Teleboas gesta essent, om-
 nia recensuit, ubi vero
 Amphitryo redijt, ac se à
 coniuge negligentius excu-
 605pi uidet, ab ea huiusce rei
 causam postulat, cui, cum
 Alcmena respondisset, quòd
 610reuersus priore nocte se-
 cum concubisset. A Ti-
 615refia Iouis cum uxore con-
 cubitum factum resciscit.

13.

APOLLO DORI

Nativitas Alcmena vero duos peperit filios, Ioui quidem Herculem una nocte grandio-
Hercules rem, atque Amphitryoni
Historia Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses na-
Epis. Legimus tus esset, Dracones duos in-
Vol. usitatae magnitudinis Iuno
vide de infantem perdituros in le-
matte ctum demisit: Alcmena Am-
Epis. inf. phitryonis opem implorans
pag. 80 Hercules in pedes ere-
 ctus utraq; manu constri-
 ctos ipsos necavit. Ceterum
 Pherocydes ait, Amphitryonem,
 dum, uter esset eius de pueris
 filius, scire uellet, dracones
 bosce in cunas, lectumue inie-
 cisse: quo facto Iphicles plane
 in fugam ire conatur. At
 Hercules immotus stetit:
 atq; ita Iphiclem ex ipso
 genitum cognovisse refert.
 Hercules currus agitare ab
 Amphitryone, luctandi au-
 tem artem ab Autolyco, et
 ab Euryto sagittandi ratio-

μῆν τῷ διὸς σωσῆσαι. ἀλ-
 κμήν δὲ δύο ἐγέννησε παῖ-
 δας. διὲ μὲν Ἡρακλέα μᾶ-
 τρυκτὶ πρεσβυτέρου, ἀμω-
 ῖῳ δὲ Ἰφικλέα. τῷ δὲ
 παιδὸς ὄντος οὐκ ταμνωαία,
 δύο δρᾶκοντας ὑποδμεγέ-
 δεις ἦρα ὡς τὴν δυνῆν ἐ-
 πμαθε διαφθαρεῖναι ἔβρε-
 φος δέλουσα. ἐπιβοωντὶς
 δὲ Ἀλκμήνης ἀμωκρύωνα,
 Ἡρακλῆς διαλαστὴς ἄγχιον
 ἐκατόρ' αἶς ταῖς χερσὶν αὐ-
 τῷ διέφθειρε. Φερειδῆς
 δὲ φησὶν ἀμωκρύωνα βουίς
 λόμλων μαθεῖν, ὁ πότρος
 ὦν τῆς παίδων ἐκείνου, τῷ
 δρᾶκοντα εἰς τὴν δυνῆν
 ἐμβαλεῖν. καὶ τῷ μὲν Ἰφ-
 κλείῳ φυγόντος, τῷ δὲ Ἡρα-
 κλείῳ ὑποσαίνῳ, μαθεῖν,
 ὡς Ἰφικλῆς ὅζ' αὐτὸν γελῇ-
 ται. ἐδιδάχθη μὲν Ἡρακλῆς
 ἀρματοπλάττειν μὲν ὑπὸ
 ἀμωκρύονος. παλαίειν δὲ,
 ὑπὸ τῷ αὐτολύκου. το-
 ξόειν δὲ, ὑπὸ εὐρύτου. ὁ-

πολομαχεῖν δ', ἔπειθ' ἡγή-
 σθρος. κινδάρωδιν δ' ὑπὸ
 λίνου. οὐτος δ' ἦν ἀδελ-
 φὸς Ορφέως. ἀχιλόμενος
 δ' εἰς θήβας, καὶ θη-
 βαῖες γλνόμενος ἔπειθ' ἡρα-
 κλείῳ τῇ κινδάρῃ πολυ-
 χεῖς ἀπένεινε. ἐπιπλήξα-
 τα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπὲρ
 10 κτείνει. δίκλῳ δ' ἐπαγόν-
 των πινῶν αὐτῷ, φόβου, πα-
 ραίεργον νόμων ῥαδαμαί-
 νουσι λέγοντος, ὃς αἰ ἀμύνε-
 ται τὸν χειρὸν ἀδίκων ἄρ-
 15 ξειπ, ἀδιδόν εἶναι. καὶ
 οὐτως ἀπηλάθη. διείξας δ'
 ἀμολύων, μὴ πάλιν τι
 ποιήσει τοιοῦτον, ἐπέμψεν
 αὐτὸν εἰς τὰ βουφόρβια.
 20 καὶ κείνῳ τρεφόμενος μεγάλῃ
 τέ, καὶ ῥώμῃ, πάντων δυν-
 στεγαν. ὃν δ' καὶ θιωρη-
 θεὶς φοβερὸς ὅτι παῖς διὸς
 ἦν. περὶ ἀπὸ χυαῖον μὲν γὰρ
 25 εἶχε τὸ σῶμα. πυρὸς δ' ὅζου
 ὁ μμάτων ἐλαμπιναῖ γλυν.
 οὐκ ἐσέχει δ' οὐτε ὄξυς, οὐδ'

nem à Castore sub armis ex-
 erceri, demum à Lino Cui-
 baram didicit. Is Orphei
 frater fuit. Quia cum Thebas
 commigrasset, ac Thebanor-
 um civium numero allectus
 fuisset, cithara percussus ab
 Hercule, interijt: quod ab eo
 uelut præceptore uapulasset,
 ira succensus interemit, cui
 cum quidam diem dicerent, et
 cædis, et commissi criminis
 postularent, ille contra Rha-
 damanthei legem recitans eius-
 modi, qui manibus iniustis im-
 pante punierit, insons esto, &
 huc in modum Hercules euasit
 icolumis. Veritus aut Amphi-
 tryo, nequid iterum eiusmodi face-
 ret, eum ad bovis armenta amada-
 uit, ibique dum educatur, et corpo-
 ris, et uirtutis præstantia ceteris
 omnibus antecellebat, Adhuc uisus
 terribilis erat, nepe Iouis filius,
 quiq; cubiti corporis, quatuor
 or erat altitudine. Igneum ex o-
 culis splendorem effundebat, nec
 frustra aut ab arcu sagittas ex-

mittebat, aut iaculo feriebat. qui, cum inter boum armenta esset annum ugens decimum ostentauit leonem. Cithærone interfecit. Hic è Cithærone impetu facto, Amphitryonis, ac Thestij boves, dissipabat. Is autem Thestius priensium rex erat, ad quem, leonis. Minus occidendi ergo se contulit Hercules; apud quem dies quinquaginta exseptus hospitio permansit. Huic, quod per diem uenatam eunti noctibus singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnæi filia natus habebat, qui summa ope nitebatur, ut Herculis semine repletæ oēs sibi nepotes procrearent. Hercules unam, eandemq; sibi supponi puellam existimans cum omnibus iandem conuit: ac subactis suis uiribus leonis pellem sibi induit, et huius hiatu galæ loco habuit, redeunti uero illi

οὐτε κινούμενον. οὐδὲ τῆς βουκολίῳ ὑπάρχον ὀκτωκαίδεκάτης, τὸν κίθαϊρῶνειον αἰεὶ λεόντα. οὗτος ὀρμώμενος ἐκ τοῦ κίθαϊρῶνος, ταῖς ἀμειψύωνος ἐφθάρει βόας, καὶ τὰς θείων, βασιλὺς δὲ ὅν οὗτος διαπιδν, πρὸς ὅν ἀφίκετο ἡρακλῆς ἐλεῖν βουλόμενος τὸν λεόντα. ὁ δὲ, αὐτῷ ἐξενισθεὶς πεντήκοντα ἡμέρας. καὶ ὅς τιμὴν θήραν ἐξιώντι νυκτὸς ἐκείνης μίαν σκυδύναξε θυγατῆρα. πεντήκοντα δὲ αὐτῷ ἡβαν ἐκ μεγαμύδης γεννημένην ἀρναίου. ἐπαύδαξε ὅς παῖς ἡρακλέους τεκνοποιῆσθαι. ἡρακλῆς δὲ μίαν νομίζων εἶπεν τὴν αἰετὶ σκυδύναξομένην, σκυδύναδε παύσαις. καὶ χειρῶσάμενος τὸν λεόντα, τὴν μετὰ θορὰν ἡμειψάσθαι, τῷ χάσματι δὲ ἐχρήσθαι κόρυδι. αἰακῆ μύθοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας

10 *ἄλλοις, σκωίνεσσι πεν κίρμυς*
πρὸς ὀρίγτου πικροδράκτος
ἵνα πρὸς θυβαίαν τὸν δασ
μὸν λάβωσιν. ἐπὶ λαῶν δὲ
 20 *θυβαῖοι τὸν δασμὸν ὀρίγιν*
δι' αὐτίκα τίνθη. καὶ ὕμνων,
τῆς μινυαδὸς βασιλέα λίβα
καὶ αὐτὸς Μεσσηνίως Ἡνιάχης,
ὄνομα Ἐφιδύρης, εἰ ὁ γ' ἔχῃ
 30 *ποσειδῶνος περικλῆι τιφά-*
σκεῖ. ὁ δὲ, κομμοδῆς εἰς ὅρχο
μλὸν ἡμεδαυὲς, ἐποικητῆς
πλὸν τῆς ὀρίγιν τῷ παιδὶ
 40 *ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον αὐ-*
τοῦ. στρατοὺς μλὸς δὲ ὀ-
ρίγινος ἑδὲ θήβας κτείνωσ'
οὐκ ὀλίγους, ἐπεὶ ἔατο με-
θ' ὅρκων ὅπως πέμπωσι
 50 *αὐτῶν. θυβαῖοι δασμὸν ἑδὲ*
εἴκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτος ἐκ
τὸν βόας. ἑδὲ δὲ τὸν
δασμὸν τὸν κέρυνας εἰς θύ-
βας ἀπὸντας σωτικῶν,
 60 *ἡρακλῆς ἀλωβόσατο. ἄρα*
 70 *περὶ γὰρ αὐτῆς τὰ ὄτα,*
καὶ τὰς εἴνας, καὶ εἰς τοὺς
εἰων τὰς χεῖρας. δέξας ἑκ

illi à venatione Ergini legati
 missi à Thebanis tributum, ac
 Etigal'ue exacturi obuiam fa-
 cti erunt. Thebani vero Ergi-
 gino hanc ob causam uel ligas-
 les, tributarij'ue erant. Glyz-
 menon Mimiarum regē Me-
 naeci auriga, cui nomen fuit
 Perieres, lapidis idē in
 Onchesto Neptuni luco ual-
 nerat, et huc Orchomenum
 senimortuus delatus, ac mor-
 ribundus. Ergino filio mor-
 tem suam ulcisci iubet. Ergi-
 nus itaq; ingenti cum exerci-
 tu contra Thebas profectus,
 non paucis trucidatis pacem
 demum iureiurando stabili-
 tam Thebanis dedit ea lege,
 ut ij ad annos uiginti boues, et
 iam quotannis tributi nomine
 ad eū mitterēt. Hercules, lega-
 tos ad id tributū petendū The-
 bas aduenies forte quadam
 obuiam habens, ignominia af-
 fecit, defecit auribusq; et na-
 ribus quoq; et funiculis suas
 yis collo manus circunligans,

bus; inquit, Erginus; et Minys tributum nepotato. Quas ob res indignatus Erginus in Thebas bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, ex bello praefectus Erginum quidem obtincauit, Minys autem in fugam vertit, ac his Minyas geminatum tributum Thebanis pendere speravit. quo bello cum fortissime pugnaret, Amphitryo interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem praecclare gestam naturam maximam filiam, Megaram uxorem accepit, de qua filios tres Thestimachum, Creontiadem et Deicontem habuit. Iunioem vero filiam Creon Iphiclo, qui iam Lolas am filiam ex Automedusa Alcaeo filia, susceperat, coniugavit. Rhadamantibus autem Louis filius post Amphitryonis caedem Alcmenam duxit. quiq; Ocalem Betotie in exilium eiecit, huius habitatum concessit. Hera

ραυχάλας, ἔσθ' αὖτε φέρει
 τῇ καὶ μινύσας δεισμὸν κα-
 μάξουσιν· ἐφ' οἷς ἀγαναιτῆς
 ἐστράτευσε, ἐς Νιόβαν· ἥρα
 κλῆς δὲ, λαβὼν τὸ πλοῦς,
 ῥ' ἀθηνᾶς, ἢ πολεμάρχῃ,
 ὄρνιθον μὲν ἐκταίει· οὗν δὲ
 μινύσας ἐπέβη· καὶ τὸν
 δεισμὸν διπλοῦν ἀνάγκασεν
 Νηλεΐοις φέρειν· στυγὴ δὲ
 καὶ μάχῃσι ἀμειβόμενα
 γλυκίως μαχόμενον τελευ-
 τῆσαι· λαμβάνει δὲ ἥρα-
 κλῆς πρὸ Κρείοντος αἰεσίῃσιν
 τὴν προσβυτάτην θυγατέ-
 ρα μέγαρκα· ὃς ἔξ αὐτῇ
 παῖδες γένοντο τρεῖς· Ἰφί-
 είμαχος, Κρεοντίδης, δῖος
 κῆον· τὴν δὲ νεοπέρσας θυ-
 γατῆρα, κρείον ἰφίκλω δίδω-
 σιν· ὃ δὲ καὶ δαΐδαον ἔχον
 τι ὅζ' αὐτομεθούσης τῆς ἀλ-
 κείδου· ἔγχευε δὲ καὶ αἰλ-
 κμήνῳ, μετὰ τὸν ἀμειβόμε-
 νος Ναιάκτον, διὸς καὶ ῥα-
 δάμαχον· κατόκει δὲ εἰς
 ἀκαλίστην τῆς Γηωπίας· τοῦ

faciliter. Ad postremum uero
 reperiatis arumnia ipsum
 immolante donatum in praedictis.
 Id ubi Hercules accipit,
 Tirythem commigra-
 uis, quicquid ab Burysthea
 iubatur, exiebat. Pnia
 mueratque illi Nemei leonem
 pellen afferre iubet: id uer-
 to, animal Typhona ge-
 nitum, immolnabile fuit.
 Hercules contondens in leonem
 Cleonas peruenit, ubi
 Molerebus nix, qui manibus
 suis uictu sibi quaeritabat, ip-
 sum hospitio excepit: Cuius
 hostiam, immolare uolenti,
 eam ad diem effugamā ei fer-
 uare iubet. Nam, si de uenas-
 tione incolumis reuertitur,
 Ioui eam seruatori mactaret.
 Si uero occubuerit, sibi tū ue-
 lui Heroi iscrias ageret. Post,
 ubi in Nemeā peruenit, quasi
 tuusq; leonē reperit, ac sagit-
 tis illum prius impetuit. Ut ne-
 ro nullis posse uulneribus occi-
 di cognouit, protenta claua se-

dege ἐπιπλάειν. καὶ ὁπλο-
 ῖσιν τῶν ἄλλων σπανίως
 ὀρίτων, ἀδύνατον αὐτῷ
 εἶσθαι. ὅτε αὐτοῦ οἱ
 Ἡρακλῆς, εἰς τὴν αὐτῆς
 καὶ τὸ προσπαθῆναι οὐκ
 ἀρῶντος, ἐπέχει. πρὸς τὸν
 μὲν οὖν ἐκίταται αὐτῷ, ὅ-
 τε κεραι αὐτῶντος τῷ ὀφθαλ-
 μοῖς. ὅτε δὲ ξέροντες οὐ
 ἄλλοι ἐκ τῆς αὐτῆς γέν-
 νησιον. παρὰ μὲν οὖν αὐτῷ
 τὸν λέοντα, εἰς κλεινὰς ἔλα-
 δε, καὶ φοίξεταί πρὸς αὐ-
 τῷ χερσὶν μολόχῳ. καὶ ὁ
 δύνειν ἴσθαι δέοντι, εἰς ἡμέ-
 ραν ἔφην τῆς αὐτῆς
 καὶ αὐτὸν μὲν αὐτῶντος
 σῶος ἔπανε λῆθι, οἱ σῶ-
 ρει δύνειν, ἐὰν δὲ ἀπὸ δύνειν,
 τότε ὡς ἡραὶ εὐαγίζαν. εἰς
 δὲ πρὸς νημέα ἐκκλόμενος,
 καὶ τὸν λέοντα μετὰ θύας,
 ἐτίθεισε πρὸς τὸν. ὡς δὲ
 ἔμαθον ἄλλοι οὐκ ὄντα, αὐτῶν
 τεινάρητος τὸ ῥόπαλον ἐ-
 δίδου, συμφυζόντος δὲ εἰς

libi, postquam ab Eurystheo
expiationem esse consecutus,
habuit. Porro secundum
dicentis ceruicem Hydram Lere
nam obtruncandam impera-
uit. Hac intra paludem Lere
nam emutita plura omnia et
caephestia eruptione facta dis-
perdebant, in pectora, et in agros
feriebant. Hydra mīsa carpe-
ris magnitudinis fuit, nouē ca-
pitū. unum, quatuordecim mor-
tuū obnoxia fuisse dicuntur.
quod autē omnium medicū erat,
āmortale fuisse ferunt. Hercu-
les igitur, curru conscenso, Iox-
lus virige opus us ad Leren
cōtendit, quō cū peruenisset, et
quos sistit, Hydram in tumulo
quodā natus, per Amyntones
fontes, ubi ea latitare cōsueue-
rat, quā cū ignitis sagittis ipse
pesset, de latebris exilire cōpua-
lit. Egressa itaque ipsam manu
prehēsat, prehēsamque tenet, ea
vero pedibus statim circumplis-
ta cōhibebatur. Hercules ea
per cōtundens claua, nequic-

περ' ὀφρυδιῶς καὶ δακρυῶς
καὶ κατ' ὅκον. Διὸ τὸ ροῦν
δὲ ἄδ' ὅλον ἐπέταξε αὐτῷ
τίς δ' ὀφρυδιῶς ὅσῳ κατ' ὅκον
καὶ. αὐτὸν δὲ κατὰ τὴν λα-
ρὴν εἰς ἐκτακτὴν, ἐξ ἧς
καὶ εἰς τὸ πᾶν, καὶ τὰ
τε λαοκίματα, καὶ τὴν χεῖ-
ρα δὲ φέρει. εἰς δὲ ἡ
ἐξ ὅσων αὐτὸν μὴ τὸν αὐτὸν
καὶ φάλας ἐξ ἧς αὐτὸν αὐτὸς
μὲν ἀκτὴν, ἀντιπῆς, τὴν δὲ
μὲν σὺν, αἰδάνεας ἐκτακ-
τῶν αἰσθητῶν ἐκτακτῶν
λαοκῶν, παρελθὼν εἰς τὴν
λαοκῶν. καὶ τὸν μὲν ἑτακ-
τῶν, τὴν δὲ ὑπὸν. ὅ-
σων αὐτὸν τὸ πᾶν, πᾶν τὰς
πυλὰς τῆς ἀμυμονέως, ὅπου
ἐκτακτῶν αὐτὸν ὑπὸν, ἐκ-
τῶν ἐκτακτῶν περὶ φάλας,
ὑπὸν καὶ ἐκτακτῶν. ἐκτακ-
τῶν δὲ αὐτὸν κατὰ τὴν
κατὰ τὴν. ἡ δὲ διὰ τὸν τὴν
πᾶν ἐκτακτῶν το πᾶν. 25
καὶ. τὸν ἑτακτῶν δὲ τὰς
κατὰ τὴν κατὰ τὴν, οὐδὲ

ἐνὶ τῇ αἰσχύρῃ· καὶ ὅς τινος
 κατὰ φύσιν καὶ καλῶς, οὐ
 αἰσχυρὸν, ἐπεὶ καὶ δειλὸν
 καὶ κενὸν τῇ ὕψει· ἐπεὶ δὲ
 5 γὰρ δίδουσι τὸν πόδα, οὐ
 εἴς τινος ἀρχαῖον, ἐπεὶ
 ἀποτῶ καὶ αὐτὸς βοῦν, οὐ
 τὸν ἰάλαον· ὅς μὲν οὖν πῶς
 ταπρὸς τῆς ἐργῆς ὅ-
 10 λος τοῖς δαίμοσι ἐπικαλεῖται
 τῆς αἰσχυρῆς τῆς αἰσχυρῆς
 μίαν καὶ φανερὴν ἐκάλει
 αἰσχυρῆς, κατὰ τὴν τὸν πό-
 15 πον τῆς αἰσχυρῆς καὶ φαν-
 20 ρῆς πεινιόμηνος τὴν αἰσχυ-
 ρῆς ἀρχαῖον καὶ τὴν ἐ-
 νὶ βορείῃς ἐπὶ τῇ πόσει
 πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν
 25 ὁδὸν λαοῖς εἰς ἐλπίδα·
 30 τὸ δὲ σῶμα τὸ ὕψος αἰσχυ-
 ρῆς, τῇ χαλῇ τὸν οἶτον ἐ-
 βαλεν· ἀρῶν οὖν δὲ ἐφῆ-
 35 μὲν δὲ ἐν κατὰ τὴν μῦσιν εἰ-
 τοῖς δαίμοσι τὸν αἶθρον· οὐ
 40 γὰρ μόνος, ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῖς
 45 λαοῖς τῆς ὕψος πεινιόμηνος
 50 πρὸς τὸν αἶθρον ἐπὶ ταφῇ

quam claborabat, namque uno
 confuso, duo subsistebantur.
 Insuper Hydra peruersa cor-
 poris Cancer admonso Heron
 in pede opem serebat, quae cir-
 ca interfecto cancre, Iolaio, de
 ipse opem implorat. Qui
 cum proximae syluae partem
 succendisset, ignitis arboribus
 renascentia Hydra, capitum
 uris inmodum renascentium
 capitum quis fulcorum prae-
 behat: victor caput illud mor-
 ti, haud abnoxium recisum
 desodit, et in ingentis ponderis
 lapidem superimpofuit.
 secum iam, quo per Larnam
 Eleentem ductis. Adhuc Hie-
 dra corpore minutissime con-
 ciso sagittas eius, felle tinxit.
 At Eurystheus hunc Hercu-
 culi laborē duodecim ærwno-
 nis annumerandum esse negauit.
 Propterea quod Hercules
 non solus: sed Iolaio ad-
 iumento Hydram superauit.
 Tertium vero facinus
 hoc illi gerendum imponis.

ut amicum totum Myce-
nas uiam adferret. Erat n.
ad Oenoei curatis cornibus
insignis aeneas Dianae sacra,
Quo circa Hercules, quod
eam neq. occidere, neq. uul-
neribus afficere uellet, an-
num totum est infecutus. Por-
tea uero, quam fera Hoteu-
lis persecutione laxatum se
esse sensu, in Artemisium
montem confugit, & illinc ad
Ladenon amnem, quem cum
iam iam arduatur effect, sa-
gitta percussam cepit, bu-
meris sublatam ferens, &
per Arcadiam iter agebat,
cui, cum Apolline Diana si-
mil obuiam facta, ceruam re-
cepit, atq. Herculem quod
sacram sibi animal occide-
re uoluisset, obiurgauit, tum
illo necessitate rei damnata
Barystheum auctorem rei su-
isso affirmant; placata Deae
iracundia, feram uiam ad-
duc Mycenae importauit.
Quartum inde ei certamen

αὐτῷ, πλὴν κατέστην ἑλπίσιν
εἰς μυκῆνας ἔμπεδον εἰσγ-
καῖν. ἦρδε' ἢ ἑλαφὸς ἐβ' οἰ-
νήν χυρσέκερος ἀρπύμενος
ἰσπελὶς διὸ καὶ Γουλόμηνος αὐ-
τὴν ἠρακλῆος μὲν αὐτέλειν,
μὲν τ' ἰδόντι, στυγερὰ βλάστη-
λον εἰσαυτὸν. ἐπεὶ δ' ἐκεί-
μεν τὸ ἰσπελὶς τῆς διόφει,
στυγερὰ βλάστη εἰς ὄρεος τὸ λεῖτο
γῆρας αὐτὸν μετόδον ἑκαί-
δου δ' ἰδὼν τὰ μὲν λάβοντα,
καὶ ἰσπελὶς διαβαίνον μέλα-
λοντα, τὸ φόνος στυγερὰ κα-
θε- καὶ ἰσπελὶς αὐτὸν τὸ δ' ἰ-
μεν, δὲ τ' αὐτὸν αὐτὸν τὸ δ' ἰ-
μεν. μετὰ ἀφ' ἡλῶνος δ' ἰ-
αὐτὸν μετὰ τὸν γῆρας αὐ-
μεν. καὶ τὸ ἰσπελὶς ἰδὼν αὐ-
τὸν μετὰ τὰ κατὰ μέμεν
τὸ δ' ἰ- αὐτὸν μετὰ τὸν γῆρας
τὸν αὐτὸν γῆρας, καὶ τ' αὐτὸν
εἰπὼν θύρα δ' αὐτὸν γῆρας,
πρῶτον τὸν ἰσπελὶς τ' ἰ-
τὸ ἰσπελὶς ἐκόμεν ἑμ-
πρῶτον εἰς μυκῆνας. Τέταρ-
τον αὐτὸν ἐπὶ ταξίᾳ αὐτῇ

ἡμῶν καὶ περὶ ζῶν-
 τα κομίζην. ὅτε δὲ τὸ θυ-
 ρὸν ἔστηκ' αὖτε ψαλῖδα, ὅρ-
 μαιμῶν ὅς ὁρῶν, ὃ καὶ λεύ-
 σιτι ἐφ' ἑκατόν. διδρῆχμῶν
 ἢ πολὺν ἐπὶ σταυρῶν καὶ
 ταύρων φόλῳ σιλιῶν, καὶ
 νύμφης μελίσσας πᾶσι. οὐ-
 πος ἡρακλῆς μὲν ὁππᾶ ἤρει
 οὐχὲ τὰ κρέα. αὐτὸς δὲ ὡ-
 μοῖς ἐχέοντο. αἰτοῦντος δὲ
 αἰτὸν ἡρακλῆος, ἔφη δὲ δοῦ-
 κέναι τὸν κοινὸν ἢ καὶ τῶν
 βῶν αἰδοῖσθαι πίνον. διαρρεῖν
 δὲ παρακαλῶσά μιν ἡρα-
 κλῆς, αὐτὸν ἠνοίξε. καὶ με-
 τ' οὐ πολὺ δὲ τῆς ὀσμῆς αἰ-
 ῶσθαι ἤρῃσαν αἰκέντων
 βοῦν. πῆδαις δ' ὀλισμῆσαι, καὶ
 οὐκ ἄλλαις ὡς τὸ τῆς ἀέλου
 ἀπὸ λαίον. οὐ μὲν οὖν πρὸς
 τοῦ πολὺν ἔχοντας ἔσω πα-
 ρελθεῖν, ἄγχιον, καὶ ἄστυον,
 ἡρακλῆς ἐρεῖξας βαλῶν
 δαλῶν. τὸν δὲ λαιπὺν ἐπὶ
 ἔδρῳ δῶκων ἄχρι τῆς μα-
 λῆας. ἐκείθεν δὲ πρὸς χεί-

impetavit, Brymanthium, Ac-
 prum ad se vivum f. rat.
 Hac autem fera Psophidem
 usq; ab Brymanthio monte
 prorumpens, Hercules itaq;
 Phocem intereundum à Pho-
 lo centauro Sileni, ac Mellie
 Nymphæ filio hospite excis-
 pitur. Hic hospiti costas car-
 nes edendas apposuit. Ille de-
 to crudis usque mialui. Her-
 culi interim vinum poscenti
 mereri se, inquit, commune
 centaurorum dolium relinere;
 ac bono illum esse animo
 Hercules iubet, ac ipse do-
 lium releuit. Neq; ita multo
 post; centauri quod vinum
 subolussent, affuere lapidibus
 armati, et abiecerunt in Thola-
 antum irrumpunt. Et quibus
 Anchium, et Agrium, quod
 primi intrare Spelæum ausi
 fuissent. Hercules accensis
 torribus percussos evertit: re-
 liquos autem ad Maleam usq;
 sagittis persecutus est. Inde
 vero ad Ckrontem confus-

gere, qui à Lapithis cecidit
 e Pelio monte, ad Maleam
 habitabat. In hunc Hercu-
 les, cum circa delapsos centau-
 ros sagittis impeteret, telum
 emisit, quod delatum per Bla-
 ci Brachium in Chironis genu
 infigitur. Tum Hercules tri-
 stitia affectus accurrit, ac sa-
 gittam extrahit, datamq; à
 Chirone remedium vulneri
 imposuit, ille uero irremedia-
 bili vulnere sauciatus in spe-
 laeum se recipit, quod in eo ui-
 ta excedere uellet, qui, cum
 per immortalitatem, qua do-
 natus erat, minime interire
 posset, tamen Prometheus Lo-
 uis permissu, immortali-
 tatem adepto Chironis loca,
 tandem esse desit. Cetera
 uero Centaurorum multitu-
 do, alius alio ex fuga sese
 receperunt. Nec desuerunt,
 qui in Maleam montem con-
 fugerint, Eurytion uero in
 Tholoen, atqui Nessus ad
 Euenum amnem, reliquos

παντα σκευάζοντες. ὁ δὲ λα-
 οὖς ὑπὸ λαπίδων ἀρού-
 πηλον παρὰ μέλας κα-
 τήκασε. τούτῳ πῶτε πῶ-
 κότας οὗ κενταύρου το-
 ξόαν ἰκσι θέλος. ὁ δὲ εἰς
 χροιάτων διὰ τὸ βαρύν-
 ος τὸ γόας τὸ χείρηνος ἐμ-
 πήκνυται. ἀνιὰθεις δὲ ἡρε-
 κλὺς προσδραμὼν τὸ π. βί-
 λος ὀξέλκυσε. καὶ οὐκ ἔτι χεί-
 ρηνος φάρμακον ἐπέθηκεν.
 αἰσάλα ἔχων τὸ ἔλκος, εἰς τὸ
 σπήλαιον ἀλλασσεται κα-
 κεῖ πλὴν τῆσιν βελούκῃς, 15
 καὶ μὴ διαρρέων, ἐπὶ πρὸς
 ἀθάνατος ἢ ἀπὸ θνήσκος δὲ
 οἶος προμνθεῖ, ἃ αὐτὸν
 γλυκόμενον ἀθάνατον, οὐ-
 τως ἀπέθανε. οἱ λοιποὶ δὲ 20
 τῆς κενταύρων φύσεως
 ἄλλος ἄλλῃ. καὶ πινόν-
 μιν πρὸ γλόντο εἰς ὄρεα μα-
 λέαν. Ὀρυγτίων δὲ εἰς φο- 25
 λὸν. Νέσος δὲ ὑπὸ πο-
 ταμὸν οὐνον. οὗ δὲ λοι-
 πὸς ὑποδέξαμενος πρὸς

εἰς ἀνδρῶν, ὅρος καὶ ἡ
 ἡλίου. ἐπειλῶν δὲ
 εἰς φοῦλον ἡρακλῆς. ὃν φο-
 λον πλὴν πάντα δικασμα-
 5 νοσμεν καὶ ἄλλων πολ-
 λῶν. ἐλκυσας π' ἐκτεροῦ,
 τὸ βίλος ἐδάμασσε αἰτῶν.
 τυλικούτοις τὸ μικρὸν δι-
 φθεῖρε. τὸ δὲ τῆς χειρὸς
 10 ὀλίγον ἔσχε. ὃν δὲ αἰτῶν
 πῶν καὶ πῶν ἔχοντα αἰτῶν
 κτείναν αὐτὸν. δαίμων δὲ
 φίλος ἡρακλῆς, αἰτῶν πῶν
 15 ποίησεν. δῖον ἡρακλῆς δὲ
 καὶ δῖον αὐτὸν ἐκπινον
 λαγυρῶν καὶ ἡρακλῆς εἰς
 γῆν πολλὰν ἡρακλῆς,
 ἐμφορῶν π' ἐκόμισεν εἰς
 20 πελοπόννησον. Πύρρον μὲν
 πῶν ταῖς αὐτῶν αἰτῶν αἰ-
 γείον βοσκῆμα των αἰ ἡμε-
 ρῶν μὲν μόρον ἐκ φορῶν
 πῶν ὄνδον. ὃν δὲ αὐγείαν
 βοσκῆμας ἡλίου. αἰς μὲν
 25 γῆν εἰς πῶν καὶ ἡλίου. αἰς
 δὲ πῶν πῶν αἰτῶν. αἰς δὲ
 αἰτῶν αἰτῶν. πολλὰς δὲ

autem Neptunus excipiens
 in Eleusine monte oculum =
 it. Porro Hercules ad Pho-
 lōn regressus, ac Pholam
 mulas cum alijs morientem
 conspexit, crura de mori-
 tui corporis sagitta, quo pa-
 5 tio tantos tum parua sagi-
 ta occidisset admirabatur.
 Haec autem ē manu delapa-
 sa in pedem decidit, atq[ue]
 actutum ipsum interemit.
 Igitur Hercules Pholo bu-
 mi condito ad Apri uena-
 tionem contendit, Quem a
 fratero quodam ingenti cum
 clamore excitatum, per ala-
 tam niuem defessum, ac uina-
 culis praepeditum Mycenae
 inuexit. Quantum deinde
 laborem imperauit, ut Aug-
 geae pecorū finium inuis dici-
 curriculo exportaret. At
 Augae rex Elidis fuit, sunt
 qui illum Solis filium fuisse
 dicant. Ne desunt, qui
 Neptunum, & qui Phorbantem
 10 Hunc mulas pecorum

greges babuisse ferunt, ad quem, cum Hercules adisset, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, una die finium omnem exportatarum se pollicitus est: si decimam pecoris uniuersi ipsi condonaret. Augeas autem huic minime credulus se illi tamen, postulata concessurum pro-mittit. Hercules inde antestatus Phyleum Augeae filium, stabuli fundamentum exuertit, Alpheumq; ex Te-neum, flumina praeterfluentia per fossam deducta, corru-nataq; iunxit: ita, ut per alienum a priore alueum des-fluerent; effecerit. Augeas, ubi de Eurysthei imperio cōfo-lū fuisse accepit, non mō nec-cedē pactam nō p̄soluebat; sed et quāquam se p̄misisse nega-bat, eiq; de re iudicū senten-tiae se statutum esse dicta-bat. Consilientibus itaq; iudi-cibus Phyleus ab Hercule citatus ī patrē testimoniū dixit,

ὁ γὰρ Λοοκυμέτων ποταμὸν
τούτῳ προσελθὼν ἠρακλῆος
οὐ δυνάσσεσθαι τὴν αἰγυθίαν
ἐπιταγάν, ἔφακε· μέγ' ἡ-
μῶναι τὴν ὁρδὴν ἐκφορέ-
σειν, εἰ δώσῃ τὴν δέκατὴν
αὐτῷ τῆς Λοοκυμέτων· αὐ-
γείας δὲ ἀπὸ τῶν ὑποχεί-
ται· μαρτυροῦντες δὲ ἠρα-
κλῆς τὸν αὐγείαν· καὶ οὐκ ὄν-
τις, τῆς αὐγείας τὸ δέκα-
λιον εἶλε, καὶ τὸν αἰγυθί-
ον τὰ ποταμὸν, καὶ τὸν πε-
νιὸν σύνεγγυς· φέροντα πρὸς
χερσίδας, ἐπὶ γὰρ ἐκείνῃ
δι' ἄλλης ὁρδῆς ποταμὸς
μεδῶν δὲ αὐγείας ὅπ' ἡ
τ' ἐπιταγὴν αἰγυθίαν ἔσθ'·
ἐπιτελέσθαι, τὸν μεδῶν
οὐκ ἀποδίδου· προσέτι δ' ἠρ-
νείτο, καὶ μεδῶν ἔσθ' ἡ-
δοι δώσειν· καὶ κεν ἐπὶ τὸν
ποταμὸν τούτου ἐπιμὸς ἔλε-
γ' ἔπει· καὶ διζαμένῳ δὲ
τῆς δικαστῶν, κλυδεῖς ὁ θυ-
λῶς ἔσθ' ἠρακλῆος, τοῦ
πατρὸς καὶ περὶ τῆς αἰγυθίας

πάλιν ὁραὶς ἡσυχαστὸν δὲ
 ἀπὸ τοῦ πρῶτου. ὅτε γὰρ οἱ δὲ αὐ
 γείας σπῆν τῶν ἡρώων ἐν γ
 χῶναι, τὸν περὶ Φυλῆα, ὃν τὸν
 ἡρακλῆα ἐβόησεν ὅς ἦ λυδὸς
 ἐκείνου σὺ. Φυλῆς μὲν ἦν εἰς
 δουλείαν ὁ δὲ καὶ καὶ κα
 τῶναι. ἡρακλῆς δὲ εἰς ὅλον
 τὸν χρόνον Δεξάμηνον ἦκε, κα
 ἰο καὶ ἡσυχαστῶν. καὶ ἡσυχασ
 βε ὅσον μέλλοιτα διὰ
 τῶν μιν μνησθῆναι ἀνθρώπων
 τι καὶ ταῦτα μνησθῆναι ἡ
 πρὸ θυγατρὸς. ὃν οὐ πρὸς
 ἡρακλῆα ἐβόησεν ἐλθόντα
 ἦν. τὸν γὰρ οἱ ἀνθρώπων
 ἀπὸ κτερεῖ. ἀνθρώπος δὲ, οὐ
 δὲ ὅσον ἐν τοῖς δώδεκα περ
 σιδίξασθαι ἄλλων. λέγων ἦν
 ἰο μισθὸν πηραχῆναι. ἔκτον
 ἐπὶ ταῖς ἄλλων αὐτῶν τοῖς
 συμφαλίδοις ὅρεσιν ἐκ
 δώδεκα. ἦν δὲ εἰς συμφάλα
 πόλει τῆς αἰρεσθῆναι συμ
 25 φαλὶς λεγομένη λίμνη. πολ
 λὴ σκωρεφὴς ὕλη. εἰς ταύ
 τῃν ὅρεσιν αὐτῶν πᾶσι

quod isce mercedem Herculi
 se daturum passus fuerit
 proinde Augéas uia inflam
 matus ante, quàm iudicium sus
 fragiis sententia ferretur, uult
 & Phyleus, & Hercules ab
 Elide facesseret, imperauit.
 Phyleus itaq; Dulichium com
 migrauit. Hercules autem
 Olenum ad Dexamenam ab
 iit, atq; ibidem habitauit. Vbi
 illum necessitate compulsum,
 ut Eurytionem Centauro Mne
 simachem filiam uxorem da
 re deprehendit, à quo, ut sis
 bi opem ferret, exoratus Herra
 cules Eurytionem, qui ad
 sponsam ducendam uenerat,
 obtruncauit, sed Eurystheus
 neq; id inter duodecim, cer
 tam admissit: quippe q; mer
 cede hoc secisse, assererat.
 Sextum ei laborem, ut stymp
 phalidas aues fugaret, iniun
 xit. Erat autem ad stymphe
 lum Arcadiæ urbem stymphe
 lis palus multis contexta, atq;
 umbrosis arboribus addēsata.

quo in hanc magna animi
multitudo, luporum uim per-
timascentes ex fuga se se re-
cipiebant. Herculi itaq;
quam ratione avis è syl-
ua dispelleret, ambigenti;
Pallas aenea crepitacula Vola-
canti munera accepta dedit.
Hic ille quassans sub monte
quodam paludem proximo
aues territabat, quæ soni-
tum minime sustinentes præ
metu subuolabant: cumq; in
modum Hercules ipsas sagi-
tis impetivit. Septimum in-
de laborem Cretensis Tauri
abducendi imposuit. Hunc
Acusilaus quidem esse refert:
qui Europam ad Iouem tulit.
Nonnulli uero à Neptuno è
mari submissum, quo tem-
pore Minos id se Neptuno
immolaturum dixit, Quod è
mari apparuisset. Atq; a-
iunt conspiciatum ipsum Tau-
ri formam, ac specimen,
tunc planè inter hunc ar-
menta dimisisse, pro quo ali-

ἴδης, τίς αὖτις ἦν Ἀπόλλωνος
αὐτὰρ γὰρ δεδουκίμασεν αἰεταὶ
καὶ τὸς αὖτις ἠρακλείδης πῶς
ἐκ τῆς ὄλης τῆς ὀρείδας ἐκ-
βαλάν, χαλκῶ καὶ κρόταλῶ 5
ἀποδῶσιν αὐτῷ ἁδινεὶ πατρὶ
ἠρακίῳ λαβοῦσα. ταῖς τε
ἡρώων ἑτάτοις ὄρεσιν τῇ
λῆμνι παρὰ Κρήνῃ, τῆς ὀρ-
ειδῆς ἐφόβει. αἱ δὲ, τὸν εἰ-
δοῦ πόνον ἔχοντες ἐπὶ μύλωνται,
μετὰ δὲ αὖτις ἐνὶ πῆλῳ τοῦ. καὶ
ἔκταν τὸν ὄρεσιν ἠρακλῆς
ἐτόλμασεν αὐτῆς. Ἐδομῶν
ἐπὶ τῶν αὖτις ἁδινεὶ τὸν ἡρώ- 15
τα ἀγαγεῖν ταῦτον. ἔκταν
ἐκοναίλακος μὲν εἶπαι φασὶ
τὸν δὲ παρὰ μύλωνται ἀ-
ρώων δὲ, τῆς δὲ ἑτά-
ποσειδῶνος ἀεὶ ἀποδίδειν. ἐν 20
δαλάσῃ. καὶ φασὶ δια-
σκεῖν αὐτὸν τῷ ταύρῳ ὃ
κάλως. ἔκταν μὲν εἰς τὰ
βονκάτια ἀρπύμναι, θυ-
σαι δὲ ἄλλοι ποσειδῶνι. 25
ἐφ' οἷς ὁρμησάτα τὸν θεόν
ἀγνοῦσα τὸν ταύρον. ἦν

ἔπειτα πρὸς ἑνὸς τοῦ εἰς κρή-
 νην ἀρεκλῆς· ἐπειδὴ λα-
 βὼν ἀρίστου τῆς μῆνης εἰς πη-
 γὴν τὴν λαμβάνειν διακωλύου-
 σαι, καὶ λαβὼν πρὸς ὕδρην
 διὰ διακωλύειν ἐδίδου· καὶ
 τὸ λοιπὸν εἰκασὲν αἶθρον· ὁ
 δὲ, πηλαιοδεὶς ἀπάρτιον
 τὸ καὶ ἀρκεῖν ἀπικου-
 ροῦσθαι τοῦ λαβόντος, εἰς
 μακρὰ δύναι τῆς ἀπικου-
 ρίας τοῦ ἐγγυαλοῦσθαι· ὁ
 γὰρ οὗτος ἀθλοῦ
 ἐπὶ ταῖς καὶ τῶν τοῦ διομή-
 δους τοῦ θρηκῶς ἱπποῦ εἰς
 μεκύναν κομίζεσθαι· ἔν δὲ
 οὗτος ἀρεός, καὶ κυρῆνος·
 βασιλῆς βισόνων ἐπὶ τοῦ
 θρηκίου, καὶ μαχίμων τῶν
 τοῦ χι δὲ αἰθροποφάγου
 ἱπποῦ· πηλαιοδεὶς οὗν με-
 τὰ ἐκουσίως πυνεπομλίων·
 βιστάμνος τὸν δὲ ταῖς φα-
 τταις τῶν ἱππων ὑπὲρ χει-
 ρας, ὅ γαλιν δὲ τὴν δα-
 λαοσαν· τῶν δὲ βισόνων
 οὐκ ὅλως ἐπὶ τοῦ δου-

um Neptuno sacrificasse :
 quibus in rebus iratam mu-
 men tauro feritatem immis-
 sisse, in hunc igitur Hercu-
 les profectus in Cretam, quo-
 niam capere uolenti* Minos
 inquit : Vbi expugnarit, si-
 bi caperet. Post ; ubi illum
 cepit, Eurystheo translata
 ostendit. (Cetera uero sac-
 crum, numinisq; dedicatum
 adire permisit.) Hic Spar-
 tæq; , & Arcadia uniuersa
 peragrata, Isthmum traie-
 cit, ac in Marathonem Atticæ
 terræ profectus incolas pess-
 ima habebat. Octauum cer-
 tamen Diomedis Thracis ex
 quas Mycenæ abigendi fuit.
 Is Martis, & Cyrenes fi-
 lius Bistonum Thracij gene-
 ris, ac pugnacissimi, rex fu-
 it : Cui tum equæ erant, quas
 mortalium corporibus pasce-
 bat. Ad quem cum Hercules
 volonum multitudine stiz-
 patus nauigasset, perdomitis,
 qui equarum præsepib; præ-

erant, eas ad mare abegit.
Inter hæc, Bistonibus sum-
ptis armis ad opem ferendam
accurrentibus equas Abder-
ro custodiendas commisit.
Hic autem Erimi fuisse filius
us dicitur, genere locrus ab
Opunte, Herculis amasus,
quem equas discerptum ins-
teremerunt. Hercules deui-
ctis Bistonibus, atq; occiso
Diamede reliquas in fugam
abire compulit. Inde Ab-
dera urbe, ad Abderi per-
empti sepulchrum cõdita ab-
altas equas Eurystheo tras-
didit, Quæ postea ab Eury-
stheo sunt in Olympum mon-
tem transmissæ, cõ cum pers-
uenissent, a feris dilaniatæ
sunt. Nonus labor est, quo
Hippolyta cingulum ad se
ferri iussit Eurystheus. Hæc
erat Amazonum Regina:
quæ circa Thermodontem
annem habitabant hæc gens
erat bello gerendo præstantis-
sima, quippe quæ uiriliter
fortitu=

ταῖς μὲν ἱπποῖς τῶν ἀλλοτρίων
ἀβδέρων φυλάσσειν. οὐ τὰ
δὲ ἑνὶ οἴκῳ παῖς ἀντιόχου
ὁ παῖς τῶν ἡγεμονίων. ὡς ἔ-
στιν. οὐ αἱ ἱπποὶ διέφθικαν
ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις. ἀλλὰ τῶν
ἐξ ὧν ἀποστρέφονται, καὶ
διὰ τὸν ἀντιόχου, καὶ
λοιπῶν ἀνὰ γὰρ φέρειν
καὶ κτίσας πόλιν ἀβδέρων
παρὰ τὸν τάφον τῷ διαφθ-
ρεῖ τῶν ἀβδέρων τῶν ἱπποῖς
κομίστας εὐρυδείῃ δοκῶν
δίντας δὲ αὐτὰς ἀντιόχου
εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος ὀλυμπε-
ρον ἐλθούσας, περὶ τῶν
εἰσὶν ἀπὸ τῶν. εἰς ταύτας
ἀβδὸν ἡρακλεῖ ἀπὶ ταῖς ἐξ
σηρὰ κομίζειν τὸν ἱπποῦ
τῆς. αὐτὴ δὲ ἐξασίλονται
ἀμαξόνων. αἱ κατ' ὅκω πε-
ρὶ τὸν θερμόντα πᾶτα-
μὲν. ἔσθως μέγα τὰ κατὰ
πόλεμον. ὅσῳ γὰρ αἱ-
σθῶν. καὶ εἴ ποτε μεγίστου
χρησίσιμον, τὰ διὰ τὰ ἐφ-
φον. καὶ τῶν μὲν δεξιῶν μα-
στούς

πούς ἔξεδυτο, ἵνα μὴ κω-
 λυόνται ἀκοιτίξῃ. τὸν δὲ,
 αἰσούσας εἶωρ, ἵνα βίβοιεν.
 εἶχε δὲ ἰσπολύτη τ' ἄρειος
 5 ζωστῆρα σύμβολον τῆς προ-
 τάειν ἀπασῶν. ὃν δὲ
 τὸν ζωστῆρα Ἡρακλῆς ἐπίμ-
 πιδ λαβεῖν αὐτ' ἐπιθυμού-
 σης τῆς δὲ θυγατρὸς θυγατρὸς
 10 Ἀδμήτης. παραλαβὼν δὲ
 ἐθελούτως συμμαχίῳ, εἰ-
 μαῖ νηὶ ἔπαλει. καὶ περσί-
 χει νόσφ' ἑαυτοῦ. καὶ κατὰ
 κοινὸν οἱ μίναος υἱοὶ, δὲ θυμέ-
 15 ρων, καὶ χρύσης, Νηφαλίων,
 Φιλόλαος, ἀπὸ πάντων δύο
 τῶν εἰ νηὶ σωέβη πλοῦ τῇ
 σαι ἑαυτὸ τῆς μίναος υἱοῦ.
 ἑαυτὸν δὲ ἀγαναιτῆς Ἡρα-
 20 κλῆς τούτους μὲν πᾶσι χρῶ-
 μα ἀπέκτεινε. τὸν δὲ λοι-
 πόν κατὰ κλείσας ἑαυ-
 τὸν ὀρέκει. ὥς ἐπιπρεσβύ-
 σκεντοι πρὸς ἑαυτὸν αὐτὸν
 25 καὶ αὐτὸν δύο λαβεῖν.
 οὗς αὐτὸν αὐτὸς ἀνέλασεν. ὃ
 δὲ, λύγας τὴν πηλιορκίαν,

fortitudinem exercebat, ac si-
 quādo uiris admittē. peperē-
 rint, partus semineos educa-
 bant. *Dexteras ad haec manus, man-*
 ne iaculis emittēdis impedimē-
 10 to foret, in nihilū redigebant.
 laeas autē alēdi filiorū gratia *fili-*
 succrescere patiebantur. Cete-
 rā Hippolyte Martis balibē,
 argumento, ut omnibus alijs
 praestet, habebat. Ad hoc igitur
 Hercules capiendū emitte-
 batur, ut illud cupiēt. Admete
 filiae Eurystheus obsequere-
 15 tur. Impositis itaq; uoluntarijs *dona-*
ret.
 socijs una ī naui, Hercules se-
 se nauigationi accingit, ac mox
 ad insulā Taron appellit. Vbi
 tum Minois filij Eurymedon,
 Chryses, Nephalion, et Philo-
 laus habitabāt. Ex oib. quos secū
 ī naui nebebat Hercules, duo à
 Minois filijs interfecti fuerūt:
 quorū iteritū iniquissime fecit.
 Hercules hosce statim ē medio
 sustulit, ac reliquos intra oppi-
 dū cōclusos, obsidione preme-
 bat: donec p legatos ab Hercu

be precibus impetrarunt, ut
pro duobus ē suis neci datis,
quos ipse uellet, acciperet.
Tum ille soluta obsidione, atq;
Androgei filijs Alcæo, Sibes
neloq; , acceptis, in Mysiam
ad Lycum Dasycyli filium con
tendit, atq; ab Amyco Bebry
cum rege hospitio exceptus,
pugna inita d' Bebrycibus, Ly
cum adiuuans multos trucidā
tis, in quibus, & Mygdonem
regem Amyci fratrem occi
dit, mox excisa Bebrycum ur
be, terram Lyco attribuit. Hic
autem omnem illam Heracleā
necauit. Inde uero Hercule ad
Themiscyræ portum appulso,
ad eumq; profecta Hippolyte
atq; eius aduentus causam p
cūctata, Inno, sumpta Amazo
nū unius forma multitudinem
adit: nuncians Reginam ab
aduectis hospitibus rapi. Tum
illæ capitis armis in nauem,
Equis equo recte decurrunt. Her
cules, ut armatas Amazonum
copias prospexit, arbitratus,

Equis

καὶ τοῦ αἰσρόγαυ ἤμιντος
ἡοὺς αὐτὸν λυμῖνος ἀλκαῖοις,
καὶ δένελον, ὅταν εἰς μυσίαν
πρὸς λυκὸν τ' ἀστυλίου, καὶ
ξυρίθεις, ὡς ἀμύκου τ' ἑ
βρύκων βασιλέως, συμβα
λόντων συνῶν λυκαὶ πολλ
λοὺς ἀπέκτετε. μετ' ὧν καὶ ἡ
βασιλεία μὴ ὄντα, ἀδελφὸν
ἀμύκου, καὶ τὸν βεβρύκων, ὁ
πόλις ἀχρεμόμπος, γῆν
ἔδωκε λυκαί, ὁ δὲ, πᾶσι
ἐκείνην ἐκάλεισεν ἡράκλειον.
καὶ ταπλόνουσαν τοῦ δὲ εἰς τ'
δεμοκύρασι λιμνία, καὶ πα
ραχλουμίνος, ὡς αὐτὸν ἴστω
λύτης. καὶ τίνος ἔκοι, χέ
ειν πυθουμίνος, καὶ δώσας
τὸν ζωστῆρα ὑπὸ χνουμίνος,
ἥρα μετ' αὐτῇ ἀμαζόνων εἰ
καθεῖσε τὸ πλεῖστον ἐπ
φοίτα λέγοντες τὴν βασι
λίδαν. ἀρπάζουσιν οἱ περὶ
σελόντες ξείνοι. αἱ δὲ, με
τ' ὅτων ἡ τὴν ναὺν κατέ
θειον σὺν ἱπποῖς. ὡς δὲ εἰ
δὲν αὐτὰς καθεστῆσαν

Ἡρακλῆς, νομίσειε δόλον
 ἔγωγε γένεσθαι, τὴν μὲν ἰσ-
 πολύτῳ κτείνας, τὸν ξωστῆ
 ρα ἀφαίρει. πρὸς δὲ τὰς
 5 λοιπὰς αἰωνιζόμενος, ἀπα-
 πλεῖ, καὶ προσίχει Τροίαν,
 συκβεβήκη δὲ τότε κατὰ
 μύθον Ἀχάλλαντος, καὶ ποσει-
 δῶνος κτείναν τὴν πόλιν.
 10 ἀπὸλλων γὰρ, καὶ ποσειδῶν
 τὴν λαομέδοντος ὕβριν πε-
 ρᾶσαι θέλοντες, εἰκασθεῖ-
 ντες αἰθρώποισι, ἐδὴ μισθῶ
 τεχνεῖν τὸ πέργαμον. τοῖς
 15 δὲ τεχνίσασιν τὸν μισθὸν οὐκ
 ἀπέδωδον. ὁ γὰρ ἔγωγε Ἀχάλλαν
 μὲν λοιμὸν ἐπέμψαν. πο-
 σειδῶν δὲ, καὶ ὅς αἰκαφερόμε-
 νον ὑπὸ πλεγμαμένους, ὅτε
 20 αὖ τῷ πεδίῳ συνέρπαξαν αἰ-
 θρώπους, χρησμῶν δὲ λε-
 γόντων ἀπὸλλων ἔσθαι
 τῆς συμφορῶν, ἐαὶ περὶ
 λαομέδων ὑπόπῳ τὴν θυ-
 25 γὰ πρὸς αὐτῶν ἑορᾶν κῆτει.
 ὅδ' ἐπεὶ οὕτως αὖτε πλεμίσθη
 τῆς θαλάσσης πέτραις περ

id iam non sine dolo fieri,
 Hippolytem necat, et Zonam
 auferi, ad haec reliquis deu-
 tis, remanigat, et Troiam
 appellat. Tum forte accidit,
 per Apollinis, et Neptuni irā
 ut, ciuitas infelicer ager-
 rei. Quoniam Apollo, Nep-
 tunusq; Laomedontis iniuriis
 am ulcisci uolentes, mortas
 libus assimilati, ac ueluti mer-
 cenarij pergama se edifi-
 caturos paciscuntur, quibus, cū
 opere absoluto cōstitutam mer-
 cedem Laomedon minime sol-
 ueret, tum Apollo pestem,
 ac Neptunus cum inundatio-
 ne Cetus immisit, quod, ^{Cetus}
 quicquid mortalium in cama-^{qui-}
 ris offendit, corripiebat,
 cum uero ex oraculis, mas-
 lorum finem tum demum
 fore diceretur, cum Lao-
 medon Hesionem filiam su-
 am Ceto deuorandam ap-
 posuerit, Tum ille in pro-
 ximis pelago saxis illiga-
 tam, proposuit. Hanc athena

expositum ut uidit Hercules ,
 se seruaturū pollicetur , se sibi,
 quas equas p̄ rapti Ganyme-
 dis iactura , ei Iupiter dede-
 rat , Laomedon tradit . Hoc illi
 se daturū pollicitus est Laome-
 don Hercules Cetus occidit ,
 et Hesione seruauit , at Lao-
 medonte mercedem pactā nō
 soluens , Hercules Troiae ex-
 cidium minatus , abiuit . En-
 Ænum appellit , ubi à Poly-
 tye hospitio excipitur . Mox
 inter nauigandam in littore
 Ænienso Sarpedonem Neptu-
 ni filium , ac Polyis fratrem
 virum contumeliosum , atq; im-
 probum sagittis confucum in-
 terfecit , Inde cum ad Tha-
 sum peruenisset expugnatis
 inibi Thracibus , eam Andro-
 gei filijs habitandam dedit .
 At è Thaso profectus aduer-
 sus Toronen . Polygonum ,
 Telogonumq; Protei , qui
 ex Neptuno p̄creati fue-
 rant , filios , ad luctan-
 dum promouere solitos in ip̄s

σφατήσας . ταύτῳ ἰδὼν ἐκ-
 κειμένῳ , ἤρακλῆς ὑπέχετο
 σῶσεν αὐτὸν , εἰ τὰς ἱε-
 ρούς πᾶς λαομέδοντος λῶ-
 ληται , ὅς ὁ ζῶν ποιῶν τ̄
 γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδω-
 κεν . δώσειν δὲ λαομέδον-
 τος εἰπόντος , κτεῖναι τὸ κῆ-
 τος , ὅστις τῷ ἔσωσε . μὴ βου-
 ληθῆναι δὲ τὸν μισθὸν ἐπι-
 δύναι , πολέμους ἐποίησεν
 ἀπειλῶν , αἰτήσας . καὶ προσέ-
 χει αὐτῶν . εἴδα ἑλίσσεται
 ἅπῃ πάλτιος . ἀρωπλίον
 δὲ ἂν ἥϊόνος τῆς αἰνίας , ἰς
 ἄρπιδόνα ποσειδῶνος μὲν
 ἦν , ἀδελφὸν δὲ , πάλτιος .
 ὑβρίσῃν ὄντα τοξάγας ἀπὲ
 κτεῖνε . καὶ πρᾶξιόρμος
 εἰς δαΐον , καὶ χειρὸς ἐμῆς
 εἴδ' ἐσοκὸν τὰς θράκας ,
 ἔδωκε τῆς αἰσχρογῶν πασὶ
 κοτοικεῖν . ἐκ δαΐου δὲ ὄρ-
 μιδεῖς ἂν τορῶντιον πολυ-
 γονον , καὶ τελέστον εἴδ' πρῶ-
 τως ἔ ποσειδῶνος ἦν πα-
 λλῆν περικαλοὺς ἰσίδ , κα-

τὰ πλοῦ πάλλω ἀπὶ κτείνει.
 κομίζας δὲ τὸν ζωστῆρα εἰς
 μυκῖνας, ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ.
 δῖα τοι δὲ ἐτάχθη ἄθροιστον,
 1 τὰς γερυόνης βοῦς ὀξυρ-
 ρείας κομίζειν. ὀνύρρεια
 δὲ ἦν ὠκεανοῦ πλωσίον κει-
 μένη νῆσος. ὃ νῦν γὰρ διερε-
 καλεῖται, ταύτῃ νῦν κρητῶ-
 2 σκε γερυόνης χρυσάορος, καὶ
 καλλιρρόης τῆς ὠκεανοῦ.
 τεσσὶν ἔχων αἰσχροῦν συμφυ-
 ἐς σῶμα, στυγερμύον εἰς εὖ-
 κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμέ-
 3 νος καὶ εἰς ὦκεις ἀπὸ λαχόνων
 τῶν καὶ μυρῶν. εἶχε δὲ φοι-
 νικῆς βόας ὧν ἦν βαυκόλος
 εὐρυζών. φύλαξ δὲ ὄρεος
 ὁ κύνων δεικέφαλος ὀξέχιδ-
 4 ονός, καὶ τυφώϊος γέλην-
 μέλιος πορφυρόμελιος οὗν ἡδὴ
 τὰς γερυόνης βοῦς ὀξέτης
 ὀξέτης, ἄγρια πολλὰ πα-
 ρελθὼν λιβύνν ἐπιβαίνει.
 5 καὶ παρελθὼν τερπιδάον,
 ἔσθσε σιμῆα τῆς πορείας
 ὅς τῃς ὄρεον ὀξέτης, καὶ λι-

sa palestra, interemisti.
 Demum illatam Mycenae,
 Zonam Eurystheo dedit.
 Tum decimum illi certamen
 ætumnæq; indixit Geryonæ
 nae boues ab Erythea abigen-
 das. Sed Erythea non prox-
 cul ab Oceano insula erat,
 quam nunc Gaditam, nomi-
 nant. Hanc Geryones Chry-
 saoris, & Callirrhœes, quæ
 filia erat Oceani, habitaba-
 bat. Is erat trium homi-
 num corpore præditus, ita
 compactio, ut in unum uenire
 tenus coiret, & ab illis
 bus, femoribusq; in trium
 rursus partes diuisum esse
 uideretur. Adhæc illæ pu-
 niceæ boues erant, quibus
 bubulcum Eurytionem præ-
 esse uoluerat. Oribus aus-
 tem canis biceps ex Echid-
 na, & Typhone genitus
 custos præerat. Concedens
 igitur ad Geryonæ boues, per
 Europam, monstra inter eun-
 dam multa prætergressus, in
 i ij

Libyam traiecit : atq; cum
per Tartessum iter egisset,
itineris sui monumenta in Eu-
ropæ, ac Libyæ fimbis op-
positas inter se columnas du-
as constituit. Atq; ubi in ite-
nere solis radijs calfieret, at-
cum in deum ipsum intendere
non erubuit. Hic uero bomix
uis urres admiratus, Hercu-
lem aureo poculo donauit, quo
Oceanum traiecit, & Erytheā
aduectus in* Arbante mōte p-
noctauit. Id sentiens canis i eu-
prūpit. Hūc Heros claua p-
cussit, nec nō Eurytionē bubul-
cū cani suppetias, atq; opē fe-
rentē, occidit. Inter hæc Me-
næti Plutonis bouū pastor rē
oēm Geryonæ nūciauit. Hic
Herculē ad Anibemuntē flus-
uū boues abigeniē nactus cō-
missa pugna, sagittā perfos-
sus intēryt. Hercules autem
impositis poculo bobus Tartes-
sum tranauit ubi Soli poculū
reddidit, transgressus inde
Abderam in Libyam perues-

Εὐνὴς αὐτοῦ πείχων δύο σήλας.
Θόρμαινον μινος δὲ, ἔπειδ' ἡ-
λίου κατὰ τὴν πορείαν τὸ
τόξον ἦν τὸν διὸν αἰέτεινα.
ὁ δὲ τὴν αἰσθρεῖαν αὐτοῦ
θαυμάσας, χρύσειον ἔδωκε
δῖ' αὐτῆς. αἰὲν ὅτ' ὠκεανὸν διε-
πύρασσε. καὶ πῆραχνο μινος
εἰς φύνθου, αἰὲν ὅτ' ἄρ' ἔβαινε
αὐλίζεταί. αἰδομένοιο δὲ
ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα, ὁ δὲ
καὶ ὄσσει τῷ ῥοπαλῷ παύει-
καὶ τὸν βουκόλον διρυτίω-
να τῷ κυνὶ βοῦδου τα ἀπέ-
κτεινε. μενοίπιος ἦ ἐκεῖ τὰς
ἄδου βόας βόσκων, γαρυό-
νη τὸ γρονθὸς ἀπὸ γ' χειλέ-
ο δὲ, καταλαβὼν ἡρακλέα
παρὰ ποταμὸν αἰδεμονῶ-
τα τὰς βόας ἀπάγοντα, συ-
σσοά μινος μάχην, καὶ το-
ξευθεὶς ἀπέθανεν. ἡρακλῆς
αἰδέμινος τὰς βόας εἰς τὸ
δῖ' αὐτῆς, καὶ διαπλούσας εἰς
ταρτησσὸν, ἡλὶφ πάλιν ἀπέ-
δωκε τὸ δῖ' αὐτῆς. διελθὼν
δὲ ἄβδερρον, εἰς λιβύν ὤλ-

Δει, εἰ ἢ τὰς βόας ἀφῆ-
 ροῦ το ἀλεβίων τε, καὶ δ' ὥ-
 κωνος οἰποσιδῶνος ἦοι, οὐς
 κτεῖνας δὲ τυρρηνίας εἰς
 5 ἀπ' ἑρμίου δὲ, εἰς ἀπ' ἑρμίου
 γνωστὸν ταῦρος, καὶ ταχέως
 εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπε-
 σὼν, καὶ διαπλουσάμενον
 εἰς σικελίαν, καὶ τὴν πλῆ-
 10 οσίον χώραν διελθὼν, τὴν
 ἀπ' ἐκκίνου κληθεῖσαν ἰτα-
 λίαν, τυρρηνίῳ ᾧ ἰταλὸς
 τὸν ταῦρον ἐκάλεισαν, ἢ λ-
 Δει εἰς πιδίον ὄρυκος, ὃς ἐ-
 15 βασίλευεν ὄρυκίων. ὄρυξ
 δὲ ἦν ποσειδῶνος παῖς, ὃς τ'
 ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκα-
 τέμμεν ἀγέλαις. πρῶτος
 νος ὃν τὰς βόας Ἡρακλῆς ἠ-
 20 φάει, ὃς τὴν αὐτὴν ζήτησιν
 ἠπείγχετο. οὐρὼν δὲ εἰς ταῖς
 ὄρυκος ἀγέλαις, ἀπαίτει, καὶ
 λέγοντος οὐ δῶσιν, εἰ μὴ πα-
 λαίῳ αὐτῷ πειρήσεται.
 25 τοῖς πωδολογίοις καὶ ταῖς
 τὴν πάλιν, ἀπὸ κτενεῖ καὶ
 τοῖς ταῦρον λαβὼν, μετὰ τ'

nit; in qua Alebion, ac Dete-
 cynus Neptuni filij boues abiz-
 gere solebant; quibus perem-
 ptis, cum per Tyrreniam
 iter ageret taurorum unus ab
 Rbegyo aufugit, atq; in fre-
 tu repente delapsus est, ac uis-
 cissa terra percursa, ab illo
 Italia fuit appellata: nam Tyr-
 rheni, quem latini taurum uoc-
 carunt, ἰταλὸν dixerunt,
 In Erycis campos se con-
 tulit. Is Erycius in Siciliae
 parte, regnabat, ex Neptuno
 natus, qui hunc ipsum tau-
 rum suis armentis aggre-
 gavit. Commendatis itaq;
 bobus Volcano, Hercules tau-
 rum quæ siturus procedit,
 quem, cum inuenisset inter
 Erycis armenta, ab eo res-
 poposcit. Tum is, nisi ip-
 sum palæstra superarit, tau-
 rum se redditurum esse ne-
 gabat. Hercules semel, atq;
 iterum. Et tertio absce-
 dit. Et taurum receptum cum

αἰς in Ioniam mare perdux-
 xi. qui simulac in ponti
 recessus penetravit, bubus as-
 silum iuno iniecit: Quo perso-
 citi ad Thracie montana dis-
 sipantur, Hic inscensus, bo-
 um pariter collectis ad Helles-
 pontis cōpulit, quae uero restia
 quae suerunt, cetera ferre, atq;
 agrestes uasferunt. Hercules
 les tandem uigre collectis bou-
 bus Strymonemque olim nauis-
 gabile flumen, accusans, opple-
 tum lapidibus in nauigabilem
 effecit, ac trachetas dōnes Eu-
 rystheo dedit, quas ille postea
 Iunoni immolauit. Conser-
 ptis autem hisce certaminibus,
 infra unius mensis, ann-
 norumq; octo curriculum, Eu-
 rystheus Augae pecoris, &
 Hydræ laboribus minime ad-
 missus, undecimam Herculi
 erumnam imposuit, ut ad
 Hesperijs aurea mala repora-
 tarer. Hæc uero nō, ut quorun-
 dam est sententia, in Libya
 erant, sed in Hyperboreorum

ἄλλων, ὅς τὸν ἰόνιον ὕλασ-
 τε πάντων. ὅς δὲ ἦλθεν ὁ
 εὐρυμυχὺς τὸν πότον, ταῖς
 βουσίην οἱ στρον εἰέβαλεν ἡ ἔ-
 ρα. καὶ χιζόνται κατὰ τὰς
 θράκης ὑπαιρέας. ὁ δὲ διώ-
 ξας τὰς μελὶ συλλαβῶν ὁ
 ἔλθεσσον τοῖς γλ. καὶ δὲ
 ἀχρησθῆσαι, τὸ λοιπὸν
 ἔσκει ἀγρικ. μόλις δὲ τῆς
 βουδὸν στωελδουσῶν στυμῶ-
 να μεμψέμενος τὸν ποτα-
 μὸν πάλαι τὸ φεῖθρον πῶ-
 τόν, ὃν ἐμπλήεις πίφαις,
 ἄπλωδον ἐποίησε. καὶ τὰς
 βόας θύρουαί κομίσας δὲ
 δώκε. ὁ δὲ αὐτὰς κατέδυ-
 σεν ἔρα. τελεσθεῖτων δὲ
 τῆς ἄδλων αἰ μὲν, καὶ ἔ-
 σιν ὀκτώ, μὴ πρὸς δεξάμενος
 θύρουαίς τόντε τῆς αὐ-
 γείου εὐσκημάτων, καὶ τὸν
 τῆς ὕδατος, εἰ δὲ ἔλατον ἐπὶ
 ταξεί ἄθλον παρ' ἐσπερίαν
 χρύσεα μῦλα κομίζειν. ταῦ-
 τα δὲ ἦν, οὐχ' ὥσπινδον εἰ-
 πον αἰ λιβύη, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ

ἄτλας τοῦ ἐν ὑπερβορείοις.
 ἃ δὲ γήμαι π, ἢ γὰρ ἐδωκεν
 ἔτο. ἐφύλακε δὲ αὐτὰ
 θράκων ἀδελφῶν. τυφλ
 5 ρος, καὶ ἐχιδνῆς κεφαλῆς
 ἔχων ἑαυτοῖ, ἐχρ'το δὲ φε
 ναῖς παντοίας, καὶ ποικί
 λαις. μῆδ' ἐν τούτῳ δὲ ἐσθ
 εῖδ' ἐφύλατταν. ἀγλαῖα, φη
 10 θία, ἐστία, ἀρεῖ θούρα, πορφυ
 μένος αὐτῷ ἐπὶ ποταμῶν. ἐχ
 διωροῦ κα. κύνες δὲ ἄγριοι,
 καὶ πυρῖνες, εἰς μονομαχίας
 αὐτὸν προσιγγαλῆτο. ἃ εἶδ' ο
 15 δὲ ἄνθρωποι ἐνδοκοντοῖς, καὶ
 στωισάντος μονομαχίας,
 βλήβεις κεράωνος μέσον ἀμ
 φοτέρων, διαλύει πῶ μα
 χλῳ. Ἐαδίζων δὲ δι' ἰλλυ
 20 ρίων, καὶ ἀπειύδων ἐπὶ πο
 ταμῶν ἠλθάνον ὅκα πρὸς
 νύμφας διὸς, καὶ Διμίδος.
 αὐταὶ μιλύουσι αὐτῷ νη
 ρέα. συλλαβῶν δὲ αὐτ' ἑκο
 25 μῶμενοι, καὶ παντοίας ἐν ἀλ
 λάσσονται μορφῆς, ἔδωκε.
 καὶ οὐκ ἔλυσε πρὶν, ἢ μα

Atlante, que Iuno suis in
 nuptijs Ioui muneri dedit.
 Ea draco immortalis Typhoe
 nis, & Echidnae filius cenz
 uceps asseruabat. Hic varijs
 etiam, omniumq; generum uo
 cibus atebatur, cum quo &
 Hesperides, Aegle, Bryibia,
 Vesta, & Erebusa, simul
 custodiebant, Hercules itaq;
 cum ad Echedorum amnem
 peruenisset, à Cygno Mars
 us, & Pyrenes filia ad sin
 gulare certamen pronocatur.
 Pagne & praeses, & Arbi
 trarius huiusce Mars erat: quam
 demissum è caelo fulmen inter
 utrosq; medium diremit,* iter
 deinde per Illyrios faciens,
 ac properans ad Eridanum
 amnē Nymphas Iouis, et The
 midis filias adiit. Ha ipsi Ne
 reū indicāt, cōprehensūq; ipm
 dormientē, atq; omniugenae sor
 mas alternatē deuinxit, neq;
 illū prius, q̃ ab eo ubi iam ma
 la illa, et Hesperides essent, edo
 cisset, abire pmisit. Quod ubi

didicite, Libyam percurrit.
Hic Antaeus, Neptuni filius
praeterat, quem, quod hospites
secum palaestra dimicare com-
pelleret, occidebat, Hercu-
les cum eo luctari coactus, su-
blimem illum e terra ulnis eli-
sum interemit. nam si terram
contigisset, is robustissimus es-
suebat, quapropter hunc ter-
ra filium nonnulli esse dixe-
runt. Inde a Libya, Aegyptum
peragrat, in qua Busiris ex
Neptuno, ac Lysianassa Epa-
rchi natus regnabat. Hic ad
Iouis aram hospites ora-
culo quodam monitus immo-
labat, annos enim novem
Aegyptus agrorum sterilitas
te laboravit. Inter haec Thra-
sius uaticinandi peritus e Cy-
pro aduenit, qui hanc an-
nonae caritatem desituram
esse pronunciauit, si uirum
hospitem, quot quot annis
Ioui mactarint. Tum Bus-
siris uate illo prius immo-
lato, aduenientes deinceps

θεῖν παρ' αὐτῷ παύ' τυγ-
χαίνοις τὰ μῦλα, καὶ αἰε-
σπεύεις. μαδῶν δὲ λιγύων
διεβίει. ταύτης ἑβασίλθαι
παῖς ποσειδῶνος καὶ ταύρῃ.
ὃς τῷ ξείνῳ αἰσχυρῶς
παλαίειν, αἰρεῖ. τούτῳ δὲ
παλαίειν αἰσχυρῶς ἡ-
ρακλῆς, ἀράμιος ἔγκασσι
μετέωρον θλίψας, ἀπικτεῖο-
νε, ταύοντα γὰρ γῆς, ἰσχυ-
ρῶτα τον σωῖεν γίνεσθαι.
διὸ καὶ γῆς πινὲς ἐφάειν
ἔστιν εἶναι καὶ δε. μετὰ λι-
γύων δὲ αἰγυπῆον ἐβίβ. ταύτης
ἑβασίλθαι βούσις ποσει-
δῶνος παῖς, καὶ λιωταλάτης
τῆς ἐπάφου. οὗτος τῷ ξεί-
νῳ ἔδουκ' ἑὸν βωμῷ διός,
καὶ τὰ τι λόγον, αἰνέει γὰρ
την ἀφορία τῷ αἰγυπῆον κα-
τέλαβε. θράσιος δὲ ἐλθὼν
ἐκκύπερον καὶ τις τῷ ἐπισή-
μῳ. ἔφη τῷ ἀφορία καὶ
σεῖσαι, ἐὰν ξείνῳ αἰσχυρῶς
διὸ σφάξωσι κατ' ἐτος. βού-
σις γὰρ καὶ ναὶ σφάξωσι σφά-

ξασ' τὸν μαίτην, οὗ καὶ πόν-
 τας ξείνοισ' ἑσπάζει. συλλα-
 φθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς, ὧς
 βωμοῖς προσέφθον. τὰ δὲ
 5 δισημα διαρρήξας, τόν τε βου-
 στειν, καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα
 ἀμφοδάμασσι τὰ ἀπέκτεινε,
 καὶ τὸν κύρυκα χάλβην.
 διεξιὼν δὲ Ἀσίας Ἰόρμυ-
 10 ροαῖς ῥοδίων λιμνῇ προσί-
 σχει. καὶ βοηλάτῃν πινὸς
 λύσας τὴν ἑτορὸν τῆς ταύ-
 ρων ἀχ' τῆς ἀμάξης, οὗω-
 χέτο θύσας. ὃ δὲ βοηλά-
 15 τῆς βουθῆν ἐαυτῷ μὴ δυνά-
 μως, σὰς ἐπίπινος ὄροισ' κα-
 τηρᾷ τὸ. διὸ καὶ νῦν ἐπει-
 δει θύωσιν Ἡρακλεῖ, μετὰ κα-
 ταρῶν αἵων προάπιοσι. πα-
 20 ροίων δὲ ἀρραβίαι ἡμαδίω-
 κα κτείνει παῖδα τιθωνοῦ.
 καὶ ὅτ' τῆς λιβύης πορδύ-
 θεὶς, οὗ τιν' ἔξω δαίλασεν
 κατὰ πλεῖ. οὐ τὸ δὲ πᾶς κα-
 25 ταλαμβαίει. καὶ πύραυ-
 θοὶς ὑπὲρ τιν' ἢ πειροὶ τιν'
 αἰπικρὺν, καὶ πτόξεν αἶν' ἢ

iugulabat. Comprehensus
 itaq; et Hercules etiam ad
 aras trahabatur, ac disruptis
 uinculis, Busirinq; et eius
 filium Amphidamantem, et
 Chalbē Cerycē necavit. Post
 hæc Asia percursa in Thermy-
 dras Rhodiorum portam ap-
 pulit: et bubulci cuiuspi-
 am alterum de plauistro so-
 lutum taurum. ac matra-
 tum comedit. Tum bubul-
 cus, ubi nullam sibi auxiliij
 copiam. neq; spem resulge-
 re videt, quodam in monte
 consistens execrari æcepit.
 Quo circa et nunc etiam, post
 penultimum Hercules sacrum,
 cum execrationibus id pera-
 git. Hinc Herculis in Ana-
 biam peruasit, ubi Emaethio-
 nē Tithoni filium necat, et fa-
 cto p Libyam itinere, ad exte-
 riā usq; mare navigat, ubi soy-
 rho sumpta in obiectam contri-
 nentem traiecit: atq; aquilam,
 Typhonis, et Echidnæ filie
 am Promethei iecur in Caus

expositam ut uidit Hercules ,
se seruauerū pollicetur , si sibi,
quas equas p̄ rapti Ganymen-
dis iactura , ei Iupiter dede-
ret , Laomedon tradit . Hoc illi
se daturū pollicitus est Laome-
don Hercules Cetus occidit ,
et Hesione seruauit , at Lao-
medonte mercedem pactā nō
soluente , Hercules Troiae ex-
cidium minatus , abiit . Et
Ænium appellit , ubi à Pola-
tye hospitio excipitur . Mox
inter nauigandam in litore
Ænienso Sarpedontem Neptu-
ni filium , ac Polytyis fratrem
virum contumeliosum , atq; in-
probum sagittis confectum in-
terfecit , Inde cum ad Tha-
sum peruenisset expugnatis
iuxta Thracibus , eam Andro-
gei filijs habitandam dedit .
At ē Thaso profectus aduer-
sus Toronen . Polygonum ,
Telogonumq; Protei , qui
ex Neptuno p̄creati fue-
rant , filios , ad luctan-
dum prouocare solitus in ipa

σαρκήσας . ταυτὶ μὲν ἰδὼν ἐκ-
κειμήλιον , ἤρακλῆς ὑπέχετο
σώσσειν αὐτὸν , εἰ ταῖς ἱε-
ραῖς πρὸς Λαομεδόντος λῶ-
σεται , ὅς ὁ ζῶνς ποσειδῶντος
γαυμῆδους ἀρπαγῆς ἔδω-
κεν . δώσειν δὲ Λαομέδον-
τος εἰπόντως , κτεῖναι τὸ κῆ-
τος , ὅτιόν μιν ἔσωσε . μὲντοι
Λαομῆδον δὲ τὸν μισθὸν κ ποιο-
δοῦναι , πολέμους ἐποίησεν
ἀπειλῆσας , αὐτὸν καὶ προσί-
χει αἶναι . εἰ δὲ ἐμίσηται
ἅπαρ πόλεως . ἀρπάζειν
δὲ αὐτὸν ἡϊόνος τῆς αἰνίας , ἡ
ἄρπάζειν ποσειδῶνος μὲν
ἡϊόν , ἀδελφὸν δὲ , πόλεως .
ὑβριστὴν ὄντα τοξείας ἀπὲ
κτείνει . καὶ πρᾶξιόν μιν
εἰς δάκον , καὶ χειρῶν μιν
ἐκ τῶν ἐνοικούντων θράκας ,
ἔδωκε τῆς αἰσχροῦ γὰρ παύσι
κοτοικεῖν . ἐκ δάκτου δὲ ὄρ-
μηθεὶς αὐτὸν τορῶντι πολλὸν
γονοῖ , καὶ τελέωντι τὸν πρῶτον
τῶν ποσειδῶνος υἱὸν πε-
λάγον περικαλοφρέοντα , κα-

τὰ πλὴν πάλιν ἀπένεινε.
 κομίζας δὲ τὸν ξωστῆρα εἰς
 μυκῖνας, ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ.
 δῖα τοι δὲ ἐτάχθη ἄθλων,
 1 τὰς μηρύου βοῦς ὄξυρ-
 ρείας κομίζειν. ὄρνυθαι
 δὲ ὕν ὠκεανοῦ πλοῦσιόν κει-
 μλιν νῆσος. ὃ νῦν γὰρ Διὶ
 καλεῖται, ταύτῃ νῦν κατ' ὠ-
 2 κει μηρύου χρυσόορος, καὶ
 καλλιρρόης τῆς ὠκεανοῦ.
 τεῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυ-
 ἐς σῶμα, στυγχεῖον εἰς ἐ-
 κατὰ πλὴν γαστέρα, ἐσχομῆ-
 3 νοι τε εἰς ῥεῖς ἀπ' ἀχρόνων
 τε, καὶ μερῶν. εἴη δὲ φοι-
 νικῆς βόας ὧν ἦν βουκόλος
 εὐρύτιον. φύλαξ δὲ ὄρθρος
 ὁ κύνων δικάφαλος ὅς ἐχιδ-
 4 ονός, καὶ τυφῶνος γέλη-
 μίος. πορδύμιος οὖν αὐτῷ
 τὰς μηρύου βοῦς ὄξυρ-
 ρείας, ἄγρια πολλὰ πα-
 5 ρελθὼν λιβύν ἐπιβάνει.
 καὶ παρελθὼν τερπιδῶν,
 ἔσκησε σημεῖα τῆς πορείας
 6 ὅς τ' ἦν ὄρθρ' ὄξυρ-ρείας, καὶ λι-

sa palestra, interuenit.
 Demum illatam Mycenae,
 Zonam Eurystheo dedit.
 Tum decimum illi certamen
 ærumnamq; indixit Geryonae
 boues ab Erythea abigen-
 das. Sed Erythea non pro-
 cul ab Oceano infula erat,
 quam nunc Gaditram, nomi-
 nant. Hanc Geryones Chry-
 saoris, & Callirrhoe, quæ
 filia erat Oceani, habitabat.
 Is erat trium hominu-
 rum corpore præditus, ita
 compactio, ut in unum uenire
 tenus coiret, & ab illic
 bus, femoribusq; in trium
 rursus partes diuisum esse
 uideretur. Adhæc illæ puz-
 niceæ boues erant, quibus
 bubulcum Eurytionem præ-
 esse uoluerat. Oribus au-
 tem canis biceps ex Echid-
 na, & Typhone genitus
 custos præerat. Concedens
 igitur ad Geryonæ boues, per
 Europam, monstra inter eun-
 dam multa prætergressus, in

Libyam traiecit : atq; cum
per Tartessum iter egisset ,
itineris sui monimenta in Eu-
ropæ , ac Libyæ finibus op-
positas inter se columnas du-
as constituit . At ubi in ite-
nere solis radijs calsceret , at-
cum in deum ipsum intendere
non erubuit . Hic uero homi-
nis urres admiratus , Hercu-
lem aureo poculo donauit , quo
Oceanū traiecit ; & Erytheā
aduectus in* Arbante mōte p-
noctauit . Id sentiens canis i cū-
pripit . Hūc Heros claua p-
cussit , nec nō Eurytionē bubul-
cū cani suppetias , atq; opē se-
rentē , occidit . Inter hæc Me-
netius Plutonis bouū pastor rē
oēm Geryonæ nūciauit . Hic
Herculē ad Anthemuniē flu-
uū boues abigeniē nactus cō-
missa pugna , sagittā perfos-
sus interijt . Hercules autem
impositis poculo bobus Tartes-
sum tranauit ubi Soli poculū
reddidit , transgressus inde
Abderam in Libyam perue-

λύντας ἀπὸ τοῦ ὄρους τῆς ἡλίας .
Θόρμαινόμενος δὲ , ὑπὸ ἡ-
λίου κατὰ τὴν πορείαν τὸ
τόξον ἢ τὸν θῖον εἰέτεινε .
ὁ δὲ τὴν αἰσθρῆσαι αὐτοῦ
θαυμάσας , χρύσειον ἔδωκε
δίπας . εἰ δὲ τὸ ὠκεανὸν διε-
πέρασε . καὶ πῖρα γλῶσσος
εἰς θῦβδα , εἰ ὅρα ἄρβαντι
αὐλίζεται . αἰδοῦμενος δὲ ἰο-
ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα , ὁ δὲ
καὶ ὄρμα τῷ ῥοπαλῷ παύει-
καὶ τὸν βουκόλον ἀνυτίω-
να τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέ-
κτεινε . μενοίπιος ἦ ἐκεῖ τὰς
ἄδου βόας βοόσκων , γηγεύ-
ον τὸ γεγονὸς ἀπὸ γαίλας .
ὁ δὲ , κατὰ λαβὼν Ἡρακλέα
παρὰ ποταμὸν αἰδεμονῶ-
τα τὰς βόας ἀπάγοντα , συζο-
σσομένης μάχῃ , καὶ το-
ξοῦ βίβας ἀπὸ θανάτου . Ἡρακλῆς
αἰδεόμενος τὰς βόας εἰς τὸ
δίπας , καὶ διαπολλύσας εἰς
ταρτησὸν , ἤλθον πάλιν ἀπὸ
ἔδωκε τὸ δίπας . διελθὼν
δὲ ἄρβαντι , εἰς λιγύν ἔλ-

1 Δα, εἰ μὲν τὰς βόας ἀφ-
 ροῦντο ἀλεείων τε, καὶ δ' ὥ-
 κωνος οἱ ποσειδῶνος υἱοί, οὓς
 5 κτείνασ' ὁ γὰρ τυρρηνίαν εἰ-
 ἀφ' ἑρμίου δι', εἰς ἀφ' ἑρ-
 γνισί τ' αὐτοῦ, καὶ ταχέως
 εἰς τὴν θαλάσσαν ἐμπε-
 σὼν, καὶ διαπλευσάμενον
 εἰς σικελίαν, καὶ τὴν πλῆ-
 10 σίον χώραν διελθὼν, τὴν
 ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν ἰτα-
 λίαν, τυρρηνῶσι γὰρ ἰταλὸς
 τὸν αὐτὸν ἐκάλεισαν, ἦλ-
 15 θεν εἰς πιδίον ὄρυκος, ὃς ἐ-
 ρεσσίλοισι ὄρυκίνων. ὄρυξ
 δ' ἦν ποσειδῶνος παῖς, ὃς ἔ-
 τ' αὐτὸν ταῖς ἰδίαις συγκα-
 τέμμεν ἀγέλαις. πρῶτον
 20 νος ἦν τὰς βόας Ἡρακλῆς ἠ-
 ροφαῖς, ὃς τὴν αὐτὴν ξήτησιν
 ἠπείγχετο. οὐρῶν δ' ἐν ταῖς
 ὄρυκος ἀγέλαις, ἀπαίτει, καὶ
 λέγοντός οὐ δῶσιν, εἰ μὴ πα-
 25 λαίῳ αὐτῷ περιλήνται.
 τὸν αὐτὸν λαβὼν, μετὰ τῷ

nit; in qua Alebion, ac Derc-
 cynus Neptuni filij boues abis-
 gere solebant; quibus perem-
 ptis, cum per Tyrrheniam
 iter ageret taurorum unus ab
 Rbegyo aufugit, atq; in fres-
 tu repente delapsus est, ac uis-
 ita terra percursa, ab illo
 Italia fuit appellata: nam Tyr-
 rheni, quem latini taurum uoc-
 carunt, ἰταλὸν dixerunt,
 In Erycis campos se con-
 tulit. Is Erycis in Siciliae
 parte, regnabat, ex Neptuno
 natus, qui hunc ipsum tau-
 rum suis armentis aggre-
 gauit. Commendatis itaq;
 bobus Volcano, Hercules tau-
 rum quæsiturus procedit,
 quem, cum inuenisset inter
 Erycis armenta, ab eo res-
 proposcit. Tum is, nisi ip-
 sum palaestra superarit, tau-
 rum se redditurum esse ne-
 gabat. Hercules semel, atq;
 iterum. Et tertio abse ui-
 ctum Erycem luclando pere-
 mit. Et taurum receptum cum
 i iij

alijs in Ionium mare perduxit. Qui simulac in ponti recessus penetravit, bonus as filum Iuno iniecit: Quo percussit ad Thracie montana dissi-
 sipantur, Hic inscatus, bonum puerum collectum ad Helles-
 pontis copulit. quæ uero res-
 que fuerunt, cetera fene, atque
 ingressæ euaserunt. Hercules
 tandem ugre collectis bonis
 Strymonemque olim nauis
 gabile flumen, accusans, opple-
 um lapidibus innavigabilem
 effecit, ac tradidit bonos Eu-
 rystheo dedit, quas ille postea
 Iunoni immolauit. Conser-
 ptis autem hisce certaminibus,
 infra unius mensis, annorumque octo curriculum, Eu-
 rystheus Augæ pecoris, et
 Hydræ laboribus minime ad-
 missus, undecimam Herculi
 arumnam imposuit, ut ad
 Hesperijs aurea mala repora-
 tarer. Hæc uero non, ut quorun-
 dam est sententia, in Libya
 erant, sed in Hyperboreorum

ἄλλων, ὅς τὸν ἰόνιον ὕλαυ-
 νεύοντων. ὡς δὲ ἦλθεν ὁ
 τῶν μυθῶν ἑστῶτων, ταῖς
 βουσί οἱ σπονδὰς ἐπέβαλεν ἡ
 ῥα. καὶ χρίζονται κατὰ τὰς
 θράκης ὑπερείας. ὁ δὲ διώ-
 ξας τὰς μετὰ συλλαβῶν ὅς
 ἔλθοντο ἡ γὰρ. καὶ δὲ
 ἀχρησθῆσαι, τὸ λοιπὸν
 ἔσκει ἄγρια. μόλις δὲ τῶν
 βουδὸν στυγερῶν στυμ-
 να μετὰ κίμβιος τὸν ποτα-
 μὸν πάλαι τὸ θείον πᾶσι
 τόν, ὃν ἐμπλήεις πίπαις,
 ἄπλωδον ἐποίησε. καὶ τὰς
 βόας ὀρυθεὶ κομίσας δι-
 ὅκε. ὁ δὲ αὐτὰς κατὰ
 σὺν ἔρα. πλεονείτων δὲ
 τῶν ἄλλων αἰὲ μῶν, καὶ ἔτε-
 σιν ὀκτώ, μὴ πρὸς διέξαιμος
 ὀρυθεὶς τόν τε τῶν αὐ-
 γείου βουκηνάτων, καὶ τὸν
 τῆς ὕδατος, εἰδέχοντο ἐπὶ
 ταξείῳ ἄθλον παρ' ἐσπερίων
 χύσεα μετὰ κομίζον. ταῦτα
 δὲ ὄν, οὐχ' ὥσπερ εἰ-
 ποντο λιβύη, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ

ἄτλαϊτος εἰς ἑσπερίοις.
 ἃ δὲ γήμαιτι, ἥρα ἐδωκεν-
 (α)το. ἐφύλακτο δὲ αὐτὰ
 σφάκων ἀθάνατος. τι φασ-
 5 νος, καὶ ἐχιδνὴς κεφαλὰς
 ἔχον ἑαυτοῖ, ἐχρῆτο δὲ φε-
 ναῖς παντοίας, καὶ ποικί-
 λαις. μῆρ' τόντου δὲ ἐσπε-
 ρίδες ἐφύλακτον. αἳ γὰρ ἡρώ-
 10 οῖα, ἐσία, αἳ δὲ δουρὶ ἀπορύν-
 μενος ὦν ἐπὶ ποταμὸν ἐχέ-
 σωρον ἡ. κύνες δὲ ἄρειος,
 καὶ πυρρὴς, εἰς μονομαχίαν
 αὐτὸν προσηλαίετο. ἄρειος
 15 δὲ ὄϊον ἐκδινοῦντος, καὶ
 στωισάντος μονομαχίαν,
 βλήθεις κεραιὸς μέσον ἀμ-
 φοτέρων, διαλύει πῶ μα-
 χλιν. βαδίζων δὲ δι' ἰλλυ-
 20 ρίων, καὶ ἀπένδων ἐπὶ πο-
 ταμὸν ἡριδανὸν ἦκε πρὸς
 σύμφασ διὸς, καὶ διμίδος.
 αὐταὶ μινύουσιν αὐτῷ νη-
 ρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν κοι-
 25 μώμενον, καὶ παντοίας εἰαλ-
 λάσσοντα μορφάς, ἔδωκε.
 καὶ οὐκ ἔλυσε πρὶν, ἢ μα-

Atlante, quæ Inno suis in
 nuptijs Ioui muneri dedit.
 Ea draco immortalis Typho-
 nis, & Echidnae filius cen-
 ceeps asseruabat. Hic uarijs
 etiam, omniumq; generum uo-
 cibus utebatur, cum quo &
 Hesperides, Aegle, Erythia,
 Vestia, & Erebusa, simul
 custodiebant, Hercules itaq;
 cum ad Echedorum amnem
 peruenisset, à Cygno Mars
 us, & Pyrenes filia ad sin-
 gulare certamen pronocatur.
 Pugnæ & præses, & Arbit-
 er huiusce Mars erat: quam
 demissum è cælo fulmen inter
 utrosq; medium diremit, iter
 deinde per Illyrios faciens,
 ac properans ad Eridanum
 amnē Nymphas Iouis, et The-
 midis filias adiit. Hæ ipsi Ne-
 reū indicāt, cōprehensūq; ipm
 dormientē, atq; omniūgenas sor-
 mas alternantiē deuinxit, neq;
 illū prius, q̃ ab eo ubi iam ma-
 la illa, et Hespides essent, edo-
 cuisset, abire pmissit. Quod ubi

didicit, Libyam percurrit.
 Hinc Anax, Neptuni filius
 praeterat, quem, quod hospites
 secum palaestra dimicare com-
 pelleret, occidebat, Hercus
 les cum eo luctari coactus, su-
 blimem illum e terra ulnis eli-
 sum interemit. nam si terram
 contigisset, is robustissimus es-
 uadebat, quapropter hunc ter-
 rae filium nonnulli esse dixer-
 unt. Inde a Libya, Aegyptum
 peragrauit, in qua Busiris ex
 Neptuno, ac Lysianassa Epa-
 rphi natus regnabat. Hic ad
 Iouis aram hospites ora-
 culo quodam monitus immo-
 labat, annos enim nouem
 Aegyptus agrorum sterilitas
 te laborauit. Inter haec Tbra-
 sius uaticinandi peritus e Cy-
 pro aduenit, qui hanc an-
 nonae caritatem desitutam
 esse pronunciauit, si uirum
 hospitem, quot quot annis
 Ioui mactarint. Tum Bus-
 siris uate illo prius immo-
 lato, aduenientes deinceps

θεῖν παρ' αὐτῷ παρ' τυγ-
 χάνοιεν τὰ μῦθ' α, καὶ αἱ ε-
 πορεύετο. μαθὼν δὲ λιγύν
 διεξήει. ταύτης ἑβασίλιδος
 παῖς ποσειδῶνος καὶ ταύτης
 ὅς τ' ἔστιν αὐτοκράτορας
 παλαίην, αὐτῇ. τούτῳ δὲ
 παλαίην αὐτοκράτορος ἡ-
 ρακλῆς, ἀράμλιος ἔγκασσι
 μετέωρον θλίψας, ἀπικτεῖ ο
 τε, φαύοντα γὰρ γῆς, ἰσχυ-
 ρότατον σπείβη γίνεσθαι.
 διὸ καὶ γῆς πρὶς ἑφάβη
 ὅσον εἶναι καὶ δε. μετὰ λι-
 γύν δὲ αἰγυπῶν ὁρμή. ταύτης
 τῆς ἑβασίλιδος βούσις ποσει-
 δῶνος παῖς, καὶ λιτοκράτορος
 τῆς ἐπάφου. οὗτος τ' ἔξ-
 κείνῳ ἔθνη ὡδὶ βωμῶ διός,
 καὶ τὰ τι λόγον, εἰνέα γὰρ
 τῇ ἀφορία τῶν αἰγυπῶν κα
 τέλαβε. θράσιος δὲ ἑλθὼν
 ἐκκύπερου μακίτις τῶν ἐπισή-
 μων. ἔφη τῶν ἀφορίας παύ-
 σεσθαι, εἰ αὐτὸς αὐτὰ τῶ
 δι' σφάξωσι κατ' ἑτοῦς. βού-
 σις ἡ καὶ νῦν πρῶτον σφά-

ξας τὴν ραΐπιν, τὸν καπὸν
 τας ξείας ἑσπερι. συλλο-
 φθῆς οὖν καὶ Ἡρακλῆς, οἷς
 βωμοῖς περσέφει. τὰ δὲ
 5 δισημα διαρρήξας, τόν τε βου-
 στειν, καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα
 ἀμφοδύμασιν ἀπικτείνει,
 καὶ τὸν κέρυκα χάλβει.
 διεξιὼν δὲ ἀσίας Ἰδρυμ-
 10 οβαῖς ῥοδίων λιμνί περσι-
 σχει. καὶ βοηλάτου πινος
 λύσας τὴν ἑτορὸν τῆς ταύ-
 ρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης, οὐ-
 χεῖτο θύσας. ὁ δὲ βοηλά-
 15 τος βουθὴν ἐαυτῷ μὴ δύναι-
 μνος, σῆς ἐπίπινος ὄρουσ κα-
 τηρᾷ τὸ. διὸ καὶ νῦν ἐπι-
 δειν θύωσιν Ἡρακλεῖ, μετὰ κα-
 ταρῶν ὅσων πρὸς τοῖσι πα-
 20 οδίων δὲ ἀρῶν βίαι ἡμαδίω-
 κα κτείνει παῖδα πιδυνοῦ.
 καὶ οὗ τῆς λιβύης πορδου-
 θῆς, ὃς τὴν ἑξω δαλασσαν
 καταπλεῖ. οὐ τὸ δὲ πᾶς κα-
 25 ταλαμβάει. καὶ πῶς κα-
 θῆς ὑπὸ τῶν ἡπειρῶν πλεῖ-
 σιτικρὺ, καὶ πτόξαισιν ὃς

iugulabat. Comprehensus
 itaq; et Hercules etiam ad
 aras trahabatur, ac disruptis
 uinculis, Busirinq; et eius
 filium Amphidamantem, et
 Chalbē Cerycē necavit. Post
 hæc Asia percursa in Thermy-
 dras Rhodiorum portam ap-
 pulit: et bubulci cuiuspi-
 am alterum de plauistro so-
 lutum taurum. ac maista-
 tum comodit. Tum bubule-
 cus, ubi nullam sibi auxilij
 copiam. neq; spem resulge-
 re uidet, quodam in monte
 consistens execrari cepit.
 Quo circa et nunc etiam, post
 penultimum Hercules sacrum,
 cum execrationibus id pera-
 gam. Hunc Herculis in Anas-
 biam peruasit, ubi Emaithio-
 nē Titboni filiū necat, et fa-
 cto p̄ Labyam itinere, ad exte-
 riū usq; mare nauigat, ubi sey-
 rho sumpta in obiectam contie-
 nentem traiecit: atq; aquilam,
 Typhonis, et Echidne filie
 am Promethei iecur in Caus

εἰς monte depascentem, sagittis conficit, & Prometheum detracto oleagino uinculo, solutum liberauit: eumq; ad Iouem reduxit; qui illum pro Chirone, qui mori cupiebat, immortalem esse declarauit. Post autem quam in Hyperboreos ad Aslantem peruenit, ac Promethei prudentia commonescit, est Hercules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed ipse Aslanti in caelo sustinendo succederet, illumq; pro se mitteret. Itaq; persuasus excepit. Aslas autem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis ad Herculem redit. qui, cum caelum habere subterfugeret: cesticillam, inquit, se uelle facere suo capiti imponendum, quo commodius tantū caeli pondus ferre posset. quod ubi audiuit Aslas, depositis humi pomis, caelum recepit, atq; ita postea Hercules cōsecutus discendit. Sui uero q dicat, haec non

καυκάσου τὸν ἐθίοντα τὸ τῷ προμηδείᾳς ἢ παρ αἰετὸν ὄντα ἐχίδνης, καὶ τι φάρος. ὅς καὶ τὸν προμηδεῖα διέλυσε δεσμὸν ἐλύμενος τῷ πῶ ελαίᾳς. καὶ παρὶχ' ὧ δι χείρωνα θήσκειν, ἀδανάων αὐτ' αὐτῷ δέλοντα. ὡς δὲ ἦκεν εἰς ὑπερβορέας πρὸς ἄτλαιτα ὑπερδίνως 10 προμηδείᾳς τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ὡς τὰ μῦλα μὴ πορῶεσθαι. διαδεξάμενον, δὲ ἄτλαιῶς τὸν πόλον ἀρσελεῖν ἐκλῖνον. περθεῖς δὲ, διε 15 δέξατο. ἄτλας δὲ σρεφάμενος παρ' ἐσπερίδων τεία μῦλα, ἦκε πρὸς Ἡρακλῆα. καὶ μὴ βουλόμενος τὸν πόλον εἶχειν, καὶ ἀπείραι ἰδί τ' κε 20 φανῶς δέλων ποιήσασθαι. ὅττω ἀκούσας ἄτλας ὡς γῆς κατὰ θεῖς τὰ μῦλα, τὸ πόλον διεδέξατο. καὶ οὐτως αἰελύμενος αὐτὰ, Ἡρακλῆς 25 ἀπὸ πλάτῃς. οἱ δὲ φασὶν, οὐ πρὸς ἄτλαιῶς αὐτὰ

λαβῆν, ἀλλὰ αὐτὸν θρέψαι
 δοῦναι τὰ μῦθλα κτείναντι τ'
 φρουροῦν τὰ ὄφιν. κομίζας
 δὲ τὰ μῦθλα εὐρύδιτι ἔδω-
 5 κεν. ὁ δὲ λαβὼν ἡρακλεῖ ἐ-
 δωκέναι το. παρ' οὗ λαβὼν
 ἔκθινε πάλιν αὐτὰ ἀπὸ
 κόμισιν. ὅσων γὰρ οὐκ ἔκιν
 τὰ περὶ τὰς πόλιν. δωδὶκα
 10 τὸν ἄθλον ἐπὶ τῇ κίρβει-
 ρον ἔξ' ἄδου κομίζειν. αἶχε
 δὲ οὐ γὰρ εἴς μετ' αὐτῶν
 κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρανὸν
 σφάκκοις, καὶ τὰ δὲ τῶν
 15 τὸν, παντῶν εἶχεν ὁ φεικὼς
 κεφαλὰς. μέλλων οὐκ αὖτις
 εἶχεν ἀπὸ τῶν, ἢ λείπει
 αὐτὸν. πρὸς ἐλδοσίαν,
 βουλόμην μὴ μῦθιναι. ἢ
 20 δὲ οὐκ ἔξ' ὅν ξεῖνός τοτε μὲν
 δοῦναι. ἐπειδὴ πρὸς δῖος πυ-
 λίου παῖς γλιόμηνος ἐμνεί-
 το. μὴ δωδὶκα δὲ ἰδεῖν
 τὰ μυστήρια, ἐπεὶ πρὸ οὐκ ἔκιν
 25 ἡγισμείας, τὸν κενταύρου
 φόνον. ἀγνοοῖς, ὅτι δὲ
 μολὸν τοτε ἐμνείει. καὶ

ab Atlante habuisse, sed ip-
 sum caeso dracone custode de-
 cerpsisse, quæ secū delata de-
 dit Eurystheo. Tum ille ac-
 cepta Herculi condonauit, a
 quo cum Minerva accepisset,
 ea rursus reportauit, quoniam
 am religiosum erat, ea alicui
 bi collocari. Duodecimus la-
 bor iniunctus est Cerberi ab
 inferis abstrahendi, hunc au-
 tem terna canum capita, &
 draconis caudam, & in dor-
 so serpentum omnium gene-
 rum capita habuisse fertur.
 Descensurus igitur ad hunc
 canem, Eleusinem ad Eua-
 molpum se contulit, ut ab eo
 Cereris sacris initiaretur. At
 uero externis istis sacris admit-
 ti non licebat, ex quo Thez-
 spius Pylj filius initiatus e-
 rat, qui ne mysteria spectare
 quidem iam poterat, qui non-
 dum Centauri cædē expiarat
 Hercules demum ab Eumolpo
 tanti criminis contagione ex-
 purgatus Cereris sacris initia

tur : Inde ad Tanarum Lacum promontorium , ubi ad inferi descensum ostium patet , accessit . Hac ad inferos penetravit : quem cum animæ conspexissent , duabus exceptis Meleagri , ac Medusæ Gorgonis filia , omnes in fugam abiecit . In Gorgonem vero Hecules ense ut in vitam nudavit : tum illud à Mercurio commune spectrum effudit . Mox , ubi ad Plutonis ventum est , Theseum , ac Pirithoum Proserpine nuptias poscentem , eaq; de causa deumclm inuenit . Hi conspicati Heculem , uelut illius uiribus redituri in uitam , manus porrigebant , tum ille Theseum manu prebentem excisauit , sed Pirithoum quodq; reuocare in uitam cupiens , ob terræ motum dimisit , & Ascalaphi saxum reuoluit . Ad hæc sanguinem animis præbiturus unam ex Plutonis bubus iugulauit . Ceterum Mez

παραλόμῳ ἐπὶ ταῖς ἀντι-
τῆς λακωνικῆς, οὐ τῆς ἁδου-
καταβάσεως τὸ σῶμα ὄντι,
ὁ δὲ ζυγίου ἀπὸ τοῦ ὀπλίσκου
δὲ εἶδον αὐτὸν αἰ ψυχῆς καὶ
εἰς μελεάζρον, καὶ μεθού-
σης τῆς γοργόνος, ἔφυγον. ὅ-
δὲ πλεονάζοντα τὸ ξίφος,
ὡς ξάλαν ἔλκει. καὶ παρὰ
ὁμοῦ μαίανει, ὅτι καὶ τὸν ἰο-
εἶδωλόν ὄντι. πλεονάζον δὲ τῶ
ἁδου πύλων γλιόμῳ, ὅ-
σῃ αὐτῇ, καὶ πειρίδου τῶ
πρόσφονος μελεάζρονος
γάμον. καὶ ὁ δὲ ὅτι δὲ δὲ
τα. δεικνύμενοι δὲ ἡρε-
κλέα τὰς χεῖρας ὥρεον ὡς
αἰσθησόμενοι ὁ δὲ τῆς ἐκεί-
νου βίαν. ὁ δὲ θυσία μὲν
λαβόμενος τῆς χειρὸς ἤγει-
ρε. πειρίδου δὲ αἰσθησά-
μενος τῆς γῆς κινου-
μένης, ἀφῆκεν. ἀπὸ τῆς
καὶ τὸν ἀσκαλάφου πέπον.
βουλόμενος δὲ αἶμα ταῖς
ψυχῆς παραχεῖν, μίαν
τῆς ἁδου βῶν ἀπὸ τῆς

ὁ δὲ νέμων αὐτὰς μεσίοιτος
 ὁ κούδωνύμων προσκαλεσά-
 μενος εἰς πάλιν ἥρακλέα λυ-
 σθῆναι μέσον, καὶ τὰς πολυ-
 5 θῶς κοιλίαξας, ὑπὸ πόρου
 φόνος πῆντήν. αἰτωῦτος
 δ' αὐτὸ πλούτωνα τὸν κέρ-
 βον, ἐπὶ ταξείῳ πλούτων
 ἄγειν χεῖρας ὧν εἶχεν ὁ-
 10 πλων κερῶντα· ὁ δὲ δὴ-
 ρῶν αὐτὸν ἥδ' αὖτις πύλας
 πῶ ἀχέροντος τό, πιδώρακι
 συμπεφραγμένος, καὶ τῷ
 λιοτῇ συσκέπαδης, κῆ πε-
 15 ρεβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς
 χεῖρας, οὐκ αὖτε καὶ πῶρ
 δακνόμενος ὑπὸ τῷ κερῶν
 πλῶ οὐρανὸν ὀρέωντος, κερῶν
 ἐκ τῷ σπᾶχίλου· κῆ ἄγχιον
 20 τὸ θῆρον ἐπεισὶ· συλλαβὴν
 ἔκπεσεν, ὅκα πρὸς δῆρυδι
 ὄψιν φειχθῆναι ποινισάμενος
 πλῶ ἀνέειπεν· ἀσκάλαφον
 μὲν δὲ δῆμῳ τῇ ποίησεν ὁ-
 25 στον ἥρακλῆος δὲ δῆρυδι δει-
 ξας τὸν κέρβον, πάλιν ἐκόμι-
 σεν εἰς ἄδου· μετὰ δὲ τοῦς

naetus, Ctesibonij filius Pla-
 ionis bubulcus cum provocas-
 set in palæstrâ Hercule p̄fra-
 ctis costis, ac medius ab eo p̄-
 bentus, Proserpina deprecas-
 sione servatus est. Demum Her-
 cules Cerberum à Platone de-
 poscit: Is illi, ut sine armis,
 quibus cōmunitas advenierat
 eoris abducendi potestatem fa-
 cit. At Hercules naetus illum
 pro Acherontis portis thoracē
 et circumseptus, ac leonis pel-
 le contectus, et circumiectis
 illius capiti manib. laud ab-
 ire permittit, et si à dracone
 qui in Cerberi cauda existeret
 morderetur, cervicem
 comprimens, ac belluam præ-
 focans parere coegit. Cap-
 tum itaq; Cerberum ad Eury-
 stheum, regressus per Trae-
 zenem abduxit. At Ceres
 Ascalaphum in bubonem mu-
 tavit: Hercules Eurystheo
 monstratum Cerberum rur-
 sus ad inferna reduxit.
 Porro Hercules exanilatis la-

boribus Athenas, regressus
Megaram quidem Iolao con-
iugem dedit: ipse uero uxorem
ducturus, Eurytum Oec-
ebaliae regulum, qui sagitta-
tandi peritia se, ac filios su-
os uicerit, certaminis prae-
mium Ioles filiae connubium
proposuisse accepit. Oecba-
liam igitur profectus, cum sa-
gutandi arte is omnibus prae-
stantior extitisset, uxorem cer-
te promissum certaminis prae-
mium est minime consecutus,
Iphitus sane filiorum maxiz-
mus Iolem Herculi conceden-
dam esse censebat. At Eury-
tus, ceteriq; filij deborta-
ri, ne, quam forte prolem ex
ea susciperet, aliquando ob-
truncaret, pertimescentes. Hinc
uero non longo post tempore,
abactis ex Euboea per Autoly-
cum bubus, Eurytus id Hercu-
lis persuasum confectum esse pu-
tauit, contra Iphitus id minime
credens, ad Herculem
conuolat, eiq; a Pheris ue-
nienti

ἄθλων ἡρακλῆος ἀδικώμε-
νος εἰς θήβας, μέγαρον μὲν
ἔδωκεν ἰολάῳ. αὐτὸς δὲ γῆ-
μαι θήλων, ἐπὶ αὐθαίρῳ οὐ-
ρυτοὶ οἰχαλίας διαναΐης 5
ἄθλων προπεθῆναι τὸν ἰό-
λης τῆς θυγατρὸς γάμον, τῷ
νικῶσαντι θεικῇ, αὐτόν τε, καὶ
τὸν παῖδα αὐτῷ ὑπάρχον-
τας. ἀδικώμενος οὖν εἰς οἰ-
χαλίας, καὶ τῇ θεικῇ κρείτ-
των αὐτῷ γινόμενος, οὐκ
ἔτυχεν τῷ γάμου. ἰφίτου μὲν
τῷ πρεσβυτέρου τῷ παί-
δων λέγοντος διδόναι τῷ ἡρα- 5
κλεῖ τῷ ἰόλῳ. οὐρύτου δὲ
καὶ τῷ λοιπῶν ἀπαγορεύον-
των. καὶ δεδικέναι λέγον-
των μήτε κνοποῖν ἄμενος τὰ 10
γλυννύμενα πάλιν ἄρ-
κτείνει. μετ' οὐ πολὺ δὲ κλα-
πεισὼν ὅθ' οὐβόιας ἔτι αὐ-
τολύκου βόδι, αἰρυντος μὲν
ἐτόμεζεν ὑφ' ἡρακλέους γε- 25
νοῖαι ὄντο. ἰφίτης δὲ ἀπι-
στῶν, ἀδικεῖται πρὸς ἡρα-
κλέα. καὶ σιωπῶν ὁ κορυ-
βαίνων

ἐκφύειν αὐτῷ σπασκόντι τὴν
 ἀρχαίουσαν ἀλκυσιν ἀδ-
 μύτῳ, παρεκκαλεῖ συζητῆ-
 σαι τὰς ἐόχας. Ἡρακλῆς δὲ
 5 ὑποχρεῖται, καὶ ἐκίξῃ μὲν
 αὐτόν. μακρὸν δὲ αὐτῷ, καὶ
 πρὸ τῆς προεδρίας ἐρίων
 αὐτὸν τειχῶν. καθαρῶνται
 δὲ δῖον τὸν φόρον, ἀφικνεῖ-
 10 ται πρὸς νηλεῖαν. πυλίων ἦν
 οὗτος διαβάτης. ἀπὸ τῆς μέ-
 τῃ δὲ νηλεῖας αὐτῷ δὲ τὴν
 πρὸς εὐρυτὸν Θιλίαν, εἰς
 ἀμύνκλας παραγινόμενος,
 15 ὑποδιδίφθου τοῦ ἱππολύ-
 του καθάρεται, κατὰ χ-
 ραῖς δεινῇ νόσῳ, καὶ τὸν ἱπ-
 πὸν φόνον, εἰς διελφὸς πρὸς
 γλινόμενος, ἀπαλλαγὴν ἔπυν
 20 δαίμονα τὸ νόσον. μὴ χρυσμα
 οὐδὲν δὲ αὐτῷ τῆς πυθίας,
 πόντε καὶ συλαῖ ἢ δῖαι.
 καὶ τὸν τρεῖς ποταμῶν βασιλῆας,
 κατὰ σκιδνάζει μακτεῖον ἱ-
 25 σθον. μαχρὸν δὲ αὐτῷ ἀ-
 πόλλωτος, ὁ ξοῖς ἵπαι μέλον
 αὐτῷ καθαρῶν. καὶ δὲ τῶν

niēti, occurrit, quo tpe, serva-
 tā ab se iā mortuam. Alcestin
 Admeto marito restituerat.
 Proinde Iphitus Hercule, ut
 secū boues uestigaret, cohortat-
 ur. Id illi Hercules se praeſti-
 turū pollicetur, et eū quoq; hos-
 pitio accepit. At furore iterū
 agitatus hūc e Tyrnithiorum,
 mœnibus deiecit. Cū uero cō-
 missa eadis expiari uellet, ad
 Neleū, Pyliorū dynastā, pfi-
 ciscitur, exclusus autē ab eo,
 q. olim, uetus cū Euryto sibi
 beneuolētia intercesserat: Amy-
 das puenit, ubi illū. Deiphobus
 Hippolyti filius sceleris
 cōtāge iustit. Deinde gra-
 ui morbo de Iphiti nece corre-
 ptus Delphos adiit, ac morbi
 finē roganti illi Pythia nihil
 respondet, et Hercules eo no-
 mine spolzare templum uoluit,
 auertitq; tripodē, propriam
 sibi oraculorum edem cōstru-
 xit, ac mox ab Apolline in eū
 pugna cōmissa, Iupiter inter
 hosce duos illorū fulmē demis-

fit, eoq; modo dirempta illo-
rum pugna, hoc Hercules ora-
culum habuit. Morbi finem
tum fore, cum triennium to-
tam uenditus seruierit seruis
tutem, & commissæ cædis
ergo Euryto æstimationem
rependerit. Mercurius hoc
oraculo dato, Herculem uen-
dit, tumq; Ompbale Iardani
filia Lydorum regina merca-
tur: Cui Tmolus coniux mo-
riens regnum reliquit. Sed
oblata fraterne cædis æsti-
mationem admittendam mini-
me censuit. Interim Hercu-
les Ompbale seruiciis non
procul ab Epheso Cercopas
captas in uincula coniecit.
Syleum uero in Aulide, qui
peregrinos cæ iter facientes
terram fodere compelleret:
resossus ab radice nitibus, una
cum Xenodice filia interfe-
cit. Idemq; ad Dolichen in-
fulam delatus, ac uidentis Icari
corpus in litore relictum ses-
pultura dedit, ab eoq; Do-

δαλυδαίων τον φόντα
λαμβάνει χρησμοὶ Ἡρακλῆς
ὅς ἐλεγε ἀπαλλαγὴν αὐτῷ
τὸ νότον ἵστασθαι προδίδει,
καὶ τρεῖς ἐτη δουλεύσειν τι.
καὶ ὅν τι παύσειν τὸ φόνου
τὴν πρὶν εὐρύτην. τῷ δὲ
χρησμοῦ δοθέντι, ὁ μὲν Ἡρα-
κλῆς τι προδίδει. καὶ αὐτὸς
ὠνεῖται ὁμφάλην ἰατροῦτον, 10
βασιλεύουσα Λυδῶν, ἣ τὴν
Ἡραμονίαν τελευτῆς ὀνόμας
τμῶλος κατέλιπε. τὴν μὲν
αὐτὴν πρὶν κομίσθαι, εὐ-
ρυτος οὐ προσδέξατο. Ἡρακ-
λῆς δὲ ὁμφάλην δουλεύων,
τῷ μὲν πρῶτῳ ἔφασκεν κί-
κοπας, συλλαβῶν ἔδωκε.
συλῆα δὲ ἐκὼν λίσσεται πα-
ριόντας ξείνους σκῆπτρον αἰ- 20
νεύοντες, σὺν ταῖς εἰ-
ξαις ταῖς ἀμπίλοισι σκῆπτρας
μὲν τῆς θυγατρὸς ξεινοδίκης
ἀπὸ κτερεῖ. καὶ προσχὼν νῦν
σφ δολίχη, τὸ ἱερόν σῶμα
ἰδὼν τοῖς κίχκαλοις προσ-
φασόμενος, ἔδωκε καὶ τὴν

νῆσον αὐτὴν ὀλίχως ἰκεῖαν
 ἐκέλευεν. αὐτὴ τούτου δοί-
 σκαλος εἰπίσῃ, εἰκόνα πῦα
 πηλοῖαν κατεσκεύασεν ἥρα
 5 κλεῖ, ὅν τινα τὸς ἀγνούσας ἡ-
 ρακλῆς λίθῳ βαλὼν ὥς ἐμ-
 ποσῶν ἔπαυξε. καὶ δ' οὐ-
 δε χρόνον ἐλάττωε πρὸ μὲν
 φάλη, λέγεταρ ἢ αὐτὴ καλ-
 10 χος παλαιὸν γενέσθαι. καὶ τὴν
 τῆς ἡλυσθῆναι καὶ περὶ δι-
 ραι, καὶ διδοῖα πρᾶξιόμε-
 νον ἐκφοῖζεν εἰς τὸ ἰσθμὸν
 καὶ δάβαι μετὰ δὲ τὴν ἡα-
 15 ρείαν ἀπαλλάγεις τὸ νόον
 ὃς ἴλιον ἔπαλει. πεντηκον-
 τήροισι δὲ τῶν καὶ δεκά σάκ-
 κων ἐκαστῶς διλόντων στρα-
 20 τὴν εἰδοῖα. καὶ ταπάλους
 δὲ εἰς ἴλιον, τὴν μὲν ἢ νεῶν
 φυλακὴν οὐκ ἐκείνη τέλει πεν-
 αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς ἄλλων ἀε-
 σίων ὄρμα ὃς τὴν πόλιν.
 25 παραγλιόμενος δὲ αὐτὸν τὰς
 ναῦς σὺν τῷ παλαιῷ λαο-
 μέδων, οὐκ ἐλάμει ἀπὶ κτεῖ

lichen insulam mutato nomi-
 ne Icariam uocauit. Cuius
 beneficij dā Dædalus ē Picea
 Herculis imaginē cōsimilitatē
 effinxit; quā quiddā ignoras-
 set, per noctem, lapide uiuam
 esse opinatus, percussit. At
 quo tempore apud Ompha-
 len seruiret, aiunt, cum in
 Colchos nauigasse, et Caly-
 donij apri uenationem con-
 secisse, ac Theseum, qui Tra-
 zene Isthmum aduenerat, ex-
 piasse. Porro post seruitutem,
 morbo liberatus, nauibus res-
 morum quinquaginta prædi-
 tis decē, et octo, collecta fortis-
 simorū uolontū manu in Iliū
 nauigauit. Postea uero quā
 Ilium cum classe appulit, eam
 Oicleo custodiendam reli-
 quit. Ipse autem cum ceteris
 rei bellicæ peritissimis in
 urbem promouit. Laome-
 don interea factō cum multitudine
 in classē impetu, Oicleum
 quidem pugnantem in-
 terfecit, at reiectus ab Hēr-

culis copijs intra urbem, obsi-
deri coepit: cumq; urbis obsi-
dione continenti premeretur,
refractis mœnibus, Telamo-
primus urbem, intrat, et post
eū Hercules. At, ubi Telamo-
nem prius intrasse uidet, stris-
tito in eū ense uadit. Nā is me-
liore seipso uolebat neminē. Id
cū Telamon prouide animad-
uertisset proximos adiacen-
tes lapides colligere aggre-
ditur: Tum Hercules, quid
nam faceret, percontatur: a-
ram, ille inquit Herculi Cal-
linico se excitare. Tum is Te-
lamonem collaudauit, Mox
uero capto Ilio, sagittis con-
fecto Laomedonte, cum filijs
suis, præter unum Podar-
cen: Telamoni, Hesionam,
Laomedontis filiam - ob rem
præclarissime gestam præ-
mij loco dedit: Et huic, quem
uellet captiuorum abducen-
dum concedit. Ea uero cum
sibi Podarcem fratrem dele-
gisset, Hercules hunc prius

νε μαχόμενον. ἀπὸ λαθεῖν
δὲ, ὡς τὸ ἦν μετὰ Ἡρακλείου,
ἐπολιορκίῳ. τῆς δὲ πο-
λιορκίᾳς ἐκείνης ῥῆξας
τὸ τεῖχος πελαμῶν πρῶτος
εἰσῆλθαι εἰς τὴν πόλιν. καὶ
μετὰ αὐτὸν Ἡρακλῆς, ὡς δὲ
ἐξ ἀρχῆς πελαμῶνα πρῶ-
τον εἰσελθούσαντα, ἀπασι-
μῆτος τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ἔει-
πε μολὼν θέλων ἐαυτῷ κρείτ-
τονα κτήτορι μίξειν. σκυιδὴς
αὖτε πελαμῶνα πωλοῖον λί-
θου κειμενίου σκυήθησεν. ἦ
δὲ, ὁρμήλου τι πράττει, βωί-
μὸν εἶπεν Ἡρακλείου κατὰ-
σκυιάζειν καλλιπικόν. ὁ δὲ,
ἐπαμείνας, ὡς εἶλε τὴν πό-
λιν κατὰ τοξόους λαομέ-
δοντα, καὶ αὐτὸν παῖδας αὐτοῦ
χωρεῖς ποδάρεκον. πελαμῶνι
κρείτειον ἡσιόνων τὴν λαομέ-
δοντος θυγατέρα δίδωσι ὅς
ἦς ὁ σῶρος πελαμῶν τὸν πε-
κρον γέννα. καὶ ταύτην συγ-
χωρεῖ τῇ αἰχμαλώτῳ. ὅν
ἠδελφον, ἄγειναι. τῆς δὲ

αἰρουμένης, τὸν ἀδελφὸν πο-
 δάρκην, ἔφην δὲ ἰν πρῶτον
 αὐτ' δοῦλον γενέσθαι, καὶ τὸ
 π, τίδ' ἔποτε δεῦσαν αὐτ' αὐ-
 5 τ' λαβεῖν αὐτ', ἡ δὲ πιπρα-
 σκομένην χρυσὸν τὴν καλὴν
 πῆραν ἀφελομένη τῆς κεφα-
 λῆς, ἀπέδωκεν. ὅθεν πο-
 δάρκης πρίαμος ἐκλήθη.
 10 πᾶσι τοῖς δὲ ἀπ' Ἰοίας ἡ-
 ρακλείδῃς, ἡρκα χαιεπὸν ἔ-
 πηλε χερσίν. ἐφ' οἷς ἀ-
 γανакτῶτες ξύς, ἐκρέμα-
 σεν αὐτὴν ὁ Ὀλύμπου. πρὸ
 15 σέπλει δὲ ἡρακλῆς τῷ κῶ.
 καὶ νομίσαντες αὐτ' οἱ κῶοι
 ληστῆρῶν ἄγειν σόλον, βάλ-
 λοντες λίθοις πεσπλῆιν
 ἐκώλυνον. ὁ δὲ βιασάμενος
 20 τὴν γῆν εἶλε. καὶ τὸν βα-
 σιλέα εὐρύπυλον ἀστυπα-
 λείας παῖδα, καὶ ποσειδῶ-
 νος ἔκτεινε. ἐρώδῃ δὲ κα-
 τὰ τὴν μέγαν ἡρακλῆς ὕ-
 25 πὸ χαλκώδοντος; καὶ διὸς
 ὄζαρ πᾶσι τοῖς αὐτὸν, οὐδ' αὖ
 ἔπειθε. πορθύσας δὲ κῶ,

in servitutem redigendum
 esse ait. Tum etiam illo ad-
 iecit, quid nam ipsi harum
 rerum causa; ut cum accipi-
 at, data sit. Ea vero pro
 empto fratre demptum ē ca-
 10 pite suo flāmeū aureū dedit.
 Hinc pro Podarces Priamus
 est nominatus. Herculi ue-
 ro ab Illo classē reducenti
 Iuno sœdam immisit tempe-
 statem; quāobrem Iupiter
 indignatus eam ex Olympo
 suspendit. Hercules interea
 cum ad insulam Cō naviga-
 ret. Coi, quod piraticam
 ipse classē ageret, existu-
 mantes, lapidum iactu in por-
 tum appellere prohibebant.
 Is autem ut illata, insulam
 cepit: regemq; Eurypylum
 Astypalææ, ac Neptuni filium
 interemit. Sed et Hēr-
 cules interpuḡnādum à Chal-
 codonte vulneratus fuit, et
 Iouis ope conservatus mali
 nihil pertulit. Inde, Cō de-
 nastata, Phlegram, ob Mis-

neruam adiuit : ubi una cum
 dijs gigantes debellauit, nec
 longo post tempore Arcadium
 magna manu collecta, et ac-
 ceptis secum ex urribus Grae-
balonibus et uolonibus fortissimis in
 pbc. — Augeam bellum mouit. Aus-
 geas interim ab Hercule ex-
 peditionem in se comparari
 audiens; ab Eliensibus Eury-
 tum, et Cicutu germanos du-
 ces delegit : qui uiribus, utq;
 opibus oēs eorum temporum
 mortales anteibant, hi Molio-
 nes, et Aetoris filij erant,
 licet Neptuni esse diceren-
 tur. Aetor etiam Augæ fra-
 ter erat, Enimvero accidit,
 ut per eiusce expeditionis tem-
 pus Hercules in morbum in-
 cideret; eamq; ob causam cum
 Molionidis pacem inuit; qui,
 cum postea Herculem morbo
 pressum rescissent; eius copi-
 as insidijs aggrediuntur, ac
 multos trucidant. Nec ob id
 tamen iam tum ab re bellica
 Hercules discessit. At cum

ἦκε δὲ Ἀθηναῖς εἰς Φλίγρια,
 καὶ μετὰ Θεῶν καταπαλέ-
 μησε γίγαντας. μετ' οὐ πο-
 λὺ δὲ ἐπ' αὐγείᾳ ἐστρατεύε-
 τα, σωμαθροίστας ἀρχαδικόν, 5
 στρατὸν, καὶ πῆλαξεν ἐν δέ-
 λουσι τῆς αἰσῶν ἀπὸ τῆς
 ἑλλάδος ἀεισεῖαν. αὐγείᾳ δὲ
 τὸν Ἀφ' Ἡρακλείου πόλε-
 μον ἀκόναν, κατέσπεν ἡλείο 10
 ων στρατηγὸς, δι' ἑρῶν, καὶ
 κτεῖατον συμφυεῖς. οἱ δ' ὠκέ-
 μει ὅν τῷ τε ἀνδρῶπιός ὕ-
 πδρε' ἔβαλλον. παῖδες δὲ ἔ-
 σκεν μολιόνης, καὶ ἄκτορος. 15
 ἐλέγοντο δὲ πασιδῶνες.
 ἄκτωρ δὲ ἀδελφὸς ὦν αὐτῆ-
 γείον, σπεύων δὲ Ἡρακλεῖ
 κατὰ τὴν στρατείαν νοσή-
 σαι. δὴ δὲ, καὶ ἀπονιδὲς 20
 πρὸς τοῦ μολιονίδας ἐποιή-
 ῃατο. οἱ δὲ ὕδρῳ ἐπιγόν-
 πης αὐτὸν νοσηῦντα, ἐπιτί-
 θενται τῷ στρατῷ μακρῇ, καὶ
 κτεῖνοισι πολλοῖς. τότε μὲν 25
 ὦν οὐκ αὐτεχόρῃσεν Ἡρακλῆς.
 αὐτῆς δὲ τ' τελέτης ἰοδμῆ

ὁδὸς πλουμῖνος, ἡλείων τῶν
 μολιονίδας τιμῶντα σὺν
 οὐκας, εἰ κλειναῖς. εἰς οὐρανὸν
 ὄψας ὄντων ἡρακλῆος ἀπὶ κτε
 νε. καὶ ἔφατ' Ἀσκάμῃος ἡδὲ
 τῶν ἄλλων εἰλε τῶν πόλεως.
 καὶ κτείναντο μὲν τῶν παίδων
 αὐγείῃ, καὶ τῶν γὰρ φυλέχῃ,
 καὶ τὸν τῶν βασιλείας
 ὁ δὲ δῶκεν. ἔδωκε δὲ καὶ τὸν
 ὀλυμπιακὸν αἶθρα. πῖλον πῶς
 τε βωμὸν ἰσχυρῶς. καὶ θεῶν
 δῶκεν βωμοὺς ἑξῆς ἐδί
 ματο. μὲν δὲ τῆς ἡλίδος
 ἑλῶσιν, ἑξῆς ἄρ' αὖτε πύ
 λου, καὶ τῶν πόλεων ἑλῶν,
 ποδὲν κτείνει τὸν
 ἀλκιμώτατον τῶν νηλεῶς
 παίδων, ὃς μετὰ βάλαν
 αὐτὰς μορφὰς ἐμάχετο. τὸν
 δὲ νηλεῶς, καὶ τῶν παίδων
 αὐτῶν χωρὶς. ἐπὶ τὸν ἀπὶ κτε
 νε. οὐ τὸς δὲ ἑὸς ὦν πρὸς γὰρ
 φημίσις, ἐπὶ φῶ. καὶ τὰ δὲ
 αὐτῶν μάχῃ, καὶ ἄδων ἔρω
 σε πύλοισις βωμῶντα, ἑλῶν
 δὲ τῶν πύλων, ἑξῆς ἄρ' αὖτε πύ

tertio rursus Isthmici Iudi ces
 lebraretur missos ab Eleis mo
 lionidas cum alijs simul im
 molaturos ad Cleonas per ins
 fadias circumuectos trucidat,
 et ductis in Elin copijs ur
 bem cepit, occisoq; cum filijs
 Auges Phyleum abduxit, eiq;
 regnum attribuit. Ad hæc
 etiam olympicum certamen in
 stituit, ac Pelopi aram ihas
 tui, nec non duodecim Deoz
 rum aras deinceps excitauit.
 Post autem Elidem captam
 aduersus Pylum castra proz
 mouit, et urbe expugna
 ta Periclymenum Nelci fi
 liorum fortissimum, qui in
 uarias inter pugnandum for
 mas mutabatur, Nelcumq;
 et eius filios omnes, uno ex
 cepto Nestore, interfecit.
 Hic enim puer adhuc apud
 Gerenios alebatur. Quia ex
 iam ea in pugna Plutonem
 Pylis opitulantem uulneras
 nit. Dein euersa Pylo in Las
 cedæmonem Hippocoontis fia

hios, puniturus bellum gerit:
quibus, quoniam Nello super-
petias tulissent, erat iratus,
ei, quod Licymnium puerum
occidissent, longe magis illis
succensebat. Nam, cum ipse
Hippocoontis Regiam spec-
taret, erumpit illico in eum
molossii generis canis, tum
puer arreptum lapidem in ca-
nem coniecit; nec lapidis con-
iectio puerum sefellit. Mox
eruptio ne facta Hippocoontis-
tidae, uirgis puerum uerberan-
tes peremerunt. Huiusce igitur
mortem ulturius exerci-
tam in Lacedaemones compa-
rauit, atque in Arcadium cas-
tris promotis Cepheum cum
uiginti, quos habebat, filijs ue-
belli fortius esse uelut, obre-
statur. At Cepheus ueritus,
ne relittam a se Tegeam Ar-
givi bello inuaderent, ex-
peditionem detestabatur. Tum
Hercules sumpta de Minerva
aenea Gorgonis coma in
urna, Stierope Cephei fi-

λακεδαιμόνα μετὰ θείης
τῶν ἰπποκόωντος πατρὸς δὲ
λαῶν. ὀργίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς,
ὅτι δίοπιν εὐλαϊσάμενοι χύαν.
μᾶλλον δὲ ὠργίσθη, ὅτι τὸν
Χικυμνίου παῖδα ἀπέκτει-
ναν. Διωμήδου γὰρ αὐτῷ τὰ
ἰπποκόωντος βασιλῆα ἐκόρα-
μῶν κύναν τῆς μολεπτικῆς
ἐπ' αὐτὸν ἐφόρε. ὁ δὲ, βα-
λὼν λίθον ἐπίτυχῶς κινῶς.
ἐκβοήσαντες δὲ οἱ ἰπποκό-
ωντῆδαι, καὶ τί πῶσι τις αὐ-
τὸν τοῖς σκυτάλαις, ἀπέκτει-
ναν. τὸν δὲ τούτου δαίμωνις
ἐκδικῶν, στρατείας ἀπὸ λα-
κεδαιμονίας, στυγερῶς ἐ-
καὶ πρᾶξιόμηνος εἰς ἀρκ-
είας ἤγειρε, καὶ κηφία μὲν
τῶν παίδων, ὧν εἶχεν, εἰκοσι-
συνμαχείν. διδούς δὲ κη-
φῶς μὴ καταλιπόντος αὐ-
τοῦ τέλους ἀρχεῖοι ἐπιστρα-
τεύσων, τὴν στρατείαν ἤρα-
νείτο. Ἡρακλῆς δὲ πρᾶξι,
νῆας λαβὼν εἰς ὑβρία, χαλ-
κῶν ἐόστυχα χρυσόνοτα, σφό-

πη τῇ κυράῳ θυγατρὶ δὲ
 δώσω εἰπών· ἐμὲ δὲ πῆν σφα
 τὸς τοῖς αἰαχοῦσις ἐκ τῆς
 τευχῶν τὸν βόστυνον· καὶ μὴ
 5 περὶ δούσης, ὥσπερ τῆς πο
 λεμίων ἔσομαι· τὸν τοῦ γε
 νομίου, καὶ βόστυν μὲν τῆς παί
 δων ἐσθλάτῃ· καὶ κατὰ
 τὴν μάχην αὐτὸς τε, καὶ οἱ
 10 παῖδες αὐτοῦ παύσονται· καὶ
 πρὸς τοῖς Ἰφικλῆος· ἡρα
 κλῆος δὲ κτεῖναι τὸν ἱππο
 κῶντα, καὶ τὸν παῖδα αὐ
 15 τὴν χειρὸς αὐτοῦ, τὴν πόλιν
 τυνδαρεῶ κατὰ γὰρ τὴν τὴν
 βασιλείαν παρὲς δὴ τὴν τὴν
 τῷ· περὶ δὲ τέτατος ἡρα
 κλῆος τὴν αὐτὴν αἰεὶς θυ
 20 γατρεῶ εἶσαν, ἀγνοεῖν ἔ
 φθαιρε· ἡ δὲ, τεκούσα τὸ
 κρύφα βρέφος, κατέθετο αὐ
 τῷ περὶ τῆς αἰθνῆς· τοῖς
 μὲν δὲ τῆς χείρας φθειρο
 25 μῆτος αἰεὶς εἰσελθὼν, καὶ
 ἐβλυνύσας, εἰς τὴν κρήνην, τοῖς
 τῆς θυγατρὸς ὠρίσας ὄρε.

lise muneri dedit, hisca ad
 iectis uerbis, quandoq; mili
 tum copijs ingruentibus eam
 comam de mœnibus, nec ta
 men pransam sublimem. o
 stendet, hostium futuram q
 uersionem prænunciatur.
 Quo facto Cepheus cum fil
 ijs expeditionem secutus est,
 Atq; idem in pugna. filijq;
 sui omnes occubuerunt, his eti
 am accessit Iphicles. Herculis
 frater. At Hercules caesa
 Hippocoonte, cuiusq; filijs in
 feruntatem redactis, subiecit
 urbem Tyndareo, & bulc
 etiam regnum concessit, de
 inde Hercules Togea transi
 ens Augem Alci filiam, haud
 agnitam uitauit. Quæ cum
 antea puerum occulte peperis
 set, in Manorum templo depo
 suit. Interim peste per ea lo
 ca debacebante, Aleus tem
 plum ingressus, & singula ri
 matu filia partum reperit,
 ac puerum in Paribeniū mon
 tem deferendū, exponendūq;

dedit, qui diuina quadam
prouidentia conseruatus est:
Nam, quæ nuperrime Cerua
pepererat, illi ubera præbus-
it, mox autem pastores af-
sumptum infantem, Tele-
phum uocitarunt. Sed, et
Hercules Augem Nauplio
Neptuni filio extra fines uen-
dendam exportari iussit. Hic
autem Teuibranti Teuibras-
nie urbis Dynastæ tradidit,
et ille eam sibi postea uxor-
em fecit. Ceterum Hercu-

Trachin *tes* Calydonem profectus Des-
nia Lymniam Oenei filiam coniug-
æ regem depoposcit, ac luctatus
mentum matrimonij huiusce de causa,
in Trachinæ Acheloo in taurum trans-
gredia formatum, unum illi de cor-
sopho-nibus persregit. Itaq; Des-
clis — ianiram duxit, cornuq; Acheloo
reddidit, cuius loco
tione Amalibea cornu accepit.
Sopho — Hæc Hæmony filia fuit, quæ
clis tauri cornu habuit. Id, ut
Heidel Pherecydis testimonio com-
berga probatur eius fuisse sacul-
1597.

τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ πρὶν
δίνιον ὄρος ἐξέειρε. καὶ οὕτως
μὲν καὶ τὰ δίδυμα πικρὰ πρέ-
τοιαι ἐσώθη. διὰ μὲν μὲν γὰρ
ἀρπτόκος ἔλαφος ὑπὸ χείρας
αὐτῷ. συμμέλιθι δὲ αἰετοῖς
μυῖαι τὸ βρέφος, τίλει φονὸς
ἐκάλισκεν αὐτῷ, αὐτὸν δὲ
ἔδωκεν αὐτοπλήθι τῷ ποσει-
δῶνι, ὑπερδύον ἀπὸ μὲν
λαῖσαι. ὁ δὲ πύθραται τῷ
πύθρατι δυνάσῃ αὐτῷ
ἔδωκεν. καὶ καὶ νῦν γυναικὶ
ἐπιήσκει. ΗΡΑΚΛΗΣ
δὲ πρᾶξι μὲν εἰς ἑλν-
δῶνα τῷ οἰνέει θυγατέρα,
δικιάνειρα ἐμμενέει. καὶ
διαπαλαίους ὑπὸ τῆς γα-
μων αὐτῆς πρὸς ἀχελῶν,
ἀπεικασθῆναι ταύρῳ πι-
οεικλασὶ τὸ ἔτθρον τῆς κα-
ράτων. καὶ τῷ μὲν δικιάν-
ειραι γαμεῖ. τὸ δὲ κέραι
ἀχελῶος λαμβάνει, δούς
αὐτῇ τούτου τὸ τῆς ἀμαλ-
θείας. ἀμαλθεῖα δὲ τὴν αἰ-
μογίου θυγατέρα. ἡ κέραι αὖ

multum
in Græco
linea. — Ex hoc videtur potest,
rsas editiones multum inter

5 χε ταύρων. ὅτε δὲ ὡς φέρε
 κύδης λέγει, δύναμιν ἔχει
 ταυάττω. ὥς τε βρωτὸν, ἢ
 10 ποτ', ὃ πῶρ ὄξαιτό τις, πα
 ρέχειν ἅ πονον, στρατὸν δὲ
 Ἡρακλῆς μετὰ καλυδωνίων
 εἶδ' διαπρωθούς. καὶ πόλιν
 ἑλὼν ἐφυρα, ἣς ἐβασιλεύε
 φύλας, ἀστυχὴ τῇ τούτου
 15 θυγατρὶ σωελίδων, πατρὸς
 τλῆ πολέμου γίνεται. δια
 πλάθῃ δὲ παρ' αὐτοῖς, καὶ
 πέμψας πρὸς Δία ποιν, ἐπὶ ἅ
 20 μὴ κατέχειν ἔλεγε παῖδας
 ῥεῖς δὲ εἰς θήβας ἀρσέλ
 λειν. οὗ δὲ λοιπὸν πῶτα
 ῥας πέμπειν εἰς βρωτῶ τῶ
 νῶν ἐπ' ἀρσικίαι γλιόμε
 25 νων δὲ τούτων, ὁ ὠχρὺ με
 30 νος πρᾶ οἶνεί, καὶ κοινύλω
 παῖδας, ἀπέκτεινεν ἀρχιπέ
 λωσ παῖδα δὲ ὄνομον κατὰ
 χειρῶν δίδοντα. συγληνὸς
 δὲ οἶνέως οὗτος. ἀλλ' ὁ μὲν
 35 πατὴρ τῷ παιδὶ, ἀκουσίως
 γληνῆ μὲν τῷ συμβεβηκό
 τος, σωεγαμόναι Ἡρακλῆς

tatis, ut, quicquid esculenti,
 ac poculenti quispiam expe
 tisset, copiose admodum sup
 peditaret, Insuper Hercules
 pro Calydonijs contra Thesē
 protos bellum gerit, qui urbe
 Ephyra, cui Phylas rex præ
 erat, vi capta congressus cum
 Ashtoeche huiusce filia, Tle
 polemi sic pater. Cum uero
 apud eos pmaneret, ad Thesē
 prium misit, ac septem ferē
 mē filios vi retinere dicebat,
 de quibus treis ablegaturū se
 Thēbas, at reliquos quatuor
 in Sardiniam insulam ueluti
 colonos se transmissurum.
 Quibus confectis cum apud
 Oeneum in conuiuio esset, pu
 gno percussum Eunoomum Ar
 chitelis filium ei pocula pro
 pinantem occidit. Is autem
 Oeneo propinquus erat sed
 pueri pater, quod id præter
 eius uoluntatem factum fu
 isse contigisset, ei ueniam
 dedit. Atqui Hercules le
 gis multam secutus, exilium

suffinere uoluit, atq; Tra-
chinem ad Ceycem se iā con-
ferre decreuit: οἷ, vbi cū De-
ianira uxore ad Euenum am-
nem peruenit, ibi Nessum Cē-
taurum manentem, q̄ uiatores
traḡciebat, offendit, eumq; tra-
ḡciendi laborem mercedis lo-
co à Dijs, Iustitiæ suæ causa
se recepisse diētitabat. Igitur
Hercules ipse perse amnem
tranauit. Et Deianiram, p̄or-
torium pat̄us, in alteram ri-
pam Nesso transuehendam
commisit, tum illi Centaurus,
dum traḡcit, uim inferre ag-
greditur, eam uero acclaman-
tē audiēs Hercules, egressum
in terrā Nessum ī corde sagi-
ta percussit. Is, ubi se moriturū
uidet: mulierē ad se uocat, eiq;
si uelit inq̄t, philtērū apud Her-
culē, sibi habere, quod ipse se-
mē in terrā effudisset, cū san-
guine, q̄ ex spiculi uulnere ma-
nasset, commisceat. Tum illa
id factum penes se conserua-
uit. At Hercules, Dryopum

δὲ κατὰ τὸν νόμον, τὴν φυ-
γὴν ὑπομείνειν ἠθέλησεν. καὶ
οὕτως ἔγνα πρὸς κύνεα εἰς τρα-
χίνα ἀπείλει. ἄγων δὲ δητᾷ
νειρα, ἀδὴ ποταμὸν ὄντον
ἔκιν. εἰ δὲ καθεξόμενος γέ-
σος ὁ κένταυρος, τὸν παριόν-
τας διεπάρθμυε. μεθὸν δὲ
λέγων παρὰ θεῶν τὴν
πορθμείαν εἰληφεία δὲ δῖο
καουσύνειν. αὐτὸς μὲν οὖν ἠ-
ρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη.
δητᾷ εἰρα δὲ μεθὸν αἶψα
θεῖς, ἐπέρεψεν ἔσω διακο-
μίξην. ὁ δὲ διαπορθμύων ἴς
αὐτὴν, ἐπιχείρει βιάζεσθαι.
τῆς δὲ αἰακκραγούσης αἰδο-
μένος ὁ ἠρακλῆς, ὅξελθόν-
τα γέσσοι ἐτόξονσιν, εἰς τὴν
καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων πελθεῖν
ταῖν, προσκαλεσάμενος εἶπεν
εἰ φίλοι φίλους πρὸς ἠρα-
κλέα ἔχειν τὸν τε γόνον, ὃς
ἀφᾷκε, κατὰ τῆς γῆς, καὶ
τὸ ῥυτί ἐκτῆς τραύματος τῆς
αἰκίδος αἶμα συμμίξει. ἢ
δὲ ποιήσκει ὅσον, ἐφύλατ

π' αὐτῇ. διεξιὼν δὲ ἡρα
 κλῆς τὴν δρυόπων χώραν
 ἀφ' ἑδὼν βοφῆς, ἀπαντήσαν
 ὅς θ' ἰδόμενος βουλατοῦ.
 ὅς, ὅτ' ἐτόρον τ' ταύρων λυ
 γας, καὶ σφάξας, καὶ ἐψέως
 ἀωχέσαστο. ὡς δὲ ἦκεν εἰς
 θαλῖνα πρὸς κύνηα, ἔπειθε
 χεῖς ὑπ' αὐτῆ, δρυόπας κα
 ὀπεπολέμουν. αὐτὸς δὲ ἐ
 κείθεν ὀρμηθεὶς, αἰγμῖον
 βασιλεῖ δωριέων στυγερὰ
 σέλασεν. ὅς τ' αὐτὸν γῆς ὄ
 ρων ἐπολέμου αὐτῷ κο
 ῖς ῥάου στρατηγῶτος. ὁ δὲ,
 πολιορκούμενος, ἐπεκάλει
 το τὸν ἡρακλῆα βοηδόν, ὃς
 μῶρε τῆς γῆς. βουθέσας δὲ
 ἡρακλῆς ἀπέκτεινε κόρωνον,
 αὐτὸν καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν
 ἀπαῖον παρέδωκεν ἑλδιδί
 ραι αὐτῷ. ἀπέκτεινε δὲ καὶ
 λαογόραν, μὲν τῆς πέκτων
 βασιλεῖα δρυόπων, εἰ ἀφ' ἧ
 λαντος περὶ τὴν ἀκρόπολιν, ὑ
 βρισην ὄντα, καὶ λαπίδων
 σύμμαχοι. ἀπελόντα δὲ

finibus peragratis, et cibi
 inopia laborans Thiodamans
 tem plaustrum, quod à binis bo
 bus traheretur, ducentem ob
 uium habuit, eorum alterum
 è curru solutum, iugulatumq;
 et coctum deuorauit. Postea
 cum Trachinem peruenisset
 ad Ceycem, hospitio ab eor
 dem acceptus Dryopas debela
 lauit. Inde illinc promotus
 Egimio Doriensum regi se
 belli socium fecit. Nam la
 pithe, eum de terræ finibus
 Coronio eius belli Imperatoe
 re armis infestabant. Is igit
 ear obsidione pressus Hercu
 lem in societatem, atq; in
 regni parietē adiutorē arcessie
 rat Cui Hercules opitulatus,
 Coronum cum cæteris suis in
 teremit, eiq; regni fines unis
 uersos liberos reddidit. Ad
 hæc est Laogoram Dryopum
 regem cum filijs in Apollinis
 luco epulantem, ut uirum pe
 tulantem improbumq;, ac La
 pitbarum socium obrunca

uit. Nec multo post per Ios-
nem iter facientem Herculem
cygnus Martus, & Pelopie
filius; ut in singulare secum
certamen congraderetur, pro-
uocauit, Congressus itaq; &
hunc etiam interfecit. Ut au-
tem Orchomenum peruenit;
cum rex Amyntor cum armis
procedere minime sinebat:
qui, dum ita pertransire pro-
hibetur, & hunc ipse uita pri-
uauit. At, cum Trachinem
peruenisset, exercitum in Oe-
chaliā adunauit, ut eo bel-
lo in Eurytum animaduerten-
ret; accitis sibi socijs Arcas-
dibus, & Meliensibus domo
Trachine, ac Locris Epicne-
midibus, Euryto una cum fi-
lijs occiso urbem capit. Se-
pultis deinde suis commilito-
nibus, qui in eo bello interie-
rant, atq; Hippaso Ceycis
filio, Argeum, & Mela-
ne Licymnij filios, ac demum
oppido direpto Iolen captiuā
abduxit. Inde in Cenaeum

Ἴωνα εἰς μονομαχίαν τοῦ
καλεῖται αὐτὸν κύκλιος ἄ-
ρεος, καὶ πελοπίας, συσας
δὲ καὶ ἑὺρον ἀπέκτεινεν. ὡς
δὲ εἰς ὄρεθρὸν ἦκεν, ἀμύν-
ται αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ
εἶα μεθ' ὅπλων διδρῆσθαι.
κωλυόμενος δὲ παρῆλθε, καὶ
ἑὺρον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμε-
νος δὲ εἰς τραχίνα, στρα-
τείας ἐπ' οἰχάλια σπών-
θοισεν. οὗρον πρῶτον ἐ-
δρῶν δέλων. συμμάχον-
των δὲ αὐτῷ ἀρκάδων, καὶ
μυνηϊῶν τῆς ἐκ τραχίνος, καὶ
λοκρῶν τῆς ἐπικνημίδως,
ἠτύναν μὲν τῆς παιδω-
ς ὅρουτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν.
καὶ ἰδὼν αὐτὸν τῆς σὺν αὐτῷ
στρατὸς ἀμύλιαν εὖ ἀκροῦσθαι
τὸν τάξιν, ἵππεσόν τε τὸν κύν-
κος, καὶ ἑσθέρων, καὶ μέλα-
να, εὖ λικυμνίου παῖδας.
καὶ λαφυραγωγάς τὴν πό-
λιν, ἣ γὰρ ἰολλὴν ἀνιχμάλα-
ρον. καὶ πεσόντας κη-
ναίῳ τῆς ὀβείας ἐπ' ἄκρο

πρὸς ἑοῦς κρυαίου, ἑωρὸς
 ἰσχύου. μέλλαν δὲ ἰσθούρ
 γεῖν, εἰς ἱαχῆνα τὸν κύνου
 ἔπιμαλ λαμπρὰ καὶ ἑστῆτα
 5 οἶόντα. πρὸ δὲ τούτου τὰ
 ποδὶ τῷ ἰολλῷ δυνάμειρα
 πυθμένιν, καὶ δέισα(α μὴ
 πάλιν ἐκείνῳ μάλλον ἀγα-
 πῆσιν, νομίσκου ταῖς ἄλν-
 10 θείαις φίλτρον εἶν τὸ εὐεὶ
 αἷμα νῆατον, ὄντου, τὸν χι-
 τῶνα ἔχουσιν. εἰδὺς δὲ ἥρα
 κλῆς ἔδουα. ὡς δὲ θάρμα
 θείας τῆς χιτῶνος, ὅτῃς ὕ-
 15 θραὺς ἰὸς τὸν χροῶτα ἔσκηπ.
 ἥ μὲν λίαν τοῖν ποδὶν ἀε-
 ραίμνος καὶ τικόν πον ἀρ-
 τῆς βοιωτίας. τὸν δὲ χιτῶ-
 να ἀπῆατα περὶ σφυγόντα
 20 τῷ σώματι. σωμαπατῶν τὸ
 δὲ αἰσάρεκς αὐτῷ. θιαύτη
 δὲ συμφορὰ καὶ ταχέως,
 εἰς ἱαχῆνα ὑπὸ νεῶς κομί-
 ζεται. δυνάμειρα δὲ αἰδο-
 25 μένιν τὸ γερονός, ἰαυτῷ ἀ-
 νήρτησιν. ἥρα κλῆς δὲ εἰπε
 ἀαίμνος ὕλλω, ὃς ἐκδύναται

Euobae ex promontoriū appul-
 sus Iouis Cenae aram consti-
 tuit. Sacrificaturus autē, Thra-
 chinem ad Ceycem misit,
 qui lautam, ac splendidam ad
 se tunicā afferret, à quo, ubi,
 quae de Iole successerant,
 Deianira percepit, uerita ne
 illam potius arderet, rata ues-
 rum esse amoris poculum, res-
 fusum Nessi sanguinem, eo
 tunicam infecit. Quam sibi
 Hercules indutus, sacrificauit:
 sed, ubi uestis incaluit,
 bydrae uero Herculis corpus
 putrescebat. Tum Licham il-
 le pedibus abreptam, subla-
 tumq; à Beotia deiecit in ma-
 re praecipitem, tunicam uero,
 quae iam corpori inhererat, re-
 scindit: eamq; ita aualsam car-
 nis frustra subsequebantur.
 Tanto igitur Hercules mor-
 bo laborans naui Trachinem
 aduehitur. quod ubi Deianira
 rescivit, sua ipsius manu sus-
 pēdio uitā finivit. Hercules Hyl-
 lo, qui natu maior ex Deiani-

tios, puniturus bellum gerit:
quibus, quoniam Neleo sup-
petias tulissent, erat iratus,
ei, quod Licymnium puerum
occidissent, longe magis illis
fuerat. Nam, cum ipse
se Hippocoontis Regiam spec-
taret, erumpit illico in eum
molossii generis canis, tum
puer arreptam lapidem in ca-
nem coniecit; nec lapidis con-
iectio puerum fessit. Mox
eruptio ne facta Hippocoon-
tidæ, uirgis puerum uerberan-
tes peremerunt: Huiusce igitur
mortem ulturus exerci-
tium in Lacedæmonios compa-
rauit, atque in Arcadiam cas-
tris promotis Cephæum cum
uiginti, quos habebat, filiis ut
belli forius esse uelit, obtex-
tatur. At Cephæus ueritus,
ne relictam à se Tegeam Ar-
giui bello inuaderent, ex-
peditionem detestabatur. Tum
Heracles sumpta de Minera
aeneâ Gorgonis coma in
urna, Sterope Cephæi fi-

λακεδαιμονα μεταδίδει
τῷ ἰπποκόωντος πατρὶος
λαῶν. ὀργίζεται μὲν γὰρ αὐτοῖς,
καὶ διότι νηλείσσω μάχησαν.
μᾶλλον δὲ ὀργίζεται, ὅτι τὸν
Χικυμνίου παῖδα ἀπέκτει-
ναν. θειομύθεον γὰρ αὐτῷ τὰ
ἰπποκόωντος βασίλεια ἐκδοκ-
μῶν κύναν τῇ μολεστικῇ
ἐπ' αὐτὸν ἐφόρει. ὁ δὲ, βα-
λὼν λίθον ἐπί τυχέκωος.
ἐκδοχέουσι δὲ οἱ ἰπποκω-
οντῆσαι, καὶ τίησιν αὐ-
τὸν τοῖς σκυτάλοις, ἀπέκτει-
ναν. τὸν δὲ τούτου δαίμονα
ἐκδοκῶν, στρατείας ἐπὶ λα-
κεδαιμονίᾳ, στυγερῶς.
καὶ πρᾶξιόμοιος εἰς ἀρκ-
είας, ἡλείου, καὶ κυρία μετὰ
τῶν παίδων, ὧν εἶχεν, εἰκοσι
συμμάχων. διδούς δὲ κυ-
φὸς μὴ καταλιπόντος αὐ-
τοῦ τέλους ἀρχεῖοι ἐπιστρα-
τεύων, πλὴν στρατείας ἡρ-
κείῳ. ἡρακλῆς δὲ πρᾶξι,
πᾶς λαβὼν ἐν ὑσπέρῃ, χαλ-
κῷ βότρυχα γερῶνος, σφῶ

πη τῇ κρηάσῃ θυγατρὶ δὲ
 δώσιν εἰπὼν· ἐμὴ ἐστὶν ἡ
 τὸς τοῖς· αἰαχοῦσης ἐκ τῆς
 γειῶν τὸν ὄσσευχον, καὶ μὴ
 5 περιδούσης, ὅπως τὸν πο-
 λεμίῳ ἐσθῶται· τούτου γε
 νομίου, κηφύς μὲν τῆς παί-
 δων ἐστράτευε· καὶ κατὰ
 τὴν μάχην αὐτὸς τε, καὶ ἡ
 10 παῖδες αὐτῶν παλὺ πῶσι· καὶ
 πρὸς τοῦτοῖς ἰφικλῆς ὁ πῦρ
 ἡρακλείου· ἀδελφός· ἡρα-
 κλῆς δὲ κτείνας τὸν ἱππο-
 κώοντα, καὶ ὅσους παῖδας αὐ-
 15 τῷ χειρῶσάμενος, τὴν πόλιν
 τινυδάρει· κατὰ γὰρ τὴν τῶν
 βασιλείῃ παρέρωκε τὴν
 τῶν· παρὼν δὲ τέτατος ἡρα-
 κλῆς τὴν αὐγὴν αἰεὶ δὲ θυ-
 20 γατρίαν οὖσαν, ἀγνοῶν ἐ-
 φθαιρεῖ· ἡ δὲ, πεποιθεὶς τὸ
 κρύφα ἑρέφους, κατ' ὅσον ἐ-
 τῶ περὶ τῆς αἰθνῆς· λοι-
 μῶ δὲ τῆς χώρας φθίσει·
 25 μὲν δὲ αἰεὶ εἰσελθὼν, καὶ
 ἑρουνύχης, εἰς ἐπὶ μὲν δὲ, ταῖς
 τῆς θυγατρὸς εἰδήσας αἰεὶ.

lia muneri dedit, hisce ad-
 iectis uerbis, quandoq; mili-
 tum copijs ingruentibus cam-
 comam de mœnibus, necta-
 men prœmissam sublimam, o-
 stendet, hostium futuram ex-
 uestionem prœnunciatur,
 Quo facto Cepheus cum fi-
 lijs expeditionem secutus est,
 Aiq; idem in pugna, filijq;
 sui omnes occubuerunt, his eti-
 am accessit Iphicles. Hercules
 fratrem. At Hercules caesa
 Hippocoonte, eiusq; filijs in-
 fermitatem redactis, subiecit
 urbem Tyndareo; ex bulc
 etiam regnum concessit, de-
 inde Hercules Togca transi-
 ens Augem Alci filiam, haud
 agnitam uitauit. Quæ cum
 antea puerum occulte peperis-
 set, in Manerue templo depo-
 suit. Interim peste per ea lo-
 ca debacebante, Aleus tem-
 plum ingressus, et singula ri-
 matus filiae partum reperit,
 ac puerum in Parthenii mon-
 tem deferendû, exponendûq;

dedit, qui divina quadam
providentia conservatus est;
Nam, quæ nuperrime Cerua
pepererat, illi ubera præbuit
it, mox autem pastores as-
sumptum infantem, Tele-
phum vocitarunt. Sed, et
Hercules Augem Nauplia
Neptuni filio extra fines ven-
dendam exportari iussit. His
autem Teuibranti Teuibras-
nie urbis Dynastæ tradidit,
et ille eam sibi postea uxor-
tem fecit. Ceterum Hercu-

Tracit tes Calydonem profectus Doe-
nia Lurmaniram Oenei filiam coniug-
em depoposcit, ac luctatus
matrimonij huiusce de causa,
in *Tra-* cum Acheloo in taurum trans-
iit, id est formatum, unum illi de cornu
sopho- nobas persregit. Itaq; Des-
clis- iamnam duxit, cornuq; Acheloo
redditur, cuius loco
Hæc Hemony filia fuit, quæ
clis- tauri cornu habuit. Id, ut
Geidel Pherecydis testimonio com-
probat, eius fuisse sacul-
597.

multum
differt in Græco
et latino. — Ex hoc
diversas editiones
se differre.

τὸ μὲν αὖτε βρέφος εἰς τὸ πρῶτον
δίνιον ὄρος ἐξέτατο. καὶ αὖτε
μὲν καὶ τὰ δεινὰ τινὰ πεί-
νοισι ἐσώθη. διὰ μὲν γὰρ
ἀρπτόκος ἔλαφος ὑπῆρχεν
αὐτῷ. συμμίσθην δὲ αἰετοὶ-
μῶν τὸ βρέφος, τῆλε φωνῶν
ἐκάλεισεν αὐτὸν. αὐτὸν δὲ
ἔδωκεν ἰαυπηλὶς τῷ πρῶ-
τονος, ὑποδράμιον ἀπὸ μῶ-
λῳσαι. ὃ δὲ πύθεται τῷ
πύθεται δυνάσει αὐτῷ
ἔδωκεν. καὶ καλὸς γυναικὶς
ἐπαίσατο. ΗΡΑΚΛΗΣ
δὲ πρᾶξιόν μιν εἰς καλυ-
δῶνα τῷ οἰνέει θυγάτηρα,
δικαίνερα ἐμνήσθητο. καὶ
διαπαισάσας ὑπὸ τῆς γα-
μων αὐτῆς πρὸς ἀχελῶνα,
ἀπεικασθῆναι τὰ τῶν πε-
ρικλασῶν τὸ ἔργον τῆς κα-
ράτων. καὶ τῷ μὲν δικαί-
νερα γαμεῖ. τὸ δὲ κέρασ
ἀχελῶος λαμβάνει, δούς
αὐτῇ τούτου τὸ τῆς ἀμαλ-
θείας. ἀμαλθεῖα δὲ τὴν αἰ-
μορίου θυγάτηρ. ἡ κέρασ

videri potest,
multum inter

5 χε ταύρου. οὗτο δ' ὡς φρε
 κύνθης λέγει, δύναμιν ἔχει
 ταιαύτω. ὥς τε βρωτὸν, ἢ
 10 ποτ', ὃ πρὸς οὐρανὸς πα
 5 ρέειν ἄπονον, στραθείει δ'
 Ἡρακλῆς μετὰ καλυδωνίων
 εἰδὼ διαφραδύς. καὶ πόλιν
 ἑλὼν ἐφύρα, ἣς ἐβασιλεύε
 φύλας, ἀσυδχὴ τῇ τούτου
 10 θυγατρὶ στωελίδῃ, πατρὸς
 τλῆ πολέμου γίνεται. δια
 τελαθὶ δὲ παρ' αὐτοῖς, καὶ
 πέμψας πρὸς Δίαποι, ἐπ' αὐ
 15 μὲν κατέχειν ἔλεγε παῖδας
 15 τρεῖς δὲ εἰς θήβας ἀρσέλ
 λειν. οὗ δὲ λοιπὸν τῶτα
 βας πέμπειν εἰς ἑρδωτῶ
 νῶν ἐπ' ἀρκαίαν γειομέ
 νων δὲ τούτων, οὐωρεῦμε
 20 νος πρὸ οἰνεί, καὶ κοινύλα
 παῖδας, ἀπέντειναι ἀρχι
 λαισ παῖδα δὲ νόμον κατὰ
 χειρὶν δίδοντα. συγληνὸς
 δὲ οἰνέως οὗτος. ἀλλ' ὁ μὲν
 25 πατρὸς τῆ παιδὸς, ἀκουσίως
 γελινημίου τῆ συμβεβηκό
 τος, στωεγισμὸν Ἡρακλῆς

tatis, ut, quicquid esculenti,
 ac poculenti quispiam expe
 tisset, copiose admodum sup
 peditaret, Insuper Hercules
 pro Calydonijs contra These
 protos bellum gerit, qui urbe
 Ephyra, cui Phylas rex præ
 erat, vi capta congressus cum
 Asphoche huiusce filia, The
 polemi sit pater. Cum uero
 apud eos pmaneret, ad These
 pium misit, ac septem fere
 mē filios vi retinere dicebat,
 de quibus treis ablegaturū se
 Thebas, at reliquos quatuor
 in Sardiniam insulam ueluti
 colonos se transmissurum.
 Quibus confectis cum apud
 Oeneum in conuiuiο esset, pu
 gno percussum Eunoomum Ar
 chitelis filium ei pocula pro
 pinantem occidit. Is autem
 Oeneo propinquus erat sed
 pueri pater, quod id præter
 eius uoluntatem factum fu
 isse contigisset, ei ueniam
 dedit. Atqui Hercules le
 gis multam secutus, exilium

sustinere uoluit, atq; Tra-
 chinem ad Ceycem se iā con-
 ferre decreuit: οἷ, vbi cū De-
 ianira uxore ad Euenum am-
 nem peruenit, ibi Nessum Cē-
 taurum manentem, q uiatores
 traῖciebat, offendit, eumq; tra-
 ῖciendi laborem mercedis lo-
 co à Dijs, Iustitiæ suæ causa
 se recepisse distitabat. Igitur
 Hercules ipse perse amnem
 tranauit. Et Deianiram, πα-
 torium παῖς, in alteram ri-
 pam Nesso transuehendam
 commisit, tum illi Centaurus,
 dum traῖcit, uim inferre ag-
 greditur, eam uero acclaman-
 τέ audiēs Hercules, egressum
 in terrā Nessum i corde sagi-
 ta percussit. Is, ubi se moriturū
 uidet: mulierē ad se uocat, eiq;
 si uelit inq; πῶλῶν apud Her-
 culē, sibi habere, quod ipse se-
 mē in terrā effudisset, cū san-
 guine, q ex spiculi uulnere ma-
 nasset, commisceat. Tum illa
 id factum penes se conserua-
 uit. At Hercules, Dryopum

δὲ κατὰ τὸν νόμον, τὴν φυ-
 γὴν ὑπομείνειν ἢ θείλει. καὶ
 δὴ ἔγνα πρὸς κύνῃα εἰς τρα-
 χῖνα ἀπείσκει. ἄγων δὲ δῆϊά
 νειραῖ, ἀδὴ ποταμὸν ὄντων
 ὅκεν. οἱ δὲ καθεξόμενος νέσ-
 σος ὁ κένταυρος, τὸν παλαιόν
 τας διεπάρθμυνε. μετὰ δὲ
 δὲ λέγων παρὰ θεῶν τὴν
 πορθμεῖαν εἰληφεία δὲ δι-
 καοσύνην. αὐτὸς μὲν οὖν ἡ-
 ρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη.
 δῆϊα νείραος δὲ μετὰ αὐτὸν
 θεῖς, ἐπὶ τρεῖς ἔστω διακο-
 μίξην. ὁ δὲ διαπορθμύων
 αὐτὴν, ἐπιχείρει βιάζεσθαι.
 τῆς δὲ αἰακραγούσης αἰδο-
 μένος ὁ ἡρακλῆς, ἐβελόνην
 τα νέσσοι ἐτόξευσεν, εἰς τὴν
 καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων πελθεῖν
 τῶν, προσκαλεσάμενος εἰπὼν
 εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς ἡρα-
 κλέα ἔχειν τὸν τε γόνον, ὃς
 ἀφῆκε, κατὰ τῆς γῆς, καὶ
 τὸ ῥυσιέκτῃ φάσματος τῆς
 ἀκίδος αἶμα συμμίξαι. ἢ
 δὲ ποιήσκει ὅτι, ἐφύλατ

τε πρ' αὐτῇ. διεξιὼν δὲ ἡρα
 κλῆς τὴν θρυόπων χώραν
 ἀφ' ἑδῶν βοφῆς, ἀπαντήσαν
 ὅς δ' ἰδοὺ δάμαϊς βοὺλατοῦ.
 ὅς, ὅτ' ἐτόρον τ' ταύρων λυ
 γας, καὶ σφάξας, καὶ ἐψέσας
 ἀωχέσαστο. ὡς δὲ ἡ κεῖ εἰς
 βαχίνα πρὸς κύνηκα, ἔπειθε
 χεῖς ὑπ' αὐτῆς, θρυόπας κα
 10 πεπολέμεσεν. αὐτὸς δὲ ἐ
 κείθεν ὀρμηθεὶς, αἰγμῖον
 βασιλεῖ θωρέων στυγερὰ
 σέ. λαπιδάει γὰρ ποδὲ γῆς ὅ
 ρων ἐπολέμοι αὐτῷ κο
 15 ρώνου στρατηγῶτος. ὁ δὲ,
 πολιορκούμενος, ἐπεκάλει
 το τὸν ἡρακλῆα βοῦδόν, ὃν
 μῦθε τῆς γῆς. βοῦδὸς δὲ
 ἡρακλῆς ἀπέκτεινε κόρωνον,
 20 μὲν καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν
 ἁπλῶς παρέδωκεν ἑλίουδε
 ραῖ αὐτῷ. ἀπέκτεινε δὲ καὶ
 λαογέρας, μὲν τῆς πέκων
 βασιλεῖα θρυόπων, εἰ ἀφ' ἡ
 25 λωνος περὶ τῆς ἀκροπόλεως, ὑ
 βριστην ὄντα, καὶ λαπιδῶν
 σὺμμαχον. παρὸντα δὲ

finibus peragratiss, & citi
 inopia laborans Thiodamanz
 tem plaustrum, quod à binis bo
 bus trahabatur, ducentem ob
 uium habuit, eorum alterum
 è curru solutum, iugulatumq;. &
 costum deuorauit. Postea
 cum Trachinem peruenisset
 ad Ceycem, hospitio ab eor
 dem acceptus Dryopas debela
 lauit. Inde illinc promotus
 Egimio Doriensum regi fe
 belli socium fecit. Nam la
 pithe, eum de terræ finibus
 Coronio eius belli Imperatoe
 re armis infestabant. Is igit
 tar obsidione pressus Hercu
 lem in societatem, atq; in
 regni partiē adiutorē arcessie
 rat Cui Hercules opitulatus,
 Coronum cum cæteris suis in
 teremit, eiq; regni fines uniz
 uersos liberos reddidit. Ad
 hæc est Laogorati Dryopum
 regem cum filiis in Apollinis
 luco epulantem, ut uirum pe
 tulantem improbumq;, ac La
 pitbarum socium obtrunca

uit. Nec multo post per Itonem iter facientem Herculem cygnus Martis, & Pelopie filius; ut in singulare secum certamen congraderetur, pro- uocauit; Congressus itaq; & hunc etiam interfecit. Ut autem Orchomenum peruenit; cum rex Amyntior cum armis procedere minime sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse uita pri- uauit. At, cum Trachinem peruenisset, exercitum in De- chalam adunauit, ut eo bello in Eurytum animaduertez- ret; accitis sibi socijs Arcas- dibus; & Meliensibus domo Trachine, ac Locris Epicne- midibus, Euryto una cum fi- lijs occiso urbem capit. Se- pulchris deinde suis commilito- nibus, qui in eo bello interie- rant, atq; Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melas- ne Licymnij filios, ac demum oppido direpto Iolen captiuam abduxit. Inde in Cenaeum

Ἴτωνα εἰς μονομαχίαν περὶ
καλεῖται αὐτὸν κύκλιος ἄ-
ρειος, καὶ πελοπίαν, συσας
δὲ καὶ ἄλφρον ἀπέκτεινε. αἰς
δὲ εἰς ὄρχομενὸν ἦκεν, ἀμύν-
ται αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, οὐκ
εἶα μεθ' ὅπλων διδρῆσθαι.
κωλυόμενος δὲ παρείσκει, καὶ
ἄλφρον ἀπέκτεινε. ἀφικόμε-
νος δὲ εἰς τραχίνα, στρατὸν
τείλει ἐπ' οἰκαλίᾳ σπών-
θοισιν. αὐτὸν πρὸς τὴν
δεῖλαν συμμάχον-
των δὲ αὐτῷ ἀρκείων, καὶ
μυνηίων τῆς ἐκ τραχίνος, καὶ
λοκρῶν τῆς ἐπικνημίδωρος,
ἠτείνας μετὰ τῆς παιδὸς
ἐν ῥύπον, αἰρεῖ τὴν πόλιν.
καὶ ἰδὼν τὴν σὺν αὐτῷ
στρατὸν ἁρμύην τὴν ἀρχαίαν
τὸν ταῦτ', ἵππεσόν τε τὸν κύ-
κλιον, καὶ ἄλφρον, καὶ μέλα-
να, τοῦ λικυμνίου παῖδας.
καὶ λαφύρα τῶν γῆρας τὴν πό-
λιν, ὃν ἰδὼν αἰχμάλω-
τον. καὶ περὶ ῥύπον εἰς κε-
ναίῳ τῆς ὠσειᾶς ἐπ' ἄκρον

τρεῖς, τοὺς κρυαῖον, βαμὸν
 ἰσχυρὰ. μέλλων δὲ ἰσχυρὰ
 γεῖν, εἰς Ἰαχίνα τὸν κύνειον
 ἐπιμαλὰ λαμπρὰ ἐδῆτα
 1 οἷόντα. πρὸ δὲ τούτου τὰ
 πρὸ τῶ ἰσχυρὰ δυνάμειον
 πυθόμενον, καὶ δὲ ἰσχυρὰ μὴ
 πάλιν ἐκείνῳ μάλλον ἀγα-
 πῆς, νομίσκον τοῖς ἄλ-
 2 οῖς δὲ αἰσθάνονται τὸ ἐν-
 αἶμα ἰσχυρὰ, οὐτόν, τὸν χ-
 τῶν ἐχρῆσιν. εἰδὺς δὲ ἡρα-
 κλῆς ἔδυνε. ὡς δὲ θάρμα
 θεῖται τῷ χιτῶνος, οὔτις ὕ-
 3 οῖς δὲ ἰσχυρὰ τὸν χιτῶνα ἔσκη-
 π. μὴ λίαν τοῖν ποσὶν ἀ-
 ραμῶν καὶ τικόντων ἀρ-
 τῆς βοιωτίας. τὸν δὲ χιτῶ-
 να ἀπὸ πᾶσι περὶ σφυγὸς
 4 οῖς τῷ σώματι. σιωπῶντα τὸ
 δὲ αἰσθάνεται αὐτῷ. διαύτη
 δὲ συμφορὰ καὶ ταχέως,
 εἰς Ἰαχίνα ὑπὸ νεῶς κομί-
 ζεται. δυνάμειον δὲ αἰσθ-
 5 οῖς δὲ τὸ γεροντὸς, ἰσχυρὰ ἀ-
 νήρτησιν. ἡρακλῆς δὲ ἐν τῇ
 λαμπρῇ ὕλῃ, ὅς ἐκ δυνάμει

Euobae promontoriū appul-
 sus Iouis Cenae aram consti-
 tuit. Sacrificaturus aut, Thre-
 chinem ad Ceycem misit,
 qui lautam, ac splendidam ad
 se tunicā afferret, à quo, ubi,
 quae de Iole successerant,
 Deianira percepit, uerita ne
 illam potius arderet, ruita uesti-
 rum esse amoris poculum, es-
 fusum Nessi sanguinem, eo
 tunicam infecit. Quam sibi
 Hercules indutus, sacrificauit:
 sed, ubi uestis incaluit,
 hydræ uiro Herculis corpus
 putrescebat. Tum Licham il-
 le pedibus abreptam, subla-
 tumq; à Boetia deiecit in ma-
 re præcipitem, tunicam uero,
 quæ iam corpori inhererat, re-
 scindit: eamq; ita aualsam car-
 nis frustra subsequebantur.
 Tanto igitur Hercules morsu
 laborans naui Trachinem
 aduchitur. quod ubi Deianira
 rescivit, sua ipsius manu sus-
 pēdio uitā finiuit. Hercules Hyl-
 lo, qui natu maior ex Deiani-

A P O L L O D O R I

ra filijs erat, ut cum per as-
 tatem ei liceret, Iolem uxore
 rem duceret, imperavit, De-
 inde ad Octam Trachinio-
 rum montem se contulit, ibique
 constructam abse pyram, iam
 conscendit, atque ignem sub-
 iici iubebat. Quod cum suorum su-
 cere auderet nemo. Prius in-
 terim quæsiturus amissos gre-
 ges cum per id loci iter fa-
 ceret, pyram succendit. Hinc
 Hercules sagittas, arcumque
 dono dedit, ardente autem py-
 ra, nubem cum tonitru sub-
 latam ipsum in caelum remi-
 sisse, dicitur. Unde immor-
 talitatem adeptus, et reuocatus
 gratiam cum Iunone Hebem
 Alius filiam uxorem duxit,
 de qua sibi filios Alexiaren,
 et Anicetam procreauit. Her-
 culi autem filij ex Thespj fi-
 liabus bi fuerunt, Procris
 quidem Anuleon, et Hippeus.
 Ea enim nata maxima gemi-
 nos peperit, ex Panope. Tori-
 ppos, Lyses, Eumedes, * Creō

ραο', ἦν αὖτε παῖς πρεσβύ-
 τος, τὴν ἰόλιν ἀνδραδά-
 τα γῆμαι. πρᾶγδ' οὐλως εἰς
 οἱ τινὲς εἰσι δὲ ἄλλοι ἰα-
 χνίων, ἐκείνους καὶ ποτὶ
 ἑκείνους ἐπιβαίοντες
 φάσκειν. μηδενὸς δὲ τοῦ-
 του πρᾶγδ' ἐστὶ δειλότης, πα-
 ρὰ παλίων καὶ τὰ ζήτησις
 πομπῶν ὑφ' ἡμῶν. τούτων ὅ-
 τα τὰ ἑξῆς ἐστὶν ἡρα-
 κλῆς. καὶ οὐλως δὲ τῆς πο-
 ρῆς, λέγεται νέος ἔσθαι
 μὲν καὶ βροτῆς ἀπὸ τῶν εἰς
 οὐρανὸν αἰαπέμελαι. ἐκεί-
 νος δὲ τυχὼν ἀθανάσιος.
 καὶ διαλλαγεὶς ἔσθαι, τὴν
 ἐκείνης θυγατὸρα ἥβην ἔγ-
 γε. ὅς τις αὐτὸς παῖς ἀλε-
 ξιστῆς, καὶ αὐτὸς ἐλπίον-
 το. ἦσαν δὲ παῖδες αὐτῶν
 ἐκ μὲν τῆς Θεοῦ θυγατὸ-
 ραν, περικλυτοῦ μὲν, ἀπὸ πλε-
 ὶων, καὶ ἱππῶν, ἡ πρεσβυ-
 τὰ τῇ γῇ διδομένοι ἐλπίον-
 τε. πάντοτε δὲ θεοί, ἱππῆς,
 λύκος, οὐ μείδης, * κρείων,

M
 Mors
 Hebem
 h's. vide
 supra
 pag. 55
 in cas-
 que ut
 yumen-
 tum Tra-
 chinia-
 tum

ἐπίλαος, ἀστυάναξ. κράδης
 δὲ, ἰάβης, εὐρύβιος, πολύ-
 λαος, πάροισ, ἀρχέμαχος,
 μελίνης, λαομέδων, κλυτί-
 5 πωος, εὐρυκείπης, εὐρύπυ-
 λος, εὐβώτης, ἀγλαΐνης, ἀν-
 τιάδης, οἰνοσίπωος, χρυσι-
 δος, ὄρεινης, λαομυλίνης, τέ-
 λης λισσίδην, σενπεδίδης, με-
 10 οἰωπίδης, αἰθίωπης, ἰωπό-
 δρομος, τελευταγόρας, εὐ-
 ρυκείπυλος, ἱππώως, εὐβοί-
 ας, ὀλυμπύουσης, νικόδρο-
 μος, ἀρχέλης, κλεόλαος,
 15 ξεολος, ὀρύθραος, ξασίδος
 ὁμόλιππος, στρατόνικος, ἄ-
 ρομος, κελύσανωρ. ἴως,
 λαοθήνης, αἰπίδος, αἰτιώ-
 πης ἀλόπιος, ἀστυλίνης* κλαα-
 20 μύπιδος, φυληίδος, τίχασις.
 αἰχμηίδος λευκώνης, αἰθεί-
 ας. εὐρυπύλης, ἀρχίδικος,
 Πλωάσης, ὄραως, ἀσωπίδης,
 μέτωρ, ἠώνης, ἀμύσχιος,
 25 πηφύσης λυγκίδος, ἀλοκρά-
 τος ὀλυμπύουσης ἐλικωνί-
 δος φαλίας, ἡσυχίης, οἰστέ

Epilaus, Astyanax ex Cre-
 the uero Iobes, Eurybius, Po-
 lylaos, Patrus, Archema-
 chus: Meline, Laomedon,
 Clytippus, Euricape, Eury-
 pylus, Eubotes, ex Aglaia.
 Antiades, Oesippus, ex Chry-
 seide Oreas. Lanomene.

Teles, Lysidice, Menippi-
 des, ex Anthippe, Hippodro-
 mus, Teleutagoras, Eury-
 capylus, Hippotus, Eubaeas,
 Olympuse, Nicodromus, Ar-
 gele, Cleolaus, Exolus, Ery-
 thras, Xanthidos, Homolip-
 pus, Stratonicus, Atromus,
 Celeustanor, Iphis, Laotboe,
 Antidus, Antiope; Alopis,
 Astybie* Claametides, Thy-
 leidis, Tigafis, ex Aschrei-
 de, Leucones, Antiea. * Euz-
 rypyles, Archedicus, Dy-
 nastes, Eratus, Asopides,
 Mentor, Eone Amestrius,
 Tiphys. Lynceus, Haloeraz-
 tes, Olympuses, Heliconi-
 de, Phalias, ex Hesychee,
 Oestrebles, Terpsicrates,

Euryopes, * Eleuchea, Buz-
leus, Antimachus, Nicippes.
Patroclus, Pyrippus, Ne-
pbos, Praxithea Lysippus,
Erasippus, Lycurgus, Lys-
cius, Toxicrates, Bucolus,
Marsæ Leucippus. Euryteles,
Hippocrates, Hippozygus.
Hi sunt ex Thespiadibus or-
ti, ex alijs autē, ac Deianira,
Oenei filia, Hyllus, Ctesip-
pus, Glycisonetes, sed ex Mes-
gara Creōtis, Therimaebus,
Deicoon, Creōtiades, Deion,
quem aut Hercules sustulit fi-
liū ex Omphale Lydorū regi-
na, nomē fuit Agelao, unde et
Cræsi genus. Ex Chalciope
Eurypyli filia Thessalus, ex
Epicaſte Ægei filia, * Theſta-
lus, ex Parthenope Stymphe-
li filia Euceres, ex Auge A-
lei, Telephus, ex Astyoche,
Phylantis Tlepoletus, ex
Astydomya Amētoris Ctesip-
pus, ex Autonoe Perei Pa-
liemon. Relato demum in-
ter Deos Hercule filij sui En-

βλῆς, τῶν ἑκράτης, θιευό-
της, * ἐλαχέας, βουλάς.
αἰτίμαχος, νικίωπης, πρί-
φροκλος, πύριππος, νηφός,
πρᾶξι, δέας λύσιππος, ἐρά-
σιππος, λυκοῦργος, λύκιος,
τοξικράτης, βοκολός, μάρ-
σης λούκιππος, θιευτέλης,
ἱπποκράτης, ἱπποζυγός.
οὗτοι μὲν ἐκ τῆς θιασίης θυ-
γατρῶν. ἐκ δὲ τῆς ἄλλης,
δημιείρας τε τῆς οἰνέως,
ὑλλός, κτήσιππος, * λυκισ-
τείτης. ἐκ μετάρω δὲ τῆς
κρείσσας, θιείμαχος, θυνικό-
ων, κρείσιππος, δημιόνος μ-
φάλης δὲ, ἀγέλας, ὅς τε καὶ
τὸ κροῖον γένος χαλκί-
πης τῆς θιευπύλου θιεία-
λός ἐπικαστῆς τῶν αἰχίων, θι-
σάλος, πῖθιός τις τῆς συμ-
φάλου, θύρης, αὐγῆς τῆς
ἀλεοῦ, τίλιφος, ἀσινόχης
τῆς φύλακος, τληπόλε-
μος, ἀσυδαμείας τῆς ἀμνί-
τορος κτήσιππος. αὐτογόνος
τῆς πειρέως, παλαίμων, με-

ταςέκτος δὲ Ἡρακλείδου εἰς
 θεοῦς, οἱ καὶ δὲ αὐτῷ φμα-
 ζόντες, εὐρυδεία, πρὸς κί-
 κα παρελθόντα. ὥς δὲ ἐκαί
 νοῦτο ἐκδοῖναι λέγοντος εὐ-
 ρυδείως, καὶ πόλεμον ἀπι-
 λωντος, ἐδεδίκεσαν, ταχί-
 να καταλιπόντες, δὲ τῆς
 ἐλλάδος ἔφυγον. διωκόμενοι
 δὲ ἤλθον εἰς ἀθῆνας· καὶ
 θεοδέντες ἰδὼν τὸν ἐλέου
 βῶμον, ἡγεῖσθαι βοηθεῖσαι
 ἀθῆναι δὲ οὐκ ἐκδοῖντες
 αὐτῷ πρὸς τὸν εὐρυδεία,
 πόλεμον ὑπέσχεον. καὶ τῶν
 μετὰ καὶ δὲ αὐτῷ ἀλέξαν-
 δρον ἰαχόμενοντα. εὐρύειον,
 μέλθρα, πδριμήδην, ἀπὶ κτε-
 ναι. αὐτὸν δὲ εὐρυδεία φά-
 ζοντα ἐφ' ἄρματος, καὶ πῖ-
 βας ἦδη περιπιδόντα σφ-
 ροῖδας, κτείνει δῶξας ὕλ-
 λος. καὶ τὸν μετὰ κεφαλὴν
 ἀχρεμῶν, ἀλκμήνῃ δίδω-
 σιν. ἡ δὲ, κερκίσιν οὐ φθαλ-
 μὸνς ὀφθαλμοῖς αὐτῷ. ἀχλο-
 μέλαι δὲ εὐρυδείως, ἰδὼν πε-

rystheum fugientes ad Coys-
 cem se receperunt. Vbi ues-
 ro illos ab eo repetere coepit
 Eurystheus, ac nisi dederen-
 tur, bellum minitabatur, y-
 tum metu pulsus relieta Tra-
 chine per Helladem fugerunt.
 qui, cum Eurystheus eos inse-
 ctaretur, Athenas concesser-
 unt, & confidentes ad Mise-
 ricordiae axam opem implora-
 bant. Athenienses non modo
 non dederunt eos, sed etia-
 m aduersus Eurystheum bel-
 lum sustinuerunt, & eius fi-
 lios, Alexandrum, Iphime-
 dontem, Eurythium, Mentoz-
 rem, Perimedemq; occide-
 runt. Ipsum insuper Eury-
 stheum fugientem e curru,
 atq; ad petras Scironides ad-
 equitantem Hyllus infecutus
 obruncat: cuiusq; caput ampu-
 tum Alonienae dedit. Haec
 autem illi textoris radijs ocu-
 los effodit. Itaq; post inter-
 fectum Eurystheum in pelos
 ponnesum Heraclidae redier-

tunt, oēsque amissas urbes receperunt. Ceterum, quoniam intra anni spatium, ex quo in patriam remearat, universam Peloponnesum pestis inuasit, eaque evenisse, quod Heraclidæ prius, quam liceret, ipsi sedem patriam repetissent, oraculo declaratum est. Quãobrem relicta rursus Peloponneso, Marathonem commigrarunt. Clepolemus autem Licymnium non sponte occidit, quippe, qui administrum suum quendam baculo percussurus aberravit. Idque ante, quam in Peloponneso abscederet. Exulans igitur baud quaquam exigua cum hominum manu Rhodum venit, atque ibi sedem locavit. Hyllus adhuc ex patris imperio Iolem Euryti filiam sibi in matrimonium copulavit, et qua nam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit, et quamnam viam reverti posset, Apollinem scita-

λοπόννησον ἦλθον οἱ ἥρα-
κλείδαι, καὶ πάσας εἰλον-
ταὶ πόλεις, ὥστ' αἰαντὺ δὲ
αὐτοῖς ἐν τῇ κατὰ δῶ γλιν-
μῶν φθορὰ, πᾶσαν πελοπόν-
νησον κατέχευε. καὶ ταύτῃ γε
νέοιτο. χρησμὸς δ' ἔχ' οὗ ἥρα-
κλείδαις ἐδύλου. περὶ γὰρ τῆς
δείοντος αὐτοῦ κατελθεῖν. ὅ-
θεν ἀφ' ἑλίου πόντος πελοπόννη-
σον, ἦλθον εἰς μοιραδῶνα,
καὶ καὶ κατ' ὥκου. τὴν πόλιν
μοῦ οὕτω κτεῖναι οὐχ ἐκὼν
δικύμνιον, τῇ βακτηρίᾳ γὰρ
αὐτὸ θόρακα δύνοντα πάλαι
σταν ἤμορπε, πρὶν ὄξελθεῖν
αὐτὸν ἐκ πελοποννήσου. φε-
ρων οὕτω μετ' οὐκ ὀλίγων, ἡ-
κεν εἰς ῥόδον, καὶ καὶ κατ' ὥ-
κει. ὕλλος δὲ, τὴν μὲν ἰόληκα
τὴν δ' ῥύτου κατὰ τὴν τοῦ
πατρὸς αἰτολίαν ἔγχευε. τὴν
δὲ κατὰ θοδὸν ἐξήτει τοῖς ἥρα-
κλείδαις, κατὰ ῥάσκου.
διὸ πῆρα γλινόμειος εἰς δελ-
φούς, ἐπυνθάνετο πῶς αὐτὸν
κατέλθοιεν. ὁ δὲ θεὸς ἔφη

σε πῶς μείναι τας τὸν τεί-
 τον καρπὸν κατ' ὄχθαυ.
 νομίσεις δὲ ὕλλος τεί τοι
 καρπὸν λέγεσθαι, τὴν τε
 1 πῆλαι, τοῦ τοι περιμείνας
 χρόνον σὺν τῷ στρατῷ κατὰ
 τῷ Ἡρακλείδῳ, ἀδελφὸν
 νῆδον. Περικλῆος τοῦ Ὀρέστου υἱοῦ
 βασιλεύοντος Πελοποννή-
 2 οσίαν. καὶ γνομῆς πάλιν
 μάχης, νικᾶσι Πελοποννή-
 σιοι, καὶ ἀριστόμαχος ἀνίσκη-
 ῖται δὲ ἡνιοχὸς ὧν οἱ κλει-
 λᾶου παῖδες, ἐχθρὸς πῶς
 3 καὶ ὁδῶν. τῷ θεῷ δὲ εἰπόν-
 τος ὁ, π, καὶ τὸ πρὸς τὸν,
 τῆμος ἢ πᾶς λέγων τούτῳ
 πηδῶντα ἀτυχῆσαι. ὁ δὲ
 4 θεὸς ἀντεῖπεν τῷ ἀτυχε-
 5 ομᾶτων αὐτῶν αἰτίοις εἶναι.
 τὸν γὰρ χρησμὸς οὐ συμβάλ-
 λειν. λέγει γὰρ οὐ γὰρ, ἀλ-
 λὰ γλαῖς καρπὸν τεί τον.
 καὶ * σῆν γρον τὴν δὲ
 6 γαστέρα δεξιὰ κατὰ τὸν ἰσθ-
 μὸν ἔχοντι τὴν θάλασσαν.
 τῶν τε τῆμος ἀκούσας, ἡ-

tur, Tum Deus, si ad tertium,
 usq; fructuum, inquit, expe-
 ctarint eos esse redituros, Hyl-
 lus uero tertium fructum, triennij
 cursum dici arbitratus, ad tem-
 epis curriculum p̄notatus cum
 exercitu Heraclidas in Pelop-
 onesum reducit, quo tpe Tisaa-
 menus Orestis filius Pelopon-
 nesiorum regnum tenebat, ac pug-
 na commissa Peloponesij uin-
 cit, et Aristomachus interfici-
 tur. Postea uero, q̄ Cleolai fi-
 lii adulta iam ætate fuerunt, de re-
 ditu pythiæ cōsulerūt, à qua, q̄
 antea oraculum dederat, accepe-
 runt. Temenus, sibi, q̄ responsi
 eiusmodi fidē habuissent, infe-
 liciter successisse, obijciebat.
 Tū cōtrā Pythia ipso infelici-
 tatis suæ fuisse auctores respō-
 dit, Qñ r̄sa data minime itel-
 ligebat. Nō. n. tertium terræ, sed
 generis esse fructum, inquit, ora-
 culum indicat, ac * Stenigrum isth-
 mum innuit, quem latioris al-
 uei pelagus dextrorsum allis-
 dit, quæ cū audisset Temenus.

militum copias legi, & in
Ætolie loco naues cōpingit.
Vbi etiā nūc loco ab ea re no-
men est Naupactos. Interea
dum ibi comparatae militum
copiae morantur: Aristode-
mus, relictis ex Argia Au-
tesionis filia geminis Eury-
stibene, ac Procle, fulmine
ictus occubuit. Quin etiā Nau-
pacti exercitus in morbum in-
gentem concidit, siquidem ip-
sis uates futura prædicens,
atq; afflatus numine usus est
quem magum esse, atq; à Pe-
loponnesiis in exercitus per-
niciem emissum existimarūt.
Hunc Hippotes Phylantis An-
tiochi ex Hercule nati filius
iaculo percussus interfecit.
quo facto rei naualis appara-
tus perdita classe disperijt,
præditatus itē fame infelici-
sissime egit, exercitusq; om-
nis dissolutus est. Temeno
interim ea de elade oraculo
postulanti numen ob uas-
ta cadent ea obuenisse refert

ὁράξε ἤσσαν, καὶ ναὺς ἐπὶ
ξυλῶν ἐν τῷ κατωλίσαι τόπῳ.
εἰδοὺς τὸν ἀπὸ ἐκείνου ὅτόπος
ναὺ πᾶκός ἀλέγεται. ἐκεῖ
δ' ὁ ἴσος ἤσσαν ὀύμας, ἀεὶς δὲ
δημος κεραινωδεῖς, ἀπὸ θα-
λασσίας καὶ ταλιπῶν ὁ
δεργείας τῆς αὐτοσίαντος δι-
δύμου, ὁρῶντες, καὶ ἡσ-
καία. σπῆν δὲ καὶ τῶν το-
σάτων ἐν ναὺ πᾶκῳ συμ-
φορᾷ πειπτεῖν. ἐφαίνετο γὰρ
αὐτοῖς μᾶλ' ἡς χρησιμὸς λό-
γων. καὶ ἐπὶ θαλάσῳ, ὅν τ' ὁ-
μοῖαι μάχῃ εἶναι. ἔκθ' ἂν
μὴ τῶσά τοῦ πρὸς πλοῦπον
νησιῶν ἀπεσπῶν. ὁ δὲ τῶν
βαλῶν ἀκοντὶς ἰσχυρὸν τὸ
φύλακός τῃ αὐτόχου τοῦ
Ἡρακλείου τυχεῖν ἀπὸ κτε-
ρει. οὐτως δὲ γινώσκοντες τὸ
τοῦ, τὸ μὲν ναυτικὸν διαφθε-
ρεῖσθαι τῇ νειῶν, ἀπὸ τῶν
δὲ πειρῶν, ἰσχυρὰς λιμῶν,
καὶ διελεύθῃ τὸ σπᾶτον μα-
χῶν δὲ πλοῦτον τῆς συμ-
φορᾷς τῆς πλοῦτον. καὶ τῶν το-
σάτων

5 ὁ δὲ τὸν μακρὴν γλῆσσαι
 ταῦτα λέγοντος, καὶ κα-
 λῶντος φυγαδεῦσαι δι-
 κα ἔτη τὸν αἰελέοντα. καὶ
 10 ὁ δὲ ὅτε δύο ἔτι, καὶ χρησά-
 σθαι ἡγεμόνι τῷ τειοφθάλα-
 μῳ. τὸν μὲν ἰππότην ἐφυγά-
 δεύσαν, τὸν δὲ τειοφθαλο-
 μον ἐξήταυν, καὶ πῶδε τυγ-
 15 χοχένοισιν ὀξύλῳ τῷ αἰσθαί-
 μονος, ἐφ' ἣ ποῦ καὶ θυμῶν,
 μνησθῆναι. τὸν γὰρ ἔτε-
 ρον τῆς ὀφθαλμῶν, ἐκείνω-
 πρὸ τόξῳ; ἀπὸ φόνῳ γὰρ οὐ
 20 τὸς φυγῶν εἰς ἡλιν. καὶ ἐκεῖ
 ἔσθαι εἰς αἰωνίαν. ἐπὶ αὐτῷ
 δὲ δειλῶντος, ἐπὶ πεινῆς χεῖ-
 ρος συμβαλόντες οὕτω τὸν χρῆσ-
 25 ται, καὶ συμβαλόντες τοῖς πα-
 λαιμοῖς, καὶ τῷ περὶ, καὶ τῷ
 καυτικῷ περὶ τοῦ οὐκοῦν σπ-
 τῶ. καὶ περὶ μὲν κτείνουσι
 τὸν ὀρέον. ἀνισκοῦσι δὲ
 30 συμμαχοῦντες αὐτοῖς, οἱ
 αἰγυμῶν παῖδες. πάντες
 λος, καὶ δύμια. ἐπειδὴ ἐ-

pondit: Propterea q; homici-
 dam decennium exulare, ius
 sit, necnon ea de causa Trio-
 culi belli prætoris opera bien-
 nium uti illi præcepit. Quare
 Hippotem exilij causa solum
 uertere coegerunt. Atqui Trio-
 culum uestigantes, Oxylo An-
 draemonis filio equum insiden-
 ti obuiam fiunt. Hic unus
 lus erat, qui oculorum al-
 terum sagitta excussum ami-
 serat. Qui dum cædis præ-
 trætæ causa in Elidem, atq;
 illuc in Ætoliā, per exula-
 tum, & circumactō iam ana-
 no in patriam redibat. Hunc
 igitur ab oraculo significari
 arbitantes copijs imperato-
 rem præficiunt, & mox pug-
 na mita, terra, mariq; uincunt.
 Tisamenum Orestis fis-
 lium occidunt. Verum è suis
 desiderantur Ægimij filij, Pæ-
 phylus, ac Dymas. Post, ubi
 Peloponneso potiti sunt, treis-
 aras Ioui patrio excitant,
 in quibus peractis sacris ur-

bes sortiti inter se partiuntur. Prima itaq; sortitio fuit Argos, secunda Lacedæmon. Tertia demum Messene. Illata deinde situla aquæ plena; placitam est cuiq; in eâ sortes conijci. Tū Temenus, et Aristodemus filij Procles, et Eurysthenes, calculos comiecerūt. Cresphotes aut Messenæ sortito habere uolens terræ glebâ iniicit, quæ resoluta priores illas duas sortes ante prodire necesse erat. Educta igitur prius Temeni sorte. Secunda Aristodemi liberum sortitio fuit: quo factum est, ut illa soluta, hæc constiterit, et per eam Cresphonti Messenum obtigerit. Porro in aris, quibus immolatum erat, iacentia signa inuenere. Nam, quibus Argos obtigit priuatiæ, rubeam, quibus Lacedæmon, draconem, quibus autem Messene, aulpæ. hi in sua quisq; ara priuati signi symbolum offenderant. quæ uero

κράτισται πλεονεκτήσου, ὅτε ἰσχυροῦντο βαμους παρὰ τοῦ διοῦς. καὶ ἡ δὲ τούτων ἐστὶν ἡ καὶ ἐκκληροῦντο τὰς πόλεις. πρώτη μὲν ἦν Ἀργεῖς, ἄρξος δὲ ντόξα Λακεδαιμόνων. τρίτη δὲ μεσσηνικομισσάντων δὲ ὑβρία ὕδατος, ἔδοξε Ἀριστοδὲμῳ βαλεῖν ἑκατόν· τήριος δὲ, καὶ οἱ αἰσοδόμου καὶ δεσπερίης, καὶ εὐρυδείης, ἑβαστολίδοιο· κρεσφόντης δὲ βουλόμενος μεσσηνίῳ λαχεῖν, γῆς εἰέβαλε βάλαν. ταύτης δὲ διαλύθεισης, ἔδει τοῦτο κληροῖο πρότις ἀναφανῆναι. ἐκλυθείσης δὲ, πρώτης μὲν τῆς τημλίου, δὲ ντόξας δὲ τῆς κληροῦ τῆς αἰσοδόμου καὶ δὲ των, μεσσηνίῳ ἔλαβε κρεσφόντης. ἡ δὲ δὲ τοῖς βαμοῖς, οἷς ἐστὶν ἡ δὲ ὅσον σημεία καὶ μῆλα. οἱ μὲν λαχόντες ἄρξος ἡ δὲ τὸν ἴδιον φέρων, οἱ δὲ Λακεδαιμόνα λαχόντες, δράκοντα. οἱ δὲ μεσ

σήνον, ἀλώπηκα. πρὸ δὲ τῶν
 σκυείων, ἔλεγον οἱ μαίτις.
 τοῖς μὲν τὸ φρένον κατὰ λα-
 βούσιν, ἡδὲ τῆς πόλεως μέ-
 5 ρειν ἄμεινον. μὴ γὰρ ἔχεις
 ἀλκίω πορδύμενον τὸ θυ-
 εῖον. τὸν δὲ δρᾶκοντα κατὰ
 λαβόντας, δεινοὺς ἐπιόντας
 ἔλεγον ἔσθαι, τὸν δὲ τὴν
 τοῦ ἀλώπηκα, δολίον. τίμνιος
 μὲν γὰρ παρὰ πεμπόμειος τὸν
 παῖδας ἀγέλαον, καὶ οὐρύ-
 πυλον, καὶ καλλιῖαν τῇ θυ-
 15 γατρί. περσάνειχεν ὕρην-
 θοῖ, καὶ τῷ τῶν τῆς αἰσθη-
 δησίφοντι, ὅθεν οἱ παῖδες
 παῖδοι πτόναισ' ἡδὲ με-
 ὀφῶ τὸν πατὴρα αὐτῆς φο-
 νούσαι. γλιμλίον δὲ τοῦ
 20 σφόντον, τὴν βασιλείαν ὁ σφρα-
 γὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν ὕρην-
 θοῖ. καὶ δησίφοντι. κρεσφόν-
 τῆς δὲ οὐ πολλῶ μεσσηνῆς
 βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δύο
 25 παῖδων, φοινύδεϊς ἀπείδα-
 νε. πολυφόντης δὲ ἐβασί-
 λευσεν αὐτῆς, τὸν Ἡρακλεῖ-

ad symbola spectant, uates
 cecinerunt, Nactis quidem
 tubetum, in urbe manere præ-
 stat. Id enim animantium ge-
 nus, si peregrinetur, nullis ui-
 ribus se tueri potest. qui dra-
 conem consecuti sunt; formi-
 dabiles fore, si promoueantur,
 qui uero uulpem deprehendis-
 sent, dolosos fore prædices-
 bant. Temenus igitur præter-
 missis Agelai, Eurypylois, et
 Callia filijs, Hyrneitho-
 ni filie, atq; huiusce uiro
 Deiphonti adhæsit. Proinde
 illius filij Titanas, mercede
 conductos ad patrem inter-
 mendum inducunt. Commu-
 so itaq; parricidio regnum pe-
 nes Hyrneithonē, ac Deiphon-
 tem exercitus fore iudicauit.
 Cresphontes autem nō ita mul-
 to post susceptum imperium
 Messenæ duobus cum filijs
 interfectus est. Atqui Poly-
 phontes eorum imperio, quod
 Heraclidarum genere ortus
 esset, præficitur, atq; eos

cisi Cresphontis uxorem Me-
ropem inuitam perduxit, at
hic etiā è medio sublatus fuit.
Nam cum tertium Metope fi-
lium Aegyptum nomine habe-
ret, patri suo ipsius alendū
dedit: qui cum adultæ iam
ætatis esset, per insidias ador-
tus Polyphontem peremit, ac
paternum sibi regnum recu-
perauit.

δῶν ὑπάρχον· καὶ τὴν αὖ
φονεύσας γυναικα ἄκου-
σαν μρόπῳ ἔλαβεν· ἀνι-
στὰς δὲ καὶ οὗτος· τείτολ
γὰρ ἔχουσα παῖδα μρόπῃ
καλούμενον ἀγχιον, ἔδω-
κε τῷ ἐαυτῆς πατρὶ ἑ-
φειν· αὐτὸς ἀδρωθεὶς, καὶ
κρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε
πολυφόντην· καὶ τὴν πα-
ῖδα βασιλείᾳ ἀπέλαβεν.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΟΝ, γ'.

APOLLODORI GRAMMATICI ATHENS
NIENSIS BIBLIOTHECA SIVE
DE DEOR. ORIGINE,
LIBER TERTIVS.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ε ΠΕΙ δὲ τὸ ἰνάχειος
δισπρόχουλοι γένος, τὸν
ἀπὸ βύλου μέχρι τῆς ἡρα-
κλειδῶν δευδαλῶνα μιν, ἐχο-
μῆως λέγωμεν τὰ παρὰ ἀγ-
νορος. ὥς γὰρ ἡμῖν λέλεκ-
ται, δύο λιβύη ἐχλίνουσε
παῖδας ἐκ ποσειδῶτος βῆ-
λον, καὶ ἀγάνορα. βῆλος
μὲν δὲ βασιλεύωνται γένειον,
τὸν ποσειδημῆϊον. ἐχλίνου-
σαν. ἀγάνωρ δὲ πρῶτον ὀνομα-
στος εἰς τὴν εὐρώπην, γαμέτ
τηλεφάσκει. καὶ περὶ τοῦ

Q Voniam uero genus
Inachii enarrata Be-
li progenie, usque ad
Heraclidarum familiam exposui-
mus, & Agenoris prolem quoque
deinceps enarremus. Enimue-
ro, ut a nobis antea dictum fuit
duos ex Libya filios Belum, &
Agenorem Neptunus procrea-
uit. Belus quidem Egyptiorum
rex, quos superius diximus,
liberos genuit, Agenor autem
in Europam profectus Tele-
phassam coniugem ducit, ex

qua Europam filiam, & Cad-
mum, Phoenicemq; mares, &
Cithicem sustulit. Sumi, qui
Europam non Agenoris, sed
Phoenicis filiam esse affir-
ment. Huius amore captus pe-
rit Iupiter, necnon taurus per
Rhodium mare nauigat, qui
ubi sese puellæ mittem, cicu-
remq; præbuit, atque inde
tauri dorso illam impositam
uelut prædam, pelago auexit
in Cretam: eaq; inibi ab Io-
ue compressa Minoem, Sar-
pedonem, ac Rhadamanthum
peperit: sed Homeri testimo-
nio Sarpedon ex Ioue, ac Lao-
damia Bellorophontis filia na-
tus est, Post, ubi Europa nus-
quam appareret, Agenor pa-
ter eam filios uestigaturos emi-
sit: ijsq; ne nisi, cum reperta
præter Europa, redirent, imper-
rauit. quibus cum & Teles-
phassa mater, ac Thasus Nep-
tuni filius, uel, ut Pherocy-
des ait. Cilix ad eam perquisi-
rendam coeuit. Postea uera,

γατρία μὲν Ὀρέωντι πατὴρ
δαίς δὲ καὶ Ἰμῶν, καὶ φοῖνι-
κα, καὶ κίλικα. πινὲς δὲ Ὀ-
ρέωντι, οὐκ ἀγνοῶρος, ἀλλὰ
φοῖνικας λέγουσι. ταύτης
ξοῦς Ὀραδίς, πίνει δὲ τῆς
θαλάσσης ῥόδου ἀκρωτήριον
ταῦρος. ὃς χειρὸς τοῦ γέν-
εως, ἐπιβιβασθεὶς δὲ τῆς
θαλάσσης, ἐκόμισεν εἰς κρή-
την. ἡ δὲ ἐκασταλὴν καθεύ-
τος αὐτῇ διὸς, ἐγένετο μί-
να. σαρπηδόνα, ῥαδάμαν-
θον. καὶ τὸ ἄλλο σαρ-
πηδῶν ἐκδοῖς, καὶ λαοδά-
μειον τῆς βελεροφόντου
ἀφαιδίου δὲ Ὀρέωντος γλα-
μῖνος, ὁ πατὴρ αὐτῆς ἐγέν-
ετο. ὡς δὲ ξήτησιν ἐξέμμελλεν
τῶν πατρὸς εἰπὼν μὴ ποῦναι
τῶν αἰετῶν φεινέμεναι,
αὐτὸς Ὀρέωντι Ὀρέωντι, σαρ-
ξηλάδῃ δὲ αὐτῇ τῶν ξητήσιν
αὐτῇ, τηλεφάουσα ἡ μήτηρ,
καὶ δαίς ὁ ποσειδῶν, ὡς
δὲ φερεικῶς φησὶν, κίλικα
ὡς δὲ πᾶσαι προτέραι εἰς

πῶς οὐρεῖν ἔσαν οὐράνῳ
 αἰθέρατο, τὴν εἰς οἶκον αἰῶ
 κομίσαν ἀργυρόντες, ἄλλος
 ἀλλαχοῦ κατῴκησαν. φοί-
 νιξ γὰρ φοινίκῳ. κίλιξ δὲ,
 φοινίκης πλῆθος, καὶ πᾶ-
 σαν τὴν ὑφ' αὐτῆς κερμίδῳ
 χεῖρα ποταμῷ συνέγχευ
 πυράμφω κελικίᾳ ἐκάλεσε.
 10 Ἰοκάστη δὲ, καὶ τηλεφάσσα,
 ἐν θράκῃ κατῴκησαν. ὁμοί-
 ως δὲ, καὶ δάσος ἐν θράκῃ
 κτίσας πόλιν δάσον κατῴ-
 κησαν. οὐράνῳ δὲ γήμασ'
 15 ἑσθλῶν ὁ κρητὴς δαυάσης,
 τῶν ἐκ τούτης παῖδας ἔτε-
 φεν. οἱ δὲ, ὡς ἐπλειώθη-
 σαν πρὸς ἀλλήλους ἐσαΐα-
 σαν. ἰχθυοὶ γὰρ ὄντα πα-
 20 ρίδος, ὅς ἐκάλειτο μίλητος.
 ἀχλὺν δὲ ἦν, καὶ αἰρείας
 τῆς κλεῦχυν. τῆ δὲ παίδος
 πρὸς ἑρπιδίᾳ μᾶλλον οἰ-
 καίως ἔχοντος, πολεμίας
 25 μίνως ἐπετάρησεν. οἱ δὲ,
 φούροισι. καὶ μίλητος μὲν,
 καίρια προσχών, ἐκαὶ πόλιν

cū passim oīa uestigassēt, neq;
 usquā Europā compassent, des-
 pto ad suos reditu, alius aliō
 cōmigrarūt. Phœnix in Phœ-
 nicen se cōtulit. Cilix huic fi-
 nitima loca, inuasit, atq; oēm
 Pyramo amni adiacentiē regio-
 nem subegit, eamq; de se Ci-
 liciam nominauit. Cadmus au-
 tem, ac Telephassa in Thra-
 ciam penetrarunt, necnon Er-
 Thasus conditam in Thracia
 urbem Thasum suo de nomi-
 ne appellatam habitauit. Des-
 mum Asterion Cretensium
 regulus Europa in matrimo-
 nium ducta ex ea natos filios
 aluit, qui, cum adoleuissent
 mutuā inter se discordiā exer-
 cuerunt, nā Miletum puerum
 dēperibant. Hic filius Apollī-
 nis, et Areæ Cleochi filia fuit.
 Puer, cum in Sarpedomis bene-
 uolentiam, amoremq; potius
 inclinare uideretur, Minos
 conflato bello uictor fuit, Post
 illi in fugam uertuntur, ac Mi-
 letus in Cariam appulsus ibi

Miletum à seipso dictam urbē
condidit. Verum Sarpedon Ci-
lici aduersus Lycios bellū ge-
rētī opitulatus, ex Lycie par-
te regnū sibi comparauit :
eiq; Iupiter ad tres ætates ui-
tam concessit. Nec defuncti, qui
illum Atymnij Louis, & Cas-
siopa filij amore conflagras-
se tradunt, eaq; de causa in
seditionem cōcidisse. Sed Rha-
damanthus, cum conditis ab se
legibus insularis imperaret,
atq; ex fuga rursus in Bacot-
am contendisset; Alcmenem
duxit uxore: demū uita defun-
ctus, apud inferos cum Minoe
fratre iudicandis animis præ-
ficitur. At Minos Cretā in-
calens leges conscripsit, duc-
tūq; Pasiphae solis, ac Perse-
idis filia, siue, ut Asclepias
des ait, Creta Aslenij filia,*
Castreum, Deucalionē Glau-
cum, & Androgeam mares,
feminas uicem Hecatem. Xe-
nodicen, Ariadnemq; ac Phae-
dra sustulit. Porro ex nympba

ἀφ' ἑαυτῆς ἔκτισεν μίλητον
σπερ πηδῶν. δι' οὐρανὸν ἔχουσιν
κίλιναν, πρὸς λυκίοισι ἐχούσιν
πόλεμον, ἀδὲ μὲν τῆς γῆς
ῥαῖσ' ἀνὰ τὸν ἑσπερίαν ὄρεον
καὶ αὐτῶν διδόντες τοῖς ἀνθρώποις
ῥεῖς γλυκεῖας ζῆν. αἱ οὖν δὲ
αὐτῶν ἐπαδόντες λίβανος
ἀτυρατίου τῆς θεᾶς, καὶ κατὰ
στεπελάων, καὶ διὰ τῶν πελά-
γων ὁρμήσαντες ἐπὶ τῇ θύρᾳ
ἐν σιδήρεϊ τομῇ τῆς αὐτῆς
θεᾶς ἐκ τῆς πόλεως ἐκίοντο, ἀλλὰ
μὴν τὴν γαμήν καὶ μετὰ τὴν
ἐξουσίαν αὐτῶν μίνας θύει
καὶ τὴν μίνας δὲ κρήνην καὶ
τοικῶν, ἐχούσιν τὸ μῶν. καὶ
γῆρας παρὰ τὸν τῶν ἡλίου
καὶ πρὸς τὴν θύραν, αἱ δὲ αὐτῶν
παίδες φησὶ κρήνην τὴν αἰετῶν
εἶον θυγατέρας. καὶ θεᾶς μὲν
ἐπέκριναν, καὶ ῥεῖα. δὲ οὐρανὸν
λίαναν, γλαυκὸν, κισσόν, καὶ
ων. θυγατέρας δὲ ἐκείνων
ἐκδοτικῶν. ἀεὶ δὲ νῦν, φασὶ
ὄρεα. ἐκ τῆς αὐτῆς δὲ νύμφης
ἀργυρίδων τε καὶ αἰώνων,

χρύσειον· ἀλλόλαον· ἐκ δὲ διξί-
 δίαν, ἀξιάδαν· ἀσδρίαντος
 δὲ ἀπαιδὸς ἀφ' Ἀνώντος μί-
 τως βασιλεύειν διλῶν κρή-
 νης, ἐκ αὐτῆς. φήσας δὲ πε-
 ρεθεῖν πλὴν βασιλείαν εἰ-
 λυφείαι· χρεὶν τῷ πιστευθῆ-
 ναι, ἔφη, ἐπὶ αὐτῷ ὄξυνται, γα-
 νείδαν· καὶ προσειδῶνι θυῶν,
 1 οὐκ ἔα το ταῦρον ἀνέφαι-
 ναι, ἐκ τῆς θυῶν, ὡς ὁρ-
 μέως καὶ ταῦσαι· τὰ φα-
 νεία· τοῦ δὲ προσειδῶντος
 ταῦρον αἰνέτος αὐτῷ δια-
 5 πρεπῆ, πλὴν βασιλείαν πε-
 ρελαβε· τὸν δὲ ταῦρον εἰς
 τὰ βουκόλια πέμψας, ἔθυ-
 σεν ἔταρον· θαλασσοκράτη-
 (ας δὲ πρῶτος, πασι τῆς
 20 θεῶν ἁδὴν ὑπέρβην· ὁρ-
 θεῖς δὲ αὐτῷ προσειδῶν, ὅτι
 μὴ κατέθυσε τὸν ταῦρον,
 ὅτι καὶ μὴ ὄξυνται, πασι-
 φάειν δὲ ἔλθων εἰς ἐπὶ θυ-
 25 μίαν αὐτῷ παρεσκόβασεν,
 ἡ δὲ, ἀφ' αὐτοῦ τοῦ ταῦρου
 σκυδρὸν λαμβάσει δαίδα

Paria Eurymedontem, Neph-
 lionem, Chrysen, et Philolaū.
 At ex Doxitheā Euxaibium.
 Deinde, ubi Asterion nullis re-
 liktis liberis decessit, Minos
 Crete suscepta regni adminis-
 tratione prohibetur. Qui
 fidei commissi ergo a dūs rez-
 gnum se accepisse affirmans,
 Quicquid, inquit, ucto depopo-
 scisset, euenisse. Inde Neptuno
 immolās, taurū, ut sibi ex pro-
 fundo mari offerri precibus,
 depoposcit, oblatum immolatu-
 rum se pollicetur. A Neptu-
 no itaq; tauro, qualis eū dece-
 ret, emissio, regnū accepit. Qui
 cum eiusmodi taurū ad armē-
 ta deduci iussisset, alium immo-
 lauit. Hic subactō sibi pelago
 omnibus prope īsulis praesuit.
 At iratus illi Neptunus, quod
 eundem taurum minime immo-
 lasset; hunc ipsam efferauit:
 Pasiphaenq; , ut illum arden-
 tissime deperiret, effecit, Haec
 igitur tauri inflammata de-
 siderio aduortem sibi Dedas

lum assumit architectum, qui
 cædis reus Athenis aufuge-
 rat, hic ligneam in rotulis uac-
 cam concavam intrinsecus mi-
 to artificio construit, cuiq; bu-
 bulā pellem circūfuit; eamq;
 in prato, ubi taurus depascere
 cōsueuerat, elocauit. Inde Pa-
 siphæen intromisit: ad quam
 taurus accurrens, cœu natu-
 ralem uaccam iniuit. Hæc
 demum Asterium cognomen-
 to minotaurū peperit: taurino
 uultu, cetera uirū fuisse, fertur
 Hunc Minos oraculis quibus-
 dā monitus intra labyrinthū
 conclusum, custodiri iubet. Sed
 Labyrinthus, quem Dædalus
 ædificauit; domicilium erat,
 quod ob multiplices uiarum
 ambages, occurfusq;, ac res
 cursus, fallebat. Quæ uero
 de Minotauro, & Andro-
 geo, ac Thædra, & Ariadna,
 leguntur, ubi de Theseo post di-
 cetur, explicabimus. Ast Aero-
 pe, Clymene, Apemosyne, &
 Althemenes è Crateo Minois
 filio

λον, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων. πε-
 φούτως δὲ ἀδινῶν ἢ φόνω-
 οὔτος ξυλίνῳ βουῶ ἀδὲ ἴο-
 χῶν κατασκύβας, καὶ
 ταύτην λαβὼν, καὶ κοιλάνας
 ἔστωθεν, ἐκδύρασθε βουῶ,
 τὴν θορὰν ποδὲ ῥέει. καὶ
 δεῖς αἰὼ πρὶ εἶδιστο ὁ ταύ-
 ρος λειμῶνι ἐόσκεισθαι τὴν
 πασιφάνην εἰερίβασεν. ἐλίο-
 δῶν δὲ ὁ ταύρος ὡς ἀλυσθῆ-
 ναι βοὶ στυγνῶν. ἡ δὲ ἀσέ-
 ριον ἐλάνησε τὸν κληδίατα
 μινώταυρον. οὐδὲ εἶχε ταύ-
 ρου πρόσωπον τὰ δὲ λοιπὰ
 αἰσθρόος. μίνως δὲ αἰ τῷ λα-
 βυρίθῳ, καταπίνας χρησ-
 μούς κατακλείσας αὐτὸς
 ἐφύλαττε. ἦν δὲ ὁ λαβύριν-
 θος, ὃν δαίδαλος κατασκεύασ-
 σεν, οἰκημα καμπύς πολυ-
 πλόκοις πλοκάδων τὴν ἔξο-
 δον. τὰ μὲν οὖν ποδὲ μινώ-
 ταύρου, καὶ αἰσθρόγῳ, καὶ
 φαίδραος, καὶ ἀρμάδης αἰ 25
 τοῖς ποδὲ δινῶς ὕσθρον ἐ-
 ροῦμεν. κρατίως δὲ τῷ μέ-
 νῳ

νθος ἀφρόπη, καὶ κλυμίν, καὶ ἀπημοσύνη, καὶ ἀλκ-
 μαίνης υἱοὶ γίνονται. χρωμέ-
 τω δὲ κρητεὶ πῶδὲ κατὰ σφο-
 5 φῆς τῆ βίου, ὁ θεὸς ἔφω, ὑ-
 πὸ εἰδὸς τῆς παίδων τελευ-
 ξεσθαι. κρητὺς μὲν ἔνι, ἀπὲ
 κρυβέσθω τῶν χρησμοῦς. ἀλδρ
 μείνης δὲ αἰκούρας, καὶ δειλάς
 10 οὐκ ἀφρόπης γλῶσσας τῆ πα-
 τὸς, ἀφρόπης ἐκ κρητὸς μετὰ
 ἀδελφῆς ἀπημοσύνης, περ-
 σισχεὶ πνὶ τὸ πρὸ τῆς πόδου.
 καὶ κατὰ σφῶν κρητὺν νικᾷ
 15 σὺν ὀμασεν. αἰαλάς δὲ ἔδωκε τὸ
 ἀταβύριον καλούμενον ὄρος
 ἑδεάσκατο τὰς πύλας ἡ οἶο.
 κατὰ σφῶν δὲ καὶ κρητὺν, καὶ
 τῆς παίδων ἑταίρων νικᾷ
 20 θεῶν ἰσχυρῶν βωμῶν ἀταβύ-
 ριου θεῶς. μετ' οὐ πολὺ δὲ,
 τὸ ἀδελφῆς αὐτὸ χεῖρ ἔλκε
 το. ὁρμῆς γὰρ αὐτῆς ὁρ-
 αδεῖς, ὡς φεύγουσαν αὐτῶν
 25 κατὰ λαβεῖν οὐκ ἔδυναντο. πε-
 ρεῖν γὰρ αὐτῆς τῶ τάχει τῆς
 ποδῶν, κατὰ τῆς ὁδοῦ κέρ-

filio liberi nati sunt. Cre-
 teo vero, qualem ipse ui-
 ta exitum habiturus esset, or-
 aculum scitanti, Deus ab
 uno è filiis suis interfectum
 iri respondit. Creteus itaq;
 oraculum cælas: quod cum
 accepisset Alibemenes: & ue-
 ritus; ne patri mortem infer-
 ret, relicta Creta cum Ape-
 mosyne sorore profectus, in
 quendam Rhodi locum appel-
 lat: quo potitus Creteniam
 illi de se nomen indidit. Con-
 scenso autem Atabyrio mon-
 te iacentes circa insulas cir-
 cumspexit, ac et despiciatus
 Creteniam, & deum patrio-
 rum recordatus Atabyrio Io-
 ui aram statuit: nec longo
 post tempore suam ipse fo-
 rorem interemit. Nam Mer-
 curius eius amore correptus
 quod fugientem assequi non
 posset, quippe quæ illi pe-
 dum pernecitate præstabat,
 recentibus tergoribus uiam
 subtrahit, in quibus delap-

sum, cum ē Cyren rediret, in-
tial, ac fratri rem commissam
renunciat, Is autem Dei nos-
mē culpæ expugnatae pudici-
tiae prætexitū esse arbitratus,
eā calcibus impetiri occidit.
Mox Crateus Aeropem, Cly-
menēq̃a per Naupliū in lon-
ginquas terras, uendendas
amandat. Ex his quidem Phi-
sthenes Aeropem uxorem dux-
xit, ex qua filios Agamem-
nonem, & Menelaum substi-
lit, Verum Clymenem Naus-
plius in matrimonium cepit,
ac filiorum Oracis, & Pala-
medis pater efficitur. Cum ue-
ro Crateus semo confectus es-
set, Alibemeni filio regnum
tradere cupiebat: cuiq̃ de cau-
sa Rhodum contendit: cumq̃
ē naui cum heroibus socijs
in desertum quendam insulæ
locum descendisset: à bubu-
lis prædones ingruisse ratis
eiecitur, quiq̃ uera dicens,
eum ob catum lacratum, quod
ab insularis percuteretur,

οὐκ ἐπίσταντες νεοδάρτας.
ἐφ' ὧς ὁ ληϊστής (α), ἡμίκα, α-
πὸ τοῦ κρείττους ἐπαινέει, φθί-
ρεται, καὶ τῷ ἀδελφῷ μη-
νύει τὸ γεγώς, ὃ δὲ, σὺ μὲν
νομίσας εἶναι τὸ θεόν, λαί-
ευστοραδὸν ἀπὸ κτείνου. ἀφρο-
πην δὲ, καὶ κληρονομία κρητὸν,
ναυπηγία δὲ δώσι, εἰς ἄλλα
δὲ πᾶς ἡ πείρω ἀπὸ μὲν πωλῶ
σοι. τοῦτων ἀφροπὴν μὲν ἐ-
γὰρ πωλεῖ δεινός. καὶ πάλ-
δης ἀγαμέμνονα, καὶ με-
νέλαον ἐπέκει. κληρονομία
γὰρ μὲν ναυπηγίας. καὶ τέκτων,
πατήρ γίνεται ὁ βασις, καὶ
παλαμῆδος. κρατεὺς δὲ
ὑπὸ δὸν γῆρας κατεχόμενος,
ἐπὶ δὲ πῶς βασιλείαν ἀλ-
θυμύει τῷ πατρὶ πᾶσι δὲ
καὶ. καὶ οὕτως ὁ ληϊστής εἰς
ῥόδον. ἀφροπὴς δὲ τῆς νεῆς
σὺν τοῖς ὑπὸ δὸν κατὰ πῖνα τὸ
νόου ὄφημον, τόπον, ἡλαύνει
τοῦ πᾶσι τοῦ βουκόλων λη-
στῆς ἐμβεβληκέναι δοκώ-
των. καὶ μὴ διακαμύσει

ἀκούσσει λέγοντες αὐτῷ τὴν
 ἀλήθειαν, ὅτι τὴν κραινὴν
 τῆς κωδῆ, ἀλλὰ βαλόν-
 των καὶ κείνων, πῶς γινώμε-
 νος ἀλθιμύνης ἀκοντισίας,
 ἀπὲκτειναι ἀγνοῶν κρηττά-
 μαθὼν δὲ ὕψιστον τὸ γε-
 νός, ἀνέκμητος ἐκ τῶν χρίσμε-
 πετῶν ἐκρῶν. δευκαλίονι δὲ
 ὧς ἔχοντα ἰσομυθίους τε, καὶ κρη-
 τή. καὶ νόθος, καὶ μῶλος.
 γλαῦκος δὲ ὁ μίνως ἐπὶ τῷ
 πῶς ὑπάρχων, τὸν, μὴ
 δῶκων εἰς μέλιτος πίθος πε-
 σὼν ἀπὲδαιεν. ἀφαιούσθαι
 ὄντος αὐτῷ μίνως πολυ-
 ζήτησιν ποικιλομήτους πῶς
 τῆς οὐρεσεως ἐμοι τούτῳ.
 κούρητις δὲ εἰπὼν αὐτῷ τε-
 τοχρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις
 ἐχέειν βούῃ. τὸν δὲ τὴν ταύ-
 της θίασ ἀεῖσα εἰκόσσαι δυ-
 νηθεῖν, καὶ ξάδντα τῶν
 παῖδων ἀφαιῶσαι. συγκλη-
 25 θεῖτων δὲ τῆς μαίπεων, πο-
 λυειδὸς ὁ παρθενῶν, τὴν χρῶ-
 μα τῆς βοῶν εἰσάσαι βαίτου

expandi non posset: Altho-
 menes superueniens telo con-
 torto Cratæum patrem haud
 quaquam agnitum interfecit.
 Qui, ubi scelus patratum eos
 gnovit, deos precutus terro-
 ribus abforas deculavit. Ge-
 terum Deuotioni nati sunt
 filij Monteneus, Crete, ac
 Noibus, et Molus, Glaucus
 autem Minos filius infans ad
 hac matrem insequens in mel-
 lis dolium delapsus, occubuit.
 cui, cum gentium mis-
 quam appareret; Minos pa-
 ter, quod amissum filium re-
 periret; cum diu, multumq;
 quassisset, de illius matris
 orone sciantem oracula misit.
 Eucetes illi tricolore inter
 armenta bouem esse ratide-
 rum, cuius, qui optime res-
 fingere simulacrum possit,
 ab eo filium in vitam reuo-
 catum iri. Accersitis itaq;
 undecumq; uatibus, Polydus
 Cærani filius rubi fructui
 bonis colorem assimilavit: et

puerum nescire coactus nati-
ciny cuiuspiam adiumento
tandem reperit. At cum Mi-
nos cum sebi uinum reddi ex-
portare distitaret, cum pueri
cadere in quadā domicilia.
concluditur, cūq; in summa
consilij inopia uersaretur ara-
conem ad præmortui pueri
corpus proserpentem uidit.
Hunc lapide percussit, uer-
itus, ne idem ipse pateretur.
occidit. Interrea draco alter
aduenit, ac priorem extir-
pum conspicatus, retro abiit
max herbam ferens redit.
etq; super omni draconis mor-
tui corpore imposta, illum in-
uitam reuocauit. Id, cum Poly-
dus summa cum admira-
tione conspexisset eādem her-
bam illatam Glauci corpori
imposuit: atq; illico mortuum
suscitauit. At Minos, neq; post
recuperatum filium, nisi,
prius naticinandi rationem
Glaucum doceat Polydus, ille
lum Argos remouere permis-

καρπῶ, καὶ ξητεῖν ἢ παύ-
σαι. αἰσθαλαδεῖς, δὲ πῶς
μαυτεῖας αὐτῶν. λέγοντος
δὲ μίνως, ὅτι δὲ, καὶ ξῶντα
ἀφραβεῖν αὐτῶν, καὶ πῶς οἱ
κάματι ἀπεκλείσθαι σὺν τῷ
νεκρῷ. καὶ ἀμυχανία δὲ πολ-
λὴ τυγχάνων, εἰδὲ θράκων
τα αὐτῶν τὸν νεκρὸν ἰόντα.
ἑὸν βαλὼν λίθῳ ἀπὸ κτε-
ρε. δείξας μὴ αὐτὸς τε-
λοῦν τὴν, εἰ ἑὸν συμπάθοι.
ἔρχεται δὲ ἐκ τῶν θράκων.
καὶ δεκάμυλος νεκρὸν τὸν
πρώτον, ὃ πεισιν, εἰ ταῦτο ὑπο-
σφίφει πάντα κομίζων, καὶ
ταύτῳ ἐπιτίθουσιν ὅς πᾶν
τὸ τῷ ἐκ τῶν σῶμα. αὐτῶν τε-
δείξας δὲ τῷ πᾶσι, αὐτῶν.
δεκάμυλος δὲ πολυΐδης, καὶ
δαυμάξας, τὴν αὐτῶν πό-
αι, προσενεγκὼν τῷ ἔργῳ
κου σώματι, αὐτῶν. ἀφ-
λαβὼν δὲ μίνως ἢ παύσαι,
οὐδ' οὐ πως εἰς ἄεθλος ἀπὸ
καὶ ἢ πολυΐδαν εἰς πρὶν, ἢ
τὴν μαυτεῖαν διδάξαι τὸν

γλαῦκον . αὐαγκαδίης δὲ
 πολυίδης διδάσκει . κὶ ἐπει
 δὴ ἀπέπληται , κελύει τὸν
 γλαῦκον εἰς τὸ σῶμα ἥϊππύ
 5 σσαι . κὶ ὄϊον ποιήσας γλαῦ
 κος , πλὴν μαιντέου ἐπλάθει
 το . τὰ μὲν οὖν ποδὶ τῶν
 τῆς δὲρώπης ἀχρόνων , μέ
 χρι τοῦ δέμοι λελέχθω . καὶ
 10 μος δὲ , ἀχρωαυῶν δαΐφας
 τηλεφάσσαν , ἔπειθ' ἀρκῶν
 ξενοδίε ἤλθεν εἰς δελφούς
 ποδὶ τῆς δὲρώπης πύθουο
 μλος . ὁ δὲ θεὸς εἶπε ποδὶ
 15 μὲν δὲρώπης μὴ πολυπρα
 γμοεῖν , χρῆσθαι δὲ καὶ τοῦ
 σιγῶ σοί , κὶ πόλιν κτίξιν ,
 εἴδα αὖ αὐτὴ πέση καμύ
 σα . τοιοῦτον λαβὼν χρῆσ
 20 μὸν , δὲ φακίαν ἐπορεύθη .
 εἴτα βοὶ σιωπυχὼν εἴθις
 πλάγροντος βουκολίοις , ταύ
 τῃ κατόπιον εἶπετο . ἡ δὲ
 διεξιούσα βουπία ἐκλίσθη ,
 25 πόλιν εἴδαν ὡς εἰσὶ θεῖαι .
 βουλόμλος δὲ ἀδινᾷ κατὰ
 θυσοῦ πλὴν βουῖ , πέμπει τι

tebat . Polyidus autem con
 stituebat , atq; in patriam
 rediturus , uela faciebat . Glauc
 cum suum in os inspuere ius
 bet , quo facto Glaucum uas
 ticinandi obliuio subiit . Has
 eternus itaq; de Europæ poste
 ris dixisse sat est . Porro
 Cadmus cum iam uita fune
 stam . Telephassam sepelis
 set : à Thracibus hospitio ex
 ceptas Delphos de Europæ
 deum scitaturus , contendit :
 Deus illi nihil ab eo curiose
 de Europæ querendum res
 pondit : sed bonæ uisæ duc
 atatur , atq; urbem condet
 ubicumq; , ea ambalando des
 fessa procumbat . Quo ille
 accepto responso per Phos
 censum terram iter facie
 bat : mox boui inter Pelagon
 tis armeta obuiâ factus eā po
 nē sequebatur . Ea uero Boe
 tia percursa humi procubuit ,
 ubi nunc extant Thebæ .
 Deinde bouem illam Palladi
 mactaturus , e socijs suis ex

Martia fontis defunctam in
quam de partaturum mutio:
draco fontis custas appositus
erat, hunc Martia faciem suam
se perhibebant. Laex aqua-
turis plerosq; absumpsit. raga
re indignatus Cadmus draco-
nem interemit; ac Minerva
consilio eius dentes ferit, quib-
us satis, armati e terra uri
exorti sunt; quibus Spartes
Idesi Satis, nome inditum fu-
it; Hi postea mutuis sese uul-
neribus, Alteri, quidem uel
inuiti in pugnam congressi,
Alteri uero, quod alter alte-
rum nequaquam cognosce-
rent, occiderunt. Sed Pbes
recydes scriptum reliq, Cade-
mus ut, armatos uiros, e terra
exoriri, cospexit, lapides inter
eos coniecit, Tu ij miciffem pz
enti existimante, mutuum in-
ter se pugnam inierunt, Nex-
rum ex yfse, quinq; tantum
mo Echion. Vdus, Chibonius
Hy penor, et Pelor icolumnes fu-
psuerunt at Cadmus p Guesis

καὶ τὰς μεθ' αὐτῶν καὶ φέμε-
νοι ἀπ' τῆς ἀρχῆς κρήνης
ἔσθω· φρουρῶν δὲ τῶν τε
τῶν δρεκῶν· ὁ δὲ ὅς οὐτος εἴ-
ποι πρὸς γεροντίας, τοὺς δὲ
πλείους· ὅτι πεμφθεῖ των
διέφθιρσι· ἀγανακτήσας
δὲ καὶ δῖμος, κτείνει τὴν δρεκῶ-
ντα· καὶ τ' ἀθηνᾶς ἄπο
Δελφῶν, τὸν ὁδόντας αὐτῶν
ἀπαίρει· τοῦτων δὲ ἀπαρ-
των, αἰέτιλας ἐκ γῆς αἰ-
σροῦ ἐνοπλοῖ, οὓς ἐκάλε-
ξαν ἀπαρτούς· οὗτοι δὲ ἀ-
πὸ κτείναντες ἀλλήλους, οἱ μὲν δὲ
εἰς ὅτι ἀποφύγοντες ἐλθόντες·
οἱ δὲ ἀλλήλους ἀγνοοῦντες·
φοβεύοντες δέφουσιν ὅτι καὶ
μοῖς ἰδὼν ἐκ γῆς αἰκαυνομέ-
νους αὐτοῖς ἐνόησαν, ἐπ' αὐ-
τῶν ἔβαλε λίθους· οἱ δὲ
ὑπὸ ἀλλήλων νομίζοντες
ἐκάλειδον, εἰς μάχην κατέ-
σχευον· περιεσφύθησαν δὲ πύ-
π· ἐχίαν, οὐδαῖος, χέοντος, αὐ-
τοῦτον ἐκάλειδον· καὶ δῖμος
δὲ αὐτῶν ἐκτείναν, αἰδῶν

εἰσαυτὴν ἐδῆτ' ὄσιν ἄρει·
 ὅν δ' ὁ εἰσαυτὸς τό τε ὄκτωι
 ἔτη· μὲν δὲ τὴν Σητεῖα.
 ἄθνη αὐτῷ βασιλεῖ κατε-
 1 σκεύασε· ξύς ἔδωκε αὐτῷ
 γυναικὶ ἀρμονία· ἀφρο-
 2 δίτης, καὶ ἄρεος θυγατρὶ κα-
 καὶ πάντες θεοὶ καταλι-
 πάντες τ' οὐρανόν, εἰτ' ἡ καὶ
 3 ῥέει· τ' γάμον ὠκυμένηοι
 αὐτὴν· ἔδωκε δὲ αὐτῇ
 καὶ ὁμοῦ πύλον, καὶ τοῖς
 ἡφαιστόδοντον ὄρμον, ὃν ὕ-
 4 ποῖ ἡφαιστὸς λέγουσι πινὸς φθ-
 5 ῖναι καὶ ὁμοῦ· φρεκύνδης
 δὲ ἔπειθ' οὐράνης· ὃν παρὰ
 δῖος αὐτὴν λαβέειν· γίνοιτο
 δὲ καὶ ὁμοῦ θυγατρὶς μὲν
 αὐτοῖόν, ἰώ, σέμελον, ἄ-
 6 ρογανή· τοῖς δὲ πολυδῶ-
 ρος· ἰὼ μὲν δὲ ἀδάμας ἔγ-
 μιν αὐτοῖόν· δὲ αἰεταῖος·
 ἀγαυὴν, ἐχίον, σέμελον δὲ
 7 ξύς ὀρεαδῆς, ἕρας κρύφα
 8 στυδὴν ἄξετα· ἡ δὲ, ὅς αἰ-
 πατηθεῖσιν ἔπειθ' ἕρας, κα-
 9 ταλίαντος αὐτῇ δῖος πᾶν

inter se nātū annū integrū Mar-
 ti mercenarius fuit. Eā tū an-
 nus annis octo constabat. Post
 exactā mercedis tempus regi ip-
 si Minerva regiā adornavit,
 Harmoniam Veneris, et Mar-
 tis filiā uxore dedit. Adhuc
 dij oēs relicto cælo i Cadmia
 conuiuia excepti nuptias cōce-
 lebrarunt. Cadmus uxori pet-
 plū, ac Monile Volcani opus,
 qd' hab Volcano dono missū
 ferūt: muneri dedit. At Iben
 recydes ab Europa datū scri-
 bit: idq; ab Ione accepisse.
 Cadmi filia fuisse Autonoe.
 Inò, Semele, Agauē, Verū Po-
 lydorū unicū habuit marē, sed
 Inò Athamātē nupsit. Aristæ-
 us Autonoe sibi coniugavit
 Echion Agauē duxit. Iupiter,
 cū Semelen arderet, cū ea clā
 Iunone concūbit. Hæc aut ab
 Iunone decepta, qd' qcquid ab
 eo deposceret, sese futurum
 pollicente: ut, qualis cum con-
 iuge congressurus adueniret,
 secum decumberet, postula-

uit, quod cum Iupiter ab =
nuere non posset, curru in =
uectus in petamata Semeles
ibalamum præmisso fulmi =
ne cum fulgetris simul, &
tonitribus aduenit: quare se =
mele metu externata seme =
stem partum eiecit. Iupi =
ter hunc e medio abreptum
igne, femori insuit. Mox
Semele extincta, reliquæ Cad =
mi filiae, euulgant dictis se =
melen cum mortalium quo =
dam concubuisse, & ab Io =
ue se compressam mentitam
fuisse, eamq; ob rem fulmi =
n atam fuisse. Congruo de =
inde tempore solutis filis Iu =
piter Dionysū gignit, eumq;
Mercurio tradit. Hunc ille
ad Ixonem, & Athaman =
tem affert: atque puellam
educarent, suadet. Quod
iniquo animo ferens Iuno
iſſe furorem immisit. In =
de Athamas maiorem natu
filium Learchum, uelut Cer =
num uenatus interfecit. Ino

τὸ αὐτὸ θεὸς ποιεῖν, αἰτεῖ
ται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν
δοῦν ἄλθε μῆνης ἀνόμλου ὅ =
ρα. ἑὸς δὲ μὴ διωκόμενος
αἰετοῦ σοι, ἀπαγίνεται εἰς
τὸν δαίλαμον αὐτῆς ἐφ' ἃ ρ
ματος. αἰσθὰ καὶ ὁμοῦ, ἢ
βροταῖς. καὶ κεραυνὸν ἴν
σιν. σεμέλης δὲ ὅτι τὸ φό =
βον ἐκλιπύσης ὅρα μνηστῆρα 10
βρέφος ὅρα μελαγχρὲς ἐκ τῆ
πυρὸς αὐτῆς παῖδας, αἰετὸς αὐτῆς
τῷ μετῷ. ἀποθανούσης δὲ
σεμέλης, αἰετοὶ καὶ καὶ ὁμοῦ
δυο κατὰ ὅσον, διὰ τε καὶ λό = 15
γον σεωδυνῆσαι ἀνιτῶ πιν
σεμέλην, ἢ κατὰ τὸ αἰετῶν
δοῖς. καὶ ὅτι αὐτὸν ἐκφανισί
δι. κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν
καθ' ἕκαστον, διόινυσον γλινὰ 20
ἑὸς ἀνδρὸς τὰ ῥάμματα.
καὶ διδωσιν ὅ μὴ. ὁ δὲ, κομῖ
ζει πρὸς ἰνῶ, ἢ αἰετῶν.
καὶ περὶ τῶν αἰετῶν ὡς κόρν.
ἀθανακτίσκου δὲ ἑρα, μα 25
νίας αὐτοῖς αἰετῶν. ἢ αἰ =
δαίμων μὲν τὸν πρὸς τὸν

uero Melicerta inferuentem
lebetis aquam coniecto, et
cum percussio filio in ma-
ris profunda desiluit, et
hec quidem Leucorhea no-
minatur. Puer autem Pala-
monis nomen accepit. Sic
itaque appellati à nauiganti-
bus maris tempestatem pa-
tientibus opem ferunt. Ad
hec Melicertæ Isthmiorum cer-
tamen Sisypho auctore instas-
tutū fuit. Mox Iupiter, Diony-
sum in bædum transformat
ut Iunonis irā euaderet. Hinc
Mercurius sumptum puerum
ad Nymphas, quæ tum Nya-
sæ Asiæ urbem incolebant,
transportauit. Has postea
Iupiter in stellas mutatas.
Hyadas appellauit. Sed ex
Antæoe, et Aristæo Actæ-
on filius procreatur, qui
à Citerone educatus uena-
tor eussit. Postea uero suis
à canibus in Citerone des-
uoratus est, cumq; in mor-
dam interijt, ut uero Acusæ

Iaus ait, Iouis ira, quod Semef-
lē cōpressisset, sed, ut pleriq;
quod Dianam lauātem uidis-
set, aiuntq; ab dea extemplo,
in ceruum cōmutatum fuisse,
aiq; quinquaginta illius canis-
bus insequentibus rabiem inie-
ctam fuisse, ut per eam dñm
haud agnitus deuorarent. Ce-
terum Αἰταονὲ ἐ medio sub-
latum canes dominum uesti-
gantes gannitu uocis ἑ-
δομήmini desiderii tristitia qua-
dam significantes haubantur,
ac demum post diu quæsitum
berum in Chironis antrum
deuenerūt, quibus ille Αἰταο-
nis simulacrum effinxit, quo
uiso statim mœrore soluti sunt
οἷς. Αἰταονίς * Canum νοῖα.
De quibus hi pulchrum ualis-
di circum undiq; regis
Inuadunt corpus rabida cœu
Tigrides, ursiq;
Immanis soboles laniant pro-
pe * retia, Prote;
Post alij dominum inuadunt
sœuissima proles.

λαὶ τῆς τὸν ὄρον. ὡς μὲν
οὖν ἀκουσίλαος λέγει μνη-
σαντος τῆς διὸς ὅτι ἐμνησθῆ-
ται σε μέλη. ὡς δὲ οἱ πολλοί
ονόμα, ὅτι τὴν ἄρτεμιν λου-
μνίῳ εἶδε. καὶ φασὶ τὴν θεὸν
πῶς ἤματι αὐτῇ τὴν μορ-
φήν εἰς ἑλκρον ἀλλάξαι.
καὶ τοῖς ἐπομνίοις αὐτῇ πε-
τήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν
λύναν, ὑφ' ὧν κατὰ ἄγλαιον
αὐτῇ ἐβράδην. ἀχλουμνίου
δὲ ἀκταίονος, οἱ κύνοι ἐπι-
τοῦτες τὸν δαίμονα τὴν, κατὰ
ἐνόντο. καὶ ζήτησιν ποιού-
μηναι, παρεγχείοντο ὑπὸ τοῦ
χείρωνος αὐτοῦ. ὃς εἰδὼς
κατακλίαν ἀκταίονος, ὃ
καὶ τὴν λύναν αὐτῇ ἐπαί-
σατο. τὰ ὀνόματα τῆς ἀκ-
ταίονος κυνῶν, ὅτι αὐτοῖς. * 20
Δὲ νῦν καλὸν σῶμα πει-
σάσθην, ἢ πεισθῆναι.
Τούτων ἐδίδαντος κύνοι
κατ' ἐροί. * πῶς ἄρτιος
πρώτη.
μὲν τὰν τὴν ἄλκιμα πένη.

Λυγκάδ' ε, κ^{*} βαίως πόδας
 αἰετός. ἢ δ' αἰμαίνωντος.
 Καὶ οὐς ὀνομασί θήνενκα,
 ὥς κατέλεξε.
 5 Καὶ τό τε ἀκταίων ἔδαρκα
 θιός σίρεσίησι.
 Πρῶτοι γὰρ μέλαν αἶμα α-
 πό σφειτόροιο αἶακτος
 Σπαρτός τ' αἶν, ἀργός τε, βό
 10 ρυστ' αἶψα κλέωντος.
 Τούτ' ὅ ακταίωτος πρῶτοι
 φάρον, αἶμα τ' ἔδαψαν.
 Τοῖσ' δὲ μετ' ἄλλοι πάντες
 ἐπίσυντον ἑμμεμακάτες.
 15 Ἀρχαλίων ὀδυνῶν ἄκος
 ἑμμεται αἰθρῶ τοισι.
 Διόνυκος δὲ, ὀρετὴς ἀμπι-
 λου γλῶσσος, ἤρασ μαλίστα
 αὐτῷ ἐμβαλλούσης, περ-
 20 πηλασάται αἰγυπθόντε, κ^{*}
 ουεία. καὶ τὸ μὲν πρῶτον
 πρῶταῖς αὐτῷ ὑποδέχεται
 βασιλὺς αἰγυπθίων. αὐθις
 δὲ εἰς κύβαλα τῆς φρυγίας
 25 ἀφικεῖται. καὶ κείνῳ δαῖτα
 δεῖξ' ὑποδέσσ', καὶ ταῖς τε
 λετῇς ἐκμαδῶν. καὶ λα-

Lynceus, & Banus pedibus
 citas, atq; Amarynibus
 & quos nominatim protu-
 lit in enumeratione.
 * Tum Iouis Imperio Aetæon
 cecidit.
 Regis namq; sui nigrum ab-
 sumpserunt cruorem
 Argusq; spartusq; boresq;
 celerrimus, idem
 Artabus Aetæi, atq; etiam
 sunt sanguine pasti.
 Cetera dein prompae inuases-
 runt turba latrantium.
 * Saevorum hæc hominum ge-
 neri est medicina dolorum.
 Porro Dionysius post uitam
 inuentam à Iunone furore
 iniecto percitus, Egyptumq;
 ac Syriam pererravit. Hunc
 primus omnium Proteus Eg-
 yptiorum rex hospitio acci-
 pit: ac rursus ad Cybellam
 Phrygiæ urbem proficiscitur:
 atq; ibi expiatus à Rhea,
 & Ceremoniis, edoctus Cys-
 belcias, stolisq; ab eadem
 sumpta ad indos per Tbrae

ciam contendit . Lycurgus Dryantis filius rex Edonorum, qui amnem Strymonem incolunt , primum ipsum contumelia affectum deiecit . Tum Bacchus ad Thetis Neveii filiam confugit , Bacchæ autem in vincula coniectæ fuerunt , necum magna Sacyrorum multitudo eum consecuta est . Contra vero Bacchæ statim solutæ sunt . Inde Dionysius Lycurgo furam iniicit . Tum ille amantia præceps Dryantem filium vitis palmitem se ratus amputare , securi percussum inartefecit . qui cum extrema sui corporis præcidisset , resipivit . Deinde , ubi terra nullas suppeditaret fruges , nomen suo renunciavit oracula , terram tum fore fructiferam , cum Lycurgus mortalitatem exuerit : quod , ut Edoni acceperunt , ipsum in Pangæum montem abductum in vincula coniecerunt , ubi ex

ἑὸν παρ' ἐκείνης τὴν σολὴν ,
 ὡδὶ ἰνδοῦς ὄξε τῆς θρακῆς
 ὑπείγχετο . λυκούργος ὁ παῖς
 θρύαιος ἰδοκεδνέσσι λείων ,
 οἱ στυμόνα ποταμὸν πῆροι
 κοῦσι , πρὸ τοῦ ὑβρίζεσθαι
 βαλεῖ αὐτὸν , καὶ διόνυσος
 μὲν εἰς δάλασσαν περὶ Σί-
 τιν τὴν νηρείας κατέφυγε .
 βαίχχει δὲ ἐγλείοντο αἰχμαῖ
 λῶται , καὶ τὸ σπινθὴρ ποταμὸν
 ἔτι ῥῶν πλῆθος αὐτῶ . αὐ-
 τὸς δὲ αἰετὸν βαίχχει ἐλύθη
 ὁ βαίχχης . λυκούργος δὲ μα-
 νίας ἐποίησε διόνυσος . ὁ δὲ
 μεμνηὸς θρύαια τὸν παῖ-
 δα , ἀμπέλου νομίζων καλῶ-
 μα κόπῃειν , πλέκει πλῆ-
 ξας ἀπέκτεινε . καὶ ἀκρω-
 τηταίφας αὐτὸν , ἐσωφρόνῃ
 σι . τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου με-
 νοῦσης , ἔχρησεν ὁ θεὸς , καὶ
 ποφροῖσιν αὐτῷ , αὐτὰρ
 νατωθῇ λυκούργος . ἰδοκεοὶ
 δὲ ἀκούσαντες , εἰς τὸ περὶ
 καῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες
 ὄρος ἔδωκεν . καὶ καὶ κατὰ

10 Διονύσου βούλευσιν ἄπο Ἰπ-
 πων διαφθαρεῖς ἀπιδάμε-
 15 διελθὼν δὲ Θράκῃ, καὶ τῶν
 Ἰνδικῶν ἀπάσας, σῆλασ' ε-
 20 καὶ σήσας, ὅ κενεῖς θάλασσ'.
 καὶ ταῖς γυναικας ἠνάγκα-
 σε κατὰ λυγρὸν τὰς οἰ-
 κείας, βακχὸν εἰν εἰ τῷ κε-
 25 θαιρῶνι. πινθὺς δὲ γλι-
 τόνθεῖς ὃς ἄχαιὺς ἐχίονι πα-
 ρὰ καὶ ἱμον εἰληφὼς τῶν βα-
 σιλείων, διεκώλυε τῶν τε-
 γίνεσθαι. καὶ πρᾶξιόμηνος
 30 εἰς κηθαίρῶνα τῆς βακχῶν
 35 κατὰ σκόπος ἄπο τῆς μη-
 τρός ἄχαιὺς κατὰ μαίεσθαι
 ἐμελείδῃ. εἰόμηνε δὲ αὐτῇ
 40 θνητὸν εἶναι. δείξας δὲ θη-
 βείοις, ὅτι θεὸς ὄντι, ὅ καὶ
 45 εἰς ἄρχας. καὶ καὶ πάλιν οὐ-
 πμιῶντων αὐτῶν, ὃς ἐμνη-
 τὰς γυναικας. καὶ δι, αἰώσις
 50 ὅρεσι τῶν ἐπιμασιδίου ἐχου-
 σαι παῖδας τὰς σάρακας αὐ-
 55 τῆς ἐπιτοῦ το βουλόμε-
 νος δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας εἰς
 60 τὰς ἐξουσίας διασπορεύσθαι. τυ-

Dionysij uoto equis laniatus
 occubuit. Adhæc Bacchus post
 Thraciam, atq; Indiam uni-
 uersam peragratam, & loca
 tis inibi cum titulo stelis The-
 bas repedaui, nec non femi-
 nas relictis domibus suis in
 Cithærone debacchari com-
 pulit. Pentheus autem Aga-
 ues, & Echionis filius à Cad-
 mo in regno subrogatus, hæc
 ab illis fieri prohibuit: quiq;
 cum se in Cithæronem mon-
 tem Mimallonidas exploratu-
 rus, contulisset, ab Agaue-
 matre, p̄ furorem, eum feram
 esse arbitrata, mēbratim con-
 ciditur. Demum Bacchus ubi
 se Thebanis Deum esse decia-
 raui, Argos adiit, atq; ibi rur-
 sus ab illis ut numen minime
 obseruatus, eorū mulieres fure-
 re, ac debacchari cōegit. quæ
 mox in montib. latentib., quos
 socii extulerāt, filiorū carmib.
 nesciebant. Postea uero, cū ab
 Leania i Maxū irasueni cupe-
 ret, prædatoriā Tyrrhenorū

Τριτην μεν mercede εδωκεν,
 ac deo ipso in navi imposito
 Naxi littora praelegebant,
 atq; in Asiam Deum venditu-
 ri uela faciunt. Tum Diony-
 sos matrem, rebusq; inforpon-
 itis uertit, nauim ad boea boea
 dera, et tibiua sonitu dem res
 pleuit. Nautae interim furere
 qd i mare praecipites fugiunt,
 atq; in delphinos transformantur,
 posthumi, hunc Deum es-
 se a rebus gestis honorales di-
 ceant, diuinis honoribus pro-
 lebant. Hic, daude ab inferis
 matre reuocauit, Thyonemq;
 mox illa appellauit, cu ea de-
 mu in coelum ascendit. Interea
 Cadmus cu Harmonia coniu-
 ge post relictas Thebas ad En-
 abelias emigravit. quib; cu
 ab Illyris bello impeterentur,
 a Deo responsu fuit. Illyris, si
 Cadmu, Harmoniaq; ducē ha-
 berēt, impeturos. Tu bi oracu-
 li fide secuti eos aduersus Illy-
 rios duces deligūt, ac uincunt
 Sic itaq; Cadmus Illyriaz re-

ρνων λησρικον εμαθαι το
 τελευτη. οι δε, αυτον ειδημε-
 ναι, ναξον μεν παρεισχευον,
 ηπειροντο δε εις τωσ κισιας
 κτην πωλυνοντες. ο δε τωσ
 μεν ισον, και ταις κωπαις
 εποιονεν ο φεισ. το δε σκα-
 φος επλησε κιστου, η βοης
 αυλαδν. οι δε, εμμελεις γε-
 νομενοι, κατα ταις θαλατταις
 εφυνον, και εχροντο διαφω-
 ρον. ως δε μεγαλυντες φωνη-
 σιον αυθραστοι τιμωον. ο
 δε αυταγατων εδωκεν τω μν-
 τωρα, η περσγαρεωδης θυνη
 νεν, μετ αυτης εις οθρανον
 αυτη λθεν. ο δε κελδμος μετε-
 αρμονιασ θαλασσε εκλι-
 πων, περς ογχελιασ πηκε
 γινεται. τον ταις δε αυτωσ
 Ιλλυριαδν πολεμου μελεις, ο
 θεος εχρησεν Ιλλυριαδν κρη-
 τισιν. εαι ητε μιν κελδμον,
 και αρμονιασ εχουσι. οι δε,
 παιδεις, ποταμους και
 τα Ιλλυριαδν ηγεμενους εω-
 στωσ, και κρατουσι. και εκ

σιλάσει καὶ ἄλλος ἱλλυρίων.
 καὶ πῶς ἱλλυρίος αὐτῷ γί-
 νεται. αὐτῷ δὲ μετὰ ἀρμό-
 νιας εἰς οὐρανὸν τας μετὰ
 5 λῶν, εἰς ἱλλύσιαν πεδῖον, ἔπο-
 διον δὲ πέμψαν. πολὺ-
 δωρος δὲ θυβῶν βασιλεὺς
 γλυκύμυτος, νυκτῖος γαμει-
 νυκτῖος τῷ χρονίον θυγατέ-
 10 ρα. καὶ γλυκὴ λάβδακον οὐδὲ
 ἀπώλιν μετὰ πινθία, ἐκεί-
 νῳ φρονὸν περὶ ἀπώλιν.
 κατὰ λιπόντος δὲ λάβδα-
 κον ποτὶ δὲ αἰανταῖον λα-
 15 σίον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλιν λυ-
 κος, ἔως οὐδὲς ἦν πῶς ἀφεί-
 λιν ὦν νυκτῖος. ἀμφότεροι
 δὲ ἀπὸ οὐδὲ αὐτῶν φονήσαντες
 ἐπεὶ φλεγῶν ἀπὲκ τεινῶν
 20 τὸν ἄρεος, καὶ χυρῶν τῷ βόϊ
 τῶν, αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν. καὶ
 δὲ τὴν περὶ πινθία οἰκὸς
 τῶν, ἐμνήσαντες πολίτη.
 αἰρεθεὶς οὐκ ἄλλος πολέ-
 25 μος καὶ ἔποδον θυγατέων, ἐπὶ
 τῶν τῷ διακρίσει, καὶ βα-
 σιλεύσας ἐπὶ εἰκοσι φανῶν

gnū adipiscitur : eiq; Illyrius
 filius nascitur ; nec longo post
 tempore in draconem cū Har-
 monia mutatus in campū Ely-
 sīū ab Ione demissi sunt. Dein
 Polydorus Thebæ regno p̄se-
 dit Nycteidē filia Nyctei, q
 fuit, Cebom̄ filia; dūcitur ux
 rā : ex qua Labdacum gignit.
 Hic, post Pentheum, quod ea-
 dem; quæ illo ; sentiret, occu-
 buit : Qui, cum Læum fis-
 liam ammiculum superstitem
 reliquisset, Lycus Nyctei fra-
 ter, interea, dum ille in pueris
 esset, regnum occupavit. Am-
 bonero ab Bubæa in fugam
 acti, post Phlegyam Martis,
 & Chrysæ Bæotidis filium
 interfectum in Syria scdē col-
 locarunt atq; ob suam, quæ cū
 Pentheo necessitudo intercesa
 ferat, in ciuitatem cooptati
 fuere. Declaratus igitur Ly-
 cus à Thebanis belli impera-
 tor, regno præficatur : qui,
 cum iam annos uiginti impe-
 rasset, a Zebo, et Amphioz

ne obtruncatas diem obiit. Hu-
iusce necis hanc fuisse cau-
sam produnt. Antiopē Nyctei
filia fuit, hanc Iupiter inis-
uit, eaq; quod gravida esset
patre comminante, in Sicyo-
nem ad Epopēum ex fuga se-
se recepit: atq; huic nubit.
Nycteus interim mærore con-
fectus, cum antea Lyco, ut in
Epopēum, Antiopemq; anis-
maduerteret, imperasset, si-
bi ipsa mortem consciscit. Is
autem comparata magna mix-
litum multitudine Sicyonem
capit, et Epopēum interimit.
Atq; Antiopem captivam ab-
ducit, quæ, cum abduceretur:
ad Elcuberas Bæotiae gemi-
nos parit, quas expositas Bu-
bulcus inuenit, ac educat. Ho-
rumq; alteri, Zeibo, alteri
autem Amphioni, indidit nos-
men. Zeibis rei pecuariae
studio sese dedit, Amphion
vero: quod à Mercurio ly-
ra donatus esset, citharædi-
cam exercuit. Lycus interea
Antiopem

θεῖς, ἅπασι ξήσου, καὶ ἀμφί-
νος, θυήσκει δι' αἰτία τῆ-
δε. αἰπόπῃ θυγάτηρ ἐν τυ-
κτέως. ταύτῃ ξυὺς στανῶλ-
θε. ἡ δὲ ὡς ἐγκυος ἐγλήθη
τῷ πατρὸς ἀπειλῶντος, εἰς
σικυωνία ἀφροδοβάσκῃ περὶς
ἐπωπία. καὶ τούτῳ χαρτεῖ-
ται. νυκτὸς δὲ ἀδυμέθης,
ἰαυτὸν φονδύει. δούς αὐτὸ-
λίω λύκῳ πῶδ' ἐπωπίας,
καὶ πῶδ' αἰπόπης λαβεῖν
δίκης. ὁ δὲ, στρατευσάμενος
σικυωνία χειροῦται. καὶ τὸν
μὲν ἐπωπία κτείνει. τῷ δὲ ἵ-
αἰπόπῃν ἢ χαλκὸν αἰχμάλω-
ρον. ἡ δὲ, ἀγρομένη δύο γλινὰ
παῖδας αἰέλουθόρας τῆς
βιωπίας. οὓς ἐκκειμήλιον
θύρων βουκόλος αἰατρεφει. 20
καὶ τὸν μὲν καλεῖ ξῦσον, τὸν
δὲ ἀμφιονα. ξῦσον μὲν οὖν
ἐπιμελεῖτο βουνοφρῆων.
ἀμφίων δὲ καθαροδίκην ἡ-
σκει. δόντος αὐτῷ λύρα καὶ 25
ὄρμου. αἰπόπῃν δὲ, ἀκίχης
τῷ λύκος καθεύδῃ, καὶ ἡ
τούτου

τούτου γυνὴ δὴκε. λαθού-
 σα δὲ ποτε τῆς δεισμῶν αὐ-
 τομάτων λυθρίτων, ὅκει-
 ῶδὲ τὴν τῆς παίδων ἔπαυ-
 5 λιν. δεχθῆναι πρὸς αὐτὴν
 θελόντα. οἱ δὲ, αἰσθάνον-
 ται μὲν τὴν μητρίαν, ἣ μὲν
 λύκον κτείνουσι. τὴν δὲ δὴ
 κλέω θείει. δὴκοντες ἐκταύ-
 10 ρον θανούσαν, εἰπὶ οἷον εἰς
 κρήνην τὴν αὐτὴν ἐκείνης κα-
 λουμένην δὴκεν. πῆραλα-
 βόντες δὲ τὴν θωασίαν,
 τὴν μὲν πόλιν ἐτείχισαν
 15 ἐπακολουθούσων τῇ αἰ-
 φίδονος λύρας τῆς λίθων. λά-
 λον δὲ ἐξέβαλον. ὁ δὲ, αἰ-
 λωποννήσῳ διαπελῶν, ἐπιξε-
 νοῦται πέλοπι, καὶ τούτου
 20 παῖδα χρύσιον, ἀρμα-
 θραμειν διδόντων, ὅρα θεῖς
 αὐτὰρ παῖδα. γαμῆ δὲ ξυθός
 μὲν, δὴ βίω, ἀφ' ἧς ἡ πόλις
 δὴ βαι. ἀμφίων δὲ νιόβω
 25 τὴν παντάλου. ὅ γινῶ
 παῖδας μὲν ἐπὶ αἰσὶν, οἱ πύλον,
 μένυτον, ἰσμενον, δαμασί-

Antiopē in uinculis, et eiusce
 coniunx Dirce torquebat.

Clam uerò, tandem aliquan-
 do uinculis ultero solutis, ad fi-
 liarum domicilium, ut ab eis
 exciperetur, contendit. Qui ma-
 tre agnita Lycum occidit, ac
 Dirce crinibus religatam è
 tauro necant, & in fontem,
 qui ab ea Dirce postea nomi-
 natus est, conijciunt. Recu-
 perato demde imperio, ur-
 bem, subsecutis Amphionis ly-
 ram lapidibus, muro cinxerūt,
 Laiumq; fugarunt. Quem,
 cum in Peloponneso ageret,
 Pelops hospitio excipit, & hu-
 iusce filium Chrysippum cu-
 rulis artis exercendæ ratio-
 nem edocens, & eius amore
 succensus, rapit. Zethus por-
 rò Theben ducit, de qua The-
 bis urbi factum est nomen.
 Amphion uero Nioben Tan-
 tali filiam sibi coniugauit.
 De qua filios mares septem
 procreauit. Sipylum, Mi-
 nytum, Ismenum. Damasi-

Cithonem, Agenorem, Phœ-
dimum, ac Tantalum, femi-
nas autem totidem* Eibodæā,
siue, ut alii, uolunt Theram,
Cleodoxā, Astyochem, Phebia-
am, Pelopiā, Astycrateam,
Ogygiam. At Hesiodus de-
cem filios, totidemq; filias ge-
nuisse ait. Sed Herodotus duos
quidem mares, tres autem fe-
mina. Immo uero Homerus
sex filios, & sex item femi-
nas illum ex ea fustulisse re-
fert. Quare, Niobe, tot fia-
lijs aucta, Latona se fecunda-
diorem esse iactauit. Latona
uero id ægerrime ferens,
Dianamq; ac Apollinem, in
Niobem filios irritauit. Max
autem Diana Niobes filias
sagittis domi confecit: at ma-
res ad vnum omnes in Cithæ-
rone uenanteis Apollo interfe-
cit* Amphion tamen è mari-
bus, & è feminis Chloris na-
ta maxima, quæ Neleo nup-
serat, asseruati sunt. Vx-
rū Telefillæ testimonio Amy-

χθονα, ἀγινόρα, φαίδιμοις,
ταίνταλον. θυγατέρας δὲ
ταῖς Ἰφας ἐθοδαῖαι, ἢ ὡς π
νός θῆραι, κλεοδόξαι, ἀ-
στυχίω, φιδίω, πελοπίαις,
ἀστυκράτεια, ὠγογίαι, ἡσία-
δος δὲ δέκα μὲν υἱούς. δέκα
δὲ θυγατέρας. ἡρόδοτος δὲ,
δύο μὲν ἀρρενας, ὧς δὲ θ
λείας. ὁμηρος δὲ, ἕξ μὲν υἱ-
οὺς, ἕξ δὲ, θυγατέρας φ
οὶ γλυπτοῖς ἀπικνεύει οὐ-
σα κάρην, τῆς αὐτοῦς ἀπ
τικνωτέρῃ εἰπὲν, ὑπάρ-
χον. λυτώ δὲ ἀγανακτίσει
α, τήν τε ἄρτεμιν, καὶ τὰς
ἀχάλλω κατ' αὐτῆς παρῶ-
ξαι. καὶ τὰς μὲν θηλείας
ἰδίῃ τῆς οἰκίας, κατετόξευ-
ον ἄρτεμις. τῶν δὲ ἀρρε-
νας κοινῷ πάντας ἐκ κεκα-
ραδὶ ἀχάλλων καυοχτοῦ
τας ἀπέκτεινεν ἐσώθη δὲ τ
μὲν ἀρρενας* ἀμφίων. τῆς
δὲ θηλειῶν χλωρίς ἡ πρῆσ-
βυτέρη, ἡ νεότερος σωφρον-
ος. κατὰ δὲ πλεῖστα

ἐσώθησαν ἀμύκλα, καὶ με-
 λίσσοι* ἐτοξάθη δὲ ὕψ'
 αὐτῆς, καὶ ζῆθος, καὶ ἀμ-
 φίων. αὐτῇ δὲ νύκτι θάλασ-
 5 ἀφραπύθη, πρὸς τὸν πα-
 τῆρα τάνταλον ἢ καὶ εἰς σί-
 πυλον. καὶ κῆρ δι' ἀξαρτόν,
 τὴν μορφὴν εἰς λίθον με-
 βάλλει. καὶ χεῖται δάκρυα
 10 οἷα πῦρ, καὶ μετ' ἡμέραν τῷ
 λίθῳ, μετὰ δὲ τὴν ἀμφί-
 ονος πλὴν τὴν λάτρεσιν τὴν βα-
 σιλείαν πῶλεαβε. καὶ γὰρ
 15 μὲν θυγατῆρα μενοικίως,
 ἢ ἔννοι μὲν ἰουκίστην, εὐλαί δὲ
 ἐπικρίστω, λίθῳσι χύσαν-
 τος τῷ θεοῦ μὴ χεῖναι. τὸν
 χεῖναι δὲ τὰ γὰρ πατρὸς το-
 20 νον ἔσεσθαι. ὁ δὲ οἶνωδεῖς
 σπῶν λαθεῖ τῇ γυναικί. καὶ τὸ
 χεῖναι δὲ τὰ ἐκδεῖναι δίδω-
 σι νομῇ πόρνοις διακρίσας
 τὰ σφυρὰ. ἀλλ' οὐτος μὲν
 25 ὅθ' ἔθηκεν εἰς κηδομενίαν πο-
 λύβου δὲ βουκόλοι τῷ κοριν-
 θίων βασιλείῳ τὸ βρέφος
 αἰρόντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ

cla, et Meliboea in saxa remā-
 serunt: & ab iisdem Zeibus
 etiam, & Amphion sagittis
 confixi occubuerunt. Ipsa uer-
 o Niobe, Thebis relictis in
 Sipylum ad Tantalum patrē
 peruenit; ibiq; Iouem precas-
 ta in saxum commutata fuit,
 ac lacrymas noctes atq; dies
 effundit suo de lapide. Post,
 ubi Amphion uita decessit. La-
 ius regnam accepit, duftaq;
 Menœcei filia, quam nonnul-
 li Iocastam, quidam uero Epi-
 castam nominant. qui, ora-
 culo monitus, ne filios gigne-
 ret, quod ex eo, qui nascere-
 tur, parricida futurus esset. Is
 autem p ebrietatem cū uxore
 concubuit, ex ea natum in-
 fantem, pastori traiectis fer-
rea fibula calcaneis, dedit ex-
 ponendum, ac hic quidem pue-
 rum in Cithærone monte ex-
 posuit. Polybi uero Corin-
 thiorum regis bubulci reper-
 tum infantem ad Periboram
 illius uxorem contulerunt,

que sumptam puerum uelut propriū. partū sibi supponit. ex curatis pedibus, Oedipum nominat. Id quod illi de pedum tumore, nomen imponit. Adultus interea puer, ac robore suis equalibus antellens, ob eandem abse patratam per contumelias, supposititius, ac spurcius appellatur. qui, cum de Periboea id quæreretur, scire minime potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriā rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri eandem esset illaturus, et cum matre rem habiturum.

Hic, ubi id accepit, ac reputans ex his, quae dicta fuerant, successisse omnia. Corintham redire supersedit, et dum curru per Phocidem uehitur, angusta quadam in uia Laio, ac Polyphontæ (hic erat Laij præco) curru euntibus occurrit, cui, cum Polyphontes, ut de uia cederet, impe-

ρυσσάμενος πείσεται ἔνεγκας. ἡ δὲ, ἀνελούρα ὑποβάλλεται. καὶ θορά πύσσασα τὰ σφυρὰ, οἰδὶ τρωι καλῇ. Ζῆτο. Δεμλίη τὸ ὄιομα δὲ τὸ τῶν πόδας, αὐτοὶ δὴ σκε, τελέθθεις δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφείραν τῆς ἐλίκων εἰ ῥά μιν, δὲ φόνον ὠνειδίξειται ὑποβλήτος. ὁ δὲ πυθνομένης ποδὲ τῆς ποδὲ βοῖας μαθεῖν, οὐκ ἠδύνατο. ἀφελόμενος δὲ εἰς δελφούς, ποδὲ τῆς ἰδίων ἐπινυθάνει γοκέων. ὁ δὲ θεὸς εἰπὼν αὐτῷ εἰς τιὸν πατεῖ-δα μὴ πορεύεσθαι. τὸν μὲν γὰρ πατὴρα φονεύσει, τῇ δὲ μητρί μιγῆσθαι, ὅτε ἀκούσας, καὶ νομίζων, ὅτι ὦν ἔλεγε γελυνῆσαι, κείν-τον μὲν ἀπέλιπεν, ἐφ' ἑαῖματος δὲ δὲ τῆς φωκίδος φερόμενος, σωτυ γράει κατὰ πινὰ σερπὴν ὁδὸν ἐφ' ἑαῖματος ὀχουμλίῳ, λαίῳ, καὶ πολυφόντῃ. κέρυξ δὲ οὗτος ἦν λαίου. καὶ κελύσκιτος

ἐκχωρεῖν. καὶ δὲ ἀπείθειαι,
 καὶ αἰάβωλῳ, κτείναντος
 τῆς ἱππων τὸν ἑτόρον. ἀγα-
 νακτῆστας οἰοδῶμαι, καὶ πόν-
 5. λυφόντη, καὶ λάϊον ἀπεί-
 κτεινε. καὶ παρεχέσθω εἰς
 θήβας. λάϊον μὲν οὖν δα-
 πτεῖ βασιλὺς πλαταιέων
 δαμασίστρατος. τὸν δὲ βα-
 10. σιλείαν κρέων μενοικίως πε-
 ραλαμβαίνει. τούτου δὲ βα-
 σιλεύοντος, οὐ μικρὰ συμφο-
 ρὰ κατέχευε θήβας. ἔπειτα
 τῶν ἑρῶν σφίγγα, ἢ μικρὸς
 15. μὲν, ἐχίδνης ἢ. πρὸς δὲ, τυ-
 φωνος. εἶχε δὲ πρὸς ὅπως
 μὲν γυναικός. σῆψος δὲ, καὶ
 βίαςιν, καὶ οὐραὶ λέοντος,
 καὶ πῖρρυγας ὄρνιθός. με-
 20. τούτου δὲ αἰνίγματα πρὸς
 μονῶν, ἡδὲ τὸ ὀλίκειον ὄρος
 ἐκαθίσθω. καὶ οὖν περὶ
 κτεινε θαλαίσις. ἦν δὲ τὸ αἶ-
 νιγμα. τί ὅστις τὸ μέγα ἔχων
 25. φωνὴν, πρὸς ποῦ, καὶ δι-
 ποῦ, καὶ τεί ποῦ γίνεται.
 χρησμοῦ δὲ θαλαίσις ὑπάρ-

rasset, nec ille dicto audiens
 esset, quin potius cunctare =
 tur, equorum iugalium alter-
 rum praeco interfecit. Ira =
 cundia percussus oedipus, &
 Polyphontem, & Laium sit-
 mul obtruncavit, inde The-
 bas peruenit. Laium itaq;
 Plataensium rex Damasi-
 stratus sepeliendum curavit.
 Regnum uero Creon Menae-
 cei filius inuasi, quo regnan-
 te non mediocris clades The-
 bas occupauit. Siquidem Ius-
 13. no Sphingem, ex Eekidna, *AB*
 & Typhone parentibus or-
 tam misit. Haec muliebri
 facie, pectore: pedibusq; , ac
 cauda leonis, & auis pennis
 praedita fuit. quae cum à Mu-
 15. sis aenigmata didicisset i Phe-
 ceo monte consedit: de quibus
 id unum Thebanis proponere
 solebat qđ est homi, quod nā
 esset id animal, quod unā ba-
 20. bet uocem, et quadrupes, bi-
 pes, ac demum tripes, nasci-
 tur. Ad haec Thebanis oracu-

los renuntiatum fuerat, iam,
tam sphingis incommodo, ac
detrimento liberos fore, quan-
doq; id ænigmatum, uel in
unum sæpenumero coeuntes,
soluissent, quid illud esset,
quereret, quod, cum mini-
me reperirent, abreptum ex
omnibus, unum deuorabat:
easq; de causa pteriq; subinde
peribant. Ac postremo ad eū
modum Æmone Creontis fir-
mo perempto, Creon ænigma
hmoi soluturo, & regnum, &
Laij uxore se tradituræ præ-
conis uoce renuntuari iubet,
quod ubi ad Oedipi aures pe-
uenit, ipse ita soluit: quod a
Sphinge proponitur, ænigma,
hominē esse aut, nascitur enim
quadrupes infans, q̄ quatuor
gradatur membris, grandior
aut effectus, hō bipes esse inci-
pit, senescēs uero, ac demū ter-
tio assumpto pede, i. scorpione, tri-
pes dici pot. Ipsa igitur. Sphinx
ex arce sese præcipitē dedit,
Oedipus idē regnū accipit, ac

χούτος την κοῦτα ἀπαλλά-
ξασθαι τῆς σφίγγος, ἡνί-
κα αὐτὸ αἰνίγμα λύσωσι.
καὶ στωιόντες εἰς αὐτὸ πολ-
λάκις, ἐξήτει τί τὸ λεγόμε-
νόν ὄσιν. ἐπ' αὐτὸ δὲ μὴ εὖ εἰ-
σκειν, αὐπάθεσ εἶα, κατεβί-
βρωσκε. πολλὰκις δὲ ἀπὸ
λυμνίων. καὶ δὲ πλεοναύτων
αἰμονος τῷ κρείοντος, κρυύσκειτο
κρείων. τῷ, τὸ αἰνίγμα λύ-
γοντι, καὶ τὴν βασιλείαν, καὶ
τὴν λαΐου δώσειν γαυαίαν.
οἱ δὲ πῶς δὲ ἀκούσας, εἰσ-
σιν εἰπάιν. τὸ αἰνίγμα τού-
τῳ πρὸς τὴν σφίγγος λεγόμε-
νον, αὐτὸ ῥῶπον εἶναι. γὰρ
εἶτα γὰρ πρὸς πῶπον βέθε-
φος οἷς τέτταρσι ὀχλύροισι
κάλοις. πεπελούμενον δὲ, τὸ
σφῆραπον, δῖπῶπον. γὰρ εἰ-
τα δὲ, τείτῳ περὶ λαίαν
βαίνειν βαίνειν τὸ βασιλεῖον. ἡ
μὲν αὖτο σφίγγε, ἀπὸ τῆς αἰ-
κροπόλεως ἐαυτὴν ἐξή-
φεν. οἱ δὲ πῶς δὲ καὶ τὴν
βασιλείαν πῆρε λαβεῖν, καὶ τὴν

MS
17021
Sphinx

μητρὶα ἔγνων ἀγνοῶν. καὶ
καὶ δὲς ἐπέκρωται ἐξ αὐτῆς
πολυεἰκίω, καὶ ἐποκλήχ.
δυατάρσας δὲ ἰσμήνιω, καὶ
αὐτὶ γόνυ. εἰσὶ δὲ, οἱ γλῶσσῃ
δύναται τὰ τέκνα ταῦτα φε-
ρεῖν ἐξ ὀφρυγλείας τῆς ἑσπέρης.
φαιώς φαιώταται δὲ ὕσσαν
τῆς λαοδαίοντων, ἰαυαῖς
αὐτῶν ἐξ ἀγχοῦς ἐαγτὶν ἀσ-
φύρην. οὐδὲ ποῦ δὲ τῆς
ἑσπέρης πυφλάσας ἐκδυβάν
ἀλκύνει. αἰεὶς εἰς πᾶσι
δύμῳ. οἱ πῆς πόλεως αὐ-
τῶν ἐκβαλλόμενοι θεωρεῖν
πῆς, οὐκ ἐπὶ μῦθον, παρὰ γε-
νόμενος δὲ συναιπρόν, τῆς
ἐσπέρης εἰς κολωνόν, ἐπὶ δὲ
πὸ τῆς ὀφρυγλείας ἐπὶ τέμε-
νος, καὶ δίδει ἰκίτης. πῆς δὲ
χρεῖς ἑσπέρης ἀποδῶς, καὶ με-
τ' αὐτῶν χρόνον ἀπιδά-
νει. ἐποκλήχ δὲ, καὶ πο-
λυεἰκίς πᾶσι τῆς βασιλείας
ἀσσωτήσεται πρὸς ἀλλή-
λους. καὶ αὐτοῖς ὁδοῖ τὸν
ἑσπέρην πρὸς αἰσῶτον αἰ-

maitem ignotus duxit uxorem,
de qua etiam polynicem
ei Etrocles mares, feminiciq;
sexus Ismenē, et Antigonem
procreavit. Sunt autem, qui
tradant hosce filios editos esse
se, ex Eurygenea Hyperphan-
tis filia. Deinde, ubi, que an-
tra latuerant: in lucem tunc
dem prodire: Iocasta qui-
dem, laqueo sibi collū fregit.
Oedipus autem, oculis orbatus
Thebis pellitur, ac filios
execratus qd ab urbe parētem
eici spectantes, cum ab iniu-
rianon defenderunt. Profugit
igitur cum Antigone in Colo-
num Atticæ terræ, populiq; lo-
cū, ubi Eumenidum lucus ui-
sebatur, in eo supplex conse-
dit. Inde fuit à Theseo susce-
ptus, neq; ita multū post e us-
ta migravit. Etrocles autem
et Polynices de regno inter se
gerēdo paciscuntur, placuit, ut
annuū īperiu p uices ad mini-
straret. Sūt, q Polynicē prius
regnare cœpisse aut. Deinde

APOLLODORI

annum Eteocli regnum red-
didisse. Nonnulli uero Eteoc-
lem prius imperare coepisse,
nec regnum fratri tradere
uoluisse, aiunt. Polynices
itaq; Thebis fugatus secum
monile, ac pepalum exportans
Argos adiuit, quo tempore
Adrastus Talai filius Argis
regnabat: ad cuius regiam per-
noctem accedit: ubi cum Ty-
deo Oenei filio, q tum quoq;
Calydone Argos confugerat,
manum ad pugnandum conse-
rit, & excitato inter eos clas-
more, Adrastus repente ap-
paruit, eorumq; pugnam di-
remit. Tum uaticiniam quo
fuerat olim monitus, ut &
Apro, & Leoni filias incon-
iugium daret, memor utramq;
illis sponfos designauit. Illi
etenim in Clypeis, alter Apri
Leonis alter faciem depictam
gestabant. Deipylem itaq;
Tydeus, Argiam Polym-
ces, uxorem capit. Adra-
stus item utrumq; in patriam

χειν. ἑνὲς μὲν ἦν Λέωνος πρῶ-
τον ἄρξαιτος πολυαίκοιο
πῆσδ' ὦναι μετ' εἰαυτ' ἑλὼν
βασίλειον ἐποκλείει. τινὲς ὃ
πρῶτον ἐποκλέοιο ἄρξαιτος
ὅς, μὴ βούλευσαι παραδοῦ-
ναι τὴν βασιλείαν. φύγα-
δούσεις οὖν πολυαίκοις ἐκ
Θηβῶν, ἥ κεν εἰς ἄρτος, τὸν τε
ὄρμον, καὶ τὸ πέπλον ἔ-
χων. ἐβασίλευε δ' ἄρξαιτος
ἄδραστος ὁ ταλαίου. καὶ τοῖς
τούτου βασιλείοις ὑνέκτωρ
προσέλαβει. καὶ στυάπῃσι
μαίχλω τι δίδωσιν ὅσιν ἑὸς φάει-
σιν τι καλυσθῶνα. ἔλθοντε-
νός δ' ἐξαίφνης βούς ἐπὶ φα-
νείας ἄδραστος, διέλυσαν αὐ-
τοῦς. καὶ μαί πως πρὸς ὑπο-
μνηθεὶς λέγοντος αὐτῷ, καὶ
πρῶ, καὶ λέοντι συζύξαι
τάς θυγατέρας, ἀμφοτέ-
ροισ' εἰλθεῖν ὑμῶν. εἰχεν
ἦ ὡς τῆς ἀπώδων, ὁ μὲν,
καὶ πρὸς προτομῶν. ὁ δ' ἐλ-
θὼντος. γαμεί δ' ἐκπιπύλλω
μὲν τι δίδως. ἀρξαιτὴν δ' ἐπὶ

λυγέικης· καὶ αὐτὸν ἄσφα-
 σος ἀμφοτέρωσιν εἰς τὰς πα-
 τείδας ὑπέχετο κατὰ ξενίαν,
 ἢ πρῶτον ἰδὼν διήβαιον ἔ-
 5 σσῶν δὲ στρατεύεσθαι, καὶ
 τὸν ἀειστὰς στυγερὰ φρεσὶν
 ἀμφιάρκῃ δὲ ὁ οἰκλήσας
 μαίης ὦν· καὶ περιειδὼς ὅ-
 τι δὲ πάντας τὸν στρατὸν
 10 οὐκ ἐμὸν χεῖρας ἀσφάσειν πε-
 λῶν τῷ σοι, αὐτὸς τὴν ὥκνην
 στρατεύεσθαι· καὶ τὸν λοι-
 πόν· ἀπέχεσθαι· πολυαεί-
 κης δὲ ἀποκόμῃσιν πρὸς ἱ-
 15 σσῶν τὸν ἀλέκτορος, ἡγεῖον μα-
 ρεῖν, πῶς αὖ ἀμφιάρκῃ
 ἀναγκασιᾶν στρατεύεσθαι,
 ὃ δὲ εἰπὼν, εἰ λάβοι τὸν ὄρ-
 μον ἐριφύλη· ἀμφιάρκῃ
 20 μὲν δὲ ἀπείπειν ἐριφύλη πα-
 ρὰ πολυαείκοις δῶρα λαμ-
 βάνειν· πολυαείκῃ δὲ δοῦν
 αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἡγεῖον δὲ ἀμ-
 φιάρκῃ πεῖσαι στρατεύειν·
 25 ἣν γὰρ ἰδὼν τῷ τῆς· γλυκοῦ
 νης γὰρ αὐτὴ πρὸς ἄσφατον,
 διαλυγέικῃ, ὥμοσε περὶ

suam quamq; redempturam se
 pollicetur, Igitur comparato
 exercitu, contra Thebas pri-
 us eundem esse statuit, quare
 praestantissimum quemq; adse-
 coire, imperavit. Amphiar-
 raus autem Oicleis filius na-
 tiginadi peritissimus, quod am-
 neis in eo bello praeter unum
 Adrastum perituros esse pers-
 piciebat, hac Thebanā expe-
 ditionē detestabatur, quā ēt reli-
 quos debortabatur. Dum uero
 Polynices ad Iphim Alektoris
 filium contendit, ab eoq; precib;
 exposcit, ut, qua posset ratione
 Amphiarai ad militiam capess-
 sendam cogere, demonstraret.
 Huic ille si monile, inquit, Eri-
 phyle consequatur. Amphiar-
 raus ergo, ne quid a Polyni-
 ce muneris capiat, Eriphyle
 uxori prohibuit: Verū Poly-
 nices eam monili suo donatā
 rogat, ut uirum suum ad rem
 bellicam gerendam, inducat, id
 enim i ipsius erat manu, nam-
 cum Adrastum conuenisset,

ut, quæ cū eo, et Amphiarao d
regno erat, dissensionē solueret.
Adrastus soluto colloquio, quicquid
inter eos litis, ac discordiæ foret
ad Eriphyles iudicium se rela-
tum iureiurando confirma-
uit. quo igitur tpe contra The-
bas belli rō inibatur. Adrastus
ad id capeffendum cohortaba-
tur, contra uero Amphiarus
dissuadebat: quo circa Eriphy-
le torque aureo donata ad id
bellū gerendū permouit Adra-
stum. Tum Amphiarus, eam
subire militiā coactus, filiis i-
gat, ut simulac per etiā lice-
ret, matrē occiderent, & bello
Thebas maxime infestarent.
Porro Adrastus collectū cum
Ducib septē, ī Thebas exerci-
tū dūctare maturat. Huiusce
belli duces hi fuerūt. Adrastus
Talai, Amphiarus Oiclis
Capaneus Hipponoi. Hippo-
medō Aristomachi, sue, ut a-
lijs placet, Talai. Hi argui
fuerunt. Polynices Oedipodis
Thebanus. Tydeus Oenei fi-

ων ἄσρατος διαφύλῳ, δικα-
κείνεν εἰφυλῳ συγγχεῖν
σαι. ὅτε δὲ ἐν ἰδῶ δῆλα εἰδῶ
στρατὶν, ἀσράτου μὲν πε-
ρακαλῶντος, ἀμφιαράου
δὲ ἀκρὸν πῶντος, εἰφυλῳ τῷ
ὄρμον λαβοῦν, ἐπεισε τὸν
ἀσράτον στρατὸν ἀμφια-
ράου δὲ αἰσῶν μὲν ἐχεν στρα-
τὸν εἰδῶν, τοῖς πασι δὲ αἰσῶ-
λας εἰδῶν περὶ φῶδεϊσι, τὴν
πεμτὸν ἀκτείνειν, καὶ ἰδῶ
δῆλα στρατὶν. ἄσρα-
τος δὲ στυγαλοῖς σὺν ἡγε-
μόσιν ἐπὶ αἰ, πολυμῆν ἐπὶ
σπῶν δὲ δῆλα. αἱ δὲ ἡγε-
μόνους ἦσαν οἱ δὲ, ἀσράτος,
ταλαῦ. ἀμφιαράου, αἰσῶ-
κλέου, καὶ πακῶς, ἰσπῶντος.
ἰσπῶντος, αἰσῶντος, αἰσῶ-
δὲ, λέγῶσι ταλαῦ. οὐτὶ
μὲν ὅς ἔχουσιν. πολυμῆν
αἰσῶντος, ἐκταλῶν. τὴν δὲ
οἰνέως αἰσῶντος. περὶ φῶδεϊ-
σιν αἰσῶντος, ἀμφια-
ραῦ δὲ τὴν δὲ αἰσῶντος, καὶ
πολυμῆν, οὐ καὶ περὶ φῶδεϊ-
σιν.

συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς ἐ-
 πὶ τῷ ἐπέου. ἴδιον, καὶ μὴ
 κτεῖα. πῶς γὰρ ὁ μὲν τοῖς δὲ εἰς
 νημέας, ὅς ἐβασιλεύει λυ-
 5 κοῦργος, ἐξ ὧν τὸν ὕδωρ. καὶ
 αὐτοῖς ἡγήσας τὸ αὐτὸ κρήνην
 ὁδοῦ, ὑψιπέλῃ, ἡ λημνία,
 ἥ τις νότον παῖδα ὄντα ὅ-
 10 φέλτεον ἀφ' ἧς τοῦ ὄντος ὅ-
 15 οὔτε φει. Ἀρσίου δὲ ὄντα καὶ
 λυκούργου. αἰδομένους γὰρ
 αἰ λημνίας ὕδωρ. ὁδοῦ τὰ
 στωμλίον, ἐκείνον μὲν ἐκτε-
 20 ται. τὴν δὲ ὑψιπέλῃ, αἰ-
 25 πιμπώλησεν. διὸ τραφεῖσα
 ἐλάτρου ἐπὶ λυκούργου
 δεικνύουσης δὲ τὴν κρήνην,
 ὁ παῖς ἀφ' ἧς φεύγει τὸν ὁδοῦ
 κοντός διαφθείρεται. τὰ
 30 μὲν ὅντα δὲ φεύγοντα ἐπὶ φασ-
 35 τας οἱ μὲν ἐφ' ὅσον, κτεῖον
 σι. τὸν δὲ καὶ δὲ δὲ πῶς οἱ.
 αἰμωλέαρος δὲ εἶπεν ἐκεί-
 40 νος τὸ σημεῖον ὅσον τὸ τὰ
 45 μέλλοντα περμαστούει-
 50 σαι. τὸν δὲ παῖδα, ἀρχί-
 55 μορον ἐκάλεισεν, οἱ δὲ ἐ-
 60

lius Aetolus, Parthenopaeus
 Melanionis Arcas. Sūt, q̄ Ty
 deū, et Polynicē iter hosce mi-
 nime connumerent, sed Eteo-
 clā, Iphibū, et Mecisteū recen-
 sent. Profecti uero in Nemeā,
 cui Lycurgus rex praerat,
 aquā deposcūt, et his ad fontē
 iē nix dux fuit Hypsipyle, re-
 licta infante paruulo Opheli-
 a noīe, Eurydice, ac Lycurg-
 gi filio, cuius ei nutritrix erat,
 nam, cū Lemniæ mulieres do-
 ta Thoanē patrē seruatiū fuisse
 cōperissent, illū obtruncas-
 rūt. At Hypsipylem uendiderunt.
 Quo circa uita tuenda p-
 gratia apud Lycurgum festa
 uicbat. Ea, interea dum
 demonstrat iter ad fontem,
 relictus puer à dracone occi-
 ditur. Draconem utro Adra-
 sti apparitores interemerunt,
 ac puerū sepeliunt. Tum Am-
 phiarus, id inquit prodigiū
 um futura praeruntiat. Sed
 et hunc puerum Archemio-
 rum uocatur, et in eius etiam

honorem Nemeæ certamē in-
stituerunt. In quo Adrastus
equo uicit, cursu uero Eteo-
clus, cæstibus Tydeus, cursu,
& disco Amphiarus, iaculo
Laodocus, lucta Polynices, ar-
cu Parthenopæus. Igitur ubi
ad Cithæronē peruenere, Ty-
deum Eteocli oratorem, ut ex
constituto regnū Polynici re-
stituitur, prædicturum destināt.
At Eteocles Adraſti, & com-
mlitonum mandata nihili fa-
cere uideretur. Tydeus de
Thebanis periculum factus
rus, singillatim omnibus pro-
uocatis uictor euasit. Illi ue-
ro armatos uiros quinquagin-
ta in redeuntem Tydeum in
insidijs collocarunt, eosq; om-
nes præter unum Mæonem
trucidauit. Deinde ad The-
bas castris cingēdas Argiui se
dederunt, atq; ad urbis muros
armati p̄xime cōstitērūt. Sep-
tem portas Thebarum fuisse
memorāt. Adraſtus q̄dem ad
Homoloidē portā tetēdit. Ca-

σαν ἐπ' αὐτῷ τῷ τῷ κερμεῖον
ἀλῶνα. καὶ ἱππεύματα εἰς κη-
σεν ἄσθρατος. παλῶ δὲ ἐπὶ το-
κλος, πυγμῇ, τι δ' οὐκ ἀρμα-
τι, καὶ δίσκῳ, ἀμφιάρους,
ἀκοντίῳ, λαοδόκος, πάλη, 5
πολυεῖκης. τῷ τῷ παρθενο-
παῖος. ὡς δὲ ἦ λῶν εἰς τὸν
καθαγῶνα, πῆμπος τῷ τῷ
περοροῦντα ἐποκλεῖ τῷ
εἰσπλεία παρὰ χωρεῖν πο- 10
λυεῖται, καὶ δὲ σωείδω.
μὴ προσέχοντος δὲ ἐποκλέ-
οις, διὰ πειρασὸς τῷ τῷ
τυδῆος τοιοῦτος, καὶ εἶνα
περοκαλούμενος, πάντων πῆ 15
εἰς χεῖρας. οἱ δὲ πντῆκοντα
αἰσθρατοὶ ὁπλίταις ἀπὸν-
πὶ αἰσθρατοῦσαν αὐτὸν, πᾶ-
τας δὲ αὐτοῦ χωρὶς μαίονος
ἀπὸ κτείνε. καὶ πειτα ἦ τὸ 20
στὰ τὸ πῆδον ἦ λῶν. ἀρχεῖοι
δὲ καὶ τοιοῦτοι εἶπες, προσή-
σαν τοῖς τείχεσι. καὶ πυλῶν
ἐπὶ αἰ οὐσῶν, ἄσθρατος μὲν 25
ταῖς ὁμολογῶσας πῶ λῶν εἶ-
ση. καὶ παντός δὲ πῶ ταῖς

ἀγυγίας· ἀμφιγάρκος δὲ,
 πρὸ τὰς προσιπιδας, ἰσπο-
 μέδων δὲ, πρὸ τὰς ὄγκαί-
 δας. πολυαείκνης ἤ, πρὸ τὰς
 5 ὑψίστας, πρὸ τοῦ παλίου, πρὸ
 τὰς ἡλέκτρας, τοῦ δούς δὲ,
 πρὸ τὰς κρηνίδας, καὶ δώ-
 πολιαι δὲ καὶ ἐποκλῆς θη-
 βαίαις, καὶ κατὰ σή(ας) ἡγε-
 10 μέναις, ἴσως ἴσοις ἔταξε. καὶ
 πῶς αὖ ποδὶ γλίοιτο ἢ πο-
 λεμίων ἐμαυτοῦ ὄψο· ἦν δὲ
 πρὸ θηβαίοις μάστις τειρε-
 σείας ὁ ἥρως, καὶ χακλῶς
 15 νύμφης, ἀπὸ γλίοις οἰδαίου
 τοῦ ἀπαρτῆ γλοβμένος. τυ-
 φλῶς τὰς ὀράσεις. οὐ πε-
 ρὶ τῆς πρῶτης, καὶ τῆς
 μεσοπικῆς λέγον ὁ λόγος διὰ
 20 φοροί. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν
 ὑπὸ θιδῶν φασὶ τυφλῶ θῆ-
 ναι, ὅτι τοῖς αὐθιγώποισι, ἀ-
 κρύνθη ἡ θιδῶν, ἐμνήνε. Φε-
 ρεκύδης δὲ ὑπὸ ἀθηνᾶς αὐ-
 25 τὸν τυφλῶ θῆναι. οὗ(αν) γὰρ
 πλὴν χακλῶ περσουλῇ τῇ
 ἀθηνᾶ, γυμνῶ ὑπὸ πάν-

pancus uero ad Ogygiā. Am-
 phiaræus ad Proctidem. Hip-
 pomedon ad Onchaidem, Poly-
 lynices, ad Hypsistam, Par-
 thenopæus ad Helectram, Ty-
 deus demū iuxta portam Cre-
 nidē tentoria fixerunt. Sed ip-
 se interea Eteocles Thebanos
 suos armis instruxit, constituit
 5 suisq; ductoribus pares, parib.
 suas cuiq; copias regēdas com-
 mittit. Ad hæc, qui posset bo-
 niles superare, uaticinantium
 consilio conquisiuit. Erat per
 ea tempora Thebis Tiresias
 uates Eueris, et Chariclonis
 Nymphæ filius ab Vdæi unis
 10 us Spartorum, Satorum uel ge-
 nere oriundus, oculis captus.
 Deq; huius cæcitate, ac uatici-
 nandi peritia uaria est historia,
 Namq; alij deorum ira, quod
 mortalibus, quæ latere uoluisset,
 15 detegeret, excæcatum
 fuisse aiunt. Pherecydes au-
 tem à Pallade luminibus orba-
 tum refert. Siquidem cum
 Chariclō Mineræ carissima

que sumptum puerum uelut propriū, patrī sibi supponit, ex curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq; illi de pedum timore, nomen imponit. Adultus interea puer, ac robore suis æqualibus antellens, ob cædem abse patratam per contumelias, supposititiis, ac spurcius appellatur. qui, cum de Peribœa id quæreret, scire minime potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriā rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cædem esset illaturus, et cum matre rem habiturum.

Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs, quæ dicta fuerant, successisse omnia. Corintham redire supersedit, et dū curru per Phocidem uehitur, angusta quadam in uia Laio, ac Polyphontæ (hic erat Laij præco) curru euntibus occurrit, cui, cum Polyphontes, ut de uia cederet, impe-

χωαῖνα πείδαται ἦνεγκαι. ἡ δὲ, ἀνελούρα ὑποβάλλεται. καὶ θοραπύσασα τὰ σφυρὰ, οἰδίζωμι καλεῖ. οὗτο. Δεμλίη τὸ ὄνομα ὅτε τὸ τὸν πόδας. αἰοἰδίζωμι. τελέθθεις δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρων τῆς ἡλικίας, εἰ ῥά μιν, ὅτε φόνον ἀνείδίζετο καὶ ὑπόβλητος. ὁ δὲ πυνθαομήλιος πῶδὲ τῆς πῶδε βοῖας μαθεῖν, οὐκ ἠδύνατο. ἀφ' ἡμέλιος δὲ εἰς δελφούς, πῶδὲ τῆς ἰδίων ἐπην. δαίνωτο γοέων. ὁ δὲ θεὸς εἰπὼν αὐτῷ εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι. τὸν μὲν γὰρ πατὴρα φοιβεῖσθαι, τῇ δὲ μητρὶ μιγέσθαι, ὅτε ἀκούσας, καὶ νομίζων, ὅτι ὦν ἔλεγε γελυνῆσθαι, κῶεν. 20 τὸν μὲν ἀπέλιπεν, ἐρᾶρματος δὲ ὅτε τῆς φωκίδος φερόμενος, στυγυγχαίνει κατὰ τινὰ στήν ὁδὸν ἐφ' ἧματος ὀχυρῆς, λαίῳ, καὶ πο 25 λυφόντῃ. κῆρυξ δὲ οὗτος ἦν λαίου. καὶ καλόν σκιντος

ἐκχωρεῖν. καὶ δὲ ἀπειθεῖαν,
 καὶ αἰάβωλῶν, κτείναντος
 τῆς ἱππῶν τὸν ἑτόρην. ἀγα-
 ρακτῆστας οἰοῖτο, καὶ πρὸς
 5. λυφόντην, καὶ λάϊον ἀπεί-
 κτεινε. καὶ παρεγχείρει εἰς
 θήβας. λάϊον μὲν οὖν δα-
 πτεῖ βασιλὸς πλάταιων
 δαμασίστρατος. τὰν δὲ βα-
 10. σιλείαν κρείων μνηστικῶς πα-
 ραλαμβάνει. τούτου δὲ βα-
 σιλεύοντος, οὐ μικρὰ συμφο-
 ρὰ κατέχευε θήβας. ἐπιμύθε-
 ῖον ἔρα σπίγγα, ἢ μηδὲν
 15. μὲν, ἐχέδνης ἢ. πρὸς δὲ, τυ-
 φωνος. εἶχε δὲ πρὸς ὧν πο-
 μὲν γυναικός. σῆτος δὲ, καὶ
 βίας, καὶ οὐρανὸν λέοντος,
 καὶ πῆδον γὰρ ὄρνιθός. μα-
 20. τούτου δὲ αἰνίγματα πρὸς
 μνηστικῶν, ὡς τὸ οἰκειὸν ὄρος
 ἐκαστὸς. καὶ οὗτος περὶ
 τεινε θεβαίοις. ἦν δὲ τὸ αἶ-
 νημα. τί ὅστις τὸ μῖνον ἔχων
 25. φωνῶν, τὸν ἑτόρην, καὶ δι-
 πῶν, καὶ τεῖπῶν γίνεται.
 χρυσμοῦ δὲ θεβαίοις ὑπάρ-

rasset, nec ille dicto audiens
 esset, quin potius cunctare =
 tur, equorum iugalium alter-
 rum præco interfecit. Ira =
 cundia percussus oedipus, et
 Polyphontem, et Laium si-
 mul obtruncavit, inde The-
 bas peruenit. Laium itaq;
 Plataensium rex Damasi-
 stratus sepeliendum curavit.
 Regnum uero Creon Menæ-
 cei filius inuasi, quo regnan-
 te non mediocris clades The-
 bas occupauit. Siquidem Iu-
 no Sphingem, ex Eckidna,
 et Typhone parentibus or-
 tam immisit. Hæc muliebri
facie, pectore, pedibusq;, ac
cauda leonis, et auis pennis
 prædita fuit. quæ cum à Mu-
 sis ænigmata didicisset i Phæ-
 ceo monte consedit: de quibus
 id unum Thebanis proponere
 solebat qđ est hmōi, quod nā
 esset id animal, quod vna ba-
 bet uocem, et quadrupes, bi-
 pes, ac demum tripes, nasci-
 tur. Ad hæc Thebanis oracu-

los renuntiatum fuerat, iam,
tam sphingis incommodo, ac
detrimento liberos fore, quan-
doq; id ænigmatum, uel in
unum sapennumero cocuntes,
soluissent, quid illud effec-
queretur, quod, cum uin-
ne reperirant, abreptum ex
omnibus, unum deuorabat:
easq; de causa pteriq; subinde
peribant. Ac postremo ad eū
modum Aemone Creontis fi-
lio perempto, Creon ænigma
hmoī soluturo, & regnum, &
Laij uxore se tradituræ præ-
conis uoce renuntiare iubet.
quod ubi ad Oedipi aures pe-
uenit, ipse ita soluit: quod a
Sphinge proponitur, ænigma,
hominē esse aut, nascitur enim
quadrupes infans, q̄ quatuor
gradatur membris, grandior
aut effectus, hō bipes esse inci-
pit, senescēs uero, ac demū ter-
tio assūpto pede. i. scipione, tri-
pes dici pōt. Ipsa igitur. Sphīx
Sphingis ex arce sese præcipitē dedit,
Oedipus idē regnū accipit, ac

χοντος τηνικοῦ τα ἀπαλλα-
γήσασθαι τῆς σφίγγος, ἡνι-
κα αὐτὸ αἰνιγμα λύσωσι.
καὶ στωιόντες εἰς αὐτὸ πολ-
λάκις, ἐξήτει τί τὸ λεγόμε-
νόν ἐστιν. ἐπεὶ αὐτὰρ μὴ εὖ εἰ-
σπον, ἀρπαγὴς εἷα, καπερί-
εώρακε. πολλάκις δὲ ἀπὸ
λυμνίων. καὶ δὲ πάλαι τῶν
αἰμόνος τῶ κρείονος, κερύος δὲ οὐ
κρείων. τῶ, τὸ αἰνιγμα λύ-
ωντι, καὶ τὴν βασιλείαν, καὶ
τὴν λαίον δώσιν γαυαίηα.
οἱ δὲ πῶς δὲ ἀκούσας, εἰλο-
σιν εἰπών. τὸ αἰνιγμα τῶις
ἐπεὶ τῆς σφίγγος λεγόμε-
νον, αὐτὸν ὄρωπον εἶναι. γελ-
τῶτα γὰρ πρὸς πῶπον φερέ-
φος οἷς τί πῶπον ὀχέοντων
κάλοις. τελευτῶμεν δὲ, ὅτι οὐ
σάθροπον, δὲ πῶπον. γεραι-
τα δὲ, τείτλων περὶ λαμ-
βαίην βαίνον τὸ βακτρον. ἡ
μὲν αὖν σφίγξ, ἀπὸ τῆς αἰ-
κροπόλεως ἐαυτὴν ἐρεῖ-
σεν. οἱ δὲ πῶς δὲ καὶ τὴν
βασιλείαν παρέλαβε, καὶ τὴν

13
17021
Sphingis

μητρὶα ἔγχευεν ἀγνοῶν. καὶ
 καὶ δὲς ἐπέκρωται ἐξ αὐτῆς
 πολυνείκω, καὶ ἐποκλήχ.
 θυγατῆρα δὲ ἰσμήνην, καὶ
 αὐτοπρόην. εἰσὶ δὲ, οἱ γένοι
 θῆναι τὰ τέκνα ταῦτα φε
 οῖ ἐξ ὀφθαλμοῦ τῆς ἑσθῆς
 φησὶς. φησὶ δὲ ὅτι ὅταν
 τῆς λαοφρονίας, ἰακώσῃ
 πομπὴ ἐξ ἀγέλης ἐκείνῃ ἀσ
 τέρηται. οὐδὲ πομπὴ δὲ τῆς
 ἑσθῆς πυφλάσας ἐκδυθῶν
 ἀλαύτης. αἰσὶς ὅτις πομπὴ
 δὲ πομπῆς. οἱ τῆς πόλεως αὐ
 τῆς πομπῆς ἐκβαλλόμενοι θεωροῦ
 πος, οὐκ ἐπὶ μὲν παρὰ γ
 νόμῳ, δὲ τὴν αὐτοπρόην, τῆς
 οὐδὲ πομπῆς εἰς κολωνόν. ἐπὶ δὲ
 πομπῆς ὀφθαλμοῦ ὅτι τῆς
 πομπῆς, καὶ δὲ ἐκείνῃς. πομπῆς
 πομπῆς ὀφθαλμοῦ. καὶ με
 τὰ τοῦ παλιν χρόνον ἀπὸ δα
 νος. ἐποκλήχ δὲ, καὶ πομπῆς
 λαοφρονίας πομπῆς τῆς πομπῆς
 πομπῆς πομπῆς πομπῆς ἀλλό
 λος. καὶ αὐτοῖς πομπῆς τὸν
 πομπῆς πομπῆς πομπῆς πομπῆς

matrem ignorans duxit uxorem,
 de qua etiam polynicem
 et Eteoclem mares, feminique
 sexus Ismenē, et Antigonem
 procreavit. Sunt autem, qui
 tradant hosce filios editos esse
 se, ex Eurygenia Hyperphan
 tis filia. Deinde, ubi, que an
 tra latuerant: in lucem ante
 dem prodire. Iocasta qui
 dem laqueo sibi collis fregit.
 Oedipus autem, oculis orbatus
 Thebis pellitur, ac filios
 execratus quod ab urbe parētem
 eici spectantes, eum ab iniu
 rianon defenderunt. Profugit
 igitur cum Antigone in Colo
 num Atticæ terre, populique lo
 cū, ubi Eumenidum lucus nū
 cebatur, in eo supplex conse
 dit. Inde fuit à Theseo susce
 ptus, neque ita multo post è ur
 be migravit. Eteocles autem
 et Polynices de regno inter se
 gerēdo paciscuntur, placuit, ut
 annuū imperiū pueres ad mini
 straret. Sūt, qui Polynicē prius
 regnare cœpisse aiūt. Deinde

annum Eteocli regnum red-
didisse. Nonnulli uero Eteo-
ciem prius imperare cepisse,
nec regnum fratri iradere
uoluisse, aiunt. Polymices
itaq; Thebis fugatus secum
monile, ac pepulum exportans
Argos adiuit, quo tempore
Adrastus Talai filius Argis
regnabat: ad cuius regiam per
noctem accedit: ubi cum Ty-
deo Oenei filio, q tum quoq;
Calydone Argos confugerat,
manum ad pugnandum conse-
rit, & excitato inter eas clas-
more, Adrastus repente ap-
paruit, eorumq; pugnam di-
remit. Tum uaticinium quo
fuerat olim monitus, ut &
Apro, & Leoni filias incon-
iugium daret, memor utramq;
illis sponfos designauit. Illi
etenim in Clypeis, alter Apri
Leonis alter faciem depictam
gestabant. Deipylem itaq;
Tydeus, Argiam Polymi-
ces, uxorem capit. Adra-
stus item utrumq; in patriam

χειν. ἄνὲς μὲν δὲ λείωσι πρῶ-
τον ἄρξαιτος παλαιόκω-
πῆσθαι μετ' εἰσαυτὶ τῶν
βασιλείων ἐποκλεί- πινές ὃ
πρῶτον ἐποκλείουσ' ἄρξαιτος 5
ως, μὴ βούλεσθαι παραδοῦ-
ναι τῶν βασιλείων. φυγα-
δοῖ δ' εἰς οὗτω πόλεως ἑκ-
θεσθῶν, ἢ κεν εἰς ἄρτος, τὸν τε
ὄρμον, καὶ τὸ πῆλόν ἐ- 10
χων. ἐβασίλουν δ' ἄρξαιτος
ἄσθρατος ὁ ταλαοῦ. ἢ τοῖς
τούτου βασιλείοις νύκτωρ
πρωσιλάξει. ἢ στωάπῃ ἐ-
μάχῳ τυδίδ' οἰέως φάις 15
γοντι καλυδῶνα. γλίσσεται
δὲ ὀζαίφνης βούς ἐπὶ φα-
νείας ἄσθρατος, διέλυσαν αὐ-
τοῦς. καὶ μαίπεως πρὸς ὑπο-
μνηδεὶς λέγοντος αὐτοῦ, κα- 20
πρω, καὶ λέοντι συζύξαι
ταῖς θυγατράσιν, ἀμφοτέ-
ροισ' εἰλθόντων οἰοῦσιν. εἰ γὰρ
γὰρ αὐτὸ τῆς ἀσπίδων, ὁ μὲν,
καὶ πρὸς προτομῶν. ὁ δὲ, λέ- 25
οντος. γαμεί δ' ἐπὶ πύλῳ
μὲν τι δούς. ἀργεῖν δ' ἐπὶ

λυνείκης· καὶ αὐτὸν ἄσφα-
 ρος ἀμφοτέρω εἰς τὰς πα-
 τείδας ὑπῆρχε το κατὰ ξειν,
 καὶ πρῶτον ἰδὼν Διόδοον ἔ-
 5 πώθενδε στρατεύεσθαι, καὶ
 τὸν ἀεικέλιον στυγερὸν ἐκεί-
 νον ἀμφιάρκην δὲ ὁ οἰκλήσει
 μαί τις ὦν· καὶ περὶ δὲ οὐ-
 τι δὲ πάντας τὸν στρατὸν
 10 οὐκ ἐμὸν χωρὶς ἀσφάτου πε-
 λαυτῆσαι, αὐτὸς δὲ ὤκει
 στρατεύεσθαι· καὶ τὸν λοι-
 πόν ἀπέπε· πολυαί-
 κης δὲ ἀποκόμηνος πρὸς ἱ-
 15 σθινὸν τὸν ἀλέκτορος, ἡξίου μα-
 ρεῖν, πῶς αὖ ἀμφιάρκην
 ἀναγκασιᾶν στρατεύεσθαι,
 ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρ-
 μον ἐριφύλη· ἀμφιάρκην
 20 μὲν δὲ ἀπείπειν ἐριφύλη πα-
 ρὰ πολυαίκοις δῶρα λαμ-
 βάνειν· πολυαίκεν δὲ δού-
 αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἡξίου δὲ ἀμ-
 φιάρκην πείσαι στρατεύειν·
 25 ὃν ἤρ' ἰδὼν ταύτης· γλυομέ-
 νης ἤρ' αὐτῇ πρὸς ἄσφρατον,
 διακλυβόμενος, ὥμοι περὶ

suam quamq̃ reduētum se
 pollicetur, Igitur comparato
 exercitu, contra Thebas pri-
 us eundem esse statuit, quare
 praestantissimum quemq̃ adse-
 coire, imperavit. Amphiar-
 raus autem Oicleis filius na-
 ticipinadi peritissimus, quod om-
 neis in eo bello praeter unum
 Adrastum perituros esse pers-
 piciebat, hanc Thebanam expe-
 ditionem detestabatur, quoniam et reli-
 quos debortabatur. Dum uero
 Polynices ad Iphim Alektoris
 filium contendit, ab eoq̃ precib̃
 exposcit, ut, qua posset ratione
 Amphiarauum ad militiam capess-
 endam cogere, demonstraret.
 Huic ille si monile, inquit, Eri-
 phyle consequatur. Amphiar-
 raus ergo, ne quid a Polyni-
 ce muneris capiat, Eriphyle
 uxori prohibuit. Verum Poly-
 nices eam monili suo donatam
 rogat, ut uirum suum ad rem
 bellicam gerendam, inducat, id
 enim in ipsius erat manu, nam
 cum Adrastum conuenisset,

ut, quæ cū eo, et Amphiarao d
regno erat, discessione solueret.
Adrastus soluto colloquio, quicquid
inter eos litis, ac discordiæ, foret
ad Eriphyles iudicium se rela-
tum iurciurando confirma-
uit. quo igitur tpe contra The-
bas belli rō inibat. Adrastus
ad id capeffendum cohortaba-
tur, contra uero Amphiarus
dissuadebat: quo circa Eriphy-
le torque aureo donata ad id
bellū gerendū permouit Adra-
stus. Tum Amphiarus, eam
subire militiā coactus, filijs i-
pat, ut simulac per etiā lice-
ret, matrē occiderent, & bello
Thebas maxime infestarent.
Porro Adrastus collectū cum
Duobus septē, i Thebas exerci-
tū ducere maturat. Huiusce
belli duces hi fuerūt. Adrastus
Talai, Amphiarus Oiclis,
Capaneus Hipponoi. Hippo-
medō Aristomachi, siue, ut a-
lijs placet, Talai. Hi argui
suerunt. Polynices Oedipodis
Thebanus. Tydeus Oenei fi-

αὐτὸν ἄσρατος διαφύλλῳ, δια-
κρίνειν ἐριφύλλῳ συγχωρεῖ
σαι. ὅτε δὲ ἰδὼν θήβαια ἔδει
στρατεύειν, ἀσράτου μὲν πε-
ρακαλοῦντος, ἀμφιαράου
δὲ ἀρχαίῳ πονῶς, ἐριφύλλῳ τὸ
ὄρμον λαβοῦσα, ἔπεισε τὸν
ἀσράτον στρατεύειν. ἀμφια-
ράος δὲ αὐτῷ κλέμνῃ ἔχον στρα-
τεύεσθαι, τοῖς περὶ αὐτὸν
λαῶς ἔδωκεν τελευθεῖσι, τὴν
τε μετόδῳ ἀκτείνειν, καὶ ἰδὼν
θήβαια στρατεύειν. ἀσρά-
τος δὲ στυγερὰ ἴσας σὺν ἑταί-
μοισιν ἐπὶ αὐτῇ, πολυμύνειν ἐ-
σπύδα δὲ θήβαια. αἱ δὲ ἡγε-
μόνους ὕσαν οἱ δὲ, ἀσράτος,
ταλαοῦ. ἀμφιαράος, αἰ-
κλέου, καὶ πακῆος, ἰππονόου.
ἰππομέδων, ἀριστομάχου. αἱ
δὲ, λέγροισι ταλαοῦ. οὐ γὰρ
μὲν ὅς ἑργασθ. πολυμύνειν
οἱ δὲ πονῶς, ἐκ θήβων. τι δὲ
οἰνέως αὐτῶν. περὶ αὐτοῦ.
παῖος μέλαινας, ἀφῆας.
πνῆες δὲ τι δὲ αὐτῶν, ἢ πολυ-
νίκῳ, οὐ καὶ περὶ αὐτοῦ.

συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς ἐ-
 πὶ τὰ ἐπὶ κλον. ἴδιον, καὶ μὴ
 κτεῖα. πρῶτον μὲν οἱ δὲ εἰς
 νημέας, ὅς ἐβασιλεύει λυ-
 5 κοῦργος, ἐξ ὧν τὸν ὕδωρ. καὶ
 αὐτοῖς ἡγήσας τὸ αὐτὸ κρήνην
 ὁδοῦ, ὑψιπέλιν, ἡ λημνίκα,
 ἥ τις νότον παῖδα δὲ ὄντα ὅ-
 10 φέλτιον ἀφελί ποῦ (αὐτὸν) ἐ-
 ἰοῦτο. Ἀργυρίωνος ὄντα καὶ
 λυκούργου. αἰδομένους γὰρ
 αἱ λημνίαι ὕδωρ ὁδοῦτα
 σπασμένον, ἐκείνον μὲν ἐκτε-
 15 ται. τὴν δὲ ὑψιπέλιν, αἱ
 20 πρὸς πᾶσι λήγον. διὸ ἐραφείσας
 ἐλάτρου ἐπὶ λυκούργου
 δεικνυούσης δὲ τὴν κρήνην,
 ὁ παῖς ἀφελθεὶς ὑπὸ δόρυ
 κοντος διαφθείρεται. τὸν
 25 μὲν δὲ ὡς δόρυ κοντα ἐπαφαι-
 νει οἱ μὲν ἀφελθεῖν, κτεῖον
 σι. τὸν δὲ παῖδα δὲ ἀφελθεῖς.
 ἀμφιγῶνος δὲ εἶπεν ἐκεί-
 30 νος τὸ σημεῖον ὅτι τὸ τὰ
 35 μέλλοντα περμασθῆναι
 ὁδοῦ. τὸν δὲ παῖδα ἀφελ-
 40 θεν ἐκάλεισεν, οἱ δὲ ἐ-
 45

lius Aetolus, Parthenopaeus
 Melanionis Arcas. Sūt, q̄ Ty-
 deū, et Polynicē iter hosce mi-
 nime connumerent, sed Eteo-
 clā, Iphibū, et Mecisteū recen-
 sent. Profecti uero in Nemeā,
 cui Lycurgus rex praerat,
 aquā deposcūt, et his ad fontē
 iē nia dux fuit Hypsipyle, re-
 licta infante paruulo Opheli-
 ae noīe, Eurydice, ac Lycur-
 gi filio, cuius ēi nutrix erat,
 nam, cū Lemniæ mulieres do-
 da Thoanē patrē seruatiū fuisse
 cōperissent, illū obitūciā-
 rūt. At Hypsipylem uendides-
 runt. Quo circa uiaē tuendae
 gratia apud Lycurgum festa
 uiebat. Ea, interea dum
 demonstrat iter ad fontem,
 relictus puer à dracone occi-
 ditur. Draconem utro Adra-
 sti apparitores interemerunt,
 ac puerū sepeliunt. Tum Am-
 phiaræus, id inquit prodigiū
 futura praeruntiat: Sed
 et hunc puerum Archemo-
 rum uocatur, et in eius etiam

honorem Nemeæ certamē instituerunt. In quo Adrastus equo uicit, cursu uero Etroclus, cæstibus Tydeus, cursu, & disco Amphiaræus, iaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Paribenopæus. Igitur ubi ad Cithæronē peruenere; Tydeum Etrocli oratorem, ut ex constituto regnū Polynici restitueretur, prædicturum destināt. At Etrocles Adrastrū, & commlitonum mandata nihili facere uideretur. Tydeus de Thebanis periculum facturus, singillatim omnibus prouocatis uictor euasit. Illi uero armatos uiros quinquaginta in redeuntem Tydeum in insidijs collocarunt, eosq; omnes præter unum Mæonem trucidauit. Deinde ad Thebas castris cingēdas Argiui se dederunt, atq; ad urbis muros armati p̄xime cōstitērūt. Septem portas Thebarum fuisse memorāt. Adrastus q̄dem ad Homoloidē portā tetēdit. Ca-

ἄν ἐπ' αὐτῷ ἦ. ἦν κενέων αἰῶνα. καὶ ἵππῳ μὲν εἰς ἡσέων ἄσθρας. σαρδῶ δὲ ἐπὶ κλος, πυγμῇ, τι δ' οὐδ' ἀρματι, καὶ δίσκῳ, ἀμφιάρκτος, ἀκοντίῳ, λαοδόκος, πάλῃ, πολυμεικῆς. τῷ ξῶ παρθενοπαύος. ὡς δὲ ἦ λῶν εἰς τὰς κθακερῶνα, πέμψοις τὴν δὲ περὶ οὐτὰ ἐποκλεί. τὴν βασιλείαν παραχωρεῖν ποιοῦ λαυεῖται. καὶ δὲ σωέειξο. μὴ προσέχοντος δὲ ἐποκλείοις, διὰ πειραὶ τῆς θεαίων τυδὺς ποιοῦμενος, καὶ εἶνα προηλαύμενος, πάντων πῆς εἰεχέειξο. οἱ δὲ πινθήκοντα αὐδραστὸς ὁπλίταις ἀπὸν πεινδραστὸν αὐτὸν, πάντας δὲ αὐτῶν χωρὶς μαίονος ἀπέκτεινε. καὶ πειτα ἦ τὸ σξατόπεδον ἦ λῶν. ἀρχεῖοι δὲ εἰς τοῦ λῶν εἰς τὴν, περὶ εἰς ἄν τοῖς τείχεσι. καὶ πυλῶν ἐπὶ αὐτῶν, ἄσθρας μὲν ἦ τὰς ὁμολογίτας πῶλας ἔσῃ. καὶ πανδύς δὲ πῶα τὰς

ὠκυγίαν· ἀμφιγάρως δὲ,
 πῆρ' αὖ τὰς προσιπιδας, ἰσσο-
 πιδων δὲ, πῆρ' αὖ τὰς ὄγκαι-
 δας. πολυαείκους ἤ, πῆρ' αὖ τὰς
 5 ὑψίστας, πῆρ' ἑκατόπαιος, πῆρ' αὖ
 τὰς ἡλέκτρας, τῶν δὲ,
 πῆρ' αὖ τὰς κρηνίδας, καὶ δώ-
 πολιαι δὲ καὶ ἐποκλήης θη-
 βαίαις, καὶ κατὰ τὰς ἡτε-
 10 ρώνας, ἴσος ἴσοις ἐταξε. καὶ
 πῶς αὖ ποδὶ γλίοιτο τῷ πο-
 λεμίων ἐμαυτὸν ὄφρ'· ἦν δὲ
 πῆρ' αὖ θηβαίοις· μάστις τειρε-
 σείας ὀδύρου, καὶ χαρικλῶς
 15 νύμφης, ἀπὸ γλίοις οἰδαίου
 τῷ ἀπαρτῷ γλόμενος. τυ-
 φλῶς τὰς ὀράσεις· οὐ πε-
 εἰ τῆς πηγρώσεως, καὶ τῆς
 μάστιγος λέγον ἡλίοι διὰ
 20 φοροί. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν
 ἔκ τῶν θηβῶν φασὶ τυφλῶν ἦ-
 ναι, ὅτι τοῖς αἰθρώποισι, ἀ-
 κρὺ πῆρ' ἦν θῆλον, ἐμῆνυε. Φε-
 ρεκύδης δὲ ἔκ τῶν ἀθηνῶν αὐ-
 25 τὸν τυφλῶν ἦναι. οὐ γὰρ γὰρ
 πλὴν χαρικλῶ προσωλῆ τῇ
 ἀθηνᾷ, γυμνῶ ἑστὶ παύ-

paneus uero ad Ogygiā. Am-
 phiaræus ad Proctidem. Hip-
 pomedon ad Onchaidem, Poly-
 lynices, ad Hypsipylam, Par-
 thenopæus ad Helectram, Ty-
 deus demū iuxta portam Cre-
 nidē tentoria fixerunt. Sed ip-
 se interea Eteocles Thebanos
 suos armis instruxit, constitu-
 tisq; ductoribus pares, parib.
 suas cuiq; copias regēdas cō-
 mittit. Ad hæc, qui posset ho-
 stes superare, uaticinantium
 consilio conquirit. Erat per
 ea tempora Thebus Tiresias
 uates Eueris, & Chariclonis
 Nymphæ filius ab Vdæi unig-
 nus Spartorum, Satorum uel ge-
 nere oriundus, oculis captus.
 Deq; huius cæcitate, ac uatici-
 nandi peritia uaria ē historia,
 Namq; alij deorum ira, quod
 mortalibus, quæ latere uoluiss-
 sent, detegeret, excæcatum
 fuisse aiunt. Pherecydes au-
 tem à Pallade luminibus orba-
 tum refert. Siquidem cum
 Chariclō Mineræ carissima

APOLLO DOR-I

esset, ei nudam per omnia Deam videre licebat, eamque manibus suis erutis illius oculis cæcam fecisse, ut Charisælò Palladem, ut patri oculos restitueret, orasse, quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium mentibus, omnem omnium autum garrutum intelligentem fecisse, eundemque Cyaneo sceptro condonasse: quod gestans æque, atque oculatus tutò incedebat. Hesiodus autem enarrauit, conspdatum aliquando Tiresiā nō pcul à Cyllene cocuntis angues baculo recidisse, eūque de uiro in mulierē mutātū fuisse, et rursus ita cocuntēs eosdem serpentes obseruasse, et in priorē uiri formā redyisse: quo circa, Iuno, ac Iupiter ambigentes: mulierē resnean uiri maiorem in concundo uoluptatē caperent, hunc sibi litis arbitrum delegerant. Tum ille de nouem, ac decem, quæ inter

τα ἰδεῖν. τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ
τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ καὶ τα
λαβομένην, πρὸν ποιεῖσαι
χαλεκούς ἢ δεομένης, ἀρχα
ταῖς ποιεῖσαι πάλιν τὰς ὁρά-
σας· μὴ δὲ λαβομένην ποιεῖ
σαι, τὰς ἀκαὶς διακαθάρ-
σας, ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν φανερῶν
ποιεῖσαι σωεῖναι. καὶ σὺ-
γῆρον αὐτοῦ δὲ λαβομένην αὐτοῦ
νεον. ὁ φθὼν, ὁμοίως τῆς ἐλά-
ποσιν ἐλάττειν. ἡ σὺν δὲ
φθῶν, ὁ πῶν λαβομένης ποιεῖ
κυλάνην ὁ φθὼν σωεῖται ἵστα-
ται, καὶ τὴν ποιεῖσαι, ἐλπίς
τοῦ αὐτοῦ γυνή. πάλιν δὲ
τοῦ αὐτοῦ φθὼν πῶν τηρέσει
συνεπιάζοντας, ἐλπίς ἀνήρ.
διὸ πῶν φθὼν, καὶ διὸς ἀμειψῶν
τοῦ πῶν ποιεῖσαι, τὰς γυναικας
καὶ, ὁ τοῦ αὐτοῦ φθὼν ἢ διὸς
μᾶλλον ἐπὶ ταῖς σωεῖται
σὺν αἰνοῖ, ὅτι αὐτοῦ. ὁ
δὲ ἐφθῶν μοιρῶν πῶν τὰς
σωεῖται οὐδὲν τὰς μετὰ, 25
αὐτοῦ ἢ διὸς. τὰς δὲ δι-
κα, γυναικας. ὁ τοῦ φθὼν μετὰ

αὐτὸν ἐτύφλωσα. ζῶνς δὲ
τῷ μαστικίῳ αὐτῷ ἐδωκα.
τῷ ὑπὸ τειρεσίῳ λεχθεὶς
πρὸς δία, καὶ ὕρα.

1 Ἰν μὲν μείλιον δέκα μοιρῶν
τὸν πεταὶ αὐτῷ,
Τὰς δὲ δέκα ἐμπύπλησαι
χρῶν τὸν πούσα νόημα.

Εὐχέσθω ἡ πολυχρόνιος οὐ-
10 τος ἦν θεαίοις ματιδούμε-
νος, εἰ περὶ κούσῃ. ἐὰν μύθοι-
κός ὁ κούσῃς ἄρ' σφάλλον
αὐτῷ ἐπιδῷ. ὅτ' ἄκουσας με-
νοικὸς ὁ κρέοντος, ἐαυτῷ πρὸ
15 τῷ πυλῶν ἐσφάξει. μάχης ἡ
γλυομῆνις, οἰκισθεῖσι μέχρη
τῷ τειχῶν σπευδῶν χυθῶν. ἡ
καπαίδος ἀρπάξας κλίμα-
κα, ἢ τὰ τείχη δι' αὐτῷ αἰήθ.

20 ἡ ζῶνς αὐτῷ κεραυνῶν. τὸν
ταυ δὲ γλυομῆνιον ὅπαται
τῷ ἀργείῳ γίνεταί. ὥς δὲ
ἀπὸ πᾶσι τοῖς πολλοῖς, δέξαι
ἐκ τῶν τοῖς στρατῶμα-
25 σι, ἐποκλῆς, καὶ πᾶσι
κός, πᾶσι τῆς βασιλείας μο-
νομαχῶν, καὶ κτείνουσι

cocundū uoluptatis partes ha-
piuntur, nouē mares, et mulie-
rē decē sentire iudicauit. Pro-
inde illū Iuno luminis usu pri-
uauit. Cui Iupiter p̄ luminis
bus adēptis uaticinandi scien-
tiam cōcessit. Sunt, q̄ Tiresiā,
Ioui, Iunoniq̄, ita respondisse
se ferunt.

Parte una ē denis mas partis
bus oblectatur,

At mulier solidū coitus capit
ipsa decuncē. Longēuā insup
Tiresiæ uitā fuisse, proditur.
Hic itaq̄ Thebanis futura p̄-
dicens eū uictorē fore, inq̄, si
Menæceus Crēōtis filius sese
Marti uictimā deuoueret. Qd̄
ubi Menæceus audiuit, seipm
ante portas mactauit. Deinde
pugna commissā Cadmeos ad
muros usq̄ p̄secuti sunt, et ar-
reptis scalis Capaneus in sum-
mos muros cōscendit, eūq̄ Iu-
piter fulmine iccū interemit.
quo facto Argiui aufugiūt, in
quo cū multi cecidissent, ex
utriusq̄ exercitus snia Eteon

elet, & Polynices singulari
 certamine pugnanti, ac mutuis
 se uulneribus necant. Noua
 rursus pagna conferta Asta-
 ei filij rem fortissime ges-
 ferunt. Ismarus enim Hippo-
 medontem prostrauit* Lea-
 des Etæolum. Amphidicus
 Paribenopæum à Periclyme-
 no Neptuni filio cæsum fuisse
 narrat. Melanippus ad hæc
 nouissimus Astaci filius Ty-
 deum in uentre percussit, qui
 cum semianimis laceret, Pal-
 las ab Ioue impetratum reme-
 dium attulit, quo illum fa-
 ceret immortalem. Quod
 cum accepisset Amphintraus,
 Tydeum ofus, quoniam ip-
 sum præter sententiam suam
 Argiui ad bellum Theba-
 rum compulisset, defectum
 Melanippi caput ad eum tu-
 lit. Tydeus, quod ab eo uul-
 neratur esset, illum occide-
 rat, detractum eo de capite
 cerebrum absorbuisset, id
 ubi Pallas animaduertit, in-
 dignata

ἀλλήλοισ. καρδοῖα δὲ πα-
 λιν γλομῆος μάχης, οἱ ἀ-
 σάκον παῖδες, ἡρῶν βασι-
 λῆος μὲν γὰρ ἰσχυρὸν μέδον-
 τα ἀπέκτεινε.* λεῖδης δὲ, 5
 ἐπὶ κλον. ἀμφιδίκος δὲ, πρὸ
 θουποῦ. ὡς δὲ ὑβριπιδης
 φησὶ πρὸ θουποῦ ὁ ποσει-
 δῶνος παῖς περικλύμενος
 ἀπέκτεινε. μελαίππου δὲ 10
 ὁ λοιπὸς τῆς παίδων, εἰς
 τὴν γαστέρα τυδεῖα περὶ-
 σκεῖ. ἡ μὲν γὰρ τοῦ δὲ αὐτοῦ
 κεφαλῆς, πρὸ δὲ τοῦ αἵματος
 μὲν ἀθηνᾶ φάρμακον ἦεν 15
 κε, δι' οὗ ποιεῖν ἐμελλεῖς
 ἀθάνατον αὐτὸν, ἀμφοῖ-
 ρος δὲ αἰδομένοσιν ὄντο, με-
 σῶν τυδεῖα, ὅτι πρὸ τῆς ἐ-
 κείνου γλώττης εἰς θήβας 20
 ἔπεισε τοῦ ἀργεῖου στρα-
 τούεσθαι, τὴν μελαίππου
 κεφαλὴν ἀρπάζων, ἔδω-
 κεν αὐτῷ. πῶσκόμηνος δὲ
 τυδεὺς, ἐκτείνει αὐτόν. 25
 δὲ διελὼν τὸν ἐγκέφαλον,
 ἐξέρχονται αὐτόν. ὡς δὲ
 εἰδέν

εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυχῷ χρεῖσαι,
 τὴν δ' ὀδυρομένη ἐπὶ χεῖρ' ἤ
 ἐφ' ὄμουσιν. Ἀμφιάρω δ' ἐ
 φούρνῳ τι πρὸ παταμόν ἰσ-
 5 μωνὲν πρὶν ἔσθ' ἀπὸ περικλυμέ-
 ρου τὰ κούρ' ἰδοῖν, ξύς τε κα-
 ραυνὸν βαλὼν, τὴν γὰρ διέ-
 σπασεν. ὁ δ' ἐπὶ τῷ ἄρματι,
 καὶ τῷ ἡνιόχῳ, βᾶτ' ὡς.
 10 δὲ Ἀἰοί, ἐλαττῶν ὧ ἐκρύφθη,
 καὶ ξύς Ἀδράντατον αὐτὸς
 ἐπαΐουσιν. Ἀδράστον δ' ἐμὸν
 ἔκπρος διέσωσεν Ἀΐων. τοῦ-
 15 τιν ἐκποσειδῶνος ἐχλίνουσε
 1, δὴ μάλιστα εἰκαθεῖσα ἐρινυῖ
 κατὰ τὴν στυγονοσίαν. πρὶν
 δὲ τὴν Θηβαίων βασιλείαν
 πρὸ λαβὼν, τὸν ᾧ ἄρχειον
 νεκροῦς ἔβριψα Ἀτάφειδ.
 20 καὶ κερύξας μὲν ἐν Ἀθ-
 ῆναις, φύλακας κατέστησεν.
 αὐτὸς γὰρ δὲ μὴ τῷ οἰδῖ πο-
 θὲς θυγατρῶν κρύφα τὸ πο-
 λυνείκευδ' ὤμα. κλέψασα
 25 ἔδραψα. καὶ φεραθείσα ἔσθ'
 κρέοντος, αὐτὴν τῷ τ' Ἀφ-
 ῑδῶν ἐκρύψατο. Ἀδρα-

dignata beneficium eius cemo-
 di abstinuit, & invidit. In-
 ter hæc Amphiarao ad Isme-
 num amnem fugienti, prius,
 quàm, in humeris à Pericly-
 meno vulnus acciperet, demis-
 so ab Ioue fulmine terra de-
 hiscit, Mox ille cum curru fis-
 mul, & Batone auriga, suæ,
 ut quidam ferunt, Elationo,
 eo terræ biatu absorptus est,
 & postea nunquam, visus est.
 Illū. n. Iupiter immortalitate do-
 navit. Vnde Adrastus ab Ae-
 rione equo uectus i tuum eva-
 sit. Hunc Ceres in Erinnyis
 formā cōversa, ex Neptuni cō-
 cubitu genuit. Creon Theba-
 norum regnum adeptus Argi-
 uorum cadauera insepulta præ-
 iecit. Quinetiam, ubi edi-
 cto præcepit, ne quis ea se-
 pelire curaret, custodes appo-
 suit. Antigone uero, sola Oedi-
 podæ filiarū superstes Poly-
 nicis corpus, quod occulte hu-
 mādum curarit, à Creōte de-
 phēsa, uiua cōj citat in sepul-

ebriū. Adraſtus, aū̄ Athenas
 p̄fectus, ad Miſericordiæ arē
 cōfugit, atq; paſſis ſupplicatio-
 nibus, Cadaver ū̄ tumulādī po-
 ſitū p̄cabatur. Tū̄ Athe-
 nienſes cōparatis militū copijs
 duce Theſeo Thebas capiunt,
 eadavera ſuis ſepeliēda cōcef-
 ſerūt. Et in Capanei rogū cō-
 ſagratē cōiux Euadne Iphie-
 lis filia ſeiſſam coniecit, &
 ſuo eū̄ marito cōcremari non
 ſubterfugit. Decimo autē poſt
 anno caſorum ad Thebas du-
 tū̄ filij, cognomēto Epigoni, ac
 ſi dicat latine poſthumi, pater-
 nās cades ultari, bellum cōtra
 Thebanos gerendū̄ ſtatuerūt:
 deq; belli exitu oraculum ſci-
 tātib. iſtis, Deus victoriā̄ nati-
 cinatur, ſi Alcmeone duce bel-
 lū̄ capeſſāt: ſed Alcmeon hu-
 iuſce expeditionis præſecturā
 detrectabat, prius, quā de ma-
 iore ſupplicij capiat, nihilo tū̄
 ſecius ad id bellū̄ cōcedit, Nā,
 cū̄ Eriphyle pep̄lū̄ a Thersan-
 dro Polynycis filio accepif-

τος δὲ εἰς ἀθήνας ἀφικόμε-
 νος, ἰδὼν τὸν ἐλέου βομὸν καὶ
 πέφυγε. καὶ ἰκτετρίασθεὶς,
 ἡγεῖοι δὴ πῆ εἰν εὖ νεκρούς.
 οἱ δὲ ἀθηναῖοι μὲν δημοῶς
 στρατεύοντες, αἰρούσι δὴ-
 βας. καὶ εὖ νεκρούς τοῖς
 οἰκείοις διδόναι δάψαι. τῆς
 δὲ κατανέως κακομλίας πυ-
 ρᾶς, οὐδ' ἄν' ἢ κατανέως 10
 μὲν γυνὴ, θυγάτηρ δὲ ἰφιδίης
 ἐαυτῷ βαλοῦσα συγκατε-
 καίετο. μὲν δὲ ἐν τῇ δόξῃ αἰ-
 τῆς ἀκαλομλίας καὶ δεσ κλυ-
 δόπης ἐπίγονοι, στρατεύοντες
 εἰς δὴ βας περὶ τοῦ τοῦ ἑ-
 πατέρων δακρύοντι πικρῶς
 ἔχουσαι βουλόμενοι. καὶ μακ-
 τολομλίας αὐτοῖς, ὁ θεὸς ἐ-
 δόξασι νίκῃ, ἀλκμαίωνος 20
 ἡγουμένης. οὐ μὲν δὲ ἀλκμαίων
 ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας οὐ
 βουλόμενος, πρὶν τίσασθαι
 τὴν μητέρα, ὅπως στρατὸς ἐ-
 ταί. λαβοῦσα γὰρ εὐφράνη-
 πρὸς θεοῦ κένθρου τῆς πόλεως
 νεκρῶν τὸν ὄφρα, καὶ τὸν πῆ-

la collocatis, reliqua urbe
abierunt, atq; ubi per noctem
ad Tilpbusium fontem per-
uenerunt, Tiresias cum eo
de fonte sumptam aquam aut
diffuse bibisset: improvisa,
ac repentina morte, vitam
reliquit. Thebam uero diu,
multūq; peruagati. Estia ur-
bem absce condita incoluerūt.
Argia interea cognita The-
banorum fuga, congregiuntur
Thebas, ac praeda collecta,
ex muros euertunt, ac ur-
bem totam deuastant, ac prae-
da partem Delphos ad Apol-
linē mittunt cū Tiresiae filia,
cui Mantō nomen erat: uoue-
ram enim ipsi, capris, diru-
ptisq; Thebis spoliortū pstan-
tissimam, ac nobilissimam illi
dono missuros, post, ubi ab ar-
giuis Thebe captae sunt, Ala-
cmæon, quod in eum quoq;
dona Eriphylem matrem ce-
pisse, rescuisset, maiori sac-
cesus est iracundia, et accep-
ta ab Apolline responso, cam

σιν. αὐτοὶ δὲ αἰσβρίζοντες
ἔδδον τὰς ἀπὸ τῆς πόλε-
ως γυναικας, ἐκ τῆς πόλε-
ως ἔφρουρον. τὴν τὴν δὲ ἔδδον
τὴν λευκὴν πλῆθος. 5
κρήνην πρὸ τοῦ ποταμοῦ αὐτῶν.
τειρεσίας ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ,
αὐτῶν, τὸν εἶον καὶ τρεῖς.
Θηβαῖοι δὲ ἔδδον πολὺν διελ-
θόντες, πόλιν ἐστίασαν. 10
ἀντὶς καὶ τὰς πόλιν. ἀντὶς οἱ
δὲ ὕδατον τὸν ποταμόν. τῆς
Θηβαίων μαζόντες, εἰσάσιν
εἰς τὴν πόλιν. καὶ σπασθῶσι
ξοῖσι τὴν πόλιν, καὶ καὶ τρεῖς
ρῶσι τὰ τείχη. 15
μῶς εἰς διὰ τοὺς πέμπους
σιν ἀπὸ τῶν. καὶ τὴν τει-
ρεσίας θυγατέρα καὶ τὴν
καὶ τὴν αὐτῶν Θηβαίων ἐλόντες.
20
τρεῖς, τὸ καὶ τρεῖς τῆς λαφύ-
ρων αἰσβρίζοντες. μετὰ δὲ τῆς
Θηβαίων αἰσβρίζοντες, αἰσβρίζοντες
αἰσβρίζοντες, καὶ ἐπὶ αὐτῶν
δῶρα εἰληφῶσι ἐκ τῶν πόλε-
ως. 25
τὴν μετὰ τρεῖς, καὶ πολλοὶ ἡγεταὶ
κτενε. καὶ χρεῖαντος ἀπὸ

10 πικτενεν. εἴιοι μὲν μᾶλλον
 λέγουσι σὺν ἀμφιλόχῳ τῷ
 ἀδελφῷ κτείνειν τὴν εἰ-
 15 φύλῳ. εἴιοι δὲ ὅτι μόνος.
 ἀλκμαίωνα δὲ μετῴλθεις
 ἐμνύς τοῦ μετρώου φόνον.
 καὶ μεμνῶς, πρῶτον μὲν
 εἰς ἀρκασίαν πρὸς οἰκλίαν*
 20 ὁπρᾶγινεται. ἐκείθεν δὲ εἰς
 ἡωρίδα πρὸς φυγίαν. κα-
 25 ραρδεῖς δὲ ὑπ' αὐτῆς ἀρσι-
 νόην γαμῆν τὴν οὐτόν θυγος
 τῶρα. καὶ πάντες ὄρμον, καὶ
 30 τὸν πέπλον ἔδωκεν ταύ-
 τη. γλομλῖνος δὲ ἔσθρον τῆς
 γῆς δὲ αὐτὸν ἀφόρεν, χρύσαν-
 τος αὐτῷ τῷ θεοῦ, πρὸς ἀχέ-
 λωον ἀπείσαι, καὶ πρὸ ἐκεί-
 35 νοιόν πόλιν διαλαμβάνειν. τὸ
 μὲν πρῶτον πρὸς οἰνέαν πε-
 ραγινεται, εἰς καλυδῶνα,
 καὶ ἐκείνηται παρ' αὐτοῦ.
 ἔπειτα ἀφ' οὐκίμῳ εἰς δι-
 40 πρῶτον, τῆς χώρας ἀπι-
 λαύεται. πλάτυταίον δὲ
 ἐκείναις ἀχελώου πελάγους πε-

10 peccavit. Nec de fune, q̄ Amphibi-
 lochi ēi germani fratris adius
 mēio matri suae cadē intulisse
 Alcmaeonē memoriae cōmēda-
 runt. Tameisi plures sunt aux-
 15 iles, qui nullius auxilio. id
 facinus. ab eo cōmissum fuisse
 testantur. Alcmaeonem vero
 ob infelicissimū matri suae. si-
 nem furij exagitatum. ac sua-
 ribundum legitur in Arcadis
 am imprimis ad* Oicleum se
 recepisse. Illinc autē Psophidē,
 ad Phegeū cōmēsse, a quo p-
 20 lustratū, cadus ergo Arsinos
 eiusce filiā uxore duxisse. cui
 ēi monile, ac pepulum dono d-
 25 disse. Postea vero q̄ ca. do cū
 summa frugum inopia. ac su-
 me laboraretur, consultus
 Apollo, id ex oraculo respon-
 dit. Ad Achelaum cōmigran-
 dū, ab eoq̄ urbem capiendam.
 30 Igitur Calydonem primū ad
 Oeneū p̄fiscitur, eiusq̄ hos-
 picio usus ē. Inde ad Tbespro-
 35 tis p̄fectus ab eoq̄ finitū. res-
 pellitur. Demū, ad Acheloi fon-

tes concessit, ab eoq; expiatur:
nec non illius filiam Callirrhoe, & quem locum Achelus exaggerarat, urbem ibi ab se construtam habitavit:
Mox autem Callirrhoe mortuus, perliq; habendi cupit, sine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coitum tam nunquam, disceditabat.
Quamobrem Alcmaeon Pso-
phidem profectus, Phegeo inquit naticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatum iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedit: & pepulum: Hac ille Alcmaeonis uerbis credulus tradit. Postea, cum ei a famulo denuntiatum esset, quod haec Callirrhoe sibi infidijs a Phegei liberis Tezmeno, & Axione patris imperio circumnactus e medio tollitur. Arfinoem uero id factum increpantem Phegei filij coniectam in arcam Tezgea transfuebant, atq; Agapez

ραγινόμιος, καθαίρειται· τε
ὕπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκείνου
θυγατέρα καλλιρρόην λαβ
καίει. καὶ ὃν ἀχέλος περ
σέχωσε τὸ πονητίως κατὰ
κνοε. καλλιρρόης δὲ ὕδρον
τὸν τε ὄρμον, καὶ τὸ πῖπλον
ἐπιθυμούσης λαβεῖν. καὶ λε
τούσης οὐ σιωπήσειν αὐτῇ,
εἰ μὴ λάβοι ταῦτα. διὸ παρ' ὁ
ραγινόμιος εἰς Λαοφύδα
ἀλκυμαίων φηγεῖ λέγει τε.
Διὰ τὴν αὐτῆς μοῖαν αὐ
πάλλαγαν ἑαυτῇ, ὅταν τὸν
ὄρμον εἰς διελφούς κομίσας
αἰαδῇ, καὶ τὸ πῖπλον. ὁ δὲ,
πισθύσας δίδωσι, μινύσας
τοῦ δὲ Δοράποδος, ὅτι παρ'
λιρρόν ταῦτα λαβὼν ἐκώ
μεται. εἰς δὲ τοῦ Δοράπο
φηγίως παίδων τηλέων, καὶ
ἄξιανος ἐπιτάξιατος τοῦ
φηγίως αἰαρεῖται. ἀρσι
τὸν δὲ μεμφομένην, οἱ τοῦ
φηγίως παῖδος ἐμβριθάσας
εἰς λαρίαντα, κομίζοισιν
εἰς πέλας. καὶ δίδωσιν αἰα

ἦνθ' ἐν· κατὰ δὲ σάμναι δ'
 ἀλκμαίωνος αὐτῆς φόρον.
 καλλιρρόν δὲ, τὴν ἀλκμαί-
 ονος ἀπώλειαν μαρτυροῦσα,
 πωλοσιάζοντος αὐτῇ τῷ θεῷ
 αἰτῆται τὸν γελυνυμνίω
 παῖδας· ὅς ἀλκμαίωνος αὐ-
 τῇ, γλυέσθαι πλείους· ἵνα
 τὸν τῷ πατρὸς τίσανται φό-
 ρον· γελύμναι δὲ, ὁρμαίνου-
 σαι παῖδες πλείους, αἰδὼ τὴν
 ἐκδοτικὴν τῷ πατρὸς ὁρμῇ.
 κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν,
 ὅτε, φηγίως παῖδες πρὸς
 τῆς τοῦ καὶ ἀγάνωρ εἰς διδασκαλίας
 κομίζοντες αἰαδῶναι τὸν ὅρ-
 μον, καὶ τὸν πῶλον, κατὰ
 λυοῖσι πρὸς ἀγαπήνορα· καὶ
 οἱ τῷ ἀλκμαίωνος παῖδες,
 ἀοκμόφοτρός τε, καὶ ἀκαρναί.
 καὶ αἰελέοντες τὸν τῷ πατρὸς
 φονίαν, πρὸς γελύμναι τε εἰς
 ἰωχίδα, καὶ παρελθόντες
 εἰς τὰ βασιλεια, τὸν, πρὸς
 φηγίαν, καὶ τὴν γυναικα αὐ-
 τῇ κτείνουσι διαχέειν δὲ
 ἄρρι πρὸς, ἐπὶ βοῦν θυσίαν

nori tradunt ementiti ab Alce-
 mæone eam fuisse interfe-
 ctam; Ceterum Callirrhoe
 audito Alcmæonis interitum,
 dum secum rem habet, ab
 Ioue flagitat, ut ij quos ex
 Alcmæone liberos sustulisset,
 necem paternam ulciscerentur,
 simulac adultæ iam ætas
 te forent. Quare impetrata,
 adulti planè filij repente ad
 patris ultionem exilierunt.
 Quo etiam tempore Phegei fi-
 lij Pronous, & Agenor,
 ut monile, ac pepulum Del-
 phico Apollini dedicaturi fes-
 rebant, ad Agapenorem,
 & Alcmæonis filij Ampho-
 tetusq., & Acarnan unâ
 diuertunt, ubi cæsis patris
 sui interfectoribus, profecti
 Psephidem, factoq., in res
 ignum impetu, Phegeum, &
 uxorem eius occidunt, sed
 fugientis Tegeam usq. in-
 secuti sunt; verum Tegeens
 sum opè, & Argimorum
 quorundam adiuncta fugas

eis Tisphondijs incolumes ex-
uaserunt. quique ubi tem-
gestam omnem, matris de-
clararunt, monile simul, et
perplum, Delphos profecti ex
Acheloi imperato Apollini
consecrarunt. Progressi de-
inde in Epirum, collectus cor-
lonis Acarnaniam condunt.
Atqui Euripides Alcmaeo-
nem, inquit, per insanie tem-
pora, ex Mantone Tiresiae
filia duos suscepisse mares
scilicet Amphiloichum, et
feminei sexus Tisiphonem.
Tralatos deinde puerulos co-
rinthum, Creonti Corinthio-
rum regi alendos dedisse: ac
Tisiphonem forma praecel-
lentissima a Creontis coniuge
ge diuenditam fuisse, dum taz-
cite, ne eam Creon ma-
ritus in coniugium sibi ca-
peret, subueretur. Alcmaeo-
nem uero hanc mercatum
esse, cum suam ipsius filiam
seruitura servitutem nesciret.
Mox autem profectum Co-

των τε γατῆς, καὶ τίνων ἐξ
γείων ἐσώθησαν, εἰς Φυγίης
τῆς Λωιδίον φραπέντως.
δηλώσαντες δὲ τῇ μητρὶ
ταῦτα, τόν τε ὄρμον, καὶ τὴν
πίπλον ἐλθόντες εἰς δι-
φούς αἰέδειτο, κατὰ πρὸς
σαξιν ἀχελώου. πορθοῦθ εἰ-
τες δὲ εἰς τὴν ὕπαιρον, σιωπᾷ
δροῖζοισιν οἰκντορεῖσθαι, καὶ κτί-
ζοισιν ἀκαρναίαια. οὐρυν-
θης δὲ φησιν ἀλκμαίωνα κα-
τὰ τὸν τῆς μαλίας χρόνον,
ἐκματουῖς τετρασίον, παῖ-
δας δύο γελνῆσαι, ἀμφότε-
ρον, καὶ θυγατέρα πσι-
φόνιω κομίσαντα δὲ εἰς κῶ-
ρινθον, βασιλεῖ κρέοντι καὶ
τὴν μὲν πσιφόνιν διατρεφού-
σαν ἀμφοτέρω, ἑωρὶς κρέον-
τος γυναικὸς ἀπεμπώλ-
ηται, διδοικύσασθαι μὲν κρέοντι
αὐτὴν γαμετὴν ποιήσεται.
τὸν δὲ ἀλκμαίωνα, ἀγορά-
σαντα ταύτην ἔχειν, οὐκ εἰς
ὁδὸν τῇ ἐαυτοῦ θυγατρὶ
διδράσκονται. πρᾶξθόμε-

νόν δ' εἰς κόρινθον, ἔδιδ' ἑλπίαν
 τῆς τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ
 τὸν υἱὸν κομίσσασθαι, καὶ ἀμ-
 φίλοχος καὶ ταχυστομὸν ἀε-
 5 πόλωνος, ἀμφιλοχικὸν ἄρ-
 γος ἠκυσεν. ἐπ' ἀνὰ τῶν δὲ
 νῦν πάλιν ἔδιδ' τὸν πέλασ-
 ζον, ὃν ἀκουσίλαος μὲν διὸς
 λέγει, καὶ νιόβης καὶ δ' ἀπὸρ
 10 οὔ περ δαίμων. ἰσίοδος δὲ αὐτὸν
 χθονα, τόντου, καὶ τῆς ὠκυπέ-
 τοῦ θυγατρὸς μελιβοίας. ἢ
 καὶ δ' ἀπὸρ ἄλλοι λέγουσι,
 νύμφης κυλλήνης, παῖς λυ-
 15 κίων ἐλπίσιν. ὃς βασιλίδων
 ἀρκείων, ἐκ πολλῶν γυναι-
 κῶν πεντήκοντα παῖδας ἐ-
 χεῖν. μαίναλον, δὲ αὐτὸν
 τὸν, ἔλικα, νύκτιμον, πρὸ-
 20 κέπον, καὶ κωνά, μηκίστα,
 ὃ πωλεῖα, μακρῆα, μακρο-
 νον, ὃρον, πόλιχοι, ἀκόντην,
 δ' αἰμόνα, ἀγκύρεα, ἀρχ-
 25 ῥάτην, καὶ τὸν ὄνα, αἰγαι-
 ας, πάλλαστα, ὄνομα, καὶ
 οὔδον, πρῶδον, λίνον, κορέ-
 ζοντα, μαίναλον, τῆς ἑσθίας.

rinibum liberos repetiturum,
 & filium etiam ipsum tu-
 lisse. Deinde Amphilocheus A-
 pollinis oraculo monitus Ar-
 gos Amphilochicū habitatum
 concessit. Iam uero redeun-
 sdam est ad Pelasgum, quem
 Acusilaus, ut antea monui-
 mus, Iouis, & Niobes filium,
 ait. Sed Hesiodo indigetem
 fuisse placet, citius, & Me-
 libœæ Oceani filie, siue, ut
 alij uolūt, Cylleæ Nymphæ
 filium Lycaronem fuisse mes-
 moratur, qui Arcadibus im-
 perans, ē multis uxoribus
 filiorum quinquaginta fa-
 ctus est pater, quorum hæc
 sunt nomina Mænalus, Thes-
 protus, Helix, Nyctimus:
 Peucestus, Caucon, Me-
 cisteus, Opleus, Macæ-
 reus, Macednus, Horus, Pro-
 lichus, Acontes, Eumemon,
 Ancyor, Archebates, Car-
 teron, Egæon, Pallas, Eumon,
 Canestus, Prothous, Li-
 nus, Corcehon, Mænalus,

Teleboas, Phrysius, Phas-
sus, Phibius, Lycus, Ali-
pherus, Genetor, Bucolion,
Soeleus, Phineus, Eumetes,
Harpaleus, Poribens, Plas-
ton, Aimon, Cynæthrus, Leon,
Harpalyceus, Heræus, Ti-
tanas, Mantinus, Cleitor, Stym-
phalus, Orchomenus, nyctimū
Iuniorē. Hi cū supbia, tum im-
pietate cunctis mortalibus an-
tefeterunt. Quare Jupiter, ut
horum impietatis periculum
faceret, sumpta hominis mer-
cenarij forma, ad eos accē-
dit. Tum hi simulacrum con-
spicantur inuitationem hospitum
domi suæ excipiunt. Huic
iugulati, è conterraneis pue-
ris unius uiscera sacris admis-
ta Mænali fratris natu mas-
toris suafu comedenda appo-
suerunt. At Jupiter id genus
mensæ maximum in modū as-
pernatus euerit, et eo ipso in
loco, ubi nūc Trapezus (i. e. n.
loci nomē ē) spectatur. Ceterū
Lycaonem, ac eius liberos,

φύσιον, φάσσιον, φθίον, λυ-
κίον, ἀλφειον, γκέντορα,
βουκολίωνα, σωκλία, φε-
ρέα, δὲ μήτην, ἀρπαλία, πορ-
δέα, πλάτωνα, αἰμονα, κύ-
ναιον, λείοντα, ἀρπαλύ-
κον, ἡρακλία, τιτάνω, μακί-
νον, κλείτορα, σίμφλον,
ὄρχομενόν νύκτιμον, καὶ νυκ-
τιμόν. οὗτοι πάντας αἰδρά-
σιον, ὑποδέξασθαι, ὑποδ-
φασκία, καὶ ὁσὲ βεία. ζεὺς
δὲ αὐτῶν βουλόμενος τῶν
ὁσὲ βείων περᾶσαι. εἰς α-
ὐτοὺς αἰδοὶ χειρὶ τῇ, πᾶσι
νεταί. οἱ δὲ αὐτὸν αἰδ-
νίαν καλέσαντες, σφάσαι-
τες εἰς τῶν ἐπιχωρίων παῖ-
δα, τοῖς ἰσοῖς τὰ τοῦτου
σφαγῆναι σπασσάμενοι, α-
πὸ πρὸς ἀπὸ τῇ σφαγῇ
συμβουλεύσαντος τοῦ πρε-
σβυτέρου ἀδελφοῦ μακί-
νον. ζεὺς δὲ μυχῶν τῶν
μὲν βράπτεαι, αἰετῶν, αἰ-
δα νῦν βράπτεον καλεῖται
ὁ τόπος, λευκίονα δὲ, καὶ τὸ

τούτου καὶ δὲς ἐκαστὴν αὖτις
 χεῖρας ἔκαστον νυκτίμω.
 αἰαχρὺν γὰρ ἢ γὰρ τὰς χεῖ-
 ρας, καὶ τῆς δεξιᾶς ἔκαστος
 ἐφαλαμίν, τὴν ὄργην κα-
 τέπαυσε. νυκτίμου δὲ τὴν
 βασιλείαν παραλαβόντος,
 ὃ ἔδιδε δαυκαλίανος κατὰ
 κλυτμὸς ἐλπίσιν. ἔδιδον ἔ-
 ροιοί φασι δὲ τὴν τῆς λυ-
 καίωνος παῖδων δυναστείας
 γένηνθαι. ὁ μὲν δὲ,
 καὶ πινὸν ἔτρεπον λείποισι. λυ-
 καίονι καὶ θυγατρίν καλλι-
 ππὶ τὴν γένεσθαι. ἡσιόδους μὲν γὰρ
 αὐτὴν μίαν εἶναι τῆς νυμ-
 φῶν λέγει. ἄσιος δὲ νυκτί-
 ως φερεκύνθης δὲ, κατὰ,
 αὐτὴν σὺν Διὶ ἀρπύμωδης
 αὐτὴν τὴν αὐτὴν ἐκείνῃ σο-
 λὴν φερεκύνθαι, ὁ μὲν αὖ-
 τοῦ μείναι πρὸ Διὸς. ἔδιδον
 δὲ φερεκύνθης, ἀκούσῃ στυγνῶ
 ζεταί. εἰσαδὴς, ὡς μὲν εἴποι
 αὐτὸν λέγουσιν, ἀρπύμωδης δὲ ἔ-
 ροιοι ἀρπύμωδης. βουλόμηνος
 δὲ ἔρως λαθεῖν, εἰσαδὴς

praeter Nyctimum nouissimū
 omnium fulmine, petra-
 cussos concretauit. Terra
 interim sublati in altum ma-
 nibus, ac Iouis dextram con-
 tactu suo demulcentis, illius
 iram compescunt. Emimur
 ro Nyctimus, ut regnum ada-
 ceptus est, Deucalionis dilua-
 uium insequitur. Hoc sane
 alij Deucalionis filiorum impie-
 tate, ac scelere factum fuisse
 se, scribunt. Eumelus uero
 et alij quidam Lycæonem fil-
 iam etiam Callistonem has-
 buisse narrant. quum, quia
 dem Hesiodus unam è nym-
 phis esse recensuit. Asius au-
 tem eam Nycteo, et Pherecy-
 des Cero natam esse referunt.
 Haec quod cum Diana uenan-
 di studio oblectata, eandemque
 strolam induta secum inibi se
 uirginitati additam fore ius-
 tauit. Verum huius forma
 captus Iupiter, siquidem in
 Dianam, ut nonnulli aiunt,
 mutatus, siue, ut quidam in

APOLLODORI

Apollinē uersus inuitā subegit.
 Quod cū Iupiter Iunonē latere
 studeret, eam in uersa faciē uer-
 tit: Iuno interea Diana, ut, iz-
 manē belluā sagittis cōfigat, p-
 suasit. Nec, defunt, auctiores, q
 referāt, illā pmissē uirginita-
 tis uiolatiē cā sagittis à Diana
 percussam obijisse. Qua dēnum
 sublata Iupiter abreptū infan-
 tē in Arcadia Maie enutricē-
 dum dedit, Eiq; Arcadi nomē
 iposuit: et Callistō inter astra
 collocauit, uersamq; nomina-
 uit. Insuper ex Arcade, ac
 Leanera Amyclæ filia, aut
 Meganira Croconis fuit, ut
 aut Eumelus ait; ex nymphea
 Chrysopea nati sunt filij Ex-
 latus, & Aphidas, Qui terrā
 partiti sunt. Summa uero po-
 iētiae penes Elatū fuit. Hic ex
 Laodice filia Cinyrae Stym-
 phelū, & Pereum gignit. Sed
 Aphidas Aleū, et Sibenebœā,
 quæ Præto nupsit, Alei uero,
 et Neærae Perei filia Auge q
 de femina: mares autem, Cex

μετεμόρφωσεν αὐτὴν. ἔρε-
 δὲ ἔπεισεν ἄρ' ἔμην, ὡς ἄ-
 γριον θυεῖον κατὰ τοξέου-
 σαι. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὡς
 ἄρ' ἔμης αὐτὴν κατὰ τοξέου-
 σεν, ὅτι τὴν πρὸ θείας οὐκ
 ἐφύλαξε. ἀρχαίου δὲ
 καλλιστοῦς ξένης τὸ βρέφος
 ἄρ' ἔμης, καὶ ἀρκιδία δίδω-
 σιν αἰκρὴ φεῖν μαῖα. περ-
 ἰο-
 ξατοξέουτος ἄρ' ἔμης τὴν δὲ
 καλλιστὴν κατὰ στεῖρας, ἐκεί-
 λισεν ἄρ' ἔμης. ἀρκιδίος δὲ,
 καὶ λευκοῖρας τ' ἀμύνκλα,
 ὃ μεγαλνείρας τὸ κρόκωνος. ἰ-
 ὡς δὲ ὅμιλος λέγει, εὐμ-
 φος χρυσωπείας, ἐλπίοντο
 παῖδες ἑλπίος, καὶ ἀφείδας.
 οὗτοι τὴν γῆν ἐμὸν ἔχοντο.
 τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν ἑλπίος
 τος. ὃς ἐκλαοδίκης τῆς κινύ-
 ρου, σύμφαλον, καὶ πηδία
 τεκνοῖ. ἀφείδας δὲ ἄλκιος,
 καὶ ἀνέβροικος. ἦν γὰρ μετὶ
 περὶ τος. ἀλίου δὲ καὶ νέας. ἰ-
 ρας τῆς πηδίας, θυγάτηρ
 μὲν, αὐτὰ. υἱοὶ δὲ κυφάνης, καὶ

Λυκούργος· αὐτὴ μὲν δ' ὕφ' ἡ-
 ρακλείου φθαρτίῃσιν, κατέ-
 κρυψε τὸ Λεῖφρος· εἰ τῷ πε-
 μβίῃ τῆς ἀδελφῆς, ὅς εἶχε
 5 τὴν ἰδρωτύνειν· ἀνείρπων
 δ' ἡ γῆς μλιούσης· καὶ μινυόν-
 των· τῇ χρησμάδι εἶναι· π-
 εἰ τῷ πεμβίῃ τ' ἀδελφῆς δυο-
 σίμα, φαραθίῃ· ἔπειτα
 10 παρὸς, πρεσβὴν καὶ παλῖον
 δὲ δαίνατον· πρὸς τὸν θάνατον
 ὁρμῶν δ' αὐτῆς παρὰ λα-
 βὼν αὐτῶν φθίρει· τὸ δὲ
 βρέφος ἐκπεθεῖται ὅρῃ πρὸς
 15 Δελφί, διὰ τὴν ἀποχούσιν
 εὐλαβίαν, τίλειος ἐκλήθη·
 καὶ φραφίς ἔπειτα τῇ κοί-
 τῃ βουκόλων, καὶ ζήτησις
 τῷ ποτίῃ· ἡ καὶ εἰς δελ-
 20 φούς· καὶ μαδῶν πρὸς τοῦ
 θεοῦ, πρὸς ἡγεῖς μουσίαν,
 διὰ τὸς παῖς πύθραντος γί-
 νεται· καὶ τελευτῶντος αὐ-
 τῆς, διάδοχος τ' ἀδελφείας
 ἀγίνεται· Λυκούργου δὲ, καὶ
 κλειοφίλης· ἡ δὲ εὐρύνομος, αἶ-
 καῖος, καὶ ἡ πόρος, καὶ ἡ ἀμφί-

pheus, ac Lycurgus. Hæc igitur
 ab Hercule uitiata infans
 intra Palladis lucū cælauit.
 Vbi, postea illius sacerdotio
 præfuit. Cū uero ingrauesce-
 ret ænoma, ut planè fames im-
 mineret, quòd terra sterilitas
 te laboraret: atq; oraculis si-
 gnificaretur, ἰ Minervæ lucō
 quādā latere ἱπιεταῖ. deprehe-
 sa demū à patre puella, Nausi-
 plio occidēda traditur, à quo,
 eum illā Theuthras Mysorum
 dynastes accepisset, uitiavit, et
 ἵψαν Parthenio ἰ μότῃ expo-
 nitur, quòd cerua de suis ubes-
 ribus alimentum suppeditaret,
 Telephus est appellatus, atq; à
 Corythi bubuleis enutritus, ac
 perquisitis parētib; Delphi-
 eum Apollinem adiit, ac moni-
 tus ab oraculo in Mysiam con-
 cedit, & puer à Teuthran-
 te adoptatur, eoq; uita functo
 Mysiæ regni heres ἱstituitur.
 At è Lycurgo, & Cleophi-
 le, sue Eurynome nati sunt,
 Ancæus, Epochus, Amphibius.

damas, et Ideus, ex Amphida
māte uero Melanion, et Anti-
mache filia, quā duxit Eury-
stheus. Ex Iaso, & Clymene
Miryæ filia nascitur Atalan-
ta, cuius pater masculæ prolis
Eupidas, eā exposuit, ad quam
ursa se penumero ueniēs ube-
ra prædebat: eāq; demū uenas
tores inuentā penes se educa-
rūt. Atalanta deinde adultæ iā
attatis se uirginē seruabat, et
uenādo ī solitudine armata præ-
ma nebat. Quin etiā ubi iuiola
te uirginitati suæ à Rhœco, et
kyllæo cētauris uim parari præ-
spicit, hi sagittis ab ea perfolli
cōciderūt: deuenit præterea unā
eū uiris præclarissimis nō ad ue-
nationē mō. ī Calydoniū apertū
indictā, sed et ad certamē in
Pelieæ honorē institutū, pro-
sistūq; ubi cū Peleo lucrata ē,
ac palmā inde ē cōsecuta. Cū
uero Atalanta non ita multo
post genitores suos reperisset,
ac patris suā ad uirum ca-
piendum inducāta esset, in sta-

δάμας, καὶ ἰδαῖος. ἀμφι-
δάμας τος δὲ μελανίων. καὶ
καὶ θυγάτηρ αὐτομάχης, ἣν
εὐρυθεὺς ἐγαμῖον. ἰάσου δὲ
καὶ κλυμένης τῆς μινύου.
ἄταλαὶ τὴν ἐχλίσθη. ταύτης
ὁ πατὴρ εὐρύστην καὶ δώκεν
ἐπιθυμῶν, ὅθεν ἔπλετο αὐτῇ
ἄριστος δὲ φορτωσὶ πολλὰ
κίς θηλίῳ ἐσθίου. μέχρι το-
οῦ ὁρῶντες κάουροι πρὶ ἑσπ-
τοῖς αὐτῆς εἶπον. πλεία δὲ
ἀταλαὶ τὴν χλομήν, πρὶ δὲ
τον ἐσθινὴν ἐφύλαττει. καὶ
ἐπρόβλεπε εἰ ὀρήμια καὶ δαί-
μωνισμὸν οὐκ ἐπέλει. ἑκάστη
δοκεῖ δὲ αὐτῶν ἐπιχειροῦν-
τες κένταυροι, ῥοῖκος, καὶ ὕλ-
λαῖος, καὶ ταυξοθεῖες ὕ-
πῳ αὐτῆς ἀπέθανον. παρε-
σο
χλίσθη δὲ μετὰ τῆς ἀεισέως.
καὶ ἀπὸ τὸν καλυδωνίων καί
πρην. καὶ εἰ τῷ ἀπὸ πελίας
πιδείπι αἰῶνι, ἐπὶ λαμῶν πα-
λεῖ, καὶ εἰς ἵκυσεν. αἰδουρὸς = 25
ἔξ δὲ ὕσθρον, ἣν γορέας, ὡς
ὁ πατὴρ γαμῖν αὐτῇ ἐπὶ

300. ἀποῦσα εἰς σαδαιῶν
 τῶπον, ἢ πῖφαρ μέσση σκός
 λοπα τρέπῃχω, εἰπεῦ δὲ
 τῆς μύτης δουμῶν. οὐδ' ὁρ-
 305. μοῖς περιούσα, ἐξόχαζε καὶ
 δουλοισμῶν. καὶ καὶ ταλα-
 φροσίπῃ μὲν αὐτῇ δαίνατος
 εἰφείλῃ. μὴ καὶ ταλαφρο-
 310. σι δὲ, γάμος. ὅδῃ δὲ παλ-
 315. ολῶν ἀχρλυμῶν μελα-
 κίῃ αὐτῆς. ὁραθεῖς, ὅκλει
 αὐτὴ τὸν ὁρόμον. χρύσα μὴ
 λακομῶν. πῶα ἀφροδί-
 320. τῆς. καὶ διακόμῃς ταῦτα
 325. ἔρριπῃ. ἡ δὲ αἰαιρουμῶν
 ταῖς πῶν μῶν, τὸν ὁρόμον
 εἰκῆ. ἔζηλῃ οὖν αὐτῇ
 μελακίῃ. καὶ ποτε λέγε-
 330. ται μὴ δουρῶντας αὐτῇ
 335. οἰσελθεῖν εἰς τὸ τέμελος διὸς,
 καὶ καὶ στωιστῶντας, εἰς
 λέοντας ἀλλαγῆναι. ἡσίοδος
 δὲ καὶ πῆδῃ τῶροι, πῶα ἀ-
 340. ταλακίῃ. οὐκ ἰάσου, ἀλλὰ
 345. ὁρινίως εἰπον. δουρῶντας δὲ
 μαινάδων. καὶ τὸ γάμος τα-
 αὐτῇ οὐ μελακίῃ, ἀλλὰ

diū abit, i cuius medio triū cu-
 bitū palū defigit. Hinc pcan-
 tiū uirgæ curulibus ludis pro-
 fatis armata decurrebat. In quibus q uincebatur, cædes, at Vē-
 Etori Atalāte coniugium des-
 bebatur. Demum post mul-
 torum cædes Melanion eius
 amore inflammatus, aureis
 malis, quæ à Venere dono ac-
 cepat, secū allatis in illud des-
 currēdi certamē descendit: ea
 in ancurrentē puellā insequēs
 obijcit. Tū Atalāta, dū in pie-
 tatis pomis è terra colligendis
 occupatur, cursu deuicta est,
 Sic, itaq; Melanion Atalan-
 te coniugio potitus est. Sed
 et fama est, eos aliquando,
 per uenationis otium in Iouis
 lucum penetrasse, ibiq; mu-
 tuo complexu coeuntes, in leō-
 nes transformatos fuisse.
 Hesiodus autem, ac pleriq;
 alij Atalantam non Iasi, ac
 Schænci filiā fuisse memoraz-
 rūt. Euripides, è Mænalo or-
 tam, nec eam Melamoni, sed

tes concessit, ab eoq; expiatur:
nec non illius filiam Callirrhoe
rboen, & quem locum Ache-
olus exaggerarat, urbem ibi
ab se construatam habitavit:
Mox autem Callirrhoe mor-
tilis, pepliq; habendi cupis-
sine extimulata, ni prius ea
consequatur, secum coita-
tum nunquam, dicitur ab-
hominem Alcmaeon Pso-
phidem profectus, Phegeo in-
quit naticinio fuisse renun-
tatum, se furore tum libera-
tum iri, cum monile Del-
phos delatum Apollini dedi-
carit: & peplum: Hæc ille
Alcmaeonis uerbis credulus
tradit. Postea, cum ei à
famulo denuntiatum esset,
quod hæc Callirrhoe sibi in-
fidys à Phegei liberis Tes-
meno, & Axione patris im-
perio circumuectus è medio
tollitur. Arfinoem uero id fa-
ctum increpantem Phegei fi-
ly coniectam in arcam Tes-
menæ transfuebat, atq; Agapæ

ραχινόμλος, καθαίρεται· τε
ὕπ' αὐτοῦ, καὶ πλεῖν ἐκείνου
θυγατὶ δὲ καλλιρρόῃ λαβ-
εῖται. καὶ ὁ ἄχλαρος περ
σέχωνε τὸ πρὶν κτήρας κατὰ
κῆρε. καλλιρρόης δὲ ὕσσορον
τόν τε ὄρμον, καὶ τὸ πῖπλον
ἐπιθυμούσης λαβεῖν. καὶ λε-
πούσης οὐ σιωποῦσιν αὐτῇ,
εἰ μὴ λάβοι ταῦτα. διὸ παρὶ
ραχινόμλος εἰς ψωφίδα
ἀλκμαίων φηγεῖ λέγει τε-
μενοῖ δαι τῆς μοιῶσ' αἰ-
πελλαντὶ αὐτῇ, ὅταν τὸν
ὄρμον εἰς δελφούς κομίσας
αἰαδῇ, καὶ τὸ πῖπλον. ὁ δὲ
πισθίως δίδωσι, μινύσκει
τοῦ δὲ θοράσσος, ὅτι καλ-
λιρρόῃ ταῦτα λαβὼν ἐκ-
μεζεν. εἰς οὐδὲ εἰς ἄλλου
φηγίως παίδων τηλίου, καὶ
ἀξίονος ἐπιτάξιατος τοῦ
φηγίως, αἰαρεῖται. ἀρσι-
θόν δὲ μεμφομένην, οἱ τοῦ
φηγίως παῖδες ἐμβιβάζουσιν
εἰς λαρίαντα, κομίζουσιν
εἰς τέγαια. καὶ δίδουσιν ἄλλα

πῆθε· κατὰ δὲ σάκελοι ὅ
 αἰλκμαίωνος αὐτῆς φόρον.
 καλλιρρόν δὲ, τῷ αἰλκμαί-
 ονος ἀπώλειαι μαθῶσι,
 5 πλουσιάζοντος αὐτῇ τῷ διὸς
 αἰτέει τε καὶ γλυκυστρίαι
 παῖδας· ὅς αἰλκμαίωνος αὐ-
 τῇ, γλυκύναι· πλείους· ἵνα
 τὸν τῷ πατρὸς τίσονται φό-
 ροι· γλυκύναι δὲ, ὁρμαίνου-
 σι παῖδες πλείους, αὐτῇ τῷ
 ἐκδομῇ τῷ πατρὸς ὁρμαίνου-
 κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν,
 ὅτε, φηγίως παῖδες πρὸς
 15 τοὺς, καὶ ἀγῶνας εἰς δὲ λαφύ-
 ρους κομίζοντες αἰακῶναι· τὸ δὲ
 μόν, καὶ τὸν πῖπλον, κατὰ
 λυκοῖς πρὸς ἀγαπήνορα· καὶ
 οἱ τῷ αἰλκμαίωνος παῖδες,
 20 ἀμφότεροί τε, καὶ ἀκαρναί-
 καὶ αἰελέοντες τῷ τῷ πατρὸς
 φονείας, πρὸς γλυκύναι τε εἰς
 ἰωφίδα, καὶ παρελθόντες
 εἰς τὰ βασιλεια, τὸν, καὶ φε-
 25 γία, καὶ τῷ γυναικα αὐ-
 οῦ κτείνουσι διαχρίτες δὲ
 ἄχρι πεγίης, ἐπὶ βουδισίαν

nori tradunt ementiri ab Alce-
 mæone eam fuisse interfe-
 ctam; Ceterum Callirrhoe
 audito Alcmæonis interitum,
 dum secum rem habet, ab
 Ioue flagitat, ut ij quos ex
 Alcmæone liberos sustulisset,
 necem paternam ulciscerentur,
 simulac adulta iam ætas
 te forent. Quare impetrata,
 adulti planè filij repente ad
 patris ultionem exilierunt.
 Quo etiam tempore Phœgi fi-
 lij Pronous, & Agenor,
 ut monile, ac pepulum Del-
 phico Apollini dedicaturi fe-
 rebant, ad Agapenorē,
 & Alcmæonis filij Ampho-
 tetusq;, & Acarnan unā
 dinertunt, ubi cæsus patris
 sui interfectoribus, profecti
 Psophidem, fustiq;, in rem
 ignum impetu, Phœgeum, &
 uxorem eius occidunt, sed
 fugientis Tegeam usq; in-
 secuti sunt; necum Tegeens
 suum ope, & Argimorū
 quorundam adiuvata fugas

eis Tisphidijs incolumes ex-
uaserunt. quique, ubi rem
gestam omnem, matri de-
clararunt, monile simul, et
peplum, Delphos profecti ex
Acheloi imperato Apollini
consecrarunt. Progressi de-
inde in Epirum, collectus co-
lonis Acarnaniam condunt.
Atqui Euripides Alcmæo-
nem, inquit, per insanie tem-
pora, ex Mantone Tiresiae
filia duos suscepisse mares
scilicet Amphilocho, et
feminei sexus Tisiphonem.
Tralatos deinde puerulos co-
rinthum, Creonti Corinthio-
rum regi alendos dedisse: ac
Tisiphonem forma præcel-
lentissima à Creontis coniu-
ge diuenditam fuisse, dum ta-
cite, ne eam Creon ma-
ritus in coniugium sibi ca-
peret, subueretur. Alcmæo-
nem uero hanc mercatum
esse, cum suam ipsius filiam
seruiturâ seruitutem nesciret.
Mox autem profectum Co-

των τε γὰρ τῶν καὶ τίνων ἀρ-
γείων ἐσώθησαν, εἰς φυγὰς
τῆς Ἰωλιδίου ἀπαίντων.
δηλώσαντες δὲ τῇ μητρὶ
ταῦτα, τὸν περὶ ἄρμον, καὶ τὸν
πίπλον ἐλθόντες εἰς διλ-
φους αἰέδειτο, κατὰ πρὸς
σάξιν ἀχλάδων. πορὸν δ' εἰ-
τες δὲ εἰς τὴν ὕπαιρον, τιμὰ
δροίχοισιν οἰκὸς τοῦ ἀσ', καὶ κτλ
χοισιν ἀναρναίαι. ἀνρυπ-
θης δὲ φησιν ἀλκμαίωνα κα-
τὰ τὸν τῆς μαίαν χρόνον,
ἐκμαίουσιν τειρεσίον, παῖ-
δας δύο γυγνῆσαι, ἀμφὶ
δοχον, καὶ θυγατρά πσι-
φόνιω. κομίζοντα δὲ εἰς κώ-
ρινθον, βασιλεῖ κρέοντι. καὶ
τὴν μὲν πσιφόνην διαιτηκοῦ
σαν ἀμφοτέρω, ἑσπέρη κρέοντος
γυναικὸς ἀπεμπώλει
θῆναι, δεσποκίαν μὲν κρέον
αὐτὴν γαμετὴν ποιήσεται.
τὸν δὲ ἀλκμαίωνα, ἀγορά-
σαντα ταύτην ἔχειν, οὐκ εἰς
δὲ ταύτην ἐαυτῷ θυγατρά
ἀδράκονται. πρᾶξιόν με-

τον δὲ εἰς κόρινθον, ἔδιδ' ἑλὼ
 τῆς, τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ
 τὸν ἰὸν κομίσσασθαι. καὶ ἄμ-
 φιλοχος κατὰ χρησμούς ἀ-
 5 πόλλωνος, ἀμφιλοχικὸν ἄρ-
 γος ᾤκησεν. ἐπανάτωρ δὲ
 τὴν πάλιν ἔδιδ' τὸν πῖλασ-
 γον, ὃν ἀκονσίλαος μὲν δῖος
 λέγει, καὶ νιόβης κατὰ πῆρ
 10 οὔ περ δέμεν. ἡσιόδους δὲ αὐτὸ-
 χρονα, τόντου, καὶ τῆς ὠκεα-
 νοῦ θυγατρὸς μελιβοίας. ἥ
 κατὰ πῆρ ἄλγι λέγουσι,
 νύμφης κυλλήνης, παῖς λυ-
 15 κίων ἐξέλιθον. ὃς βασιλεύων
 ἀρκάδων, ἐκ πολλῶν γυναι-
 κῶν πεντήκοντα παῖδας ἐ-
 χεῖν. μαίναλον, δὲ αὐρῶ
 τὸν, ἑλίκαν, νύκτιμον, πρυ-
 20 κέπον, καύκωνα, μηκίσταν,
 ὄπλεα, μακάρεα, μάκεδ-
 ρον, ὄρον, πόλιχον, ἀκόντην,
 θιάμονα, ἀγκύρρα, ἀρχ-
 βάτην, καρτόρωνα, αἰγάω-
 25 στα, πάλλαστα, ὀύμονα, καί
 νηδον, πέρδον, λίνον, κορέ-
 δοντα, μαίναλον, τηδεβόαν.

rinibum liberos repetitarum,
 & filium etiam ipsum tu-
 lisse. Deinde Amphibolchus A-
 pollinis oraculo monitus Ar-
 gos Amphibolchicū habitatum
 concessit. Iam uero redemptus
 est ad Pelasgum, quem
 Acusilaus, ut antea monui-
 mus, Louis, & Niobes filium,
 ait. Sed Hesiodo indigetem
 fuisse placet, citius, & Με-
 λιβῆα Oceani filia, siue, ut
 alij uolūt, Cyllenēs Nymphæ
 filium Lycæonem fuisse me-
 moratur, qui Arcadibus im-
 perans, & multis uxoribus
 filiorum quinquaginta fa-
 ctus est pater, quorum hæc
 sunt nomina Mænalus, Thes-
 protus, Helix, Nyctimus:
 Peucegus, Caucon, Me-
 cisteus, Opleus, Macæ-
 reus, Macednus, Horus, Por-
 lichus, Acontes, Euemon,
 Ancyor, Archebates, Car-
 teion, Egæon, Pallas, Eumon,
 Canethus, Propheus, Li-
 nus, Corcegon, Mænalus,

Teleboas, Phrysius, Phas-
sus, Phobius, Lycus, Ali-
pherus, Genetor, Bucolion,
Socleus, Phineus, Eumetes,
Harpaleus, Portheus, Plas-
ton, Amon, Cynaethus, Leon,
Harpalycus, Heraeus, Ti-
tanus, Mantinus, Cletor, Strym-
phalus, Orchomenus, Mytilimū
Iuniorē. Hi cū supbia, tum im-
pietate cunctis mortalibus an-
tefiterunt. Quare Iupiter, ut
eorum impietatis periculum
faceret, sumpta hominis mer-
cenarij forma, ad eos accē-
dit. Tum hi simulacrum con-
spicantur inuitationem hospitum
domi suae excipiunt. Huic
iugulati, ē conterraneis pue-
ris unius viscera sacris admix-
ta Mænali fratris natu ma-
ioris suafu comedenda appo-
suerunt. At Iupiter id genus
mensae maximum in modū as-
pernatus euertit, & eo ipso in
loco, ubi nūc Trapezus (is. n.
loci nomē ē) spectatur. Ceterū
Lycanem, ac eius liberos,

φύσιον, φάσιον, φθίορ, λυ-
κίον, ἀλφειον, χιείτορα,
βουκολίωνα, σωκλῆα, φρι-
νέα, δ' μήτην, ἀρπαλῆα, πορ-
θέα, πλάτωνα, αἰμονα, κύ-
ναιον, λείοντα, ἀρπαλυ-
κον, ἡραῖα, τιτάνω, μακί-
νον, κλείτορα, σίμφηλον,
ὀρχομήδον, νήκτιμον, τ' νεήτε-
ρον. οὗτοι πάντας αἰθ' ῥά- 10
ποιοῖ ὑποδρέβαλον, ὑπορ-
φαιεῖα, καὶ ἄσβεστα. ζεύς
δὲ αὐτῆς βουλύμενος τῶν
ἀσβεσίων περὶ αὐτοῦ. εὐχα-
ρδῆς αἰσθῆναι, χερνύει, πᾶσι
νεταῖ. οἱ δὲ αὐτὸν αἰθ' ῥά-
νι καλέσαντες, σφάξαν-
τες εἰς τῆς ἐπιχωρίων παῖ-
δα, τοῖς ἰσθμοῖς τὰ τοῦτου
σπλάγχνα πωταμίσαντες 20
τες, πῆδαντες τῇ σφαίρῃ
συμβουλεύσαντες τῷ περὶ
κυττῆρον ἀδελφοῦ μαινέ-
λον. ζεύς δὲ μυθήσας τῶν
μυθῶν ῥάπεσαι, αἰετρεῖσαι. αἰε-
ταὶ νῦν ῥάπεζον καλεῖται
ὁ τόπος, λυκαῖονα δ', ἢ οὗτο

τούτου καὶ δὲς ἐκαστὴν ὡσεὶ
 χεῖς ἢ νεώτερον νυκτίμω.
 αἰαχοῦντα γὰρ ἢ γὰρ τὰς χεῖ-
 ρας, καὶ τῆς δεξιᾶς ἢ διὸς
 ἐφαλαμὴν, τὴν ὀργάνη κα-
 τέπαυσε. νυκτίμων δὲ τὴν
 βασίλειαν παραλαβόντος,
 ὃ ἔδιδε Διὶ καλίωνος κατὰ
 κλυτμὸς ἐγλήθω. αἶψα γὰρ
 οἰοῖται φασὶ δὲ τὴν ἴσιν λυ-
 κίωνος παῖδων δυναστεῖαν
 γέληνθαι. Ἐμμελος δὲ,
 καὶ πῖος ἔτεροι λέγουσι. λυ-
 κίωνι καὶ θυγατρίᾳ καλλι-
 πῶ γένεσθαι. ἡσιόδου μὲν γὰρ
 αὐτὴν μίαν εἶναι τῆς νυμ-
 φῶν λέγει. αἴσιος δὲ νυκτί-
 ωος φρεκύνθης δὲ, κνέως,
 αὐτὴ σὺν Διὶ ἀρτέμιδος
 οὐδὲ καὶ τὴν αὐτὴν ἐκείνῃ 50
 αὐτὴν φερούσα, ἄμασιν αὐ-
 τοῦ μέιναι πρὸ Διόνος. ξόος
 δὲ ὁραδοῖς, ἀκούσῃ στωδυνά-
 ζεται. εἰσαδοῖς, ὡς μὲν αἴτιοι
 55 λέγουσιν, ἀρτέμιδι. αἴς δὲ ἔ-
 νιοι ἀχλὺν. βουλόμενος
 δὲ ἔρα λαθεῖν, εἰς ἄρκτον

præter Nyctimum nouissimū
 omnium fulmine, petra-
 cussos concretauit. Terra
 interim sublati in altam ma-
 nibus, ac Iouis dextram con-
 tactu suo demulcentis, illius
 iram compefcuit. Emimvero
 Nyctimus, ut regnum ad-
 ceptus est, Deucalionis dilua-
 uum insequitur. Hoc sanè
 alij Deucalionis filiorum impie-
 tate, ac scelere factum fuisse
 se, scribunt. Eumelus uero
 et alij quidam Lycæonem fil-
 liam etiam Callistonem has-
 buisse narrant. Quam, quæ-
 dem Hesiodus unam è nym-
 phis esse recensuit. Asius au-
 tem eam Nycteo, ac Pherecy-
 des Cæro natam esse refert.
 Hæc quòd cū Diana uenans
 di studio oblectata, eandemq;
 strolam induta secum inibi se
 uirginitati addictam fore ius-
 tauit. Verum huius forma
 captus Iupiter, siquidem in
 Dianam, ut nonnulli aiunt,
 mutatus, siue, ut quidam in-

Apollinē uersus innitā subegit.
 Quod cū Iupiter Iunonē latere
 fluderet, eam in urse faciē uer-
 tit: Iuno interea Dianæ, ut, in-
 manē belluā sagittis cōfigat, p-
 suasit. Nec desunt, auctores, q-
 referāt, illā pmissæ uirginita-
 tis uiolatæ cā sagittis à Diana
 percussam obijisse. Qua demum
 sublata Iupiter abreptū infan-
 tē in Arcadia Maiae emurriē-
 dum dedit, Eiq; Arcadi nomē
 iposuit: et Callistō inter astra
 collocauit, urfamq; nomina-
 uit. Insuper ex Arcadē, ac
 Leanera Amyclæ filia, aut
 Meganira Croconis fuit, ut
 aut Eumelus ait; ex nymphea
 Chrysopea nati sunt filij Ex-
 latus, & Arbidas, Qui terrā
 partiti sunt. Summa uero po-
 ietie penes Elatū fuit. Hic ex
 Laodice filia Cinyræ Stym-
 phalū, & Pereum gignit. Sed
 Arbidas Aleū, et Sibenebœā,
 quæ Præto nupsit. Alei uero,
 et Neæræ Perei filia Auge q-
 de femina: mares autem, Cex

μετεμόρφωσεν αὐτήν. ἔρε-
 δ' ἔπεισεν ἄρ' ἑμιν, ὥς ἄ-
 ρχιον θνητόν καὶ τατοξέ-
 σαι. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὡς
 ἄρ' ἑμιν αὐτὴν καὶ τὸ ξέ-
 σεν, ὅτι τὴν πρὸς αἰῶνα οὐκ
 ἐφύλαξε. ἀρχαίου δὲ
 καλλιπὸς ξέος τὸ βρέφος
 ἀρ' ἑμιν, καὶ ἀρ' ἑμιν δίδω-
 σιν αἰὲρ εἶναι μαῖα. προ-
 ἴο-
 σαρεβύτος ἀρ' ἑμιν τὴν δὲ
 καλλιπὴ καὶ τατοξέος, ἐκεί-
 λισεν ἄρ' ἑμιν, ἀρ' ἑμιν δὲ,
 καὶ λεοσείας τ' ἀμύκλα,
 ὅ μεγαρέας τ' ἐκρόκωνος. ἰ-
 ὥς δὲ εὐμύλος λέγει, τὴν-
 φησὶ χρυσὴν πείας, ἐλθόντα
 παῖδας ἑλάνος, καὶ ἀφείδας.
 οὗτοι τὴν γῆν ἐμώριζον.
 τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν ἑλάν-
 ος. ὃς ἐκλαοδίκης τῆς κινύ-
 ρου, σύμφαλον, καὶ πδρία
 πεκνοί. ἀφείδας δὲ ἄλκοι,
 καὶ θενέβοιοι. ἦν γὰρ μετὶ
 περὶ τος. ἀλίου δὲ καὶ νεα-
 ρας τῆς πδρίας, θυγάτηρ
 μὲν, αὐτὰ. υἱοὶ δὲ κεφάνος, καὶ

λυκούργος. αὐτὴ μὲν δὲ ὑφ' ἡ-
 ρακλείου εὐδαρείου, κατέ-
 κρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ πε-
 ρυλῷ τῆς ἀδελφῆς, ὅς εἶχε
 10 πλεονάζοντα. ἀκείρῳ
 δ' ἡ γῆς μλιούσης. καὶ μυθόν-
 των τῆς χρυσοῦς ἐννοῦ π-
 ερ τῷ περὶ τῆς ἀδελφῆς δυσ-
 σέλιμα, φασκεῖται ὑπὸ τῆς
 15 πατρὸς, πρὸς δὲ ναυπηγῶν
 δὲ δανάων. πρὸς δὲ πύθρα-
 οῦσων δυνάμεως παραλα-
 βὼν αὐτὸν ἐφθίρει. τὸ δὲ
 βρέφος ἐκπεσὼν ἐν ὄρεϊ πρὸς
 20 δανάω, διηλὼ ἀποχούσης
 ἑλάφου, τίλερος ἐκλήθη.
 καὶ φασκεῖται ὑπὸ τῆς κοί-
 ρου βουκόλων, καὶ ζητήσας
 25 τὸν ποταμόν, ἦκεν εἰς δελ-
 φούς. καὶ μαδῶν πρὸς τοῦ
 θεοῦ, πρὸς γινεθῆς μουσίου,
 διὰ τὸς παῖς πύθρατος γί-
 νεται. καὶ περὶ τῶντος αὐ-
 τῆς διαδοχῆς τῆς δυνάστεως
 30 γίνεταί. λυκούργου δὲ, καὶ
 κλεισθέλης. ἡδύραυδός, αἰ-
 καῖος, καὶ ἡ ποχός, καὶ αἰμῶ

pheus, ac Lycurgus. Hæc igitur
 ab Hercule uitiata infans
 intra Palladis lucū cælauit.
 Vbi, postea illius sacerdotio
 præfuit. Cū uero ingrauesce-
 ret ænona, ut planè fames im-
 mineret, quòd terra sterilitas
 te laboraret: atq; oraculis si-
 gnificaretur, ī Minerue luo-
 quādā latere ī pietatē. deprehē-
 sa demū à patre puella, Nausi-
 phio occidēda traditur, à quo,
 eum illā Theutbras Mysorum
 dynastes accepisset, uitiavit, et
 īsans Parthenio ī mōte expo-
 nitur, quòd cerua de suis ubez
 ribus alimentum suppeditarit,
 Telephus est appellatus, atq; à
 Corymbi bubuleis enutritus, ac
 perquisitis parētibus Delphi-
 eum Apollinem adiit, ac moni-
 tus ab oraculo in Mysiam con-
 cedit, & puer à Teuthran-
 te adoptatur, eoq; uita functo
 Mysiæ regni heres īstituitur.
 At ē Lycurgo, & Cleophis-
 le, sive Eurynome nati sunt,
 Ancæus, Epochus, Amphibis.

damas, et Ideus, ex Amphida
māte uero Melanion, et Antis-
mache filia, quā duxit Eury-
stheus. Ex Iaso, & Clymene
Mimya filia nascitur Atalan-
ta, cuius pater masculae proles
Eupidas, eā exposuit, ad quam
ursa saepenumero ueniēs ube-
ra praedebat: eāq; demū uenas-
tores inuentā penes se educa-
rūt. Atalanta deinde adultae iā
aetatis se uirginē seruabat, et
uenado i solitudine armata pe-
manebat. Quin etiā ubi iuiola-
tae uirginitati suae a Rhæco, et
hyllæo cētauris uim parari p-
spicit, hi sagittis ab ea perfossi
cōciderūt: deuenit pterea unā
cū uiris pclarissimis nō ad ue-
nationē mō. i Calydomiū aprū
indictā, sed et ad certamē in
Peliae honorē institutū, pro-
pitiūq; , ubi cū Peleo luctata ē,
ac palmā inde ē cōsecuta. Cū
uero Atalanta non ita multo
post genitores suos reperisset,
ac patris suasu ad uirum cas-
piendum inducta esset, in fla-

δάμας, καὶ ἰδαῖος. ἀμφι-
δάμαϊτος δὲ μελαίων. καὶ
καὶ θυγάτηρ αὐπμάχῃ, ἣν
εὐρυσθέης ἐγαμέλι. ἰάσου δὲ
καὶ κλυμενῆς τῆς μιμύου.
ἄταλάτῃ ἐχέτο. ταύτης
ὁ πατήρ εὐρύσιαν παύσας
ἐπιθυμῶν, ὅθεν ἤκουεν αὐτῆς
ἄριστος δὲ φοιτῶσα πολλὰ
κῆς θηλῶν ἐσίδου. μέχρις
οὐ δύροίτες κωνοὶ πρὸ ἑσπ-
τοῖς αὐτέρεφον. πλεία δὲ
ἄταλάτῃ χλομήν, πρὸ δὲ
νοι ἐαυτῇ ἐφύλαττο. καὶ
θηρόντα ἐδρημιά καὶ θη-
πολισμένη συνετελεῖ. ἐπὶ δὲ
οδοὶ δὲ αὐτῇ ἐπιχειροῦ-
τες κένταυροι, ῥοῖκος, καὶ ὑλ-
λαῖος, καὶ ταυροθέτες ὑ-
πὸ αὐτῆς ἀπέθανον. παρε-
χρίτο δὲ μετὰ τῆς ἀειτέας.
καὶ αὐτὴ τὸν χαλυδωνίον κα-
προν. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ πλεία
πιδίπαικτον, ἐπὶ λαμσε πα-
λεῖ, καὶ ἐνίκησεν. αἰθροῦς
ἔξ δὲ ὕσθρον, τὸν γονέας, ὡς
ὁ πατήρ γαμῆν αὐτῇ ἐπι-

300 δε· ἀποῦσα εἰς σταδίων
 τῶπον, ἣ πῆξαί μιν σκός
 λοπα τρίπηχυν, εἰπεῖν
 305 τῆς μιν θυμῶν τῶν δρό-
 310 μοις περιῶσα, ἐρόχαζε καὶ
 315 δουλοισμῶν· καὶ καὶ ταλα-
 320 φθίπ· μὴ αὐτῶ δύναιτο·
 325 φείλῃ· μὴ καὶ ταλνφθε-
 330 τι δέ, γάμος· ὅδῃ δὲ παλ-
 335 ολῶν ἀχλυνμῶν μελα-
 340 νίαν αὐτῆς· ὅρα δεις, ὅ καὶ
 345 ἄρτι τὸν δρόμον· χρύσεα μὴ
 350 λακομίσων· πῶα ἀφροδί-
 355 τῆς· καὶ διακόμῃς ταῦτα
 360 5 ἐξήπῃ· ἡ δὲ αἰαιρουμῶν
 365 ταῖσι πτόνῃσιν, τὰν δρόμον
 370 εἰκνῆθη· ἔζηλιν οὖν αὐτῶ
 375 μελαινῶν· καὶ ποτε λέγε-
 380 ται μὴ θυρόντας αὐτῶν
 385 20 οἰσελθεῖν εἰς τὸ πῆλος διός,
 390 καὶ καὶ στωιστάζοντας, εἰς
 395 λείοντας ἀλλαγήναι· ἡσίοδος
 400 δὲ καὶ πῆδος ἔτδροι, τῶν ἀ-
 405 ταλαίην, οὐκ ἰάσου, ἀλλὰ
 410 25 ὀρινέως εἶπον· θυμῶν δὲ
 415 μαινάλου· καὶ τὸ γάμος τε
 420 αὐτῶν οὐ μελαινῶν, ἀλλὰ

diū abit, ī cuius medio triū cu-
 lū palū defigit. Hinc pcan-
 tū uincat curulibus ludis pro-
 positis armata decurrebat. In q-
 bus q uincebatur, cædes, at Vi-
 Etori Atalāæ coniugium de-
 bebatur. Demum post mul-
 torum cædes Melanion eius
 amore inflammatus, aureis
 malis, quæ à Venere dono ac-
 cepat, secū allatis in illud de-
 currēdi certamē descendit: ea
 in aīcurrentē puellā insequēs
 obijcit. Tū Atalāta, dū in pie-
 Etis pomis è terra colligendis
 occupatur, cursu deuicta est,
 Sic, itaq; Melanion Atalana-
 æ coniugio potitus est. Sed
 27 fama est, eos aliquando,
 per uenationis otium in Iouis
 lucum penetrasse, ibiq; mu-
 tuo complexu coeuntes, in leō-
 nes transformatos fuisse.
 Hesiodus autem, ac pleriq;
 alij Atalantam non Iasi, ac
 Schænci filiā fuisse memora-
 rūt. Euripides, è Menalo or-
 tam, nec eam Melanioni, sed

Hippomoni nuptā dicit. Atalanta hæc è Melanione, siue, ut alijs uolunt, ex Marte Paribendæum, qui bellum gessit in Thebanos, præcreauit. Sed ex Atlante, ac Eleione Oceanii filia in Cyllene Arcadiæ monte nata sunt filia septem, quibus Pleiadibus cognomen tum fuit, Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Stérope, Taygete, Maia; de quibus Stéropen Oenomaus uxorem sibi sociauit. Meropeu Sisyphus, duas corruptit, Neptūnus quidem priorem sanè Celæno, de qua Lycum filium extulit, quem Neptūnus patet, in fortunatos tum insulas habitatum misit. Posteriorem autem Alcyonē, ex qua Æchusam filiam genuit, quæ Apollini Eleuthe- rem filiam formosissimam peperit. Sed filios Hyreum, & Hypetæno- rem, Nycteus autem ex Hyreō, & nymphā Clonia natus est. Deq; Nycteo, & Polyxone Antio-

pe orta

ἰππομόνην. ἐχλόνου δὲ ἐκ-
μειλασίανος ἀταλαίπη, ἥ,
ὡς ἄλλοι λέγουσιν, ἄρεος,
παρθενοπαῖον. ὃς ἐδιδόκει
βασίλειον τὸ Ἰφιδά. ἀτλαν-
τος δὲ, καὶ τῆς ὠκεανίδος
κυλλόνης, ἐχλόντο θυγα-
τρίδος ἐπὶ ἀκυλλήνῃ τῇ
ἑρεσίᾳ, αἱ κυλλίδες
προσπαροδοῦσαι. ἀλκυό-
νη μρόπη, καλαινῶ, ἡλέκτρα, ο
σρόπη. ταυγάτη. μαία. οὐ-
τῶν σρόπην μὲν, οἰνομάδος
ἔγχε. σίσυφος, μρόπην.
οὐσί δὲ ἐμίχον ποσειδῶνα.
πρώτῃ μὲν καλαينوί, ὃς ἦν ἰ-
λύκος ἐχλόν. οὐ ποσειδῶνα
ἐμμάχων ὠκεσὶ νόοις.
δυτρίαν δὲ ἀλκυόνην. ἡ θυ-
γατρίαν μὲν ἐτέκνωσεν ἀχού-
σαν, τῇ ἀχόλλωνι ἐλούθη. ο
ρα τεκνύσαν καλλίστην. υἱὸς
δὲ ὑρέας, καὶ ὑποδρόνους.
ὑρέας μὲν οὖν, καὶ κλονίης
νύμφης, νυκτίδης, καὶ λύκος, ο
νυκτίδης δὲ, καὶ πολυξούς,
αἱ πύπνη. οὐ πόπης δὲ, καὶ
οἱς

διὸς, ξηΐδος κὶ ἀμφίων. ταῖς
 δὲ λοιπαῖς ἀτλασπίσι ξυῖς
 σιωοισιᾶξει. μαῖα μὲν οὖν ἡ
 πρεσβυτάτη διίστατο λαοῦ
 5 σα εἰ ἀΐρω τ' κυλλήνης, ὅρ
 μῶ πίκτει. οὗτος εἰ πρῶ-
 τοις ἢ τῷ λίκιον κείμῃος
 ἐκδύς, εἰς πειρία πῖρα γίνε-
 ται. κὶ κλέπτει βόας, ἃς εἶ
 10 μεν ἀφ' ἄλλων. ἴνα δὲ μὴ φω-
 ραθῇ, ἔπο τ' ἰχθύν, ἔπο-
 δήματα οἷς ποσι πειεῖ θυ-
 κεν. κὶ κομίξας εἰς πόλιν,
 τὰς μὲν λοιπὰς εἰς αὐτὰλαι
 15 ον ἀπικρύπτει. δύο δὲ κατὰ-
 δύξας τὰς μὲν ἐνέρεξας πέδας
 καθήλωσε. τῇ δὲ κρεῖν τὰ
 μὲν, κατηνάλωσεν. ἐλπίξας,
 τὰ δὲ, κατέκασε. κὶ ταχέ-
 20 ως εἰς κυλλήνῃω ᾤχεώ. κὶ οὐ-
 εῖσκει περὶ τ' ἀΐρω νεμομέ-
 νην χλωίνω, ταύτῃω ἐκκα-
 δάρκας, εἰς τὸ κύτος χορδὰς
 εἰτείνας, ὅς ᾧν ἔθυσσε βόων.
 25 κὶ ὀργαζέμῃος, λύραι ἐποίη-
 σε. κὶ πρῶτος κρέα ᾤπῃσε.
 κὶ λύραι οὖρε, κὶ πλῆκτον.

pe orta est: de qua, et Ioue Ze-
 thus, et Amphio, Atlātidās αὐτ
 ceteras, Iupiter cōpressit. Siq-
 dem Maia natam: maxima ab
 Ioue in Cyllenes antro uitiata
 Mercuriū parit: Hic, cū adhuc
 in cunis uagiret, erumpit, atq;
 Diem praecepit, et quas Apollo
 boues pascebat, furto abegit: ne
 id deprehendi p uestigia pos-
 set: calceos earum pedibus in-
 duit, quarum partem Pylum
 abduxit, ac reliquas intra
 spelaeum abscondit: ex ijs au-
 tem, cum iam duas immolaf-
 set, earum coria scopulis de-
 fixit, ac uiscerum partim eli-
 xa, partim tota cōstituit. In-
 de i Cyllenē festināter p̄fici-
 scitur. p antri ostio cōsumpta
 iā carne testudinē iuenit, qua
 p̄purgata, et absterfa sup eius
 testa netuos ex matlatat: bou
 intestino confectos tetendit,
 et lyram conficit. Sic itaq;
 Mercurius carnes torrere, ly-
 ramq; , ac plectrum primus
 inuenit Mox Apollo bubus p-

quirendis operam nauat, & Pylum recta concedit, ubi ciues ab eo diligēter examinatas abigētem pueri iussisse raderunt: sed uero baudquaquā posse dicere, quonā pūmēta forent, quando eas qdem uestigia deprehēdi nō poterāt. Demum, ubi Apollo ex natici nādi pitia abigēu cōperit: ad Maiā in Cyllenem pperauit, apud quā Mercuriū furti accusat. Ea uero pueri ipsum fscijs inolutū oīdit. Hūc Apollo manib. sublatū ad Iouē tulit, ac boues reposcit. Is, tamen si Iouis impio reddere iubetur, inficiari tñ nō desinebat, qui, quod ille minime p̄suadet, Apollinē Pylum pducit, ac boues restituit. Inde Apollo audita lyra, tradit illi rursus eas boueis: quas cū Mercurius p̄fecer, fistulā ēt cōpegit, & cōpactam īflauit, p qua quod eius bñdæ miro desiderio Apollo tenebatur, aureā uirgam dare, non uerebatur, quā, cum

ἀρχάων δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς πύλον ἀθικνεῖ. καὶ τὰ κατοικοῦν τὰς αἰέκων. οἱ δὲ ἰδὲν μὲν ποῦ δε ἐλαύνοντα ἐφασκον. οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖόν ποτε ἡλιάδων, δῖος τὸ μὴ διρεῖν ἵχθος δῖκαδοι. μαδὰ δὲ ἐκ τῆς μαιπικῆς τὸν κελιοφότα, πρὸς μαῖσα εἰς κυλλάντιον πρᾶγινεται, καὶ τὸν ὀρμῶν ἡπᾶτα. ἡ δὲ, ἐπιδείξει αὐτὸν εἰς τὴν ἀπαργάνοισ. ἀρχάων δὲ αὐτὸ πρὸς δῖκα κομίζας τὰς βόας ἀπᾶνται. δῖος δὲ κελόιοντος, ἀρδοῦναι, ἡρεῖτο. μὴ πείδων δὲ, ἄγει τὸν ἀρχάωνα εἰς πύλον, καὶ τὰς βόας ἀρδῶσι δῖωσιν. ἀκούσας δὲ τῆς αὐτοῦ φωνῆς ὁ ἀρχάων, αὐτὸς δῖωσι τὰς βόας. ὁ μὲν δὲ ταῦτας νύκτωρ, σὺν ἑσπέρῃ πάλιν πηξάμενος ἐσείχετο. ἀρχάων δὲ καὶ ταῦτῳ βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσῆν ἑσπέρην ἐδῖδον, ἢ ἐκάντητο

5 *Βουκολῶν . ὁ δὲ καὶ ταύ-*
τῶν λαβεῖν αἰτῖ τ' σύλγ
γος ὃν διελαι, καὶ τῶν μαυτι-
κῶν ἐπελθεῖν . καὶ δοὺς δι-
δῶσκεται τῶν δὲ τῆς ἡμ-
φῶν μαυτικῶν . ξοὺς δὲ αὖ-
τὸν κήρυκα ἑαυτῷ, καὶ θεῶν
ὑποχρονίῳν τίθεισι . ταύγῃ
τῇ δὲ ἐκδοῖς, λακεδαίμων
 10 *να . ἀφ' οὗ καὶ λακεδαίμων*
ἡ χώρα καλεῖται, καὶ λακε-
δαίμονος δὲ, καὶ πᾶρτης
τῆς οὐρώτα, ὅς ὢν ἀπὸ λέ-
λεγος αὐτόχθονος, καὶ νύμ-
 15 *φης νηΐδος κλεοχρεΐας ἀ-*
μύκλας, καὶ οὐρουδην, ὅς
ἔγνω οἰκίστης . ἀμύκλα δὲ
καὶ διομύδης τῆς λαπίδου
κυδῶρτης, καὶ ὑάκινθος, τῷ
 20 *τοῦ εἶναι τῷ ἀχάλλωνος ὀρώ-*
μῳ λειοισίν . οὐ δῖσι α βα-
λῶν, ἄκων ἀπὶ κτείνει . καυόρ
τοῦ δὲ παῖς περὶ ἧς, ὅς γα
μεῖ γοργόφονῳ τῶν πῶρ-
 25 *σεως, καὶ δ᾽ αὖ πῶρ σπείχερος*
φῆσι . καὶ τίκεται τυροδῶτων,
ἰσχυρῶν, ἀφαρέα, λούκω-

Apollo boue rasceret, habere
bat. quod cā Mercuriū, et pro
fistula habere, et uaticinandi
artem consequi cupiebat. quæ
tradita, et per calculos etiam
uaticinari docetur. Ad hæc Iu-
piter ipsum sui ipsius, Deorūq;
Mannum nuntium fecit. Iupiter
insuper ex Taygete Lacedæ-
dæmonē filiū, preceuit, à quo
est Lacedæmonis regio nomen
est cōsecuta. Sed ex Lacedæ-
monē, ac Spartē filius Eurys,
q; fuit Lelegis indigetis filius
et Cleobærcæ Naidis nym-
phæ Amyclas, et Eurydice,
quā Acrisius uxorem habuit.
Amyclæ autem, et Diome-
des lapathæ filia, Cynortes, et
Hyacinthus filij fuerunt. Hy-
cynithum ab Apolline ardēter
amariū fatentur, quē disce q;
cussum fortuito interfecit. Sed
et Cynortæ filius fuit Perse-
tes, cui Gorgophōne Persefi
lia nupsit, ut narrat Stesiche-
rus, ex eāq; Tyndareum,
Leartium, Aphareū, ac Leucip

πῦ, fufcepit. Ex Aphareo, & Arene, Oebali filia Lynceus Idas, & Pifus nati funt. Veram multorum testimonio Idas, e Neptuno genitū effe cōprobat. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate præcelluit, ut fub terra lucētia quæp̄ paidif fe dicatur. Leucippi uero ex Philodice Inachi filia nate fuere Ilaira, et Phœbe. Hæcæ Dioscori. i. Iouis filij Caſtor, et Pollux ab fe raptas uxorẽs duxerūt: poſt hæc et Arſinoẽ genuit. Hæc ab Apolline impleta Æſculapiū peperit. At qdā nō Arſinoẽs Leucippi filia, fed Coronidis Phlegyæ i Theſſalia natū Æſculapiū fuerūt: cū qua, ſimulac eā depiſet Apollo, ſtatim concubiſſe, p̄ditur. quā, quod p̄ter patris ſententiā ea potitus eēt, Iſchy Eliati filio coniunctam fuiſſe aiunt. Apollo, autem delatorem eorum immodicis male diſtis execratur, &, qui ad eū uſq; diem candidus fuerat,

πον. ἀφαρίως μὲν οὖν, καὶ αἰρήνης τῆς οἰβάλου, λυγκαίς τε, καὶ ἰδαίς, καὶ πεί-
 ρος. καὶ τὰ πολλοὺς δὲ, ἰδὲς ἐκ ποσειδῶνος λέγεται. ὅς γ' 5
 δεξιὰ δὲ λυγκαίς ἔνεγκεν. ὥς καὶ τὰ ὑπὸ γῆς θεωρεῖν. Λυκίῃ πού δὲ, καὶ Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου θυγατρὸς ἐλόντος, ἰλαίρα, καὶ φοίβη. ταύτας ἀρπάσαν- 10
 τες, ἔγχετο δίοσκαροι. περὶ δὲ ταύταις, ἀρσινόην ἐχλόντο. ταύτη μίγνυ' ἀχλάων. ἡ δὲ, ἀσκληπιὸν γένε- 15
 κα. τινὲς δὲ ἀσκληπιὸν, αὐτὸν ἀρσινόης τῆς Λυκίῃ πού λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ κορώνιδος τῆς Φλεγύου εἰς Θεσσαλίαν καὶ φασὶν ὁραθῆναι ταύτης ἀχλάων κτείνω δὲ, καὶ αἰδαίος 20
 στωελθεῖν. τῆ δὲ, πᾶσι τῶν πατρὸς γένειον ἐλομένην, ἰχθυί τῶ ἐλάτου ὑφ' ὧν στωεῖ καὶ. ἀχλάων δὲ τὸν μὲν 25
 ἀπεργεῖλαι τα κόρακα καὶ ταράττει. ὅς τις Λυκίος

ὄντα, ἐποίησε μέλαινα . πάλιν
 τὴν δὲ ἀπέκτεινε . κακομέ-
 νος δὲ αὐτῆς ἀρπάζας τὸ
 βρέφος, ἐκτὺς πυρᾶς, πρὸς
 1 χεῖρας τῆς κένταυρον ἔνευ-
 κα . πρὸς καὶ τὴν λατοκὴν,
 καὶ τὴν καυνογυκλὴν φεφά-
 μλος ἐδιδάχθη . καὶ γνόντος
 χειρουργικῆς, καὶ τὴν τέχνην
 2 οὐκ ἐκείσας ἡδὲ πολὺ, οὐ μόνον
 ἐκάλυψε πινυὲς ἀχρόνυ-
 σκεν, ἀλλ' αὐτὴν χειρὶ, καὶ τὰς
 ἀχρόδιονότας . πρὸς γὰρ ἀ-
 θητῆς λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλε-
 3 βων τῆς χορᾶς ἐνὲν αἵματι .
 τὸ μὲν ἐκτὸς αἰσδράων ἐνέειν,
 πρὸς φθῆραι αἰσδράων
 ἐχρῆτο . τὸ δὲ ἐκ τῆς δεξιᾶς,
 πρὸς σωτηρίας . καὶ οὕτως
 4 οὐ τὸν περικτότατος αὐτὴν χει-
 ρα . οὐροὶ δὲ πινυὲς λεγόμε-
 νοις αἰσδρῆσαι ὑπὸ αὐτῆς,
 καὶ παρῆα, καὶ λυκοῦργοις .
 ὡς δὲ σισύροφς φησὶν ἐν εὐ-
 5 λῶν, ἱππολύτων . ὡς δὲ τὰ
 ναυπηκτικὰ συγγράμματα
 λέγει, τυνδαρεῖα, ὡς φησὶ

in nigrum commutavit, & Ca-
 ronidem gravidam percussit,
 & necavit. Ex qua, cum
 conflagraret, abreptum infan-
 tem e pyra ad Chironem Cen-
 taurum alendum tulit : à quo
 etiam medicinam, & uenan-
 di artem perdidicit . Qui cum
 iā Chirurgicus euassisset, atq;
 artē eiusmodi iampridē exer-
 cuisset, non modo quosdam ab
 interitu liberauit, sed etiam
 premortuos in uitam reuoca-
 uit . Nam . cum à Pallade ef-
 fusū de Gorgones uenis cruo-
 rem accepisset, qui è laevis
 defluxisset in mortalium per-
 niciem, quod autem è dextris
 in conseruandis hominibus ute-
 batur : atq; huiusce opem in
 mortuis suscitandis adhibe-
 bat . Sed inueni quidem non-
 nullos, qui ab eo reuocati in
 uitam dicuntur, Capaneum.
 ac Lycurgum . Vt autem Ste-
 sichorus ait, Briphylum, Hippo-
 polytum, ut, qui Naupactica
 conscripsit, Tyndareum .

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Tanyasis Hymeneum. At Orphici, Glaucum Minois filium, ut Mnesagoras ait: Deum Iupiter ueritus, ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se uiribus uicissim adiuuerint: fulmine ipsum interfecit: Quamobrem iratus Apollo Cycloz pas, quod Ioni fulmina comparassent, occidit. Quem, cum Iupiter in Tartarum iam deiecturus esset, Latonæ precibus exoratus animum totum ut ipse uitro mercede conductus seruiret, imperauit. Is autem Pheras ad Admetam Pheretis filium se contulit, apud quem seruitutem seruiens armenta pascebat, ac boues dominicas gemelliparas omneis effecit. Sunt, qui, & Alphareum quidem, & Leucippum ex Periere Æoli filio natum esse dicant. Cy-nortæ autem Perierem filium fuisse, & huiusce Oebalum. Sed Oebali, & Bateæ

παιδάσις. ὑπὸ λαόνι ὡς αἱ ὀρχηκοὶ λέγουσι, γλαυκὸν τὸν μίνωος. ὡς μνηστῆρας λέγει. ξοῖς δὲ φοβηθεὶς μὴ λαβόντες αὐτῶν τοὺς πόδας, πῶ αὐτῶν βοῦνδῶσιν ἀλλήλοισι, ἐκαρανίσαν αὐτὸν. καὶ δὲ ἑὸν ὄργιστος ἀρχαίων κτείνει κύκλωπας, τὸν δὲ καρανιὸν διήκατο τασκοῦν ἀσάνταξ ξοῖς δὲ ἐμέλῃσε εἰπῆεν αὐτὸν εἰς τάρταρον. δεινδείσης δὲ λητούς, ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς αὐτὸν, αἰοῖσι θητῶσαι. ὁ δὲ δὲ, πῶ ἀγλινόμενος εἰς φθράς πρὸς ἄλμυτον τὸν φόρητος, βούτυ λαβούων ἐποίμανε καὶ τὰς θηλείας βόας πασαις διδύματόκοις ἐποίησεν. 20 εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες ἀφορέα μιν, καὶ λούκωπον ἐκ πύργου τοῦ γένεσθαι τὸ αἶθρον. κυνόρῳ δὲ, περιήρην τῷ δὲ, οἷς βάλον. οἱ βάλου δὲ καὶ τῆς 25 οὐδὲς ὑμφης βατείαν τὴν δίκρεων, ἰπποκόωντα. ἰνα

εἰωνα. ἰπποκόωντος μὲν οὖν
 ἐχλίωνος καὶ δὲ δρυκλούς,
 σκαῖος* ἐμαρσφορος. οὐ τὴν
 χης, βουκόλος, λύκων. πέ-
 5 βρος, ἰπποδός, οὐρύς, ἰπ-
 ποκορυτής, ἀλκίνοϊς, ἄλ-
 κων. τούτοις ἰπποκόων ἐ-
 χων καὶ δα, ἰκαρίωνα, καὶ
 τυνδάρεων, ὅς τε βαλεῖ λακ-
 10 οδαίμονος. οἱ δὲ φεύγοντες
 πρὸς Δίον, καὶ συμμα-
 χούσιν αὐτῷ πρὸς τοῦ ὁμό-
 ρου πόλεμον ἔχοντι. καὶ γα-
 μεῖ τυνδάρεως θεσίον θυ-
 15 γατῶρα λήσαν. αὐτὸς δὲ
 ὅτε ἠρακλῆς ἰπποκόωντα, καὶ
 τοῦ οὗτου καὶ δας ἀπὶ κτε-
 ρε, κατὰρχονται, καὶ πᾶς
 λαμβάνει τυνδάρεως τὴν
 20 βασιλείαν, ἰκαρίαν μὲν ἔν,
 καὶ πόριβοῖα οὐ νύμφης νύτ-
 τος υἱοὶ ἄρρεσιν πίνκ, θῶας.
 δαμάσιππος. ἰμβύσιμος, ἀ-
 λύτης, πείλειος. καὶ θυγά-
 25 τῆρ πηνελόπη. ὅν ἔχοντες
 οὐσὺς. τυνδάρεω, καὶ λή-
 δας, τιμαῖσρα, ὅν ἔχοντες

Naidis Nympha Tyndareū,
 Hippocoontem, & Icarionē.
 At Hippocoontis filij. suere
 Dorycleus. Scæw* Emarsf
 phorus, Euryches, Bucolus,
 Lycon* Tebrus, Hippobous,
 Eurytus, Hippocorystes, Alx
 cinus, Alcon. His permunis
 tus filijs Hippocoont, Icarionē
 nem, ac Tyndareum Lacæ-
 dæmone eiecit. Hi uero ad
 Thestium eiekti confugerunt.
 Eiq; aduersus finitimos bel-
 lum gerenti opem tulerunt.
 Dein Tyndareus Thestij si-
 liam Leda cepit uxorem.
 Rursus, quo tempore Hera-
 cules Hippocoontem cum libe-
 ris interemit in patriam res-
 deunt: ac Tyndareus regnum
 accipit. Nati uero ex Icar-
 rio, & Peribæa naide nym-
 pha, mares filij quinq; Tho-
 as, Damasippus, Imeusimus,
 Aletes, Perilaus: & filia
 Penelope, quæ Vlyssi nupsit.
 Tyndarei autem, ac Ledæ si-
 lij Timandra, quam Echemus

in coniugium duxit, Clytæm
 nestra : quam Agamemnoni
 uxorem habuit : Item Philo-
 noe , quam Diana immortali-
 lem esse fecit : Adhæc Iupiter,
 qua nocte cum Læda in cy-
 gnum uersus concubuit : ea-
 dem quoq; Tyndareus illam
 impleuit : deq; Ioue pollux,
 & Helena, de Tyndareo au-
 tem Castor procreati sunt.
 Inuenio etiam autores, qui He-
 lenam Nemesis, & Iouis fi-
 liam fuisse dicant. Nam, cum
 ea Iouis concubitum fugeret
 in anserem mutatam fuisse. Io-
 nem autem in cygnum uersum
 euisse memoratur, Nemesis
 uero ouum ex eo concubitu pe-
 perisse : Idq; , cum in nemore
 opilioni cuidam occurrisset,
 ei, ut ad lædam afferret, des-
 disse : Hæc aut; conditum i arca
 reposuisse, et suo demum tpe or-
 ta fuisse Helenam : eaq; pinde,
 ac de se fuisset nata, educasse,
 quæ cū formæ præstātia polle-
 ret, eā Theseus rapuit, et Asbe-

ἔλαµε . καὶ κλυταίµηνερα,
 ἣν ἔλαµεν ἀγαµέµνων , ἐπι-
 πεφιλόνον , ἣν αἰγυίης ἀ-
 δάνατον ἐποίησε . διὸς δὲ λυ-
 δα στωελθόντος ὁµοιωθεὶς 5
 τοῦ κύκω , καὶ κατὰ τὴν αὐ-
 τὴν ὑνυκτὰ τυνδαρέως ἐν
 διὸς µελὶ ἐλθόνθι πολυδού-
 κης , καὶ ἐλείν . τυνδαρέω δὲ
 κατὰ . λέγουσιν δὲ εἰς αἰῶνα
 νεµέσεως ἐλκεῖν εἶναι , καὶ
 διὸς . ταύτῃ γὰρ τὴν διὸς
 φθίγνυσαν σκουσίαι , εἰς
 χθὴνα τὴν μορφὴν µεταβά-
 λειν , ὁµοιωθεὶς τὰ δὲ καὶ δία
 τῷ κύκω , στωελθεῖν . τὴν
 δὲ ὦν ἐκ τῆς σκουσίαις ἀπο-
 πεκτεῖν . ὅθεν δὲ εἰς τοῖς ἀλ-
 σιν ὄρεσιν τὰ πικὰ ποιµνία ,
 λήδρα κοµίζοντα δοῦναι . 20
 τίνδε κατὰ θεµέλιον εἰς ἀέρ-
 τακα φυλάσσειν , καὶ χρόνον
 καὶ δίκον περὶ νηυσὶν εἰς
 λείν , ὡς ὅτι αὐτῆς θυγατὴρ
 εἶπε . γνησιότην δὲ αὐτῇ 5
 τὴν κάλλι διαπερὶ πῆλην
 σθεὺς ἀρεπάζει , εἰς ἀδύναστον

ἐκείμους . πολυδύκης δὲ,
 καὶ κᾶστωρ εἰς ἀθῆνας ἐπι-
 στρατεύσαντες, εἰς ἄδου θῆ-
 σείας ὄντος, αἰρούσι τὴν πό-
 5 λιν . καὶ τὴν ἑλένην λαμ-
 βάνουσι . καὶ τὴν θησείας μη-
 τέρα αἰθεράν ἄρουσιν αἰχμαί-
 λωτον . πηλείοι το δὲ εἰς
 ἀπείρτῳ ᾧδὲ τ' ἐλπίς γα-
 10 μοι οἱ βασιλεύοντες ἐλλά-
 δος . ὅταν δὲ οἱ μῆνσθόμε-
 ναι οἴδῃ, ὀδύνας δὲ λαβόντων .
 θιομήδης τυδείας, αἰτίλοχος
 νέστορος . ἀγαπήνωρ ἀγκαιῶν,
 15 ἀνίπλος καππαρίας . ἀμφί-
 λοχος κτιάτων . δαίλιος, ἀν-
 εῦβος . μέγας, φυλείας . ἀμφί-
 λοχος, ἀμφιαράων . μένε-
 σθ' οὐς πεπῶ . χείδης ἐπιστρώ-
 20 φον . παλῦφμος ἀγαθένοϊδ' .
 πινυέλειος λήϊτου . αἰας οἴ-
 λείας . ἀσκάλαφος, καὶ ἰάλ-
 μνος, ἄρεος . ἐλεφάνωρ χαλ-
 κόδοντος . ὀμῆλος ἀδμήτου .
 25 πολυπότης, περὶ δ' . λείον-
 τος κορώνου . ποδαιείος
 καὶ μαχάων ἀσκληπιοῦ . οἱ

nas abduxit. Deinde Pollux,
 et Castor comparato in Athe-
 nienses exercitu, cum ad Plu-
 tonis esset Theseus. Urbem
 capiunt: atq; Helenam recu-
 perant: necnon Aethram The-
 sei matrem captivā abducunt.
 Iam tum quoq; bi Græciæ rex
 ges Helenam uxorem pro se
 quisq; petitori Spartam adue-
 nerunt. Procantium uero no-
 mina hæc fuisse leguntur.
 Vlysses laertiæ, Diomedes Ty-
 dei, Antilochus Nestoris, Aga-
 penor Ancei, Sthenelus Cae-
 panei, Amphilochus Cteati,
 Thalpius Euryti: Meges Phy-
 lei: Amphilochus Amphiar-
 rai, Mnestheus Petei, Schez-
 dius Epistrophbi, Polyxenus
 Agasthenis, Peneleus Leiti,
 Ajax Oilei, Ascalaphus &
 Ialmenus Martus, Elephenor
 Chalcodontis, Eumelus Ad-
 meti, Polypoetes Piriboi, Le-
 ontens Coroni, Podalirius,
 & Machaon Aesculapij, Phi-
 loctetes Pocantis, Eurypylus

Euemonis, Proteſilaus Iphicli
Menelaus Atrei. Aiax, et Teu-
cer Telamonis, Patroclus Me-
netij Horę turbā conſpicatus
Tyndareus, ne, ſi ex tot cōpeti-
toribus, uni Helena i coniugiū
addiceretur, reliqui ſeditionē,
ac tumultum excitarent, perti-
meſcebat. Quo circa Vlyſſes,
quoties, inq̃t, illi ad penelopes
nuptias adipiſcēdas mihi adiu-
mento fore te pollicearis, talē
ego cū aīo meo rōnē inibo, ut
p̃ eā nulla oīno ſit iter procos
oritura diſcordia. Tum uerq̃
Tyndareus, ubi ipſi latuſq̃ ſe
op̃e p̃miſit, uniuerſos, iq̃t, vlyſ-
ſes p̃cos iuſiurādi religiōe ob-
ſtrigito, ut, cū filiae tuae Hele-
nae de noſtri cāem quēpiā ſpō-
ſum, delegeris, illi a nobis ad-
iumentū latū iri aduerſus eos
q̃ in ſponſū, maritū ue, ac ma-
trimoniū eiufmodi uim face-
re conētur. Quod ubi Tynda-
reus audiuit, p̃cos ad Vlyſſis
cōſiliū p̃ficiendū uniuerſos p̃
eā iuſiurādi religiōe cōpellit

λοκτίτης ποικίλος. διῦρύπυ-
λος, δυαίμωνος. πρωπεσί-
λαος ἰφίκλου. μενέλαος ἀ-
γέως. αἰῶς, καὶ πῦκρος τε
λαμῶνος. πάτροκλος μενοι-
τίου. τῶν ὀρέων τὸ πλῆ-
θος τινδάρεως, ἐδιδόκει,
μὴ κερῶντος εἰός, σασιάσω-
σιν οἱ λοιποί. ἔπειτα ἡμιλίου
δὲ ὀδυσσεως. εἰαὶ συλλάβει-
ται πρὸς τὸν πανελόπης καὶ
τῷ γάμον, ἔπειτα δὲ αὖτε ἐφύ-
ποι πινά, δι' οὗ μὴδὲ μία γέ-
νήσεται σάσις. ὡς ὑπάρχει
αὐτῷ συλλήψασθαι, ὅτι τιν-
δάρεως, πάντας εἰπὼν ἔξορ-
κίσαι τῶν μνηστῆρας. ἐοικὼς
σεῖν, εἰαὶ ὁ περικλυτὸς νυμ-
φῖος ἀπὸ ἄλλας πινὸς ἀδικῶ-
ναι πᾶσι τὸν γάμον. ἀκού-
σας δὲ ἔδωκε τινδάρεως, τῶν
μνηστῆρας ἔξορκίζει. καὶ με-
νέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖται
νυμφῖον. ὀδυσσεὺς δὲ πρῶτος
καίριον μνηστὴρ γίνεται πανελόπης
πιν. μενέλαος μὲν οὖν ἔξεί-
λενης ὀρμῶντιν ἐγλήισσε.

καὶ κατὰ πινυς νικόσσαν·
 ἐκ δούλης περιόδου γένος αἰ-
 τωλίδος, ἢ κατὰ πῶρ ἀκου-
 σίλαος, φησὶ, τηρεῖν, μετὰ
 5 πένθι· ἐκ κνωσίου δὲ νύμ-
 φης κατὰ δὲ μύλον, ξειόδα-
 μον· τῆς δὲ ἐκ λυδίας γλυ-
 ρύων παίδων, καὶ σὺρ μὲν ὅ-
 σπαι τὰ κατὰ πόλεμον· πο-
 10 λυδεύκης δὲ πυγμῆν· καὶ δὲ
 τὴν αἰδομένην ἐκ λυδίας αἰ-
 ἀμόφορτοι οἰοῦσιν οὐρα· εὐ-
 κέρωνοι δὲ γῆμαι τὰς λυ-
 κῆσιν· οὐ γὰρ τὸ ἄλ-
 15 σίης ἀρπάσαντες ἔγρηται·
 καὶ γίνεταί μιν πολυδύ-
 κος· καὶ φάβης, μυησίλειος,
 καὶ σπρος δὲ, καὶ ἰλαεΐας,
 αὐτῶων· ἀλάσαντες δὲ ἐκ
 20 τῆς ἀρκαδίας εὐλείης με-
 τὰ τῆς ἀφαιρέως παίδων
 ἴδω, καὶ λυκίως· ἐπερ-
 εῖον ἴδω διελθεῖν· ὁ δὲ,
 τῶν ἐστὶν εἰς μόρην πῶσαι
 25 βρα· τῆς πρώτου κατὰ φάγον
 τὸς εἰπε τῆς λείας τὸν ἄλ-
 σον ἔσθαι, καὶ τῆς δευτέρου

ac Menelaum qdē filiae suae
 sponsū declarat, atq; ēi ab Ica-
 rio Vlyssi Penelopem ī cōiugiū
 ἀποσцит. Menelaus itaq; ex He-
 lena Hermionē genuit, et, vi, q
 dā niunt Nicostrotū ex Dule
 Pieride ab Aetolia oriūda. Sin-
 ue, ut Acusilaus ait ē Teridaē
 Megarēthem: sed ex Nympha
 Gnosia, Eumelo autore Xenos-
 damū pcreaui. Ceterū ē Le-
 da natis Castor planē, rē mili-
 tarē exercuit. Pollux autē cœ-
 sticū pugnandi genus sectatus
 est. Atq; ambo ob fortitudinē
 Dioscūri quasi Iovis, plēs co-
 gnomēto dicti sūt. Qui cū Leu-
 cippi filias in matrimonium ha-
 bere cupent, ē Messēne raptas
 uxores abo sūt cōsecuti. Dein
 ex Polluce, ac Phoebe Mnesi-
 leus, at ē Castore, et Ilaira*
 Anogon nati sūt. qui cū, socijs
 Ida, Lynceōq; Apharei filijs
 ab Arcadia bouē praeda abegi-
 set. Ida arbitrio diuidēdā pe-
 misere. Tū ille bouē in partes
 quatuor partitius, qui prior, is

quit, deuoravit, huic praeda
dimidium cessura est: postea
riori, reliquum: quo dicto
Idas antevertens, priuatam
prius, et fratris deinceps par
tem absumpsit: atque cum eo
praedam omnem Messenem ac
uertit. Quare Dioscuri con
ductis militum copijs contra
Messenam, cum illam, tam
etiam multam aliam praedam
simul abducunt, sed quatenus
insidias Idam, Lynceumque in
tercipere conabantur. Verum
Lynceus uiso Castore Idem fra
tri significauit, atque cum ille
necauit, At Pollux ipsos inse
cutus Lynceum, telum iaculas
tus occidit. Inde Idam insas
quens lapide secundum caput
ab eo percussus oborta oculor
um caligine concidit. Tum
Iupiter Idam fulminat, Pol
lucemque in caelum agit. Pol
lux uero, immortalitatem res
nuit castore mortuo. At Ius
piter ambobus, alternis die
bus, inter Deos, ac mortuos

τὸ λοιπὸν. καὶ φθάσεις κα
τόν εἶλασε τὸ μέρος τὸ ἴδιον
πρὸς τοὺς ἴδους, καὶ τὸ τῷ Ἀ
δελφῷ. καὶ μετ' ἐκείνου πλὴν
λείπει εἰς μεσάντην ἦλασε. 3
στρατὶ δὲ σπέντες δὲ αὐτῷ μεσ
σάντην οἱ δῖοσκούροι, πλὴν πε
λείαν ἐκείνῃ, καὶ πολλὴν
ἄλλαν στυγερὰν τοιαύτην. καὶ τὸν
ἴδαν ὑπὸ σφύρῃ ἐλόχων, καὶ 10
τὸν Λυγκέα. Λυγκέως δὲ ἴ
δων καὶ στρατὸν ἐμάνυσεν ἴδαν.
καὶ καί τις αὐτὸν κτείνει. πρὸς
Λυδνίῳ δὲ ἰδὼς αὐ
τὸν. καὶ τὸν μετ' Ἀλκυονίδος
κτείνει τὸ σφύρῃ φροῖμβος. καὶ
δὲ ἴδαν διέκων, βαθεὺς ὑπὲρ
ἐκείνου πέφρα κατὰ τῆς κα
φελῆς, πίπτει σκοτωθεὶς.
καὶ ξένος ἴδαν κάρωνται. 20
Πυθιάδην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀν
εἰσφέρει. μετ' Ἀλκυονίδος δὲ πρὸς
Ἀνδρῶν πλὴν ἀδελφῶν αὐτοῦ,
οὗτος νεκρῷ καὶ στρατῷ, ξένος
ἀμφοτέρους πρὸς ἡμέρας, καὶ 25
καὶ διὰ τῶν ἡμερῶν, καὶ εἰς ἀν
θρώπων εἰσφέρει. μετ' ἐκείνου δὲ

sub per

εἰς θεοὺς τῆς διοσκούρας,
 τυνδάρεωσ μὲν πεμφάμε-
 νος μιν ἔλαον εἰς σπάρτην,
 5 τοῦτω τῷ βασιλείῳ πρὲ-
 σθωκεν. ἡλέκρας δὲ τ' ἄ-
 τλαιτος, καὶ διὸς ἰασιάων,
 καὶ δαρδάνος ἐχλόντο. ἰα-
 σίῳν μὲν οὖν ὄραδις δῆμο
 ρος, καὶ δῖλῳν κατὰ χυ-
 10 ναι τῷ θῆν, κεραινοῦται.
 δαρδάνος δὲ ἰδὼν τῷ δανδ-
 τῷ τῷ ἀδελφοῦ λυπούμε-
 νος, ὁμαθράκην ἀχλὺ πᾶν
 εἰς τῷ αἰτίπδρα ἡπειροῖ
 15 ἡλθε. ταύτης δὲ ἐβασί-
 λαντε πύκρος ποταμοῦ σκα-
 μαίσρον, καὶ νύμφης ἰδαίας.
 ἀφ' οὗ καὶ οἱ τῷ χώρῳ νε-
 μῶνται πύκροι προσήγο-
 20 ρεῖοντο. ἄποδεχθεὶς δὲ ἄπο
 τῷ βασιλείῳ, καὶ λαβὼν μέ-
 ρος τῆς γῆς. καὶ τῷ ἐκεί-
 νου θυγατρός βάρειο, δαρ-
 δάνον ἐκτίσεν πόλιν. τελευ-
 25 τήσαντος δὲ πύκρου τῷ χώ-
 ρῳ ἃ ποῖαν δαρδάνειαν ἐκα-
 λεσε. χερμελίων δὲ αὐτῆς

esse concessit. Relatis ad
 superos Dioscuris Tyndareus
 accersito Sparten Menelao re-
 gnum tradidit. Ex Electra
 autem Atlantidis filia, et Io-
 ne Iasion, Dardanusq; gi-
 gnuntur, e quibus Iasion Ce-
 reren deperiuit, Eiq; uim in-
 ferre uolens fulmine ictus oc-
 cubuit. At Dardanus fra-
 tris interitu mæstus Samothra-
 ce relicta in obiectam contin-
 gentem tranauit, ubi Teucer
 Scamandri fluminis, Idaeaeq;
 nymphæ filius regnabat: ab
 eo, etiam, qui regionem illam
 incolebant, Teucroi uo-
 cabantur. Hic itaq; ab rege
 acceptus hospitio, atq; in rex-
 gni partem admissus, Ba-
 team eius filiam sibi in con-
 iugium duxit, ac Darda-
 num urbem condidit. At
 postquam ex humanis Teu-
 cer excessit, uniuersam pro-
 uinciam Dardaniam appel-
 lauit: filios habuit duos illum,
 et Brichiboniam, e quibus,

Ilus nullis susceptis liberis
extinctus est. Hinc Erichio-
nus regni heres, ductaq; A-
styochē Simoentis filia Tro-
em creat. Hic deinde regnam
adeptus regionē a seipso Tro-
iam nūcupauit, et Callirrhoe
Scamandri filiam sibi collo-
cauit, ex qua Cleopatram fi-
liam sustulit. Mares autem
Ilum, & Assaracum, et Ga-
nymedem. Hunc autem ob cor-
poris formam raptum per Ae-
quilam Iupiter Deorum pin-
cernam in caelo constituit. As-
saracus uero ex* Hieromneme
Simoentis filia Capyn procre-
at. Huiusce, ac Themidis Ili-
filæ Anchises filius fuit. Cum
quo Venus ipsius amore fla-
grans congressa Aeneam ge-
nuit, ac* Lyrum, qui sine li-
beris decessit, Ilus cū in Phry-
giam peruenisset, atq; inibi ab
rege propositum certamen na-
ctus esset. Palæstra uicini, de-
ditq; illi rex præmij loco pue-
ros quinquaginta, & totidem

παίδων Ἴλου, καὶ εὐχρονίᾳ,
Ἴλος μὲν οὖν ἄπαις ἀπίδα-
νει. εὐχρόνιος δὲ διαδεξά-
μηνος τῷ βασιλείᾳ, γήμας
ἀνύχλω τῷ σιμόεντος, τε 5
κινόϊ ἑρῶα. οὗτος παραλα-
βὼν τῷ βασιλείᾳ, τῷ μὲν
χάραξ ἀφ' ἑαυτῆς ποίει ἐκεί-
λεσθαι. καὶ γήμας καλὴν ἑ-
ρόην τῷ σκαμαίστῳ, γλυ- 10
νῶ θυγατρός μὲν κλεοπά-
ρας. παῖδας δὲ, Ἴλον, καὶ
αἰσάρακον. καὶ γανυμήδην.
ᾧδον μὲν οὖν δὲ καὶ Ἴλος ἀ-
ναρπάξας ξύς δι' αἴθ'ρ', 15
θεῶν οἰνοχόων ἐν οὐρανῷ κα-
τέστησεν. αἰσάρακον δὲ, καὶ
ἰδρυμένης τῆς σιμόεντος,
καί πους. τῆς δὲ, καὶ θεμέδος
τῆς Ἴλου ἀγχίσης. ᾧ δὲ ὄρεα 20
πικρῶ ἐπιθυμίᾳ, ἀφροδίτῃ
στυγερῶς, αἰνεῖται ἐλθόν-
τι, καὶ ἄλυσον. ὃς ἄπαις ἀ-
πίδαει. Ἴλος ἡ εἰς φρυγίαν
ἀποκρίμηνος, καὶ κατὰ λα- 25
βὼν ὑπὸ τῷ βασιλείᾳ αἰ-
τῶσι τε θημάτων ἀπώνα, καὶ

πᾶλλω. καὶ λαβὼν ἄθλοισ
 πυνθίζοντα κούροισ', κὶ κέ-
 ρας τὰς ἱέας δόντος αὐτῷ
 τῷ βασιλείῳ κατὰ χρυσὸν
 5 καὶ βούῳ ποικίλλω. κὶ φρά-
 ζαντος εἰς πόλιν αὐτὴν κλι-
 θῆναι τὸ πῶ, πόλιν κτίζειν, εἰ-
 πετο τῇ βοί. ἡ δὲ ἀπακομέ-
 νη ἐδῆ τὸν λεγόμενον τ' φρυ-
 10 γιάσ' ἄτης Λέφον, κλίνει γ'.
 εἶδα πόλιν κτίσας Ἴλος,
 ταύτῃ μὲν Ἴλιον ἐκάλε-
 δε. τῷ δὲ δι' σημεῖον ὀξεί-
 μνης αὐτῷ τί φανῆναι μεθ'
 15 ἡμῶν τὸ δι' ἱετὸς παλλὰς
 διον περὶ τῆς σκηνῆς κείμε-
 νον ἐδεάσατο. ἦν δὲ τῷ με-
 γάλῃ τείπη. τοῖς δὲ πο-
 σὶ συμβεβηκός. κὶ τῇ μὲν δε-
 20 ξιά δδεν δὴ ῥητὴ μείον ἔχουσ'.
 τῇ δὲ ἐτάρῃ ἡλακείτην, κὶ ἄ-
 ρακτον. ἰσοεία δὲ ἡ πόλις τ'
 παλλασίου τοιούδε φέρε γ'.
 φασὶ γέννηθῆσαν τὴν ἀδμή-
 25 ναν, πρὸ τείτωνι φέφε-
 ρσαι, ὃ θυγάτηρ ἦν παλ-
 λᾶς. ἀμφοτέρω δὲ ἄσκον

puellas. Adhæc ex oraculi
 sententia discolorē bouē ad-
 iecit, monuitq; , ut ubi ea pro-
 cubuerit, urbem conderet.
 Hic bouē ipsam insequitur, Ea
 uero, simulatq; ad Atrēs, quæ-
 si dicas Noxæ Phrygiæ, tu-
 mulum peruenit: humi pro-
 cumbit: quo in loco Ilus ur-
 bem ab se conditam, Ilium no-
 minauit. Postea Iouem pre-
 catur, ut signum sibi aliquod
 ostenderet, postridie uero, ubi
 illuxit, ab Ioue demissum Pal-
 ladium ante tabernaculū con-
 spexit, id erat magnitudine
 trium cubitum: ac pedibus, ita
 compositis, ut ambulare ui-
 deretur, dextrāq; elatam bas-
 stam, at leuā colum, fusumq;
 gerebat. Huiusmodi de Pal-
 ladio narratur historia, aiunt
 natam Mineruam apud Tri-
 tonen, cui filia Pallas erat: e-
 ducari cepisse. Vtrasq; autē
 fuisse rei bellicæ studiosas: &
 in contentionem aliquando
 deuenisse: Palladi iam iam

vulnus illaturæ Minervæ Ios
uem paucifatum Ægidem op
posuisse, eam vero territam
respexisse: atq; ita à Miner=
ua vulneratam concidisse. At
Minervam eius de causa sum
mo dolore affectam, simu=
lacrum illi simile confecisse,
ac Thoraci, pectoriq; eius,
quam pertinuerat Ægidem,
accommodasse, & apud Ios
uem, honoris ergò constitu=
tuisse. Deinceps autem Ele=
ctram, per anni pestilentissimi
contagionem adhoc confugis=
se, ac secum id Palladium
in terra Iliaca exposuisse.
Illum postea in huiusce me=
moriæ templum ab se cons
ditum summopere coluisse.
Hæc hætenus de Palladio. Ce
terum Ilus Eurydicem Adra=
sti filiam uxorem cepit, ex
qua Laomedontem genuit, cui
Strymō Scamandri filia nus
pta fuit. Sed, & quorun=
dam testimonio, Placiam Az
tres ab illo ductam fuisse les
gitar.

ους τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς
Ὀλυνεϊκίαν ποτὲ περὶ λ=
θεῖν. μελλούσης δὲ παλῖ=
πρὶν τῆς παλλάδος, ἣ δὲ
φοβηθεῖται τὴν αἰγίδα 5
προσθῆναι. τὴν δὲ, δὴ λα=
βουθεῖσαν αἰαβλέψαι πρὸς
τὴν αἰγίδα, καὶ οὕτως ὥσθ
τῆς αἰθινᾶς λαθεῖσαν πι=
σεῖν. αἰθινᾶν δὲ πείλυντον 10
ἐπ' αὐτῇ γλυκομήν, ξόανον
ἐκείνης ὁμοίον κατὰ σκηνά=
σαν, καὶ περὶ θῆναι τοῖς σόρ
τοις, ὅν ἔδεισαν αἰγίδα. καὶ
πρὸς ἰδρυμένην πρὸς τῷ 15
δίῳ. ὅσσοι δὲ ἠλέκτρον κα
τὰ τὴν φθορὰν τούτῳ προσ
φυγούσης, διαβρίψαι μετ'
αὐτῆς, καὶ τὰ παλλάδιον
εἰς τὴν ἰλιάδα χύσαι. ἴλον 20
δὲ οὗτου ναὸν κατὰ σκηνά=
σαντα πρὸς. καὶ πρὸς μὲν
τῆς παλλάδος ταῦτα λέ=
γεται. ἴλος δὲ γῆμας δὲρυ
δῆκλῳ τὴν ἀσπράσου, λαομέ= 25
δοντα ἐγλίνυσεν. ὅς γε μεῖ
στρυμνὸς τὴν σκαμαίνον.
κατὰ

κατὰ δὲ πινασὶ πολυκίαισιν
 τῶν ἀφ' ἑσῶς. κατὰ δὲ οἰοῖσιν δὲ
 λυκίῳ πονοῦν. καὶ πεντοῖ καὶ
 δας μὲν πιδωνόν. λαμπωνά,
 5 κλύπιον, ἰκετάονα. ποδάρι-
 κίον. θυγατρίαν δὲ, ἡσιό-
 νην, καὶ κίλλαν. καὶ ἀνύ-
 χιον. ἐκ δὲ νύμφης καλύ-
 βης βουκολίονα. πιδωνόν
 10 μὲν οὖν ἡὼς ἀρπάξασα δι' ἑ-
 ρωτα, εἰς αἰθιοπίας κομίζε-
 καί καὶ στυγερὰ θύσασα γέννα
 καὶ δας ἡμιαδίονα, καὶ μέ-
 μνονα. μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆ-
 15 ναι Ἰλίου ὑπὸ Ἡρακλείου,
 ὡς μικρὸν πρότερον ἡμῖν λέ-
 λεκται, ἔβασίλευσε ποδάρι-
 κης ὁ κληθεὶς πρίαμος. καὶ
 γαμεί πρῶτην ἀείσβην τῶν
 20 μέροπος. ὅς τις αὐτῷ παῖς
 ἀέθικος γίνεταί. ὃς ἔγχε
 σφόδρην τῶν καβειρόνου θυ-
 γατρίαν, ἣν πεντοῦν ἀχρῶτα
 νοῦσαν ἀπώρνεώθη. πρία-
 25 μος δὲ ἀείσβην ἐκδοῦς ὕρτα
 κῶ, θυγατρίαν ἔγχε μὲν ἐκεί-
 νῃ τῶν δὲ υἱοῦ, ἣ ὡς π-

gitur. Nec defunt, qui Leu-
 cippi filiam habuisse in matris
 monio ferant. Hic mares qui-
 dem Tithonum, Lamponem,
 Clytum, Icetaonem, & Po-
 darcem, feminas autem He-
 sionem, Cillamq; Astyochem
 procreavit. At ē Calybe nym-
 pha Bucolionem suscepit.
 Porro Tithonum, quod eum
 ardens, aurora præceptum in
 Æthiopiam abducit: ibiq; cum
 eo congressa Hemathionem,
 ac Memnonem gignit. Post,
 ubi Troia ab Hercule, quo de
 pauloante diximus, capta fu-
 it: Podarces cognomento Pria-
 mus regnum tenuit, ac primā
 coniugē Meropis filiā nomine
 Arisbam sibi coniugavit, ex
 qua Asacū filiū creat: cui Ste-
 rope Cebrionæ filia nupsit,
 quā cū mortuam nimio luctu
 defleret, in mergum auē mus-
 tatus est. Mox Priamus Aris-
 ba collocata in matrimonium
 apud Hyrtacum, Hecubam se-
 cundā uxorem Dymantis, si-

ue, ut alijs placet, Ciffei, vel,
ut quidam aiunt, Sangarij flu-
minis, & Meropes, filiam du-
xit. Nascitur autem ex ea pri-
mus Hector: Deinde, cum se-
cundum propediem esset pari-
tura filium, facem reapse ar-
dentem Hecuba parere, eumq;
omnem urbem Ilium, depasce-
ret, atq; concremaret, in som-
nis sibi uidebatur. Id ubi Pria-
mus, uisum Hecuba recitauit.

Æsacum filium, hic statim ar-
cessi iubet ad se. Eum. n. Me-
rops auus maternus somnij cō-
iectandi rationem edocuerat,
re precepta. Æsacus puer exi-
itū illaturum esse fore respon-
dit. Proinde infantem expo-
ni iubet. Hinc priamus, simu-
lac puer in lucē p̄dit, familia-
ri exponendū tradit, aspartan-
dūq; i Idā montē, Huic seruo,
nomen Agelao, aut Archelao,
fuit, infans ut ab eo expositus
est, quinq; dies ab urfa nutri-
tus est. Hic puer natus inco-
lamē tollit, secum illū attulit

ὅθεν φασὶ κιστέως. ἢ ὡς ἔτε-
ροι λέγουσιν Ἀργαίου πα-
ταμοῦ, καὶ μετώπης. γιν-
νᾶται δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν
ἕκτωρ. δὲν τῆρου δὲ γιννᾶ-
σθαι μέλλοντος βρέφοιο, ἔ-
δοξε ἐκείβη καὶ θ' ὅππρ δα-
λὸν τεκλῖν διὰ πυρον. ᾧ τῶν
δὲ πᾶσιν ἐπινέμεσθαι τιμὴν
πόλιν, καὶ καίειν. μαδῶν
δὲ πρίαμος παρ' ἐκείβης ὅτι
ὄν κρον, ἄσκακον τὸν ὄν με-
τεπέμψατο. ἢ γὰρ ὄν κροκεί-
της πρὸ τῆ μικροπότητος
μόροπος διδοχρεῖς. οὗτος εἰ-
πὼν τῆς πατρίδος γινῶσθαι
τὸν παῖδα ἀπώλειαι, ἐκθεῖ-
ναι τὸ βρέφος ἐκέλευε. πρία-
μος δὲ ὡς ἐγιννύθην τὸ βρέ-
φος, διδῶσιν ἐκθεῖναι οἰκί-
την κομίσονται εἰς ἰδην. ὁ δὲ,
οἰκίτης, ἀγάλαος ὠνομάζε-
το, ἢ ἀρχέλαος, τὸ δὲ ἐκτε-
θεῖς ἅπαρ τούτου βρέφος,
πέμθ' ἡμάρσας ἅπαρ ἀρκτου
ἐκράθη. ὁ δὲ σαρξὸ μύλων ὠ-
ρεῖν, ἀγαιρεῖται. καὶ κομῖ-

σαις ἀδελφῶν, ὡς ἴδιον
 παῖδα ἔρεσκεν, ὀνομάσας
 πάντων. γινόμενος δὲ νεανί-
 σκος. καὶ πολλῶν διαφέ-
 ρων καὶ λελυγμένων, καὶ ῥώμῃ, αὐ-
 τῷ ἀλέξανδρος προσωνομά-
 σθη ληστὰς ἀμυνόμενος, καὶ
 τοῖς ποιμνίοις ἀλεξέμενος.
 ὁ πῶρ ὅστις βοηθάς. καὶ με-
 τ' οὐ πολὺ τὸν πονεῖον αὐτῷ
 ῥε. μετὰ δὲ τὸν ἐλάνησε ἐκεί-
 νη θυγατρὶ αὐτοῦ κρέου-
 σαν, λαοδίκην, πολυξάνην
 καὶ σπάρταν. ἡ σπάρταν δὲ
 βουλόμενος ἀφ' ἑλλαν, τῷ
 μακτικῷ ὑπέχθη διδόναι.
 ἡ δὲ, μακτικῶν οὐ σπάρταν
 ὅτι αὐτὴ ἀφ' ἑλλαν ἀφείλετο τὴν
 μακτικὴν αὐτῇ τὸ πείθειν.
 20 αὐτῷ δὲ παῖδας ἐλάνησε
 θεοφύγον, ἑλκτον, πάμμον-
 ῖνα. πολίτην, αὐτῶν ἰσχυρό-
 τον. πολύδωρον, ῥωϊλῶν.
 ὅσων ἐξ ἑλλανῶν λέγε-
 25 ται γινόμεναι ἐκ δὲ ἑλλαν-
 ῶν γυναικῶν περὶ αὐτῶν παῖ-
 δας γίνονται. μελέων, πω-

et quasi filium suum, inditum
 illi Paridi nomen, educavit.
 qui cum iam grandiusculus eum
 fisset, et plerisque, et corporis
 forma, et robore anteiret,
 et quod praedonum vim, incur-
 susque repelleret, et ouilibus
 custodiendis adiumento foret,
 Alexandri cognomen tum pro-
 meritus est. Neque multo post
 tempore inuentos parentis ag-
 novit. Post Paridem Hecuba
 filias peperit, Creusam, Lao-
 dichen. Polyxenā, et Cassan-
 dra, quā, cum Apollo in stuprum
 illiceret, uaticinandi facultate,
 eam se docturum pollicetur.
 Haec autē ubi sunt edueta, sui
 corporis copiam Apollini mi-
 nime fecit. Quae pro Apollo, ut
 illius uaticinia fide careret, ef-
 fecit. Post hosce filios adhuc
 Hecuba genuit, Deiphobum He-
 lenum, Gāmonem, Polichen. Anti-
 rchum, Hipponoum, Polydorum,
 Troilum, quae ex Apollinis concu-
 bita natum esse ferunt. Sed ex as-
 syrijs coniugibus Priamo filij nasci

cuntur, Melanippus, Gorgias-
 thon, Philaemon, Hippothous,
 Glaucus, Agathon, Chersif-
 damas, Euagoras, Hippoda-
 mas, Mestor, Atas, Doriclus,
 Lycas, Dryops, Bias, Chro-
 nius, Astygonus, Telestas,
 Euander, Cebriones, Meli-
 us, Archemachus, Laodocus,
 Echebbron, Idomeneus, Hype-
 rion, Ascanius, Democoon,
 Arrbeus, Deioptes, Clo-
 nius, Echemon, Hypirychus,
 Aegeoncus, Lysubous, ac Poly-
 medon. Filiae uero, Medusa,
 Medesicasta, Lyfimache, Ari-
 stodemus. Verum Hector An-
 dromachen Betionis, et Alexan-
 der Oenone Cebrenis amnis
 filiam ducit. Haec a Rhea uatis
 nati cognitione edocta Alexan-
 dro, ne ad Helenam nauigaret,
 praedixit. At ea minime persuades
 inquit, cum sibi uulnus illatum
 fuerit, ad eam uenturum, di-
 xit, quod eam ipsi mederi pos-
 set, intelligebat, praeterea ne-
 mine. Hic autem rapta post Hele-

νηριδιον, Φιλαίμων, Ἰππο-
 θους, γλαῦκος, ἀγάθων, χερ-
 σιδάμας, ἀνὰ γόρας, Ἰππο-
 δάμας. μέτωρ. ἄτκας. δρυ-
 κλος, λυκίων, θρύωψ, βί-
 ας. χρόμιος, ῥετιζονος τε-
 λέτας, δῖος αἰσρας, κεβριόνης,
 μέλιος, ἀρχέμαχος, λαοδό-
 κος. ἐχέφρων, ἰδομυίδης, ὑπε-
 ρίων, ἀσκάμιος, θυμοκόων. 10
 ἄρρητος. ἀσκάμιος, κλόνιος
 ἐχέμων, ὑπείρυχος. αἰγέω-
 νος, λυσιφύτος. πολυμέδων,
 θυγατὸρ δὲ μέδουσα, με-
 δεσικαστή, λυσίμαχος, αἰσρα. 15
 δῆμος. ἔκτωρ μὲν οὖν αἰσρα-
 μάχῃ τὴν ἡετίανος γαμέ-
 ῃ ἀλέξανδρος δὲ οἰνῶν τὴν
 κεβρήνους τῆς ποταμῶν θυ-
 γατὸρα. αὐτὴ παρὰ ῥέαν. 20
 τὴν μακτικὴν μεθυσσά-
 μεν ὑλῆς ἀλεξάνδρῳ μὴ
 πλεῖν ἰδὲ εἰσὶν. μὴ πεί-
 θουσα δὲ εἶπεν. εἰ δὲ ᾤσθῃ
 πᾶν ἄλλο εἶναι πρὸς αὐτὴν, 25
 μόνῃ γὰρ θάρσασθαι δύ-
 ναται. τὸν δὲ, εἰσὶν ἐκ

ὡπάρτης ἀρπάσαι. πολέ-
 μων μὲν δὲ φοίωσ'. τρεῖς
 θεία ἄπο φιλοκτῆτος τό-
 ξοις ἡρακλείοις, πρὸς οἰώ-
 5 ῃ ἔπαυε λαθεῖν εἰς Ἴδην. ἡ
 δὲ μνηστῆρα κοῦρε, θοράκι
 σου οὐκ ἔφη. ἀλέξασθαι
 μὲν οὖν εἰς φοίαν κομίζομε-
 νος ἐπιδύτα. οἰῶν δὲ με-
 10 τὰ τοῖα σκεῖται, τὰ πρὸς θύρα-
 πείαν φάρμακα ἔφορε; καὶ
 καταλαβούσα αὐτὸν νε-
 κρὸν ἐκώτῃ αἰὲρ τήσιν. ἡ
 γὰρ οἰῶν ἰατρικῶν, καὶ μου-
 15 σικῶν, ἔσκει. ὁ δὲ ἄσω πρὸς
 ποταμὸν ὠκεανοῦ, καὶ τη-
 θύος. ὡς δὲ ἀκουσίλαος λέ-
 γει, περὶ οὗ, καὶ ποσειδῶντος.
 ὡς δὲ πινὸς διός, καὶ οὐρανός
 20 μης, οὗτος μετὰ πῶλε γαμέ-
 ριος, λαδῶντος δὲ ἡδὲ ποτα-
 μος θύγατρες, αὐτῇ, δύο
 μὲν παῖδας ἐγέννησεν ἰσμε-
 νόν, καὶ πελαγονίαν, εἰκοσι-
 25 δὲ θυγατέρας, ὧν μὲν ῥίαν
 αἰγίαν, ἥ τις οἰῶν ἐκάλει-
 το, ἥ ἔπειτα ξόεις. ταύτην αἰ-

na esperte, Troiaq; bello im-
 petita: sagittis Herculeis à
 Philoctete sauciatus in I-
 dam ad Oenonem remeavit:
 Tum illa iniuriarum memor,
 Taridē curare nolle affirmat:
 Alexander igitur, cum in Tro-
 iam referretur occubuit. Mox
 Oenone, quam detrectuæ
 medelæ pœnituerat, ad uul-
 nus curandum pharmaca de-
 ferebat, siquidem Oenone me-
 dendi, canendiq; artem calle-
 bat. Quæ, ubi cum iam obij-
 se reperit. Sibi laqueo ui-
 tam finiuit* Asopus uero am-
 nis Oceani, & Teibysis filius.
 sed Acusilaus, Perius, &
 Neptuni esse filium scribit.
 sed, ut alij. Iouis, & Eus-
 rynomes aiunt. Hic ducta Me-
 tope, quam Ladonis fluvij
 filiam fuisse tradunt: duos fi-
 lios Ismenum, ac Pelagoniē,
 & uiginti feminas procrea-
 uit: Quarū unam Æginam, cui
 Oenone fuit nomen, ab Ioue
 rapta Asopus quærens Corin-

ibum abiit: ubi à Sisypho rapto-
rem fuisse Iovem cognoscit.
Iupiter autem post insequen-
tem Asopum fulminatum, rur-
sus ad sua fluenta remisit.

Quamobrem, & in hoc usq[ue]
tempus ex huiusce fluentis
carbones efferuntur, sed Æ-
ginam illatam, in insulam,
que tunc Oenone vocabatur
nunc ab ea dictam Æginam;
Iupiter comprimit, ac filium
ex ea Æacum gignit. In cu-
ius gratiam, quandoquidem
solus in insula agebat, defor-
micos homines facit. Adhuc
Æacus Enderidem Chironis fi-
liam coniugem capit, ex qua
sibi duo nati sunt filij: Pe-
leus, & Telamon. Phœre-
cydes uero Telamonem ami-
cum, non fratrem fuisse Pe-
lei narrat, cumq[ue] * Ἀἰαί
filium, & Glaucēs * Cre-
ibei, fuisse ait. Atqui &
Æacus cum Psamathe Ne-
rer filia, in fontem, quod in-
scendi nolle, commutata coa-

σῶ πὸς ζυτῆς, ὅ καὶ εἰς κόριν-
θον, καὶ μακράν τε παρὰ σιού-
φου τὸν ἡεπακότα εἶναι δία.
ξυῖς δὲ ἀσώπων μὲν καὶ εὐ-
νώους διώκοντα, πάλιν ἡ δὲ
τὰ οἰκεία ἀπέπεμψεν ῥεί-
δρα. δὲ δὲ μὲν καὶ καὶ νῦν,
ἐκ τῆς αὐτοῦ ῥείδραν αὐ-
δρακὲς φέρονται. ἀγνοῖαι
δὲ εἰς κορίνθους εἰς τὴν τότε το-
οινῶν λεγομένην νῆσον.
νῦν δὲ ἀγνοῖαι ἀπὸ ἐκείνης
κληθεῖσιν. μέγνυται, καὶ
γεννᾷ παῖδα ὅς αὐτῆς αἰα-
κόν. τούτῳ ξυῖς ἔπει μόνῳ
εἰ τῇ νῆσῳ ὅτι μύρμηκας αὐ-
δρώπων ἐπείκει. γαμεῖ δὲ
αἰακὸς εὐθιῖδα, τὴν χεῖρω-
νος, ὅς ὅς αὐτῷ παῖδες ἔχ-
νοντο, πηδύστε, καὶ τελα-
μών. φερεικὴς δὲ φησι τε-
λαμῶνα θίλον, οὐκ ἀδελ-
φὸν πηλέως εἶναι. ἀλλὰ * ἀ-
κταῖον παῖδα, καὶ γλαύ-
κης τῆς κρηδείας. μέγνυται
δὲ αὐτῆς αἰακὸς, φάμαθι
τῇ νηέως, εἰς * πηλὴν ἡλλά-

γμείνῃ δὲ τὸ μὴ εὐλόγεσθαι
 αἰελεῖν . καὶ τέκνοι παῖδ' αὖ
 φάσκον . ὅν δ' ὠσεβέστατος
 ἀπέντων αἰακός . διὸ καὶ τὴν
 5 ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορί-
 ας δὲ πύλοισι , ὅτι συμφά-
 λα πῶ βασιλεῖ τῆς αἰγυί-
 δων πολεμῶν , τὴν αἰγυί-
 δην εἰλὴν μὴ Δαναῶντος ,
 10 πορρωτοῖσι μένος Φιλίῳ ,
 ἔκτεινεν αὐτόν . καὶ διέ-
 σπειρε μελείας . χρηστοὶ δ'
 θεῶν ἔπειθ' ἀπαλλαγῆσε
 ὄντα τῆς ὀνείστων κακῶν
 15 τὴν ἑλλάδα , ἐὰν αἰακός ὑ-
 πὲρ αὐτῆς ὀχρὸς ποιήσῃ-
 ται . πονοβλήτων δ' ὀχρὸς
 αἰακόν , τῆς ἀναρπίας ἡ ἑλ-
 λὰς ἀπαλλάττεται . τιμᾶ-
 20 νται δὲ καὶ παρὰ πλάου τω-
 νι πλάττω αἰακός . καὶ
 τὰς κλεῖς τῷ ἄδου φυλάτ-
 τει . διαφρόντος δ' ἐπὶ τοῖς
 αἰῶσι φάσκω , τῶν ἀδελφόντων
 25 πηλέα , καὶ τελαμῶνα ἐπι-
 βουλεύουσι : καὶ λαχὼν κλέ-
 ρω , τελαμῶν συγγυμναζό-

iunt , et Phocum gignit . Sed
 et Aeacus omnium pietatis
 servantissimus fuit , quamob-
 rem , cum Graecia inopitata
 frugum caritate premeretur ,
 Pelopis causa , quod ipse Stym-
 phalum Arcadium regem bel-
 lo infestans , Arcadium sub-
 gere minime posset . persimu-
 latam amicitiam ipsum intera-
 fecit , ac eius viscera membra-
 tim confecta dispersit . Deo-
 rum interea responsis tum Græ-
 ciam imminentibus , malis crep-
 tam iri , si illius ergo preces
 effuderit Aeacus , renunciatum
 est . Quo per Aeacum fa-
 cto , Graecia annonae penuria
 liberatur . Quinetiam et as-
 pud inferos Aeacus in summo
 esse honore perhibetur : et is
 Plutonis claves servare pro-
 ditur . Quoniam vero Phocus
 in certaminibus praestare vis
 debatur , fratres Peleum , ac
 Telamonem insidias illi com-
 parasse , ferunt : atque ubi for-
 te obvenerit , ut cum eo Telamon

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

pari in ludo decertaret, dis-
co caput illi ferit, & occidit,
ac sublatum Peleo adiutore
quadam in sylua occultauit.
Demū uero cæde detecta am-
bo ex Ægina ab Æaco solum
uertere compelluntur. Te-
lamon Salaminem ad Cy-
chreū Neptuno, ac Salamine
Asopi filia natum peruenit.
Is necato serpente, qui insu-
lam, cuius ipse rex erat, de-
uastante: ac nullis post se re-
lictis filiis moriens, regnum
Telamoni concessit. Is, de-
inde Peribæam Alcahoi Pe-
lopi filiam sibi uxorem con-
iunxit. Et, Hercules, ut il-
li mascula proles enasceretur,
à Dys, precibus depoposcit:
& post preces repente aquila
apparuit, & enatum puer-
um Aiacem nominarunt: Qui
in bello contra Ilium Hercu-
lem secutus, Hesionem Laō-
medontis filiam muneri acce-
pit, ex qua sibi Teucrum
procreauit. Ceterum Pelens

μῆλον αὐτὸν βαλὼν δίσκῳ,
καὶ τὰ τῆς κεφαλῆς κτείνῃ.
καὶ κομίζας μὲν πηλέως,
κρύπτει καὶ τῆς πίνος ὕλησ.
φωραδίτης δὲ τῆς φόρου, 5
φυγάδες ἄφ' αἰγίνης ἔσθ'
αἰάκοι ἐλαύνονται. καὶ τε-
λαμὼν μὲν εἰς θαλαμῖνα πα-
ραγίνεται πρὸς κυχρεά τὸν
ποσειδῶνος, καὶ θαλαμῖνος 10
τῆς ἀσπασίας ὕδ' ἔσθ', κτείνων
δὲ ὅφιν οὗτος ἀδικοῦντα
τὴν νῆσον, ἥς αὐτὸς ἐβασί-
λευε, καὶ πελὸν τῇ ἁπλῇ
τὴν βασιλείαν παραδίδωσι 15
τελαμῶνι. ὁ δὲ χαρμὴν πρὸς
βοίαν τὴν ἀλκίαν τῆς πέ-
λοπος. καὶ ποινὴν μὲν αὐ-
τῷ ἡρακλῆος ἵνα αὐτῷ
παῖς ἄρρεν γένῃται, φαιδεί 20
τος δὲ μὲν τὰς δόχους ἀε-
τῆς, τὸν γενναίῃτα ἐκεί-
νον αἰάτα. καὶ στρατοῦσά
μῆλος ἢ τοῖσι συν' ἡρακλεῖ,
λαμβάνει γίγας ἡσιόνην 25
τὴν λαομέδοντος θυγατέ-
ρα. ὅς τ' αὐτῷ γίνεται περ

κρος· πολλὰς δὲ εἰς φθίαν
 φυτῶν πρὸς ὑπερτίαναν τὴν
 ἄκτρος, ὑπ' αὐτῇ καθαίρε-
 ται· καὶ λαμβάνει πρ' αὐ-
 5 τὴν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ
 τὴν, καὶ τῆς χώρας τὴν ἐρί-
 τὴν μοῖραν· καὶ γίνεταί θυ-
 γάτηρ αὐτῇ πολυδώρα, ἣν
 ἔφημε βώρος ὁ πενέριος·
 10 οὐκ ἐπὶ δὲ αὐτῇ τὴν θήραν
 καλυδωνίαν καὶ περὶ μετ' ὑ-
 περτίανος ἐλθὼν περὶ ἑλίου
 αὐτῇ τὸν σὺν ἀκόντιον, ὑπερ-
 τίανος τυγχάνει, καὶ κτε-
 15 ρει ὄφρον ἀκῶν· πάλιν οὖν
 ἐκ φθίας φυτῶν εἰς ἰωλκόν,
 πρὸς ἅκτρον ἀσπινθεῖται,
 καὶ ὑπ' αὐτῇ καθαίρεται·
 ἀσπινθεῖται δὲ, καὶ τὸν αὐτῇ
 20 πελὶς ἀπὸνα, πρὸς ἀταλαί-
 τῃ διαπαλαίους, καὶ ἄστυ
 δάμειαν ἀνέσθου γυνή, πη-
 λείως ἀραδείξαι, ὡς σιων
 σίας προσέπιμψεν αὐτῇ λό-
 25 γισ· μὴ δυνάμεν δὲ πῆ-
 σαι, πρὸς τὴν γυναικα αὐ-
 τῇ πύμψαντα ἔφη, μέλλει

Phthiam ad Eurytionem A-
ctoris filium exulatum abiit,
a quo postea expiatus Anti-
gonem illius filiam in matrimo-
nium capit: atq; in tertia
am regni partem adscitus est.
Mox Polydoram filiam genuit,
quam Boro Perieris fi-
lio nuptui dedit. Inde in ca-
lydonij Apri uenationem cum
Eurytione simul egressus, ac
misso in aprum telo Eurytione
nem ferit, eumq; fortuito ictu
ceci dit, rursus itaq; a Phthia
Iolcum ex fuga ad Acastum
fese recepit, ab eoq; lustratur.
Adhuc cum Atalanta ludis
in Peliae regis honorem insti-
tutis palestra pugna decer-
tauit: ubi Astydamea Acae-
sti coniux Pelei amore con-
repta, ad eum literas de con-
cubitu dedit: quae, quant-
um id illi persuadere non
potuit, ad eius etiam uxore
rem misit, qui a Peleo,
Steropem Acasti filiam pro-
pediem ductam in illi renun-

Euemonis, Proteſilaus Iphicli
Menelaus Atrei. Aiax, et Teu-
cer Telamonis, Patroclus Me-
nætiij Horę turbā conſpicatus
Tyndareus, ne, ſi ex tot cōpeti-
toribus, uni Helena i coniugiū
addiceretur, reliqui ſeditionē,
ac tumultum excitarent, perti-
meſcebat. Quo circa Vlyſſes,
quoties, inq̃, illi ad penelopes
nuptias adipiſcēdas mihi adiu-
mento fore te pollicearis, talē
ego cū aīo meo rōnē inibo, ut
p̃ eā nulla oīno ſit iter procos
oritura diſcordia. Tum uerq̃
Tyndareus, ubi ipſi latuſe ſe
opē p̃miſit, uniuerſos, iq̃, vlyſ-
ſes p̃cos iuſiurādi religiōe ob-
ſtrigito, ut, cū filiae tuæ Hele-
næ de noſtri cæt̃ quēpiā ſpō-
ſum, delegeris, illi a nobis ad-
iumentū latū iri aduerſus eos
q̃ in ſponſū, maritū ue, ac ma-
trimoniū eiufmodi uim face-
re conētur. Quod ubi Tynda-
reus audiuit, p̃cos ad Vlyſſis
cōſiliū p̃ficiendū uniuerſos p̃
eā iuſiurādi religiōē cōpellit

λοκτίτης ποίαιτος. διγρύπυ-
λος, διδάμωνος. πρωτεσί-
λαος ιφίκλου. μενέλαος α-
τρείως. αἴας, καὶ τεῦκρος τε-
λαμώνος. πάτροκλος μενισ-
τίου. τῶν τῶν ὀρέων τὸ πλῆ-
θος τυνδάρως, ἐδιδόκει,
μὴ κερδαίνουσιν οἱ λοιποὶ. ὑπερχυλίου
δὲ ὀδυσσεως. εἰς συλλάβην
ταὶ πρὸς τὸν πηνελόπης καὶ
τῶ γάμον, ὑπερδίδου φό-
πον πινά, δι' οὗ μηδὲ μία γέ-
νῃσθαι σάσις. ὡς ὑπῆρχε το-
αὐτῶ συλλήψεσθαι, ὅτι τυν-
δάρως, πάντας εἰπὼν ὅτι οὐ
κίσει τῶ μνηστῆρας. ἐοικη-
σιν, εἰς ὃ περικυλίσσιν, ὡς
ἑλίου ἀπὸ ἄλλων τινος ἀδικῶ-
ται πᾶσι τὸν γάμον. ἀκού-
σας δὲ τῶ τυνδάρως, τῶ
μνηστῆρας ὁδοκίσει. καὶ με-
νέλαος μὲν αὐτὸς αἰρεῖται
νυμφίον. ὀδυσσεὺς δὲ πρῶτος
καίου μνηστῆρας πηνελόπης
πιν. μενέλαος μὲν οὖν ὁδο-
κίσει, ὁδοκίσει ἐλπίσει.

καὶ κατὰ πινὰς νικώσραπν.
 ἐκ δούλης περείδης γλίσσας
 τωλίδος, ἢ καὶ δῶ πῶρ ἀκου
 σίλαος, φησὶ, τηρυδῆς, μετὰ
 5 πένθην ἐκκνωσάσας δὲ νύμ-
 φης κατὰ δ' ὄμιλον, ξυλόδα-
 μον. τῆς δὲ ἐκλύδας γλυ-
 μῶων παίδων, καὶ σὺρ μὲν ἦ
 σσει τὰ κατὰ πόλεμον. πο
 10 λυδύκης δὲ πυγμῶν. καὶ δὲ
 τῶ. αἰδορέων ἐκλήθησαν
 ἀμφότροι οἰσκούροι. Εὐσε-
 πέωνος δὲ γῆμαι τὰς λου-
 κῶωνος θυγατέρας, ἐκ μὲν
 15 σῆης ἀρπάζαντες ἐγῆμαι.
 καὶ γίνεταί μὲν πολυδύ-
 κως, καὶ φείβης, μνησίλεως,
 καὶ σῆρος δὲ, καὶ Ἰλαείας,
 αἰνῶπων. ἐλάσαντες δὲ ἐκ
 20 τῆς ἀρκαδίας βουλείδης με-
 τὰ τῆς ἀφαιρέως παίδων
 ἴδα, καὶ λυγκίως. ἐπὶ πρὲ-
 πτοῖν ἴδα διελθεῖν. ὁ δὲ,
 πρῶτον εἰς μόρην τέσσα-
 25 ρα, τὸ πρῶτον κατὰ φαγόν
 τος εἰς πρῶτης λείας τὸν μὲν
 οὐ ἐσθῆσαι, καὶ τὸ δεύτερον

ac Menelaum qdē filiae suae
 sponsū declarat, atq; ēi ab Ica-
 rio Vlyssi Penelopēn ī cōiugiū
 ἀποσεί. Menelaus itaq; ex He-
 lena Hermionē genuit, ei, vi, q
 dā aiunt Nicostrotū ex Dule
 Pieride ab Aetolia oriūda. Sin-
 ue, ut Acusilaus ait ē Teridāē
 Megapēthem: sed ex Nympha
 Gnosia, Eumelo autore Xenos-
 damū pcreavit. Ceterū ē Λα-
 da natis Castor planē, τὴν mili-
 tarē exercuit. Pollux autē cae-
 sticū pugnandi genus sectatus
 est. Atq; ambo ob fortitudinē
 Dioscūri quasi Iovis ples co-
 gnomēto dicti sūt. Qui cū Leu-
 cippi filias in matrimoniū ha-
 bere cupenti, ē Messene raptas
 uxores abo sūt cōsecuti. Dein
 ex Polluce, ac Phoebe Mnesi-
 leus, at ē Castore, ἐξ Ἰλαίρας
 Anogon nati sūt. Qui cū, socijs
 Ida, Lynceōq; Apharei filijs
 ab Arcadia bovū πρῶτῃ abegi-
 σēt. Ida arbitrio diuidēdā πρ-
 misere. Tū ille bouē in partes
 quatuor partitus, qm prior, is

quit, deuorarit, huic praeda
dimidium cessura est: poste-
riori, reliquum: quo dicto
Idas anteuertens, priuatam
prius, & fratris deinceps par-
tem absumpsit: atq; cum eo
praedam omnem Messenem ac-
uerit. Quare Dioscuri con-
ductis militum copijs contra
Messenam, cum illam, tum
etiam multam aliam praedam
simul abducunt, sed quercu la-
infidas Idam, Lynceumq; in-
tercipere conabantur: Verum
Lynceus uiso Castore Idæ fra-
tri significauit, atq; cum ille
necauit, At Pollux ipsos inse-
cutus Lynceum, telum iacula-
tus occidit. Inde Idam inse-
quens lapide secundum caput
ab eo percussus oborta ocula-
rum caligine concidit. Tum
Iupiter Idam fulminat, Pol-
lucemq; in coelum agit. Pol-
lux uero, immortalitatem res-
nuit castore mortuo. At Ius-
piter ambobus, alternis die-
bus, inter Deos, ac mortuos

τὸ λοιπὸν. καὶ φθάσας κα-
τὸν ἄλσος τὸ μέρος τὸ ἴδιον
προσὸν ἴδαις, καὶ τὸ τῷ ἁ-
δελφῷ. καὶ μετ' ἐκείνου τὴν
λείαν εἰς μεσάντην ἤλασε. 3
στρατὶ δὲ σὺντες δὲ αὐτῷ μεσ-
σάντην οἱ δύο σκῆπτροι, τὴν πε-
λείαν ἐκείνην, καὶ πολλὴν
ἄλλαν σκυλαῖν τοῖσι. καὶ τὸν
ἴδαν ὑπὸ σφυὶ ἐλόχων, καὶ 10
τὸν λυγκέα. λυγκέης δὲ ἰ-
δῶν καὶ στρατὸν, ἐμάνυσεν ἴδαν.
καὶ κείνος αὐτὸν κτείνει. πα-
λιν δὲ λυγκέης δὲ ἐδίωξεν αὐ-
τὸν. καὶ τὸν μετ' ἄλγος 15
κτείνει τὸ σφῦν προέμβας ὃ
δὲ ἴδαν διέκων, βαθεὶς ὑπὲρ
ἐκείνου πέσας κατὰ τῆς κα-
φελῆς, πίπτει σκατωθεὶς
καὶ ξαῖς ἴδαν κάραντι. 20
λυγκέην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀ-
νάγει. μετ' ἄλγος δὲ παρ-
αδιδόμενος τὴν αἰδομένην,
ὄντος νεκροῦ καὶ στρατοῦ, ξαῖς
αἰμοπόδεσσι περ' ἡμέρας, καὶ 25
εὐδαίμων ἔσται, καὶ εὐδαι-
μονίᾳ ὁδῶκα. μετὰ σκῆπτρῳ δὲ

sub per

εἰς θεοὺς τῆς διοσκουρίας,
 τυνδάρεωσ μελεπμήμε-
 νος μελέλαον εἰς σπάρτῳ,
 τούτῳ τῷ βασιλείῳ πρέ-
 5 στωκεν. ἡλέκρας δὲ τ' ἄ-
 τλαιτος, καὶ διόστιασίωσ,
 καὶ δαρδάνος ἐχέοντο. ἰα-
 σίων μὲν οὖν ἀπαδείξ δῆμο-
 ρος, καὶ δῖλῳν καὶ ταχὺς
 10 οἶμαι τῷ θεῷ, καραυνοῦται.
 δαρδάνος δὲ ἰδὼν τῷ δαρδ-
 τῳ τῷ ἀδελφοῦ λυγρὸν με-
 νος, σκαμβράκην ἀχλὺ πῶν
 εἰς τῷ αἰτίπῳρα ἡπειροῖ
 15 ἦλθε. ταύτης δὲ ἐβασί-
 λοντε πύκρος ποταμοῦ σκα-
 μαίσρον, καὶ νύμφης ἰδαίας.
 ἀφ' οὗ καὶ οἱ τῷ χώρῳ νε-
 μῶνιοι πύκροι προσήγο-
 20 ροῦντο. ἡπειροὶ δὲ ἡπεί-
 τῷ βασιλείῳ, καὶ λαβὼν μέ-
 ρος τῆς γῆς. καὶ τῷ ἐκεί-
 νου θυγατὶρα βάρειω, δαρ-
 δάνοι ἐκτίσθαι πόλιν. τελευ-
 25 τήσαντος δὲ πύκρου τῷ χώ-
 ρῳ ἀπὸ τῶν δαρδάνειων ἐκα-
 λεσθαι. χρομῶν δὲ, αὐτῆς

esse concessit. Relatis ad
 superos Dioscuris Tyndareus
 accersito Sparten Menelao re-
 gnum tradidit. Ex Electra
 autem Atlantis filia, et I-
 ne Iasion, Dardanusq; ge-
 gnuntur, e quibus Iasion Ce-
 rerem depetivit, Eiq; uim in-
 ferre uolens fulmine ictus oc-
 cubuit. At Dardanus fra-
 tris interitu mæstus Samothra-
 ce relicta in obiectam contiz-
 nentem tranauit, ubi Teucer
 Scamandri fluminis, Idææq;
 nymphæ filius regnabat: ab
 eo, etiam, qui regionem illa-
 lam incolebant, Teucroi uo-
 cabantur. Hic itaq; ab rege
 acceptus hospitio, atq; in rex-
 gni partem admissus, Ba-
 team eius filiam sibi in con-
 iugium duxit, ac Darda-
 num urbem condidit. At
 postquam ex humanis Teu-
 cer excessit, uniuersam proz-
 uinciam Dardaniam appel-
 lauit. filios habuit duos Ilum,
 et Bricibonium, e quibus,

Ilus nullis susceptis liberis
extinctus est. Hinc Erichon-
nus regni heres, ductaq; As-
tyochē Simoentis filia Tro-
em creat. Hic deinde regnū
adeptus regionē a seipso Tro-
iam nūcupauit, et Callirrhōē
Scamandri filiam sibi collo-
cauit, ex qua Cleopatram fi-
liam sustulit. Mares autem
Ilum, & Assaracum, et Ga-
nymedem. Hunc autem ob cor-
poris formam raptum per As-
quilam Iupiter Deorum pin-
cernam in cælo constituit. As-
saracus uero ex* Hieromneme
Simoentis filia Capyn procre-
at. Huiusce, ac Themidis Ili-
filæ Anchises filius fuit. Cum
quo Venus ipsius amore fla-
grans congressa Æneam ge-
nuit, ac* Lyrum, qui sine li-
beris decessit, Ilus cū in Phry-
giam peruenisset, atq; inibi ab
rege propositam certamen na-
ctus esset. Palæstra uicit, de-
ditq; illi rex præmij loco pue-
ros quinquaginta, & totidem

παίδων ἴλου, καὶ εὐχρονίῃς,
ἴλος μὲν οὗτω ἀπαιεῖ ἀπείδα-
νεν. εὐχρόνιος δὲ διαδεξά-
μηνος τῷ βασιλείῳ, γήμας
ἀνύχλω τῷ σιμόεντος, τε
κνοῖ ὥσδε. οὗτος παραλα-
βὼν τῷ βασιλείῳ, τῷ μὲν
χώρῳ ἀφ' ἑαυτῆς τοῖαι ἐνέ-
λεσε. καὶ γήμασ' ἡελιγ-
ρόν τῷ σκαμαῖδρου, γεν-
τὰ θυγατῶρα μὲν κλεοπά-
ραν. παῖδας δὲ, ἴλον, καὶ
ἀσάρακον. καὶ γανυμήδην.
δοῖον μὲν οὗτω δὲ καὶ ἄλλος ἀ-
ναρπάξας ξυῖς δι' ἄβυσ-
θεῶν οἰνοχῶν εἰ οὐρανῷ κα-
τέστησεν. ἀσάρακον δὲ, καὶ
ἰδρομνήμης τῆς σιμόεντος,
ἡέπης. τῆ δὲ, καὶ θέμιδος
τῆ ἴλου ἀγχίσης. ᾧ δὲ ὥσδε
πικρὸν ἐπιθυμίας, ἀφροδίτη
στωελδοῦ (α, αἰνείας ἐχλόν-
σε, καὶ* λύρον. ὃς ἀπαιεῖ ἀ-
πείδαρε. ἴλος ἢ εἰς φρυγίαν
ἀφικόμηνος, καὶ κατὰ λα-
βὼν ὑπὸ τῷ βασιλείῳ αἰ-
τῶσι τε δῆμιον ἀπώνα, νικῶν

πάλιν· καὶ λαβὼν ἄθλος
 πυντήκοντα κούροισ', κὶ κέ-
 ρας τὰς ἱέας δόντος αὐτῷ
 τῷ βασιλείῳ κατὰ χρυσμόν
 5 καὶ βούῳ ποικίλιν· κὶ φρά-
 ζαντος εἰς πόλιν αὐτὴν κλι-
 θῆναι τὸ πῶς, πόλιν κτίσειν, εἴ-
 πετο τῇ βοί· ἡ δὲ ἀπακομέ-
 νο αὐτὴ τὸν λεγόμενον τ' φρυ-
 10 γιάσ' ἄτης λόφον, κλίνει γ'.
 εἶδα πόλιν κτίσας Ἴλος,
 ταύτῃ μὲν Ἴλιον ἐκάλε-
 δε· τῷ δὲ δι' σημεῖον ὀξεί-
 μως αὐτῷ τί φανῆναι μεθ'
 15 ἡμῶν τὸ δι' ἱππεὺς παλλὰς
 διον περὶ τῆς σκηνῆς κείμε-
 νον εἰδεάσαστο· ἦν δὲ τῷ με-
 γέθει τείπηχυ· τοῖς δὲ πο-
 σὶ συμβεβηκός· κὶ τῇ μὲν δε-
 20 ξία δδρυ δὴ ῥητιμλίον ἔχον·
 τῇ δὲ ἐτόρ' ἡλακείτην, κὶ ἄ-
 ρακτον· ἰσοεία δὲ ἡ πόδι τ'
 παλλασδίου τοιούδε φέρε γ'.
 φασὶ γλυνθδεῖσαν πλὴν αἰθῆ-
 25 ραῖ, πῶς τείπωνι φέφε-
 ρσαι, ὅς θυγάτηρ ἦν παλ-
 λας· ἀμφοτέρω δὲ αἰσκού

puellas. Adhæc ex oraculi
 sententia discolorē bouē ad-
 iecit, monuitq; , ut ubi ea pro-
 cubuerit, urbem conderet.
 Hic bouē ipsam insequitur, Ea
 uero, simulatq; ad Atrēs, quæ-
 si dicas Noxæ Phrygiæ, tu-
 mulum peruenit: humi pro-
 cumbit: quo in loco Ilus ur-
 bem ab se conditam, Ilium no-
 minauit. Postea Iouem pre-
 catur, ut signum sibi aliquod
 ostenderet, postridie uero, ubi
 illuxit, ab Ioue demissum Pal-
 ladium ante tabernaculū con-
 spexit, id erat magnitudine
 trium cubitum: ac pedibus, ita
 compositis, ut ambulare ui-
 deretur, dextrāq; elatam ba-
 stam, at leuā colum, fusumq;
 gerebat. Huiusmodi de Pal-
 ladio narratur historia, aiunt
 natam Mineruam apud Tri-
 tonem, cui filia Pallas erat: e-
 ducari cepisse. Vtrasq; autē
 fuisse rei bellicæ studiosas: et
 in contentionem aliquando
 deuenisse: Palladi iam iam

vulnus illaturæ Minervæ Ios-
uem pauefactum Ægidem op-
posuisse, eam uero territam
respexisse: atq; ita à Miner-
ua vulneratam concidisse. At
Minervam eius de causa sum-
mo dolore affectam, sumu-
lacrum illi simile confecisse,
ac Thoraci, pectoriq; eius,
quam pertimuerat Ægidem,
accommodasse, & apud Io-
uem, bonoris ergò constitu-
tuisse. Deinceps autem Ele-
ctram, per anni pestilentissimi
contagionem adhoc confugis-
se, ac secum id Palladium
in terra Iliaca exposuisse.
Illum postea in huiusce me-
moriæ templum ab se cons-
titutum summopere coluisse.
Hæc hætenus de Palladio. Ce-
terum Ilus Eurydicem Adra-
sti filiam uxorem cepit, ex
qua Laomedontem genuit, cui
Strymō Scamandri filia nus-
pta fuit. Sed, & quorun-
dam testimonio, Placiam Aes-
trei ab illo ductam fuisse les-
gitur.

σας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς
Ὀλυνεϊκίαν ποτὶ Περσε-
δῆιν. μελλούσης δὲ πάλιν
ἦεν τῆς Παλλάδος, ἣ δὲ
φοβηθεὶς τὴν αἰγίδα
περοσθῆναι. τὴν δὲ, οὐλα-
σθεῖσαν αἰσθλέσαι πρὸς
τὴν αἰγίδα, καὶ οὕτως ὑπὸ
τῆς Ἀθηνᾶς ἰαθεῖσαν πι-
σεῖν. Ἀθηναῖ δὲ Πείλιντον
ἐπ' αὐτῇ γλυκομένην, ξόανον
ἐκείνης ὁμοίον κατασκευά-
σαν, καὶ περοσθῆναι τοῖς σό-
φοις, ὅν ἔδιδον αἰγίδα. καὶ
πρὸς ἰδρυμένην πρὸς τῷ
δίῳ. ὅσορον δὲ ἠλέκτρον κα-
τὰ τὴν φθορὰν τούτῳ προσ-
φυγούσης, διαρρίψαι μετ'
αὐτῆς, καὶ τὰ Παλλάδιον
εἰς τὴν Ἰλιάδα χεῖραι. Ἴλιν
δὲ οὗτου ναὸν κατασκευά-
σαντα πρὸς. καὶ πρὸς μὲν
τῷ Παλλάδιον ταῦτα λέ-
γεται. Ἴλος δὲ γάμος οὖρον
δίκην τὴν ἀδράσου, λαομέ-
δοντα ἐγέννησεν. ὃς γαμῆ
Στυμνὸς τὴν σκαμαίσρον.

κατὰ

κατὰ δ' ἴππων πλοκίαν
 τὴν ἀφ' ἑσέως. κατ' αἰοῖο δὲ
 λαοκίππου. καὶ πεντοῖ καὶ
 δας μὲν πιδωνόν. λαμπωνα,
 5 κλύπιοι, ἰκετάονα. ποδάρ-
 κην. θυγατράσ' δὲ, ἡσιό-
 νην, καὶ κίλλαν. καὶ ἀνό-
 χην. ἐκ δὲ νύμφης καλύ-
 βης βουκολίονα. πιδωνόν
 10 μὲν οὖν ἡὼς ἀρπάξασα διέ-
 βρωτα, εἰς αἰθιοπίαν κομίσθη.
 καὶ καὶ σσελθούσα γενναῖ
 καὶ δας ἡμαθίονα, καὶ μέ-
 μνονα. μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆ-
 15 ναι Ἰλίου ὑπὸ ἡρακλείου,
 ὥς μικρὸν πρότερόν μιν λέ-
 λεκται, ἔβασίλευσε ποδάρ-
 κης ὁ κληθεὶς πρίαμος. καὶ
 γαμεί πρῶτην αἰεσίβην τὴν
 20 μέροπος. ὃς ἦς αὐτῷ παῖς
 ἀέθικος γίνετο. ὃς ἔγχε
 σφόδρην τὴν κερειόου θυ-
 γατρά, ἣν πεντῶν ἀρχα-
 νοῦσαν ἀπαρνεώθη. πρία-
 25 μος δὲ αἰεσίβην ἐκδοῦς ὕρτα
 κῶ, δευτέραν ἔγχετο ἐκεί-
 νῃ τὴν δύμαντος, ἣ ὥς π-

gitur. Nec desunt, qui Leu-
 cippi filiam habuisse in matris
 monio ferant. Hic mares qui-
 dem Tithonum, Lamponem,
 Clytum, Icteaonem, & Po-
 darcem, feminas autem He-
 sionem, Cillamq; Astyochem
 procreavit. At ē Calybe nym-
 pha Bucolionem suscepit.
 Porro Tithonum, quod eum
 ardens, aurora præreptum in
 Æthiopiam abducit: Ib'q; cum
 eo congressa Hemathionem,
 ac Memnonem gignit. Post,
 ubi Troia ab Hercule, quo de
 pauloante diximus, capta fu-
 it: Podarces cognomento Pria-
 mus regnum tenuit, ac primā
 coniugē Meropis filiā nomine
 Arisbam sibi coniugavit, ex
 qua Asacū filiū creat: cui Ste-
 rope Cebrionæ filia nupsit,
 quā cū mortuam nimio luctu
 defleret, in mergum aue mus-
 tatus est. Mox Priamus Aris-
 ba collocata in matrimonium
 apud Hyrtacum, Hecubam se-
 cundā uxorem Dymantis, si-

ut, ut alijs placet, Cissei, vel,
ut quidam aiunt, Sangarij flu-
minis, & Meropes, filiam du-
xit. Nascitur autem ex ea pri-
mus Hector: Deinde, cum se-
cundum propediem esset pari-
tura filium, facem reapse ar-
dentem Hecuba parere, cumq;
omnem urbem Ilium depasce-
ret, atq; concremaret, in sam-
nis sibi uidebatur. Id ubi Pria-
mus uisum Hecuba recitauit.
Asiacum filium, hic statim ar-
cessi iubet ad se. Eum. n. Me-
rops auus maternus somnij cō-
iectandi rationem edocuerat,
re pcepta, Asiacus puer exi-
itū illaturum esse fore respon-
dit. Proinde infantem expo-
ni iubet. Hinc priamus, simu-
lac puer in lucē p̄dit, familia-
ri exponendū tradit, aspartan-
dūq; i Idā montē, Huic seruo,
nomen Agelao, aut Archelao,
fuit, infans ut ab eo expositus
est, quinq; dies ab urfa nutri-
tus est. Hic puer natus inco-
lumē tollit, secum illū attulit

οὗτοι φασὶ κισσέως. ἢ ὡς ἔτε-
ροι λέγουσιν ἀργαρίου πα-
ταμόν, καὶ μετώπης. γέν-
εσθαι δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν
ἔκτωρ. δευτέρου δὲ γένεσθαι
μέλλοντος βρέφοιο, ἔ-
σθαι ἐκείνου καὶ ὁ πρῶτος
λὼν τεκῆιν διὰ πυρον. ὅτερον
δὲ πᾶσιν ἐπινέμεσθαι πύ-
λιν, καὶ καίειν. μακρῶς
δὲ πρίαμος παρ' ἐκείνης ἔ-
σθαι ὄνκρον, αἷσσαν τὸν υἱὸν με-
τεπέμψατο. ἢ γὰρ ὄνκρον
τῆς πρῆς τῆ μικροπάρτου
μόροπος διδασχέως. οὗτος εἰ-
πὼν τῆς πατρίδος γένεσθαι
τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκθεῖ-
ναι τὸ βρέφος ἐκέλευε. πρία-
μος δὲ ὡς ἐλνύνθη τὸ βρέ-
φος, δίδωσιν ἐκθεῖναι οἰκί-
αυ κομίσονται εἰς ἴδην. ὁ δὲ,
οἰκίης ἀχίλαος ὠνομάζε-
το, ἢ ἀρχίλαος, τὸ δὲ ἐκτε-
σθαι ὑπὸ τούτου βρέφος,
πένθ' ἡμόρως. ὑπὸ ἄρκτου
ἐκράφη. ὁ δὲ σωζόμενον ὄ-
νκρον, αἰαρεῖται. καὶ κομί-

σαις ἀδελφῶν, ὡς ἴδιον
 παῖδα ἔτρεφε, ὀνομάσας
 Πάριον. γινόμενος δὲ νεανί-
 σκος. καὶ πολλὰν διαφέ-
 ρων καὶ ἄλλῃ τι, καὶ ῥώμῃ, αὖ
 5 δις ἀλέξανδρος προσωνομά-
 σθη ληστὰς ἀμυνόμενος, καὶ
 τοῖς ποιμνίοις ἀλεξέμενος.
 ὃ πρὶν ἔτι βοηθῆσαι. καὶ με-
 10 τ' οὐ πολὺ τὸν πατέρα αἰδύ-
 ρε. μετὰ δ' αὖτε ἐγλήνησε ἐκεί-
 νη θυγατρὶ αὐτοῦ μετὰ κρη-
 σάν, λαοδίκῳ, πολυξάνῃς
 καὶ σσάνδρῳ. ἢ στωελαθεῖν
 15 βουλόμενος ἀχράων, τῷ
 μαυτικῷ ὑπέχθη διδόνειν.
 ἢ δὲ, μαυδοῦσα οὐ στωήθη.
 ὃ δὲ αὖ ἀχράων ἀφείλετο τὸ
 μαυτικὸν αὐτῇ τὸ πείθειν.
 20 αὖ δις δὲ παῖδας ἐγλήνησε
 θεοφύγον, ἑλκον, πάμμω-
 νον. πολίτην, αἰπφον, ἰππο-
 νοον. πολύδωρον, φώιδον.
 25 αὖτε ἐξ ἀχράωνος λέγε-
 ται γεγεννηκέναι ἐκ δὲ ἀλ-
 λων γυναικῶν πρῶτον παῖ-
 δας γίνονται. μελάντιον.

& quasi filium suum, indito
 illi Paridi nomen, educavit.
 qui cū iam grandiusculus eva-
 sisset, & plenisq; & corpore
 5 nis forma, & robore antiret,
 et quod prædonum vim, ineur-
 susq; repelleret, & ouilibus
 custodiendis adiumento foret,
 Alexandri cognomētum pro-
 meritus est. Neq; multo post
 tempore inuentos parentis as-
 gnouit. Post Paridem Hecū-
 ba filias peperit, Creusam, Lao-
 dicen. Polyxenā, et Cassan-
 dra, quā, cū Apollo in stuprū
 10 illiceret, uaticinādi facultate,
 eam se docturum pollicetur.
 Hæc autē ubi sunt edueta, sui
 corporis copiam Apollini mi-
 nime fecit. Quæ p̄p Apollo, ut
 illius uaticina fide carerēt, ef-
 fecit. Post hosce filios adhuc
 Hecuba gignit, Deiphobū He-
 lenū, Pάmonen, Politen. Anti-
 15 phū, Hippononem, Polydorum,
 Troilū, quæ ex Apollinis cōcu-
 bita natū eē ferūt. Sed ex as-
 20 lijs coniugib. Priamo filij nasc-

cuntur, Melanippus, Gorgias
ibon, Philæmon, Hippothous,
Glancus, Agathon, Chersif-
damas, Euagoras, Hippoda-
mas, Mestor, Atlas, Doricius,
Lycas, Dryops, Bias, Chro-
ninus, Astygonus, Telestas,
Euander, Cebriones, Meli-
us, Archemachus, Laodocus,
Echephron, Idomeneus, Hype-
rion, Ascanius, Democoon,
Arrbeus, Deioptes, Clo-
nius, Echemon, Hypirychus,
Ægeoneus, Lysibous, ac Poly-
medon. Filia vero, Medusa,
Medesicasta, Lysimache, Ari-
stodeme. Verum Hector An-
dromachen Eetionis, et Alexā-
der Oenonē Cebrenis amnis
filiā ducit. Hæc à Rhea uatiai-
nādi cognitionē edocta Alexā-
dro, ne ad Helenā nauigares,
p̄dixit. At ea minime p̄suades
inquit, cum sibi uulnus illatum
fuerit, ad eam uenturum, di-
xit, quod eam ipsi mederi pos-
set, intelligebat, præterea ne-
minē. Hic aut̄ rapta post Hele-

πορμίδιον, Θιλαίμων, Ἰππο-
δοῦς, γλαῦκος, ἀγάθων, χερ-
σιδάμας, εὐαγόρας, Ἰππο-
δάμας. μήτωρ. ἄταξ. δόρυ
κλος, λυκίαν, δρύω, βί-
ας. χρόμιος, ἀστυγόνος τε-
λέστας, εὐανδρῶς, κεβριόνος,
μήλιος, ἀρχέμαχος, λαοδό-
κος. ἐχίφρων, ἰδομένης, ὑπε-
ρίων, ἀσκήμιος, δημοκόων. 10
ἄρρητος. δαιμόπιος, κλόνιος
ἐχίμων, ὑπείρυχος. αἰγώ-
νους, λυσίδοος, παλυμέδων,
Ἡυκατάρου δὲ μέδουσα, μη-
δεστικαστή, λισιμάχη, λισι- 15
δόμη. ἔκταρ μὲν οὖν ἀνδρῶ-
μάχῳ τῷ ἡετίωνος γαμή-
ῳ ἀλέξανδρος δὲ οἰνῶντι τῷ
κεβρήνῳ τῷ ποταμῷ Ἡυ-
κατάρῳ. αὐτὴ παρὰ ῥέαν, 20
τῷ μακτικῷ μαρτυροῦσα
περὺ λελῆι ἀλεξάνδρῳ μὴ
πλεῖν ὡς ἐλάνην. μὴ πεί-
δουσα δὲ εἶπεν. εἰ μὴ ὥσθι
πράξειν πρὸς αὐτῷ, 25
μόνῳ γὰρ θάρσυνσαι δύ-
νασαι. τὸν δὲ, ἐλάνην ἐκ

ὡπάρτης ἀρπάσου. πολέ-
 μου μὲν δὲ φοίωσ'. τρεῖς
 θεία ἄπο φιλοκτῆτου τό-
 ξοις ἠρακλείοις, πρὸς οἰνῶ-
 5 νῶν ἐπαυελθεῖν εἰς Ἴδην. ἡ
 δὲ μνηστῆρα κοῦφα, θοράκιον
 σου οὐκ ἔφη. ἀλέξανδρος
 μὲν οὖν εἰς φοίωσ' κομίζομε-
 νος ἐπιδύτα. οἰνῶν δὲ με-
 10 τὰ τοῖα, τὰ πρὸς θύρα-
 πείαν φάρμακα ἔφορε; καὶ
 καταλαβούσα αὐτὸν νε-
 κρὸν, ἐκωτῶ αἰνῆτησεν. ἡ
 γὰρ οἰνῶν ἱατρικῶν, καὶ μου-
 15 σικῶν, ἔσκει. ὁ δὲ ἄσω πρὸς
 ποταμὸς ὠκεανοῦ, καὶ τη-
 θύος. ὡς δὲ ἀκουσίλαος λέ-
 γει, περὶ οὗ, καὶ ποσειδῶνος.
 ὡς δὲ πινὸν διὸς, καὶ οὐρανῶ-
 20 ρος, οὗτος μετὰ πῶλῳ γημέ-
 ριος, λαδωνος δὲ ἥδε ποτα-
 μος θύγατρες, αὐτῇ, δύο
 μὲν παῖδας ἐγέννησεν ἰσμε-
 νὸν, καὶ πελαγονίαν, εἰκοσι-
 25 δὲ θυγατέρας, ὧν μὲν μία αὖ-
 γινα, ἡ τις οἰνῶν ἐκάλει-
 το, ἥρπας ἑδὲ. ταύτην αἰ-

na esparte, Troiaq; bello im-
 petita: sagittis Herculeis a
 Philoete sauciatus in I-
 dam ad Oenonem remeavit:
 Tum illa iniuriarum memor,
 Taridē curare nolle affirmat:
 Alexander igitur, cum in Tro-
 iam referretur occubuit. Mox
 Oenone, quam detrectatae
 medelae poenituerat, ad uul-
 nus curandum pharmaca de-
 ferebat, siquidem Oenone me-
 dendi, canendiq; artem caste-
 bat. Quae, ubi cum iam obis-
 se reperit. Sibi laqueo ui-
 tam finiuit. Asopus uero am-
 nis Oceani, & Teibysis filius.
 sed Acusilaus, Perus, &
 Neptuni esse filium scribit.
 sed, ut alij. Iouis, & Eu-
 rynomes aiunt. Hic ducta Me-
 tope, quam Ladonis fluij
 Jiliam fuisse tradunt: duos fi-
 lios Ismenum, ac Pelagoniē,
 & uiginti feminas procrea-
 uit: Quarū unam Aeginam, cui
 Oenone fuit nomen, ab Ione
 rapta Asopus quaerens Corin-

ebum abiit: ubi à Sisypho rapto-
rem fuisse Iovem cognoscit.
Iupiter autem post insequen-
tem Asopum fulminatum, rur-
sus ad sua fluenta remisit.

Quamobrem, & in hoc usq;
tempus ex huiusce fluentis
carbones efferruntur, sed Æ-
ginam illatam, in insulam,
que tunc Oenone vocabatur
nunc ab ea dictam Æginam,
Iupiter comprimit, ac filium
ex ea Æacum gignit. In cu-
ius gratiam, quandoquidem
solus in insula agebat, defor-
micos homines facit. Adhuc
Æacus Enderidem Chironis fi-
liam coniugem capit, ex qua
sibi duo nati sunt filij Pe-
leus, & Telamon. Phœre-
cydes uero Telamonem amiz-
cum, non fratrem fuisse Pe-
lei narrat, cumq; * Αἰῶνι
filium, & Glaucēs * Cres-
thei, fuisse ait. Atqui &
Æacus cum Psamathe Ne-
rer filia, in fontem, quod in-
scendi nollet, commutata con-

σω πὸς ξυτῆς, ὅ κεν εἰς κόρυ-
θον, καὶ μακρὰν παρὰ σιού-
φου τὸν ἡετακόντα εἶν δία.
ξυῖς δὲ ἀσωτὸν μὲν κεραι-
νώσας διακόντα, πάλιν ἡ δ
τὰ οἰκεία ἀπέπεμψεν ῥεί-
δρα. δὴ οὕτω μέχρι καὶ νῦν,
ἐκ τῆς ταύτου ῥείδρας αἰ-
δρακὲς φέρονται. αἰγιναί
δὲ εἰς κορίσας εἰς τὴν τότε το-
οινόντω λεγομένην νῆσον.
νῦν δὲ αἰγιναὶ ἀπὸ ἐκείνης
κληθεῖσιν. μέγνυται, καὶ
γεννᾷ παῖδας ὅς αὐτῆς αἰα-
κόν. τούτῳ ξυῖς ὅτι μόνος
εἰ τῇ νῆσῳ τὸ μύσημης αἰ-
δρώπιος ἐπίοικε. γαμεθεῖ
αἰακὸς εἰδὴ δα, τὴν χείρω-
τος, ὅς ἦς αὐτῷ παῖδες ἐγέ-
νοντο, πηδύστε, καὶ τελα- 20
μών. φερεκύνθης δὲ φησι πε-
λαμῶνα θίλον, οὐκ ἀδε-
φόν πηδύσας εἶν. ἀλλὰ * ἀ-
κταῖον παῖδα, καὶ γλαύ-
κης τῆς κρηδείας. μέγνυται 25
δὲ αὐτῆς αἰακὸς, φεμάδης
τῇ νῆσῳ, εἰς * πηγήν ἡλα-

γμείν δ' ἔχ' τὸ μὴ βούλεισθαι
 αἰελεῖν . καὶ τέκνοι' παῖδ' αὖ
 φάδκον . ὅν δ' αἰσέειπατος
 ἀπέντων αἰακός . διὸ καὶ τὴν
 5 ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορί-
 ας δ' ἔχ' πῖλ' οὐκ ὅτι συμφά-
 λα τῷ βασιλεῖ τῆς ἀρκεί-
 δων πόλεμον , τὴν ἀρκεί-
 δην εἰλεῖν μὴ Δαναόμηνος ,
 10 περὶ ποιοῦσ' Ὀδυσσεύς ,
 ἔκτεινεν αὐτόν . καὶ διέ-
 ασιρε μελέτας , χρησμοὶ δὲ
 θεῶν ἔλεγον ἀπαλλαγῆσε
 ὄντα τῆς οἰεσώτων κακῶν
 15 τὸν ἑλλάδα , ἐκὼν αἰακός ὕ-
 πὸρ' αὐτῆς δύχ' οὐ ποιεῖσθ-
 ται . πομπῆς μὲν δὲ δύχ' οὐ
 αἰακός , τῆς ἀναρχίας ἡ ἑλ-
 λάς ἀπαλλάττεται . τιμᾶ-
 20 νται δὲ καὶ παρὰ πᾶσι τῶν
 νι κλυτὰς αἰακός . καὶ
 τὰς κλεῖς τῷ ἑδου φυλάτ-
 τει . διαφύροντος δὲ ἐν τοῖς
 αἰῶσι φίλων , τῶν ἀδελφῶν
 25 Πηλέα , καὶ Πηλεΐδαν ἐπι-
 βουλόσσαι . καὶ λαχὼν κλυ-
 τῶν Πηλεΐδαν συγγυμναζό-

iunt , & Phocum gignit . Sed
 & Aeacus omnium pietatis
 servantissimus fuit , quamoba-
 rem , cum Graecia inuisitata
 frugum caritate premeretur ,
 Pelopis causa , quod ipse Stym-
 phalum Arcadam regem bel-
 lo infestans , Arcadiam subig-
 gere minime posset . per simu-
 latam amicitiam ipsum intera-
 fecit , ac eius viscera membra
 tim confecta dispersit . Deorū
 interea responsis tum Grae-
 ciam imminentibus , malis erep-
 tam iri , si illius ergo preces
 effuderit Aeacus , renunciatum
 est . quo per Aeacum fa-
 cto , Graecia annonae penuria
 liberatur . quin etiam & a-
 pud inferos Aeacus in summo
 esse honore perhibetur : & is
 Plutonis claves servare pro-
 ditur . Quoniam vero Phocus
 in certaminibus praestare vis-
 debatur , fratres Peleum , ac
 Telamonem insidias illi com-
 parasse , ferunt : atque ubi for-
 te obvenerit , ut cum eo Telamon

A P O L L O D O R I

pari in ludo decertaret, dis-
 co caput illi ferit, & occidit,
 ac sublatum Peleo adiutore
 quadam in sylva occultauit.
 Demū uero cæde detecta am-
 bo ex Ægina ab Æaco solum
 uertere compelluntur. Te-
 lamon Salaminem ad Cy-
 chreū Neptuno, ac Salamine
 Asopi filia natum peruenit.
 Is necato serpente, qui insu-
 lam, cuius ipse rex erat, de-
 uastante: ac nullis possē se re-
 lictis filiis moriens, regnum
 Telamoni concessit. Is, de-
 inde Peribœam Alcaiboi Pe-
 lopis filiam sibi uxorem con-
 iunxit. Et, Hercules, ut il-
 li mascula proles enasceretur,
 à Dijs, precibus depoposcit:
 & post preces repente aquila
 apparuit, & enatum pue-
 rum Aiacei nominarunt: Qui
 in bello contra Ilium Hercu-
 lem secutus, Hesionem Lao-
 medontis filiam muneri acce-
 pit, ex qua sibi Teucrum
 procreauit. Ceterum Pelens

μλων αὐτὸν βαλὼν δίσκοι,
 κατὰ τῆς κεφαλῆς κτείνε·
 καὶ κομίζας μὲν πηλείως,
 κρύπτει κατὰ πινος ὕλησ·
 φωραθείς τος δὲ τῆς φόβου, 5
 φυγάδες ἀπὸ αἰγίνης ἑσπὸς
 αἰάκοι ἐλαύνονται. καὶ τε-
 λαμών μὲν εἰς ἑλαμῖνα πα-
 ραγίνεται πρὸς κυχρεά τὸν
 ποσειδῶτος, καὶ ἑλαμῖνος 10
 τῆς ἀσπιδος υἱόν, κτείνεσθαι
 δὲ ὅθεν οὗτος ἀδικοῦντα
 τὴν νῆσον, ἣς αὐτὸς ἐβασί-
 ληκε, καὶ τὸν τῆς ἀπαι-
 τῆς βασιλείας παραδίδωσι 15
 τελαμῶνι. ὁ δὲ χαμῆι πρὸς
 βοίαν τὴν ἀλκίαν τῆς πέ-
 λως. καὶ ποιεῖ μὲν οὕτως
 καὶ Ἡρακλεῖδι ἵνα αὐτῷ
 παῖς ἄρῃν γένῃται, φασί 20
 τος δὲ μὲν τὰς δυνάμεις αἰ-
 τῆς, τὸν γένεσθαι ἐκεί-
 λαν αἰάκτα. καὶ στρατεύσας
 μῆλος ἧς δοίκε πρὸς Ἡρακλεῖ,
 λαμβάνει γέρας ἠριόνη 25
 τὴν λαομέδοντος θυγατέ-
 ρα. ὅς ἦς αὐτῷ γίνεται περ

κρος· παλὸς δὲ εἰς Φθίαν
 φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν
 ἄκτορος, ὑπ' αὐτῷ καθαίρε-
 ται. καὶ λαμβάνει πρ' αὐ-
 5 τοῦ πλὴν θυγατρῶς αἰπιγό-
 νην, καὶ τῆς χώρας τὴν ἑρί-
 τλιν μοῖραν. καὶ γίνεται θυ-
 γάτηρ αὐτῷ πολυστόρη, ὃν
 ἔχουμε βῶρος ὁ περιόριος.
 10 οὗτος δὲ ἐκὼν τὴν θήραν
 καλυδωνίαν καὶ πρὸς μετ' Εὐ-
 ρυτίωνα ἐλθὼν περὶ ἑλίου
 ἑστὼς τὸν σὺν ἀκόντιον, εὐρυ-
 τίωνος τυγχάνει, καὶ κτεί-
 15 νει ὄφρον' ἀκόν. πάλιν οὖν
 ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς ἰωλκὸν,
 πρὸς ἄκτορα ἀσπικνέεται,
 καὶ ὑπ' αὐτῷ καθαίρεται.
 αἰωνίζεται δὲ, καὶ τὸν ἑστὼς
 20 παλὶν ἀπὼν πρὸς Ἀταλάν-
 τιν διαπαλαίους, καὶ ἄστυ-
 δάμειαν ἀντίου γυνή, πα-
 λῆος ἡραδεία, παρὶ στυον-
 σίας προῖπε μὲν αὐτῷ λό-
 25 γισσιν· μὴ δυναμένη δὲ πᾶ-
 σαι, πρὸς τὴν γυναικα αὐ-
 τῷ πέμψατο ἔφην, μέλαινά

Phthiam ad Eurytionem Ac-
 toris filium exulatum abiit,
 a quo postea expiatus Anti-
 gonem illius filiam in matris
 monium capit: atq; in tertiam
 regni partem adscitus est.
 Mox Polydoram filiam genuit,
 quam Boro Perieris filio
 nuptui dedit. Inde in ca-
 lydonij Apri uenationem cum
 Eurytione simul egressus, ac
 missa in aprum telo Eurytione-
 nem ferit, eumq; fortuito ictu
 cecidit, rursus itaq; a Phthia
 Iolcum ex fuga ad Acastum
 sese recepit, ab eoq; iustratus.
 Adhuc cum Atalanta ludis
 in Peliae regis honorem insti-
 tutis palaestrica pugna decern-
 tauit: ubi Astydamea Acasti
 coniux Pelei amore correpta,
 ad eum literas de concubitu
 dedit: quae, quoniam
 iam id illi persuadere non
 potuit, ad eius etiam uxorem
 misit, qui a Peleo,
 Steropem Acasti filiam pro-
 pediem ductam iri illi renu-

tiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Peleum insuper Acasto, quod eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lastrasset, haudquaquam abs necandum esse censuit: ac eum in Pelium montem uenatum abducit. Inde coorta de uenatione controuersia, Peleus quidem captarum ab se ferarum defeetas linguas intraperam reponerat. Atque Acasti comes, eas capientes, Peleum uelut nihil uenatum irridere. Is autem quoique linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se uenatum esse distulauit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset: Acastus reliquit, eiq; sublatum enssem in boum fimo celauit, et abiuit. Is, deinde ex perrectus, interea dum enssem querit, à Centauris comprehensus iam iam moriturus

πυλέα γαμείν, σὺ δ' ὅππῃ τὴν αἰχμήν σου θυγατρός. καὶ ὅτε ἐκείνη ἀκούσασα, ἀγχιόνῃς αἰάτῃσι. Πυλέως δὲ πρὸς ἄκρην κατὰ τὴν εὐρυδίαν, λέγουσα ὑπὸ αὐτῇ παρὰ στυγροῖς πεπεισμένη. ἄκρως ἀκούσας, κτείνει μὲν ὅν ἐστι θύρα, οὐκ ἔβουλήν. ἔπειτα δὲ αὐτὸν ὡς θύρα εἰς τὸ πύλιον. εἶδον ἁμύλλης περὶ θύρας γλυμμένης, πυλὸς μὲν ὅν ὡς ἐκείνου τοῦ θύρα, τὰς γλώσσας τούτων ἐκ τῶν μύλων εἰς πύραν ἐτίθει. οἱ δὲ καὶ μὲν ἀκρὸς τούτων χειρὸς μύλοι κατὰ γλῶσσας ὡς μύλων περὶ θύρας τῆς πυλῆος. ὁ δὲ τὰς γλώσσας παραχρῆ μύλων ὅσας εἶχε ἐκείνοις τοῖς ἄνθρωποις ἔφη, περὶ θύρας ἀρκοίμην αὐτῇ εἰ τῇ πυλῇ, ἀρκοίμην ἄκρως, καὶ τὴν μάχην εἰ τῇ τῇ βουὴ κατὰ τὴν εὐρυδίαν, ἐπὶ αὐτῇ γίνεσθαι. ὁ δὲ ἔβουλήν καὶ θυγῆ τὴν μάχην, ὑπὸ

τῆς παντῶρων καταλυ-
 φθεις, ἔμελλεν ἀχλὺν
 ὄσαι. σῶξε τοι δὲ ἄνω χεί-
 ρωνος οὗτος. καὶ τὴν μάχην
 5 ῥυαίῃ ἐκστῆρας, καὶ ἐξ ὁ-
 ρῶν δίδωσι. γαμεῖ δὲ, ὡς λέ-
 λεκθ, πηλὸς αὐτὸν γέννηται
 Ὀφρυτίωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνε-
 ται πολυδώρη, ὃν ἔγαμε,
 10 παρθένος ὁ ποταμὸς ἐπι-
 κλην ἑδρος ὁ πεμπεύς υἱός,
 ἐξ ἧς μενέστιον τεκνοῖ. αὐτὸς
 δὲ πηλὸς γαμεῖ. δέ τιν τὴν
 νηρείως ποτὶ ἧς τοῦ γάμου
 15 ἔξῃς, καὶ ποσειδῶν ἤμελλεν. δέ
 τιδοι θεῶν ποσειδῶντος ἑσθλα
 τὸν ἐκταύτης γέννησιν τα-
 κρείττονα ἢ πατὸς, ἀρχόν-
 τα. ἐντοὶ δὲ φασὶ διὸς ὀρμῶν
 20 ὄφρ' αὐτὸ τὴν ταύτης σπυρον-
 σίαν, εἰρηκέναι προμνηστὰ ἢ
 ἐκταύτης αὐτῷ γέννησιν τα-
 τα, οὐρανοῦ Διὸς ἀείν. τι-
 νες δὲ λέγουσι, μὴ βουληθῆ
 25 ναι. δέ τιν δὲ σπειλάειν ὅ-
 ποδ' ἔραο παφείαν. δία δὲ
 ὀργισθεῖτα διὰ τῷ ἐδίλη-

erat, uerum hic à Chirone
 seruatur in columis, eidemq;
 quaesitum, ac repertum enssem
 condonauit. Peleus uero, ut
 supra dictum est, Antigonem
 Eurytionis patre procrea-
 tam uxorem duxit, de qua
 sibi Polydotam gignit, quam
 postea Sperchio flumini co-
 gnomento Boro Perieris filio
 uxorem collocauit, ex qua
 Menesthus natus ē. Sed ei al-
 terā duxit, Theti Peleus nēpe
 Nerei filiam, de cuius matri-
 monio Iupiter, et Neptunus cō-
 tenderūt. At cū Thetis ē se or-
 cū filiū patre futurū esse prae-
 stantiorē pdixisset: abstinuisse
 se Iouē illius nuptias ferunt.
 Nec desunt, q scribāt ad eius
 cōplexum iā iam pdeūti Ioui
 Prometheus, dixisse, natum ex
 ea caelo dñaturū. Sūt ēt, q me-
 morent Thetin Lunonis moni-
 tu, persuasam Iouis concubitū
 euitasse. Hinc iratum Iouem
 uoluisse, ut ea mortalis uiri
 coniugio locaretur. Chiro-

nis itaq; consilio eam compre-
hendendi, ac detinendi ratio-
nem Peleus inijt: eam itaq;
cum in uarias se formas com-
mutantē obseruasset, corripit,
quæ cū interim ignis, interim
aquæ, modò ēt feræ aultū ca-
peret, non eā prius, quàm pri-
stinam formam recepisse uis-
det, remisit: Hanc deinceps
in Pelio monte uxorem sibi co-
pulauit: atq; inibi Dij conui-
uiō excepti suo quisq; munere
matrimoniu cōmendarūt. Nū
Chirō basta fraxinea Peleū,
Neptunus equis Balio, et Xan-
thum. Volcanus ensē, ac reli-
qui, alijs munerib. cōdonarūt.
Hi uero Dij imortales fuere.
Post ubi Thetis conceptū ē Pe-
leo partiū edidit, cū imortalem
factura clam peleo p noctē in
ighe abscondit, et qcq; paternæ
i eo mortalitatis erat, excoque-
bat, p diē uero, ambrosia pue-
rū mugebat. At Peleus p ob-
seruationē palpitantē natū in
igne cōspicatus, i clama uit. Τῷ

σου αὐτῷ σωσικῆσαι. χεί-
ρωνος ἦν Ἐσθεμλίον πηλεΐ
συλλαβεῖν, κατέχειν αὐ-
τῷ μετεμορφωμένην, ἐπιτη-
ρήσας, σωαρχπάζει. γινομέ- 5
νην δὲ ὅτε μὲν, πῦρ. ὅτε δὲ
ὔδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, οὐ πρὸ
τῶρον αἰνῆκε, πρὶν, ἢ τῷ αὐ-
τῷ μορφὴν, εἶδει ἀφ' ἑλ-
κούσας. γαμείῃ καὶ ᾧ πηλεΐ. 10
καὶ καὶ ἱεῖοι ἢ γάμον δῶρον
μῆσοι παρ' ἑμὶν ἔχον. καὶ δῖος
χείρων πηλεΐ ὄβρι μείλιον,
ποσειδῶν ἢ παυσὶν ἑλίου,
καὶ ξαῖνον. ἢ φαιστος ἡ μάχαι, 5
ρας, καὶ οἱ λιπὼν ἔτρεα, ἀδὰ
νατοὶ δὲ ἔχον οὐτοί. ὥς δ' ἔ-
γλινθησε δέ τις ἐκ πηλέως
εὐρέφος, ἀδάνατον δῖου ἑλ-
ποισσάμενος, ἢ ὑφ' ἀπηλίου 20
ὥς εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβούσας
τῆς νυκτὸς, ἐφθίειρα, ὅ ἢ
αὐτῷ θνητὸν παρὰ δόν. μεθ'
ἡμόρων δὲ ἔχρει ἀμβροσίᾳ.
πηλὸς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ 25
ἀπαίροντα ἢ παρὰ δαίδων
αἰδῶ τῷ πνέον, ἐβόησε, καὶ

1 ἔπεις κωλυθεῖσαι τὴν περ
 αἶρεσιν πλειόσαι, νύπιν ἣ
 παῖδα ἀφελίπουσα, πρὸς
 νηρηίδας ὥχθε, κομίζει δὲ
 5 τὸν παῖδα πρὸς χείρωνα πι
 λῶς. ὃ δὲ λαβὼν αὐτὴν ἔφε
 ρε, πωλ' ἀγχι τοῖς λεόντων,
 καὶ σκυλῶν ἀγρίων, καὶ ἄρ-
 κτων μυελόις, καὶ ὠνόμα-
 10 σεν ἀχάλλειαν. πρὸ τῶν ἑλ-
 ὄνομα αὐτῇ λιγύρων. ὅτι
 τὰ χεῖλα μακροῖς οὐ προσή-
 νεσκε. παλῶς δὲ μετὰ ταῦ
 15 τα αὐτὴν ἵσταν, καὶ διοσκου-
 ροῖς ἐπὶ τῷ θυμῷ ἰωλκῶν. καὶ
 ἀστυδάμειαν τὴν ἀνέστου γυ
 ναικὰ φοβάει. καὶ διελὼν
 μέλαν, δύναντα δὲ αὐτῇ τὸν
 20 στρατὸν εἰς τὴν πόλιν, ὥς δὲ
 οἱ ἐλθέτωσαν ἐκ τῆς ἀχάλλαιας
 καὶ λαχὼν τὸν λέγοντος, οὐδὲ
 νασσάσαι χεῖρας ἀπὸ τῆς φοβίας
 αἰρεθῆναι, ἔπειτα πρὸς αὐτὰ
 25 ὅτι δὲ στρατοδύμειον αὐτῇ
 ἀφελῆσαι, κρύψασθαι ἐν δὲ τι
 γυναικαίᾳ, ὥς πρὸς Διόναν πρὸς
 θεῶν. καὶ καὶ φρεσὶ μένος τῆ

Thetis quo minus notum ex-
 pleret suum, impedita, reli-
 cto in fantulo, ad Nerëidas
 abiit. Tum Peleus sublatum
 in manibus, puerum ad Cbiro-
 nem tulit, quem ille acceptum
 leonum uisceribus, aprorumq;
 et ursorum medullis enutrit,
 eumq;, cui Ligyron antea no-
 men fuit, quod mammis La-
 bra minime admouisset, Achil-
 lem nominari uoluit. Post hæc
 Peleus Iasonis & Dioscuroꝝ
 adiumento Lolcum, expugna-
 uit: Astydamiāq; Acasti cō-
 iugem occidit, ac distractis il-
 lius mēbris per eam intra ur-
 bem traduxit exercitum. Vbi
 demum nonum ætatis sue an-
 nū. expleuit Achilles, calchan-
 te Troiam sine ipso capi non
 posse, prædicante, Thetis, quòd
 filium eo in bello militantem
 interiturum omnino præuidis-
 set: muliebri ipsum ueste con-
 textum in Scyron insulam Ly-
 comedi pro puella incorrupta,
 ac virgine perductum com-

mendauit, ibiq; agens adole-
fcentulus, Deidamiam regis
filiam comprimit: ex qua Pyr-
rhum filium extulit, qui nouo
postea nomine Neoptolemus
est appellatus. Ceterum Vlyf-
ses, quando ei apud Lycomes
dem esse Achillem, indica-
tum fuit, quæsitum tuba usus
inuenit: Ad hunc itaq; modū
Achilles ad bellū Troianum
perductus est: Ad quod etiam
Phoenix Amyntoris filius il-
lum comitatus accessit. Hunc
à Clytta patris pellice, ut de
stupro interpellata falsò msi-
mulatum pater oculorum luce
priuauit. quem Peleus ad Chi-
ronem, ductum, ab eoq; eus-
raturum oculorum luce recupere-
rata Dolopum regem consti-
tuit. Insuper Achilli Patro-
clus Menæti, ac Sibeneles
Acasti, siue, ut alijs placet, Pe-
riapidis Phereis filij, uel, ut
Philocrates inq; Polymeli Pe-
leo nat, filius, comes accessit.
Is Opuntē delatus, in Talorū

λυκομήδιδ θυγατρὶ δῆιδε
μεῖα μίγνυται. ἢ γίνεται
παῖς πύρρος αὐτῷ, ὁ κλυ-
δεῖς νεοπτόλεμος αὐτοῦ. ὃς
δυσὺς δὲ μινυθείτα πῶς 5
λυκομήδιδ ζητήσῃ ἀχάλλεα
σάλπινγιν χρυσάμηνος ὄρε.
ἢ ὅτρυν τὸν πόπον εἰς πόσει
ἤλθῃ. σωείπετο δὲ αὐτῷ
φοῖνιξ ὁ ἀμνύτορος. οὗτος 10
ἔσπεδον παρὸς ἐτυφλώσθαι
καταφουσαιμένης φθορῆς
κλυτίαν τῆς ἑπαύσης παλ-
λακίδος. πηλὺς δὲ αὐτὸς
πρὸς χείρωνα κομίσας, ὡς εἰς
κλίνου θιγαπυθείτα τὰς
ὄφεις, βασιλῆα κατέστησε δα-
λόπων. σωείπετο δὲ, καὶ
πατρικλῶς ὁ μνηστήριον, καὶ
θενέλης τῆς ἀκαστοῦ, ἢ πῆ- 20
ριαπίδος τῆς φέρης, ἢ κα-
δάπιδος φησὶ φιλοκράτης,
πολυμήλου τῷ πηλέως. οὗ-
τος εἰς ὁπώπι διενεγχεῖς
εἰ παλαιοῦ πόδιν ἀστράχας 25
λαὸν παῖζον καὶ δακρυό-
νυμον τὸν ἀμολομαστός

αἰκλὼν ἀπέκτεινε. καὶ φυγῶν
 μετὰ τῷ πατρὸς, πρὸς Πηλεΐ
 κατ' ὤκη, καὶ ἀχλλέως ἐρώ
 μινος γίνεταί. κέκροτο αὐτό
 5 χθον συμφύες ἔχων σῶμα
 αἰσθρὸς, καὶ σφάκοντος, τῆς
 ἀπ' ἡκῆς ἐβασίλευσε πρῶ-
 τος. καὶ τῷ γῆν πέτρων
 λευκωλὸν ἄκτην, ἀφ' ἑαυτῷ
 10 κεκροπία ὠνόμασεν. ὃς οὖν
 φυφασὶν ἔδωκε τοῖς θεοῖς πό-
 λης καὶ ταλαετίας, εἰ αἶς
 ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας
 ἑκάστος. ἦ κεν ἔν πρῶτος πο-
 15 σεῖδῶν, ἀλλὰ τῷ ἀπ' ἡκῆς. καὶ
 πρὸς αὐτῷ τῇ τειαίνῃ κατὰ
 μέσσην τῷ ἀκρόπολιν, αἰε-
 φωνε δαίλασαν. ὃν νῦν ὄρε
 χθονίδα καλοῦσι. μετὰ δὲ τῷ
 20 τῷ κεκροπία. καὶ ποιη-
 τὰς τῆς κατὰ τῆς καὶ
 κροπία μαρτυρεῖται, ἐφύτευ-
 σεν ἐλάει. ἦ νῦν τῷ παν
 σφραγίσθαι δέκνεται. γνησι-
 25 νος δὲ ὄρεος ἀμφὸς ποδὶ
 τῆς χώρας, ἀπ' ἡκῆς, καὶ πο-
 σεῖδῶν ἀδιαλύτως ἐστίν, καὶ

ludo Clysonymum Amphida-
 mātis filiū imprudenter occidit:
 atq; i exiliū actus cū patre, à
 Peleq domi i cōtubernio acces-
 ptus Achillis Amasius effici-
 tur. Porro Cecrops Indiges,
 ac geminus idest humano, si-
 mul, ei serpētino corpore præ-
 ditus in terra Attica primus
 regnavit, & quæ prius Aeste
 dicebatur, de suo ipsius vocabu-
 lo cecropiā dici voluit. Sub eo
 quoq; Deorū fuisse decreto cō-
 cessam aīūt urbū occupanda-
 rū priātem, sanē in qb. potissi-
 mū priuatos honores unus qsq;
 adipisci posse uideretur. Pri-
 mus igitur Neptunus i Atticā
 venit, ac percussa tridēte ad me-
 diā arcē terra, fretum repente
 exidit: id loci eretheidē vocāt
 post hūc aut Minerva cōparua
 it: quæ lecto à se Cecrope oc-
 cupatiōis suæ iudiciū teste, oleā
 ē terra produxit, quæ nostra ēi
 etate usitur i Pandrosio. Co-
 orta deinde inter utrunq; con-
 tentione, ac lite de urbe, Iupi-

ter Mineruam, Neptunumq;
inter se pacavit, ijsq; non, ut
quidam memorant, Cecropē,
Cranaumq; nec Erichtheum,
sed duodecim Deos huiusce
cōtrouersiae iudices dedit, quo-
rū sententia urbs Athenae Mi-
neruae adiudicata fuit; quan-
do primū ab ea oleam Cecro-
pis testimonio productum fuis-
se percepit. Minerua itaq;
de seipsa Athenis nomen im-
posuit, at Neptunus mirum in
modū iratus Thriasium cam-
pum pessime afflixit: atq; Ae-
ticam uniuersum pelago inun-
dauit. Adhæc Cecrops Agrau-
lo Aetæi filia in coniugium
ducit, ex eaq; matrem quidem
suscepit, Erysichthonem, qui
sine maribus liberis è uita de-
cessit, filias uero, Agraulon
Hersē: & Pandrosom, At-
ex Agraulo, ac Marte gigni-
tur Alcippe. Huic uim in-
ferre Alirrbobius Neptuni,
& Eurytes Nymphæ filius à
Marte deprehensus occiditur.

quāobré

ταὺς ἔδωκεν· οὐχ' ὥς εἰ πον-
τίνες κέκροπα, κῆ κραναόν.
οὐδὲ ἐρίχθια. θεοὺς δὲ τῶν
δῶδε καὶ τούτων δικά-
ζόντων ἡ χώρα τῆς ἀθηνᾶς
ἐκρίθη· κέκροπος μαρτυρῶ-
σαντος· ὅτε πρῶτον τὴν ἐ-
καίαν ἐφύτευσεν· ἀθηνᾶ
μὲν ἡτῶ ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πό-
λιν, ἐκάλεισεν ἀθηνᾶς· πο-
σειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς,
τὸ θειάσιον πεδίον ἐπεκάλυ-
ψε, κῆ τὴν ἀπὸ τοῦ ὕδατος
ἐποίησεν· κέκροψ δὲ γάμας
τὴν ἀκταίου κόρην, ἀγραυ-
λὸν· παῦδας μὲν ἔχεν ἐρυ-
σίχθονα· ὃς ἄπικνος μετῆλ-
λαξε· θυγατρός δὲ ἀγραυ-
λὸν ἔρσην, πάνθορον, ἀ-
γραυλᾶ μὲν ὄν, κῆ ἄρεος ἀλ-
κίπην γίνεσθαι· ταύτην εἰς
ζόμβιος ἀλιεὺς ὁδῆος ὁ ποσει-
δῶνος καὶ νύμφης δούλης
ἔπειτα ἄρεος φωραθεὶς κτεί-
νεται· ποσειδῶν δὲ εἰς ἀρείαν
πάγων κέινεται· δικάζον-
των τῶν δῶδε καὶ θεῶν ἄρην,
καὶ

καὶ ἀχλύεται. ὁρῶν δὲ, καὶ
 ὁρῶν κεφαλῶς, οὐδ' ὁραδῆ
 σα ἡὼς ἦρ' παρὰ. καὶ μετῆ-
 σα εἰς συνέαι, παῖδα ἐλίνυ
 5 σα πιδωνόν. οὐ παῖς ἐλῖε-
 το φαέδων. τούτου δὲ ἀσ-
 νοος. τῷ δὲ, σάνδοκος, ὅς ἐκ
 συνέαισ' ἐλθὼν εἰς κλιτύας,
 πόλιν ἐκτίσε κελεύειν. καὶ
 10 γῆμασ' ὁρακίω πῶ μεγε-
 οσάρου κινύραν τῆς ἀσ-
 οίων βασιλεία ἐλίνυσε. κι-
 νύραν οὐτος εἰς κινύραν, πα-
 ρα γλυκύμηνος σὺν λαῶ ἐκτί-
 15 σε παῖον. γῆμασ' δὲ ἐκεί-
 μεν δάμνην κόρην πυγμαλίω-
 νος κυπρίων βασιλείας, ὅξυ-
 πωρον ἐλίνυσε, καὶ ἄδωνις.
 πρὸς δὲ τούτοις θυγατράς
 20 ὁρσεδίκην. λαοζόρην, καὶ
 βρακίαν. αὐταὶ δὲ διὰ μῦ-
 νιν ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις
 αἰσθῶσι τιωθοναζόμεναι, ἣ
 βίον εἰς αἰγύπτῳ μετέλα-
 25 ξαν. ἄδωνις ἦ ἐπὶ παῖς ὦν,
 ἀρκίμυδος χόλα, πλὴν γαίης
 εἰς θῆρας ἔσπευδεν, ἀπὸ δα

quāobrem Neptunus Martē i
 Ariopago cædis reum agit: Is
 duodecim Deorū senectū iudi-
 catus absoluitur: at Cephalus
 Herfes, et Mercurij filius fuit
 quē, cū Aurora supra modum
 amaret, correptū secū asporta-
 vit i Syriā, ibiq; illas cōcubitu
 grauida fit, et Tithonū peperit
 cui Phæthōiem filiū fuisse p-
 dūt. Huius aut fuit Astynous,
 ex quo, Sādocus: q̄ ē Syria. pfe-
 ctus in Ciliciam, Celenderim
 urbem cōdidit: duclāq; in ma-
 trimonium* Thanace Mege-
 sarī filia Cinyram Assyrioz
 iū regē procreavit. Hic Ciny-
 ras cū in Cyprū se cōtulisset,
 cū populo, paphū cōdidit, Du-
 elāq; inibi uxore Metharme
 Pygmaliois Cyprioz regis fi-
 lia oxyporē, et Adonin genuit:
 Necnō filias Orsedicen: Lao-
 gorēq; et Bræsiā ex eadē sus-
 cepit. Hæ uero ob Veneris
 irā alienigenis pmistæ uiris
 uirā i Egypto cū morte cōmu-
 tarūt. Adonis aut puer adbac,

Diane iracūdia, in uenatione ab apro percussus interijt. Hūc Hesiodus Phœnicis & Alphe Sibodæ filiū fuisse ait, Panyasus uerò de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natum refert. Hæc myrrha per iram Venēris, quod eam nibili faceret, patris amore corripitur: atq; usa nutricis opera, cum infans patre noctes duodecim concubuit. Is: ubi rem sensit, stris sit in filiam ense impetum fecit, quæ, cum iam comprehenderetur. Deos rogat, ut nūquam appareat. Tum Dij illam miserati in arborem sui nominis commutarunt: ac decimo post mēse rescissas arbore, Adonin ex ea filium ortum fuisse ferunt. quem Venus formæ ergò infantem adhuc elam deis in arca occultatum, ante Proserpinam constituit, quem simulac illum conspexit, se redditurum negauit. Delato ad Louem iudicio, tres

νε, ἡσιόδης δὲ αὐτὸν, φοίνικος, καὶ ἀλφεισιβοῖας λέγει. πανύκτας δὲ φησι θύατος βασιλείας ἀστυρίων, ὃς ἔχε θυγατὶρά σμύρναν. αὐτὴ κατὰ μῆνιν ἀφροδίτης, οὐ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα, ἴχει τὴ παρὸς ὄψατα. καὶ σωφρονὸν λαβοῦσα τὴν σοφὸν ἀγνοῶν τι τῷ πατρὶ νύκτας δώδεκα σπυδιανάθη. ὃ δὲ, ὡς ἠέθετο, ἀπασάμενος ξίφος ἐδίωκεν αὐτὴν. ἡ δὲ, παρακαταλαμβασομένη, θεοῖς ἤνεγκτο, ἀφαρὴν γένεσθαι. θεοὶ δὲ κατὰ κτεῖρας πρὸς αὐτὴν, εἰς δένδρον μετήλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύρναν. δεκαμηνία δὲ ὑστέρων χρόνῳ, τὸ δένδρον ἐκλήνθη, ὃν γέννησθαι τὸ λεγόμενον ἄδωνιν. ὃν ἀφροδίτη δὲ καὶ λαοὶ ἔτι νῦν πικρὸν κρύφα θεῶν εἰς λαρῶνα κρύψασκε, πῶρ σέφονη παῖς αὐτοῦ. ἐκείνῳ δὲ, ὡς ἐδέξατο, οὐκ ἀπεδίδου. κείσεως δὲ ὑπὲρ τοῦ γένεσθαι

νης, εἰς ῥῆϊς μοῖρασ'. διηρέ-
 θη δ' αἰαντός. ὣς μίαν μὲν
 πρὶ αὐτῷ μέλειεν τὸν ἄδω-
 νιν. μίαν δὲ παρὰ πύρσε-
 5· φόνι προσέταξε. τὴν δὲ ἐ-
 τέραι, πρὶ ἀφροδίτῃ. ὃ δὲ
 ἄδωνις ταύτῃ προσένειμε,
 καὶ τὴν ἰδίαν μοῖρασ'. ὅτε
 10· ρον δὲ διηρῶν ἄδωνις ὑπὸ
 οὐδὲς πλῆγῃς ἀπείδανε. καὶ
 κροπος δὲ ἀφροδινόθεν, κρα-
 ναὸς* αὐτόχθων, ἐφ' οὗ τὸν
 ἐδὶ δευκαλίωτος λέγεται
 καὶ τακλυσμὸν γένεσθαι. οὗ
 15· τος γάμοσ' ἐκλακε δαίμο-
 νος πεδιδάδα τὴν μύνητος, ἐ-
 γλίνησε κραναὴν, καὶ κρα-
 ναίχην, καὶ ἄτθίδα. ἥς
 ἀφροδινόσης ἐπὶ πρὶ δίνου,
 20· τὴν χερσὶ κραναὸς ἄτθί-
 δα προσήρυσσε. κραναίς
 δὲ ἐκβαλὼν ἀμφικτύων ἐ-
 βασιλεύσε. δῶν ἐνίοι μὲν
 δευκαλίωτος, ἐνίοι δὲ* αὖ-
 25· τος τέρσος λέγουσι. βασιλεύ-
 οντα δὲ αὐτὸν ἐδὶ δῶδε-
 κα ἔτη, ἐν γρόνιός ἐκβάλλει.

in partes annum paritus est,
 ut unam apud se ipsum, alter-
 ram cum Proserpina, tertiam
 demum cum Venere Adonis
 permaneret, imperavit. Ado-
 nis autem, quæ pars sibi ab
 Ioue distributa fuerat, eam
 ipsi Veneri attribuit. Nec
 longo post tempore inter ue-
 nandum Adonis ab apro uul-
 neratus occidit. Post, ubi Ces-
 erops humanita: exiit, Cra-
 naus indiges, sub quo Deuca-
 lionis diluvium fuisse narra-
 tur, ducta à Lacedæmone Pes-
 diade Menetis filia, Cranaem
 genuit, & Cranaechmen, &
 Attribidem, quæ cum, virginis-
 tate necdum expugnata obij-
 set, Cranaus ab ea terrâ At-
 tribidē uocitavit: ubi, post Cra-
 naum expulsam regnavit Am-
 phictyon. Hunc nonnulli Deu-
 calionis, alii uero* indigetis
 hominis filium fuisse dicunt.
 qui, cum duodecim annos re-
 gnum tenuisset, ab Erichibo-
 nis pellitur, hunc Hephaestes,

ex Cranae Attribidis nata filiū esse aiunt. Sūt ēt, qui Volcani, & Palladis esse uelint, hunc in modū. Minerva olim arma sibi conflare uolens ad Vulcanum adierat. Hūc interim relictum à Venere Minervæ constuprandæ cupido desiderium incessit: tamq̃ autreflare aggreditur. Hæc fugit: ille fugientem insequitur, utq; proxime eam uenit, ī summa erat necessitate, claudicabat enim, Deam intire conabatur. Ea uero, ut pudica erat, & uirgo, uirum non admittebat. Vulcanus demum tentigine ruptus in uirginis semur semen effudit. Tum tristata, semen lanq̃ detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Inter ea uero ex demisso in humum semine gignitur, Erichthonius. Hunc clam dijs alijs, dum immortalem facere studeat, educauit: postiq̃ in cista Pædroso Cecropis filiæ cōmen

ἄλλον δι μὲν ἡφαίστης τ' κρεῖσσας θυγατρὸς ἀτθίδος εἶναι λέγουσιν. οἱ δὲ, ἡφαίστου, καὶ αἰθιωᾶς οὐτως. αἰθιωᾶ παρ' ἐλίου περὶς ἡφαιστον ὁπλάκα κατακύνάσαι θέλῃσαι. ὁ δὲ ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ ἀφροδίτης, εἰς ἐπιθυμίᾳ ὥλιθε τ' αἰθιωᾶς. καὶ δίδωκεν αὐτῇ ὕβρατο. ἡ δὲ, ἔφονεν. ὡς δὲ ἐγγύς τοῦ αὐτῆς ἐλίου, πολλῇ ἀνάγκῃ, ἢ ἢ χυλός, ἐπειρᾶτο σάωλαθαι. ἡ δὲ, ὡς σώφρων καὶ πρὸ γένος οὐσα οὐκ ἠνέχετο. ὁ δὲ, ἀπεσπύρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς. ἐκείνῃ δὲ μυσαρχεῖσαι, ἐλὼ ἀχρμάξασαι τὸ γόνον, εἰς γῆν ἔριψεν. φούρουσθης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γῆν περούσθης, ἐλ-²⁰ χθόνιος γίνεται. ἄλλον αἰθιωᾶ κρύφα τῆς ἄλλων θεῶν ἔρεφον. αἰθιωᾶν θέλῃσαι ποιῆσαι. καὶ καταθείσαι αὐτὸν εἰς κίστην, πανόροσφον τῇ κίερωτος παρακατέθε-

το. ἀπειποῦν(α τὴν κίση) αἰοίγειν. αἱ ἀδελφαὶ τῆς πανδρόσου αἰοίγοισιν ὑπὸ παύδρῳ, καὶ θεωῦνται τῷ βρέφει πῖπτε· ραμνίον δρᾶκοντα. καὶ ὥς μὲν αἰοί λείγοισιν ἀπ' αὐτῆς διεφθάρησαν τῷ δρᾶκοντος. ὥς δὲ αἰοί, δι' ὅρῳ ἀθηνᾶς, ἑμ-
 10 μαρεῖς γλνόμεναι, κατὰ τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρρι-
 ψαν. εἰ δὲ τῷ περὶ τῆς φρεῖς ἐρχθόνιος ὑπ' αὐτῆς ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν ἀμμι-
 15 κτύονα, ἐβασίλευσεν ἀθηνᾶν. καὶ τὸ εἰ ἀκροπόλει ξόανον τῆς ἀθηνᾶς ἱσρύσατο. καὶ τῆς παναθηναίως τὴν ἐορτὴν στωεσύνῃ. καὶ
 20 πασιδῖαν νηίδα νύμφην ἔ-
 γνην. ὅς ἄς παῖς πανδίων ἐγλνῆθη. ἐρχθόνιου δὲ ἀπαυδανόντος, καὶ ταφῆτος εἰ τῷ ἀ, τῷ περὶ τῆς ἀθηνᾶς,
 25 νῆας, πανδίων ἐβασίλευσεν. ἐφ' οὗ δημήτηρ, καὶ δῖονος εἰς τὴν ἀττικὴν ἔλθον. ἀλ-

daunt: interdicitq; ne cistam re-
 tegeret: At Pandrosi sorores, quod curiosæ admodum forent, cistam aperiant; ad uoluntatēq; puero draconem spectant. Nec defunt, qui ab eodem dracone fuisse interemptas, assipulentur, Aliorum uero testimonio Palladis ira, furore percitæ, de summa sese arce præcipites eiec-
 cerunt. Interea uero Erichthonius in templo à Minerua ipsa enutritus pulso Amphictyone Athenarum regno positus est, ac Mineruæ: signum in arce constituit: necnon Panathenæorum celebritatem instituit. Pasibeæq; Naiæ dem nympham uxorem accepit. ex qua sibi Pandion natus est, Denq; Erichthonio uita functo, ac in primo Palladis phano sepulto, Pandion regnum adipiscitur: quo regnante Ceres, Dionysiusq; in Atticam uenire: Atqui Cererem Eleusine

Celeus suscepit. Dionysius vero ab Icario hospitio excipitur, à quo uitis palmitem muneri accepit, ab eoq; uini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei bñficia mortalibus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent uinum: atq; animi causa sese largius meri poculis inuitassent; malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icaro necem sustibus intulerunt. Erigone uero filius patrem uestiganti berilis canis, cui Mæras nomen fuit, Icarium confectari solita, caudauer, ubi nā delitesceret, indicauit. Tum filia patrem desflens se ipsam ex arbore suspendio necauit. Tandion interea de ducta uxore Zeuxippe matris suæ sorore, filias Procnem, ac Philomelam, & geminos erechibeum, Butemq; suscepit, Dein consflato in Labdacum bello de terne fimbis in belli societatem

λαὶ δήμεναι μὲν κελεὺς εἰς τὴν ἑλὸν σῖναι ὑπεδέξατο. δῖον υἱὸν δὲ ἰκαρίου· καὶ λαμβάσει πρ' αὐτοῦ κλῦμα ἀμπέλου· καὶ τὰ πατρὶ τὴν οἶνον, καὶ τὰς παρὰ μαιδάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ δωρεῖσθαι διδόναι· καὶ τὰς αἰθρώποισι ἀφικνεῖται πρὸς πινυλὰ ποιμένας, οἳ γόνυ μύλοι τοῦ ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὕδατος ἀφαιδῶς δι' ἡδονὴν ἐκλύσαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναι αὐτόν· καὶ γόνυ δὲ τῇ θυγατρὶ τὸν πατρός· ἡ μάστιγι, κύων στυγερῆς ὄνομα μάστιγι, ἣ τῷ ἰκαρίῳ στωεῖπετο, τὸν νεκρὸν ἐμήνυσεν· καὶ κείνη κατὰ δουρομένη τὸν πατρός, ἐαυτὴν αὐτῷ ἐτίθησε· παντὶ δὲ γήμασι ξυξίππην τῆς μητρὸς τὴν ἀδελφὴν, θυγατρός μὲν ἐτίκνωσε πρὸς κύνω, καὶ φιλομήλαι, παῖδας δὲ διδύμους ἐρεχθεῖα, καὶ βούτιλιν· πολέμου δὲ ὕδατος αἰνῶτος

πρὸς λαΐδακον, πρὸς γὰρ
 ὄρων ἐπιχαλίσσατο βουλὴν,
 ἐκδράκεις τηρεῖα τ' ἄρεως.
 καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ
 5 κατορθώσας, ἔδωκε τηρεῖ
 πρὸς γάμον τῷ ἑαυτοῦ θυ-
 γατρὶ Πρηνίῳ. ὁ δὲ ἐκ-
 ταύτης γέννησας παῖδα ἴο-
 τυν. καὶ Φιλομήλῃς ὄρα-
 10 οὔσις ἐφθειρε. καὶ ταύτῃ,
 εἰπὼν περὶ ναίαι Πρηνίῳ.
 κρύπτων ἰδίῃ τῇς γυναικός.
 αὐτὴς δὲ γάμος Φιλομή-
 λῃ στυγνὴν ἔθηκε. καὶ τῷ
 15 γλῶσσαν ὀξέτην αὐτῆς.
 ἡ δὲ ὑφ' ἑαυτῇ πέπλῳ
 γράμματα, καὶ δὲ τού-
 των ἐμύνησε Πρηνίῳ τὰς
 ἰδίῃς συμφορὰς. ἡ δὲ αἰὶς
 20 ξητήσας τῷ ἀδελφῷ κτεί-
 νει τὸν παῖδα ἴτω, καὶ καθε-
 λήσας, τηρεῖ δι' ἵπνον ἀγνο-
 οῦντι περὶ τίθῃσι. καὶ μετὰ
 τῆς ἀδελφῆς διαταχέως ἐξ-
 25 φυγῇ. τηρεῖς δὲ αἰδομένη-
 ρος, ἀρπάζας Πίλεκον ἰδίῳ
 κεν. καὶ δὲ, εἰ δαυλίῃ τῆς

Tereum Martis filium de
 Thracia conuocauit eoq; bel-
 lo per eius auxilia præclaris-
 sime gesto : Proenem filiam
 suam Tereo nuptui collocas-
 uit. Hic suscepto ex ea iuue-
 filio, Philomelam amore suc-
 census uittat. Eamq; simulat-
 to Procnes obitu, rure celat,
 et huiusce loco Philomelam
 ductam comprimit. Inde huc
 ic linguam defecuit, ea uero
 per litteras in peplo contex-
 tas, suas ipsius Procne soror-
 ri, miseras significauit.
 Hæc, post quæsitam Germa-
 nam Lyon puerum trucidatum,
 elixatumq; Tereo, ins-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit,
 Tereus cognito facinore abs-
 repta securi fugientes inse-
 quitur. Hæc uero, cum iam
 Dauliam Phocidis urbem per-
 uenissent, circumsepæ Deos
 rogant in auem mutari. Tum
 Procne fit Luscinia, Philo-
 mela uero in birūdinem tras-

formatur. Adhæc Tereus in Vrypam commutatur. Inde Pandion ubi fato concessit, filij diuisis inter se patrijs facultatibus, Erichtheus regnum accepit. Sacerdotio aut Minervæ, Neptuniq; Butes Erichthonij filius honestatur. At Erichtheus, Praxitheam Phraſimi, & Diogenæ Cephisonatæ filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit, mares, Cecropem, Pandorum, & Metionem, feminas uero Procrin, Creusam, Chiboniam, Oriithyiam, quam postea Bo-reas rapuisse dicitur. Chiboniam Butes in cōiugio habuit. Atqui Xuthus Creusam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius, Hæc sumpta corona aurea Iteleonti subigitur, et a Cephalo depressa, ad Minoem confugit, Hic eius etiam amore correptus est, eiusq; concubitum im-petrat. At, si mulier hæc cum Minos concubuisse, nul-

φωκίδος γινόμεναι περκα-
τάληπτοι θεοῖς ὄχονταί
ἀφρνεωθήναι. καὶ περικυ-
μῶ γίνεται ἀνδρῶν. φιλομή-
λα δὲ χελιδῶν. ἀπωρεοῦ· 5
ταὶ δὲ, καὶ τηροῦς, καὶ γίνε-
ται ἔφορ. πανδίωνος δὲ
ἀφρδανόντος, οἱ παῖδες πε-
φάα ἐμερίσθω. καὶ τὴν βα-
σιλείαν ἐρχοῦς λαμβάνει. 10
τὴν δὲ ἰδρωσύνῳ τῆς ἀθην-
ναῖς, καὶ τῷ ποσειδῶνος
ἐρχοῦ· ἰουβούτης. γήμας ἡ
δὲ χελιδῶν περξιδίαν τὴν
φρασίμου, ἢ διοχλείας πῆλ- 15
κηθεοῦ, ἔχει παῖδας κίετρο-
πα. πάνδωρον, μυτίονα. θυ-
γατὸρὰς δὲ, περικριν. κρέου-
σαν. χονίαν. ὠρειθήαν, ἢ
ἡρπασε βορέας. χονίαν μὲν 20
οὖν ἔγαμε βούτης. κρέεσαν
δὲ ξούθος. περικριν δὲ κίεφω-
λος δίκιονέως. ἡ δὲ, λαβοῦ-
χρυσῶν σέφακον, πῆλεον-
πιστωνδυνάξεται. καὶ φω- 25
ραθεῖσα ἀπὸ κεφαλῶν,
περὶς μίνα φεύγει. ὁ δὲ ἀφ-

τῆς ἐρεῖ, καὶ πεῖθει σιελ
 θῆιν. εἰ δὲ σιελθοῖε γυν
 μίνωι, ἀδύνατον ὦν αὐτῷ
 σωθῆναι. πασιφάη γάρ, ἐ-
 5. πειθὴ πολλαῖς μίνας σιωδ
 ναῖζο γυναιξίν, ἐφάρρα-
 κόντων αὐτόν. καὶ ὁ πότε ἄλ
 λυ σιωδναῖζο, εἰς τὰ ἄρ-
 δρα ἐφείκει θηρία, καὶ οὕτως
 10. ἀπαύλωτο, ἔχοντες αὐτῷ κα-
 φάλου αὐτῷ κύνες ταχύν,
 ἀκόντιόν τε ἰδυόλον. ἀδὶ
 πούτοις περὶ κείνους ἰδούλα τῶν
 αἰσθῶν τῶν κρεκαίων, πῆρ
 15. εἴξαι, πῆρ τὸ μεδὲν ἐλά-
 λαι, καὶ σιωδναῖζεται.
 διόιστα δὲ αὐτῶν τῶν μίνας
 ος γυναιξί, ἢ κεν εἰς ἀθή-
 νας, καὶ διαλλαχίᾳ κα-
 20. φάλω, μετὰ θύτου παραγί-
 νεται εἰς θῆρας. ἢ γὰρ θη-
 ρούτικῃ, διώκουσαν γὰρ αὐ-
 τῶν εἰ τῇ λοχίᾳ ἀγνοῦσας,
 κίφαλος ἀκοντίζει, ἢ τυχόν
 25. ἀρκτείνει περὶ κείνους. καὶ κεί-
 θεις εἰ ἀρεῖω πάγω, φυγεῖν
 αἰδῶν κατὰ δὲ καῖται.

la potuisset ratione seruari,
 Nam Pasiphaë, quod cum mul-
 tis mulieribus Minocem rem
 habere nō ignorabat, cū ueno-
 ficis infecit, ut quoties secum
 alia cubaret, in illius artus
 uiperæ irruerent immanes,
 eumq; in modum pellices Pas-
 siphaë disperdebat.* Cephælus
 igitur, perniciosissimum habebat
 canem, cui Lelapi nomē fuit,
 et quem nulla fera poterat e-
 mitare. Iaculum adhæc, cui-
 us ætus neminem unquā fe-
 fellit. Inter hæc Procris cōspi-
 catur uirū, arcæā, sumēs radi-
 cē, neq; sibi obesset, cōcubiti.
 At uerita rursus Minois con-
 iugem, Athenas proficiscitur,
 et in Cephalī gratiam rediit
 et cum eo ad uenandum com-
 cedit, quippe quæ uenandi
 studio mirifice oblectabatur.
 Hæc occulte uirgine infecuta in-
 ter fruteta latitabat, cuiusq; mo-
 tu promoueri uirgulta marisus
 senties iaculū inevitabile mi-
 sit, eodē percussam mox Pro-

erim interfecit. Quocirca Cephalus ab Areopagi Iudicib. exilio sempiterno damnatur. Interea uero Oritbyia Ili- sum amnē trajcientem Boreas rapuit, et cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, et Chionē, mares autem Zetem, et Calain aligeros peperit. qui cum Iasone in Colchos nauigantes, et Harpyias insectantes moriuntur, siue, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt. Cleopatram Phineus coniugē cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, et Pandion, bis auctus filijs, ex Cleopatra Idæam deinde Dardani filiā sibi matrimonio sociauit. Ea uero, priuignos, perinde, ac in Phinei cædem conspirantes, falsò apud patrē infumulati, Huic ille credulus, ambos oculis priuat, interea Argonau- ta cum Boreæ filijs illuc ap- pulsus in Phineum animaduer- tunt. Chione autem Neptus-

ωρείσθαι δὲ πρῶτον ἐστὶ
ἰλίου πόντου ποταμῶν, ἀπὸ πα-
τρὸς βορέας σωτὴρ δὲ. ἡ δὲ
χλὴν ἔσθλα τῶν ἄλλων μετὰ κλει-
οπατρῶν, καὶ χιόνων. ἵκοντες ὅ-
ς τῃν, καὶ ἀλλὰ τὴν πῶντος
οὗς. οἱ πλεῖστοι σὺν ἰάτρῳ
νι, καὶ τὰς ἀρῶντας διώ-
κοντες, ἀπὸ θανάτου. ὡς δὲ ἀν-
σίλαος λέγει, πρὸς τὴν οὐ-
νὴν ἤρακλέους ἀπέλονται.
κλειοπατρῶν δὲ ἔγχε, χι-
ονὸς. ὧς γινώσκοντες ὅτι
τὸ πλεῖστον, καὶ πανδῶν,
ἔχοντες τὴν οὐρανὸν ἐκ κλειοπα-
τρῶν καὶ δας, ἰδὲ αὖτε ἐχά-
μισεν τὴν δαρθάνου. καὶ καί
νῦν τῇ περὶ γόνων περὶ χιόνων
φθορὰ καὶ καταφύονται. καὶ
πρὸς τὴν χιόνων, ἀμφοτέρω-
ρὸν τυφλοῖ. παραπλεόν-
τες δὲ οἱ ἀργοναῶντες σὺν
βορέας κολάζονται αὐ-
τὸν, χιόνων δὲ ποσειδῶνι μί-
γνυται. ἡ δὲ κρύφα τῇ πα-
τρὸς οὐ μολπον τεκοῦσα, ἵνα
μὴ γινώσκοντες καταφάνης, εἰς

τὸν βυδὸν εἴπει τὸ κα-
 ῥιον. ποσειδῶν δὲ αἰελέμε-
 νος, εἰς αἰθιοπίας κομίζε· καὶ
 δίδωσι βεῖθεσι κύμη βέφειν
 5 αὐτῷ θυγατρὶ καὶ ἀμω-
 τεῖτη. ὡς δὲ ἐπλειώθη,*
 εἴδοι ὁ βενθισκύμης αἰὲρ.
 τῷ ἐτάρῳ αὐτῷ τῷ θυγα-
 τῶν δίδωσιν. ὁ δὲ καὶ τῷ
 10 ἀδελφῷ τῆς γαμψείσης,
 ἐπιχείρουσε βιάζεσθαι, καὶ
 δὲ εἴς τοι θυγαδὸν δαίς, με-
 τὰ ἰσμάρου τῷ παιδὸς, πρὸς
 πύθειον ἔκε δρακῶν βασι-
 15 λεύς. ὃς αὐτῷ τῷ παιδὶ τῷ
 θυγατῶρα σπώκησε. ἐπεὶ
 λούων ὁ ὕδατον γυνεὶ κα-
 ταφαῖς γίνεται. καὶ πρὸς
 ἐλευσινίῳ φύγει, καὶ ὡ-
 20 λίας ποιεῖται πρὸς αὐτὸς.
 αὐτὸς δὲ ἰσμάρου πατρὸς τῆς
 ἑντος, μετὰ πύθειος, ὑπὸ
 πύθειον παραγίνεται. καὶ
 τῷ πρὸς ἑνὸς μάχῃ δια-
 25 λυσάμενος, τῷ βασιλείαν,
 παρέλαβε. καὶ πολέμου
 εἰσάγων πρὸς ἀθηναίῳ, καὶ

no admiscetur. Quae cum,
 clam patre Eumolpo, perpetr-
 set, ne detegeretur, in mare
 deiecit infantulum. Hunc sta-
 tim Neptunus exceptum, in
 Aethyopiam transferret Ben-
 thesycyme filiae suae alien-
 dum commendat, & Amphib-
 ritae. qui, cum aetatis integre
 fuit, intus Benthesycymes con-
 iux, huic alteram filiarum
 uxorem dedit. Hic autem ux-
 oris quoque suae sorori nimis in-
 ferre aggreditur, quamobrem
 exilio multatus cum Ismaro
 filio, ad Tegyrium Thraciae
 regem confugit. qui filiam,
 ipsius filio, conjugavit. De-
 inde uero insidias Tegyrio
 quoque contrasse detestus, ad
 Eleusinos aufugit, eorumque
 amicitiam sibi conciliavit.
 Rursus aut, Ismaro filio de-
 functo, a Tegyrio reuocatus
 i Thraciam redit, ac soluta iter
 eos discordia regnum accepit.
 Mox cōflato iter Athenienses,
 & Eleusinos bello, ascitus

ab Eleusinijs, magno cū Thracum exercitu opem laturos aduenit. At Erechtheo pro Atheniensibus uictoriam adeptus: Deus rem bellicam praeclare gesturum cecinit, si filiarum unam iugularit. Qui cum natu minimam, immolasset, & reliquae tum omnes se se iugularunt. Siquidem, ut quidam testati sunt, de se uicissim occidendis, conspirauerant. Commissa uero post immolationem pugna Erechtheus Eumolpum obtuncauit. Inde uero ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheū dissoluit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administrauit, & is ducta in coniugium Metiadusa Eupalami filia Pandionem filium sustulit. Hic una cum Cecrope patre regnans à Metionis liberis p seditionē eiectus fuit. Hinc Megara ad pylam profectus eius filiam iamdudum nubilem uxorem cepit, à qua

ἐλευσινίοισι, ἐπικλυθεὶς ὑπὸ ἐλευσινίων, μὲν πολλὰς συνεμάχει θρασέων διασώμεως. ὅτε χρεὶ δὲ ἑσθλὰ ἀθηναίων νίκης, χρωμὶώ ἐχρησετο. ὁ θεὸς κατὰ τοῦτο δώσειν τὸν πόλεμον, εἰ μίαν τῆς θυγατρῶν σφάξῃ. καὶ σφάξαι ὅς αὐτῇ τὴν νεωτάτην, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐαυτὰς κατέσφαξαν. ἐπεποίητο γὰρ, ὥς ἐφάξαν πνέου, σιωπῶσιν αἱ ἀλλήλαις σιωποῦντες. γνησίους δὲ μὲν σφαγὴν τῆς μάχης, ὅτε χρεὶς μὲν αἰεὶ ἔσται δι' ἡμῶν. ποσειδῶνος δὲ καὶ τὸν ὅτε χρεὶς, καὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς κατελύσαντος, κίερος ὁ πρεσβύτερος τῆς ὅτε χρεὶς παίδων, ἐκασίλευσεν. ὅς γὰρ μὲν ἑκάστω ἐν τὴν δι' ἀπαλάμην παῖδα, ἐτίκνωσε πανδίωνος οὗτος μὲν κίερος ποσειδῶνος, ἑσθλὰ τῆς μητιόνης ἡδὲ κατὰ τὰς οἰκίας ὅτε χρεὶς. καὶ πᾶσι γνησίους ἐστὶν μέγα-

5 ρα πρὸς πύλας τῶν ἐκαίνου
 θυγατρά*, πηλίας γαμεῖ.
 αὐτὴς καὶ τῆς πόλεως βασι
 λεύς ὑπ' αὐτῆς καθίσταται.
 10 κτεῖναι γὰρ πύλας ἢ τοῦ
 πατρὸς ἀδελφὸν βίαντα,
 τῶν βασιλείᾳ δίδωσι παν
 διονι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόν
 νησον σὺν λαῷ πρᾶξιόμε
 15 ονος, κτίζει πόλιν Πύλου.
 Πανδίωνι δὲ αἰ μεγάρους ὄν
 τι, παῖδες ἐγένοντο. αἷς δὲ,
 Πάλλας, Νῆστος, Λύκος. αἱ τοί
 δὲ αἰγία σκυρίου εἶναι λέ
 20 γουσιν. Ἐπὶ βλεψάνῃ δὲ
 Ἐπὶ Πανδίωνος. μετὰ δὲ τῶν
 Πανδίωνος τέλει τῶν οἱ παῖ
 δες αὐτῷ στρατεύσαντες ἔπ'
 αἰθῆνας, ὅθεν βαλὼν τὸν μη
 25 πονίδας καὶ τῶν ἀρχῶν τε
 φραγῇ διείλυν. εἶχε δὲ τὸ
 πᾶν κράτος, αἰγυδὴς, γαμεῖ
 δὲ πρῶτον μὲν, μήτην τῶν
 ὀψληῶς. δούτῳ δὲ χαλ
 30 κόπῃν τῶν ῥηξήνορος. ὥς δὲ
 οὐκ ἐγλέετο παῖς αὐτῷ, δε
 δοικῶς τὸν ἀδελφούς εἰς πυ

deinde urbis regno praefici
 tur. Nam, cum pylas Bian
 tem patrum occidisset, Pan
 dioni genito regnum tradit,
 ipse uero traducto in Pe
 loponnesum populo Pylum
 urbem condit. Interea Pan
 dioni Megari regnanti, na
 ti sunt filij Aegeus, Pallas,
 Nesus, & Lycus. Non
 nulli autem Aegeum Scyrij
 filium esse aiunt, sed a Pan
 dione suppositum fuisse.
 Demum post Pandionis obit
 um, eius filij perducto in
 Athenas exercitu Metioni
 das eiecerunt, ac regnum
 in partes quatuor distribue
 runt, sed Penes Aegeum
 summa Imperij fuit. Hic
 primam uxorem Metan O
 pletis filiam: Alteram uero
 Chalciope Rhexenore na
 tam duxit. At, ubi nulla
 se prole augeri uidet, fra
 trum metu ad Pythiam adit,
 deq; filiorum progenie res
 ponsum dari sibi postula

nit, cui deus ita uaticinatus ē.
 Maſte nouā uirtute, pedem,
 qui prōminet uiri
 Ne prius exoluas, quā ſcans
 das Palladis. arcem.
 At ipſe ambigens qd hoc ſibi
 uellet oraculū, Athenas iterū
 accedit, ac p̄ Trāzenē iter ſa-
 tiens à Pibeo Pelopis filio
 boſpitiū recipitur, qui, quoniā
 oraculū intellexerat. Egeō
 uino madetū, filiā Aibrah cō-
 primendam ſum miſit. Hanc
 etiam nocte eadem Neptuno
 coniunxit. Egeus interea
 Aibrah praecepit, ut, ſi ex ea
 maſculus, naſceretur, educas-
 ret: ne uē, cuius ille filius ef-
 ſet, indicaret: enſem, & cal-
 ceos ſub ſaxo abditos reliquit,
 haec locutus, cum per Aetatē
 puer ſaxū ſubuoluere queat,
 eā tollerēt, eumq; elām cū hi-
 ſce omnibus ad ſe rebus emi-
 teret. Ipſe interim Athenas
 contendit, nec non Pannihēz
 naōrum certamen aggredi-
 tur, celebrare, in quibus Mi-

δίω ἢ λαί. καὶ πόδι πα-
 ῖων γοιῆς ἐμαυτὸν εἶσο. ὁ δ' ὁ
 διὸς ἐχρησεν αὐτῷ.
 Ασκου τὸν περὺ χοντα πό-
 δαονα φέρτατε λαῶν,
 μὴ λύσης πρὶν εἰς ἄκρον αἶ-
 θνηαίων ἀφίκηαι.
 Απορῶν δὲ τὸν χρῆσμός,
 αἰὲν πάλιν εἰς ἀθῆνας. καὶ
 φροῖσιν αἶθρα δούων, ἐπι-το
 ξουται πῖτθῇ τῷ πέλῳ
 πος. ὅς τ' ἔχρητμόν στωεῖς,
 μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ
 συγκατέκλινεν αἶθρα. τῇ δὲ
 αὐτῇ νυκτὶ, καὶ πασειδῶνι
 ἐπληροῖσεν αὐτῇ. αἰγὺς
 δὲ εἰτε λαμῆδος αἶθρα, ἐαὶ
 ἀρῶν αἰγυθῆς, φέρειν. καὶ
 τίνος ἔσται μὴ λέγειν. ἀπὲλ-
 πῇ δὲ ἄπο πνι πέτρα μάχαι-
 ρων, καὶ πῖθλα εἰπῶν, ὅταν
 ὁ πῶς δύνῃ τῷ πῖθῳ αἶ-
 ποκυλίσας αἰελεῖσαι ταῦ-
 τα, τό τε μετ' αὐτῷ αὐτῷ αἶ-
 πῳ πεῖν. αὐτὸς δὲ ἔκταν εἰς
 ἀθῆνας. καὶ τ' ἔτ' παναθῆ-
 ναίων αἰῶνα ἐπέλει. καὶ ὅ

ὁ μίνως παῖς ἀνδρόγεως,
 εἰκνεσέντα. τὸν ὀξυὺς
 ἔδωκε τῷ μαραθωνίῳ ἐπιμα-
 ταῦρον. ὃν οὐδὲ φθόρεν. ἔ-
 νιοι δὲ αὐτὸν λέγουσι πορδύ-
 μνον εἰς ἀθήνας ὅς τ' ἀλφει-
 ῶνα πρὸς τῆς ἀγωνισ-
 τῆς εἰσεβούλευε διὰ φθόρου
 ἀφελῆσαι. μίνως δὲ ἐπι-
 ούσων αὐτῷ θανάτου θύων
 ἐν πάρῳ ταῖς χερσὶ τῷ μὲν
 σέφαιον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
 ἔβρισε, καὶ τὸν αὐλὸν κατέ-
 ρχε, καὶ τὴν θυσίαν οὐδὲν ἔ-
 15 τὸν ἐπέτελεσεν. ὁ δὲ ἐπὶ καὶ
 δῦρο χερσὶ αὐλῶν, καὶ σέ-
 φαιον ἐν πάρῳ θύοισι ταῖς
 χερσὶ. μετ' οὐ πολὺ δὲ θά-
 λασσοκράτῃ, ἐπολεμήσε
 20 ὁ πόλεμος ἀθήνας, καὶ μέ-
 γαρα ἔλε νίκην βασιλεύον-
 τος τῷ πανδίωνος. καὶ με-
 γαρετὸν ἰππομηνίου ὃς ὄντι
 νίσῳ βουθὸν ἐλθόντα ἀπέ-
 25 κτείνει. ἀπὸ θάλασσης δὲ καὶ νί-
 σος ὅς τ' ἐν γαῖᾳ περὶ θάλασσαν
 ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρεῖα

nois filius Androgeus οἷβ. miz
 Etoria præstitit. Hunc Iupiter
 in Marathonium taurum miz
 sit, à quo fuit interfestus. Nō
 defunt, qui illum Athenas ad
 Laij certamē euntem, ab athle-
 tis ob inuidiam dolo necatum
 fuisse prodant. Minos, audiz-
 ta filij morte, quo tempore in
 Paro gratijs sacra faciebat,
 sublatam ē capite coronam,
 abiecit, ac tibiam, perrexist,
 & sacrificium nibilo tamen
 secius absoluit. Hinc & in ho-
 diernam usq; tempestatem si-
 ne tibijs, & coronis in Paro
 Gratijs immolant. Nec lon-
 go post tempore in mari præ-
 potens cōparata classe Athe-
 nas oppugnavit. Megara item
 Niso Pandionis filio regnante
 subuertit. Adhæc Megareum
 Hippomenis filium, qui ex 07-
 chesio Niso opitulaturus ad-
 venerat: interemit: et is demū
 p filie pditionē occubuit. Nā
 cū Scylla filia Minois amore
 flagaret patri purpureū crinē

quo iniunctus esse ferebatur è medio capitis aertice præci-
dit, eoq; facto statim ille inte-
rīt. Minos itaq; Megaris po-
litus, uirginem uinctam pedi-
bus è puppe in mari deiectam
summersit. Enimvero, cum id
bellum diuturnius fore uide-
retur, quando Athenas cape-
re minime posset, Iouem, ut
Athenienses commissi crimini-
bus poenas luere, obsecrat,
Hinc; cum pestis, et fames
simul urbem inuasisset, Pri-
mum quidem ex ueteri oracu-
lo, Athenienses Hyacynthi fia-
lias Antheidem Aegeidem,
* Enthenidem: et Lyxam
Geræsti ad Cyclopiis tumultu
iugularunt; sed harum pater
Hyacinthus Lacedæmone A-
thenas domigrāuit, et cum
nihil inde sibi emolumentum fu-
turum uiderent oraculum de
belli exitu consueuerunt. His
numen, quas ipse uellet, Mi-
noi poenas daturus renuncia-
uit. Igitur Athenienses missi à
Minocem

εἰ μέσῳ τῇ κεφαλῇ τείχεα,
ταύτης ἀφαίρεθείσης τε-
λαυτὰ. ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτῆς
σκύλλα ὀραδεία μίνωος
ἔβριλε τὴν τείχεα. μόνον δὲ
μεγάρων κρητῆρας. καὶ τὴν
κόρην τῆς πρύμνης τῆς πρὸ
δῶν ἐκδήσας, ὑποβρύχιοις
ἐποίησε. χρονομελίου δὲ
πολέμου μὴ διασέμενος ἐ-
λαῖν ἀθῆνας, ὅς γε ταῖς δι-
πρὸ ἀθηναίων λαβεῖν οἶκας.
Χρονομελίου δὲ τῇ πόλει, λοι-
μὸν τὲ; καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν
πρῶτον κατὰ λόγον ἀθῆ-
ναῖοι παλαιόν, τὰς ὑάκιν-
θου κόρας, ἀνθιδέα. αἰγλή-
δα*, ἡνθιδέα, λυταίαν, ὅς
τῇ γεραιούτῃ κύκλωτος τα-
φὸν κατέσφαξαν. τούτοις
δὲ ὁ πατήρ ὑάκινθος ἐλθὼν
ἐκλακε δαίμονος ἀθῆνας κα-
τὰ κῆ. ὥς δὲ οὐδὲν ὄφελος
ἦν. ὅσῳ ἐχρῶντο περὶ ἀπαλ-
λαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπὲν πε-
σὺν τοῖς μίνωϊ διδόναι δίκας
ὡς αὐτὸς αἰρεῖται. πῆμ-
ψαντες

φαρμακὸν ἔν περὶς μίνωα, ἐπὶ
 δευτέρῳ ἐτεῖν δίκας. μίνωας δὲ
 ἐκέλευσε αὐτοῖς ἰδὲ κού-
 ρους ἐπὶ αὐτῶν, καὶ κόρασ' αὐτῶν
 5 ἰσας, χωρεῖς δ' ὧτων πέμπειν
 τῶ μινωταύρῳ βοραί. ὅτε
 δὲ οὗτος ἐλαβὼν ἔφυγε καὶ
 θειρῆμας. ἐν τῷ τὸν εἰσελ-
 θόντα, ἀδύνατον ἦν ἐξελ-
 10 πολυπλόκοις ἡρώδης παῖς
 τὴν ἀγνοουμένην ἐξοδὸν ἀ-
 πέλκει. καὶ πεσὺν αὐτῆς δὲ
 αὐτὸν δαΐδαλος, ὁ αὐτοῦ παλᾶ-
 μου παῖδος ἦ μιν πόντος, καὶ
 15 ἀλκίππης. οὗτος ἦν ἀρχι-
 τέκτων ἄριστος. καὶ πρῶτος
 ἀγαλμάτων οὐρετής. οὗτος
 ὅτε ἀθηνῶν ἐφυγὼν ἀπὸ τῆς
 ἀκροπόλεως βαλὼν τὴν τῆς
 20 ἀδελφῆς πόρδικος ἡνὶοῦ τά-
 λω, μαθητὴν ὄντα. δίστας
 μὴ ὅτι τὴν οὐφύσαν αὐτοῦ
 ὑπερβάλλει. σιγῶν γὰρ ὅ-
 φως οὐρανῶν, ξύλον λεπτὸν
 25 ἐποίησε. φωραθέντος δὲ τῷ
 νεκροῦ κειμένης ἐν ἀρείῳ πα-
 γῳ καὶ ταθιγαδῆς, περὶς μί-

Minoë legatis, ut ab eis, quas
 pœnas uellet pererant, tum Mi-
 nos ijs ut quatuordecim corpo-
 ra, septem scilicet puerorum,
 ac totidem & ætate pares,
 puellas, inermes minotauro
 deuorandos mitterent, impe-
 rauit. Is taurus labyrintho
 conclusus coerceretur, unde
 ingressus quispiã haud facile
 exire poterat, quod multiplici
 uiarum ambage non agnitus
 exitum excladebat. Hunc Dæ-
 dalus filius Eupalami, q̃ Me-
 tiōis, et Alcippæ filius fuit, ex-
 ædificauit. Hic item Archites
 Elus omnium præstantissimus
 & primus op̃erum admiratio-
 ne dignorum fuit inuentor.
 Hic etiam Athenis post nece-
 tum Perdiciæ sororis filium
 Talau, eius discipulum, ausu-
 git, quem, ueritus ne ipsum in-
 genu præcellentia superaret,
 occidit. Etenim serpentis ma-
 lam nactus lignum tenue se-
 cuit, deinde ubi pueri cadauer
 deprehensum fuit, Reus in

APOLLODORI

Martis uilla peractus ad Min-
noem confugit. Atq; inibi Pa-
siphæ cum Minois taurum ar-
deret, lignea vacca affabre
compacta corripuit: ac Laby-
rinthum construxit, ad quem
quotannis Athenienses Virgi-
nes septem, ac totidem pueros
ætate pares Minotauro uoran-
dos mittebant: donec Theseus
ex Æthra, Ægeosq; natus
iam grandis factus, petra sum-
mota calceos, atq; ensẽ au-
fert, & pedestri itinere Athe-
nas adiens, obsessam iam uiã
à maleficis uiris undecũq; pa-
cauit. Primum quidem Pe-
riphetẽ Volcani, & Anti-
clie filium, qui quòd clauam,
gestaret, Coryneta dicebatur,
ad Epidaurum occidit, qui
cũ imbecillis pedibus esset, fer-
rea claua munitus, uiatores
interficiebat: quã ex illo præ-
reptam Theseus ipse ferre cõ-
fueuit. Hic Sinem postea Poly-
pemonis filium, & Syleæ co-
rinubi, filię occidit. Huic Pi-

νασ ἔφυγε. καὶ κεῖ πασιφοῶ-
ς δρᾶδείσης τῷ ποσειδῶ-
νος ταύρου, στυγερὰς τε
τεχνιστάμενος ξυλίνην βουῶν.
καὶ τὸν λαβύνιντον κατε-
σκόλασεν. εἰς ὃν κατὰ ἔτος
ἀθηναῖοι κούρασ' ἐπ' ἅ, καὶ
κῶρασ' ταῖς ἱέας, τῷ μινω-
ταύρῳ βορὰν ἔπεμπον. ἦν
σὺς δὲ γλυνθεὶς ἐξ αἰθέρας
αἰγεί παῖς. ὡς ἐλννήθη τέ-
λειος, ἀπὸ σάμελος πλὴν πί-
φαι, τὰ πίδαλα, καὶ πλὴν μά-
χειρας αἰαρεῖται. καὶ πε-
ξὸς ἐπείγεται εἰς τὰς ἀθή-
νας. φρουρουμένης δὲ ὑπὸ
αἰσχροῦ κακούργων τῆς ὁδοῦ
ἡμάρωσεν. πρὸς τὸν μὲν γὰρ πε-
ριφύτην τὸν ἡφαίστου, καὶ αἰ-
πικλείωσ', ὃς ἀπὸ τῆς κορύ-
νης, ἣν ἐφόρει, κοραυήτης ἐπέ-
καλεῖτο, ἔκτεινεν αἰ ἐπιδεύ-
ρω. πόδας δὲ ἀδενεῖς ἔχων
οὗτος, ἐφόρει κορύνην σιδῆ-
ρην, δι' ἧς ὅτ' παριόντας ἔκτα-
τεινε. ταύτῳ ἀφελόμε-
νος ἦν σὺς ἐφόρει. διὸ τὸρον

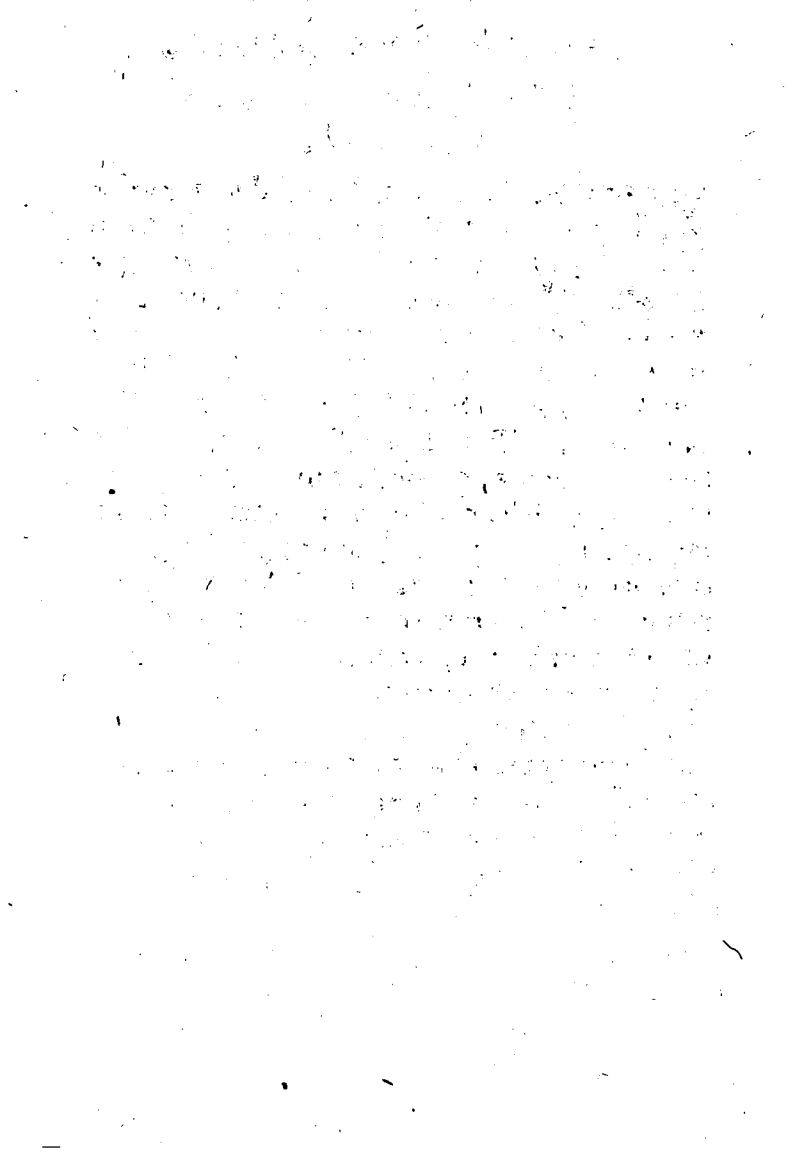
δὲ κτείνει σίνιν τὸν πολυ-
 πήμονος, καὶ συλῆας τὸ κο-
 είνου. οὗτος πιτυοκίμ-
 πης ἐκαλεῖτο. οἰκῶν γὰρ ἃ
 5 κορινθίων ἰσθμὸν, ἠνάγκαζε
 τοὺς παρελόντας πίτυς καίμ-
 πιοντας ἀνέχεσθαι. οἱ δὲ,
 διὰ τὴν ἀδύναμιν, οὐκ ἠδύνωντο
 καίμπεριν. καὶ ἔπει-
 10 οὗτος δένδρων ἀναρρίπτου-
 ντο, πανωλέθρως ἀπώλλυντο.
 τούτῳ δὲ πρότερον θεοὺς
 σίνιν, ἀπέκτεινε.

iyo campe, à curuandis pinis
 nomen fuit. Nam cum Corin-
 thiorum Isthmum insedisset,
 uiatores ad pinos flectēdas in-
 uitos cōpellebat, qui quod eas
 uirium imbecillitate flectere
 nequirent, arborum inse re-
 deuntium impetu sublati pe-
 nitus interibant. Hunc in
 modum Theseus Sinem crus-
 ciatum è medio substulit.

Λείπει πολλά.

Multa defunt.

§ ü

BENEDICTVS AEGIVS
FVLVIO VRSINO.

S . P . D .

I quis suauissime Fului , me velut
falsi , suspectiq; tituli,quem Apol
lodori nostri fronti præfixi accu
saturus forsan exurgat,quòd cum
scilicet Atheniensem,quòd Græo
maticū dixerim,quòd BIBLIOTHECES,
quòd SIVE DE DEORVM ORIGI
NE, ac LIBRI TRES, adscripserim, his
meis ad te literis , cui nostras in tris Apollodo
ri libros, qualescunq; fuerint, annotationes non
cupare iam pridem constitui: me non ab re hanc
tanti laboris auctori præfixisse inscriptionē om
nibus demonstraturum esse promitto, spondeoq;
Quòd igitur hunc ego Atheniensem, & Gram
maticum recte appellarim , non modo ex veteri
ipsius inscriptione, sed etiam Suidæ testimonio
sine dubio comprobatur . Nam Απολλόδωρος,
inquit ille , Ασκληπιάδου γραμματικός, εἰς τῆς πα
λαιῆς τοῦ Ροδίου φιλοσόφου, καὶ αἰσχροῦ μαθητῆς
Ἀθηναίου τὸ γένος . Viden' vt Apollodorus a
Suida non solum Asclepiadæ filius fuisse dicio
tur, sed Atheniensis, sed & Grammaticus ap
pellatur . Huc accedit firmum , & graue Eusta

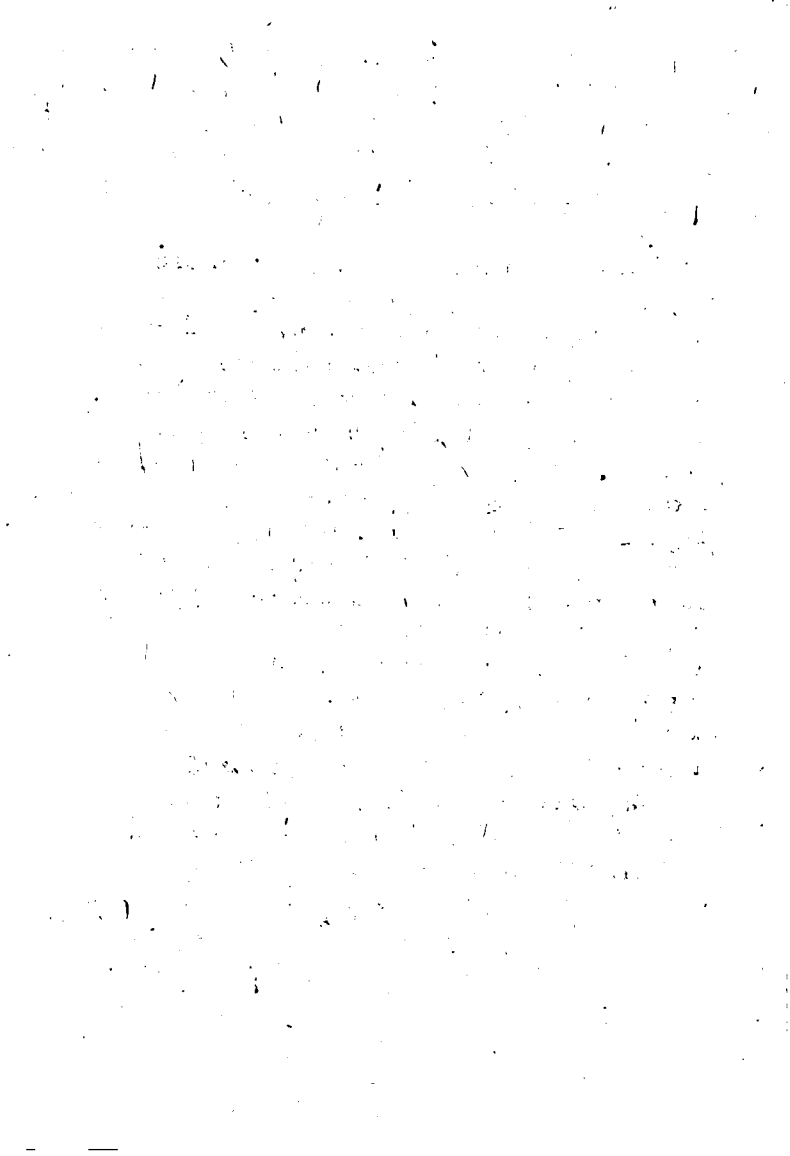
thii magni Homeri enarratoris testimoniū, à quo
 etiā hic Athenienſis vocatur his verbis . ὅτι πρὸς
 ἄλλοις, καὶ Ἀπολλόδορος ὁ Ἀθηναῖος ἐπερχομένης
 τοῦ τοῦ πρὸς τῷ κατὰ λόγον ἐν δώδεκα βιβλίοις. Quare
 quis nam inficiari poterit Apollodorum hunc
 fuiſſe domo Athenis? Ceterum illum digniſſi-
 mo Grammatici titulo fuiſſe decoratum Strabo
 in Geographiæ libris aperte declarat, cum de
 Thucydide, atq; Apollodoro noſtro mentionē
 facit, οὐτε δὲ οὐτος, οὐτε Ἀπολλόδορος ὁ γρᾶμμα-
 τικός . Qui itaq; hunc eſſe Grammaticum nega-
 re audeat, cum tanti præſertim auctores ſenten-
 tiæ noſtræ ſubſcribant: eum equidem amentif-
 ſimum, ac iudicii præcipitis hominem, deui-
 umq; appellandum eſſe arbitror . Venio iam ad
BIBLIOTHECES adſcriptionem. Hac
 nos in te vnica, ac ſingulari Sophoclis in Anti-
 gonem commentarii auctoritate contenti eſſe
 velimus . Is enim cum de Phineo loquitur,
 πάντα, φησὶν, ἰστέει Ἀπολλόδορος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ.
 Quod autem **SIVE DE DEORVM**
ORIGINE LIBRI TRES adiecerim
 us, Hic, qui huiusce authoris primi certe li-
 bri vnā, aut alteram pagellam, vel lippienti-
 bus ocellis legerit: in ſententiam noſtram, &
 manibus, & pedibus, eum iturum certo ſcio .
 Atq; fortasſe obiiciet alius (cur **LIBRI TRES**

adscriptum fuit , quando in manuscriptis Apollodori codicibus , nulla librorū partitio esse appareat? Immo vero qui nostram Apollodori latinam interpretationem cū animi candore percurreret , id operis reliquū in tris partes diuisum iri omnino censebit . Nam Homeri , quod te nō fugit, in Iliadem commentarii citant Apollodorum in primo, ac secundo huius operis libro. Si qui igitur mi Fului honeste , ac nobilis Iuuenis, tam peruiaces , tamq̃ refractarii inueniātur, vt hanc sententiam, censuramq̃ nostram amplexari minime velint , eam planē Hilermum Sirleotium , Basilium Zanchium acerrimi iudicii viros , ac duo velut Reip. litterariæ sydera fulgentissima : Ianum deniq̃ Cæsarium dicendi magistrum , ac bonarum artium professorum facile principem , & in quemuis , defensuros esse non dubito . Tu vero mi Fului meas in Apollodorū annotationes à me tibi iamdudum nuncupatas propediem in lucem prodituras expecta . Quæ vero ad Apollodori vitam copiosè scribendam attinent, nihil est, quod ab Aegio tuo expectes,

à Tettio enim vtriusq̃ nostri longe amantissimo ista petenda sunt . Vale vi .

Kelen . Sextiles , Romæ

M . D . L V .

BENEDICTI ÆGII SPOLETINI
in treis Apollodori Atheniensis Grammatici Bi-
bliothecæ, siue de Deorum origine li-
bros, annotationes,

IN LIBRVM PRIMVM.

primus numerus foliũ, significat secũdus paginã, tertius lineã.
Fol. pa. li.

1. Οὐρανός. Lactantius Firmianus Vranum vocat deum To-
picum Africanorum, qui & Cælestus dicebatur. Nos uerò Cæ-
lus in genere masculino uertimus secuti Ennij Poetæ authorita-
tem, FL. enim Charisius Sospater clarissimus Grammaticorum
libro primo. Cælũ inquit hoc cū sit neutrũ, & masculine veteres
dixerunt, et Ennius. quẽ cælus genuit. Itẽ quoq; cælus pfundus.
Legimus etiam CAELVS per æ masculine positum in mar-
more nup effosso in area diuæ Mariæ semper uirginis in Cælio
monte, cognomento in Domnica hunc in modum ex fragmen-
to,

OPTIMVS. MAXIMVS
CAELVS. AETERNVS. IVP-
TER. IVNONI. REGINAE
MINERVAE. IYSSVS. LIBEN-
DEDIT. PRO. SALVTEM. SVAM
M. MODIVS. AGATHO. ET. PR.
FAVSTI. PATRONI. HOMINIS. S,
ET. HELPIDIS. SVAES. CVM. S.

Sunt, qui Cælum ut Deum, Cælium masculine dixerunt differen-
tiæ causa. Ego uero Ennij testimonium secutus Cælus uerte e
græca imitatione malui, idq; pro tua candore mihi uitio minime

uertent , quando hoc uolens , prudensq; fecerim : adiutus potissimum à uetere epigraphæ , at planè ingratissimus omnium dici , & appellari mererer , nisi id Hieronymo Alterio uiro & nobilissimo , & humanissimo acceptum referam . Is enim uiarum magister diligentissimus , & rerum antiquarum seruantissimus in Cœlio pro æde Deiparæ uirginis à nauicula cabatoribus conductis esfodi ex magistratus auctoritate iubet: dumq; altius excauatur, inscriptio , qua de locuti sumus , effossa primum est: inde aliæ complures , ex quibus tandem aliquando , ubinam in Cœlio monte Castra Peregrina uiserentur, cognouimus. Quæ falsò ea in Cœlij parte, qui hætenus de rebus antiquis Romanis conscripserunt, ubi sanctorum Quatuor est templum , posuerunt . Quod omnis nō à uero abhorre faciant infra à me recitatæ inscriptiones , ex quibus peregrinorum castra fuisse ad ædem prænominatæ Deiparæ uirginis, uel furdis facillime , cæcisq; comprobatur: tametsi non desint , qui id obstinatissime inficiuntur: cum recantare iam dedignentur . ij, si me audient uiri boni , & cordati fungentur officio , si accepti beneficij memores Hieronymo Alterio , quem honoris causa semper, ac passim nomino, gratias & agant & habeant : En tibi igitur erutarum inscriptionum copias quibus (ut diximus) castrorum Peregrinorum locus repertus est .

Ex epistyllo marmoreo.

PRO . SALVTE . ET . RE

DITV . D . N . IMP . CAES .

|||||

VOTIS

PIO . FELICI INVI

VOTIS

X . ANNALIB . CTO . AVG . DOMITIVS XX . ANNA

FELICL BASSVS . FR . AGENS LIB FELICL

TER . VICE . PRINCIPIS . PE TER .

REGRINORVM . TEM

PLVM . IOVIS . RE

DVCIS . C . P . OMNI .

CVLTV . DE SVO EXORNAVIT .

Ibidem in Basi

COCCEIVS

PATRVINVS

PRINC.

PEREGRIL

NORVM

In alia ibidem

COCCE

IVS PA

TRVINVS

PRINC.

PEREGRIL

NORVM.

1. 2. 5. ἐπεὶ δὲ ἴδης) scribendum ἐπεὶ δὲ ἴδης.

1. 2. 13. ὡς αὐτὰρ τὸν) meliorem esse lectionem censuimus, ὡς αὐτὰρ τὸν nouissimus enim Caeli filiorum masculinorum Saturnus fuit, post quem Apollodorus statim subnectit feminas.

3. 1. 22. σὺ ξαν) Sic in exemplari manuscripto legebatur, in cuius nos locum substituiamus σὺ ξ. quae uera est, ac genuina lectio.

3. 25. ὡς μὲν τὸν) reposuimus ὡς μὲν τὸν,

fo. pa. li.

4. 7. 6. ὠελίδος.) in Metelliano, & alijs quæ uidi, exemplaribus scriptum legi pro ὠελίδος.
4. 1. 14. πρωτομέδου(α). in alijs uidi scriptū quod non displicet, πρωτομέδου(α, Hæc πρωτομέδεια nominatur ab Hesiodo in Theogonia.
4. 1. 17. πρωτώ.) siue παλώτω, et si alia est nympba παλώτω quare ego addere hanc nympbam huius loco eam enim Hesiodus cum Oceanidibus recitat in Theogonia.
4. 1. 18. κραιτώ.) legitur et κραιτώ, placeat tamen κραιτώ, ἐκ τῆς κραίεω uerbo id nominis deductum est.
4. 1. 25. ἄρνιν.) uidi in Codice Ioānis Honorij scriptū ἄρνιν per. i. non est aspernenda hæc lectio.
5. 2. 31. σοῦνθῆ.) non est fugienda lectio, σοῦνθῆσεσσε, i. priuandum esse.
5. 1. 17. ὥς δὲ ὁ μῦθος λέγει.) locus ex Iliadis primo.
5. 2. 24. χερμαῖνα πέμψα(α). rem hanc Homerus copiose narrat Libro Iliadis 6. & Apollodorus infra recitat in 2. uolunt mine explicatius quàm hic facit.
6. 1. 10. κόρην.) ex tribus codicibus, quibus ego in hoc uertendo auctore usus sum, κόρην parum doctè scriptum uidi: cuius loco nos κόρον restitimus, nam de mare, non de puella hic loquitur Apollodorus.
6. 1. 13. ὥς δὲ τῆς γλυνήσεως εἴς τιν' ἄνθρωπος.) deprauatus est hic locus, atq; adeo ut deesse nonnulla facile perspiciatur, quocirca adijci pro asterisco à Caltographis iussimus græca hæc uerba λείπει τινα, idest desunt quedam.
6. 2. 12. θυμβρεως.) legitur & ὕβρεως. Cōtumeliæ: transusus li secutus Gregorium Gyraldum uirum doctissimum undecūq;

& quo neminem plura legisse crediderim. Is enim in suis illis,
 frugiferis, & copiosissimis uoluminibus de Dijs Gentium Pa-
 na Iouis, & Contumelie filium fuisse ait, nullius tamen præ-
 ter ipsius institutū citato testimonio, potuisset tamē ad hanc rē
 citare Pindari enarratōrē in argumēto Pythiorū. Ille. n. imbi,
 ἔμαθ'εν, ἰγὶ, ἀρχάων, κ' ἰπποῖ μάται' κλυτὸ τέχνην ἔπει-
 τ' ἔπαινος, οὗτος γὰρ τοῖς ἀρχαίοι θεμύδ' οἱ πᾶσιν
 ἐπιμελὴς, εἴτα ὄρχεται ἀδ' τὸ μαρτεῖον, εἰ δ' πρῶ-
 τη νύξ' ἐχρησμάδουσιν, εἴτα θέμυς. His ille uerbis Apol-
 linem ait artem diuinandi à Pane Arcadiæ deo didicisse, non
 tamen à quonam Pane, quippe qui paulo superius dixerat
 hunc in modum ex eadem Ἠρώθεσι. ἐπὶ ἀφ' ὁργον δὲ
 αὐτῷ ἐποίησεν ἀρμωσάμενος πρὸς τὸν ἔπαινον
 σύμγχα, οὐτ' ἔρμος, καὶ πινυελόπης, ἀλλὰ τῷ
 οἴῳ, καὶ θυμωρεῶς. Hic igitur ille quisquis fuerit Pina-
 dari explicator felicissimus, à quonam Pane fuerit Apollo
 edoctus vaticinationes, nempe à Pane Iouis & Thymbris. i.
 contumelie filio, monstrauit.

6. 2. 2. 1. ὁ γυμνίου repositum ὁ γυμνίου ex Pherecyde apud
 Rhodij scholiographum Argonauticorum libro primo.

6. 2. 2. 2. ἐλαίνης). pro quo scribe ἐλάρης, siue ἐλάρας utrius
 nihil moror, dum ἐλάνης per. v. rejiciatur.

7. 2. 1. 7. γυμνίου). pro γυμνίου ut in exemplaribus quousque
 legi, temporis instantis scribendam arbitratus, & id sensus
 exigit.

7. 2. 1. 1. κοιμώμενος). legendum est sine dubio κοιμώμενον in
 accusandi casu.

7. 2. 1. 5. ἐπὶ λούσας lege ἐκέλευσεν. ea. n. i. re librarij iscitia peccauit

44. 17 Hic pro Ἑμωνέων, reposui Ὀρμυνέων, idest ab Hermionensibus. Hic enim Apollodorus. sentit Hermionenses Cereri indicasse à Plutone suam Proserpinam fuisse raptam, & eam ad inferos deportasse per ostium: quo ut fama est, ad Plutonis est descensus. Ἑρμῶν δὲ, ait Strabo libro viij. ὅτι τῆς οὐκ ἀσήμεων πόλεως, δὲ καὶ τῆς πελοποννησίων, ἧς τὴν παραλίαν ἔχουσιν ἀλιεῖς λεγόμενοι θαλαττῶν γοῖ τινὲς ἀνθρώποι. πρὸ Ὀρμυνοῦσι δὲ περὶ ὧν αὐτοὶ τὴν εἰς Ἄδου καὶ τὰ ἑσπέρια σὺν τομῶν εἶναι, διότι οὐκ ἐπιθίσκιν ἐν ταύτῃ θα τοῖς νεκροῖς ναῦ λον, idest, Hermione uero est urbs non ignobilis, cuius littora piscatores habent viri, qui maritimis negotijs tractandis oblectantur. Fama item est apud Hermionenses facilem esse ad inferos descensum, quadere nullum ibi mortuis naulum imponere consueuerant, Hoc per ostium Orpheum ad Ditis penetrasse regiam, ut suā reuocaret Eurydicem. ferunt hinc P. Virgilius.

1. Tænarias etiam fauces, alta ostia Ditis.

2. Et caligantem nigra formidine lucum,

3. Ingressus, manesq; adiit regemq; tremendum.

Siculi Proserpinam nō longē à Syracusis raptam fuisse aiunt, Horum testimonio Aristoteles, Diodorus, Cicero, Solinus, & Claudianus subscribunt. Orpheus autem et Pausanias in terra attica id euenisse referunt. nec desunt, qui ab Acherusio Ponti specu Plutonem in lucem prodisse narrant ad Proserpinam rapiendam. Indicat etiam Pausanias sic in Bœoticis, Hermionenses speciem ostentare non procul à lerna, per quem Pluto Proserpinam ad infera deportauit, Sic itaq; sine controuersia Apollodori locus restituendus fuit.

8.2.11. μετὰ νεῖρα.). ex tribus exemplaribus manu parum accurata, & minus docta scriptis, ita id nominis cum ε. in secunda exaratum uidi, ex Pausania in Atticis μετὰ νεῖρα passim legitur, quod placet, est enim hoc nomen proculdubio ita scribendum, nos uero seculi exemplarium uarietatem, modo per γ, modo τ. scriptum reliquimus, atq; ita etiam à chalcographis notari concessimus.

8.2.12. τῇ τῷ κελεῶν.). ego κελεῶν non mutui, tametsi mihi licuisset, quòd hæc Meganira, quæ Cererem domi suscepit Hippothontis non Celci uxor fuisse legitur: Huic rei Nicædri in Alexipharmaea enarrator astipulatur his uerbis. ἰστέον, ὅτι τῆς κόρης ἡ γυνὴ τῆς πόρσε φόνις ἀρπαγείσσης, ἀπὸ τῷ πολούτωνος ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Διὶ πόρσε εἰρχετο νῦν σὺ ζητοῦσε αὐτὴν, ὑπὸ δὲ χερσὶ δὲ εἰ τοῖς οἰκοῖς τῷ ἱπποθόντος, ὃς ἦν υἱὸς τῷ ποσειδῶνος ἐξ ἀλόπης τῆς κερκύονος, ἀπὸ τῆς γυναικὸς αὐτῷ μετὰ γανείρω, ἣ τις παρέθηκεν αὐτῇ ῥάπτειν, καὶ ἐκείνη ῥασεν αὐτῇ αἶνον ἑὸν τῇ θλίψει, ἡ δὲ Διὸς οὐκ ἐδέξατο, λέγουσε μὴ θεμὸν εἶναι πίνειν αἶνον ἑὸν τῇ θλίψει τῆς θυγατρὸς, ἀλφίτων δὲ αὐτὴν κυκεῶνα ἐκέλευσε κατασκόλλεσαι, ὃν δεξαμένη ἔπειν. Quæ sic nos latinè; sciendum, inquit, est, ut raptam puella Proserpina à Plutone, eius Parens Ceres cibos abstinens eam quærebat, ac in ædibus Hippothontis, qui Neptuni & Alopes ex Cercyone natæ filius erat, à Meganira eius uxore hospitio fuit excepta. Quæ Dea mensam strauit, & uinum in illius anxietate commiscuit, at Dea id poculi renuit subiiciens non esse fas in aduersis uinum bibere, proinde Dea Cy

tebnum sibi confici iussit, quem acceptum hausit, hactenus latine Nicādrī Scholiastes, ex cuius testimonio: hic pro καλεοῦ, ἱπποδρόμος reponendū erat, ego uerò, ut dixi, nihil mutavi, propterea quod Apollodorus alium fortasse secutus ē auctorē, apud quem Celeum Meganiræ maritum fuisse inuenerat, ut sunt Græci diuersi inter se in historijs, fabulisq; recensendis, & Hyginus noster longe aliter hanc recitat historiam.

8. 1. 22. ἐπετιήσθη μετὰ νεῖκα τὴν πρᾶξιν. (Δία.). nos τὴν πρᾶξιν Δία separatim scripsimus, ne hinc ambiguum suboriretur, de Praxitheā proprio nomine, nihil enim hoc in loco id nominis significaret: & nihil ad rem faceret, quare nos pro πρᾶξιν Δία, castigauimus πρᾶξιν θεῶν, id est, quid factus ra esset Dea.

10. 1. 14. αὐτὸν δὲ ἑλπίσας. (ἑλπίσας.). nos secuti lectionem repositam in margine Codicis Honoriani hoc modo αὐτὸν δὲ ἑλπίσας (α, vertimus Minerua impetū facto, tamen si αὐτὸν δὲ ἑλπίσας non mutarim, quod nonnullis melior lectio uideatur, & si Minerua submonente Hercules Alcyoneum Gigantem domauit Ceterum hæc Hercules cum Alcyoneo pugna à Pindaro, et eius enarratore Didymo in Nemeis aliter multo recensetur: & Apollonij Rhodij Scholiasta à Telamone cæsum fuisse Alcyoneum refert.

10. 2. 7. καὶ κατέλαβον. id nos deleuimus, eiusq; in locum secuti exemplar Ioannis Honori uiri luterati, & Probi, meiq; amantissimi, substituimus ἐγὼ κατέλαβον quæ legitima, & uera est lectio.

10. 2. 17. νῦν σὺ γὰρ. legimus Stephani testimonio ubi hæc de insula νῦν σὺ γὰρ.

10. 22. (ἡγετίανα

10. 2. 22. ἡστέωνα id nominis stellula notandā censueramus, sed tum, cum hic primus Apollodori liber excidebatur: Antōnij Bladi officina asteriscis non utebatur: mea uero ille de causa, quod complusculis in locis, in his imprimendis Apollodori libris, stellis eiusmodi opus esse uidebamus, tandem fun= di iussit.

11. 2. 19. κασίον, pro καυσίον, id quod in omnibus, quæ vidi exemplaribus scriptum erat: nobis castigari placuit.

12. 2. 4. εἰς σικελίαν, scripsi κελικίαν. Et max linea s pro κορύβιον nibili diffione, submisimus κορύκιον.

12. 2. 9. δελφύνλω σφαίκαεναι, φύμλω, antequam nos, quæ Apollodorum auctiorem lectu dignissimum mōstra inuaserāt, perdomanda suscepissemus, legebatur, quod monstrum nō mo= dice me torsit, sed tandem Apollonij Rhodij adiumento per= domuimus, sicut Et plurima alia, ex eo enim Argonauticorū libro, 2. castigauimus hunc locum, Et pro φύμλω, quæ uana erat ac futilis lectio, δελφύνλω subrogauimus, ac ne cuiquā impanere videamur, poëtae clarissimi verba simul, Et ipsius scholiastæ apposuimus, quibus quid δελφύνη sit, doctissime demonstratur. Apollonius igitur.

ὥς τὸ πεισάκη ἔπειθ' ἀειράδι πῆνκαστιο

Δελφύνλω τόξοισι πλώλον ὄξεαί' ἐν

κῦρσος ἔωτ' ἐπιγυμνός, ἐπὶ πλοκάμοισι γεγυμνός.

quem locum nos, ut posuimus, hunc in modum transulimus, Et totidem carminibus.

Sub tetrico quondam Farnassi ut vertice Apollo

Delpbynem ingenti telis occidit, Et arcu

Nudus adhuc puer, Et rutilo iam crine decorus.

Sic latine Rhodius, quo in loco δελφύνη, ait scholiastes
 τὸ ὄνομά ἐστι τῆ δράκοντος, οἱ μὲν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ
 θηλυκῶς εἶπον, ὃ καὶ βέλτιον. ἄλλως δὲ, καὶ οἱ
 μὲν ὁ δελφύνης κλίνουσιν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ ἡ δελφύ-
 νη θηλυκῶς. ὃ πᾶσι καλεῖτο ὁ φυλάκων τὸ εἰδελ-
 φοῖς χρησθένιον. λέανδρος δὲ, καὶ καλλιμάχος εἶ-
 πον αὐτῷ δράκωνος εἶναι θηλυκῶς καλουμένην
 δελφύνην, idest, Delphyne Draconis est nomen, sunt ta-
 men qui masculine, et qui feminine declinant, quod et
 melius est. cōtra verò sunt, qui id nominis volunt esse gene-
 ris masculini tantummodo, propterea quod Delphynēs qui
 oraculi templum custodiebat, uocabatur. Verum Leāder, et
 Callimachus dracēnam ipsam hanc femininò genere appella-
 tam Delphynam dixerunt. Sed hic Apollonius cum
 δελφύνῃ πελώριον, dixit, masculine videtur eam ap-
 pellare voluisse. Adhuc Apollodorus Callimacho astipula-
 ri uidetur, quippe qui et ipse δράκωνος, non δράκοντα,
 dixit, et ex ijs, quæ sequuntur, generis femmini esse Delphy-
 nam indicat.

12.1.27. ὄροι scribe, ὄρη.

12.2.1. ὡς τῆ ὄρου, castigamus τῷ ὄρει, ibidem versu 4,
 τῆ ὄρου lege τῷ ὄρει.

25.1.23. siue ἰφίκλου, siue φυλάκου legatur nihil moror.
 erit patris nomen pro filij nomine, et contrā filij nomen
 pro patris nomine.

25.1.25. φυλάκη, cum acuto, non φυλακῇ cum circumflexo
 φυλακῇ ᾧ τῆς φυλακῆς custodiam significat, sed
 φυλάκη cum acuto in secunda, oppidi nomen in Tbesa-

liā est dicti à Phylaco Deionis filio, de qua urbe Homerus
in 2. Iliadis.

οἱ δ' εἶχον φυλάκην, καὶ πύραμον αἰδεμένοντα. idest
Quiq; colunt Phylacam, ac florentem Pyramon urbem.

26. 1. 1. αἰβίων,) hisce characteribus, in tribus, quæ mihi hunc
vertenti auctorem, erāt, exemplaribus, id scriptum erat, unde
nihil eliciebatur, quod rei satisfaceret: tandem si recte memo-
ria tenes, nos cum Didymi in Homeri Odysseā scholia ad-
modum utilia legeremus, (si modo Didymi liber ille est,) nam
id sanè nobis non videtur, cur autem id, & qua ratione iudi-
cemus, non est hic dicendi locus, incidimus in hanc ipsam, et
eandem historiam, de qua, indocti notarij erratum resarciui-
mus, ita ut αἰβίων, ἀγρόν, restituerimus. Didymus inibi
apud Homeram Odysseæ undecimo his verbis græce ex Phe-
recydis libro septimo. ὁ δὲ μελάμπος πρὸ αἰγίου
μαθὼν τὴν αἰτίαν, καὶ αἰδαντῆρος ἐκείνῳ τὴν μά-
χην ἀχέρον φλοιῷ καταλυμμένην, ἣν ἐπὶ νε-
κὲ φυλάκος τῷ Ἰφικλῷ ὑπὸ τῆς ἀγρόν ἐκτέμνοντι
τὰ τετραπόδα, quæ sic Egius vertebat. At Melampus
percepta de vulture causa, & cum vestigasset gladium illum
Acherdi, pyri ue siluestris cortice confectum, eum Phyla-
cus Iphiclo attulit, cum in agris quadrupedia incideret. hæc
ille, quibus nos hoc calculo tam exiguo, qui nos maxime cru-
ciabatur, liberati sumus.

27. 2. 17. τὸν μονοσάνδαλον,) alij vocant μονοκρηπίδα,
quàm distionē Hyginus noster vsurpauit, Pindarus in Pythi-
eis ἀσάνδαλον dixit. et pag. 1. li. 14. p. lupō, apro scribe.

28. 1. 1. αἰαῖρον,) sic & Apollonius; licet sint nonnulli, quorum

est Hyginus, qui Ὀνυρον id flamen vocent.

28. 1. 6. συμκαλῶν,) placet magis συμκάλλων. liberum tamē
 legentibus relinqua, linea 7. Ὡς αὖ ἐποίησαν. & quæ se=
 quuntur, usque ad lineam sextamdecimam, diutius, quàm opus
 erat hic me locus torsit, qui quòd compluscultis maculis scate=

bac, non omnino probe interpretari poterat, cōtuli tandem ali
 quando, ut mea omnia studia, cū Iulio Herculanio Romano,
 viro nunquam satis laudato, est enim tantæ & probitatis, &
 eruditionis, ut eum cum primis quibusq; uel grauissimis bona=
 rum cum litterarum, tum artium professoribus comparādum
 esse censeam, hunc si uelis græce, doctissimum, si latine, nulli
 eum secundum esse inueneris. summum insuper in eo est pie=
 tatis, ac religionis studium, est & hic sacrarum litterarum stu=
 diosissimus: quare melius erit mihi de eo tacere, quàm pauca
 loqui. Sed age iam ad Apollodori locum redeo, dixeram id
 loci cum Herculanio meo, qui sumpta in manum auctoris bu=
 iuste volumine, locum ubi semel atq; iterum perlegisset, men=
 dosus, inquit, hic omnino est locus: videamus etiā si lubet Pin=
 dari Pythia, ubi hac de re plura ille sublimis ingenij Poeta
 narrat, Hac ego in re cum illi morem gessissem, tandem ex
 Pindari Commentarijs obscurissimus Apollodori locus ob mē=
 das, quæ sese cum ob temporis iniuriam, tum etiam ob librario
 rum imperitiam multos in libros & græcos & latinos inges=
 serunt, illustratus est consilio Herculanī mei. Sic igitur, ubi
 Ὡς αὖ ἐποίησαν, legitur: una tantum litterula deleta, in
 particula, ἵς, ut pro ἵς, ἵ reponatur sensus elucescere in
 cipit. & linea huius pagine. 12. Vbi & μὲν scribitur,
 tollatur. 1. ultima & pro ea due litteræ +, scilicet & α,

subijciantur, ita ut sit integrum nomen μηδεια. denique in linea
eiusdem paginae 16 dempta una duntaxat littera, ex infinita
το αἰαφείρειν, & reponatur προσέτα ἦτοι αὐτὸ φέρειν.
ad eumque modum, totus hic locus de Peliae oculo mitificatus il-
lustratus erit. Nec nos pigebit, quo plenius, copiosiusque ac lucu-
lentiùs omnia, quæ ad hoc argumentum faciunt, intelligantur,
subscribere Pindari Pythiorum enarratoria verba.

μονοκρηπίδα, inquit ille, τὸν μόνοσάνδαλον. κρηπὶς
ἢ τὸ βῆμα, καὶ εἴρηται παρὰ τὴν ἑλάνην, ἡ ἰσορία
ἢ ἀφ' ὁρκενύδῃ, ἢ θυε τῷ ποσειδῶνι φησὶν, ὁ πελίας,
καὶ προεῖπε πᾶσι πρῆναι, οἱ δὲ ὕσαν οἵ τε ἄλλοι πο-
λῖται, καὶ ὁ ἰάσων. ἔτυχεν δ' ἄρορ δύναν ἐγγὺς τοῦ
αἰαύρου ποταμοῦ, ἀσάνδαλος δὲ διέβαινε τὸν πο-
ταμὸν, διαβὰς δὲ τὸν μὲν διεξιὼν ὑποδείτῃται πόδα,
τὸν δ' αἰρῖτον ὠδὴ λήθεται, καὶ ὄρχεται οὐ πῶς αὐτὸ
δεῖπνον. ἰδὼν δ' ὁ πελίας, συμβάλλει τὸ μακρότερον,
καὶ τότε μὲν ἠσυχασε, τῇ δὲ ὑδροαῖα μεταπυμψάμε-
νος αὐτὸν, ἤρθε ὁ, πηλοῖσιν, ἢ αὐτῷ χρυσέῳ ὑπό-
βου ἢ πῶς πολυτῆς ἀχρὸν αἰεῖν. ὁ δὲ ἰάσων πύμψαι αὐτὸν
εἰς αἶαν αὐτὸν, αὐτὸν δὲ τὸ καλῶς εἰ χρυσόμαλον ἄξον-
τα αὐτὸν ἀχρὸν αἰετοῦ. ταῦτα δὲ πῶς ἰάσωνι, ἤρθε εἰς νόον
βαίνει, ὡς ἔλθοι ἡ μηδεια πελίας κακὸν, quæ nos sic
conuertimus. Monocrepida. s. monofandalum, unumque san-
dalum in pede alio gestantem. κρηπὶς enim calceū, plan-
tamque significat, ac fundamentum. Hæc historia apud Phe-
recydem legitur, Pelias Neptuno, ille inquit, sacrificabat, &
sacrificiis eiusmodi omnes adesse edixit, qui cum ciues alij erant,

tum etiam Iason, Is autem agrum propter Anaurum amnem arari faciebat, sine calceis Anaurum iraeicit, quo facto alterum quidem dextrum scilicet calciait pedem, sed sinistrum calciare obliuiscitur: eumque in modum ad regiam coenā contendit. Hunc ubi conspexit Pelias, oraculum mente reuoluit, sed tum siluit. postridie verò Iasonem accersuit, rogat, quid nam ipse faceret, si sibi ab oraculo responsum fuerit a ciuium aliquo moriturum esse. Tum Iason, eum se ad Acam missurū esse ait, ad velleris aurei pellem ab Aeetā reportandam. id Iasoni Iuno in mentem coniicit, ut secum Medea Peliae malum futura accederet. Haftenus graece simul & latine Pindari enarrator. omitto, ne sim lectori tedio, recensere, quae, qui Lycophronem exponit: eadem de re scripta reliquit, iam ad reliqua.

28. 1. 18. δ'εξαο.) ita substituiimus pro δ'εξαο, quod in manu scriptis erat.

28. 2. 11. ἀγνίου.) pro ἀγρίου, sicut in omnibus manuscriptis erat scriptum. Hagnius enim non Agrius Argonautarū vnus fuit. huius etiam filius fuit Tiphys, vnde Apollonius Rhodius libro Argonauticorum primo. τίφω ἀγνιάδης. idest Tiphys Hagniades, quo de Valerius Flaccus libro primo.

Peruigil arcadio Tiphys pendebat ab astro
Hagniades.

28. 2. 20. ιοκλείω) emendauimus ο'ικλδ'ς, sic .n. Amphiarai pater dicebatur, linea καενδ'ς κορώνου, Nos ex Apollonij Argonauticorum libro secundo, scribimus καενέως κόρωνος. sic .n. ille.

ἦλυθε δ' ἀφ' αἰθέρι πρὸς λιπὼν γυρτῶνα κόρωνος

καίνειδης. idest,

Et linquens dittem venit Gyrtone Coronus
Cænides, & in latino Cænei Coronus.

28. 2. 24. ἀκείσιν.) scribe ἀκείσιν.

29. 1. 7. μυλῶς.) ita in manuscriptis omnibus, nos μυλῶς
reposuimus.

29. 2. 21. δολίοις.) δολίῳσι castigauimus, nam δολιόνδς, non
δολίαι hi populi à Stephano vocantur. δολιόνδς .n. qui
Cyzicum habitabant, quos δολιέας Hecataeus vocauit, &
Dolionii dicuntur, & regio Dolionia.

29. 2. 22. πλασικὸν στρατόμα.) legendum ex Hygino in fas-
bulis, & Apollonio libro primo. πλασικὸν στρατόν.

29. 2. 23. πλασῶν.) reponere πλασῶν. & ibidem ἔτιχον,
legitur etiam, εἰδὶχον.

30. 2. 7. δημορέτης.) nomen est rerum scriptoris, quem hic
Apollodorus citat recensens uaria auctorum testimonia, cur
nam, & ubi nam Hercules ab Argonautis relictus sit. verū
Apollonij scholiastes Argonauticorum libro primo, citans huius
auctoris testimonium δημορέτων vocat, & puto id esse
verum auctoris nomen, quoniam ille eadem in re arcessit testē
hunc auctorem, ego vero hic nihil muto, & si placet, si legas-
tur δημορέτας.

32. 1. 1. οἱ δέ,) lege, ἡ δέ.

32. 2. 19. φιλόδς.) scripsi φιλόδς.

32. 2. 5. πετηνῶς) scribi potest πετεινός, per ei in secunda, &
πετεινός addita syllaba, & πετηνός, per u in secunda,
& πετηνός, Sic enim passim legitur, idemq; significat.

32. 2. 10. καταφοροῦντας.) Codex Metellianus habet, quæ

lectio non plane spernenda est : ut significet, quasi dormitan-
tes Argonautae irayerent, sed $\kappa\epsilon\tau\alpha\phi\rho\omicron\nu\omega\tau\alpha\varsigma$ ha-
bet Farnesianum exemplar, cuius mihi copiam fecit opera
tua, ac cura Hannibal Carus, qui Alexandro Farne-
sio Cardinali amplissimo, cum ob singularem ipsius rerum
omnium cognitionem, tum etiam ob incomparabilem animi sui
candorem, ac fidei integritatem carissimus existit. Hanc igitur
lectionem longe meliorem esse arbitror, $\kappa\epsilon\tau\alpha\phi\rho\omicron\nu\omega\tau\alpha\varsigma$,
Phineus enim Argonautis haec praedicebat : si, ut ipse
dicebat : succederent, per cyaneas petras vel cum mira securi-
tate transirent. quare ego Farnesiani codicis lectionem,
 $\kappa\epsilon\tau\alpha\phi\rho\omicron\nu\omega\tau\alpha\varsigma$, ut potiore edendam censui.

33. 2. 9. $\kappa\alpha\iota\ \epsilon\iota\delta\iota\gamma\alpha\ \tau\omicron\iota\varsigma\ \omega\kappa\epsilon\alpha\tau\omicron\upsilon\ \phi\omicron\epsilon\pi\mu\alpha\epsilon\nu\omicron\varsigma$.) quae ver-
ba, si ut scriptae sunt, interpretari velis, nullum desumes sen-
sum, quare hunc in modum castigamus, $\kappa\alpha\iota\ \epsilon\iota\delta\iota\gamma\alpha\ \tau\omicron\iota\varsigma\ \omega\kappa\epsilon\alpha\tau\omicron\upsilon\ \phi\omicron\epsilon\pi\mu\alpha\epsilon\nu\omicron\varsigma$. nam quem Medea Aetiae ac Idyiae
filiam fuisse latet, ac veneficam ? tametsi sunt alij, qui Heca-
tem Medae, & Circes parentem fuisse aiunt, sicut Sophocles
Neram unam Nereidum. at Hesiodus, quae hic Apollodorus
sequitur, in Theogonia Idyiam facit Medae matrem.

33. 2. 22. $\chi\omicron\iota\sigma\alpha\iota$,) nos $\chi\omicron\iota\sigma\alpha\iota$, per i, in prima notamus.

35. 1. 1. $\chi\epsilon\tau\alpha\phi\epsilon\iota\tau\alpha\varsigma$,) in alijs codicibus legitur $\delta\tau\alpha\chi\epsilon\tau\alpha\varsigma$,
quae lectio nobis non displicet.

35. 1. 9. $\kappa\upsilon\pi\tau\iota\delta\epsilon\varsigma$ quod sublata est prior syllaba, restituiamus,
 $\alpha\psi\upsilon\tau\iota\delta\epsilon\varsigma$, idest Absyrtidas, de quibus hic Apollodorus no-
ster, insulae sunt Hadriaticae maris dictae ab Absyrto Aeetis
filio, in quarum una ille per dolum a Medea sorore fuit inter-
fectus.

35. 3. 5. κυάνεαι πέτραι πλάγκται.) antea ex manuscriptis omnibus κυάνεαι πέτραι πλάγκται. κυάνεαι, autem nos tanquam additivam dictionem deleuimus. de Cyanicis, ac symplegadibus paulo superius est mentio, nam sunt longè ab his diuersa. celebrantur πλάγκται, apud Hom. Odyss. μ. quem hic secutus est meus Apollodorus, et de his infra libro tertio.

36. I. 2. αἰγυλίου αἰγίου.) nos pro αἰγίου, quod nihil ad rem facit, αἰγυλίου, quod Apollinis seremfici cognomen est ab Argonautis inuentum beneficij non immemoribus. Hunc. luculentissime Rhodius Argonaut. lib. 4. αἰγυλίην vocat, sic.

— ὅτ' αἰγυλίῳα θυήλαις

Αἰγυλίην αἰδέφης πύθορον ἰλάσκονταί.

Hæc Ianus Baptista Pius præceptor meus nunquam præmitendus pereleganter latine vertit, in his, quæ ex Apollonio Valerij Placii Argonauticis finiendis adiunxit hunc in modum.

Procebo tuæ Gratiæ iuuentus.

Aegleus statuit aras de nomine dictas

Lucis, in occiduo puerperæ quæ vexerat ortus

Turbatis quoniam patris illuxit Apollo.

De Anaphe strabo libro 10. ubi Aegleus Apollinis templū ait inesse, ex hoc Callimachi carmine.

Αἰγυλίην, αἰδέφωτε Λακωνίδι γείτωρα θεῶν.

quod sic Aegius vertebat ad verbum.

Aegletem, Anapheq; Laconidi proxima Theræ.

36. 2. 5. μένω.) μέναι, et probe legitur ex codice Farnesiano manuscripto, Ioannis Honory, βιβλιοχρόνων græcorū

voluminum, multo omnium qui fuerunt, quiq; nunc sunt, & qui
post alijs erunt in annis, eminentissimi.

36.2.12. τάλως,) reposuimus, τάλως attice, vel τάλως ex
communis forma loquendi.

37.2.20. ἀσφατος,) emendandum est ἀκστος, ut ex insequen-
tibus apparet.

38.1.3. in codicibus manuscriptis, ἐγκυδντος cum κ, in secun-
da vidimus exaratum, pro ἐγκυδντος, cum γ, in secun-
da, quæ genuina est lectio.

38.1.10. μεμαγμένον excudi iussimus, ut μεμαγμένον sit de-
ductum à uerbo μαγίσσασθαι, idest conspissor & addensor,
ergo μεμαγμένον uidelicet πύλον intelligemus conspis-
satum, & velut addensatum centauri Nessi sanguine, quo pa-
cto mulieres sua vela ex aqua amylo mista conspissare solēt:
ad eundem modum Medea peplum veneno infectum nouæ Ia-
sonis uxori misit, est quoq; in codicibus alijs μεμαγδμέ-
νον scriptum de verbo μαγδίσσασθαι: ut, si ita legatur, intel-
ligamus à Medea missum peplum magicis unguinibus infe-
ctum, utranque igitur lectionem tuemur.

38.1.22. ἀκραίως, prius legebatur ἀκρίως, non male quidem
Pausaniam in Corinthiacis eadem in re secuti ἀκραίως
admisimus. ἐς τὴν ἀκρόπολιν ὄσιν, ait ille, τῆς ἀκραίως
ἡρώς ἰδόν.

IN LIBRVM SECVNDVM
ANNOTATIONES.

39. 1. 10. αἰκαλέως,) improbe scriptum erat, quo deleto substitui-
mus αἰ γαλέως, quod palam fiet, nos huic loco recte consu-
luisse ex insequentibus, hac eadem in facie linea octaua,
μελίως in omnibus manuscriptis visitur, ubi ex Homeri
Iliad. i, μελίωσ', accommodatissime subrogare potueramus,
tamen duelli nominis similitudine, nihil mutauimus.
39. 2. 15. Chalcographi conuiuentia, & si exemplari manuscrip-
pto, quam ipsi copiam vocare consueuerunt, factum est ut hoc
loco hanc æditionem inuasert, quare nos his nostris castiga-
tionibus sic emendandum censemus in nostra translatione, ex eo
Pelasgus etiam natus esse dicitur.
39. 2. 27. ἑκατόν) in exemplaribus male exaratis, pro quo emen-
damus ἑαόν, licet apud Hyginum Basum legamus.
40. 1. 8. καρδίαι,) hanc ut spuriam & mutilatam refutauimus,
& huic subiecimus Arcadiam legitimam, & integram di-
ctionem.
40. 2. 17. κέρκω,) castigamus κέρκω ex Athenæo. Cercops
enim hic est nomen vnus ex rerum scriptoribus, quem Athe-
næus adducit lib. cœnarum suarum i. ubi de poculis loq-
tur. εἰ δ', inquit, Ἡσίοδος ὅστιν ἢ κέρκω ὁ μελίσσιος.
id est, siue Hesiodus, siue Cercops ille Milesius.
- ἔνθα πότ' ἔσται ἐμὸν ψυχθέρων ὄρχα μελαδν. sic nos
Nostrum ubi nam populū psyctherion extiterit Dux.
41. 2. 3. βιβλίον,) per i in prima, in quatuor exemplaribus, quæ
mihi videre licuit, scribebatur βιβλίον perperam plane, quæ

do hic Apollodorus de libris nihil loquitur, sed de populi nomine. Hinc ego pro inani distione solidam, ac loco huic convenientem substitui $\epsilon\upsilon\beta\lambda\acute{\iota}\omega\nu$, idest Bybliorum, $\epsilon\upsilon\beta\lambda\omicron\varsigma$ enim per ς in prima Phœnices oppidum est, de qua compluscula scribit Stephanus.

41.2.25. $\chi\epsilon\tau\epsilon\alpha\sigma\chi\eta\varsigma$.) sic habet exemplar Scipionis Tettij Neapolitani viri nobilis, & summæ doctrinæ, & modestiæ, & humanitatis incredibilis, ceterum Metellianus Codex $\chi\epsilon\tau\epsilon\alpha\sigma\chi\eta\varsigma$ habet, nobis Tettiana lectio magis arrisit, ut $\alpha\chi\tau\epsilon\alpha\sigma\chi\eta\varsigma$ composita sit dictio, non autem $\epsilon\kappa\tau\epsilon\chi\eta\omicron\upsilon\alpha$.

42.1.8. $\kappa\alpha\tau\omicron\upsilon\kappa\epsilon\iota\nu$.) legitur in alijs, nec male, $\kappa\alpha\tau\omicron\upsilon\kappa\epsilon\iota$.

42.1.12. $\mu\epsilon\lambda\epsilon\lambda\alpha\mu\pi\acute{o}\delta\eta\nu$.) ita in manuscriptis omnibus visebatur, nasunica duntaxat, y, litera detracta de dictiuncula, $\mu\epsilon\lambda\epsilon\lambda\alpha\mu\pi\acute{o}\delta\eta\nu$ castigauimus $\mu\epsilon\lambda\alpha\mu\pi\acute{o}\delta\eta\nu$.

42.2.6. $\lambda\upsilon\delta\iota\alpha\sigma\alpha\iota\sigma\iota$.) legimus Mineruam, præter cetera ipsius cognomina, & Lindiam fuisse cognominatam de Lindo Rhodi urbe, Lydiam tamen, quod meminerim, Mineruam appellatam legi nusquam, quare hic $\lambda\iota\upsilon\delta\iota\alpha$ reposui. Nec vero me latet. Hanc Apollodori locum ab Homeri in Iliadis primum Hypomnematisse ita citatum esse, ut & nos castigauimus.

42.2.9. $\pi\epsilon\lambda\alpha\sigma\omega\varsigma$.) $\epsilon\lambda\alpha\sigma\omega\varsigma$ hic vocatur ex Homeri scholijs.

43.1.14. $\tau\alpha\iota\sigma\kappa\eta\epsilon\alpha\sigma\iota$.) scribi potest etiam $\tau\alpha\iota\sigma\kappa\acute{o}\rho\epsilon\alpha\sigma\iota$, ut sit, Danaus, filias puellas uel sortiebatur, siue eliciebat sortes.

43.2.14. $\alpha\mu\alpha\sigma\theta\upsilon\alpha\delta\eta\nu$.) hic deleuimus, quod ex Codicibus Græcis omnibus legebatur $\alpha\mu\alpha\sigma\theta\upsilon\alpha\delta\eta\nu$. dictio nihili & futilibus, & $\alpha\mu\alpha\sigma\theta\upsilon\alpha\delta\eta\nu$ substituendum censuimus.

42.2.20. $\alpha\epsilon\gamma\chi\iota\omicron\varsigma$.) in Alijs $\alpha\epsilon\gamma\chi\omicron\varsigma$, in Tettij mei Codice, quem ex

Rodulphi Cardinalis amplissimi. exemplari ex scribi fecit:
legitur αἴτιος, nos hic tibi liberum facimus, ut quā velis le-
ctionem eligas: quod ad me attinet, ἀρχίος scripsimus.

44. 1. 22. μελόλκῃς, alibi, μελοκλῃς, alibi vero μετὰ λκῃς,
quod Hygino legitur, at ex meo codice μελόλκῃς legeba-
tur, nobis placet scribere μελόλκῃς.

45. 1. 14. ὁ δὲ νόσιος χορὸς. qui libros de rebus scripse-
rit, legimus Lysimachum apud Athenaeum libro quarto, qui
græcè fuit. οἱ δὲ καὶ τὴν ὀδυσσείαν φρονιμώτα-
τον, καὶ σέσωκε τὰ τοῦ ἀδελφοῦ φακὴν καλουμένην,
ὃν ἄλλοι πινὲς καλίστῳ ὀνομάζουσιν, ὡς ἰσορρεῖν μνα-
σεῖαν ἢ παρῖα ἐν τείτρῳ ὄρω πακδὲν φασὶ ἁντίμα-
χος ἐν τρίτῳ νόσων, idest, Atqui me non latet, & Ulyssis
viri prudentissimi, & cordatissimi sororem Phacam nomine,
quam alij quidam Callistonem vocant, ut a Mnasea Patrensis
Europiacorum tertio recenseri inquit Lysimachus in libro de
rebus tertio. hactenus ille. antequam hic Athenæi locus
mihi subveniret. Tercij mei exemplaris lectio, non displice-
bat: νόσιος inibi legebatur, nec ab re ea lectio mihi probaba-
tur, propterea quod & auctores habebamus, qui de legibus ci-
tantur Cratinū scilicet & Babylonū Diogenem, sed prior
lectio vera est.

45. 1. 15. κέρκος. Hic quoque est scribendum κέρκος, cum sit
Cercops nomen auctoris, de quo superius meminimus.

45. 2. 9. αἱ τριῶν. ὡς δὲ οἱ τραγικοὶ διέτασσιν. Tragi-
cos hic intelligo Euripidem ut Eustathius Iliadis libro 6. Tra-
gici vero à græcis scholiographis passim citari solent.

46. 1. 15. Δόρα πύρειν. Δόρα πύρειν exemplar habet luculen-

tissimæ ALEXANDRI FARNESI bibliothecæ, Cardinalis. n. ille amplissimus; ut ipse est omni virtutum genere ornatissimus, ita domus eius omnis ac bibliotheca, hæc quidem castigatissimis græcis, latinisq; exemplaribus, illa aut eruditissimis, humanissimisq; viris referta est. hæc igitur lectio est omnino admittenda.

46. 1. 25. ἀπώλλων.) repono ἀπώλλων geminato cum λλ.

46. 2. 13. ἀλαγμοῦ.) substituiamus ἀλαλαγμοῦ.

46. 2. 19. ἰωλόν.) non ut in manuscriptis erat, ἰωλόν.

47. 1. 2. ἰλιαόδην, pro quo δηλιαόδην emendauimus ex Isacio Lycophronis interprete.

47. 1. 2. πείρω.) repono πείρων.

48. 1. 9. ἀρχτενεῖ,) ἀρχτενεῖ alibi legitur, scribo ἀρχτενεῖ, ut sit futurum, hoc apud Didymum Iliadis Σ recitatur.

48. 2. 3. πολυδύκτης,) in alijs visitur. nos πολυδέκτης de-

ci tractata. v. littera, ut in plerisq; emendatis auctoribus, qui hanc

ipsam rem tractant, castigamus. sic enim scribitur apud Isa-

acum, apud Apollonij scholiastes, & reliquos. locus sanè hic

erat obscurissimus, ita ex Apollonij scholijs, ex eruditissimorū

uirum scriptis, collectis, deciarauimus, ut vel anniculis pue-

ris intelligi possit: ceterum historia, seu fabulam dicās, la-

tius ab Isacio Lycophronis tenebrarum illustratore enarra-

tur. quam cum HORATIO VRSINO gentili tuo, domo Tosia, adulescenti modestissimo, ac bonorum litera-

rum studiosissimo, latine interpretandam dedissem, ut de inge-

nio adulescentis aliquando periculum facerem. ille, & si græ-

carū literarū candidatus esset, tam docte, tamq; eā latine red-

didit, ut sperare liceat eū iuxta paucissimos annos in his, omni

bus æqualibus suis facillime antestaturum.

48. 2. 17. αὐτὸς δὲ.) legebatur prius αὐτὸς δὲ, sine vilo sensu, nos proinde subiecimus pro eo αὐτὸς δὲ, adiecimusq; nominandi casum πολλοῦ κτῆς, atq; ita sensum lucidissimum elicitur, alioqui locus hic ab Apolline non solueretur.

48. 2. 21. γοργόων.) Farnesianum exemplar γοργόωνος habet,

48. 2. 25. εἰπὼ.) lego εἰπὼ, sicut, hoc ipso in loco pro μεμψεσθὼ, πεμψεσθὼ, per π, ac sine μ, ex hoc Hesiodi in in theogonia versu.

πεμψεσθὼτ' ὅν πεπλον, εἰπὼ πεποκόπιπλον.

inuenio tamen multis in locis scriptum, εἰπὼ, εἰπὼ,
εἰπὼ.

49. 1. 12. κῆβισιν.) sunt qui κῆβισιν cum η in secunda syllaba scribunt, sed male, nā syllaba claudicaret, id quod ex Ascræi poetæ hic recitato versu declaratur.

49. 1. 22. τὼ καὶ νῦν.) nos hic non ab re ante διέκρινε καὶ νῦν, addidimus ex historia, ἃ ἰσθς.

49. 2. 13. δεινὸν, δεινὸν, habet Hesiodus in Deorum originibus, verum metri causa ut suus est poetarum mos.

49. 2. 27. τοῖς χεῖρας.) in alijs, τὼ χεῖρα, lego ut lubet, nihil moror.

50. 2. 25. ἐγγυώμελος.) legerem quoque ex Farnesiano codice ἐγγυώμελος, sicut ex eodē loco πρὸς τοῖς πρὸς τοῖς, quod in alijs omnibus scribitur.

51. 1. 19. ἀπὲκτειναι) in manu exaratis Apollodotis ἀπὲκτειναι hic legitur, quod non omnino displicet, propter quod ἀπὲκτειναι legi apud auctores poni etiam pro ἀπὲκτειναι, sicut interdum apud Romanos morior, cuius rei mihi nūc hic

fol. pag. li.

Lucani de bello Pharsalico subuenit locus.

quis scilicet ab isto

Ense mori?

§ 2. 1. 6. μίδ' εἶα,) antea, sed male, legebatur μίδ' εἶα, nos substituimus μίδ' εἶα, quando hic Medae nomen otiosum esset, & ab re longe alienum: nam Apollodorus de urbe hic, cui Midea nomen fuit, non de malieris nomine loquitur. est enim μίδ' εἶα per i non per u, ait Stephanus, πόλις ἐὶ ἄρχει, ἢ νῦν κώμη, ἢ πρὶ τῶρον πόρσας πόλις, ἀπὸ μιδείας τῆς ἀλφείας θυγατρὸς, λέγεται καὶ χωρὶς τῆς i μίδεια, ἐστὶ δὲ καὶ ἐπὶ πόλις βοιωτίας· ὁ μὲν γὰρ οἵ τε πολυστάφυλοι τ' αἰνῶν ἔχον, οἵ τε μίδ' εἶα, ὅτι καὶ λυσίχοσ' ἄλλ'. rursus hanc in modum Aegius vertebat. Midea oppidum est Argiuorum, quod nunc vicus est, ac prius Persei ciuitas fuit, dicta a Midea Aloeii filia. scribitur adhuc sine i, in penultima, est etiam alia Midea in beotia, Homerus.

Venerandiq; Arnen veniunt, Mideamq; colentes, Pausanias
etiam meminit huius vrbis.

5. 2. 1. 0. πῶσιν, id nominis in omnibus exemplaribus aberat,
sine quo locus hic erat vndecumq; insolubilis, & mutilus: quod
vult: ob hoc ex Herodoti Polyinnia admodū opportune intulisse nos
arbitramur, ne'ue nos mendacij argui possimus, subscribenda
censui, quæ ad rē faciunt ipsius primarij historici verba hæc.
πῶσιν, igitur inquit ille Historiarum pater Herodotus
ἐκείνου το δὲ πάλαι ἔπει μὲν ἑλλήων καὶ ἡνίκαι
ἔπει μὲν τοι σφῶν αὐτίκων, καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν ἀρε-
ταῖς· ἔπει δὲ πῶσιν ὁ Δαναός, καὶ διοὺς ἀπίκετο
παρὰ

πρὸς κηφέας τὸν βίλου, καὶ ἔχει αὐτῷ πλὴν θυγατρὶα
 αἰδομένησαν, γίνεταί αὐτῷ παῖς, τῷ ὄνομα ἔδωκε
 πέρσην, ὅθεν δὲ αὐτῷ καταλείπει, ἐτύγχανε γὰρ
 ἅπας ἐὼν ὁ κηφέας ἄρσεως γόνου, ἡδὲ τούτου δι'
 τὴν ἐπωνυμίαν εἶχον. idest, pro his qui græcè nesciūt.
 Perse vero quondam à Græcis quidem Cephenes uocaban-
 tur: sed suo ipsorum, ac circa finitimorum Artæi dicebātur.
 Vbi vero Perseus Danaes, & Iouis filius ad Cepheum Beli
 se contulit, & eius filiam Andromedam uxorem accepit, eiq;
 ex ea gignit filium, cui nomen Persem imposuit. Hunc ibi reli-
 quit apud auum, quod tum Cepheus mascula prole carebat.
 ex hoc itaq; id cognominis sunt consecuti. hætenus Herodo-
 tus. Sed & paulo inferius eodem in libro, ubi Xerxen loquen-
 tem inducit his verbis, ἡμεῖς νομίζομεν πέρσην εἶναι,
 ὅτι οὐ ἡμεῖς γιγόνταμεν, παῖδ' αὖ πέρσεως τῷ δαναῶν
 γεγονότα ἐκ τῆς κηφέας θυγατρὶς αἰδομένης,
 quod est latine. Nos existimamus Persem esse à quo nos orti
 sumus, Persei Danaes filium, natum ex Andromeda Cephei
 filia: viden' igitur mi Fului suauissime, quātopere ad Apollo
 dari locum Herodoti testimonium faciat? ex quo immota-
 lis ipsius breuitas mirifice explicatur.

§ 2. 1. 18. ἀλκίως) ne cui sit mirum rogo, quādo pro ἀλκίως
 scribam ἀλκίως, nam sæpius legi ita scriptum apud
 Græcos unū idemq; nomen. Hesiodus in Clypeo ἀλκίως
 usurpauit genituum ab ἀλκίως. Pausanias etiam in Ar-
 cadicis de eodem nomine ἀλκίως sicut ἀχιλλέως dixit,
 quod non rationi dissentaneum esse videbitur, si ἀλκείδης
 patrōnymici originem perspiciamus.

fol.pa.li.

§ 2, 2. 4. πῖ δρέλαος. & πῖ δρέλαος dici potest dorico more.

§ 2, 2. 11. αἰτίος,) Isacius apud Lycophronem pro αἰτίος =
χος, ἄμπλον nominat.

§ 2, 2. 21. μεδέας,) nos pro μεδείας, μεδέας reposuimus, &
probe Sic.n. castigat legitur in Pindari commentarijs.

* § 3, 1. 15. προσέχοντος,) sic nos castigauimus ex Isacij in Lyco-
phronem commentarijs: & id ratio exigebat; nam antea
προσέχοντας in manuscriptis omnibus erat.

§ 3, 1. 2. Polyxeno. is Iasonis ex Medea filius fuit, ait Pausanias in
Corinth.

§ 4, 1. 21. vbi legitur ab hostibus intellige vulpem illum (ne dicam
illam) Thebanam regionem deuastantem cum suis affeclis,
& prædonibus.

§ 5, 1. 6. ἐκταμνιῶν.) Theocritus in Herculillo. δὲ καμῖου
reponi possit, sed nihil ego demutarim, suam enim Apollodo-
rus habet auctoritatem, & eam quidem admirandam.

§ 6, 1. 3. λίου,) δὲ μόλπου Theocritus ait.

§ 6, 1. 15. vbi ab imperitis, & caligantibus typographis scriptū est
imperantem, reponendum irritantem, sic enim vertere placuit
dictionem græcam ἀρξάντι, secutus Ciceronem in Milone,
qui vi irritare, & ferro laceßere aliquem dixit. omisso hic,
quæ à Budeo in commentarijs suis græcis, & Petro victorio,
in rhetoricis Aristotelis ad Theodectem enarrationibus do-
ctissime recensentur cum ex Demosthene. tum ex Aristotele
pro explicanda græca hac & attica ratione loquendi
ἀδίκων χειρὶν ἀρξάν.

§ 6, 1. 19. Εουφρόβια. prius Εουφροβία, littera transposita
legebatur.

57. 1. 9. ὄρχυσῶ, cuius in locum ὄρχυς restituiamus, ex Stephano, & Homero. vbi hæc.

ὄρχυσόν θ' ἰδρὸν ποσιδῆιον ἀγλαὸν ἄλγος.

Onchestumq; sacrum Neptuni numine lucum.

58. 2. 15. ἰδρεῖ. desideratur huic dictioni syllaba, quare scribendum est ἰδρεῖον.

58. 2. 2. πρ' Ὀρύτου, ante quam à nobis id laboris interpretandi Apollodori, & eius monstrorum conficiendi, utcumque liceret susceptū esset, πρ' αὐτῷ in nominatis superius à me codicibus omnibus scriptum inuenimus. quæ lectio à veritate abhorret maxime, nos igitur loci illius, vbi, quæ à varijs præceptoribus Hercules didicisset, inter cetera idem Apollodorus Hercule sagittandi artem ab Euryto accepisse dixit, non immemores, hic pro αὐτῷ, Ὀρύτου castigamus, cui lectioni aduersaturum arbitror neminem.

59. 1. 21. αὐτῷ scribe αὐτῷ aspirata priore, siue ἑαυτῷ.

59. 1. 22. pro ἐκρυβῆναι, scribe εἰσχυβῆναι πίδον χαλκῶ. Diodorus Siculus libro rerū fabulosarum quinto. huic loco astipulatur his verbis latine, Eurystheus inquit, a pro conspecto perterritus in æreo se vase abscondit.

59. 2. 17. εἴ πινι τὸ πῶ. placei & χαίρω.

59. 2. 21. πεπρωμένοις, lege πεπορωμένοις, cum, u. in secūda.

60. 2. 1. κερᾶσιν, χρυσόκρων Tzetzes in suis carminibus, et Pindarus ode. 3, Olympiōrum appellant.

63. 2. 19. προσαδέξατο, possumus hic etiam προσατάξατο legere, ut dicat hanc ærurnam non imperavit Eurystheus, verior est tamen prior.

63. 1. linea vltima, παλῶδες. sic scripsimus, Apollonij locum se-

cuti Argonauticorū libro secundo hisce versibus.

Οὐδὲ Ψηρακλῆος ὁ πότε ἦ λυθὲν ἀρκηδίνῳδε,
 πλωίδας ὀρνίδας συμφαλίδας ἔδνε λίμνης
 Ἰστιάδας τοῖσι πλοῖσι sic Aegius vi potuit barbarè vertit.
 Namq; nec Alcides, quo tempore venit in altam
 Arcadiam, volucres Symphali nomine dictas
 Ploidas, infectis Lernæo felle sagittis
 Cœnosis validus potuit dispellere ab undis.

Hasce aves Apollonius πλωίδας appellavit, quod eæ in palude natent, sic etiam Seleucus in miscellaneis, & Charon Apollonij huiusce familiaris nominavit, ubi de Apollonij historiis scribit. Nec tamen nihili facienda est lectio vulgata per manuscriptos libros Apollodori, scilicet ἁ πλωίδαι, id est innumeræ.

64. 2. 3. ἡμίμου, ὅμοιο^δ notatum erat in omnibus codicibus, q̄ erant mihi vertente hunc auctorem. sed Stephanus ἁ ἑδουρα^α urbem ab Abdero Erini filio dicit fuisse nominatam, & Herculis amasio. ἡμίονον per v scriptum inuenio apud Tzetzen, qua de causâ operæpretium mē fecisse puto, si pro ὅμοιο^δ, ἡμίμου duorum scriptorum innixus testimonio, scripsi.

65. 2. 6. δασύλου, prius in oibus exēplaribus pro δασκύλου, visebatur. Sic. n. id nomen Apollonius Rhodius lib. 2. recens fuit, cum inducit Lycum Dasyci Argonautas alloquentem.
 Δασκύλου εἰς μέγαροισι κατὰ τὸ παλαιὸν παῖδες ἐμείοι.
 Dasyci. ibi nostri textus genitoris in altis.

Deirylum hunc nominat Cæcis duobus in locis: quare hinc facessat Dasylus, & in eius locum accedat Dasycylus.

65. 2. 19. μυγάονα, pro μυγάονα annotauimus, id enim nomē

sic scribit Cæcis, & Apollonij Rhodij interpres.

65. 1. 14. *Δεμισκύρα*, pro *εἰμισκύρα*, quæ ἀκίφαλος erat dictio, substitutum *Δεμισκύρα*, quæ ciuitas est contra Thermodontem, legitur Themiscyra ἀκρά apud Apollonij Rhodij scholiastes. eodem folio, & linea. 13. post dictionem *πιθουλὴν* exemplari Metelliano; de Farnesiano, & Tettiano codicibus mihi sæpenumero citandis, adieci hæc paucula per necessaria huic historiæ (καὶ δώσει τὸν ζωστῆρα ὑποχουμένης,) idest & zonam se daturam pollice.

66. 1. 1. ἐκ δῆλου, de ἐκ δῆλου fecimus, rectè, ni fallimur. Apollonij scholiastes variæ sunt, inquit, de cingulo sententiæ, nam sunt, qui illud fuisse Hippolytæ scribant, alij vero Deilycæ. At Ibycus in priuata historia Briarei filię fuisse ait.

66. 2. 25. Hic ingressi geminatus Typographorum lapsus, ut procreati, pro procreatus, & fuerant, pro fuerat, composuerint. ignoscendum est bene potis.

68. 1. 7. hæc paucula relicta sunt, remittenda in suum locum statim scilicet, post verbum, est, in linea septima.
In Siciliam tranauit.

69. 2. 10. quem, vacat, quare delendum est, & pro, quod in eadē linea, scribe quos.

70. 1. 7. ἀμφιδάμαντα, & ἰσιδάμαντα eundem virum vocat apud Apollonium scholiastes, ita virumque rectè scribi potest.

71. 1. 11. quod κοινὸν, in omnibus quos vidi, & legi codices, verti ego commune, sed eius loco substituendum est κενὸν idest vanum, vacuum, ue, quæ lectio probabilior fuerit.

72.1.24. $\delta\rho\upsilon\varsigma$, ~~non~~ ex fabula, quæ transformationum libro 6.
apud Ovidium enarratur pro $\delta\rho\upsilon\varsigma$, subiecit $\omega\tau\omicron\upsilon\varsigma$.

72, 2. 1. Athenas,) scribit Thebas, Ἰθακὰ enim græcè è regio-
ne habetur.

73.1.8, *τη χωρ*) in huius lectionis locū, nos *τη χωρ*, scripsimus.

73.2.13. reponendum post, sed, Eurytas, omissum per ebrietatem
ab officinae opificibus.

73.2.17. κ'εκοπας.) passim in omnibus exemplaribus sic habetur, nos κ'εκοπας restitui mus. Cercopas duos fuisse inuenio, quorum hæc fuerunt nomina, Passalus, & Echemus sine, ut alij vult, Candalus, & Aslas.

74. 2. 23. sunt hac in linea verba hæc derelicta in officina, (ex qua postea Teucrum Telamo gignit), post dedit, sunt addenda.

75. 1. 5. τί ποτε δοῦ(αν αὐτ' αὐτῷ), sic in exēplariis, quibus nos utebamur, omnibus exaratum erat; suboscuro sanē locus est, ob brevitatem: cuius admodum studiosus Apollodorus fuisse videtur: quare nos particula adiecta duntaxat, & προ αὐτῷ, legimus, αὐτῷ, ad hunc modum, τί δὲ ποτε δοῦσεν αὐτ' αὐτῷ. Isacius autem in suis in Lycophronē commentarijs, explicatus hunc locum tractat, cuius verba hic subscripsisse non pigebit. τότε, inquit ille, ἡρακλῆς, κὶ τῆ ἡσιῶνῃ χειρίζεται, δ' ἂν ἐδίλῃ τῷ αἰχμαλώτῳ ὠνήσασθαι, ἢ δὲ τιτὼ ἐαυτῆς δοῦ(α καλὴν πῖρρα, τὸς ἀδελφὸν αὐτῆς ποδάργκῳ ἐπείατο, ὅθι ἐκλήδῃ, καὶ πείαμος, idest, tum Hercules Hesionæ indulget, ut quem de captivis velit, sibi mercari liceat, tum illa dato flammico suo Podarctem fratrem emit, unde illi Priamo cognomen tam mansit.

75. 1. 20. νῦν,) νῦν τα, prius ex quatuor libris manuscriptis notatum erat, nos autem ex Ioanne Tzetze in historiā chi-
liadibus, νῦν castigaui. mbil. n. νῦν τα, hic significa-
re potest.

76. 2. 9. μολοῖται,) in manuscriptis μολοῖται legitur. ego
vero, nescio an audaculus fuerim, cum priorem lectionē haud
quaquam idoneam excluderem, ac pro ea, quod de canibus est
hic mentio substituerim, μολοῖται.

77. 2. 20. ἀπειροειδέτα,) in Metelliano, εἰς αὐτὸν habetur.

77. 2. 28. ἀρμύλου,) in omnibus planē scriptum sic inueni, cuius
loco apposui αἰμονίου, sic. n. in argumento, siue manis, hy-
pothesi Trachiniorū Sophoclis, vbi hæc omnia ex Apollodo-
ro transcripta visuntur, quæ maximum in modum ad diuinā
illius tragædiam faciebant: de qua hypothesi rursus plures
hic locos castigaui.

78. 1. 5. ἀφ' ὧν,) ex Trachiniorū Sophoclis argumēto, ἀφ' ὧν
in margine annotaui, non deleta tamen lectiōe manuscri-
pti codicis Alexandri Farnesij cardinalis Romani, cuius nomē
honoris gratia hic subinde à nobis memoratum est, utranque
sanē lectionem probō, & si priorem verterim. ἀφ' ὧν, tamē
typographus è margine velut emendatiorem lectionem in ope-
ris contextum clam me ingressu. ἀφ' ὧν, itaq; illaboratum
verm: ne dictio hæc ingesta per errorem, non interpretata
remaneat.

78. 2. 9. φύλας,) in manuscriptis φύλας per δ', male notatum
erat. Nos φύλας ex eodem in Trachinia argumēto reddi-
dimus, cuius nominis alibi hoc in opere fuit mentio.

78. 1. 21. παύσας,) παύσας in alijs, utrunq; laudamus.

78. 1. 22. *ὁ νόμον*,) *alibi εὐνομόν. Εὐνόμον* Siculus Dios-
dorus habet libro quinto. lege, vt lubet, nihil me mouet. quo-
niam omnes hae lectiones suum habent astipulatorem. nos ta-
men *ὁ νόμον* legimus. Hunc Pausanias in Corinthiacis
κύαθον appellat, qui Oenei à Cyathis fuit, *græcè δινοχός*,
ἐ κατὰ χειρὸν διδούς, quem latini etiam à poculis vo-
cant. Quod autem Eunomus à poculis Oenei fuerit, *ἐ* quod
κατὰ χειρὸν διδόναι hic apud Apollodorum significare
videatur, non dare aquam manibus (vt ex multis apud Athe-
næum locis libro nono probatur) sed pocula miscere, id Pau-
sanas in Corinthiacis, cuius locum ad verbum transcripsi-
mus, clarissime docet. λέγεται δὲ, αἶτ', καὶ ὧδε ἕως
Φλιασίῳ λόγος Ἡρακλέα, ὅτε ἐκ λιβύης ἀνεσώθη
κομίσαντα μῦλα τὰ ἀσπερίδων καλούμενα, ἐς φλι-
θὺν τὰ ἐλθεῖν κατὰ δῆπ' ἴδιον, διατεωμλίου δὲ εἰς
παῦδα, οἶκέα δὲ αἰτωλίας ἀφικέσθαι πρὸ αὐτὸν.
ἐχθροὶ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ κιδεῖς, τότε δὲ ἀφ' ἑλ-
λινος εἰς τὸν Ἡρακλέα, ἢ αὐτὸς εἰς τὸ ὕψ' ἐκείνου.
κύαθον δ' αὖτε πάλιν οἶνον ὄραν οἶκέως. οὐ γὰρ ἀρεθεῖς
τῷ δοθεῖν πόματι, παύσει τῷ δακτύλῳ ἐκὶ ἐς τὴν
κεφαλὴν, ἀφ' ὧν ὁ ἄνθρωπος δὲ αὐτὸς ἀπὸ τῆς πλῆγης.
Φλιασίοις δὲ οἶνον εἰς φανήμεν, πρὸ τῆς ἀποδόμης
ταῦ μὲν πρὸ τὸ ἱερὸν τῆς ἀφ' Ἰλίου ἀγέλαματα δὲ
λίθου πεπιδυμένα ἔχει κύλημα οἰσέοντα Ἡρακλεῖ τ'
κύαθον. Quæ sic Aegius vertebat. Ceterum vulgatissima est
fama apud Phthiasias: Herculem, quo tempore à Libya cū ma-
lis Hesperidum incolumis euasit, priuati cuiuspiam negotij

ergo Pbliontem aduenisse, ad eumq; illic agentem Oeneū eius
 focerum ex Ætolia se contulisse. quod cum peruenisset, ab eo
 Herculem conuiuio inuitatum, aut hunc ab Hercule acceptū
 fuisse. Cyathus autem à poculis Oenei, quod in propinandis
 calicibus minime satisfecisset: vno digito caput percussus, ex
 itū puer repente extinctus est; condita igitur apud Pblias
 rei gestæ memoriæ causa visitur cella, non procul ab Apollin-
 nis æde, ubi marmorea sigilla sunt, quæ Cyathum Herculi po-
 culum præbentem habent. Ceterum Athenæus eum puerū,
 quem Hercules pugno occidit Hellanici testimonio refert, Ar-
 chiam fuisse vocatum, ob quem Hercules Calydone excessit;
 & eodem teste in secundo de Phoronide Cheriam nominat.
 Sed Herodorus in 17 libro de Hercule, Ennomum eum voca-
 ri ait. Sed Cyathum Poletis filium, & Antimachi fratrem
 nolens Hercules, dum ei pocula propinat, interfecit; ut mem-
 riæ tradit Nicander in secundo Oetaicorum. cui etiam fanū
 in loco ante urbem ex ædificasse: Herculem narrat, quod suis
 quoque temporibus appellari pocillatoris fanum scribit.

79. i. i. (Ἰθωα) Ἰθω, in manuscriptis, quod nihil hoc in loco
 significat. nos Ἰθωα, ex Alexandri Parnesij libro, Car-
 dinalis Romani, Vaticanæ Basilicæ Flaminis optimi: casti-
 gandum esse duximus. Ἰθω, verò ait Stephanus, urbs est
 Thessaliæ. Cæcis, seu, ut mauius, Tzetzes, quo se ipsemet co-
 gnomento appellat, in historiæ ephialde 2. ubi de Her-
 culis actus copiose admodum scribit. αἰγῆς δὲ ἀποχρύβλους
 τῆς Ἰθωῖας χώρας, qui locus, ad Apollodorum intelli-
 gendum facit, nam Herculem legimus Thessaliæ terram de-
 vastasse.

79.2.15. *μυρνείων*,) hic nos *μυλίων*, edendum curauimus, at impressor adscriptam e regione *μυρνείων*, ingerere maluit, contraquam nos verteramus; vtrique tamen lectio recipi potest. nam Melienses, & Minyæ in Thessalia sunt Populi.

80.2.3. *ποκύλιν*,) scribo *philtrum*, nam & si *Philtrum* sit amoris propriè *poeculum*, hic tamen, *Φίλτρον*, verto *philtrum*: quod est etiam latinis receptum, & Ouid. in arte vsurpauit, cum dicit.

Philtris nocent animis, vimq; furoris habent.

& Iuuenalis,

Hic Thessala vendit

Philtris, quibus valeant mentem vexare mariti.

Ad hæc Hyginus, ubi de Nessò agit. Ille, inquit, moriens cum sciret sagittas Hydræ Lernææ felle tinctas quantam vim haberent veneni, sanguinem suum exceptum Deianiræ dedit, & id *philtrum* credens conditum diligenter seruauit.

80.2.3. *ποίαν*,) *Φιλοκτήτης*. Diodorus libra quinto.

80.2.8. *ποίαν* *παιών* καὶ τὰ ξήθησιν *ποίαν* *ὑπὸ* *τῷ* *Ποίαν*, καὶ τὰ τόξα ἐδωκεν *τῷ* *Ἡρακλῆϊ*. Apollodorus hic Hercules pyram à Pœante succensam fuisse apertissime dicit, eaq; de causa illū ab Hercule sagittis donatum fuisse dubio procul affirmat. Hunc locum superioribus diebus cum Hiermo Sirletio me contulisse memini, ab eoque quesivisse, quid nam de eo Apollodori loco sentiret, tum ille Apollodorū contra omnium planè sententiam, eam de Pœante historiam recensere dixit, mihiq; vt est vir memoriæ singularis, vnum, alterumue ex Sophoclis Philoctetæ locos, memoriter recitauit.

tum quoque in mentem mihi reuocauit, ut in secundo variarū Petrus Victorius Ciceronis *μνημονικὸν σφάλμα* hic esse scribit, quod à Philoctete Herculis rogam inflammatum fuisse, & ab Hercule sagittas accepisse retulit, in 2. Tuscul. quæst. libro. Eaq; in re Victorij sententiam Hilermus noster non satis probare mihi visus est. Ego verò neq; ita multo post reuoluendis rerum scriptoribus totum me tradidi, ut an Cicero memoriæ vitio peccasset tandem reperirem. reuolutis itaq; infrascriptis hisce cum Græcis tum Latinis auctoribus eorum omnium calculis Ciceronem rectè dixisse, neque vlllo memoriæ lapsu deerrasse inueni. quare mi Fului, si hanc rem paulo, quàm ad annotatiuncularum mearum modum spectat, latius enarro, æquo animo feras, nam Cicero noster, cui plurimis nominibus nemo non debet, à Calumniola defendendus est omnino. Sed iam à Sophocle, quem ipse testem adducit, incipiamus. Is enim pro Cicerone audentissime stare videtur his in Philoctete senarijs. vbi Neoptolemum alloquitur Philoctetes.

Ὅσῃα τε φῶτεῖς, ἔσι τ' ὦ τέκνον δῖμος.
 ὃς γ' ἡλίου πόδ' εἰσορᾷν ἐμοὶ φάος
 μόνος δίδωκας, ὃς χθὸν οἱ ταῖα ἰδεῖν,
 ὃς πατὴρ' ἀπρέσβω, ὃς φίλοις, ὃς τῆς ἐμῆς
 ἐχθρῶν μ' ἐνρῶσι ὄντ', αἰέσῃσας πόρ' α.
 δάσσει. παρέσσι ταῦτά σοι, καὶ διγγάνειν,
 καὶ δόντι δόναι, καὶ ξεπύξασθαι βροτῶν
 ἀρετῆς ἕκαστι τῶν δι' ἐπιφᾶσσι μόνον.
 οὐδ' ἔτι γ' αὐτὸς, αὐτ' ἐκ τοῦ μῦθου.
 Hæc Sophocles, qui manifestissime docet ab Hercule sagittas

Philoctetem dono habuisse. quin etiam idem paulo inferius,
quod te minime fugit, comprobat.

ἔμπροσθεν, inquit, ὃν ἔλθοιτε, καὶ ὅτι ποτὲ
τὸν τῷ διὸς παῖδ' αἰὲν ἴκῃ δὲ ἴκῃ ὁ πόλεον,
αἰὲν ὃν σὺ σῶξας. τοῦ τ' ἐπιξίωσαι θάνατον. Et cetera ibi.
Subdam hic Senecæ tragici ex Hercule Octavo eadem de re
pro Cicerone locos. ille. n. Philoctetem inducit sic loquentē.

læto venit ecce vultu,

Quem tulit Pæas, humerisq; tela

Gestat, & notas populis pharetras

Herculis heres. heredem, ut vides, appellat Herculis, Pæantis
filium. Et idem eadem ex tragædia non longè à super
riore loco, inquit.

Ut pressit Oeten, ac suis oculis rogam

Lustravit, omnes fregit impositus trabeis,

Arcumq; poscit, accipe hæc, inquit, sate

Pæantz dona, & munus Alcidae cape. Ecquid mi Fulvi pus
tas Victorium illum nostrum id negaturum tam clarum testis
monium? quo Philoctetem & ignem rogo subiecisse, & ab
Hercule sagittarum munus accepisse, non Pæantem patrem
Seneca suo cū Sophocle docet. et mox subiicit.

Nec fallor vnquam dexteram hic arcus tuam

Librare telum didicisti, et certam dare

Fugam sagittis: ipsum non fallunt iter

Emissa neruo. tu tantum precor

Accommoda ignes, & facem extremam mihi.

Et reliqua ibi ad hanc rem facientia omitto. Stat etiā

Quidius in transformationibus apertus pro Cicerone

loctetem filium, pyram hic Hercules, Philoctetem non Pæan-
tem patrem succendisse manifestò refert, memoriolæ'ne vitio
Cicero errauit, cum tot præclari pro eo testimonia dicant
auctores? Huc accedat Philostrati locupletissimi testis ex ima-
ginibus auctoritas. Ἰδράπων, inquit hic, ἐχέτω τῷ
Ἡρακλεῖ ὁ Φιλοκτήτης ἐκ νηπίου, ὅτε καὶ φοβὸς ἦν
οἱ τῆς τόξεων. ἀ δὴ ὕδρον μισθῷ ἔλαβεν παρ' αὐτῆς
τῆς εἰς τὴν πύραν ὑποργίᾳς. Comitē, administrūq;
Herculis Philoctetem ait Philostratus, ac mercedis ergo sagit-
tas ab eo accepisse pro subiecta in rogam Herculis flamma.
Subnectamus et alterum ex Heroicis clarissimum illud tanti
viri testimonium, cum dicit. Φιλοκτήτης ὁ ποταμὸς ἐ-
στ' αὐτοῦ μὲν ὅλ' τῆς βροτῶν, ἄριστα δ' ἀνθρώ-
πων ἐτόξευσεν, Ἡρακλείῳ φασι τῷ ἀλκμήνης μα-
θῶν αὐτὸ, καὶ κληρονομῆσαι λέγεται τῆς τόξεως,
ὁ πότε Ἡρακλῆς ἀπὸν τῆς ἀνθρώπειας φύσεως, αὐ-
τὸν τε πρὸς ἑστῆτο, καὶ τὸ ἐν τῇ οἴτῃ πῦρ. Intelligin'
ut hoc quoque in loco Philoctetem pyram æτῆα succendisse,
et ab Hercule sagittas accepisse cum Cicerone Philostratus
scribat. Subijciatq; εἰδῆν δὲ Φιλοκλήτην ἐς βροτῶν
οὐτε κοῦνται, οὐτε νεοσκόπι ὁμοιον, ἀλλὰ πο-
λὺν μὲν ὑφ' ἡλικίας, ἐξήκοντα γάρπου ἐτῆς γε-
νῆαι, σφραγῶντα δὲ παρὰ πολλοῦ, τῆς νέων, βλέ-
πειν τε λεινότετα ἀνθρώπων, ὡς φέγγεσθαι ἔρα
χυλοῦντα, καὶ ὀλίγοις τῆς βουλομένων ξωπύ-
θεσθαι. Senem, ac robusto iam corpore, ac viribus. constan-
tem, ait Philostratus venisse Philoctetem ad bellum Troianū.
Demum, si placeat, Cointum illū Smyrναεum, cognomento Ho-

mericum huc tanquam Colophonem addamus, is. n. supra scriptorum auctorum sententiæ mirifice fauens, subscribit αἰθῖς μεθ' Ὁμήρου libro 10. vbi Herculem arma sua à Volcano fabricata Philoetæ Pæantis filio dono dedisse narrat, eumq; illius amicum, ac contubernalem fuisse refert, cū ait.

Καὶ τὰ μὲν ἀρ' ἐτύχεα το κλυταὶ χεῖρες ἠφάεσσι
ὁ βεῖμῳ ἠρακλῆϊ, ὃ δ' ὦπασε παῖδα φορῶναι
ποσειδῶτος, μάλα γὰρ ὁ μορῶτος οἱ φίλος ἦεν,
αὐτὰρ ὁ κυδιόων ἐτύχεσι, δάμνατο λαοῦς.

Quos versus sic vertit Quintinius Spineus ciuis meus, iuuenis quidem eruditus, & ingeniosus.

quæ quondam inuictus doctam fabrefacta per artem

ALCIDES VOLCANE tuam gesta uerat arma,

Œtæo ad superos idē rediturus ab igne, πρῶτα φρασικῶς

Illa Philoetæ charo donauit alumno.

Is versus est.

Hiscē sed exultans telis Pæantia proles

Nunc hos, nunc illos hostis demittit ad orcum.

IN LIBRVM TERTIVM.

ANNOTATIONES.

81.1.8. scribe Onesippus, & linea nona adde, Stendedides nomē omissum à cæcutientibus typorum magistris.

81.2.10. Θεπίου,). Nos autem pro Θεσίῳ per τ, scribi fecimus Θεπίου per π, in secunda, quod alioqui contra historię fidem legebatur, & si omnes, quos vidimus codices, Θεσίῳ habebant.

81.2.14. ἐκμεγάρωσ,) Hic operæpretium me facturum certo scio, si velut corollarium, Pherecydis ex Pindari Isthmiorū cōmentarijs locū de Herculis, & Megaræ filijs adscribā.

πολλὴ τῷ ἀνδρὶ μὲν τῆς ἡρακλείας ἐκμεγάρωσ παύ-
σων διαλλάττωσι, Διονύσιος μὲν ἐν πρώτῳ κύ-
κλῳ, Θηρίμαχον, καὶ Δηϊκόωντα. Εὐρυπίδης δὲ
πρὸς Ἰθυσιν αὐτοῖς, καὶ Ἀετσοδῆμον. Αἰνείας δὲ ὁ
ἑρφέας Θηρίμαχον, κρεοντιάδην, Δηϊκόωντα, Θηϊόα,
Φορέκυδης δὲ ἐν δευτέρῳ, Αἰτίμαχον. κλυμῆνος,
Ἰλῆνον, Θηρίμαχον, κρεοντιάδην. Σάπτος δὲ ἐν τῷ Ἀπὶ
κων Ἰσορῶν. πολυδωρὸν, αἰίκων. μακισόφονον, πα-
ροκλεία. τοξόκλυτον. μινεβρόντην, χερσίβιον. ἡρό-
δωρος δὲ καὶ δίσφῃσι μακίσιναι τὸν ἡρακλεία, ἐκθαύ-
ρη δὲ τὸ σικάλου, ὡς φῃσι μινεκράτης λέγων αὐτῷ
ὅτι ὑοὺς εἶναι οὐκ ἔστι, καὶ καλεῖσθαι οὐχ ἡρακλείδας,
οὐδέ πω γὰρ ἡρακλῆς ὠνομάζετο, ἀλλὰ ἀλκιδάδας.

Hæc nos, ut facilia, non latine reddidimus. Nec tibi mirum sit
Fulvi amarissime, si quædā vertimus, sic enim his, qui græ-
cè non admodum sciunt, benè consulendum censemus. Tu ve-
rò hac ope non indiges, quem scimus quantopere non modò
latine, sed græcè profeceris, quosq; in græcis exemplaribus,
ac latinis peruoluendis, intelligendisq; noctes peruigilaueris,
& pergis adhuc omnia rimari. Necnò tuis vigilijs ut HŒ-
RATIVS VRSINVS gentilis tuus, intra paucissim-
os menses, altissimos quosq; amnes sine, & cacarbita, & cor-
nice, pernatare possit, nihil reliqui facis. Iam ad reliqua.

81.2.22. αὐγῆς τῆς ἀλεοῦ τῆλεφος,) ἀσύνους τῆς φύ-
λατος,

Λαοτος,) Hic de Auge Telephi matre loquitur, & Astyoche.
non tamen de ea quæ soror fuit Priami, de qua in hisce Coin-
ti Smyrnæi ex ipsius libro sexto est mentio, ubi multa de Eus-
ryto: quem natum esse ait Cointus Smyrnæus ex Astyoche
Priami sorore, sic ille.

Τὸν γὰρ δὴ τέκε δὴν κραισσηνύτην περιάμοιο
ΑΣΥΟΧΗ, ΚΡΑΤΕΡῆσιν ὑπ' ἄγκοινοις μετρίῃ
Τηλέφου, ὃν ῥέκα καὶ αὐτὸν αἰταρβείη Ἡρακλῆϊ.
Λαίδηρ' ἐοῖο τοκῆος εὐπλόκαμος τέκεν αὐγῇ,
καὶ μιν πτῶν ἐόντα, καὶ ἰχθυόοντα γάλακτος
Θρέψε θούπτε κεμμάς, ἐὼ δ' ἴδ' ὀϊλάθ' ἑβερῶ
μαζὸν ἑσπασμένη βοσλῇ Διὸς, οὐδ' ἤρ' ἔφα
Εκχορόν Ἡρακλῆος ὀϊζυρῶς ἀχλὺ λείδοι.
que sic latine.

Hic (Eurypylum, f.) Priami nā Dia olim germana creauit.
Astyoche, Herculei validis astricta lacertis
Telephi, & intrepido clam nutu parentibus ipsis
Alcidae peperit rutilis quem crinibus Auge.
Vberibusq; suis infantem nutrit, & quem
Minnuleum ut velox dilexit ceruicæ tenellum,
Submittens nutu Iouis ubera, nam tua proles
Alcide. perdi misere non posse videtur.

Quoniam hæc importanè de Cointo, quem falsò Calabrū ba-
Elenus passim cognominarunt, incidit mentio, hic tantisper, ab
annotationibus & castigationibus nostris digrediar, dū Coin-
to cognomentum, patriam, ac regionem restituiam: ut inuulga-
tum illud Calabri cognomen, & per inscitiam quandam supi-
nam illatum, intrususq; in hominū ora, posthac tollatur omni

nā Quintum igitur hunc, quem ego Cointum græco de nomi-
 ne κοῖντος, formatum latīna ratione censeo appellandū, ver-
 bi caussa, quemadmodum de nomine Φιλίππος fit nobis
 Philippus, sic de κοῖντος Cointus fiat. Nanque huius poe-
 tæ nomen nequaquam à Quintus latino vocabulo formatum.
 est more græco Cointus. Non enim hunc poetam Romanū,
 italū ue fuisse inueniri vsquam puto. Nam si Romanus aut
 Italus fuisset, potuisset velut de latīno nomine declinari græcè
 κοῖντος. Sed, quia nec Romanum, neque Latinum hūc poe-
 tam fuisse scimus: ipsum à græco nomine, more Romano vt
 de Φιλίππος, Philippus dicitur, sic ille à nobis de κοῖντος
 Cointus appelletur. Vnde autem Calabri Cointo cognomen-
 tum inditum fuerit, non video; nisi, quod annum abhinc supra
 nonagesimum repertum extra Hydruntem, in æde Diui Nico-
 lai Cassulorum, seruatumq; à Bessarione Tusculanorū Epi-
 scopo Cardinale, & in lucē editam, a loco postea Calabrum
 velint dictū fuisse. Cum verò ACHILLES MAF-
 FEIVS, basilicæ Vaticanæ canonicus, Vir tūprimis bo-
 narū artū studiosus, & omniū generis antiquitatis perpetuus
 assertor, copiā mihi, vt est Aegij sui amatissimus, fecisset primi
 Cointi huius derelictorū libri, tralationis, incerta cū interpre-
 te, hoc titulo QVINTI SMYRNÆI ILIAS.
 hinc ego conijcere cœpi Calabri cognomen tanto poetæ in-
 ditum, spurium esse, ac supposititium: quocirca totum ab ini-
 tio ad calcem hunc auctorem deuorare aggredior, vt ex eius
 libris intelligerem, an qui Cointi primum verterat librum, ex
 titulo appposito mentitus fuisset, cumq; librum eius operis duo-
 decimū percurrerem, incidi tandem in subscriptos versus, ex

quibus interpretem primi libri non fuisse mentitum, eumque ex
 istem Smyrναeum cognominasse deprehendi.

Τοὺς μοι νῦν καὶ ἔκαστον αἰεὶ εἰρομλίῳ σάφα μῶν σαι
 ἔπειθ' ὅθι κατὰ βῆθ' ἐνὶ πολυχῶνδεος ἱερῶν.
 ὑμεῖς γὰρ πάρεσσι μοι ἐνὶ φρεσὶ δῖα καὶ τ' αἰοῖδ' ἔχον,
 πρὶν μοι ἄμωι παρεῖα καὶ τασὶ δ' ἰνασθαι ἰούλον,
 θυμῶν ἐν δὲ πέδῳ σιν περικλυτὰ μῆλα νέμοντι.
 τελεῖς τόσον ὄρμου ἄπωθεν, ὅσον βοῶντος ἀκούσαι.
 ἄρτε μέδδ' ὡδὲ νηὸν, ἐλθὺ θείῳ ἐνὶ κῆρ' ὡ
 ὑρεῖ οὐτ' ἄν' ἰν' ἡμαλῶ, οὐδ' ὕψ' ὅθι πολλῶν. idest.

Magnanimi Heroes quot equi subiere latebras

Duratei, est animus M V S & mihi dicere cantus.

Vos memorate illos, nam me docuistis & ante
 quam mihi pulchra Hebe vestit lanugine malas,
 Servanti in Smyrnæ prælust' r'ia ouilia campis.

Ter tantum præcul alte tuo rapide Herme fluente,
 Quantam hominis vocem licet exaudire vocantis.

Diffynæ ad templum, non in feruilibus hortis
 Non humili mimium, neque c' elso in monte locutis.

Ex his itaque versibus Smyrναeum de patria dictum, quis
 ambigat? quemque Ioannes Tzetzes in Chiliadibus suis his ver-
 sibus ubi de ærumnis Herculis agit, Smyrναeum nominare nō
 dubitavit, cum ait,

ὁ κοῖντος, δὲ γίγρεται ὁ μῶν, ὅθ' ἄθλῳ τούτου.
 Σωπετ' μὲν ἰὼς ἐπὶ κοῖντος σμυρναῖος.

Cointus poeta c' ἔῳς μεθ' ὀρίων ab Homeri commentario
 in Iliadem & Eustathio, citatur. Quare posthac, qui Calas-
 trum hunc poetam ὁ μὲν καὶ τῶν nominari, ab omnibus

explodendum, ut indoctum, et mendacum esse iudicamus.

§ 2.2.21. σκεῖνον ἰδὲς,) prius χειρὸν ἰδὲς præter historiam fidē
legebatur in manuscriptis mendosis.

§ 2.2.16. ὑπέσθαρμε, nos ὕμαρτε : quæ lectio huic loco est ac-
commodatior : eamq; reposuimus ex Homeri Iliados secundo
scholiaste, ubi hæc, ἰδὲρται δὲ ὅτι τλὴ πόλεμος. θεὰ
σάμηνος λικύμνιον τὸν μάζωπ' ἔδην παλαιὸν ὑπέσθον
τα ἑσθ' ὅπως τῆς οἰκείας ἀμελὸς χειρὸς ἀνέμνον,
αἰφ' ἣ καὶ τλὴ βακτηρίῳ ἰδὲ τὸν οἰκίτην, καὶ τούτου
μὲν ὕμαρτε, πλὴν ἔσθ' ὅτι τὸν λικύμνιον, ἀκουσίως
ἀπέκτεινε, διὸ ὑναγκάσθη λυέσθαι φυγὰς τῆς πα-
τείδος. ex hoc loco illucescit hic subobscurus Apollodori.

§ 3.1.19. αὐτὴν πε,) in alijs αὐτὴν πε, utraque lectio proba est

§ 3.2.24. σένυρον,) in manuscriptis omnibus σένυρον, quæ
dictio quid sibi vellet, nusquam hactenus assequi potuimus. le-
gimus tamen apud Hesychium σένυρον, pro quo ex ipsius
expositione σένυρον, pro σένυρον scripsimus. eaq; ratio-
ne : ausi sumus Apollodori locum castigare ad eum modum,
donec alicunde lectio melior affulgeat. σένυρον, itaq; huic
pro σένυρον reposuimus, quod Isthmi ἐπίθρον esse vides-
tur. Isthmus enim angustam eam terræ partem, quæ utrinque
à mari alliditur, significat. subobscurè planè hic recitatur ab
Apollodoro oraculum Heraclidis datum de suo in patriam re-
ditu, et id præsertim ob codicis mendam.

§ 3.2.1. ἐπὶ ξανθῷ,) antea ex manuscriptis ἐπὶ ξανθῷ scriptum
erat, quam apud alios iudicent. Nos à re ipsa, qua de agitur
ἐπὶ ξανθῷ castigamus, et pro τῆς λοκείδος, αὐτὴν λικῶν
restituimus. Naupactus enim, quæ à compingendis nauib;

Heracleidarum nomen est consecuta, in Aetolia, non in Locris
de esse legitur, Straboni plinius, Plinio, Metae et alijs. de qua
Stephanus νοῦν ἡκίαντος, inquit, πόλις αἰτωλίας ἀπὸ
νοῦν ἡκίαντος ἢ ἡρακλειδῶν, εἰς ἑφορος, ἢ σπάρτα.
possumus manuscriptorum codicum tueri lectionem, de Lo-
cris, quam Plinius Aetoliam proximam facit. Hinc Apollon
dorus Naupactum formasse in Locride posuisse voluit.

83. 2. 14. εἰδεάζων.) Farnesianus sic habet, Tettianus ves-
tō codex ex manuscripto Rodolphano εἰδοιολάζων, placeat
vtrunque. et ibidem, εἰόμεσαν, εἰόμεζον Tettiano
legitur.

83. 2. 18. ἰσπότης ὁ φύλακτος, Nos, ἰσπότης ὁ φύλακ
83 ex Pausania in Laconicis hic reposuimus.

84. 1. 1. δὲ τῷ μάστρεως, lege δὲ τὸν μαστίν.

84. 1. 5. ἔτι,) αὐτὴν λεgebatur ἔτι, per. v in fine.

84. 2. 18. Messeniam,) lege Messeniam in nominativo.

85. 1. 3. καταβαλῶσιν,) αὐτὰ in codicibus meis omnibus, ab
idoetis (ut diximus) librarjs scriptis, habebatur, nos subiecit
in prioris lectionis locum καταλαβῶσιν, quæ genuina et
sua est lectio.

86. 1. 14. τῆλεφωται,) τῆλεφαι vocat hanc Stephanus in
bris de oppidis et gentibus, in ditione Σαλῶς. τῆλεφω
eandem hanc mulierem vocat.

86. 2. 6. πίπτει,) lege πέχει.

87. 2. 27. ὀρυμέδοντι,) lege pro ὀρυμέδοντα.

88. 1. 2. ἀσπίωνος,) lege alibi ἀσπίου.

88. 1. 8. fideicommissi,) reponet, faciendæ, pro commissi. id madens
etiam chalcographorum seipore commissum est vitium.

fo. pag. li.

88. 2. 5. λαβών, prius βελών perpetuum legebatur in omnibus
manuscriptis Apollodori codicibus.

89. 1. 1. αἰταβύριον,) Stephanus. εἰ αἰταβύριον; prius in vi-
tiantis codicibus αἰταβέριον per ε in media syllaba notas
sum erat.

89. 1. 1. 8. creteniam,) distinctè lege, creten, iam, εἰ δὲ cum hac in li-
nea postrema cum apice circumducto scribendum, sed igno-
scendum est typographis hac in re, quoniam Bladiana affic-
ta in urbe Roma notissima hisce notulis, idest, circumflexis
carci.

89. 2. 17. κρητὸς,) pro, κερδὸς, ut in manuscriptis ante scri-
hebatur. κρητὸς autem scribitur idem nomen à Stephe-
no in dictione κρητηνία, ἢ ut idem ait, πὸ πρὸς ἐστὶ τῆς ἐο-
δοῦ, εἰ ᾧ ᾧ κοῦν οἱ πρὸς αἰλθυμλίαν, ὅς χρηδαίς, ὅτι
πατὸρ αἰρεκενεί, ἐφυγε, καὶ νυκτὶ πρὸ οἴῳ πωαα-
τὰ εἰ βόσφι, καὶ αἰς ληστὰς νομίους ἀναιρεῖ τὸν πα-
τὸρ αἰρεκενεί, eandem historiam hic Apollodorus paulo aliter recen-
set, verum ad idem contendit, ideo translationem abstinuit Ste-
phani verborum.

90. 1. 8. χασιματα,) pro χασιματος, male scriptum est.

90. 1. 13. μῦν,) Lycophronis commentarius μῦν, idest, murem;
legit alij μῦνα scribitur, melior est prior. haec Apollodori
fabula de Glaucō Minois filio ab Hygino in libro de fabu-
lis. Cap. CXXXVI. maiorem in modum illustratur, legito
illic. Adhuc etiam copiosè recitatur haec fabula à Cæcide in
Lycophronis commentarijs.

91. 1. 34. ἐκλίδν,) nos impressam lectionem ἐκλίδν, pro ἐκ-
λίδν substituiimus, una tantummodo litera η, mutata, quæ

hunc locum vitiosum. & obscurum faciebat.

91. 1. linea vltima, adde omissum à Chalcographis post dictionem
maestaturus, aliquem.

92. 1. 23. dele. quod.

93. 2. 2. procatus esset, scribe, pro compressisset, sic enim verteram.
ex dictione græca ἐμύσσειτο; Huic autem loco mirifi-
ce conueniunt quæ scribit Pausanias in Bæoticis. σφοδρὸς
δὲ ἱπποδάμης, inquit, ἐργαζέμενος ἐλάφου πειθακλεῖν
διεμα ἀνταίῳ τὴν θεὸν, πρῶτον ἀνέξουσιν οἱ τὸν
ἐκ τῆς κωδὸν δάνατον, ἵνα δὴ μὴ χαλαρὰ σέμελιν
λαῖβοι. quæ sic latine. Stesichorus verò Himeræus scrip-
tum reliquit, Dianam Actæoni pellem cerui circumposuisse
se, cum parasset eum canibus lacerandum, ne Semelem vxor-
em duceret.

94. 1. s. & infra. Non mediocris me tristitia inuasit, non potuisse
omnino castigatius edere Actæonis fabulam quæ adeo men-
dose in vulgatis omnibus, & manuscriptis exemplaribus re-
censetur, ut ægrè ex ea sensum aliquod planum, & dilucidū
elici potuerit. Nihil insuper intentatum reliqui, nihil præter
ea, quæ Ouidius, & quæ Palæphatus conscripserant, inueni-
re potui, & ea quidem in Apollodoro explanando, nihil adiu-
menti contulerunt. Verti tamen, vicunque fieri potuit, quæ
hic innominati poetæ carmina ab auctore sunt in mediū ada-
ducta. Nil magis hisce in libris mustum, & à temporum in-
iuria læsum magis, quàm infelici Actæonis fabula; Nam, ut
ille totus à canibus suis dilaniatus fuit, sic pius fabula pessimū
in modum, omnium contumeliarū genere offensa, manca quæ
dammodo, ac imperfecta remansit.

fol. pa. li.

94. 1. 24. κύβηλον,) Stephanus, ἔστι καὶ κύβηλλα φρυγίασ.
95. 2. 6. ἰσθύν,) ante a falso legebatur in manuscriptis omnibus
ἰσθμόν.

96. 2. 18. ἐλαδύρεω,) reposuimus ἐλαδύρεως ex Pausanias &
Atticis, & Corinthiacis, Stephano, & Strabone, & alijs.

97. 1. 5. αὐτόν,) repone αὐτόν.

97. 2. 8. ἡρόδοτος, alijs, ἡρόδωρος. quem Athenæus etiam semel,
atq; iterum citat, ut ciuem Heraeleensem, & historicum, hic
etiam ab Apollonij Rhodij scholiastis non semel adducitur.

97. 2. 10. ὄμηρος,) Iliadis ultimo his versibus.

τῇ περ δώδε καὶ παῖδες εἴ με γάροισι ὄλοντο
ἔξ μὲν θυγατέρων, ἔξ δὲ υἱέες ἡρώωντες.

Bissen Niobes cecidere sub ædibus altis.

Sex nati, & totidem natæ puerilibus annis.

Verum Eustathius hoc in loco de Niobe, ἰσθύν, inquit, τῇ
νιόβῃ, οἱ μὲν πάντες ὄλοντο, οἱ δὲ πέλοπος καὶ τῶν
καὶ γυναικῶν δὲ πινύ μὲν ξύθου φασίν, οἱ δὲ ἀμώ-
νος, ἔτρωσι δὲ ἀλαλκομενέος, καὶ ἡ συμφορὰ δὲ αὐ-
τῆς, κατὰ μὲν πινάσ, ἐν λυδία, κατὰ δὲ πινάσ, ἐν
βαίς, γινέσθαι λέγεται. Σοφοκλῆς δὲ, εἰ μὲν παῖ-
δες αὐτῆς ἐν λυδίᾳ ἀφλέσθαι, φησὶν, αὐτὴν δὲ εἰς
λυδίαν ἐλθεῖν, & μοχλῶν ἐπιδύειν, inquit. θυγα-
τέρων ἐπὶ ἀνιόβῃσι τρεῖς. τῶν δὲ ἑκατατόνων, οἱ
μὲν ἰδίᾳ τῶν πατέρων εἰσὶν, οἱ δὲ εἰκοσιν.

97. 2. 25. χαλῶν,) χαλῶν sine λ. antea in omnibus codicibus le-
gebatur, nos χαλῶν scribi fecimus. Hæc enim Nelei con-
iux fuit, & Apollonij Rhodij cōmentarius refert, ex qua Ne-
i

florem, Perfidyphenum, & Chronium genuit. Sed hic ex v^{er}-
rijs vxoribus suscepit Taurum, Asterium, Lycaonem, Deima-
ebum, Eumydonem, Epileonem, Phrasin, Antimenem, & Alas-
florem, & Poeta.

Δαδύγε γὰρ πολλὸς ἀμύμονος υἱὲς ἔστω. id est,
Biffoni Nelei oximij sunt sanguine creti.

97. 2. linea vltima, τελεσίαν, reponendum censui τελεσίλλαν,
quam Pausanias in Corinthiacis, & Atheniens in suis ecem-
is citant, de qua honorifice a Suida fit mentio, neenon Plutar-
chus, ubi de stans mulieribus loquitur, multa de hac memorie
prodidi, consule etiam Lactanum, & Eusebium.

98. 1. 1. ἀμύλλα, γὰρ μύλλα generis feminini est. Pausanias
in Corinthiacis.

98. 1. 15. εὐριπιδὸς σὺν, Euripides Locastem nominat. Epicas-
stem verò Homerus.

98. 1. 2. 1. τὸν ἑνὸς ἀτα, scribitur & τὸ ἑνὸς ἀτα.

98. 2. 7. ancillens, Librarij lapsus, pro antecellens.

98. 2. 8. scribe ex Hygino inuidentiam, & in grego pro φόνον,
substituatur φόνον.

98. 2. 1. 9. λέγε, qui dicti fueram, & succosuisse) omnia, procepa-
tum esse se.

99. 1. 8. πλάταιαν, nos de πλάτινέων, repositum πλά-
ταιαν, πλάταια γὰρ πόλις Εριωνίας, ὅθεν ἐστὶ
κὼν πλάταια, Stephanus.

99. 1. 15. πρὸς) fac παρὸς.

99. 1. 2. 1. φύκεας, dele u & appone, in prima,

99. 2. 4. στωιδόντας, lege στωιδόντας.

99. 2. 4. post deletionē enigmatum, scribito soluisse, et linea sextam

deleto, (soluissent,) & linea septima, pro querebat, reponito, rogabat.

100. 1. 7. Ὀρυσσεύς,) vel Ὀρυσσεύς Pausanias. vel Ὀρυσσεύς, ex Euripidis Hypomnematographo; quam alij Astymedusam vocant. Ὀρυσσεύς τὸν Ἐκφαστος nominat Euripidis in Phœnissis scholiastes ex Epimenidis testimonio.

100. 2. 10. scribo utrunque,) & linea 2. defixam, qua de re Stasius Thebaidos primo.

101. 1. 25. Ἰλίουπύλος, Ἰλίουπύλος,) scribe Ἰλίουπύλος γὰρ αὐτὸς τὸς, & adde Ὀμφαράκος, & linea 26. ibidem adde, καὶ δὲ Ἰλίουπύλος ὑπὸ πύλων, è regione vero latini contextus, linea ultima subaudiendus est, Amphiaræus; id enim bene potarum somnolentia: omissum fuerat, cum imprimitur, ut pleraque alia ad id argumenti facientia.

101. 2. 1. dele, & coniunctionem, pro Amphiaræo lege Amphiaræus in nominandi casu.

101. 2. 3. tolle, Adrastus;

102. 1. 9. adde post, Hypsipyle, Lemnia.

102. 2. 1. 2. subdenda cum, coniunctio statim post, Eteocles.

103. 2. 2. videre licebat, scribe, vidisse contigit. & linea. 5. patri, scribe nato suo.

103. 2. 1. 5. Cyllene,) Cithærone, apud Lycophronem Cæcis scribit, qui de Tiresia latiuscule, quam Apollodorus agit, eadem & Homeri commentarius in Odyssæa.

103. 2. 1. 5. cyaneo sceptro) legerim potius pro cyaneo, corneo, quid. n. cyaneo hic faciat, non video. quo circa ego substituendum puto, corneo ex cornu arbore prædura, ut sceptrum hoc

baculumne intelligamus de dura cornu factum sit: ita & graeco exemplari reponendum sit pro $\mu\alpha\lambda\acute{\iota}\sigma\tau\alpha\sigma\ \sigma\kappa\eta\tau\acute{\iota}\varsigma\ \rho\omicron\iota\varsigma$, $\eta\gamma\epsilon\gamma\omicron\iota\mu\epsilon\nu$. quod Apollodorus $\sigma\kappa\eta\tau\acute{\iota}\varsigma\ \rho\omicron\iota\varsigma$ dicit. $\Gamma\alpha\iota\chi\epsilon\sigma\gamma\ \text{Cal}$ limachus in Elegia in Minervam appellavit.

$\Delta\delta\omega\tau\omega\ \kappa\alpha\iota\ \mu\epsilon\tau\alpha\ \zeta\acute{\alpha}\nu\tau\omega\cdot\ \delta\epsilon\ \sigma\iota\ \pi\acute{o}\tau\epsilon\varsigma\ \epsilon\varsigma\ \delta\epsilon\iota\gamma\ \alpha\acute{\epsilon}\tau\epsilon\iota,$

$\Delta\delta\omega\tau\omega\ \delta\epsilon\ \beta\iota\acute{o}\tau\omega\ \tau\acute{\alpha}\rho\mu\alpha\ \mu\alpha\lambda\upsilon\chi\rho\acute{o}\tau\omega\cdot$

que sic olim Politianus, ille polinissimus grammaticus vertit.

Huic ingens baculum dabo, quod vestigia ducat.

Qua velit, huic vitæ tempora longa dabo.

2. 5. que. Hic carmina refert Apollodorus, sunt Hesiodi in Melampodia, quod opus ad nos hactenus non pervenit, citantur eadem hæc à Cæcilo, Lycophrontis, enarratore. ubi ex eadem Melampodia paulo superius idem Cæcis in suis commentariis carmina reprofert, quod opus etiam Athenæus semel atq. iterum citasse videtur.

1. 9. $\epsilon\gamma\beta\epsilon\gamma\epsilon\ \delta\epsilon\ \tau\omicron\upsilon\ \mu\epsilon\lambda\epsilon\pi\omicron\delta\iota\varsigma$, à Callimacho ex recitato à nobis loco, id sumptum esse videtur. Verum Cæcis apud Lycophrontem, Tiresiam ævæ alij, inquit, septem vixisse ætates, alij verò novem. Nam à Cadmo, fuit, ac posterior Eteoclem, & Polynicem. vi, qui Melampodiam scripsi Poesin, scriptum reliquit. inducit, n. illis Tiresiam ita loquentem.

$\text{Ζῶντι τῶν, εἰδ' ἐμῶν, ἢ ἰδ' ὅσσῃ αἰῶνα ζήσω.}$

$\text{ὦ φίλῃς δόυναι, καὶ ἵστα μὴ δῖα ἰδμεν,}$

$\text{δυνταὶς αἰθερώπορις, ἢ ὅσσῃ μετ' ὑπὸν ἔτι γὰρ}$

$\text{ἔσμε μακρόν, ἢ ἔσσας ἔχεις αἰῶνα βίοιο,}$

$\text{ἢ πῶς μ' ἔτι ζῶειν χρεῖας μὲρόπων αἰδρωμένων, idest}$

Jupiter ὅ ὑψιστος breuior mihi vita daretur,

Et que alij abstant homines, mihi nosse liceret.

Nec me exornasti puerum, cum longa dedisti
Tempus, quod septem producam in secula vitam.

104. 2. 9. omissa excusorum ostentantia duo hæc verba, (quam Euripides).

104. 2. 25. ἐκ τριῶν,) scribendum est ἐκ τριῶν αὐτῶν, καὶ . &
ἐ regione latini exemplaris substituit post dictionem, Tydeus,
(saluatus esset, illud pena affectu, ac).

105. 2. 1. ἐκ τριῶν,) me non fugi. & plerisque studiosorum gratia
non mediocrem initiationem, si qua hæc afferat de Epigonis. cū
de vocabuli ratione dicam, tum etiam qui nam y fuerint ex-
plicare, ipsam igitur dictionem Cicero, vi latinam vsarpauit,
eosq; neque posteros, neque heredes, vi poterat, appellauit : qui
Tragediam huiusce nominis apud Romanos conscripsit,
Autis, ni fallor, quam M. Tullius Cicero in Academicis in
testimonium adducit, & in libris etiam de officiis, qui inquit,
vixit fuerit sunt, Epigones, hæc aduq; eligunt. Επὶ γοῖ, ὅτι
ἐπὶ γοῖ, nobis posteri, heredesq; latine dicuntur, ὅτι πᾶ-
σι τοῖς ἐπὶ γοῖ, ἡ δὲ ἑκείνη, vel ἐπὶ γοῖς ὁ εἰς τὸν ἐ-
πὶ γοῖ, ὁ δὲ ἑκείνος, id est, qui postea nati sunt,
vel q; qui sunt orituri ἐπὶ γοῖ, ὁ δὲ ἐπὶ γοῖ appellatur. ali-
bi vero Epigoni sunt, qui in progenie aliqua successores vos-
cantur. Hæc diuersus in locis Eustathius annotauit. Iam ves-
tō, quoniam Epigoni, de quibus hic Apollodorus scribit, nomi-
ne singuli fuerint appellati, doceamus. & quot nam fuerint.
Epigonorum igitur nomina a nonnullis ista enumerantur, Ac-
galeus, Adrastus filius, Thersander Polymichis, Diomedes Tye-
dei, Sthenelus Capanei, Alcemon, & Amphilocheus Amphia-
rai. Stratoclaus Paribonopæi, Polydorus Hippomedontis. Me-

- lon Eteoclis. Hæc Eustathius apud Homerum, & Hyginus
 noster, quæ in re ab Apollodora non admodum abhorrent. Qui,
 vera apud Græcos Tragedias Epigonorum titulo composue-
 rit, Aeschylum inuenio. Fuit, & Epigonas Ambracipæ ho-
 minis clarissimi nomen. Eusebius in libris de temporibus.
 Intersectorum, inquit, sunt, eorum posteræ, qui bellum Theba-
 nis intulerunt. Mela etiam in primo de situ Orbis, de Epigo-
 nis meminit. Clary inquit Apollinis sanum, quod Mantō Ti-
 resæ filia fugiens victores Thebanorum Epigonos, edificauit.
105. 2. 15. vbi, Postumi, legitur, Posteræ (Heredesue) scribendum est.
105. 2. 26. in latino exemplari deest à typographis relictum, ut
 suus eorum est mos (& monile), quod addendum est. post di-
 ctionem pepulum, in hac 26. linea.
106. 2. 5. πλθουσίαι, nos pro ραφουσίαι perperam scripta
 dictione πλθουσίαι castigamus, secuti Strabonem Geogra-
 phie libro nono, & Pausaniam in Boeoticis.
106. 2. 24. ἐπ' αὐτῶν, in manuscriptis ἐπ' αὐτῆς parum casti-
 gatè legebatur, nos legimus ἐπ' αὐτῶν, siue ἐπ' αὐτῶν
 utraque lectio probanda est.
107. 1. 20. πόλιν, quæ lectio eruta est à nobis de aduersio πᾶς
 λιν, quæ hunc locum pro, πόλιν, inuaserat; quæ in re, nisi
 nos Thucydides ex calce libri secundi, vbi eandem historiam
 latius enarrat, adiunxisset, nullus ex hoc loco sensus congruus
 eliciebatur.
107. 2. 20. dele, quod, tanquam irreptitum, ac repone, quod antea
 per madulsam chalcographorum derelictum fuit, dono data
 esse) & tolle dictiunculam, sibi, quæ pro infinito esse subie-
 cta fuerat.
108. 1. 9. pro simulac) scribe, ut statim,

fo. pa. li.

108. 1. 2. regnum, fac regiam.

110. 1. 17. ἄσιος, hic Asius poeta fuit Sanius, si Pausanias cre-
dimus, quem in Arcadia statim, ubi de Pelasgo, adducit; &
Athenæus libræ XII. ubi ποδὶ τῆς Ἀμίας ὑφ' ἑνός,
Fuit hic poeta Amphiptolemi filius, qui Strabonis testimonio
Metabi, & Menalippes fabulam versibus enarrauit. citatur
item Asius ab Homericis scholiastis in Odyssea, ubi de Iphibi-
me Penelopes sorore agitur. scripsit etiam de Apollinē Pto-
citatur adhuc sepe numero cū a Pausania, tum ab Athenæo.

111. 1. 2. vitia, addē syllabam, tā, in fine, & lineā 4. scribē pro,
postea, prius,

111. 1. 21. πῶς γινέται, in manuscriptis legebatur παρὰ γινέ-
ται, quod nihil significabat, nos παρὰ γινέται subro-
gauimus.

111. 2. 25. γινέται, vidē nūm melior sit lectio, γινώσκειται,
tamen si nos interpretati sumus γινέται, non γινώσκειται.

112. 1. 22. λέοντες, in codicibus omnibus manūscriptis ὡλε-
όντες erat, a nobis scriptum λέοντες ex historia nota.

113. 1. 20. varia est fabula hæc de lyra inuentione. Sunt, n. qui di-
cant, cum aliquando Nilus a lueam egressus totam inundasset
Aegyptum, eoq; postea mirā suos limites regresso, varias ani-
mantis in campis fuisse relictas, in quibus etiam remansisse
bestiam, quam cum Mercurius inuenisset consumpta iam
cārne, sed superstitionibus neruis percussam, sonū excitasse, qua
de causa ad illius similitudinem lyram cōposuisse, eamq; Or-
pheo tradidisse, siue, ut alijs placet, Apollini. Ceterum Apol-
lodorus Homerum illum Hymnorum scriptorem secutus, alia
de Chelye fabulam narrat ex eā uerbam prope, cuius car

mina ad rem nostram facienda hic ad scribere non pigebit.

Ἐσπερίως βούς κλέψεν ἐκ βοόλου ἀχλὺν ἄλλωνος,
 περὶ δὲ τῇ προτέρῃ, τῇ μιν τέκα πότνια μαῖα
 ὅς καὶ ἐπειδὴ μικρὸς ἄπ' ἀθανάτων θόρε γυῖον,
 οὐκ ἔτι θυρὸν ἔκειτο μύων ἱερῶ ἐνὶ λίκνῳ.
 ἀλλ' ὅ γ' αἰαίξας ῥέτει βόας ἀχλὺν ἄλλωνος,
 οὐδὲν ὑποδράντων ὑψηρέπιδος ἄγροιο.
 εἴθ' αὖ χέλωσιν ὄρεσιν ἐκτίσαστο μνείον ὄλβον.
 ἐρμύς τοι πρώτισα χέλωσιν τεκτίνετ' ἀοιδόν,
 ὅρ' αἰοὶ ἀπὸ βοόλουσιν ἐπ' αὐλίῃσι θύρῃσι
 βουκομνίῳ περὶ παροιθεύδμων ἐριθωλέα ποίην,
 σαῦλα ποσὶν βαίνουσα. δίδς δ' ἐρμύνιος υἱὸς
 ἀθρήσας, ἐχέλασσε καὶ αὐτίκα μύθον ἔειπε.
 σύμβολον κῆρυγος μέγ' ὀνήσιμον, οὐκ ὀνοτάζω.
 χαῖρε φυνὴν ὀρέεσσε χοροὶ τυτὴ δακτύλῳ ἐταίρῳ
 ἀσπασίῳ περὶ φιλίῃ, πᾶσι δὲ τὸδε κελὸν ἄθυρμα
 αἰόλον ὅς σε κόνεσσι χέλωσ' ὄρεσι ξώουσα.
 ἀλλ' οἴσωσ' εἰς δῶμα λαβών. ὃ φελλος ἄμοιρος,
 οὐδὲ ἀχρὸς πῆσσω, σὺ δέ με πρώτιστον ὀνήσεις.
 οἴκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβρὸν τὸ θύρῳ.
 ἢ γὰρ ἐπὶ πηλοσὶς πολυπῆμονος ἔσται αἰχμῇ
 ξώουσα, ἣν δὲ θάνης, πότ' αἰ μάλα καλὸν αἰεθίδις.
 ὥς ἄρ' ἔφυ, καὶ χερσὶν ἄμα ἀμφὸς τέρησιν αἰείρας,
 ἃς εἴσω κτεδῶμα, φέρων δ' ἀχαινεὶν ἄθυρμα.
 εἴθ' αὖτε πηλοσὶς γλυφαίῳ πολυδίῳ πύργῳ
 αἰδῶν ὄρεσιν ὄρεσιν ὄρεσιν ὄρεσιν.
 ὥς δ' ὅτ' ὠκύνονμα δὲ σέβονοιο πύργῳ

αὐτὸς. ὅντι θαμναὶ ἐπιστραφῶσι μέγιστα
 αὐτὸς δ' ἐπὶ δινυθῶσι π' ὅφθαλμῶν ἀμοιβυγαί, *
 ὡς αὖ ἐπὶ πρὸς τε καὶ ἄρ' ἔχον ἐμῇδε τοῦ κυδῖμος ὀρμῆς.
 πῆξε δ' αὖ ἐπὶ μέσσοις ταμῶν δόνακας καλὰ μοῖα
 πειρύνασθ' ὅλ' ἐν αὐτῶν εἰνέοι χελώνης.
 αὖ μὲν δὲ δέμα τάνυσσε βοὸς πρὸς πῆδι ἔστιν ἐῆσθ,
 καὶ πῆχες εἰς ἑλκ'. αὖ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν.
 ἐπὶ αὖ δὲ συμφώνοις οἶαν ἐτανύσαστο χορδαίς.
 αὖ τὰρ ἐπειδὴ πύξε φάρων ὅρα πεινὸν ἄθυρμα,
 πάλιν αὖ ἐπείρῃ τῆξε κατὰ μέρος, ἢ δ' ἄπο χερσὶς
 σμυρδαλέον κανάβησιν. θεὸς δ' ἄπο καλὸν ἄειδεν
 ὅς αὖ τοι χελῶν πειρώμενος, αὖ τε κοῦροι
 ἢ βυταὶ θαλίησι πρὸς βόλα καρτομένοισιν
 αὖ μὲν δὲ κρῶν ἴδεν, καὶ μακάρε καλλιπῆδι λαν. idest
 Vesperi Ailantiades furatus Apollinis infans
 Pascentes pingueis vaccas quadrante priore
 Postquam vtero ē matris in lucem prodijt almae.
 Quisq; ubi ab aeternae genitricis corpore abiuit,
 Tempore non tenuit sacra incunabula longo.
 Ipse sed ex templo exurgens vestigat Apollo
 Sini vbinam tūc sint armenta, & transiit antrum
 Treruptum, chelyn inueniens se credit aceruum
 Inuenisse auri ingentem, effecitq; canoram
 Protinus ipse Chelyn, sibi quae tūc occurrit ad antrum
 Depascens teneras herbarum sedula frondes
 Tardigrado incedens passu, Ioue natus vbi illam
 Vidit, & in risum prorumpens talia fatur.
 Argumentum ingens, iucundum, atq; vtile donum

Tu mihi semper eris, neq; te aspernabor, amanda
 Natura salue ipsa tua, tuq; apta choreis
 Salue iterum: lautarum epularum læta satelles,
 quæ iucunda venis pulchra oblectatio nobis,
 Discolor es Testudo altis in montibus alta.
 Quin ego te mecum gestabo mihi vtile munus.
 Semper honorabo ego te, quia prima iuuabis,
 Tēq; habuisse domi præstat, foris utilis baud es,
 Pharmaca nam viuens damnosa fugabis ab illa.
 Si pereas, iucunda canes mihi plurima semper.

Sic aut, & manibus sublatam gestat verisq;
 Atq; domum retulit ludicrum vt amabile haberet.
 Inde ebelyn scalpro cepit dimellere acuto,
 Hinc vitam extemplo felix testudo reliquit.
 Dein calamis Hermes æquali ex parte resectis,
 Tergora traiciens ebelyis confixit acutis,
 Et corium bubulum circum contendit ab arte.
 Adijcit & cubita, atq; rugum connectit vtrinque,
 Septemq; ex ouibus concordia fila tetendit.
 Hic postquam penitus ludicrum effecit honestum,
 Singula pertentat sua pectine fila, manuq;
 Motu Dei ingentem sonitum dedit, inde peritus
 Concinit actutum experiens sua dona, velut, cum
 Equales pueri in dapibus conuiuia iactant
 Versibus alternis Ioue coram & Atlantide pulchra.

113, 2. 21. ἀκούσας τῆς λύρας ὁ ἄρχων,) hic statim post,
 ἄρχων, sunt addenda hæc ex veteri codice, αἰτήσας
 τοῦ τῶ, ἑλᾶσθαι ὁρμῶν ἐκείνῳ διδοῦτος, ὁ ἄρχων.

serua verterimus, non ab re factum mi Fului censeto. Nam secuti Eustathij sententiam, & Homeri item Scholiastem, quem nonnulli Didymum vocant, Dulen interpretati sumus, ut proprium nomen. Quoniam Homerum id dictiois nusquam vsurpasse animaduertunt, ita, ut neque eo in loco, qui est in Odyssæ lib. 4, per inuita, intelligi debet ex ancilla, sed ex muliere huiusce nominis. verba Homeri hæc sunt.

ὅς οἱ τηλύχετος χεῖρ κραιπνὸς μεγαπένθης
ἐκ δούλης. idest.

Absenti cui natus erat validus Megapenthes
Ex Dule;

118. 1. 20. Γουλεῖαν, alibi legitur Γοῶν λεῖαν. Pindarus vero in Nemeis eadem de re, Γοῶν ἀπελασίαν dixit. lege ut lubet.

118. 1. 12. Sed. lege. sub. & ibidem de (lā) syllaba fac (per) ob incuriam notariorum.

118. 2. 2. καὶ ἀλώσε, vna mutata litera, reponere καὶ τὴν ἀλώσε.

118. 2. 10. Ἐπὶ δρυὶ ἐλόχων, locus ex Nemeis Pindari, ille. n.

ἀπὸ ταῦτά του ποδ' αὖ

γάζων ἴδεν λυγκοῦς δρυὸς ἐν σελέχῃ

ἥ μινος, κείνου ὕδ' ἐπιχθονίων

πάντων χεῖρ τ' ὀξύτατον

ὁ μμα, & ibi cetera, vbi compluscula ab enarratore hac de re scripta sunt.

120. 2. 18. Διαρρίψαι, hoc in loco διαρρίπτω, ἐκτίθηνμι, idest expono, significare puto. nam id genus elocutionis Cæcis in Chiliade XIII vsurpauit, cum inquit. οὐ καὶ τὸν νότον

ἔρριπτον τοῖς χρόνοις τοῖς περὶ τοῖς. loquitur de A-
ibenarum loco, cui Cynofarges nomen fuit, ubi spurij exponi
solebant.

121.1.10. ἡὼς, ἡμδρα vocat hanc Isacius apud Lycophronē.
ubi πιδωνὸς φησὶν ὑὸς ἢ λαομέδοντος, κῆς θυμοῦς,
ἢ ῥοιᾶς τῆς σκαμαίσθου, πρίσμος δὲ λήνκίππας.

121.2.19. οἰκέτη κομί(α)ντι, in manuscriptis mendosē scriptū
erat ante castigationes nostras οὐκ ἔτι κομί(α)ντι.

122.1.2. nomen, scribe nomina, ἐν lineā 20 vaticinia.

122.2.5. Γίεας, sic nos ex Hygino emendandum putamus: ex
dictione Γίεας. ἐν lin. 20 δηϊόπτιον, nos scripsimus
δηϊόπτης.

122. 2. 24. dele verbum, inquit, ἐν eadem lineā græcē
μὴ πλεῖν ἰδὲ ἐλάνη. Non puta hic me operam lusurū,
s; in studioforum commodum enarraro ex Isacio, quoties He-
lene nupseris, ἐν maritorū suorum nomina subscripsero. Isa-
cius, igitur, πέντε, inquit, ἐλάνη ἔγρημαι αἰσθροῦς.
πρωτος θησὺς ἐπταετῇ ταύτῃ ἀρπάξας καὶ δά-
φνησι δοῦναις ὁ σάμμος, ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτῷ ἐν τῇ
ἡπταθῆναι ὑπὸ πολυδεύκοις, καὶ κείσορος, τῆς αὐτῇ
ἀδελφῶν ἐν ἀφιδναίς ποδὲ ληξίω τῆς ἀθηναίων,
γληνύ(α)ντι ἰοιγλείαις, ἢ καὶ διτλὴ καὶ δακὴ κλυ-
ταμνηστρα ποιεῖται. εἰς μὲν νυμφίους ἐλάνης ὁ θη-
σὺς. Δούπρος ὁ μνηέλαος νόμμος αἰνῆς. τείπος
ἀλέξανδρος ἀρπάξας αὐτὴν; τέταρτος μὲν θα-
νόντα πάριν δηϊφοβος, ὡς ἀειτείον, ἢ Γίεας. πέμπτος
Αχιλλεύς.

123.1.2. τοξόδότη, alibi τερωμλίον. Hic de Oenones exitu subnectere placuit, quæ aliter, atq; Apollodorus, recenset apud Lycophronem Isacius Cæcis. τερωμλίον δὲ, inquit Isacius, τὸν Ἀλέξανδρον διραπύσαι βουλομένη ἡ οἰζὼν, ἐκωλύθη πρὸ τῆς ταύτης πατρὸς. τελευτήσαντος δὲ ἐκείνου, ἐπεὶ δὴ ὕδρον προσεγεγκούσα τὰ φάρμακα ὕδρι ἥδ' ἐκπεπιόκοντα, καὶ ἐαυτὴν σπινναίρει. ἡ κατὰ κόποντον ἐαυτὴν ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν ἀλέξανδρον πύρρα, ἡ κατὰ δίκτυον βροχαῖς ἀπηγχεῖσα, ἡ κατὰ τὸν λυκόφρονα κατὰ πυσύρα τὴν πύργου. ἡ ὅτι οὐκ ἰάσιμον ἦν τὸ πάριδος ἔλκος. ἡ ὅτι τε θνητὸς ἦν ὁ ἀλέξανδρος, καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἠδύνατο; ἡ ὅτι καχερσιμύς ἦν τὰ βέλη φιλοκτῆτου, οἷς ἀλέξανδρος ἐτοξόδω τῷ ἰῶ τῆς ὕδρας, ἡ ὅτι περλεφθείτος τῆς δαύματος, ὑπέθηκε τὰ φάρμακα.

hæc verò, quoniam facilia sunt, latina facere supersedi.

123.2.18. χείρωνος, in omnibus manuscriptis notatum vidi σκείρωνος, quam etiam lectionem apud Pausaniam in Corinthiacis editam vidi. Verum Pindari interpres nos aperte docet reponendum esse pro σκείρωνος, χείρωνος. Is enim in Idyllio quinto de Pythea Lamponis filio pancratiaste, bis verbis græcè id negotium tractat. ἐκ δὲ κρόνου, καὶ ξυρὸς, καὶ νηρείδων λέγων εἶναι τὸν αἰάκιδος, αἰάκος γὰρ δῖος, αἰάκου δὲ, καὶ ὠδιδὸς τῆς χείρωνος τελαμών, ἡ πηλείδης. ὁ δὲ χείρων, κρόνου. πάλιν ἀπὸ τῆς νηρείδων φώκος, καὶ ἀχλλίδος, ἀχλλίδος μὲν γὰρ παῖς Διτρός, ἔκρονος δὲ αἰάκου. φώκος δὲ φάμαδης τῆς

νυμφίδος, καὶ αὐτὶ αἰάκος. Et reliqua ibi. quare nulli
dubium fore amplius arbitror, quin Apollodoro sua, ac vera
lectio sit restituta: cui etiam Homeri in Iliadem libro 16.

Scholiastes per initia statim astipulatur. αἰάκος, inquit,
ὁ δῖος, καὶ αἰγίνης γάμος εὐδιδέει πλὴν χείρωνος θυ
γατρὸς; Et quæ inibi sequuntur. Viden' ut tandem veri-
tas elucescit? Ceterum Phocos tris inuenio fuisse, vnum Da-
nai filium Architeetum, quo de Hyginus. fuit item alter Pho-
cus Ornytionis filius, ex quo Phocis regio nūcupata fuit, Pau-
samæ testimonio in Phocicis. Tertius accedit is, de quo hic
Apollodorus.

123.2.25. κρηδεῖος,) sunt qui, hic legant κυχρέως, Et qui
κύπεως, Glaucas inuenio tres fuisse, Glaucem Cytei filiā,
de qua hic apud Hyginum; Glaucem Corinthij filiā Creon-
tis uxorem, Et Glaucem; quæ Amazonum vna fuit.

123.2.9. κυχρέα,) sic legitur ex Pausania in Atticis, alibi
κεχρέα. Isacius κυγχρέα τὸν ποσειδῶνος inquit.
linea 17 ἀλκίθευ sic legendum ex Homeri Scholijs 1 λ.
π. πέρβεροιαι, ibidem apud Homerum εἰβέροιαι legitur,
non πέρβεροιαι.

125.1.2. Ὀρυτίωνα,) ex Homeri Scholijs, Et Apollodoro infra
paulum, tamen si Isacius apud Lycophronem Ὀρυζὸν legat.

12.1.5. αἰπιγόνῳ,) πολυμήλας vocat hanc Aethoris filiā,
Pelci coniugem Eustathius Iliad. β', Et lin. 8. πολυδῶρη,
hanc Staphylius in tertio Thessalicorum ex Eurydice natam
ait; Pherecydes autem ex Antigone Eurytionis filia, alij ve-
rò ex Laodamia Alcmaeonis natam scribunt. Homeri Scho-
liastes hæc recenset Iliad. π. Et lin. 21. αἰσδάμεια.

banc κρηΐς ^{Ἰνδῶ} vocat doctus, & grauis Pindari enarrator
in Nemeis Ode 4. & Pindarus Ode 4. Hippolytem Acasti
uxorem nominare videtur.

125. 2. 15. εἰς πῆρας,) antea luxata dictio esse videbatur in ma-
nuxaratis libris ita scripta εἰς πάρας, de quibus literis
πῆρας nos diuinauimus, & scopum attingisse arbitramur, id
quod ex insequentibus facile puto intellectum iri: ab acris iu-
dicij literatis. τεθροονότος,) scribi hic potest etiam
τεθροονότος.

126. 1. 4. καὶ τὴν μάχην,) hinc ad dictionem, δι' ἑπιδος)
in linea 15 locus erat mutilatissimus, & maximum in mo-
dum luxatus: nos ex his Homeri in Iliad. lib. 16. carminibus,
suam in formam restituimus, ita, ut, qui antea nihil ad rem
Apollodorus notariorum simul, & temporum iniuria, hic elo-
quebatur; nunc meridiana luce clarius historiam suam enar-
rare videtur. Homerus itaq; Iliad. π'.

τῆς μὲν ἰὺς σιχρὸς ἦρχε μιν ἑκάδοις αἰολοδάωρ

ἡὸς ἀπὲρ χειδίῳ διττὴ πετὸς ποταμοῖο.

τὸν τέκε πηληϊὸς θυγάτηρ καλὴ πολυδάωρ,

ἀπὲρ χειρὶ ἀνὰ μαινὴ γυνὴ θεῶν ὄννη θεῖα;

αὐτὰρ ἐπὶ κλυτὸν βῶρ' ὠκυπέρης ἦι

ὃς ῥ' αἰαφαιδὸν ὅπνε πορῶν ἀπὲρ εἰσι εἴδ' ἰα. idest.

Ordinis ruius thorace Menesthius ibat

Insignis praeses, Sperchio exortus ab amne

Aetherio, quem pulchra parit Pelcia proles

Sperchio coniuncta Deo Polydora superbo,

Cui Boro cognomen erat Perieree nato,

Et qui dona dedit charae sine fine maritae.

126. 1. 14. ποῦ) ἵς τῆ γάμου,) citatur hic Apollodori locus de Thetidis nuptijs ab Isacio apud Lycophronem.

126. 1. 18. ἀρσχόντας,) legitur in alijs, ἀρσχέιν.

126. 2. 14. Balio,) scribo ex graeco Balium, quæ verò per Chalcographi madulsa improbè sunt edita, poterit unusquisque Marte suo facillime castigare, sum. n. maculae, quæ nullo labore abstergantur.

126. 2. 5. γιομλίν δὲ ὅτε μὲ πῦρ, ἔτ reliqua,) Isacius apud Lycophronē, κατὰ δὲ, φησιν, οὐκ ἐπίδην, ὅτι διακομλίν ἢ δέ τις ἄπο πλεῶς, μετήλλατ' ἐαυτῷ, ὡς ὁ πρῶτος εἰς διαφόρους εἰδέας, ἐκείνος δὲ κατέσχεν αὐτῷ ἐν σπηλαίῳ μορφῇ, καὶ ἐμύη αὐτῇ, ὅθεν καὶ σπηλαίῳ λέγεται χωρίον μαγνησίῳ τετταλικῷς.

126. 2. 24. ἔχρειν ἀμβροσίᾳ,) citatur ἔτ hic locus ab Isacio.

127. 1. 2. νύπιον τὸν παῖδ' ἀχλιδῶν,) Lycophron in Alexandra Pelcum narrat ex Thetide septem genuisse filios, quo loco Isacius mentiri ait poetam; at ille amplius scribit ex illis filijs sex coniectos in ignem perdidit.

127. 1. 9. λιγύρων,) Lycophronis enarrator, ubi totum hunc Apollodori locum de Achille citauit. ἀγαμήτωρ δὲ, inquit, ὁ φαρσάλιος πυρίσων πρὸ τῶν λέγει τὸν ἀχιλλέα κεκλήσθαι ἐν τῷ τῆς θετιδης ἐπιθαλαμῷ. εἴτα τοιοῦτο τρόπον αὐτὸν ἀχιλλέα κληθῆναι, ὡς οὗτου τὰ ἔπη δηλώσειαι.

παίδιν ὧ δ' οὐνομα θῆκε πυρίσων, ἀλλ' ἀχιλλῶα
πηλὸς κέκλησεν χείλεος εἵνεκα μιν

Κεῖμνον εἶναι κόνει ποδοῖν ἐνὶ πῦρ ἀπάμαρσε
χείλεος αἰδομλίου ἀπεφάτως ἐτόρον. idest.

Agamestor autem Pharsalius Pyriſſoon, quaſi ignitum dixeris, appellatum fuiſſe Achillem ſcriptum reliquit, in Thetidis epitalamio, deinde verò ea de cauſa Achillem vocatũ fuiſſe, id quod hæc eius carmina demonſtrare poterunt.

Pelidem puerum dixerẽ Pyriſſoon, at tu

De labro ab Acacide nomen Achillis habes.

Nam Thetis ardenti cum te purgaret in igne,

Vnum de labris arſit ab igne tuis.

Atqui etymologiarum ſcriptor, quiſquis ille fuerit ſummopere laudandus auct̃or, Achillem dictum eſſe ait, ſive $\pi\eta\alpha\ \tau\omicron\ \alpha\chi\omicron\varsigma\ \lambda\upsilon\tau\epsilon\iota$, quod eſt a dolore tollendo, quippe medicus fuit, ſive $\delta\epsilon\iota\ \tau\omicron\ \alpha\chi\omicron\varsigma$, ideſt ob dolorem, triſtitiã ue, qua matrẽ afflicebat & iliẽſes. ſive, quod ſuis labris alimẽtum infans minime attigerit, aut guſtarit, nam nihil omnino lactis exuſxit, ſed ceruorum medullis à Cbirone fuit enutritus, vnde à Myrmidonibus ſic appellatũ fuiſſe ait Euphorion his verſibus $\epsilon\varsigma\ \phi\theta\iota\upsilon\gamma\ \chi\iota\lambda\omicron\iota\omicron\ \kappa\alpha\tau\acute{\eta}\iota\epsilon\ \pi\acute{\alpha}\mu\pi\alpha\nu\ \alpha\pi\alpha\varsigma\omicron\varsigma\ \tau\omicron\upsilon\ \nu\epsilon\gamma\alpha\ \mu\upsilon\epsilon\mu\omicron\delta\omicron\iota\epsilon\varsigma\ \mu\epsilon\nu\ \alpha\chi\iota\lambda\lambda\acute{\epsilon}\alpha\ \phi\eta\mu\acute{\iota}\zeta\omicron\nu\tau\omicron$. ideſt. quod non mamma altus Phibiam remearit ab vlla, Ipſum Myrmidones dixerunt nomine Achillem.

127. 2. 12. $\kappa\lambda\upsilon\tau\iota\alpha\varsigma$,) ſic nos repoſuimus pro Phibia ex Homeri ſcholys Iliad. 10 vbi de Phœnice. illic. n. legimus Phœmice Amyntoris pellicem nomine Clytiam arſiſſe inſimulatũ, eoq; nomine è domo patria eiectum fuiſſe. vbi nulla fit de Phibia mentio; ſed Clytiæ inibi bis, ſemel, atq; iterum expreſſe legitur.

128. 1. 5. $\sigma\upsilon\mu\phi\upsilon\epsilon\varsigma$, alibi $\delta\iota\phi\upsilon\epsilon\varsigma$, $\tau\omicron\ \delta\iota\mu\omicron\phi\omicron\nu$ legimus, & cur geminus dicatur, doctẽ Iſacius in Lycophronis cõmentario.

128.1.9. ἄκτην, Stephanus. ἄκτι, οὐκ ἂν ἄπικη ἐκάλειτο
 ἀπὸ ἀκταίου πινός, αἰὴρ δὲ ἦν αὐτὸ χθών, ὡς Φαβω-
 εῖνος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀφ' αὐτῆς οὐ τὴν
 χώραν ὠνόμασε, καὶ τῶν λαούς. Ἀπολλόδορος δὲ
 τ' ἀναστία φησὶν, οὐ τὴν γὰρ ἐκλήθη δὲ τὸ πολὺ μέ-
 ρος αὐτῆς καὶ δικνεῖσθαι εἰς θάλασσαν. idest. Aeste in
 qui, Stephanus, ubi Attica ab Aeste quodam indidem homi-
 ne, ut ait Fauorinus, qui ibi regnabat, quo de nomine regionē
 cum populis omnibus vocavit. Ceterum Apollodorus, (et hūc
 nostrum intelligit) contraria scribit, sic .n. appellatur, quod
 maior ipsius pars ad mare usque pertineret.

128.2.3. Θεοὺς δὲ τῶν δώδεκα, aras duodecim deorum Deu-
 calionem primum omnium excitasse, Apollonij Rhodij Scho-
 liastes lib. argon. 3. refert.

128.2.12. τὸ θεῖαιον πιδόν ἐπεκάλυψε, nos ex alijs co-
 dicibus ἐπεκάλωσε, legimus, et interpretati sumus. ac post
 θεῖαιον; πιδόν. quod de erat, ex Thucydide libro histo-
 riarum secundo restitimus, et Stephano sunt qui pro,
 ἐκάλωσε, habeant ἐκάλυψε, et linea 16 scribe Agraus-
 lon, Aetæi filiam.

129.2.4. πανύασος, lege πανύασις, siue simplici cum σ, siue
 duplici in ultima, nam virunque legitur. Hic poeta fuit, cuius
 ἡρόκλεια ab Athenæo citantur plurib. in locis. ἡρόκλεια δὲ
 id operis à Panyaside conscriptum libris quatuordecim ait
 Suidas. de Panyaside non satis bene sentire videtur Quintilia-
 lianus noster.

130.2.13. ἡ δὲ ὡς πώφρων, is locus ad verbum propè in Ho-
 meri Iliadis. 2. à scholiographo recensetur, et hanc historiā

à Callimacho in Hecale reponi testatur.

130. 2. 20. ἐριχθόνιος γίνεταί, de hoc Erichthonio Isacius hæc cognitu non indigna, αἰεδοῦν, inquit, ὁ ἐριχθόνιος ἀπὸ τῆς ἐρίου κληθεῖς, καὶ τῆς χοιρὸς, ὅθεν πάντας ἀθηναιῶν γηγενεῖς φάσκειν ἀπὸ τούτου, ἅλλοι δὲ, ὅτε λυπεύγως ἢ ἀπικῇ, καὶ οὐδὲ ποτ' ὑφ' ἐτόρων ἐθνεῶν ἐξηλάθηεν οἱ ἐν αὐτῇ δὲ τὸ ἀξίον τῆς αὐτῆς χωρᾶς, ὅθεν καὶ αὐτὸς αὐτόχρονος, καὶ γηγενεῖς ἐφάβεν, quæ nos ita vertimus, in lucem prodijt Erichthonius, cui à lana, & terra inditum est nomen, Vnde Athenienses vniuersi terrigenæ ex hoc sunt appellati, siue ut alij volūt, quod Attica terra infœcunda sit, ac sterilis: & quia à nulla vinquā alienigena natione erecti sint, qui in ea sunt, populi; propterea q̄ ea regio nulla inuidia laborabat: immo ab omnibus præ sterilitate contemnebatur. Hinc igitur eorum populi, & indigetes, & Terrigenæ sunt appellati.

131. 1. 2. αἰ ἀδελφαί, scribe αἰ δὲ ἀδελφαί, & linea 20 πασιδία, sic Hesiodo in Thēgania legitur: sed Eusebio, & Cæcidi φρασιδία; vtrūque prolatur.

133. 1. 10. ἔρως οὐ καλόν, qui Cephali, & Procridis historiam copiosius multo expositam cupiunt, nos illos ad Hyginum, Eustathium, & Homeri Scholiastem in Odyssææ librū vndecimum relegamus.

133. 1. 11. cui Lælapī, & quæ sequuntur paucula verba vsque ad lineam tertiamdecimam adiecimus πρᾶφρασικῶς. quæ apud Hyginū, qui ab Apollodoro in suis de fabulis libros singula ad verbum propè multis in locis exscripsisse videtur.

133. 1. 22. δῶκεν ᾧ, dele hinc; ᾧ, & scribe, δὲ, οἷον

enim ea coniunctio esse videtur. δὲ, verò pernecessaria.

133.1.24. τυχὸν, τυχὼν per ὠ scribendum est.

134.1.2. Eumolpum repone, pro Eumolpo.

134.1.15. βασιλέα scribe, pro βασιλέως.

134.2.26. submiste Peliam, post dictionem, filiam.

135.1.14. σκυεῖον, sic nos restituumus, in exemplaribus. n. manu exaratis quædam dictio nihili ac futilis scripta erat, nos ex Lycophronis commentarijs, ubi de Aegeo est mentio, σκυεῖον legimus, vel Φυμῖον, secundum Lycophronem, qui Aegei pater fuit.

135.1.15. Ἐὐπωβλῆσθαι, Cæcis in Lycophronem hunc Aegeum ὑποπιντῶ. i. fæctitum fuisse Pandionis ait: qui cum esset Atheniensium rex, duxit primam Metam uxorem, Hopletis filiam, secundam verò Chalciopem Rhexenoris filiam. at verò alibi legitur vnam habuisse coniugem Autochthem Persei filiam.

135.2.2. mæste noua, id etiam Plutarchus in Theseo per initia recenset.

136.2.5. μόνος, non μόνον scribendum.

137.1.21. τᾶλαον, legi potest etiam τᾶλων. καλὸν hunc vocatum apud Pausaniam in Atticis legi, nisi sit locus corruptus. Perdicem Dædali sororis filium ait fuisse Apollodorus. acthyginus Perdicem hunc appellatum, non Talaum, quem apud Ovidium, in auem, cum præceps ex arce Athenarum à Dædalo proiectus esset, transmutatum scribunt, quā perdicem vocant. Ovidius item, quod Apollodorus hunc puerum è mæla serpentis ferram inuenisse indicat, piscis maxillæ similitudinem ferratorum dentium imitatum, ferram excogitasse, ait.

HActenus obseruationes, Fului amantissime, seu mauis, annotationes nostras in Apollodori à me iure Quiritium, Romanæq; ciuitate donatis, tris bibliothecas librorum, quam breuissimè potui conscriptas, processisse liceat. Potuissim equidem eas locupletius multò scribere, idq; fortasse non paucorum gratiam, vel permagnam mihi conciliasset. Verum, ne delicatiorum auribus tedium, ac molestiam, quæ longioribus conscriptionibus exoriri consuevit, asferrem; ab ea re temperandum esse censeui. Sed illud me interim maximopere cruciat, atq; angit; quòd huiuscemodi, qualiscunq; sit Apollodori nostri, conuersione cum VIVIANO BRVNORIO Cormaltensi, & IORDANO IORDANIO Vrbinati, vmbis meis, viris non modò ob cõsummatissimam disciplinarum omnium scientiam, sed propter summam humanitatem, modestiam, atq; animi candorem tuo testimonio usq; adeo comprobatis, mihi priusquàm ea in lucem emergeret, cõmunicare non licuit. Verum enimvero Dei Opt. Max. & clementia & benignitate, non multis postea mensibus iacturam hanc meam, vel magno cum fœnore me resarciturum spero, eos enim quorum gratiam te ipso auctore mihi conciliaui, non mediocri in Stephani vrbibus, oppidis, vicisq; vertendis, pro eorum, quam mihi quotidie commendas, doctrina ac probitate, adiumento quàm libentissimè fore certò scio. Interea vero dum Stephano conuertendo operam nauamus, commentarios, quos in duo Romanorum rusticana Calendaria, quorum alterum antea in hortis ANGELICOLOTTI, cuius memoria ex vtriusq; nostrum pectoribus nunquam excidet, Romæ visebatur, nunc verò intra priuatas Farnesie

verò intra priuatas Farnesiæ gentis ædes reconditum est .
Alterum in Valleiæ domus atrio . Tertium verò de rebus
vrbanis , in Mafficianis ædibus repositum, conscripsimus , in
lucem iamiam proditurus sum . Subsequetur & hos commen-
tariolus de pyropo, ni fallor, haudquaquam contemnendus, ne-
mo enim hætenus eorum, quos legerim, quid nam sit pyropū
sciuisse inueni. Illud enim Erasmus, in libello, cui titulum fe-
cit Ciceronianum; Illud item Georgius Agricola; illud Be-
roaldus; illud etiam Pius præceptor meus; illud Raphaël Re-
gius , illud demum vniuersi, & qui nunc viuunt, & clari sūt,
præter admodum paucos, qui nobis docentibus, quid Pyropum
sit, cognouerunt , lapidem esse falsò existimauerunt . id quæ
ex nostro propediem in lucem venturo commentariolo, à no-
bis apertissime demonstrabitur .

F I N I S .

OPTIME LECTOR.

*Paucula hæc in Apollodori tralatone, perperam excusa,
omissaq; , & immutata sic emendari possunt.*

fol. pag. li.

25. 2. 21. post dictionem (domesticis) adde teredinibus .

26. 2. 28. pro (tum ille) scribe (& is.)

26. 2. 2. pro. vt, fac, (at ille)

*Excusorum autem lapsus in Annotationibus,
ita corrige .*

*1. 1. 15. pro Salutem Suam. nihil te moueat , si ita scriptum
legitur . sic enim in ipso marmore insculptum est. sic
cut ibidem paulo inferius S V A E S. pro suæ.*

6. 1. 13. pro Asterisio lege asterisco

7. 2. 15. pro speciem . specum.

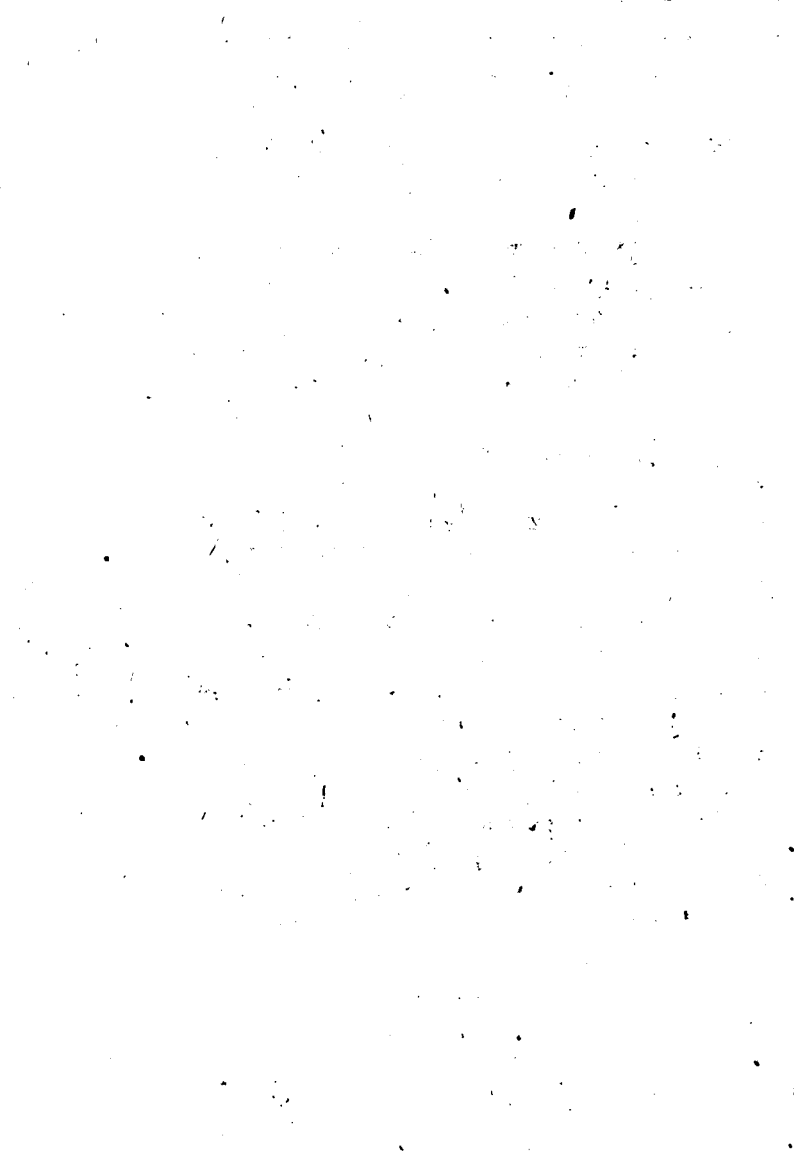
*4. 1. 1. tres lineæ priores in latina collumella sunt otiosæ, ac
duplicatæ per temulentiam.*

8. 2. 3. pro bonorum . bonarum.

113. 2. 20. pro conuicia conuicia.

*Siqua insuper ea dem ratione commissæ mi Lector,
offendes hoc in libello , tuo ipse calamo suam in for=
mam restitue : ac parce, quæso te, maledictis : & vale.*

B

B. AEGII CASTIGATIONVM IN APOL
lodori Atheniēsis bibliotheces librū primū Appendicula.

Fo. 1. pa. 1. li. 2. ex inscriptione operis, scribe βιβλιοθήκη
 κνς, & latine bibliotheces. ex eodem fol. pa. 2. li. 4. lege Is, et li.
 17. lege Phœbenq; & Dionem. fol. 3. pa. 2. li. ultima. Phorco ex
 Cetone fo. 6. pa. 1. li. 5. repone Μελιδι, & li. 3. græce fac αἰὲς
 Ἰδρι. ibidem li. 13. oblitterato λειπεί τιναί. & contra in latinis
 tolle, hic quædam defunt, fo. 9. pa. 1. li. 8. Triptolemū Eleusi
 nis, et li. 26. adde, tertiā, ante dictiōē singulorū. fol. 10. pa. 1. li.
 17. Minerva submonente ipsum extra Pellenam urbem, de qua
 Pellena siue Pallene plura lege apud Stephanum. Sic etiam è re-
 gione pro σελλώνς scribe πελλώνς. fo. 14. pa. 1. li. 6. Am-
 phictyon, & li. 13. postea qui li. 9. in græco exemplari ex codi-
 ce Honoriano lege αὐτὸ τῷ δὲ ὕδατον κεκλημένους. quod
 etiā Stephanus, & Pausanias sentire uidentur, quamuis Aristot-
 eles in libris de sublimibus, aliter scribere censeatur: fo. 18. pa. 1.
 li. 26. lege ex Ouidi transformationib. ὕδους. pa. 2. li. 13. im-
 probati. fo. 20. pa. 1. li. 11. repone ὡδὸ pro ὡδῶ sic latine
 à Menalippo. f. 21. pa. 1. li. 14. scribe, eam clauis, fo. 23. pa. 2.
 li. 10. vngula, sicut è regione græce pro Ἰνλῆ χυλῆ reponen-
 dum est ex alijs auctōribus. fo. 25. pa. 1. li. 10. mortalibus, et pa.
 2. huius fo. 25. li. 22. Teredinib. pro Domesticiis. fo. 26. pa. 1.
 li. postrema, Et is & pa. 2. li. 2. adde post At, Melāpus li. 27.
 pag. 1. li. 15. scribe Apro, & eodē fol. ac pag. li. 24. monuit, &
 à Parcis: deinde depoposcit vi. & li. 27. lege tum, mortis pericu-
 lum euaderet. fol. 28. pa. 1. li. 6. quid nam habens, & li. 8. fue-
 rit, & li. 12. vi Medea, & li. 13. malum veniret Pelie, et li. 17
 Imperarem respondet Iason, eodem fol. li. 13. repone Μύδεια

pro Mydē, fo. eod. pa. 2. li. 21. Caneī Coronus, et græce καλὴ
vīos κορωνός. fo. 30. pa. 1. li. 20. perquirunt, pa. 2. li. 22. præ
stantissimum placet, pro dictione optimum, fo. 33. pag. 2. li. 22.
lege pharmaceutum, fo. 34. pa. 1. li. 25. Sed & fo. 35. pa. 1. li. 3. &
4. Eridanū amnem iam prætereuntibus, fo. 37. pa. 1. li. 26. sub
necte participium affectus post verbum erat.

B. AEGLI CASTIGATIONVM IN A

pollodori Atheniensis bibliotheces librum.

secundum Appendicula.

Ex titulo scribe βιβλιοθήκας, & latine bibliotheces, fo. 42.
pa. 2. li. 10. & huic regnū tradit, & li. 11. At ipse Danaus, li.
14. Sed quod, li. 15. scribe, laborabat, dele (argiuorū regno præ
fecit) li. 16. ex quo, & li. 18. quod eam, & li. 19. filias suas, li.
23. ferit, et li. vltima cū hoc, fo. 43. pa. 1. li. 14. scribe κόρας, li.
17. ex coniuge, li. vltima sed Lynceus, & Calycem, pa. 2. li. 1.
sortitus ducit. Ister, li. 2. autē, & li. 15. Dorium, fo. 44. pa. 1. li.
2. & deinceps vsq; ad 9. li. lege filij duodecim nati erant, cū 10.
tidem Polyxonis Naidis filiabus, li. 6. Illorum, li. 16. qui uero de
Gorge, li. 22. Menalce, & li. 33. Sex autē scribe, pro octo, fo. 45.
pa. 1. li. 13. αἰετός, latine reponito Atrei, li. 21. ἀνελκός,
ἀνελκός ex cōmentarijs in Euripidis Orestem legitur, pa. 2. li.
23. Prætus uero de Sthenobæ, fo. 47. pa. 1. li. 15. ad Iobatē.
adde hic focerū, & li. 17. additio græcis omīssa hæc Ἰοβότης,
δὲ ἐπιγνούς τοῦ τοῦ ἐπὶ ταῖς αὐτῶν χιμαῖραις κτείναι.
fo. 50. pa. 2. li. 28. is, qui primus iā, li. 27. & li. 28. coniux desi
gnatus erat, fo. 54. pa. 1. li. 17. Hic, li. 18. fato tamen, pa. eadē
li. 22. eiusdē folij, à Vulpe, & li. 24. in mensis curriculū, li. 25
rapturæ, nisi hoc fieret, dari permiserūt, pa. 2. li. 1. ἀρπάζουσιν

et li. 18. Elo vrbe. li. 19. Eleū Persei filiū. li. 19. lege ἐκ δ' ἐ-
 λους, & li. 10. ἔλειον, fo. 56. pa. 1. li. 14. Irritantē scribo, nō
 Imperantē, de quo ī prioribus annotationibus, pa. 2. li. 7. Τῆς πῆ-
 boues, fo. 57. p. 2. li. 6. Is, Minyas, 58. pa. 1. li. 7. πέλτων lego
 pro πέπλον, et muto ὁ πῆλον, et latine peltā verto. li. 22. ὁ δ' ἔ-
 ρη, pa. 2. li. 22. sibi tum per eā. fo. 59. pa. 1. li. 26. πῆδον, for-
 tasse οἶκον. i. domiciliū, reponendum est, hoc ego amplio: ne mute-
 mus veterē lectionē πῆδον, fo. 60. pa. 1. li. 9. inflāmati, seu accē-
 sis torribus, li. 11. eū in modū, fo. 61. pa. 1. li. 5. prorūpens de-
 uastabat. li. 10. Ipse vero, li. 19. subolūssent, pa. 2. li. 3. habitauit
 fo. 62. pa. 1. li. 2. ad Eleusinē montē, li. 10. ē manu sua, li. 11. in
 illius pedē decidit. fo. 63. p. 1. h. I 3. deleio ante Eurytionis nomē
 notatū, vt otiosum, pa. 2. li. 1. qua re, li. 8. munere, & li. 21. post
 dictionē θαλάσσης, adde hēc omīssa ὁ πικρατάθυς ἐν ποσει-
 δῶνι μίνως εἰπεν τὸ φανὲν ἐκ τῆς θαλάσσης, li. 27. hunc
 inter, fo. 65. pa. 2. li. 8. atq; hospitio exceptus Amyci Bebryeum
 Regis iussu cū Mariandynis Lycū, &c. & li. 21. percunctata,
 adde hic & zonā se daturā promittente, fo. 66. pa. 1. li. 18. Ces-
 tum, pa. 2. eiusdē fo. li. 5. tradat, & li. 7. Cetiū, & li. 26. procrea-
 tus fuerat; his oribus, &c. fo. 67. pa. 2. li. 2. fecisset fo. 68. pa. 1.
 li. 5. iter haberet, & li. 8. adde post dictionē percussa. In Sicilia
 tranauit, et fo. 69. pa. 1. li. 9. Arethusa eadē pa. sic lege li. 14. et
 15. Hunc aut dum Mars tuetur, & pugnā cōmittit, eodē fo. 69.
 pa. 2. li. 3. corrige hunc in modū præerat, qui peregrinos, ibidē
 li. 5. cōpellens, ubi post verbū occidebat, adde, At. fo. 70. pa. 1. li.
 7. legitur etiā Ἰφιδάμεντα, latine Iphidamentē scribi potest.
 li. 17. & 18. lege sic, nūc etiā, cū faciunt Herculi sacrum, et li.
 20. eiusd. folij, et pa. 1. Hercules, pag. 2. li. 3. permolesto iā. hęc
 ratione in græco li. 6. pro τῆς ἐλαίας corrige ἀργαλέον ex

Hesiodi Theogonia, fo. 71. pa. 1. li. 21. de Ἰήσιος, fac Ἰήσιος, et
 è regione li. 20. post sacris appone (tanc) & li. duabus sequen-
 tibus, dele post verbū licebat, reliquā eius lineæ partem, ac scribe
 factus adoptiuus. Pylj filius initiabatur, li. vero. 24. qui nondum,
 & li. 27. lege Centaurorū cædem, & c. fo. eodē 71 pa. 2. li. 10
 pro κοινὸν reponē κενὸν, id quod in priorib. castigationibus an-
 notauimus, & li. 12. latine fac vanū, fo. 72. pa. 1. li. 8. tolle (vt)
 pa. vero. 2. li. 1. Thebas scribendū est. fo. 73. pa. 1. li. 11. legito
 cædis caussa, et l. vltima medium, pa. 2. li. 13. adde post, Sed, Bu-
 rytus, fo. 24. pa. 1. li. 9. tum li. 10. navigationē, & li. 11. caly-
 doniq; apri uenationem confectam, & li. 12. fuisse, ac The-
 seum, qui, & li. 13. post verbū aduenerat adscribe eum, & li. 15
 post nauibus interpone, ordine, fo. eodē. pa. 2. li. 24. à verbo des-
 dit, subnecte hæc paucula Stephanionis vesania omiſſa (ex qua
 Postea Telamo Teucrum procreauit fo. 75. pa. 1. li. 6. empto, le-
 gitur et vendito, probe vtrumque, si sensum spectes, pa. 2. li. 11.
 geminos, et li. 12. συμφύεις vel διφύεισ ex Pherecyde eadē
 in re. fo. 76. pa. 1. li. 9. reduxit, pag. 2. li. 4. Licymnij filium, fo.
 77. pa. 1. li. 5. præuisam, pa. 2. li. 8. scribe (Aleus augē, li. 20.
 transformato, fo. 78. li. 5. ἄφ' Ἰονος, si translationem spectaris, si
 sensum, vtrumque legi potest. & li. 13. Ἰήσιος, li. 11. latine itiz-
 dem, Thestium fo. 80. pa. 1. li. 8. & 9. verita ne illam iterū ma-
 gis arderet, & li. 10. philtrum, & li. 18. adde post Κοιωζέας
 εἰς τὴν Ὀΐκτιν δαίλαος αὐτῶν, adde etiam è regione li. 18.
 post in, Euboicum, pag. 2. eiusdem fo. 80. li. 19. adde. in. ante,
 gratiam, li. vltima. Lyſe Eumides, fo. 81. p. 1. li. 1. ἐπιλαΐδης, et
 li. 1. in latino. Epilaide, li. 2. scribe. Ἰόβης δὲ Ὀρυκτιάω li. 2.
 in exemplari latino, lege Eurybie, li. 3. πατρὸς, cum apice cir-
 cūducto, vt sit à nominatiuo πατρὸς, genitiuus, πατρὸς hinc

li. 3. latina repone Patrone in auferendi casu, li. 4. κλυθίππυς
 latine Clytioppæ, li. 5. Eurycapes, li. 7. Onesippus, li. 9. post Lysi
 dice, subneeste Eniedides, è regione in græco lege Ἀνασίνης εἰς
 πείδης, li. 10. ἵπποδρόμης, latine Hippodrome, et li. 11. Eu
 ryca Pylus, sic græce Ὀλύμπιος Πύλος, li. 13. Ὀλυμπίος νίκης
 sicut latine olympus Nice, et li. eadē scribe Nicodromus Argela
 li. 14. Cleolaus exolæ Erythras Χαλθιδίς, li. 15. Ὀζόλως repo
 ne pro Ἰόλος li. 15. Homolipus, li. 16. Stratonicæ. Ἀτρώμα, li.
 14. græce ὁμόλιππος exili τῷ στρατονίκης ἀτρώμας, li. 19.
 καλῆς μήτιδος, sic li. 19. latine Cala pro clā Metidus, li. 21.
 Eurypylus, li. 20. archedice, li. 22. græce, εὐρύπυλος, ἀρχαῖος
 κῆς, li. 23. Ὀρτωῦς, li. 26. Ὀλυμπίουσης, è regione latine scri
 be olympuses, li. vltima Terpsicratea, fo. codē. 81. pa. recto. 2. li.
 1. Ὀρτωῦς, eadem li. latine eaium Euryops, li. 2. Antimache Ni
 cippe, li. 3. Pyrippe, li. eadē ἀντιμάχης, li. 4. πυρίππυς νύ
 φος, li. 5. Brasippe, græce βράσιππυς, li. 6. Toxicratea, li. 9.
 Hippocrateia, li. 8. Ἀδελφίππυς, li. 25. Asymtoris fo. 83. pa. 1.
 li. 2. fructum, li. 10. post (ac) ἀδελφία, noua. pa. 2. li. 14. numine ap
 paruit, fo. 84. pa. 1. li. 8. Andraemonis, Aemonis, Pausaniæ. li. 5
 li. 13. Nam cum. li. 15. in Aeoliam. essent, li. 22. scribe, ἐν Τε
 samenum, li. 23. Verum è suis socijs, pag. 2. li. 19. Messena, fo.
 85. pa. 1. li. vltima ἢ ὁρακλειδῶς.

B. AEGII CASTIGATIONVM IN TER tiū Apollodori Atheniēsis Bibliothecæ librum Appendicula.

Fo. 87. pa. 2. li. 24. Creteum, in græco Κρητῆα.
 fo. 88. pa. 1. li. 8. faciendæ caussa, fo. 89. pa. 1. li. 17. Gretā. fo.
 89. pa. 2. li. 18. Creteus in græco, Κρητὸς. f. 90. p. 2. li. 11.
 12. 13. occidit, veritus, ne illū cōmseratus ipse moreretur, fo. 92.

p. 1. li. 4. Glaucūq; et li. vlt. adde post (suis) quosdā, fo. 92. p. 1. li.
25. adde (Iouem) in fi. li. 25. fo. 93. pa. 2. li. 2. scribe, Semelē pe
tisset vxorē. fo. 94. pa. 2. li. 9. Post fuerūt lege. Nec nō, quæ, et li.
12. p. inde fac. Nā Dionysius. Ibidē græce li. 14. Λυκούργω
ϋ fo. 97. p. 1. li. 5. αὐτῶν, p. 2. li. 19. adde ante (Niobes) ipsos.
fo. 98. p. 1. li. 12. duxitq; et li. 16. (mōitus ē) fo. 98. p. 2. l. 7. αἱ
cellēs, et li. 8. et 9. ob Inuidiā cōtumeliosissime fo. 98. pa. 2. li. 7
ϋ. ὁ γὰρ ἐνὶ τῷ ὄντι in græco scribēdū, eodē fo. ac pa. li. 20. qui dicti,
et li. insequenti se procreatū esse, & fo. 99. i. 27. pro nascitur,
reponē efficitur, eodem fo. pa. 2. li. 4. fac, soluerint, & li. 5. quā
eniam sepe, & li. 6. scribe vniuersos quid, et li. 7. rogabat, quod,
fol. 101. pa. 1. li. 4. eundē, & li. vltimæ eiusd. pa. post verbū, con
uenisset, appone Amphiarāus; in eadē pa. adde, in græco, li. 26.
post dictionem αὐτῆς, ὡς δὲ γὰρ ἔχεις τὸν πινέον, & eos
dem fo. pa. 2. li. 1. scribe cū eo iam dudum de regno erat, ibidem
li. 2. Statim itaq; fo. 102. p. 1. li. 9. post Hypsipyle, adde Lēnia
in eodem fo. pa. 2. li. 12. scribe Eteocles eum, & fo. 103. pa. 1.
li. 9. armis. Et in eodem fo. pa. 2. li. 1. dele, & ibidem li. 2. ilz
lum vidisse, & ibid. li. 9. φίλο. fo. 104. pa. 2. li. 25. Illud vltus,
& deinceps li. 26. est, nam diuiso eius, ibidē ē regione, li. 25. fac
ἔτι πινέον, αὐτῶν γὰρ, & fo. 105. 2. 16. posteros, & fo. 106.
pa. 1. li. 1. 1. eorum quoq; p. suos etia, et ibidē li. 5. ij. & fo. 107
pa. 2. li. 21. scribe ad Callirrhoen ferret, Is, et fo. 108. p. 1. li.
2. Alcæonem ab ea fuisse interfectum, & li. 9. repente adultā.
& ibidē li. 25. adde post, vsq; ἁσφιδί, et fo. 109. pa. 1. li. 10
digemā, & fo. eodē pa. 2. li. 2. Lycius, et fo. 112. 1. 3. virorum
curfibus deductis. pa. 2. li. 15. & 16. priorē quidem, & li. 26.
scribe (autē & Lycus) & fo. 113. pa. 1. li. 20. et 21. depascen
tem, & fo. eodē pa. 2. li. 22. adde post lyram, à Mercurio petit,

eam Mercurius tradit, Apollo vero accepit lyra, tradit, etc. c. fo.
 114. pa. 1. 2. Mercurius, & pa. 2. li. 22. scribe, eam quoq; et li.
 23. nubentem, et li. 21. in græco αὐτὸν ἄλλω, & li. 22. τὴν δὲ
 & fo. 115. 1. 2. adde post τὴν δὲ, ἐγκύουσαν, ibidem li. 22.
 scribe ὑπ' αὐτῆς, eodē fo. & fa. li. vero. 25. dele aūt, & li. 26
 post Eriphylem adde, & et li. vitima post Tyndareū appone, vi,
 & fo. eodē. pa. 2. li. 1. fac Hymenæum vi, fo. 116. 1. 4. λυκῶν,
 & ibidē li. 14. addito post Δεσίων, τῆς αἰτωλοῦ, sic ē regione
 latine adde, Actoli, & li. 17. lege Rursus aūt, & li. 19. liberis
 suis, & li. 18, redeuntēs, eodē fo. pa. 2. li. 20. scribe, Idq; etiam
 & li. 21. opilionem quendam inuenisse, & mox li. 21, & latū
 secum Ledaē dedisse, ibidē li. 22. repone φυλάξαι, & fo. 118
 pa. 2. li. 12. sub quercu per, & fo. 121 pa. 1. li. 5. Clytium, &
 li. 7 & Αἰγυόχην, & li. 11. arderet, & li. 22. eodē fol. scribe
 ἁσδρόπην τὴν καὶ ἑβρωῶς, & ē regione, latine scribe Asterope
 Cebrenis amnis filia. Hæc est Asterope, quam Hesperiam Ouis
 dius, eisi Heperiam, vertit Planudes Μεταμορφώσεων li. xi. viz
 detur appellare his versibus, cum Aesaci Priami filij Asterop
 pem Cebrenis fluminis filiam ardemis amores. enarrat.

Aspicit Hesperiam patria Cebrenida ripa

Iniectos humeris siccantem sole capillos.

Ego vero hic apud Ovidiū censeo omnino ex hoc Apollodori lo
 co Asteropen legendū pro Hesperia, siue vi Planudi placuit, He
 peria, sic etiam apud Franciscū Petrarcham in Amoris trium
 pho Asterope pro Hesperia, hic enim secutus mendosum hunc
 Ovidij locum legit Hesperiam. De Cebreno amne, qui
 Asteropes pater fuit, est quoq; mentio apud Stephanum, eum lo
 quitur de Cebrenia regione. Fol, eodem. 121. pag. 2. li. 18.
 dele fore, fo. 122. pa. 2. li. 24. delete, inquit, fo. 123. pa. 2. li. 20.
 Pherecydes, & fo. 125. pa. 2. li. 13. deuastabat, & fo. 126. pa

1. li. 13. Thetis, & ibidē li. 16. Themis ex hac, è regione vero
 in græco lege li. 16. Θέμις, fo. 127. pa. 2. li. vltima scribe,
 Is opuntiem Locridis, et in græco, li. 23. ὁ ποῦτος τῆς Λοκρί-
 δος, fo. 128. pa. 1. li. 6. Indigena, & li. 13. Dys, fol. eodē, pa. 2.
 li. ἐν γὰρ, tameñ & ἐν γὰρ, legi possit, & li. 26. scribe
 Halirrothius cum. b. in prima syllaba, fo. 130. i. 13. indigena,
 & inferius li. 24. indigenæ. fo. 131. pa. 1. li. 5. lege secus puer-
 rum, fo. 133. pa. 2. li. 21. quod ipsam. & li. 22. in stuprū illice-
 re voluissent, fo. 134. pa. 1. li. 2. lege Eumolpum. eodē fo. li. 15.
 βασιλέα, eiusdem fo. pa. 2. li. 3. de Atheniensium victoria sci-
 tanti, fo. 135. pa. 1. li. 12. Sed sibi Pandionem supposititiū fecif-
 se, eadem fo. & pa. li. 22. Metam. legi potest etiam Melitam ex
 Euripidis Medæ commentarijs, quare in exēplari græco reponi
 posset μελίτην. & fo. eodem pa. 2. li. 13. scribe Huic, et li. 14.
 nocte eodem se Neptunus, fo. 136. pa. 1. li. 12. lege tibiam absti-
 nuit, ibidem li. 23. ἰππομολίους, legi etiam potest ποσειδῶνος,
 & eadem li. 23. ὁ χατῆς reponē ὁ γχατῶν, & è regione latine
 ex Onchesta. Id enim oppidi nomen est, de quo & Pausanias in
 atticis pulchre, & Stephanus meminerunt, & fo. eodem pa. 2. li.
 12. φαῖναι, fo. 137. pa. 1. li. 4. post legatis interpone ommissum
 verbum (iniunxerunt) et ibidē li. 5. parium, & li. 6. puellarū sine
 armis deuorādas, et infra li. 18. post. 1. imaginū, Deorumq; sta-
 tuarum, & li. 21. deiectū ex arce, & li. 23. ὄφεως, legitur etiā
 ex historia ἰχθυος, quare latine & serpentis, & piscis legitur
 li. 25. Ibidem li. 27. scribe puerum necasse compertum fuit, &
 pa. 2. li. 3. ἐπλεσε pro σιώνεπσε, probe scriberetur, sicut
 li. 2. Μίνως, sicut Ποσειδῶνος, sed è regione, latine li. 2. &
 3. Pasiphaen, cū Neptuni taurū, &c. vel Minois ex Palæphato,
 ibidem li. 5. inclusit, & li. 9. æquales, fo. 138. pa. 1. li. 1. scribe
 πρυοκάμπτε.

INDEX QVAMLOCVPLETISSIMVS,
 eorum, quæ in Apollodoro continentur, cuius numerus pri-
 mus folium, secundus paginā, tertius lineā indicat.

- Abas 20. 2. 13. et 45. 1. 20.
 Abdera 64. 2. 13. et 67. 2. 27.
 Abderus 64. 2. 4.
 Absyrtides insulæ 35. 1. 8.
 et 35. 2. 16.
 Absyrtus 34. 2. 6.
 Acarnan 108. 1. 18.
 Acarnania ciuitas 108. 2. 9.
 Acastus 24. 2. 9. et 27. 2. 19.
 et 28. 2. 26. et 125. 1. 15.
 et 127. 1. 14. 2. 22.
 Achæus 14. 1. 18.
 Acheloi fons 107. 1. 27.
 Achelous 5. 2. 14. et 14. 2. 5. et
 16. 2. 21. et 17. 1. 11. &
 77. 2. 18.
 Acheron 9. 1. 20.
 Achilles et unde sic dictus 126.
 2. 20.
 Achilles ad Troiam 127. 2. 9.
 Achillis prius nomen Ligyrus
 127. 1. 9.
 Achui 14. 1. 17.
 Acontes 109. 1. 23.
 Acrisij mors 51. 2. 14.
 Acrisius 45. 1. 23. et 48. 1. 6
 et 114. 1. 17.
 Acrisius subterraneam domum
 struit 48. 1. 10.
 Actæa 4. 1. 13. et 44. 1. 19.
 Actæon 93. 1. 22.
 Actæonis canes, & eorum no-
 mina 93. 2. 5.
 Actæus 122. 2. 22. et 128.
 2. 17.
 Acte 128. 1. 10.
 Acton 14. 2. 9.
 Actor 18. 1. 7. et 21. 2. 9. &
 28. 2. 24. et 75. 2. 14. &
 124. 1. 1.
 Adiante 44. 1. 25.
 Admete 65. 1. 13.
 Admeti boues gemelliparæ.
 115. 2. 20.
 Admetus 17. 2. 25. et 27. 1.
 4. et 28. 2. 25. et 73. 1. 3.
 et 115. 2. 17. & 117. 1.
 24.
 Adonis 129. 1. 21.
 Adrastæa 2. 1. 27.

INDEX.

- Adraſtus* 26.2.14.100.2.8. *Aegyptus* 42.1.8.et 44.1.20
 et 106.1.8.et 120.2.21. *Aëllō* 3.2.26,
Adyte 44.1.22. *Aëllopus* 32.1.1.
Acaci pietas 124.1.2. *Aemon* 99.2.11.et 109.2.6
Acac⁹ 18.1.16.et 123.2.16 *Aenzas* 119.2.20.
Acacus ap̄ inferos 124.1.19 *Aenetus* 22.2.9.
Acæa 25.1.17. *Aenus* 66.2.11.
Aceta 23.1.15. *Aeolenses* 14.1.24.
Acetes 21.2.2. *Aeolia* 16.1.9.
Aegæon 109.1.25. *Aeolus* 14.1.12.et 115.2.23
Aegeoneus 122.2.13. *Aerope* 88.2.26.
Aegeus 17.2.25. & 81.2. *Aesacus, & eius metamorpho-*
 19.& 135.1.11. *sis* 121.1.20.
Aegialea 20.2.12.& 26.2. *Aesckræis* 81.1.20.
 27.& 39.1.13. *Aesculapius* 114.2.15.&
Aegialeus 27.1.1.& 39.1. 117.1.26.
 10.& 106.1.9. *Aeson* 24.2.15.et 27.2.11
Aegimius 79.1.12.et 84.1.23 *Aesonis mors* 27.1.13.
Aegina 22.2.1.et 123.1.25 *Aëthlius* 14.1.9.et 15.2.4.
Aegina insula 123.2.11. *Aetbra* 117.1.6.135.2.32
Aegios 43.2.15. 137.2.11.
Aegipan 12.1.11. *Aethusa* 122.2.19.
Aegle 69.1.8. *Actna* 12.2.8.
Aegleis 136.2.16. *Actolus* 15.2.15.et 102.1.1
Aegypti filij 42.1.18. *Agamēnon* 89.2.12.et 16.22
Aegypti filiorū cædes 44.2.10 *Agapenor* 107.2.27.et 117
Aegyptus regio 42.1.16.& 1.14.
 85.2.5. *Agapiolemus* 43.2.13.

INDEX.

- Agasthenes 117. 2. 20.
 Agathon 122. 2. 3.
 Agave 4. 1. 12. & 43. 1. 23.
 & 92. 7. 17. & 95. 1. 9.
 Agelaſtus lapis 8. 1. 27.
 Agelaus 81. 2. 17. & 85. 1.
 11. & 121. 2. 22.
 Agenor 16. 1. 5. & 31. 1. 7.
 40. 1. 4. et 41. 2. 23. et 42. 2.
 3. et 97. 2. 1. et 108. 1. 14.
 Agenoris genus 36. 1. 5.
 Aglaia 4. 2. 8. & 81. 1. 6.
 Agraulos 128. 2. 16.
 Agrius 16. 2. 19. et 61. 1. 21.
 Agrius gigas 10. 2. 20.
 Aiax 117. 1. 21. 2. 2.
 Aiax, & unde 124. 2. 22.
 Alaſtor 24. 1. 14.
 Alcæus 5. 2. 1. 13. et 65. 2. 5.
 Alcahous 16. 2. 10. & 57. 2.
 21. & 124. 2. 15.
 Alceſſis 24. 2. 11. & 73. 1. 2.
 Alceſſis reditus uitam 27. 2. 8.
 Alceſſis admeto nubis 27. 1. 18
 Alcides 58. 1. 22.
 Alcidice 22. 1. 22.
 Alcimenes 47. 1. 4.
 Alcinoë 5. 2. 2. 21.
 Alcippe 128. 2. 24. 137. 1. 15.
 Alcinus 116. 1. 7.
 Alcinous 35. 2. 10.
 Alcis 43. 2. 6. (10
 Alcmaeon 105. 2. 21. & 108. 2.
 Alcmaeonis furor 107. 1. 8.
 Alcmena 53. 2. 5. & 57. 2.
 24. & 87. 2. 14.
 Alcmemon 43. 2. 7.
 Alcon 116. 1. 8.
 Alcyone 112. 2. 8.
 Alcyoneus gigas 9. 2. 19. &
 10. 1. 12.
 Alebion 68. 1. 1.
 Aleſſo 2. 1. 4.
 Aleſſor: 29. 1. 10. & 101. 1.
 14.
 Aleies 116. 1. 24.
 Aleus 28. 2. 21. c: 77. 1. 18.
 et 81. 2. 21. et 110. 2. 24
 Alexander 82. 1. 16.
 Alexiaries 80. 2. 20.
 Alipherus 109. 2. 2.
 Alirrbothius 128. 2. 25.
 Almenus 29. 1. 12.
 Aloïdæ 15. 1. 3. & 61. 25.
 Aloïdarum contra Iouem bellū
 15. 1. 11.

INDEX.

- Alopius* 81.1.18.
Alphesibœa 129.2.3.
Alpheus 62.2.13.
Alibœa 16.2.13. et 16.2.26.
Alibœæ, et Cleopatraræ metamorphosis 19.1.20.
Athenienses 89.1.1.8. 2.17.
Amalthea 2.2.3.
Amaltheæ cornu 77.2.24.
Amarynceus 19.2.5.
Amarynthus 94.1.2.
Amazones 47.2.18. et 64.2.27.
Amestrius 81.1.23.
Amisodorus 47.2.6.
Amphianax 45.2.7.
Amphiaræus 18.1.9. et 28.2.18. et 26.2.17. et 101.1.6. et 104.2.17. et 106.1.8. & 117.1.17.
Amphictyon 14.16. & 120.1.21.
Amphidamas 70.1.5. et 111.1.27. & 128.1.1.
Amphidicus 104.2.8.
Amphilochicū Argos 109.1.5
Amphilocus 106.1.8. et 1082.14. et 117.1.16. et 1171.18.
Amphimachus 52.2.15.
Amphion 24.1.7. et 46.1.2722. & 97.2.23. & 133.1.2.
Amphithea 26.2.25. & 27.1.4.
Amphitrite 3.1.21. et 4.1.10. & 8.1.13. et 134.1.8.
Amphitryo cōtra Teleboas 53.2.11. & 54.1.10.
Amphitryo Thebas petit. 54.1.2.
Amphitryo ex Peloponneso ejicitur 53.2.20.
Amphitryo 18.1.2. & 52.1.19. & 53.2.1.
Amphitryonis cædes 57.2.12.
Amphoterus 108.1.7.
Amycla 97.2.27.
Amyclæ 73.1.15.
Amyclas 22.2.22. &
Amyclas 110.2.16.
Amycus 30.2.14. & 65.2.8.
Amymone 42.2.19. & 43.1.21. et 44.2.27. et 59.120
Amyntor 81.2.25. & 127.2.11.

INDEX.

- Amyntor* 79.2.9.
Amythaon 16.1.9. & 24.2.
 15. & 46.1.9.
Anactor 52.2.16.
Anaphe 26.1.14.
Anaurus fluius 27.2.27.
Anaxibia 24.1.26.2.7.
Anaxo 52.1.19.
Ancæus 17.2.26. et 18.1.28
 et 29.1.1. & 33.1.8.
 & 111.1.28. & 117.
 1.15.
Anchione 42.1.5.
Anchises 119.2.18.
Anchius 61.1.22.
Ancyor 109.1.23.
Andraemon 84.1.8. & 17.1.
 4. & 26.2.2.
Androgeos 65.2.5. & 87.2.
 23.136.11.
Andromache 122.2.16.
Andromeda exposita Ceto ma
rino 50.1.19.
Anexibia 43.2.17.
Anicetus 80.2.21.
Anni in treis partes diuifio 130
 1.1.
Annus tēpore Cadmi annorum
- osto* 92.1.2.
Anogon 118.1.19.
Antæus 69.2.2.
Antea 45.2.8. & 47.1.8.
Anthea 81.1.21.
Anthemus 67.2.20.
Antheis 136.2.16.
Anthilea 44.1.14.
Anthippe 81.1.10.
Antiades 81.1.7.
Antidus 81.1.18.
Antigone 100.1.4. & 105.1
 23. & 125.1.3.
Antileon 80.2.24.
Antilochus 24.2.3. & 117.
 1.13.
Antimache 111.2.3.
Antimachus 81.2.2.
Antinoë 37.2.10.
Antioche 19.2.27.
Antiochus 52.2.10.
Antiope 81.1.18. & 96.2.3.
 & 112.2.27.
antiphus 14.2.8. et 122.1.22
Apemofyne 88.2.27.
Aper erymanthius 61.4.1.
Apharcus 16.1.20. & 11.2.
 2.2.2. et 22.2.15. et 114.

INDEX

- 1.27. & 115.2.22. &
 118.2.22.
 Aphetæ 30.2.2.
 Aphidas 110.2.19.
 Apia 29.2.8.
 Apis 15.2.19. & 39.2.3. et
 40.1.18.
 Apollo 6.2.6.
 Apollo à Mercurio lyram, ac fi-
 stulam capit, 113.2.20.
 Apollo pugnat contra Gigantes
 10.1.26.
 Apollo Æglæus 36.1.15.
 Apollinis seruitus 115.2.16.
 Apollinis, et Mercurij ob abactas
 boues contentio 112.2.14.
 Apollinis, et Neptuni ira in Tro-
 iam 66.1.6.
 Apri Calydonij uenatio, ac Ves-
 natorum nomina 17.2.19.
 Arabia 43.2.19.
 Arbas 67.2.3.
 Arbelus 44.1.27.
 Arcas 110.2.12.
 Arceſius 28.2.22.
 Archebates 109.1.24.
 Archedicus 81.1.21.
 Archelaus 43.2.17. & 52.2
 17. & 121.2.23.
 Archemachus 81.1.3. et 122.
 2.9.
 Archemorus 102.1.26.
 Architeles 78.1.19.
 Arca 87.1.21.
 Arene. 114.2.2.
 Arestor 40.2.15.
 Arete 35.2.26.
 Arethusa 69.1.9.
 Aretus 24.2.2.
 Arge 4.1.26.
 Argele 81.1.16.
 Argæus 79.2.24.
 Argia 26.2.27. & 83.2.7.
 & 100.2.286.
 Argi mors 41.1.4.
 Argiope 5.1.20.
 Argius 43.2.17.
 Argiuarum mulierum furor 95
 1.21. & 26.2.7.
 Argò 28.2.1. (10
 Argonautæ, et eorū nomina 28.2.
 Argonautæ ad Circē 35.1.17.
 Argos 39.2.25.
 Arguscanis 94.1.9.
 Argus 21.2. & 28.1.287.
 et 29.1.8. et 39.2.16. et 40
 1.4.

INDEX

- Argorū aquarū pēuria 42.2.14
 Argō navis Neptuno dedicatur
 37.2.4.
 Argus navis uerba 35.1.10.
 Argyphia 43.1.17.
 Ariadne 87.2.27.
 Arion equus 105.1.14.
 Arisbe 121.1.10.
 Aristæus 92.1.18. et 93.1.21
 Aristodeme 122.2.17.
 Aristodemus 83.2.6.
 Aristomachus 26.2.17. &
 101.2.25. & 83.1.12.
 Arnæus 56.2.20.
 Architus 122.2.23.
 Arsinoe 114.2.13. & 107.
 1.14. & 107.2.25.
 Ascalaphus 9.1.21. & 29.1.
 12.117.1.23.
 Ascalaphi lapis 71.2.25.
 Ascalaphus ī Bubonē 72.1.24
 Ascanius 122.2.11.
 Asia 3.1.2. & 3.2.2.
 Asmene 110.1.3.
 Asopi carbonēs 123.2.7.
 Asopides 81.1.23.
 Asopus 22.2.1. & 123.1.15
 & 124.2.9.
 Assaracus 119.2.11.
- Astacus 104.2.4.
 Asteria 3.1.23. & 3.2.12. et
 6.1.22.
 Asteria ciuitas 6.1.26.
 Asterion 87.11.16.
 Asterius 24.1.10. et 29.1.13
 et 87.2.23. & 88.2.12.
 Asteropea 22.2.8. et 37.2.9
 Astra 32.12.
 Astræus 3.2.1.
 Astyanax 81.1.1.
 Astycratea 97.2.6.
 Astydamia 81.2.25. & 127.
 1.15.
 Astydamea 125.1.20.
 Astybie 81.1.19.
 Astygonus 122.2.7.
 Astyoche 97.2.5. et 78.1.9. et
 81.2.23. & 119.1.4. &
 121.1.17.
 Astynous 129.1.11.
 Astypalæa 75.1.21.
 Atabyrium 89.1.15.
 Atalāta 18.1.7. et 28.2.23.
 et 111.2.5. et 125.1.16.
 Atalantæ, & Pelei lucta 111.
 2.23.
 Atalantæ & Melanionis cursus
 112.1.8. * iiij.

INDEX

- Atalantæ, & Melanionis trans-*
formatio 112.1.22.
Atamantia 22.1.11.
Atlas 122.2.5.
Ate Phrygiæ tumulus 120.
 1.7.
Athamas 92.1.18. & 92.2.
 20. & 14.1.27. & 20.2.
 18. & 21.2.18.
Athenæ à Castore, et Polluce ca-
piuntur 117.1.1.
Athenæ 128.2.11.
Athenienses Thebas capiūt 105
 2.5.
Atheniensium pro Androgei mor-
te supplicia 13.1.3.
Athemensium pueri septem, &
totidem puellæ ad Minotau-
rum in Cretam quotannis
mittuntur.
Atlantea 43.2.12.
Atlas mons 69.1.1.
Atlas 2.2.3.70. & 2.9. &
 112.2.6. & 119.1.5.
Atticæ primus rex 128.1.9.
Atreus 53.2.25. & 117.2.2
 & 120.2.26.
Atromus 81.1.16.
Atropos 4.2.5.
Atthis regio unde 130.1.20.
Atthis 120.1.18.
Atymnius 87.2.8.
Auge 77.1.18. & 81.2.21.
 & 110.2.26.
Augeæ boues 62.1.21.
Augeas 29.1.6. & 62.1.23.
 & 75.2.7.
Aureum uellus 21.1.18. et 21.
 2.11. & 28.1.15.
Aurora 3.1.25. & 3.2.10. et
 7.2.26. & 22.2.12. &
 125.1.10.
Automate 43.1.21.
Automedusa 57.2.20.
Autonoë 40.4.1.20. & 44.
 1.12. & 81.2.26. & 92.
 1.16. & 93.1.21.
Autesion 83.2.7.
Autolycus 55.2.26. & 28.2.
 22. & 72.2.22.
Axion 107.2.22.

B

Bacchæ in uincula coniiciuntur
 94.2.6.

INDEX

- Bacchi columnæ* 95.1.5.
Bacchi, & Cereris in Atticam
aduentus 131.1.25.
Bacchi furor 94.1.18.
Bacchi mysteriorum inuentor 5
 1.11.
Bacchi ortus 92.2.10.
Bacchus ad Indos 94.1.27.
Bacchus in hedum 93.1.13.
Balius 126.2.15.
Banus 94.1.1.
Batea 115.2.27. & 119.1.
 20.
Baton 105.1.9.
Bebryces 30.2.13.
Bellerophontes ad chimæra 47
 1.18.
Bellerophontes 22.1.20.
Bellerophontis certamina 47.
 2.15.
Bellerophontis historia 46.2.
 27.
Belus 41.2.23. & 86.1.10.
Benthesicyme 134.1.6.
Bia 3.2.15.
Bias 24.2.6. & 25.1.16. et
 46.2.8. & 122.2.6. &
 135.1.2.
Bistones 64.1.20.
Bithynis 30.2.15.
Boreas 28.2.15. & 132.2.
 16. & 133.2.5.
Bores 94.1.9.
Borieneses 14.1.21.
Borus 125.1.8. et 126.1.10
Bosporus 41.1.14.
Bræsia 129.1.24.
Briareus 1.1.6.
Bromius 44.1.10.
Bromes 1.1.14.
Bryce 44.1.16.
Bucolion 100.2.3. & 123.
 1.9.
Bucolus 81.2.6. & 116.1.5.
Buleus 81.2.1.
Busyris 43.1.19. et 69.2.12
Butes 29.1.3. & 35.1.23.
 & 131.2.25. & 132.
 2.17.
Bybli 41.2.5.

C

- Cadmi filij* 92.1.15. & 96.
 1.8.
Cadmi vxor 91.1.6.

INDEX

- Atalantæ, & Melanionis trans-*
formatio 112.1.22.
Atamantia 22.1.11.
Atas 122.2.5.
Ate Phrygiæ tumulus 120.
 1.7.
Athamas 92.1.18. & 92.2.
 20. & 14.1.27. & 20.2.
 18. & 21.2.18.
Athenæ à Castore, et Polluce ca-
piuntur 117.1.1.
Athenæ 128.2.11.
Athenienses Thebas capiūt 105
 2.5.
Atheniensium pro Androgei mor-
te supplicia 13.1.3.
Athemensium pueri septem, &
totidem puellæ ad Minotau-
rum in Cretam quotannis
mittuntur.
Atlantea 43.2.12.
Atlas mons 69.1.1.
Atlas 2.2.3.70. & 2.9. &
 112.2.6. & 119.1.5.
Atticæ primus rex 128.1.9.
Atreus 53.2.25. & 117.2.2
 & 120.2.26.
Atromus 81.1.16.
Atropos 4.2.5.
Attbis regio unde 130.1.20.
Attbis 120.1.18.
Atymnius 87.2.8.
Auge 77.1.18. & 81.2.21.
 & 110.2.26.
Augeæ boues 62.1.21.
Augeas 29.1.6. & 62.1.23.
 & 75.2.7.
Aureum uellus 21.1.18. et 21.
 2.11. & 28.1.15.
Aurora 3.1.25. & 3.2.10. et
 7.2.26. & 22.2.12. &
 125.1.10.
Automate 43.1.21.
Automedusa 57.2.20.
Autonoë 40.4.1.20. & 44.
 1.12. & 81.2.26. & 92.
 1.16. & 93.1.21.
Autefion 83.2.7.
Autolycus 55.2.26. & 28.2.
 22. & 72.2.22.
Axion 107.2.22.

B

Bacchæ in uincula coniiciuntur
 94.2.6.

INDEX

- Bacchi columnæ* 95.1.5.
Bacchi, & Cereris in Atticam
aduentus 131.1.25.
Bacchi furor 94.1.18.
Bacchi mysteriorum inuentor 5
 1.11.
Bacchi ortus 92.2.10.
Bacchus ad Indos 94.1.27.
Bacchus in hedum 93.1.13.
Balius 126.2.15.
Banus 94.1.1.
Batea 115.2.27. & 119.1.
 20.
Baton 105.1.9.
Bebryces 30.2.13.
Bellerophontes ad chimæra 47
 1.18.
Bellerophontes 22.1.20.
Bellerophontis certamina 47.
 2.15.
Bellerophontis historia 46.2.
 27.
Belus 41.2.23. & 86.1.10.
Benthesicyme 134.1.6.
Bia 3.2.15.
Bias 24.2.6. & 25.1.16. et
 46.2.8. & 122.2.6. &
 135.1.2.
Bistones 64.1.20.
Bituminis 30.2.15.
Boreas 28.2.15. & 132.2.
 16. & 133.2.5.
Bores 94.1.9.
Borienses 14.1.21.
Borus 125.1.8. et 126.1.10
Bosporus 41.1.14.
Bræsia 129.1.24.
Briareus 1.1.6.
Bromius 44.1.10.
Bromes 1.1.14.
Bryce 44.1.16.
Bucolion 100.2.3. & 123.
 1.9.
Bucolus 81.2.6. & 116.1.5.
Buleus 81.2.1.
Busyris 43.1.19. et 69.2.12
Butes 29.1.3. & 35.1.23.
 & 131.2.25. & 132.
 2.17.
Byblij 41.2.5.

C

- Cadmi filij* 92.1.15. & 96.
 1.8.
Cadmi vxor 91.1.6.

INDEX

- Atalantæ, & Melanionis trans-*
formatio 112.1.22.
Atamantia 22.1.11.
Atas 122.2.5.
Ate Pbrygiæ tumulus 120.
 1.7.
Athamas 92.1.18. & 92.2.
 20. & 14.1.27. & 20.2.
 18. & 21.2.18.
Athenæ à Castore, et Polluce ca-
piuntur 117.1.1.
Athenæ 128.2.11.
Athenienses Thebas capiūt 105
 2.5.
Atheniensium pro Androgei mor-
te supplicia 13.1.3.
Atheniensium pueri septem, &
totidem puellæ ad Minotaur-
um in Cretam quotannis
mittuntur.
Atlantea 43.2.12.
Atlas mons 69.1.1.
Atlas 2.2.3.70. & 2.9. &
 112.2.6. & 119.1.5.
Atticæ primus rex 128.1.9.
Atreus 53.2.25. & 117.2.2
 & 120.2.26.
Atromus 81.1.16.
Atropos 4.2.5.
Attbis regio unde 130.1.20.
Attbis 120.1.18.
Atymnius 87.2.8.
Auge 77.1.18. & 81.2.21.
 & 110.2.26.
Augeæ boues 62.1.21.
Augeas 29.1.6. & 62.1.23.
 & 75.2.7.
Aureum uellus 21.1.18. et 21.
 2.11. & 28.1.15.
Aurora 3.1.25. & 3.2.10. et
 7.2.26. & 22.2.12. &
 125.1.10.
Automate 43.1.21.
Automedusa 57.2.20.
Autonoë 40.4.1.20. & 44.
 1.12. & 81.2.26. & 92.
 1.16. & 93.1.21.
Autesion 83.2.7.
Autolycus 55.2.26. & 28.2.
 22. & 72.2.22.
Axion 107.2.22.

B

Bacchæ in uincula conijciuntur
 94.2.6.

INDEX

- Bacchi columnæ* 95.1.5.
Bacchi, & Cereris in Atticam
aduentus 131.1.25.
Bacchi furor 94.1.18.
Bacchi mysteriorum inuentor 5
 1.11.
Bacchi ortus 92.2.10.
Bacchus ad Indos 94.1.27.
Bacchus in hedum 93.1.13.
Balius 126.2.15.
Banus 94.1.1.
Batea 115.2.27. & 119.1.
 20.
Baton 105.1.9.
Bebryces 30.2.13.
Bellerophontes ad chimæra 47
 1.18.
Bellerophontes 22.1.20.
Bellerophontis certamina 47.
 2.15.
Bellerophontis historia 46.2.
 27.
Belus 41.2.23. & 86.1.10.
Benthesicyme 134.1.6.
Bia 3.2.15.
Bias 24.2.6. & 25.1.16. et
 46.2.8. & 122.2.6. &
 135.1.2.
Bistones 64.1.20.
Bithynis 30.2.15.
Boreas 28.2.15. & 132.2.
 16. & 133.2.5.
Bores 94.1.9.
Borienses 14.1.21.
Borus 125.1.8. et 126.1.10
Bosporus 41.1.14.
Bræsia 129.1.24.
Briareus 1.1.6.
Bromius 44.1.10.
Bromes 1.1.14.
Bryce 44.1.16.
Bucolion 100.2.3. & 123.
 1.9.
Bucolus 81.2.6. & 116.1.5.
Buleus 81.2.1.
Busyris 43.1.19. et 69.2.12
Butes 29.1.3. & 35.1.23.
 & 131.2.25. & 132.
 2.17.
Byblij 41.2.5.

C

- Cadmi filij* 92.1.15. & 96.
 1.8.
Cadmi vxor 91.1.6.

INDEX

- Cadmia* 54. 1. 16. et 92. 1. 18
Cadmus, & Harmonia in drac-
cones 46. 1. 3.
Cadmus annum Marti seruit.
 92. 1. 1.
Cadmus ad Enchelienses 95.
 2. 19.
Cadmus draconis dentes serit,
 91. 2. 9.
Cadmus Illyriorum regnum as-
secutus 95. 2. 27.
Cadmus delphos accedit. 91. 1. 9
Cadmus 86. 2. 1. et 87. 1. 19.
Cæneus 28. 2. 19.
Calais 28. 2. 15. & 31. 2. 15
 & 133. 2. 9.
Calchas 127. 1. 19.
Calianides 44. 1. 1.
Callias 85. 1. 13.
Callichorus puteus 8. 2. 1.
Callidice 44. 1. 27.
Calliope 4. 2. 12.
Callirrhoe 67. 1. 11. et 107. 2
 2. et 108. 1. 3. et 119. 2. 7.
Callisto 110. 1. 14.
Callistius transformatio 110. 2. 1
Calybe 121. 1. 18.
Calyce 14. 2. 4. & 15. 2. 4.
Calydon 16. 1. 1. & 16. 1. 8.
Calypso 4. 1. 17.
Campe 3. 1. 1.
Canache 14. 2. 3.
Cancer hydrae auxiliās. 60. 1. 4
Canethus 109. 1. 26.
Capaneus 101. 2. 23. et 104.
 1. 22. et 106. 1. 11. et 115
 1. 23.
Capys 119. 2. 16.
Carnes assādi iuētio 113. 1. 26
Carteron 100. 1. 24.
Casius mons 11. 2. 20.
Cassandra 122. 1. 14.
Cassiopea 87. 2. 8.
Cassiopeæ cum Nereidibus cons-
tentio 50. 1. 21.
Castor 28. 2. 15. et 17. 2. 22
 & 56. 1. 1. & 116. 2. 8.
 & 118. 1. 12.
Castoris, et Pollucis immortalis-
tas 118. 2. 25.
Castoris, et Pollucis uxores. 114
 2. 12. & 118. 1. 16.
Castor, & Pollux 127. 1. 13.
Castreus 87. 2. 23. et 45. 1. 11
Caucasus 70. 1. 27.
Caucasus mons 12. 2. 23.
Caucon 109. 1. 20.
Cebren 122. 2. 19.

INDEX,

- Cebriões 121.1.21.et 122.2.8
 Cecropia 128.1.12.
 Cecropis corpus 128.1.6.
 Cecrops 132.2.11. & 134.
 2.17.
 Celæncus 52.2.15.
 Celænò.44.2.1.et 112.2.10.
 Celendris 229.1.13.
 Celeus 121.1.1.et 8.2.3.
 Celeustanor 81.1.17.
 Cenæum 79.2.27.
 Centimani 1.1.5. & 3.1.11.
 Cephalicanis 54.2.5. & iacu
 lum 133.1.10.
 Cephalus 12.2.10.et 54.2.1
 et 329.1.4. et 132.2.19.
 Cepheus 17.2.27. & 28.2.
 20. & 42.1.10. & 76.2
 21. & 110.2.27.
 Cephifus 132.2.10.
 Cerberus 71.1.10.
 Cercestis 43.2.14.
 Cercopes 73.2.17.
 Ceres 2.1.19. & 8.1.19.
 Cerua cornuta 60.2.1.
 Ceteus 110.1.19.
 Ceto 3.2.23.et 3.2.27.et 4
 1.23.et 48.2.24.
 Ceuthonymus 72.11.
 Ceyx 14.2.10.et 78.2.2.
 Chætus 43.2.4.
 Chalbes Ceryx 70.1.6.
 Calciope 21.2.8.et 81.2.18
 Chalciope 135.1.22.
 Chalcodon 43.2.2. & 75.1.
 23. & 117.1.23.
 Chariclò.103.1.14.26. &
 103.1.27.
 Chærimachus 52.2.16.
 Chersidamas 52.2.10. &
 122.2.2.
 Chersonnesus 21.1.23.
 Chimæra 22.1.21. & 47.
 1.19.
 Chione 133.2.8.
 Chiron 61.1.27.et 70.2.6.
 et 115.1.5.et 3.2.9. &
 123.2.16. & 126.1.1.
 & 127.2.17.
 Chiron ab Hercule uulneratus
 moritur 61.2.7.
 Chironis antrum 93.2.14.
 Chloris 97.2.24.et 34.1.7.
 Chromius 52.2.9.et 122.20.
 Chrysaõ 50.1.7.et 67.1.17
 Chryse 96.1.18.
 Chryseis 65.1.19.
 Chryses 81.1.7.et 88.1.12.

INDEX

Chrysippe 43.2.2.27.

Chrysippus 43.2.27. & 97.
1.17.

Chrysopea 110.2.18.

Chthonia 132.2.14.

Chthonius 44.1.11. et 96.1.8

Cibifis quid, et unde 49.1.10.

Cilicia unde 87.1.9.

Cilix 86.2.3. 2.26.

Cilla 121.1.6.

Cingulū Hippolytæ 64.2.20.
& 66.1.2.

Cinyras 110.2.23. & 129.
1.15.

Circæa radix 133.1.16.

Circe 21.2.4.

Cisseus 44.1.9. 121.2.1.

Cithæron 93.1.25. et 95.1.8
& 97.2.21. et 98.1.23.

Cithæronæus leo 56.2.5.

Cius urbs 30.1.22.

Cale. *Clammetidus 81.1.19.

Cleobæa 16.2.12.

Cleochærea 114.1.15.

Cleochus 87.1.22.

Cleodoxa 97.2.5.

Cleone 58.2.12.

Cleolaus 81.1.14. & 83.

1.14.

Cleopatra 18.1.13. et 19.2.
9. et 43.2.3. et 44.1.13.
& 133.2.7.

Cleophile 111.1.25.

Cletor 109.2.8.

Clio 4.2.13.

Clite 43.2.25.

Clitus 43.2.25.

Clonia 112.2.25.

Clonius 122.2.12.

Cloibò 4.2.4.

Clymene 45.1.21. & 88.2.
26.2.7. & 111.2.4.

Clymenus 17.1.2. et 57.16.

Clypei inuenio 45.2.2.

Clysonymus 128.1.1.

Clytemnestra 116.2.1.

Clytia 127.2.14.

Clytippos 81.1.4.

Clytius 121.1.5.

Clytius Gigas 10.2.5.

Co insulæ scissio 10.2.13.

Cælus primus orbi imperat 1.
1.1.

Cæli uxor 1.1.3.

Gæli, & Telluris filij 1.1.6.

Cæranus 90.1.26.

INDEX

- Cæus* 1.1.6, et 1.2.10. & 3. 1.22.
Colchicorum cū Phæacibus habitatio 36.1.1.
Colonus 100.1.17.
Comæthò 54.2.24.
Comarum tondendi mos in fus nere 29.1.3.
Comata 29.1.13.
Contumelia 6.2.11.
Copreus 59.1.23.
Corcyra 35.2.9.
Coreihon 109.1.27.
Corinthus 22.1.16. & 111.1.18.
Coronis 114.2.17.
Coronus 28.2.19. & 79.1.14. & 117.1.25.
Corui trāsformatio 114.2.26
Corybantes 5.9.19.
Corycium antrum 12.1.4.
Coryneta 137.2.18.
Cranaë 130.1.16.
Cranæchme 130.1.17.
Cranippus 27.1.1.
Cranaus 14.1.7. et 128.2.4. & 130.1.12.
Cransò 4.1.18,
Cratæ 81.1.1.
Craticus 24.1.26.
Cratus. 3.2.14.
Crenis 103.1.6.
Creon 54.1.3. & 80.2.27. & 99.1.11. & 37.2.26.
Creontiades 57.2.18. & 81.2.14.
Cres taurus 63.2.15.
Cresphontes 84.2.18. & 81.1.21.
Crete 90.1.19. & 87.2.22. & 89.1.12.
Creteus 23.1.23. et 24.3.12 et 27.2.11. et 123.2.22.
Creusa 14.1.16. et 122.1.12 & 132.2.15,
Criasus 40.1.1.
Crinò 44.2.5.
Critheus 14.1.27.
Crius 1.2.10. & 3.1.26.
Cræsi genus 81.2.18.
Cronon 110.2.16.
Cteatus 75.2.11. & 117.1.15.
Ctesippus 81.2.11. & 81.2.25.
Curetes 2.1.27. et 90.1.19,

INDEX

Curetes à Ioue interficiuntur 41

1.27.

Cyanippus 27.1.1.

Cybella 94.1.2.2.

Cybreus 124.2.8.

Cyclopes.1.1.13. & 3.1.4.

Cyclopes ab Apolline occiduntur 115.2.9.

Cyclopū habitatio 45.2.14.

Cynus 69.1.12.et 79.2.3.

Cyllene mōs 112.2.7.et 113
1.5.

Cymb 4.1.15.

Cymothoë 4.1.8.

Cynæthus 109.2.6.

Cynortas 22.2.20.

Cynortes 114.1.19.& 115
2.24.

Cyrene 64.1.19.

Cyrus 119.2.21.

Cytorus 21.2.17.

Cyzicus 29.2.12.

D

Dædalus 74.2.3.et 88.1.27
137.1.3.

Dædalus miradorū operū excogitator primus.177.1.17.

Dædalus Talaū inuidia necat.

137.1.19.

Dædalus cædis reus i villa mar-
tis 137.2.

Dædali fuga ibidem.

Daphron 43.1.21.& 44.1.
24.

Damascibon 97.2.1.

Damasippus 116.1.23.

Damastistratus 99.1.9.

Danaë 45.2.21.

Danaes fabula 48.1.12.

Dandi 42.12.

Danai filia 42.1.20.

Danai fuga 42.2.6.

Danai,et Ægypti discordia 42.
1.21.

Damides rursus uiris copulanc-
tur 44.2.23.

Danaidum expiatio propter uis-
rorum cædem.44.2.20.

Danaus 42.1.9.

Dardania regio 119.1.25.

Dardanus 119.1.6.

Dardanus urbs 119.1.21.

Dascylus Lyci pater 65.2.7.

Daula 32.1.23.

Deianira 4.1.19.& 77.2.
15.et 80.1.24.et 81.2.10

INDEX.

- Deicoon* 57.2.18. et 81.2.14.
Deïdamia 127.1.27.
Deïmachus 14.1.25. & 24.
 1.11.
Deïoneus 132.2.20.
Deion 14.2.1. & 22.2.5. &
 81.2.16.
Deioptes 122.1.12.
Deïphobus 73.1.16. & 122.
 1.22.
Deïphon 8.2.20. & 85.1.15
Deïpyle 20.1.7. & 26.2.27
 & 100.2.14.
Delïades 47.1.12.
Delos 6.1.26.
Delphyne serpens 12.1.8.
Democoon 122.2.11.
Demonice 16.1.14.
Deorū fuga ī Ægyptū 11.2.11
Dercynus 68.1.1.
Derò 4.1.21.
Deucalion 130.1.23.
Deucalion, et eius diluvium 13.
 1.10. & 87.2.23. &
 110.1.9.
Deucalionis filij 90.1.8.
Dexamenus 63.1.10.
Dexithea 88.1.3.
Diana 6.2.5.
Diana Aloïdas perimit 15.1.
 24.
Diana in pugna Gigantum 10.
 2.19.
Diana Oceneo irata 17.2.6.
Dice 4.2.4.
Distys 23.1.1. & 48.1.27.
 & 51.1.7.
Dinò 48.2.23.
Diocorystes 43.2.5.
Diogenea 132.2.10.
Diomeda 22.2.6.
Diomede 114.1.18.
Diomedes 20.1.8. & 106.1.
 10. & 117.1.12.
Diomedis equæ 64.1.18.
Dione 4.1.15. & 1.2.16. &
 4.1.20. & 4.2.6.
Dioscuro unde 118.1.15.
Dioxippe 44.1.21.
Dirce 97.1.12.
Dirce fons 97.1.10.
Doliche 73.2.24.
Doliones 29.2.12.
Dorion 43.2.14.
Doris 3.1.21.
Dorus 14.1.11. et 15.2.23.

INDEX

- Dorycleus** 116.1.4.
Doryclus 122.2.5.
Dorō 4.11.12.
Dracocenticeps 69.1.3.
Draconus cuiusdam admiranda
 90.2.7.
Draconis dentes 33.2.1.
Dryas 17.2.19. & 44.1.8.
 & 94.2.2.14.
Dryopes 78.1.27.
Dryops 122.2.6.
Dule 118.1.7.
Dymas 84.1.24. & 121.
 1.27.
Dynamene 4.1.22.
Dynastes 81.1.22.
- E**
- Echedorus** 69.1.11.
Ecbemon 122.2.13.
Ecbemus 116.1.27.
Ecbephrō 122.2.9. et 24.22
Echidna 40.1.14. & 67.1.
 22.
Echidne 47.2.8. & 69.1.4.
 99.1.15.
Echinades insulæ 32.1.6.
- Echion** 91.2.25. & 92.2.
 20. & 95.1.10.
Edoni 94.2.2.
Ection 122.2.18.
Elare 6.2.20.
Elata 29.1.14.
Elates 61.2.6.
Elattonus 105.1.10.
Elatus 114.2.23. & 110.
 2.19.
Eleuchea 81.2.1.
Electra 3.1.20. & 3.2.24.
 et 44.1.12. et 103.1.5.
 et 112.2.10. et 119.1.4.
Electryon 52.1.15. 2.11. et
 53.1.8.2.17.
Elephantis 43.2.25.
Elephenor 117.1.23.
Eleusin 9.1.8.
Eleusin mons 62.1.2.
Eleuther 112.2.20.
Eleuthera 96.2.18.
Elysus campus 96.1.4.
***Emarsphorus** 116.1.4.
Ematbion 70.1.20. & 121.
 1.13.
Enarete 14.1.25.
Enceladus 10.2.8. et 43.1.20

INDEX

- Enchelienses* 95.1.19.
Endeis 123.2.10.
Endymion 15.2.5.
Enipeus 23.1.24.
Ento 48.2.22.
Entheia 136.2.17.
Eone 81.1.23.
Eosphus 44.1.23. & 69.2.13.
Epicaete 16.1.9. & 81.2.19.
Epidaurus 4.1.1.
Epidauris 14.1.12.
Epigoni ad Thebas 105.2.14.
Epilam 81.1.1.
Epimetheus 3.2.5. & 13.1.12.
Epistrophus 112.1.19.
Epotebas 111.1.18.
Epopeus 14.2.10. & 96.2.7.
Ephialtes 10.2.1. & 15.1.3.
Ephyra 22.1.16. & 78.1.7.
Erates 81.1.22.
Erasippus 81.2.5.
Erato 4.1.10. & 4.2.14. & 44.1.15.
Erechtheus 128.1.20.
Erechtheus 14.1.16. & 134.2.3.
Erginus 29.1.5. & 57.1.13.
Erichonius 130.1.26. & 131.1.26. & 119.2.1.
Erichtheus 120.2.4. & 131.2.24. & 132.2.5.
Eridanus 69.1.19. & 35.1.3.
Erigone 131.1.14.
Erimus 64.2.5.
Erinyes 2.1.5.
Erinyis formam Ceres cepit 105.1.15.
Eriphyle 26.2.26. & 101.1.18. & 106.2.24. & 119.1.23.
Erymanthus 65.1.4.
Eryichthon 128.2.19.
Erythea 47.1.7. & 12.2.
Erythia 69.1.8.
Erythras 81.1.14.
Erythroë 22.1.15.
Eryx 68.1.11.
Estiad 106.2.9.
Eteocles 100.1.3.22.
Eteocles & Polynicus singulari certamen 104.1.27.
Eteoclus 102.1.4. & 104.2.8.
Ethodæ 97.2.3.
Euemon 109.1.23. & 127.2.1.
Euadne 36.2.26.

INDEX

[illegible]

Eunomia 4. 2. 7.
Eunomus 78. 1. 19.
Eupalamus 1. 14. 2. 20. 1. 37.
 1. 14.
Euphemus 29. 1. 20.
Euphrosyne 4. 2. 8.
Europa 63. 2. 18. & 86. 3. 1.
Eurypigia matrona 43. 1.
 23. 18. 3. 1.
Eurotas 114. 1. 13.
Euryale 7. 2. 2. & 49. 2. 10.
Euryalus 19. 2. 26. & 26. 2.
 21. & 29. 1. 9.
Eurybius 24. 1. 12. & 81. 1.
 2. & 82. 1. 17.
Euryboea 35. 1. 26. & 13. 1. 2. 2.
 & 3. 35. 2.
Eurycape 8. 1. 1. 5.
Euryceps 18. 1. 1. 1.
Eurypylus 85. 1. 11.
Eurydamas 43. 2. 15.
Eurydice 4. 2. 22. & 27. 1. 17.
 & 44. 1. 13. & 45. 2. 19.
 & 102. 1. 11. & 114. 1.
 16. & 120. 2. 21.
Eurygenia 100. 1. 7.
Eurylochus 44. 1. 7.
Eurymedon 88. 1. 1.

INDEX

- Eurymede 2.2.1.20.
 Eurymene 124.1.13.
 Eurynome 3.1.21. et 4.2.6. et
 123.1.20. et 111.1.26
 Euryopes 811.2.15.
 Euryphyle 811.1.1.
 Eurypylus 16.2.16. et 81.1.
 5.79.11.22. et 81.2.18. et.
 106.1.13. et 117.1.27.
 Eurysthei filij, et eiusdem mori.
 82.1.16.
 Eurysthenes 83.12.8.
 Eurystheus 521.2.21.23. et 59.
 1.5. et 58.2.2. et 1.1.2.
 Eurystheus obtinorem fons das
 lium abdit. 59.1.20.
 Euryte 1128.1.26. et 16.2.17.
 Euryteles 811.2.7.
 Eurythemis 16.2.11.
 Eurytion 181.1.6. et 18.2.1.
 et. 61.2.25. et 63.1.13. et
 67.1.24. et 125.1.1.
 Eurytus gigas 101.2.45.
 Eurytus 281.2.7. et 59.2.27.
 et 74.1.4. et 75.12.10.
 et 79.2.6. et 116.1.7. et
 117.1.16.
 Euterpe 4.2.16. et 110.1.1.
- Eurychus 116.1.15.
 Euxanthius 88.1.3.
 Exolus 81.1.14.
 101.1.6. et 110.1.1.
 111.1.1. et 112.1.1.
 Fistula inuentor. 113.2.23.
 Formicarum in homines mutatio.
 123.2.14. et 111.1.1.
 111.1.1. et 112.1.1.
- ## G
- Gadir 67.1.19.
 Galata 41.1.3.
 Ganymedes 66.2.3. et 69.
 2.11.
 Genetor 109.12.2. et 110.1.1.
 Genes 11.1.36. et 18.1.1.
 Geryones, et eius boues. 67.1.5
 Gigantes 2.1.1. et 110.1.1.
 Gigantum cum Dis pagna. 91.2.
 23. et 110.1.1. et 111.1.1.
 Glauc 37.2.27. et 43.1.6.
 et 123.2.23. et 111.1.1.
 Glauippe 44.1.14. et 110.1.1.
 Glaucoboe 4.1.8.
 Glaucus 212.1.19. et 47.1.6.
 et 87.2.23. et 90.1.10.
 et 112.1.1. et 113.1.1.

- Glaucus natiuitatis peritiam obli-
 uiscitur 91.1.5.
 Glycisonetes 81.2.12.
 Gnosia 118.1.10.
 Gorge 19.2.16. & 17.1.4.
 & 43.2.8.
 Gorgon 46.2.16.
 Gorgones 4.1.1.
 Gorgonis caput Minervæ datum
 5.1.22.
 Gorgonis coma 76.2.27.
 Gorgonum nomina 49.2.10.
 Gorgonis sanguis in salutem, &
 perniciem, & quomodo 115.
 1.15.
 Gorgophene 22.2.14. & 43.
 1.14. & 52.1.15. et 114.
 1.25.
 Gorgophonus 52.2.15.
 Gorgyra 9.1.10.
 Gorgytion 122.2.1.
 Græci 14.1.13.
 Gratia 4.2.7.
 Gratijs in Paro sine coronis im-
 molant 236.1.16.
 Gratian gigas 10.2.19.
 Gyal 1.1.6.
 Gymnici certaminis in funeri-
 bus usus 51.2.12.
 Hæmonius 77.2.24.
 Hæmus 12.2.1. & 41.1.22.
 Hæmus 28.2.1.
 Halcyone 14.2.3. & 105.2.
 Halis 4.1.2.
 Halimede 4.1.15.
 Halocrates 81.1.24.
 Harmonia 82.1.6.
 Harpalens 109.2.5.
 Harpalycus 109.2.7.
 Harpe adamantina 49.2.6.
 Harpes 1.1.13.
 Harpyia 3.2.25. & 33.2.1.
 19. & 31.2.27.
 Harpys 31.2.26.27.
 Hebe Iouis, & Inonis filia, 4.
 1.25.
 Hecale 87.2.24.
 Hecate 3.2.12.
 Hecate contra Gigantes 10.2.5.
 Hektor 121.2.5.
 Hecuba, et eius infomnium 121.
 1.26.
 Helanor 42.2.10.

INDEX

- Helas* 5.2.3.14. & 54.2.18.
Helena 116.2.10.
Helena à Theſeo rapta 116.2.
 27.
Helene proci 117.1.12.
Helena ſponſo ſuo proci ſe deſenſuros irans 117.2.23.
Helenus 122.1.22.
Heliconis 81.1.25.
Helis 54.2.17.
Helix 100.1.19.
Helle 20.2.21.
Hellen 14.1.4.
Hellenes 14.1.12.
Helleſpontus 21.1.26.
Hepheſte 44.130.1.27.
Hepheſtine 44.2.3.
Heracidarū per Helladē fuga 82.7.
Heracidarum reditus in Peloponneſum 82.1.28.
Heracidas ſortitio de Peloponneſo, et ſigna uifa 84.2.2.
Heræus 109.2.7.
Hercules 13.1.6. et 28.2.15.
Hercules à ſole aureum poculū accipit 67.2.9.
Hercules ab Atlante cælum ſus
- ſcipit* 70.2.14.
Hercules ad Orthalidā 72.2.9.
Hercules ad Theſſium conſtitio 56.2.9.
Hercules ad Tirythē 58.1.23.
Hercules ad Troiam 66.1.4. & 74.1.16.
Hercules Callinicus 74.1.14.
Hercules contra Gigantes 10.1.1. & 10.2.27. & 75.2.2.
Hercules Cō depopulatur 75.1.24.
Hercules cōtra Pyllos 24.1.18.
Hercules in Augeam bellum mouet 75.2.7.
Hercules in Lacedæmonem 76.1.26.
Hercules in Pylum 76.1.15.
Hercules in Solem arcum intendit 67.1.4.
Hercules legum ſeruator, et eius exilium 78.1.20.
Hercules Nereum comprehendit 69.1.22.
Hercules, quando primum hoc nomine ſit diſtus 58.1.20.

- Hercules strymonem inuicigabi
 . . . dem facit. 68. Ca. 1. 3.
 Hercules uenditur 73. 2. 8.
 Herculi dies diffus. 56. 1. 10.
 Hercules arma. 58. 1. 3.
 Hercules Delphici Apollinis tē-
 . . . plum spoliat. 73. 1. 2.
 Hercules, & Centaurorum pu-
 . . . gna. 61. 1. 17.
 Hercules Columnæ. 67. 2. 5.
 Herculis cum Plutone pugna,
 37. 2. 10.
 Herculis facinora. 56. 2. 5.
 Herculis filij, ex Thespj filiab.
 et alijs mulieribus. 80. 2. 22.
 Herculis furor. 58. 1. 10. &
 72. 1. 9.
 Herculis grauitas. 30. 2. 5.
 Herculis immortalitas. 80. 2. 16.
 Herculis infantia. 55. 2. 6.
 Herculis labores. 58. 2. 7.
 Herculis magistri. 55. 2. 26. et
 58. 1. 1.
 Herculis prima vxor, & ex ea
 filij. 57. 2. 15. (23.
 Herculis prosopographia. 56. 1.
 Hercules sagittæ. 60. 1. 19.
 Herculis sacra, in quibus exes-
 erandi mos. 70. 1. 17.
 Herculis uxor i cælo. 80. 2. 18.
 Hermus. 44. 1. 8.
 Hesione. 45. 1. 15. et 66. 1. 23
 et 74. 2. 20. & 121. 1. 6.
 Hesperidum nomina. 69. 1. 8.
 Hesychea. 81. 1. 26.
 Hierax. 40. 27.
 Hieronymente. 119. 1. 15.
 Hippalmus. 29. 1. 9.
 Hippasus. 28. 2. 25. & 70.
 2. 23.
 Hippeus. 80. 2. 25.
 Hippocoon. 76. 1. 27. & 77.
 1. 15. & 116. 1. 2.
 Hippocorystes. 44. 2. 2. et 116,
 1. 7.
 Hippodamas. 14. 2. 6. & 16. 2
 18. & 122. 2. 4.
 Hippodamia. 43. 2. 2. 5. et 48.
 2. 8.
 Hippodice. 44. 1. 24.
 Hippodromus. 81. 1. 10.
 Hippolyte. 64. 2. 20. et 66. 1. 2
 Hippolytus gigas à Mercurio
 uincitur. 10. 2. 18.
 Hippolytus. 43. 2. 9. & 73. 1,
 56. & 115. 1. 25.

INDEX.

- Hippomedon 105. 2. 23. &
 104. 2. 6.
 Hippomedusa 43. 2. 7.
 Hippomenes 112. 2. 1. 136. 1.
 32.
 Hipponame 52. 1. 17.
 Hipponoe 4. 1. 18.
 Hipponous 16. 1. 26. & 101.
 2. 2. 2. & 122. 1. 24.
 Hippostratus 19. 2. 5.
 Hippotes 83. 2. 17.
 Hippothoe 4. 1. 14. & 24. 2.
 11. & 52. 1. 21.
 Hippothous 43. 2. 8. & 116. 1.
 6. & 122. 2. 2.
 Hippotus 81. 1. 12.
 Hippozygus 81. 2. 8.
 Homolois Thebarum porta 102.
 2. 27.
 Homolippus 81. 1. 13.
 Hoples 135. 1. 20.
 Horæ 4. 2. 2.
 Horus 109. 1. 22.
 Hyades 93. 1. 20.
 Hyacinthus 5. 1. 17. & 114.
 1. 19. 136. 2. 15.
 Hylas 30. 1. 8.
 Hyleus 18. 1. 26.
 Hyllæus 111. 2. 16.
 Hyllus 80. 1. 26. & 81. et 11.
 & 82. 1. 21. & 82. 2. 19.
 Hymenæus 115. 2. 1.
 Hyperbius 44. 2. 1.
 Hyperenor 112. 2. 24.
 Hypetichus 122. 2. 13.
 Hyperion 1. 2. 10. & 3. 1. 24.
 & 122. 2. 10.
 Hyperipte 44. 2. 2.
 Hyperlaus 19. 2. 27.
 Hypermnestria 16. 2. 13. et 43.
 1. 12. 27. & 44. 2. 11. &
 45. 1. 10.
 Hyperphas 100. 1. 7.
 Hypseus 22. 1. 12.
 Hypsipyle 29. 1. 17. et 102. 1. 9.
 Hypsisia Thebarum porta 103.
 1. 4.
 Hyrnerò 85. 1. 13.
 Hyrcus 112. 2. 22.
 Hyrtacus 121. 1. 26.

I

- Ialmenus 117. 1. 23.
 Iambe 8. 2. 7.
 Iapetus 1. 2. 11. & 3. 2. 1.

INDEX

- Iardanus omphales pater** 73.2.
Iaso 10.
Iasi certamen 136.1.6.
Iasus 19.1.6.
Iason 18.1.1. & 27.2.2.11
 & 127.1.13.
Iasus 29.2.27. & 40.1.20.
 & 111.2.4. et 112.1.23
Icaria 74.1.2.
Icarion 116.1.2.
Icarus 22.2.17. & 114.1.
 27. & 118.1.2. et 131.
 1.2.
Icarus 73.2.25.
Ida 2.2.1.
Idæa 119.1.14. & 133.2.
 18.
Idæus 111.2.1.
Idas 16.1.18. & 17.2.21. et
 18.1.13. & 28.2.18. &
 44.1.24. & 114.2.3. &
 118.1.23.
Idmon 33.1.6. & 44.1.23
Idomene 24.2.17. & 46.1.
 10.
Idomenæus 90.1.9. & 122.2.
 10.
Idyia 33.2.11.
- Ilaira** 114.2.10. & 118.1.
 21.
Ilissus 133.2.4.
Ilus urbs unde 120.1.10.
Ilichyia 4.1.26. & 53.2.3.
Ilus 119.2.1.11. 17. et 120
 2.21.
Ilyrius 96.1.1.
Imbrus 44.1.9.
Imeusimus 116.1.23.
Inachi filij 39.1.4.
Inachus 114.2.9.
Inachus fluuius 39.1.7.
Inferni descensus 71.2.3.
Ino 20.2.2.2. & 92.1.16.2.
 30.
Inonis, & Athamantis furor 92
 2.23.
Io 40.1.21. & eius transfor-
 matio 40.2.6.
Io pristi nam formam recipit 41
 1.22.
Iobates 45.2.5. & 47.1.16.
Iobes 81.1.2.
Iocaste 98.1.13. et 100.1.10.
Iolaus 52.2.19. & 59.2.16.
 & 60.1.6. & 72.2.2.
Iolcus 24.2.12.27.2.13. &

INDEX

- 127.1.14.
 Iole 72.1.7. & 79.2.26. &
 82.2.20.
 Ion 14.1.17.
 Ione 4.1.22.
 Iones 14.1.18.
 Ionius sinus 41.1.10.
 Iouis contra Saturnum bellum 2.
 2.29.
 Iouis cum fratribus regni divisio
 3.1.15.
 Iouis, & Iunonis questio de hor-
 minis, & mulieris in coitu vo-
 luptate 103.2.21.
 Iouis, & Maia concubitus 112.
 1.15.
 Iouis ex Iunone filij, & alijs mu-
 lieribus 4.1.24.
 Iouis fulgetra, ac. fulmen. 3.1.4.
 Iouis, & Typhonis pugna 11.2.
 15.
 Iouis in aurum transformatio 48,
 1.17.
 Iphianassa 15.2.18. & 45.2.
 33.
 Iphicles 18.1.2. et 55.2.5. &
 77.1.12. & 117.2.2.
 Iphicli uxor, & liberi 57.2.19
 Iphiclus 16.2.15. & 30.1.7.
 & 26.1.3.
 Iphimedia 14.2.22.
 Iphimedes 8.2.1.16.
 Iphimeduza 43.2.9.
 Iphinoe 45.2.23. & 46.2.39
 Iphis 81.1.17. & 101.1.14.
 & 105.2.11.
 Iphitus 59.1.27. & 72.2.14
 Iphius 102.1.4.
 Irene 4.2.3.
 Iris 3.2.25.
 Iritus 29.1.11.
 Isaa 4.1.31.
 Ischys 114.2.22.
 Ismarus 104.2.6. & 134.1.
 15.
 Ismene 40.1.20. & 40.2.
 Ismenus 97.1.27. & 105.1.
 2. & 123.
 Isis 41.2.12.
 Ister 43.2.1.
 Istmicarum ceriorum 98.1.11.
 Italia unde 68.1.9.
 Iton 79.2.1.
 Irys 13.2.1.6.
 Iuno Acrea 98.1.19.
 Iuno Amazonum unius formam

INDEX

- Iardanus omphales pater** 73.2. **Iaira** 114.2.10. & 118.1.
 10.
Iasi certamen 136.1.6.
Iasius 19.1.6.
Iason 18.1.1. & 27.2.2.11
 & 127.1.13.
Iasus 29.2.27. & 40.1.20.
 & 111.2.4. et 112.1.23
Icaria 74.1.2.
Icarion 116.1.2.
Icarinus 22.2.17. & 114.1.
 27. & 118.1.2. et 131.
 1.2.
Icarus 73.2.25.
Ida 2.2.1.
Idea 119.1.14. & 133.2.
 18.
Idæus 111.2.1.
Idas 16.1.18. & 17.2.21. et
 18.1.13. & 28.2.18. &
 44.1.24. & 114.2.3. &
 118.1.23.
Idmon 33.1.6. & 44.1.23
Idomene 24.2.17. & 46.1.
 10.
Idomeneus 90.1.9. & 122.2.
 10.
Idyia 33.2.11.
- Ilaira** 114.2.10. & 118.1.
 21.
Ilissus 133.2.4.
Ilius urbs unde 120.1.10.
Ilithyia 4.1.26. & 53.2.3.
Ilus 119.2.1.11. 17. et 120
 2.21.
Ilyrius 96.1.1.
Imbrus 44.1.9.
Imeusimus 116.1.23.
Inachi filij 39.1.4.
Inachus 114.2.9.
Inachus fluuius 39.1.7.
Inferni descensus 71.2.3.
Ino 20.2.22. & 92.1.16.2.
 20.
Inomis, & Athamantis furor 92
 2.23.
Io 40.1.21. & eius transfor-
 matio 40.2.6.
Io pristi nam formam recipit 41
 1.22.
Iobates 45.2.5. & 47.1.16.
Iobes 81.1.2.
Iocaste 98.1.13. et 100.1.10.
Iolaus 52.2.19. & 59.2.16.
 & 60.1.6. & 72.2.2.
Iolcus 24.2.12.27.2.13. &

INDEX

- 127.1.14.
 Iole 72.1.7. & 79.2.26. &
 82.2.20.
 Ion 14.1.17.
 Ione 4.1.22.
 Iones 14.1.18.
 Ionius sinus 41.1.10.
 Iouis contra Saturnum bellum 2.
 2.29.
 Iouis cum fratribus regni divisio
 3.1.15.
 Iouis, & Iunonis quaestio de hor-
 minis, & mulieris in coitu vo-
 lupate 103.2.21.
 Iouis, & Maiæ concubitus 112.
 1.15.
 Iouis ex Iunone filij, & alijs mu-
 lieribus 4.1.24.
 Iouis fulgens, ac. fulmen. 3.1.4.
 Iouis, & Typhonis pugna 11.2.
 15.
 Iouis in aurum transformatio 48.
 1.17.
 Iphianassa 15.2.18. & 45.3.
 33.
 Iphicles 18.1.2. et 55.2.5. &
 77.1.12. & 117.2.2.
 Iphicli uxor, & liberi 57.2.19
 Iphiclus 16.2.15. & 20.1.7.
 & 26.1.2.
 Iphimedia 14.2.22.
 Iphimedon 82.1.16.
 Iphimedusa 43.2.9.
 Iphinoë 45.2.23. & 46.2.19
 Iphis 81.1.17. & 101.1.14.
 & 105.2.11.
 Iphitus 59.1.27. & 72.2.14
 Iphius 102.1.4.
 Irene 4.2.3.
 Iris 3.2.25.
 Iritus 29.1.11.
 Isaa 4.1.21.
 Ischys 114.2.22.
 Ismarus 104.2.6. & 134.1.
 15.
 Ismene 40.1.20. & 40.2.
 Ismenus 97.1.27. & 105.1.
 2. & 123.
 Isis 41.2.12.
 Ister 43.2.1.
 Isthmicorum certamen 92.1.11.
 Italia unde 68.1.9.
 Iton 79.2.1.
 Irys 132.1.6.
 Iuno Actæa 38.1.19.
 Iuno Amazonum unius formam

INDEX.

- capit 65. 2. 20.
 Iuno 2. 1. 20. & 4. 24. & 5.
 2. 17. & 7. 2. 7.
 Iuno in pugna Gigantum 10. 1.
 22.
 Iano Sphingem militis 99. 1. 15
 Ithonis suspendium 75. 1. 13.
 Iupiter 2. 1. 14. & 6. 1. 5.
 Iupiter ad Alemenā 35. 1. 13.
 Iupiter ad Callistodem 410. 1.
 24.
 Iupiter ad Lycaonis filias 109
 2. 12.
 Iupiter Atabyrius 89. 1. 18.
 Iupiter Cereus 80. 1. 2.
 Iupiter in Cyenum 116. 2. 3.
 Iupiter in Gigantum pugna 10.
 51. 21. 5. 2. 1. 10.
 Iupiter in Taurum 86. 2. 7.
 Iupiter patrius 84. 2. 26.
 Iupiter Phyxius 43. 2. 12. &
 21. 2. 10.
 Iupiter quā cū muliere mortali
 primum concubuerit 39. 2.
 13.
 Iupiter Semelē utiat 92. 1. 21.
 Iupiter struitor 58. 2. 20.
 Ius iurandum amantium irritū
 esse 40. 2. 10.
 Ixion 18. 1. 4.
 L.
 Labdacus 96. 1. 9. & 131. 2.
 26.
 Labyrinthus 88. 2. 15. 137.
 1. 8. & 137. 2. 5.
 Lacedæmon 45. 2. 20. et 114.
 1. 9.
 Lacedæmon regio unde 114. 1.
 10.
 Lachesis 4. 2. 5.
 Ladon 60. 2. 12. et 123. 1. 21.
 Læertes 28. 2. 21.
 Læaps canis nomen 54. 2. 11.
 Laius 96. 1. 12. & 97. 1. 15.
 & 98. 1. 11. 2. 23.
 Lampon 121. 1. 4.
 Lampus 44. 1. 22.
 Lænomenē 81. 1. 8.
 Laodamas 106. 1. 16.
 Laodamia 86. 2. 15.
 Laodice 39. 2. 2. & 110. 2.
 22. & 122. 1. 13.
 Laodocus 15. 2. 24. et 102. 2.
 5. & 122. 2. 8.

INDEX

- Laomedontis equæ* 66.2.3.
Laomedon 66.1.1.9. & 74.
 1.2.3. & 81.14. & 126.
 2.2.3.
Laogoras 79.1.29.
Laogore 129.1.22.
Laothoe 81.1.17.
Lapithæ 70.1.13.
Lapithes 114.1.18.
Latona 3.1.24. & 6.2.4.
Λαοδὲν denominatio 13.2.23.
Learchus 20.2.22. & 21.22
 & 92.2.26.
Leanera 110.2.15.
Leades 104.2.7.
Leda 116.1.15. & 118.1.
 11.
Leitus 117.1.21. et 29.1.10.
Lemniarum mulierum in vene-
rem contemptus 29.1.20.
Lemnus uirîs orbata 29.1.16.
Leo Nemæus 58.2.8.
Leon 109.2.6.
Leonteus 117.1.25.
Leophonte 16.1.8.
Lernæa hydra 59.1.4.
Lernæi fontes 43.1.1. & 44.
 2.18.
Leucippus 22.2.15. & 81.2.
 7. & 114.1.27. & 115.2
 23. & 118.1.5.
Leucon 22.1.131.
Leucones 81.1.20.
Leucopæus 16.2.20.
Leucothra 93.1.5.
Libya 41.2.19. et 86.1.8.
Libya regio 41.2.21.
Lichas 80.1.16.
Lycymnius 52.1.19. et 53.1.
 18. & 76.2.4. & 79.2.
 25. & 82.2.12.
Ligyron prius Achilles nomen
 127.1.9.
Limmorea 4.1.23.
Lanus 4.2.17. & 56.1.2. &
 109.1.26.
Lixus 44.1.9.
Locri epicnemides 79.2.18.
Lucifer 14.2.10.
Luna 31.25.
Lycaon 122.2.6. & eius filij
 109.1.14.5.
Lycius 81.2.5. & 109.2.2.
**Lycnus* 116.1.6.
Lycomedes 127.1.26.
Lycopæus 20.1.14.

INDEX.

- Lycormas fluvius* 16.1.24.
Lycurgi furor 94.2.12.
Lycurgus 57.2.27. et 26.2.24.
 & 27.1.5. & 81.2.6. &
 94.2.1. & 111.1.1. &
 115.1.24.
Lycus 43.1.20. & 33.1.4. et
 65.2.7. & 96.1.14.
Lycus fortunatus insulas habitas
 112.2.16.
Lycus 135.1.15.
Lyncei oculorum acumen 114.
 2.6.
Lynceus 17.2.21. et 28.2.18
 & 43.1.15. 27. & 44.2.
 11. & 45.1.17. & 94.1.
 1. & 81.1.24. & 114.2.
 2. & 118.1.23.
Lyseis 80.2.27.
Lysianassa 69.2.13.
Lysidice 52.1.20. & 81.1.9.
Lysimache 26.2.13. & 122.
 2.15.
Lysinomus 52.2.16.
Lysippe 45.2.23.
Lysippus 81.2.4.
Lysibous 122.2.14.
Lytea 136.2.17.
- M
- Macareus* 109.1.21.
Macednus 109.1.22.
Machaon 117.1.26.
Menalus 109.1.18. 27. &
 112.1.26.
Mæon 102.2.19.
Magnes 5.1.4. & 14.2.1. &
 22.2.24.
Maia 110.2.11. et 112.2.18.
Mala aurea Hesperidum 68.1.
 24.
Malea 61.1.25. & 61.2.25.
Malipunici granum 9.1.16.
Mantineus 45.1.22.
Mantinus 109.2.8.
Mantò 106.2.17. & 108.2.
 12.
Marathonius Taurus 136.1.3.
Mariandyni 33.1.3.
Marpessa 16.1.17. & 18.1.
 13.
Mars à Neptuno accusatus 129.
 1.1.
Mars uinctus 15.1.21.
Marfe 81.2.7.
Marfyas 7.1.8.

INDEX.

- Masculā venerē Thamyris pri-*
mus incipit 5.1.21.
Martis lucus 21.2.13. & 28.
 1.20.
Mecisteus 26.2.15. & 29.9.
 & 102.1.15. & 106.1.
 13. & 109.1.20.
Medea Aegeo nubis 38.1.24.
Medea amor in Iasonē 33.2.9.
Medea in Iasonem ira 28.1.9.
Medea pharmacorum vis 37.24.
 115.
Medea in Colchos reditus 38.
 2.8.
Medeficatio 122.2.15.
Media 38.2.5.
Medus 38.1.22.
Medusa 447.2.11. et 491.2.11.
 & 52.2.21. & 71.2.7.
 122.2.15.
Megareus 136.1.10.
Megara 2.1.4.
Megamede 56.2.16.
Megapenubes 118.1.9. & 46.
 2.26. & 51.2.35.
Megara 81.2.12. & 57.2.15.
 & 72.2.2.
Meges 117.1.17.
- Megeffarus* 129.1.14.
Melampodium regio 42.1.15.
Melampus 24.2.17. et 46.1.9
Melanion 102.102.1.2. &
 111.2.2.
Melanippus 20.11.1.15. &
 104.2.11. & 122.3.1.
Meleagri uxor 18.1.15.
Meleagri mors 18.2.23.
Meleager 17.1.13. & 28.2.
 27. & 71.2.7.
Melas 16.2.20. & 19.2.25.
 & 21.2.17. & 79.2.24.
Melia 61.1.7.
Melibaea 98.1.1.
Melicerta 20.2.24. & 21.2.
 23. & 93.1.1.
Melie 4.1.20.
Melienses, siue Minyenses 79.
 2.17.
Melino 81.1.4.
Melissae 2.2.1.
Melissa 39.1.9.
Melius 122.2.8.
Melpomene 4.2.13.
Memnon 121.1.14.
Memphis 4.2.15.
Memphis urbs 41.2.18.

INDEX

- Dorycleus** 116.1.4.
Doryclus 122.2.5.
Doro 4.11.12.
Draco centiceps 69.1.3.
Draconus cuiusdam admiranda
 90.2.7.
Draconis dentes 33.2.1.
Dryas 17.2.19. & 44.1.8.
 & 94.2.2.14.
Dryopes 78.1.27.
Dryops 122.2.6.
Dule 118.1.7.
Dymas 84.1.24. & 121.
 1.27.
Dynamene 4.1.22.
Dynastes 81.1.22.

E

Echedorus 69.1.11.
Ecbemon 122.2.13.
Ecbemus 116.1.27.
Echephro 122.2.9. et 24.22
Echidna 40.1.14. & 67.1.
 22.
Echidne 47.2.8. & 69.1.4.
 99.1.15.
Echinades insulae 32.1.6.

Echion 91.2.25. & 92.2.
 20. & 95.1.10.
Edoni 94.2.2.
Eetion 122.2.18.
Elare 6.2.20.
Elata 29.1.14.
Elates 61.2.6.
Elattonus 105.1.10.
Elatus 114.2.23. & 110.
 2.19.
Eleuchea 81.2.1.
Elefra 3.1.20. & 3.2.24.
 et 44.1.12. et 103.1.5.
 et 112.2.10. et 119.1.4.
Eleftryon 52.1.15. 2.11. et
 53.1.8.2.17.
Elephantis 43.1.25.
Elephenor 117.1.23.
Eleusin 9.1.8.
Eleusin mons 62.1.2.
Eleuther 112.2.20.
Eleutherae 96.2.18.
Elysius campus 96.1.4.
***Emarsphorus** 116.1.4.
Ematibon 70.1.20. & 121.
 1.13.
Enarete 14.1.25.
Enceladus 10.2.8. et 43.1.20

INDEX

- Enchelienses* 95.1.19.
Endeis 123.2.10.
Endymion 15.2.1.
Enipeus 23.1.24.
Ento 48.2.22.
Entheis 136.2.17.
Eone 81.1.23.
Ephaphus 44.1.23.69.2.13.
Epicaſte 16.1.9.81.2.19.
Epidaurus 4.1.1.
Epidaur 24.1.12.
Epigoni ad Thebas 105.1.14.
Epilans 81.1.1.
Epimetheus 3.2.5.13.1.13.
Epistrophus 112.1.19.
Epoche 111.1.18.
Epopeus 14.2.20.96.2.7.
Ephialtes 10.2.1.13.1.3.
Ephyra 22.1.16.78.1.7.
Erates 81.1.22.
Erasippus 81.2.5.
Erato 4.1.10.4.2.14.44.1.15.
Erechtheus 128.1.20.
Erechtheus 14.1.16.134.2.3.
Erginus 29.1.5.57.1.13.
Erichthonius 130.1.26.
- 131.1.26.119.2.1.
Erichtheus 129.2.4.131.2.24.132.2.5.
Eridanus 69.1.19.35.1.37.
Erigone 131.2.14.
Erinus 69.2.1.
Erinyes 1.1.4.
Erinnyis formam Ceres caput 105.1.15.
Eriphyle 26.2.26.101.1.18.106.2.24.117.1.23.
Erymanthus 65.1.4.
Erychthon 128.2.19.
Erythea 47.1.7.2.12.
Erythia 69.1.8.
Erythras 81.1.14.
Erythroë 22.1.13.
Eryx 68.1.11.
Estiad 106.2.9.
Eteocles 100.1.3.22.
Eteocles & Polynices singularē certamen 104.1.27.
Eteoclus 102.1.4.104.2.8.
Ethodæ 97.2.3.
Euæmon 109.1.23.127.2.1.
Euadne 36.2.26.

- Eudæne** in pynæ viriſci preij =
 cit 105. 2. 10. 1. 10. 1. 10.
Eugore 4. 1. 2. 4. 1. 2. 4.
Eugoræ 24. 1. 4. 1. 2. 2. 4.
Euander 1 2. 2. 3. 8. 1. 10. 1. 10.
Eubæas 8 1. 1. 1. 8. 1. 1. 1. 1.
Eubætes 8 1. 1. 6. 1. 1. 1. 1. 1.
Euchenor 4. 2. 2. 1. 1. 1. 1. 1.
Eucrate 4. 1. 1. 6. 1. 1. 1. 1.
Eudore 4. 3. 1. 2. 1. 1. 1. 1.
Euchus fluvius 16. 1. 2. 7. 1. 1.
Euenus 16. 1. 1. 6. 1. 2. 9. 1. 1.
 11. 1. 6. 1. 2. 2. 7. 1. 7. 8. 1.
 2. 4. 1. 5. 8. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Eueres 5. 2. 1. 1. 1. 2. 3. 1. 2. 1.
 1. 8. 1. 2. 2. 6. 1. 10. 1. 1. 1.
Euipe 4. 3. 2. 1. 6. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Euippus 16. 2. 1. 5. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Eulimene 4. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Eumedes 20. 1. 1. 1. 1. 1. 8. 1. 2. 1.
 2. 7. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Eumenidum lucus 100. 1. 1. 2. 3. 1.
Eumelus 1 17. 1. 2. 4. 1. 1. 1. 1.
Eumolpe 4. 1. 2. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Eumolpus 7 1. 1. 1. 6. 1. 1. 3. 4. 1.
 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Eumon 109. 1. 2. 6. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Eunice 4. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
- Eunomia** 4. 2. 7. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Eunomus 78. 1. 1. 9. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Eupalamus 1. 14. 2. 2. 20. 1. 3. 7. 1.
 1. 1. 4. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Euphemus 29. 1. 20. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Euphrosyne 4. 2. 8. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Europa 6. 3. 2. 1. 8. 1. 2. 8. 6. 3. 1. 1.
Europe regia matrona 4. 3. 1. 1. 1. 1.
 1. 2. 3. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Eurotas 1 14. 1. 1. 1. 3. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Euryale 7. 2. 2. 1. 2. 4. 9. 2. 1. 10. 1.
Euryalus 19. 2. 2. 6. 2. 2. 6. 2. 1. 1.
 2. 1. 1. 2. 29. 1. 9. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Eurybius 24. 1. 1. 2. 2. 8. 1. 1. 1. 1.
 2. 2. 8. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Euryboæ 3. 1. 2. 6. 1. 3. 1. 1. 2. 4. 1.
 1. 2. 3. 1. 2. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Eurycape 8. 1. 1. 5. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Euryca 4. 1. 8. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Eurypylus 8. 5. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Eurydamas 4. 3. 2. 1. 5. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Eurydice 4. 2. 2. 2. 1. 2. 7. 1. 1. 7. 1.
 1. 4. 4. 1. 1. 3. 1. 4. 5. 2. 1. 9. 1.
 1. 10. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
 1. 16. 1. 1. 1. 10. 2. 3. 1. 1. 1. 1. 1.
Eurygenia 100. 1. 7. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Eurylochus 4. 4. 1. 7. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
Eurymedon 8. 8. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

INDEX

Eurymede 2.1.20.
 Eurymene 24.1.13.
 Eurynome 3.1.21. et 4.2.6. et
 123.1.20. et 111.1.26
 Euryopes 811.2.17.
 Eurypyle 811.2.1.
 Eurypylus 16.2.16. et 81.1.
 5.79.1.22. et 81.2.18. et
 106.1.13. et 117.1.27.
 Eurysthei filij, et eiusdem mors.
 82.1.16.
 Eurysthenes 83.1.28.
 Eurystheus 521.2.21.23. et 521.
 1.5. et 581.2.1. et 1.1.1.3.
 Eurystheus obituoremformidas
 lium abdit. 59.1.20.
 Eurystus 128.1.26. et 16.2.17.
 Euryteles 811.2.17.
 Eurythemis 16.2.1.1.
 Eurytion 181.1.6. et 128.2.1.
 et. 61.2.25. et 63.1.13. et
 67.1.24. et 125.1.1.
 Eurytus gigas 102.1.4.
 Eurytus 28.1.27. et 59.2.27.
 et 74.1.4. et 75.1.10.
 et 79.2.6. et 116.1.7. et
 117.1.16.
 Euterpe 4.2.16.

Eurychus 116.1.15.
 Euxanthius 88.1.3.
 Exolus 81.1.14.
 Fistula inuentor. 113.2.23.
 Formicarum in homines mutatio.
 123.2.14.

G

Gadira 67.1.19.
 Galatea 4.1.19.
 Ganymedex 66.2.3. et 819.
 2.11.
 Genetor 109.1.2.
 Genestas 136.1.18.
 Geryones, et eius boues. 67.2.5
 Gigantes 2.1.1.
 Gigantum cum Dis pugna 91.2.
 23.
 Glaucē 27.2.27. et 31.1.6.
 et 123.2.25.
 Glaucippe 44.1.14.
 Glaucobolus 4.1.8.
 Glaucus 212.1.19. et 47.1.10.
 et 87.2.23. et 90.1.10.
 et 122.2.22.

Glaucus naticinandi peritū obli
uſeitur 91.1.5.
Glyciſonetes 81.2.1.2.3.
Gnoſia 118.1.10.
Gorge 19.2.161. & 17.1.4.
 & 4.3.2.8.
Gorgon 48.2.16.
Gorgones 4.1.1.1.1.1.1.
Gorgonis caput Mineræ datum
 5.1.2.2.
Gorgonis coma 76.2.27.
Gorgonum nomina 49.2.10.
Gorgonis ſanguis in ſalutem, &
perniciem, & quomodo 115.
 1.15.
Gorgophene 22.2.14. & 43.
 1.14. & 52.1.15. et 114.
 1.25.
Gorgophonus 5.2.2.15.
Gorgyra 9.1.20.
Gorgytion 122.2.1.
Graci 14.1.1.3.
Gratiæ 4.2.7.
Gratijs in Paroſine coronis im-
molant 236.1.16.
Gratien gigas 10.2.19.
Gyas 1.1.6.
Gymnici certaminis in funeris

bus uſus 51.2.13.
 H.
Hemonius 77.2.24.
Hemus 12.2.1. & 41.2.22.
Hagrins 28.2.21.
Halcyone 14.2.3. & 10.2.2.
Halim 4.1.2.
Halimede 4.1.15.
Halocrates 81.1.24.
Harmonia 82.1.6.
Harpaleus 109.2.5.
Harpalycus 109.2.7.
Harpe adamantina 49.2.6.
Harpes 1.1.13.
Harpyie 3.2.25. & 32.2.1.
 19. & 31.2.27.
Harpys 31.2.26.27.
Hebe Iouis, & Iunonis filia 4.2.
 1.25.
Hecale 87.2.24.
Hecate 3.2.1.2.
Hecate contra Gigantes 10.2.5.
Hector 121.2.5.
Hecuba, et eius infemium 231.
 1.26.
Helanor 42.2.10.

INDEX

- Helas 52.1.14. & 54.2.18.
 Helena 116.2.10.
 Helena à Theseo rapta 116.2.
 27.
 Helena proci 117.1.12.
 Helenā sponso suo proci se det
 fensuros iurant 117.2.23.
 Helenus 122.1.22.
 Heliconis 81.1.25.
 Helis 54.2.17.
 Helix 100.1.19.
 Helle 20.2.21.
 Hellen 14.1.4.
 Hellenes 14.1.12.
 Hellespontus 22.1.26.
 Hephaeste 44.130.1.27.
 Hephaestine 44.2.3.
 Heracidarū per Helladē fuga
 82.7.
 Heraclidarum reditus in Peloponnesum 82.1.28.
 Heraclidaz sortitio de Peloponneso, et signa uisa 84.2.2.
 Heræus 109.2.7.
 Hercules 13.1.6. et 28.2.15.
 Hercules à sole aureum poculū accipit, 67.2.9.
 Hercules ab Atlante cælum sus-
 cipit 70.2.14.
 Hercules ad Otchaliā 72.2.9.
 Hercules ad Thessiam contendit 56.2.9.
 Hercules ad Tirynthem 58.1.
 23.
 Hercules ad Troiam 66.1.4.
 & 74.1.16.
 Hercules Callinicus 74.1.14.
 Hercules contra Gigantes 10.1.
 116. & 10.2.27. & 75.
 2.2.
 Hercules Cōdopopulatur 75.1.
 24.
 Hercules cōtra Pylios 24.1.18.
 Hercules in Augeam bellum mouet 75.2.7.
 Hercules in Lacedæmonem 76.
 1.26.
 Hercules in Pylum 76.1.15.
 Hercules in Solem arcum intendit 67.1.4.
 Hercules legum seruator, et eius exilium 78.1.20.
 Hercules Nereum comprehendit 69.1.22.
 Hercules, quando primum hoc nomine sit dictus 58.1.20.

INDEX

- Hercules strymonem inuenigabi
 dem facit. 68. 2. 1. 3.
 Hercules uenditur 73. 2. 8.
 Herculi dies diffus. 56. 1. 10.
 Herculis arma. 58. 2. 3.
 Hercules Delphici Apollinis tē-
 plum spectat. 73. 2. 1. 2.
 Hercules, & Centaurorum pug-
 na. 61. 1. 17.
 Herculis Columnæ. 67. 2. 5.
 Herculis cum Platone pugna,
 37. 2. 10.
 Herculis facinora. 56. 2. 5.
 Herculis filij, ex Thespij filiab.
 et alijs mulieribus. 80. 2. 22.
 Herculis furor. 58. 1. 10. &
 72. 1. 9.
 Herculis grauitas. 30. 2. 5.
 Herculis immortalitas. 80. 2. 16.
 Herculis infantia. 55. 2. 6.
 Herculis labores. 58. 2. 7.
 Herculis magistri. 55. 2. 26. et
 58. 1. 1.
 Herculis prima vxor, & ex ea
 filij. 57. 2. 15. (23.
 Herculis prosopographia. 56. 1.
 Herculis sagittæ. 60. 1. 19.
 Herculis sacra, in quibus exes-
 crandi mos. 70. 1. 17.
 Herculis uxor i caelo. 80. 2. 18.
 Hermus. 44. 1. 8.
 Hesione. 45. 1. 15. et 66. 1. 23.
 et 74. 2. 20. & 121. 1. 6.
 Hesperidum nomina. 69. 1. 8.
 Hesychea. 81. 1. 26.
 Hierax. 40. 27.
 Hieromnente. 119. 1. 15.
 Hippalmus. 29. 1. 9.
 Hippasus. 28. 2. 25. & 70.
 2. 23.
 Hippeus. 80. 2. 25.
 Hippocoon. 76. 1. 27. & 77.
 1. 15. & 116. 1. 2.
 Hippocorystes. 44. 2. 2. et 116.
 1. 7.
 Hippodamas. 14. 2. 6. & 16. 2.
 18. & 122. 2. 4.
 Hippodamia. 43. 2. 2. 5. et 48.
 2. 8.
 Hippodice. 44. 1. 24.
 Hippodromus. 81. 1. 10.
 Hippolyte. 64. 2. 20. et 66. 1. 2.
 Hippolytus gigas à Mercurio
 uincitur. 10. 2. 18.
 Hippolytus. 43. 2. 9. & 73. 1.
 86. & 115. 1. 25.

INDEX.

- Hippomedon* 105. 2. 23. & 104. 2. 6.
Hippomedusa 43. 2. 7.
Hippomenes 112. 2. 1. 136. 1. 32.
Hipponame 52. 1. 17.
Hipponoe 4. 1. 18.
Hipponous 16. 1. 26. & 101. 2. 22. & 122. 1. 24.
Hipposfratus 19. 2. 5.
Hippotes 83. 2. 7.
Hippothee 4. 1. 14. & 24. 2. 11. & 52. 1. 21.
Hippochous 43. 2. 8. & 116. 1. 6. & 122. 2. 2.
Hippotus 81. 1. 12.
Hippozygus 81. 2. 8.
Homolois Thebarum porta 102. 2. 27.
Homolippus 81. 1. 15.
Hoples 135. 1. 20.
Horæ 4. 2. 2.
Horus 109. 1. 22.
Hyades 93. 1. 20.
Hyacinthus 5. 1. 17. & 114. 1. 19. 136. 2. 15.
Hylas 30. 1. 8.
Hyleus 18. 1. 26.
Hyllæus 111. 2. 18.
Hyllus 80. 1. 26. & 81. et 11. & 82. 1. 21. & 82. 1. 19.
Hymeneus 115. 2. 1.
Hyperbius 44. 2. 1.
Hyperenor 112. 2. 24.
Hyperichus 122. 2. 13.
Hyperion 1. 2. 10. & 3. 1. 34. & 122. 2. 10.
Hyperipte 44. 2. 2.
Hyperlaus 19. 2. 27.
Hypermnestria 16. 2. 13. et 43. 1. 12. 27. & 44. 2. 11. & 45. 1. 10.
Hyperphas 100. 1. 7.
Hypseus 12. 1. 12.
Hypsipyle 29. 1. 17. et 102. 1. 9.
Hypsista Thebarum porta 103. 1. 4.
Hyrneto 85. 1. 13.
Hyreus 112. 2. 22.
Hyracus 121. 1. 26.

I

- Ialmenus* 117. 1. 23.
Iambe 8. 2. 7.
Iapetus 1. 2. 11. & 3. 2. 1.

INDEX

- Iardanus omphales pater** 73.2.
Iaira 114.2.10. & 118.1.
 21.
Iassus 133.2.4.
Iassus 136.1.6.
Iasus 19.1.6.
Iason 18.1.1. & 27.2.2.11
 & 127.1.13.
Iasus 29.2.27. & 40.1.20.
 & 111.2.4. et 112.1.23
Icaria 74.1.3.
Icarion 116.1.2.
Icarinus 22.2.17. & 114.1.
 27. & 118.1.2. et 131.
 1.2.
Icarus 73.2.25.
Ida 2.2.1.
Idea 119.1.14. & 133.2.
 18.
Idæus 111.2.1.
Idas 16.1.18. & 17.2.21. et
 18.1.13. & 28.2.18. &
 44.1.24. & 114.2.3. &
 118.1.23.
Idmon 33.1.6. & 44.1.23
Idomene 24.2.17. & 46.1.
 10.
Idomenæus 90.1.9. & 122.2.
 10.
Idyia 33.2.11.
- Iaira** 114.2.10. & 118.1.
 21.
Ilissus 133.2.4.
Ilius urbs unde 120.1.10.
Ilithyia 4.1.26. & 53.2.3.
Ilus 119.2.1.11. 17. et 120
 2.21.
Illyrius 96.1.1.
Imbrus 44.1.9.
Imeusimus 116.1.23.
Inachi filij 39.1.4.
Inachus 114.2.9.
Inachus fluuius 39.1.7.
Inferni descensus 71.2.3.
Ino 20.2.2.1. & 92.1.16.2.
 20.
Inomis, & Athamantis furor 92
 2.23.
Io 40.1.21. & eius transfor-
 matio 40.2.6.
Io pristi nam formam recipit 41
 1.22.
Iobates 45.2.5. & 47.1.16.
Iobes 81.1.2.
Iocaste 98.1.13. et 100.1.10.
Iolaus 52.2.19. & 59.2.16.
 & 60.1.6. & 72.2.2.
Iolcus 24.2.12.27.2.13. &

INDEX

- 127.1.14.
 Iole 72.1.7. & 79.2.26. &
 82.2.20.
 Ion 14.1.17.1
 Ione 4.1.22.
 Iones 14.1.18.
 Ionius finus 41.1.10.
 Iouis contra Saturnum bellum 8.
 2.20.
 Iouis cum fratribus regni divisio
 3.1.15.
 Iouis, & Iunonis questio de hor-
 minis, & mulieris in coitu no-
 lupiate 103.2.21.
 Iouis, & Maia concubitus 112.
 1.15.
 Iouis ex Iunone filij, & alijs mu-
 lieribus 4.3.24.
 Iouis fulgetra, ac. fulmen. 3.1.4.
 Iouis, & Typhonis pugna 11.2.
 15.
 Iouis in aurum transformatio 48.
 1.17.
 Iphianassa 15.2.18. & 45.2.
 33.
 Iphicles 18.1.2. et 55.2.5. &
 77.1.12. & 117.2.2.
 Iphicli uxor, & liberi 57.2.19.
 Iphiclus 16.2.15. & 30.1.7.
 & 26.1.2.
 Iphimedia 14.2.22.
 Iphimedeon 82.1.16.
 Iphimedeusa 43.2.9.
 Iphinoe 45.2.23. & 46.2.19.
 Iphis 81.1.17. & 101.1.14.
 & 105.2.11.
 Iphitus 59.1.27. & 72.2.14.
 Iphius 102.1.4.
 Irene 4.2.3.
 Iris 3.2.25.
 Iritus 29.1.11.
 Isaa 4.1.21.
 Ischys 114.2.22.
 Ismarus 104.2.6. & 134.1.
 15.
 Ismene 40.1.20. & 40.2.
 Ismenus 97.1.27. & 105.1.
 2. & 123.
 Isis 41.2.12.
 Ister 43.2.1.
 Isthmicorum certamen 98.1.11.
 Italia unde 68.1.9.
 Iton 79.2.1.
 Irys 132.1.6.
 Iuno Acræa 38.1.19.
 Iuno Amazonum unius formam

INDEX

- Laomedontis equæ 66.2.3.
 Laomedon 66.1.1.9. & 74.
 1.23. & 81.14. & 120.
 2.23.
 Laogoras 79.1.29.
 Laogore 129.1.22.
 Laiohoë 81.1.17.
 Lapihæ 70.1.13.
 Lapithes 114.1.18.
 Latona 3.1.24. & 6.2.1.
 Lædæ denominatio 13.2.23.
 Learchus 20.2.22. & 21.22
 & 92.2.26.
 Leanera 110.2.15.
 Leades 104.2.7.
 Leda 116.1.15. & 118.1.
 1.1.
 Lætus 117.1.21. et 29.1.10.
 Lemniarum mulierum in vene-
 rem contemptus 29.1.20.
 Lemnus uiris orbata 29.1.16.
 Leo Nemæus 58.2.8.
 Leon 109.2.6.
 Leonteus 117.1.25.
 Leophonte 16.1.8.
 Lernæa hydra 59.1.4.
 Lernæi fontes 43.1.1. & 44.
 2.18.
 Leucippus 22.2.15. & 81.2.
 7. & 114.1.27. & 115.2
 23. & 118.1.5.3.
 Leucon 22.1.131.
 Leucones 81.1.30.
 Leucopæus 16.2.20.
 Leucothea 93.1.5.
 Libya 41.2.19. et 86.1.8.
 Libya regio 41.2.21.
 Licbas 80.1.16.
 Licymnius 52.2.19. et 53.1.
 18. & 76.2.4. & 79.2.
 25. & 82.2.12.
 Ligyron prius Achillis nomen
 127.1.9.
 Limorea 4.1.23.
 Lanus 42.17. & 56.1.2. &
 109.1.26.
 Lixus 44.1.9.
 Locri epicnemides 79.2.18.
 Lucifer 14.2.10.
 Luna 3.1.25.
 Lycæon 122.2.6. & eius filij
 109.1.14.5.5.
 Lycius 81.2.5. & 109.2.3.
 *Lycnus 116.1.6.
 Lycomedes 127.1.26.
 Lycopæus 20.1.14.

INDEX.

- Lycormas fluuius* 16.1.24. M
Lycurgi furor 94.2.12.
Lycurgus 17.2.27. et 26.2.24
 & 27.1.1. & 81.2.6. &
 94.2.1. & 111.1.1. &
 115.1.24.
Lycus 43.1.20. & 33.1.4. et
 65.2.7. & 96.1.14.
Lycus fortunatas insulas habitat
 112.2.16.
Lycus 135.1.15.
Lyncei oculorum acumen 114.
 2.6.
Lynceus 17.2.21. et 28.2.18
 & 43.1.15. 27. & 44.2
 11. & 45.1.17. & 94.1.
 1. & 81.1.24. & 114.2.
 2. & 118.1.23.
Lyset 80.2.27.
Lysianassa 69.2.13.
Lysidice 52.1.20. & 81.1.9
Lysimache 26.2.13. & 122.
 2.15.
Lysinomus 52.2.16.
Lysippe 45.2.23.
Lysippus 81.2.4.
Lysibous 122.2.14.
Lytea 136.2.17.
- Macareus* 109.1.21.
Macednus 109.1.22.
Machaon 117.1.26.
Menalus 109.1.18. 27. &
 112.1.26.
Mæon 102.2.19.
Magnet 5.1.4. & 14.2.1. &
 22.2.24.
Mæia 110.2.11. et 112.2.18
Mala aurea Hesperidum 68.1.
 24.
Malca 61.1.25. & 61.2.25.
Malipuniti granum 9.1.16.
Mantineus 45.1.22.
Mantinus 109.2.8.
Mantò 106.2.17. & 108.2.
 12.
Marathonius Taurus 136.1.3.
Mariandyni 33.1.3.
Marpessa 16.1.17. & 18.1.
 13.
Mars à Neptuno accusatus 119
 1.1.
Mars uinctus 15.1.21.
Marse 81.2.7.
Marsyas 7.1.8.

INDEX.

- Masculā venerē Thamyris pri*
mus incipit 5.1.21.
- Martius lucus* 2.1.2. 13. & 28.
 1.20.
- Mecisteus* 26.2.15. & 29.9.
 & 102.1.15. & 106.1.
 13. & 109.1.20.
- Medea Aegeo nubis* 38.1.24.
- Medea amor in Iasonē* 33.2.9.
- Medea in Iasonem ira* 28.1.9.
- Medea pharmacorum vis* 37.24.
 1.15.
- Medea in Colchos reditus* 38.
 2.8.
- Medescastra* 122.2.15.
- Media* 38.2.5.
- Medus* 38.1.28.
- Medusa* 47.2.11. & 49.2.11.
 & 52.2.21. & 71.2.7.
 122.2.15.
- Megaraeus* 136.1.10.
- Megara* 2.1.4.
- Megamede* 56.2.16.
- Megapenibes* 118.1.9. & 46.
 2.26. & 51.2.25.
- Megara* 81.2.12. & 57.2.15.
 & 72.2.2.
- Meges* 117.1.17.
- Megeffarus* 129.1.14.
- Melampodium regio* 42.1.15.
- Melampus* 24.2.17. & 46.1.9.
- Melanion* 102.102.1.2. &
 111.2.2.
- Melanippus* 20.11.1.15. &
 104.2.11. & 122.2.1.
- Meleagri uxor* 18.1.15.
- Meleagri mors* 18.2.23.
- Meleager* 17.1.13. & 28.2.
 27. & 71.2.7.
- Melas* 16.2.20. & 19.2.25.
 & 21.2.17. & 79.2.24.
- Melia* 61.1.7.
- Melibaea* 98.1.1.
- Melicerta* 20.2.24. & 21.2.
 23. & 93.1.1.
- Melie* 4.1.20.
- Melienses, siue Minyenses* 79.
 2.17.
- Melino* 81.2.4.
- Melissae* 2.2.1.
- Melissa* 39.1.9.
- Melius* 122.2.8.
- Melpomene* 4.2.13.
- Memnon* 121.1.14.
- Memphis* 4.2.15.
- Memphis urbs* 4.2.18.

I N D E X

- Menachus 43. 2. 17.
 Menalceſſeu Megacles 44. 1. 21.
 Menelaus 89. 2. 18. & 117.
 2. 2.
 Menes 130. 1. 15.
 Menestheus 117. 1. 18.
 Menestheus 126. 1. 12.
 Menippides 81. 1. 9.
 Menæceus 98. 1. 13. & 104. 1.
 16. & 52. 1. 18.
 Menætius 3. 2. 5. & 28. 2. 25.
 & 36. 1. 8. & 67. 2. 18.
 & 71. 2. 18. & 117. 2.
 22.
 Mentor 81. 1. 23. & 82. 1. 17.
 Mercurius 13. 1. 11.
 Mercurius ab Apolline uinctis
 nandi peritiam discit 114.
 1. 23.
 Mercurius Argiphōtes 41. 1. 5.
 Mercurij aurca. aurga 113. 2.
 26.
 Mercurius contra Gigantes 106.
 2. 17.
 Mercurij orcus. & furta 119.
 2. 26.
 Mercurius superor. & inferor.
 lunatus 114. 1. 61.
 Mercurius Talaria. peram. &
 galeā à Persco accepta. Myr
 phis restituit 51. 1. 22.
 Mermers 38. 1. 12.
 Merope 7. 2. 11. et 22. 1. 17. et
 82. 2. 4. & 112. 2. 8.
 Merops 121. 1. 18. 2. 3.
 Meſtor 122. 2. 4. et 52. 1. 14.
 & 52. 2. 10.
 Meta 135. 1. 20.
 Metanira 8. 2. 13. & 9. 1. 13.
 Metharme Pygmalionis. filia.
 129. 1. 19.
 Metiadusa 134. 2. 20.
 Metion. 132. 2. 11. & 134. 2.
 23. & 137. 1. 14.
 Metis 2. 2. 13. & 3. 1. 2.
 Metope 121. 2. 3. et 123. 2. 26.
 Midea 52. 1. 19. et 53. 2. 26.
 Midea edificatio 52. 1. 5.
 Miletus unde 87. 2. 16.
 Miletus 87. 1. 19.
 Minerva 130. 2. 3. & 120. 1.
 23.
 Minervæ simulacrum in Athe
 naram arce. 150. 1. 16.
 Minervæ. & Neptuni contentio
 de Attica 128. 1. 26.

INDEX

- Minerua Lindia 42.2.8.
Minerua in Attica 128.1.21.
Minois filius à morte reuocatus
fratrem 90.2.21.
Minos 21.2.5. & 86.2.13.
& 87.2.21.
Minotauri, nomen 88.2.12.
Minyas 21.2.5.
Minya tributum Thebanis pen-
dunt 57.2.9.
Minytus 97.1.26.
Misericordiae ara Athenis 82.
1.10. & 105.2.2.
Mismesyne 1.2.15. & 4.2.10.
Mnesileus 118.1.20.
Mnesimache 63.1.13.
Mnestra 42.2.16.
Mœra 131.2.16.
Molione 75.2.14.
Molorchus 58.2.13.
Molus 16.1.16. & 90.1.10.
Mulierum scommata in sacris
Apollinis Egleti 36.1.22.
Mulierum scommata in The-
sophorijs 8.2.10.
Musæ 4.2.11. & ipsarum fi-
lij 4.2.16.
Mycenarum edificatio 52.1.5.
Mygdon Amycum fratrem nec-
cat 65.2.12.
Myrquidon 14.2.8.
Myrrha 129.2.6.
N
Nais 15.2.16.
Naubolus 29.2.11.
Nauis primus fabricator 42.
2.2.
Navis quinquagintiremīs 42.
2.4.
Naupactus unde 83.2.4.
Nauplius 45.1.1. & 77.2.8.
& 89.2.8. & 111.1.11.
Naufimedor 45.1.17.
Nausibæ 4.1.9.
Neæra 39.2.27. & 110.2.
26.
Nebrophonus 39.2.10.
Neleus 23.2.17. & 73.1.13.
& 76.1.19. & 92.2.25.
Nelo 43.2.18.
Nemiorum certaminum origo.
102.2.1.
Nemea 102.1.6.
Nemesius 116.2.11.

INDEX!

Nemesis in anserem 116.2.11.

Neomeris 4.1.18.

Neoptolemus 1.27.2.5.

Nephalion 65.1.19. & 88.1.1.

Nephele 20.2.19.

Nephos 8.1.2.3.

Neptuni, & Louis contentio de nuptijs Thetidis 126.1.14.

Neptuni Tridens 3.1.6.

Neptuni uxor 8.1.1.2.

Neptunus contra Gigantes 10.2.12.

Neptunus in Atticam 128.1.1.

Neptunus Hippothoen rapit 32.1.2.1.

Neptunus 2.1.2.1. & 7.2.3. et 23.2.3.

Nereides 4.1.5.

Nereus 32.2.2. & 44.2.20. & 67.4.2.1. & 123.2.2.5.

Nessus 78.2.5.

Nestor 117.1.1.3.

Nestor in expugnatione Pylæ fortissimus 76.1.2.

Nicæ 3.2.14.

Nicippe 52.2.20. & 81.2.21.

Nicodromos 81.1.1.1.

Nicostratus 118.1.6.

Nicochæ 31.2.27.

Niobe 39.2.3. & 67.1.2.3. & 109.1.9.

Niobes transformatio 98.1.8.

Niobes filij 97.1.2.5.

Nisus 135.1.15. et 135.1.20.

Nisyros insula 10.2.16.

Noctus 90.1.10.

Noxæ tumulus ubi 20.1.7.

Nycteis 96.1.17.

Nycteus 96.1.7. & 96.2.8. et 110.1.18. & 112.2.24.

Nyctimus 109.1.19. et 2.9. et 110.1.1.

Nymphæ 69.1.20.

Nysa mons 121.18.

Nysa 93.1.17.

Ocalea 45.1.21. & 57.2.25.

Oceanides 3.1.19.

Oceanus 1.2.10. & 3.1.3.

Ocypeta 3.2.16. & 32.1.2. et 44.1.22.

Ocypodæ 32.1.4.

Ocythot

INDEX

- Ocythoe* 32.1.3.
Oeger 4.2.16. et 28.2.13.
Oeax 45.1.17
Oebalus 114.2.2. et 115.2.
 25.
Oechalia 79.2.14.
Oedipus 98.2.3.
Oedipus Thebis eijctur. 100.
 1.12.
Oedipus enigmata Sphingis sol-
uit 99.2.17.
Oeme 44.2.10.
Oeneus 16.2.20. et 24. linea
 20. et 44.1. et 77.2.16.
 et 78.1.19
Oenoë 20.2.11. et 60.2.3
Oenomaus 112.2.12
Oenone 122.2.18. et 123.
 1.25.
Oenone insula 123.2.20.
Oenopion 1.2.11.
Oestrebles 81.1.28
Oeta 80.2.4.
Olenus 19.2.2.
Ogygia 97.2.7. et 103.1.1.
Oicleus 18.1.9. et 74.2.21.
 et 107.1.12.
Oileus 117.1.22
Olea satis 128.1.24.
Olenius 20.1.3.
Olympici certaminis initium 76.
 1.10.
Olympuse 81.1.13. *ibidem* li.
 26.
Olympus 7.1.8. et 15.1.11.
Omphale 20.1.27. et 73.2.
 10 et 81.2.16.
Onca's ibebarum porta 103.1.3
Onchestus 57.1.10.
Onesippus 81.1.7.
Opheltes 102.1.10.
Opheltes cognomine Archemo-
rus 27.1.8.
Opus 8.1.9.
Opleus 109.1.22
Opopeus 14.2.20.
Orax 89.2.15
Orci galea 49.1.26:
Orchomenus 6.2.20. et 70.2.
 8. et 109.2.9.
Oreis 81.1.8.
Orestes 14.2.7. et 83.1.9.
Orion 7.1.25
Orithyia 132.2.15. et 133.
 2.4.
Orpheus sepulchrum 5.1.12.

INDEX

- Orpheus 4.2.18. et 28.2.13
 & 35.1.28. et 56.1.3.
 Orsedice 129.1.22.
 Orseis 14.1.10.
 Orubus 67.1.21.2.19.
 Ossa 15.1.12.
 Orus 15.1.2.
 Oxylus 16.1.12. et 84.1.8.
 Oxyporus 129.1.21.
- R
- Palæmon 28.2.20. & 81.2.
 25.
 Palamedes 45.1.16. & 89.
 2.15.
 Palladium 120.1.15.
 Pallady templum 120.2.18.
 Pallas 3.2.1. & 3.2.12. &
 6.1.20. & 109.1.25. &
 120.1.24.
 Pallas aduersus Gigantes 10.
 1.15.
 Palladis, & Minervæ pugna.
 120.1.26.
 Pallas Gigas 10.2.10. et 135.
 1.14.
 Pammon 122.1.23.
 Pamphilus 84.1.23.
- Pan 6.2.112.1.2.
 Panathenæorum origo 121.1.
 17.
 Pandion 44.2.26. et 136.1.
 19.2.20. & 133.2.26.
 & 134.2.27.
 Pandora 13.1.14.
 Pandorus 132.2.11.
 Pandrosus 128.1.25.
 Pandrosos 128.2.22. et 136.
 2.27.
 Pangeum 94.2.26.
 Panope 4.1.17.
 Panopeus 54.2.16.
 Paphus 129.1.18.
 Parca 4.2.4.
 Parca contra Gigantes 10.2.
 20. & 12.1.20.
 Paria 88.1.1.
 Paris cur dictus Alexander
 122.1.2.
 Paris à Philoteſta vulneratus
 moritur 123.1.3.
 Parnasus 13.2.10.
 Paros vbi Gratijs ſine coronis
 ſacrificat, et cur. 136.2.20.
 Paribaon 16.1.14.
 Paribeniſ mans. 77.1.26. et

111. 1. 15.
 Parthenopæus 102. 2. 6. 2. 15
 1. 1. & 104. 2. 9. & 106.
 106. 1. 11. & 114. 2. 3.
 Parthenope 81. 2. 20.
 Pasiphaë 21. 2. 5. et 87. 2. 20.
 Pasiphaës amor 88. 1. 25.
 137. 2. 20.
 Pasiphaes pharmaca 132. 1. 2
 Pasibea 131. 1. 18.
 Patro 81. 1. 3.
 Patroclus 81. 2. 3. et 117. 2.
 3. & 127. 2. 21.
 Pegasus 47. 2. 10. & 50. 2. 5
 Pelagon 9. 1. 21. et 123. 1. 23
 Pelasgi 39. 2. 18.
 Pelasgius 39. 2. 16. et 209. 1. 7
 Pelei, et Telamonis exiliū 124.
 2. 6.
 Pelei, et Thetides nuptiæ 126.
 2. 10.
 Pelcus 18. 1. 4. et 28. 2. 17.
 & 123. 2. 16.
 Pelia 134. 2. 27.
 Pelicæ certamen 111. 2. 23. et
 125. 1. 17.
 Pelicæ mors 37. 2. 17.
 Pelias 23. 2. 15. & 24. 2. 4.
- & 27. 1. 3. et 2. 13.
 Pelium mons 25. 1. 12.
 Pellene 9. 2. 15.
 Pelopea 24. 2. 10.
 Pelopia 79. 2. 3. & 97. 2. 6.
 Pelopis ara 76. 1. 11.
 Pelops 97. 1. 16. & 124. 2.
 16. & 135. 2. 9.
 Pelops contra Arcadas 124. 1. 6
 Pelor 91. 2. 26.
 Pemphredon 48. 2. 22.
 Penelus 29. 1. 9. et 117. 2.
 21.
 Penelope 116. 1. 25. et 117.
 2. 10.
 Pencus 62. 2. 14.
 Pentheus 95. 1. 9.
 Pereus 81. 2. 26. et 110. 2. 23
 Periapis 127. 2. 23.
 Peribœa 19. 1. 25 & 91. 1.
 26. et 116. 1. 21. & 124.
 2. 15.
 Perichlymenus 24. 1. 14. et 29
 1. 6. & 76. 1. 16. et 140.
 2. 9.
 Perieres 14. 2. 2. et 22. 2. 13.
 18. et 57. 1. 9. et 114. 1. 23
 et 115. 2. 25. et 125. 2. 8.

INDEX

- Perileos 116.5.24
 Perimede 14.2.5.et.54.1.4.
 Perimedes 82.1.18
 Però 24.1.9. & 25.1.17. &
 122.1.17.
 Periphas 44.1.18.
 Peristhenes 44.1.7
 Persarum Regum origo 52.1.
 Persei clypeus 50.1.1.
 Persei filij 52.1.9.
 Perseis 21.2.2. & 87.2.20.
 Perses 3.2.1. & 3.2.12. &
 52.1.9.
 Perseus 24.2.1. & 58.1.10.
 Perseus Argos cōtēdit 51.2.7
 Perseus ad Cepheū 50.1.18.
 Perseus ad Gorgonē 48.2.18
 Perseus Tirynthem se confert.
 51.2.25.
 Peteos 117.18.
 Peucetius 109.1.20.
 Phædimus 97.2.1.
 Phædra 87.2.26.
 Phæthron 129.1.10.
 Phalias 81.1.25.
 Phantes 44.1.7.
 Phanus 29.1.14.
 Pharte 43.2.15.
 Phasis amnis 33.1.12.
 Phegeus 107.1.13.et.107.2.
 12. & 108.1.22.
 Pheræ 27.1.2.et.115.2.16.
 Pheres 24.2.16. & 27.1.2.
 & 28.2.25. & 115.2.
 17. & 127.2.24.
 Pheres trucidatur 38.1.12.
 Philamon 122.2.2.
 Philammon 5.1.19.
 Philoctetes 117.1.27.et.123
 1.3.
 Philodice 114.2.10.
 Philolaus 65.1.19. & 88.
 1.2.
 Philomache 24.2.7.
 Philomela 131.2.23.
 Philonoe 48.1.2.et.116.2.3.
 Philonomus 52.2.15.
 Philyra 45.1.14.
 Phinei, & aliorum in saxum
 transformatio 51.1.2.
 Phineus 19.2.26.et.31.1.5.
 & 42.1.11. & 50.2.24
 & 109.2.4.et.133.2.14
 Phlegra 75.1.27.
 Phlegrei campi 9.2.14.
 Phlegya 96.1.17.

INDEX

- Pblegyas** 114.2.18.
Phorus 124.1.1.
Phoebe 1.2.16. & 3.1.22. et
 43.2.13. et 114.2.10. et
 118.1.20.
Phœmissa 43.2.19.
Phoenix 86.2.2. & 87.1.4.
 et 127.2.11. et 129.2.3.
Pholoe 61.1.6. & 61.2.26.
Pholus 61.1.6. & 62.1.4.
Phorbus 15.2.28.
Phorci filiae 48.2.22.
Phorcyades 4.1.1.
Phorcys 3.2.21.
Phoroncus 15.2.20. et 39.1.9
Phrasimus 132.2.9.
Phrixus 20.2.20. & 21.1.
 11. & 21.2.15.
Phrontis 21.2.17.
Phibia 15.2.25. & 97.2.6
Phibiū 109.2.2.
Phiceum 99.1.10.
Phylaea urbs 25.1.24.
Phylaci bones 25.1.22.
Phylacus 22.2.9.
Phylas 78.1.8.
Phyleis 81.1.19.
Phyleus 62.2.11. et 76.1.8.

& 117.1.17.

Physius 109.2.1.

Pieria 44.1.18. et 113.1.8.

Pierus 5.1.13.

Piranthus 40.1.1.

Piren 4.2.1. & 4.1.3.

Pirene 43.2.14.

Piribous 18.1.2. et 71.2.15

& 117.1.25.

Pisidice 14.2.4. et 24.1.27.

Pisistratus 24.2.2.

Pisus 114.2.2.

Pittheus 135.29.

Pityocampes 137.2.28.

Placia 120.2.26.

Platon 109.2.5.

Plectri, et Lyrae inuentor 1.26

Pleiades 112.2.8.

Pleione 112.2.6.

Plesauve 4.1.16.

Pleuron 16.1.1.

Plexippus 16.2.15. & 133.

2.16.

Plisthenes 89.2.10.

Pluton 2.1.20. & 8.1.16. et

9.1.16.

Plutonis bones 67.2.18. &

71.2.26.

I N D E X

- Plutonis galea 3.1.5. et 10.2.
 17. & 49. 1.20.
 Plutus 3.1.27.
 Podalirius 117.1.25.
 Podarce 44.1.19.
 Podarces 26.2.1. et 74.2.19
 & 121.1.5. & 18.
 Poetas 29.1.2. & 80.2.9. &
 117.1.27.
 Polychus 109.1.22.
 Polites 122.1.23.
 Pollux 17.2.23. et 28.2.16
 116.2.9. & 118.1.12.
 Polys 66.2.12. et li. 15
 Polybotes 10.2.11.
 Polyhus 98.1.24.
 Polycaste 24.1.27.
 Polyktor 44.1.10.
 Polydectes 22.2.27. et 48.2.
 2. & 51.1.8.
 Polydectes, & amici in saxa
 51.1.10.
 Polydore 125.1.17.
 Polydorus 92.1.17. et 96.1.
 5. & 122.1.24.
 Polygonus 66.2.23.
 Polyidus 90.1.26.
 Polylais 81.1.2.
- Polymedon 122.2.14.
 Polymelus 127.2.25.
 Polymnia 4.2.15.
 Polynices 100.1.2. & 23. &
 105.2.26.
 Polynoë 4.1.19.
 Polypheumus 29.1.13. & 30.
 1.18.
 Polyphontes 5. & 98.2.25.
 Polypemon 137.2.25.24.
 Polypætes 117.1.25.15.2.
 & 25.
 Polyxene 15.2.24.
 Polyxenus 53.1.26. & 117
 1.20.
 Polyxò 44.1.3. & 112.2.
 27.
 Pontus 3.2.20.
 Porthcus 109.2.5.
 Potamon 44.1.8.
 Porphyrio gigas 9.2.18. &
 10.1.18.
 Præcones fecialesve mutilati
 ab Hercule 57.1.25.
 Praxitheia 81.2.4. & 132.
 2.9.
 Pro i Helenam sponso suo se
 defensores iurant. 117.

INDEX

- Procles** 83.2.8.
Procne 131.2.24. & 132.1.27.
Procris 22.2.10. & 80.2.23 & 132.19.
Proeti exilium 45.2.4.
Proetidum infania 45.2.24.
Proetidum curatio 46.2.13.
Proetis 103.1.2.
Proetus 45.1.24. & 110.2.25.
Promachus 26.29. & 106.1.10.
Promethei hominis formatio 22.2.16.
Prometheus 6.1.16. et 3.2.4. & 70.2.2. et 126.1.21.
Prometheus in caucaso affixus 12.2.23.
Prometheus immortalis factus. 61.2.17.
Prometheus solutus 13.1.1.6.
Promethei vinculum 70.2.3.
Pronax 26.2.15.
Pronoe 15.2.27.
Pronous 108.1.14.
Proserpina 4.1.10. & 1.17. & 71.15. & 29.2.25.
Prote 93.2.25.
Protesilaus 117.2.1.
Proteus 43.1.15. et 66.2.24 & 94.1.20.
Prothous 20.1.14. et 109.1.26
Proto 4.1.17.
Protogenia 14.1.7. et 16.1.9
Protomedusa 4.1.13.
Psamathe 4.1.21. & 123.2.26.
Psophis 61.1.3. et 107.2.12
Pteleon 132.2.21.
Pterelai aureus capillus 52.2.4. & 54.2.27.
Pterelai filij Electryonis boues abigunt 53.1.15.
Pterelaus 52.2.3. et 53.1.9.
Ptous 22.1.14.
Purgadi per medicinas inuena tio 46.1.13.
Pygmalion 129.1.20.
Pylaon 24.1.11.
Pylarge 44.1.13.
Pylas 134.2.25.
Pylus 71.1.21.
Pylos vrbs 135.1.6.
Pylus 18.1.26. & 24.1.7. 81.1.11.
Pyramus 87.1.8.

INDEX

Pyrene 69.1.13.
 Pyrrha 13.1.12.
 Pyrrhus 117.2.3.
 Pyrippus 81.2.3.
 Pythou serpens 6.2.14.

Q

quingentium 51.2.13.

R

Rhadamanthus 56.1.12. &
 57.1.22. & 86.2.14.
 Rhadamanthus, & Minos in-
 ferorū iudices 87.2.16.
 Rhadius 24.1.13.
 Rhea 1.2.15. & 2.1.12.23
 & 122.2.20.
 Rhegium 68.1.6.
 Rhesus 5.2.6.
 Rhexenor 135.1.22.
 Rhode 8.1.15. & 43.2.9.
 Rhodia 43.2.3.
 Rhæcus 111.2.15.
 Rubetæ natura 85.2.3.

S

Salamin 124.2.9.

Salmonæus 14.2.1. et 23.1.2.
 Salmydeffus 31.1.4.
 Sandocus 129.1.12.
 Sangarius 121.2.2.
 Saō 4.1.10.
 Sardinia 78.1.16.
 Sarpedon 66.2.14. et 86.2.
 14. & 87.1.23.
 Sarpedonis tres ætates 87.2.6
 Saturni vxor 2.1.11.
 Saturnus patris regnū occupat
 2.1.9.
 Satyrus Arcadiam infestans 40
 1.11.
 Scæa 43.1.23.
 Scæus 116.1.4.
 Scamander 109.1.14. et 120.
 2.24.
 Schedius 117.1.19.
 Schæneus 18.1.8. et 22.1.13
 & 117.1.19.
 Scironides petreæ 82.1.20.
 Scylla, et Charybdis 35.1.27
 136.1.20.
 Scyros insula 127.1.26.
 Scyrius 135.1.11.
 Seis 15.2.16.
 Semele 92.1.16.

- Semele ab inferis reuocatur* 95
 2. 14.
Sepeliendi ante ciuitatem mos.
 44. 2. 20.
Septem ad Thebas 101. 2. 20.
Serapis deus 39. 2. 12.
Side 7. 2. 6.
Sigeum 21. 1. 23.
Silenus 61. 1. 7.
Simois 119. 2. 4. 16.
Sinis 137. 24.
Sinis Corinthiorū Isthmum in-
fidet 138. 1. 3.
Sinis in viatores suppliciū 138
 1. 4.
Sipylos 97. 1. 26. yrhs 98. 1. 6
Sirenes 5. 2. 15. et 16. 2. 22.
 et 35. 1. 19.
Sisyphus 14. 1. 27. et 22. 1.
 14. 22. et 93. 1. 12. et
 112. 2. 13.
Socleus 109. 2. 4.
Solis boues in Erythia 9. 2. 23.
Solis boues 35. 2. 8.
Sol 31. 26. et 8. 1. 16.
Solymi 47. 2. 15.
Sparte 114. 1. 13.
Sparti 91. 2. 11.
- Spartus* 94. 1. 9.
Sperchius 126. 1. 9.
Sphinx, et eius enigmata 99.
 1. 14.
Spio 4. 1. 8.
Staphylus 29. 1. 4.
Stendedides 81. 1. 9.
Sternops 2. 1. 1.
Sterope 16. 1. 17. et 16. 2. 21
 et 76. 2. 27. et 121. 1. 21
Steropes 1. 1. 13.
Sibenele 43. 2. 26. et 127. 2.
 22.
Sibeneleus 29. 1. 2. et 43. 2.
 26. et 52. 1. 13. et 65. 2.
 6. et 106. 1. 11. et 117. 1.
 15.
Sibenò 49. 2. 19
Sibenobæa 45. 2. 19. et 110.
 2. 24.
Straticus 24. 2. 1.
Stratobates 52. 2. 14.
Stratonice 16. 1. 7.
Stratonicus 81. 1. 16.
Strophades 32. 1. 8.
Strymò 120. 2. 24.
Strymon 68. 2. 12. et 94. 2. 8.
Strymon fluiuius 5. 2. 8.

INDEX

- Stygis aqua* 3.2.18.
Stygne 44.1.15.
Stymphalides aues 63.1.23.
Stymphalis 63.1.26.
Stymphalus 63.1.25. & 81.
 2.20. et 109.2.8. & 110.
 2.23. & 124.6.
Stryx 3.1.20. et 3.2.13. et 4.
 2.9.
Sylea corinthis filia 137.2.26
Syleus 73.2.19.
Symplegades 32.1.25.
 T
Tænarus 71.2.1.
Talaus 26.2.12. & 100.2.8
 & 101.2.25.
Talus Serram inuenit 137.1.
 24.36.1.27.
Tātalus 97.1.23. et 97.2.2
Taphius 52.1.25. et 53.1.9
Taphus 52.2.1.25. et 54.2.
 22.
Tartarus 1.2.4. et 40.1.15.
 & 67.2.2.
Tauri eripedes 53.1.21.
Taurus 24.1.10. et 36.2.5.
Taurus i lucē proditus. à Nepe-
cuno 88.1.11. (1.8.
Taygete 112.2.11. et 114.
Tebrus 116.1.6.
Tegea 76.2.22.
Tegyrius 134.1.16.
Telamon 18.1.5. et 28.7.16
 et 117.2.3. et 123.2.19.
Telamon primus Troiam in-
greditur 74.2.4.
Telechin 39.2.10.
Teleboæ 52.1.28. & 53.2.
 11. et 54.1.10.
Tbeleboas 109.2.1.
Telegonus 41.2.9. et 66.2.
Teleon 29.1.4. (24.
Telephassa 86.1.13.2.23. et
 91.1.10.
Telephus 20.2.6. et 77.2.6.
 & 81.2.22. et 111.1.17.
Teles 81.1.8.
Telestas 122.2.7.
Teledagoras 81.1.11.
Tellus 1.4. et 3.2.20. et 9.2.
Terra dea 10.1.2. (4.
Terra Tartaro admiscetur 11
 1.2. (2.21.
Temenus 83.1.17. & 107.
Tenos 133.2.12.
Teredaë 118.1.8.

INDEX

- Tereus** 132.1.1.
Terpsichore 4.2.14.
Terpsicrates 81.1.27.
Tetradinis inuētio 113.1.21
Teucer 74.2.23. et 117.2.
 3.61 119.1.13. & 124.2.
 26.
Teikys 1.2.14. & 3.1.20.
Teucris vnde 119.
Teutamias 51.2.9.
Teuthrania 77.2.11.
Teutbras 77.2.11. & 111.
 1.12.
Thalia 4.2.15. & 4.2.9.
Thalpius 117.1.16.
Thamyris Venerem masculam
 primus incipit 9.1.19.
Thanaco 129.1.14.
Thasus 66.2.18. et 86.2.24
Thasus vrbs vnde 87.1.12,
Thaumas 29.1.3.
Thaumas 3.2.22.
Thea 31.25.
Theano 44.1.12,
Thebæ 91.3.25.
Thebæ vnde 97.1.21.
Thebanorum tributum Ergino,
 57.1.2.
Thebanorū murorum construa
 tio 97.1.14. (13
Thebarū expugnatio 106.2,
Thebarum portæ 102.2.25,
Thebo 97.1.21.
Thelxion 39.2.10.
Themis 1.2.15. & 4.2.1. &
 6.2.12. & 69.1.30. &
 119.2.17.
Themiscyra 65.2.17.
Themistō 22.1.12.
Theodore 44.1.14.
Thera 97.2.4.
Theramachus 57.2.17. &
 81.2.13.
Thermodon 64.2.24.
Thermydræ 70.1.7.
Thersandrus 105.2.26,
Thersippus 20.1.13.24.
Thasus 17.2.24. & 71.2,
 14. & 74.1.13. & 101.2,
 5. & 117.1.
Theseus Minotaurum necat
 137.
Thesei facinora 137,
Thespius 56.2.7. et 57.1.17
 & 71.1.20. & 78.1.11,
Thespy filia 56.2.20.

INDEX

- Tbesproti** 78.1.5. et 107.1.
 24.
Tbesprotus 109.1.19.
Tbessalicorū mōtiū diluviū im-
munitas siue scissio 13.2.3.
Thessalus 81.2.19.
Thestalus 81.2.20.
Thesius 16.2.11.27. et 116
 1.11.
Thetis 4.1.11. & 6.1.4. &
 94.2.6. & 126.1.13.
Thia 1.2.16.
Thiodamas 70.1.2.
Tboas 29.2.4. & 102.1.14
 & 116.1.22. & 129.
 2.5.
Thoon gigas 10.2.21.
Thoricus 54.2.13.
Thrasius 69.2.19.
Thrasius traictus 41.1.13.
Thrasymedes 24.2.3.
Thrasius campus 128.2.14.
Thripsippas 80.2.26.
Thyestes 52.2.26.
Thyone 95.2.5.
Thyreus 17.1.2.
Tibiarum inuentio 7.1.9.
Tigasus 81.1.20.
Tigres 31.2.25.
Tilpbusius sons 106.2.9.
Timandra 116.1.27.
Tiphys 28.2.11. & 33.1.8.
Tiphyse 81.1.24.
Tiresia sceptrum 103.2.17.
Tiresias 55.1.25. & 102.1.
 14. & 116.1.22.2.4.
Tiryns 45.2.13.
Tisamenus 83.1.8. & 84.
 1.22.
Tisiphone 2.1.4. et 108.2.5.
Titanes 109.2.7.
Titanes 1.2.12. & 1.2.21.
 & 2.2.21.
Titanides 1.2.17.
Titanum proles 3.112.
Tithonus 70.1.21. & 121.
 1.4. & 129.1.9.
Tityus 6.2.19.
Tlepolemus 78.1.9. & 81.2.
 23. & 83.2.19.
Tmolus 73.2.11.
Tomi 24.2.21.
Torones 66.2.23.
Toxeus 16.2.26.
Toxicrates 81.2.6.
Trachin 78.2.1.

INDEX

Trapezus vnde 100.2.25.

Triops 14.2.20.

Triptolemi carrus 9.1.2.

Triptolemus 8.2.27.

Triton 8.1.15. et 120.1.24.

Triton fluius 6.1.4.19.

Troezen 72.1.22.

Troia 66.1.4.

Troia regio 119.2.6.

Troilus 122.1.24.

Tros 119.2.4.

Tydeus 19.2.15. et 28.2.17

et 100.2.10. et 104.2.12.

Tydeus aduersus Thebas 20.

1.9.

Tydeus ad Eteoclem 102.2.7.

Tyndareus 114.1.26. et

115.1.27. et 116.1.1. et

77.1.16.

Typhon. 11.1.3. et 47.2.8.

et 58.2.10. et 67.1.23.

et 69.1.4. et 71.1. et 99

1.17.

Tyrannus 52.2.9.

Tyria 43.2.24.

Tyrò 23.1.21. et 24.2.12.

Tyrrheni in Delphines 95.2.

10.

V

Vdæus 91.2.25. et 103.1.

15.

Venti 3.2.12

Venus 4.2.6

Vesta 2.1.18. et 69.1.9.

Vitis inuentor 94.1.16

Vitis prima plātatio 16.2.24

Vlysses 116.1.25. et 117.1.

12. et 127.2.6.

Volcanus 5.2.18. et 6.1.17

et 130.2.2.

Volcanus contra Gigantes 10.

2.6.

Vrania 4.2.15.

Vrbū prima occupatio ex Des

rum sententia 128.1.13.

Vulpes. Cadmiā deuasfat 54.

1.16.

Vulpes in lapidem 54.2.15.

Vulpes Thebanum agrum in

festans 54.1.20.

X

Xanthippe 16.1.5.

Xanthippus 20.1.1.

Xanthis 81.1.15.

Xanthus 126.2.15.

Xenodamus 118.1.10.

INDEX

Xenodice 73.2.23. & 87.2
 25.
 Xuthus 14.1.11. et 22.2.26
 & 132.2.17.
 Z
 Zelus 3.2.14.
 Zetes 28.2.14. et 31.2.15.
 & 96.1.27. & 133.2.8.
 Zethus 96.2.21. et 113.1.1.
 Zeuxippe 131.2.21.

FINIS.

AVCTORES, QUORVM FIDE, AC
 testimonio Benedictus Regius in suis pro Apol-
 doro illustrando vsus est annotationibus.

Ennius Argiuis	Cicero
Aeschylus	Claudianus
Agamemnon Pharsalicus	COINTVS SMYR
Apollonij Rhodij Scholasticus	NAEVS
Aristoteles	Cratinus
Asius	D
Athenæus	Diety Cretensis
Attius	Didymus Pindari enarrator
E	Diodorus Siculus
Batus	Diogenes Babylonius
Beroaldus	Dionysius
Budeus	E
C	Ephorus
Callimachus	Ennius
Cercops	Erasmus
Charon	Euphorion

AVCTORES

Euripides	Lycophron
Eusebius	Lysimachus
Eustathius	M
F	Menecrates
Fauorinus	Mnaseas
Fl. Sospater Charisius	N
G	Neoptolemus
Georgius Agricola	Nicandri Octavia
Gregorius Gyraldus	Nicandri Scholiastes
H	O
Hecataeus	Orpheus
Hellanicus	Orphicij
Hesiodus	Ovidius
Hesychius	P
Herodorus	Palephatus
Herodotus	Panyases
Homeri Scholiasta	Pausanias
Homerus	Petrus Victorius
Homerus hymnographus	Poerecydes
Hyginus	Philostatus
I	Pindarus
Ianus Baptista Pans	Plinius
Ibycus	Politianus
Isacius Tzetzes, Cæcisue	Pomponius Mella
L	Plutarchus
Lactantius Firmianus	
Lucanus	Q
Lucianus	Quintilianus

AVCTORES

R
Raphael Regius

S
Seleucus
Seneca Tragicus
Sernius Grammaticus
Solinus
Sophoclis Scholiastes
Sophocles
Staphylus

Stephanus
Stesichorus Himeræus
Strabo
Suidas

T
Thucydides
Tragici

V
Valerius Flaccus
Virgilius

FINIS

Commentarius, qui sequitur, scriptus est à Scipione Jettis (Jetti) Neapolitano, viro nobilissimo & summa doctrina & modestia & humanitatis incredibilis; sed qui, delatus crudelissimo Papæ Sixto V. quod male de Numine sentiret, ad galeras condemnatus est ab Inquisitoribus.
Vid. Bayle Dictionn. Histor.

SCIPIONIS TERTII DE APOLLODO-
 RIS COMMENTARIIS
 AD OTHONEM TRVCSIVM CARDI-
 NALEM AMPLISSIMVM, AVGV-
 STANORVM EPISCOPVM.

DECREVERAM OTHO Cardina-
 lis amplissime, quæ de uita, & scriptis Athe-
 niensis Apollodori grammatici, & historici
 simul, & illorum omnium pariter, quos co-
 gnomines huic nostro, de quo nunc agitur, in
 ueterum lucubrationibus reperissem: silentio potius, quàm memo-
 riæ demandare: quàm uel paucissima prodere, & incerta: nec;
 quæ tu, de sollertia mea posses (ut qui sis literarum, erudi-
 torumq; hominum flagrantissimus) ac & optimus sibi quisq;
 tecum polliceri, siue, quòd tutius; efflagitantibus hoc à me idem,
 quòd Ceus Simonides, respondere, cum quæsiuisset ab eo Tyrannus
 Hiero, quid, aut qualis esset deus. Rem enim iudicio do-
 ctiorum petitione tua, hortationeq; aggredior: quam ne Sibyllæ
 quidem, aut oracula Nicandri uoluminibus decantata: explicuis-
 sent in tantis rerum, quibus uersamur, tenebris. Quando humana
 ignauia factum: siue malignitate est, siue, quod significantius
 ait Mimnermus Διὸς βλάη: ut & chronicis, & cyclicis, et op-
 timis alijs quibusq; uoluminibus careamus: quæ ante nos plus mil-
 le annos: & à reperto literarum usu, & ante Phoroneum anti-
 quissimum Græciæ regem, uel ab usq; Nini sæculo fuerant, à

AVCTORES

R
Raphael Regius

S
Seleucus
Seneca Tragicus
Sernius Grammaticus
Solinus
Sophoclis Scholiastes
Sophocles
Staphylus

Stephanus
Stesichorus Himeræus
Strabo
Suidas
T
Thucydides
Tragici
V
Valerius Flaccus
Virgilius

FINIS

Commentarius, qui sequitur, scriptus est à Scipione Jettis (Jetti) Neapolitano, viro nobilissimo & summa doctrina & modestia & humanitatis incredibilis; sed qui, delatus crudelissima Papæ Sixto V. quod male de Numine sentiret, ad galeras condemnatus est ab Inquisitoribus.
Vid. Bayle Dictionn. Histor.

SCIPIONIS TETTI DE APOLLODO-
 RIS COMMENTARIVS
 AD OTHONEM TRVCSIVM CARDI-
 NALEM AMPLISSIMVM, AVGV-
 STANORVM EPISCOPVM.

DECREVERAM OTHO Cardina-
 lis amplissime, quæ de uita, & scriptis Athe-
 niensis Apollodori grammatici, & historici
 simul, & illorum omnium pariter, quos co-
 gnomines huic nostro, de quo nunc agitur, in
 ueterum lucubrationibus reperissem: silentio potius, quàm memo-
 riæ demandare: quàm uel paucissima prodere, & incerta: nec;
 quæ tu, de sollertia mea posses (ut qui sis literarum, erudi-
 torumq; hominum flagrantissimus) ac & optimus sibi quisq;
 tecum polliceri, siue, quòd tutius; efflagitantibus hoc à me idem,
 quòd Ceus Simonides, respondere, cum quæsiuisset ab eo Tyrans-
 nus Hiero, quid, aut qualis esset deus. Rem enim iudicio do-
 ctiorum petitione tua, hortationeq; aggredior: quam ne Sibyllæ
 quidem, aut oracula Nicandri uoluminibus decantata: explicuis-
 sent in tantis rerum, quibus uersamur, tenebris. Quando humana
 ignauia factum: siue malignitate est, siue, quod significantius
 ait Mimnermus Διὸν βαλὴν: ut & chronicis, & cyclicis, et op-
 timis alijs quibusq; uoluminibus careamus: quæ ante nos plus mil-
 le annos: & à reperto literarum usu, & ante Phoroneum anti-
 quissimum Graciæ regem, uel ab usq; Nini sæculo fuerant, à

INDEX

Pyrene 69.1.13.
 Pyrrha 13.1.12.
 Pyrrhus 127.2.3.
 Pyrippus 81.2.3.
 Pythou serpens 6.2.14.

Q

quinqertium 51.2.13.

R

Rhadamanthus 56.1.12. &
 57.1.22. & 86.2.14.
 Rhadamanthus, & Minos in=
 ferorū iudices 87.2.16.
 Rhadius 24.1.13.
 Rhea 1.2.15. & 2.1.12.23
 & 122.2.20.
 Rhegium 68.1.6.
 Rhesus 5.2.6.
 Rhexenor 135.1.22.
 Rhode 8.1.15. & 43.2.9.
 Rhodia 43.2.3.
 Rhæcus 111.2.15.
 Rubetæ natura 85.2.3.

S

Salamin 124.2.9.

Salmonens 14.2.1. et 23.1.2.
 Salmydessus 31.1.4.
 Sandocus 129.1.12.
 Sangarius 121.2.2.
 Saō 4.1.10.
 Sardinia 78.1.16.
 Sarpedon 66.2.14. et 86.2.
 14. & 87.1.23.
 Sarpedonis tres ætates 87.2.6
 Saturni vxor 2.1.11.
 Saturnus patris regnū occupat
 2.1.9.
 Satyrus Arcadiam infestans 40
 1.11.
 Scæa 43.1.23.
 Scæus 116.1.4.
 Scamander 109.1.14. et 120.
 2.24.
 Schedius 117.1.19.
 Schæneus 18.1.8. et 22.1.13
 & 117.1.19.
 Scironides petræ 82.1.20.
 Scylla, et Charybdus 35.1.27
 136.1.20.
 Scyros insula 127.1.26.
 Scyrius 135.1.11.
 Seis 15.2.16.
 Semele 92.1.16.

INDEX

- Semele ab inferis renocatur* 95
 2. 14.
Sepeliendi ante civitatem mos.
 44. 2. 20.
Septem ad Thebas 101. 2. 20.
Serapis deus 39. 2. 12.
Side 7. 2. 6.
Sigeum 21. 1. 23.
Silenus 61. 1. 7.
Simois 119. 2. 4. 16.
Sinis 137. 24.
Sinis Corinthiorū Isthmum in-
fidet 138. 1. 3.
Sinis in viatores supplicij 138
 1. 4.
Sipylus 97. 1. 26. yrs 98. 1. 6
Sirenes 5. 2. 15. et 16. 2. 22.
 et 35. 1. 19.
Sisyphus 14. 1. 27. et 22. 1.
 14. 22. et 93. 1. 12. et
 112. 2. 13.
Socleus 109. 2. 4.
Solis boues in Erythia 9. 2. 28.
Solis boues 35. 2. 8.
Sol 31. 26. et 8. 1. 16.
Solymi 47. 2. 15.
Sparte 114. 1. 13.
Sparti 91. 2. 11.
Spartus 94. 1. 9.
Sperchius 126. 1. 9.
Sphinx, et eius enigmata 99.
 1. 14.
Spio 4. 1. 8.
Staphylus 29. 1. 4.
Stenedides 81. 1. 9.
Sternops 2. 1. 1.
Sterope 16. 1. 17. et 16. 2. 27
 et 76. 2. 27. et 121. 1. 21
Steropes 1. 1. 13.
Sibenele 43. 2. 26. et 127. 2.
 22.
Sibeneleus 20. 1. 2. et 43. 2.
 26. et 52. 1. 13. et 65. 2.
 6. et 106. 1. 11. et 117. 1.
 15.
Sibeno 49. 2. 19
Sibenobœa 45. 2. 19. et 110.
 2. 24.
Stratiebus 24. 2. 1.
Stratobates 52. 2. 14.
Stratonice 16. 1. 7.
Stratonicus 81. 1. 16.
Strophades 32. 1. 8.
Strymo 120. 2. 24.
Strymon 68. 2. 12. et 94. 2. 8.
Strymon fluvius 5. 2. 8.

- Stygis aqua* 3.2.15.
Stygne 44.1.15.
Stymphalides aues 63.1.23.
Stymphalis 63.1.46.
Stymphalus 63.1.25. & 81.
 2.20. et 109.2.8. & 110.
 2.23. & 124.6.
Styx 3.1.20. et 3.2.13. et 4.
 2.9.
Sylea corinthis filia 137.2.26
Syleus 73.2.19.
Symplegades 32.1.25.

T

Tenarus 71.2.1.
Talaus 26.2.12. & 100.2.8
 & 101.2.25.
Talus Serram inuenit 137.1.
 24.36.1.27.
Tātalus 97.1.23. et 97.2.2
Taphius 52.1.25. et 53.1.9
Taphus 52.2.1.25. et 54.2.
 22.
Tartarus 1.2.4. et 40.1.15.
 & 67.2.2.
Tauri æripedes 53.1.21.
Taurus 24.1.10. et 36.2.5.
Taurus i lucē proditus à Nepe-
cuno 88.1.11. (1.8.
Taygete 112.2.11. et 114.
Tebrus 116.1.6.
Tegea 76.2.22.
Tegyrius 134.1.16.
Telamon 18.1.5. et 28.7.16
 et 117.2.3. et 123.2.19.
Telamon primus Troiam in-
greditur 74.2.4.
Telchin 39.2.10.
Teleboæ 52.1.28. & 53.2.
 11. et 54.1.10.
Tteleboas 109.2.1.
Telegonus 41.2.9. et 66.2.
Teleon 29.1.4. (24.
Telephassa 86.1.13.2.23. et
 91.1.10.
Telephus 20.2.6. et 77.2.6.
 & 81.2.22. et 111.1.17.
Teles 81.1.8.
Telestas 122.2.7.
Teleutagoras 81.1.11.
Tellus 1.4. et 3.2.20. et 9.2.
Terra dea 10.1.2. (4.
Terra Tartaro admiscetur 11
 1.2. (2.21.
Temenus 83.1.17. & 107.
Tenos 133.2.12.
Teredaë 118.1.8.

INDEX

- Tereus** 132.1.1.
Terpsichore 4.2.14.
Terpsicrates 81.1.27.
Tetradinis inuētio 119.1.21
Teucer 74.2.23. et 117.2.
 3. et 119.1.13. & 124.2.
 26.
Teikys 1.2.14. & 3.1.20.
Teuctri vnde 119.
Teutamias 51.2.9.
Teuthrania 77.2.11.
Teutbras 77.2.11. & 111.
 1.12.
Tbalia 4.2.15. & 4.2.9.
Thalpius 117.1.16.
Thamyris Venerem masculam
 primus incipit 8.1.19.
Thanaco 129.1.14.
Thasus 66.2.18. et 86.2.24
Thasus vrbs vnde 87.1.12,
Thaumacus 29.1.3.
Thaumas 3.2.22.
Thea 3.1.25.
Theano 44.1.12.
Theba 91.1.25.
Theba vnde 97.1.21.
Thebanorum tributum Ergino,
 57.1.2.
Thebanorū murorum construa
 tio 97.1.14. (13
Thebarū expugnatio 106.2,
Thebarum portæ 102.2.25,
Thebe 97.1.21.
Thelxion 39.2.10.
Themis 1.2.15. & 4.2.1. &
 6.2.12. & 69.1.30. &
 119.2.17.
Themiscyra 65.2.17.
Themistō 22.1.12.
Theodore 44.1.14.
Thera 97.2.4.
Theramachus 57.2.17. &
 81.2.13,
Thermodon 64.2.24.
Thermydræ 70.1.7.
Thersandrus 105.2.26,
Thersippus 20.1.13.24.
Thaseus 17.2.24. & 71.3,
 14. & 74.1.13. & 101.2,
 5. & 117.1.
Theseus Minotaurum necat
 137.
Thesei facinora 137,
Thespius 56.2.7. et 57.1.17
 & 71.1.20. & 78.1.11.
Thespij filie 56.2.20.

INDEX

Thesproti 78.1.5. et 107.1.
24.

Thesprotus 109.1.19.

Thessalicorū mōtiū diluviū im-
munitas siue scissio 13.2.3.

Thessalus 81.2.19.

Thestalus 81.2.20.

Thesius 16.2.11.27. et 116
1.11.

Thetis 4.1.11. & 6.1.4. &
94.2.6. & 126.1.13.

Thia 1.2.16.

Thiodamas 70.1.2.

Thoas 29.2.4. & 102.1.14
& 116.1.22. & 129.

2.5.

Thoon gigas 10.2.21.

Thoricus 54.2.13.

Thrasius 2.19.

Thrasius 4.

Tbr 14.

T'

Tigres 31.2.25.

Tilpbusius sens 106.2.9.

Timandra 116.1.27.

Tiphys 28.2.11. & 33.1.8.

Tiphysse 81.1.24.

Tiresiae sceptrum 103.2.11.

Tiresias 55.1.25. & 102.1.
14. & 116.1.22.2.4.

Tiryns 45.2.13.

Tisamenus 83.1.8. & 84.
1.22.

Tisiphone 2.1.4. et 108.2.5.

Titanes 109.2.7.

Titanes 1.2.12. & 1.2.21.
& 2.2.21.

Titanides 1.2.17.

Titanum proles 3.112.

Tithonus 70.1.21. & 121.
1.4. & 129.1.9.

Tityus 6.2.19.

Tlepolemus 78.1.9. & 81.2.
2.83.2.18.

73.2.11.

2.21.

66.2.23.

16.2.26.

icrates 81.2.6.

achin 78.2.1.

INDEX

- Trapezus vnde 100.2.25.
 Triops 14.2.20.
 Triptolemi carrus 9.1.2.
 Triptolemus 8.2.27.
 Triton 8.1.25. et 120.1.24.
 Triton fluius 6.4.4.19.
 Troezen 72.1.22.
 Troia 66.1.4.
 Troia regio 119.2.6.
 Troilus 122.1.24.
 Tros 119.2.4.
 Tydeus 19.2.15. et 28.2.17
 & 100.2.10. & 104.2.12.
 Tydeus aduersus Thebas 20.
 1.9.
 Tydeus ad Eteoclem 102.2.7.
 Tyndareus 114.1.26. &
 115.1.27. & 116.1.1. &
 77.1.16.
 Typhon. 11.1.3. & 47.2.8.
 & 58.2.10. & 67.1.23.
 & 69.1.4. & 71.1. & 99
 1.17.
 Tyrannus 52.2.9.
 Tyria 43.2.24.
 Tyro 23.1.21. & 24.2.12.
 Tyrrheni in Delphines 95.2.
 10.
 V
 Vdaus 91.2.25. & 103.1.
 15.
 Venti 3.2.12
 Venus 4.2.6
 Vesta 2.1.18. & 69.1.9.
 Vitis inuentor 94.1.16
 Vitus prima plātatio 16.2.24
 Vlysses 116.1.25. et 117.1.
 12. & 127.2.6.
 Volcanus 5.2.18. & 6.1.17
 & 130.2.2.
 Volcanus contra Gigantes 10.
 2.6.
 Vrania 4.2.15.
 Vrbiū prima occupatio ex Deo
 rum sententia 128.1.13.
 Vulpes. Cadmiā deuastat 54.
 1.16.
 Vulpes in lapidem 54.2.25.
 Vulpes Thebanum agrum ino
 festans 54.1.20.
 X
 Xanthippe 16.1.5.
 Xanthippus 20.1.1.
 Xanthis 81.1.15.
 Xanthus 126.2.15.
 Xenodamus 118.1.10.

INDEX

- Tbesproti** 78.1.5. et 107.1.
 24.
Tbesprotus 109.1.19.
Thessalicorū mōtiū diluuij im-
munitas siue scissio 13.2.3.
Thessalus 81.2.19.
Thesstalus 81.2.20.
Thesius 16.2.11.27. et 116
 1.11.
Thetis 4.1.11. & 6.1.4. &
 94.2.6. & 126.1.13.
Thia 1.2.16.
Thiodamas 70.1.2.
Thoas 29.2.4. & 102.1.14
 & 116.1.22. & 129.
 2.5.
Thoon gigas 10.2.21.
Thoricus 54.2.13.
Thrasius 69.2.19.
Thrasius traiektus 41.1.13.
Thrasymedes 24.2.3.
Thriasius campus 128.2.14.
Thripsippas 80.2.26.
Thyestes 52.2.26.
Thyone 95.2.5.
Thyreus 17.1.2.
Tibiarum inuentio 7.1.9.
Tigafus 81.1.20.
Tigres 31.2.25.
Tilphusius fons 106.2.9.
Timandra 116.1.27.
Tiphys 28.2.11. & 33.1.8.
Tiphysse 81.1.24.
Tiresiae sceptrum 103.2.17.
Tiresias 55.1.25. & 102.1.
 14. & 116.1.22.2.4.
Tiryns 45.2.13.
Tisamenus 83.1.8. & 84.
 1.22.
Tisiphone 2.1.4. et 108.2.5.
Titanes 109.2.7.
Titanes 1.2.12. & 1.2.21.
 & 2.2.21.
Titanides 1.2.17.
Titanum proles 3.112.
Titonus 70.1.21. & 121.
 1.4. & 129.1.9.
Tityus 6.2.19.
Tlepolemus 78.1.9. & 81.2.
 23. & 83.2.10.
Tmolus 73.2.11.
Tomi 24.2.21.
Torones 66.2.23.
Toxeus 16.2.26.
Toxicrates 81.2.6.
Trachin 78.2.1.

INDEX

- Trapezus vnde 100.2.25.
 Triops 14.2.20.
 Triptolemi carrus 9.1.2.
 Triptolemus 8.2.27.
 Triton 8.1.25. et 120.1.24.
 Triton fluius 6.1.4.19.
 Troezen 72.1.22.
 Troia 66.1.4.
 Troia regio 119.2.6.
 Troilus 122.1.24.
 Tros 119.2.4.
 Tydeus 19.2.15. et 28.2.17.
 & 100.2.10. & 104.2.12.
 Tydeus aduersus Thebas 20.
 1.9.
 Tydeus ad Eteoclem 102.2.7.
 Tyndareus 114.1.26. &
 115.1.27. & 116.1.1. &
 77.1.16.
 Typhon. 11.1.3. & 47.2.8.
 & 58.2.10. & 67.1.23.
 & 69.1.4. & 71.1. & 99.
 1.17.
 Tyrannus 52.2.9.
 Tyria 43.2.24.
 Tyro 23.1.21. & 24.2.12.
 Tyrrheni in Delphines 95.2.
 10.
 V
 Vdæus 91.2.25. & 103.1.
 15.
 Venti 3.2.12
 Venus 4.2.6
 Vesta 2.1.18. & 69.1.9.
 Vitis inuentor 94.1.16
 Vitus prima plātatio 16.2.24
 Vlysses 116.1.25. et 117.1.
 12. & 127.2.6.
 Volcanus 5.2.18. & 6.1.17
 & 130.2.2.
 Volcanus contra Gigantes 10.
 2.6.
 Vrania 4.2.15.
 Vrbū prima occupatio ex Deo-
 rum sententia 128.1.13.
 Vulpes. Cadmiā deuaslat 54.
 1.16.
 Vulpes in lapidem 54.2.15.
 Vulpes Thebanum agrum in-
 festans 54.1.20.
 X
 Xanthippe 16.1.5.
 Xanthippus 20.1.1.
 Xanthis 81.1.15.
 Xanthus 126.2.15.
 Xenodamus 118.1.10.

INDEX

Xenodice 73.2.23. & 87.2
 25.
 Xuthus 14.1.11. et 22.2.26
 & 132.2.17.
 Z
 Zelus 3.2.14.
 Zetes 28.2.14. et 31.2.15.
 & 96.1.27. & 133.2.8.
 Zethus 96.2.21. et 113.1.1.
 Zeuxippe 131.2.21.

FINIS.

AVCTORES, QUORVM FIDE, AC
 testimonio Benedictus Aegius in suis pro Apollo-
 doro illustrando vsus est annotationibus.

Aeneas Argiuis	Cicero
Aschylus	Glaudianus
Agamestor Pharsalicus	COINTVS SMYR
Apollonij Rhodij Scholasticus	NAEVS
Aristoteles	Cratinus
Asius	D
Athenaeus	Diety Cretenfis
Attius	Didymus Pindari enarrator
B	Diodorus Siculus
Batus	Diogenes Babylonius
Beroaldus	Dionysius
Budeus	E
C	Ephorus
Callimachus	Ennius
Cercops	Erasmus
Charon	Euphorion

AVCTORES

Euripides	Eucopbron
Eusebius	Lysimachus
Eustathius	M
F	Menecrates
Fauorinus	Mnaseas
Fl. Sospater Charisius	N
G	Neoptolemus
Georgius Agricola	Nicandri Oetaria
Gregorius Gyraldus	Nicandri Scholiastes
H	O
Hecataeus	Orpheus
Hellanicus	Orphici
Hesiodus	Ovidius
Hesychius	P
Herodorus	Palephatus
Herodotus	Panyasis
Homeri Scholiasta	Pausanias
Homerus	Petrus Victorius
Homerus hymnographus	Poerecydes
Hyginus	Philostrophus
I	Pindarus
Imus Baptista Penn	Plinius
Ibycus	Politianus
Isacius Tzetzes, Cæcisue	Pomponius Mella
L	Plutarchus
Lactantius Firmianus	
Lucanus	Q
Lucianus	quintilianus

I N D E X

- Plutonis galea* 3. r. 5. et 10. 2.
 17. & 49. 1. 20.
Plutus 3. 1. 27.
Podalirius 117. 1. 25.
Podarce 44. r. 19.
Podarces 26. 2. 1. et 74. 2. 19
 & 121. 1. 5. & 18.
Poeas 29. 1. 2. & 80. 2. 9. &
 117. 1. 27.
Polychus 109. 1. 22.
Polines 122. 1. 23.
Pollux 17. 2. 23. et 28. 2. 16
 116. 2. 9. & 118. 1. 12.
Poltys 66. 2. 12. et li. 15
Polybotes 10. 2. 11.
Polyhus 98. 1. 24.
Polycaste 24. 1. 27.
Polyeffor 44. 1. 10.
Polydeetes 22. 2. 27. et 48. 2.
 2. & 51. 1. 8.
Polydeetes, & amici in saxa
 51. 1. 10.
Polydore 125. 1. 17.
Polydorus 92. 1. 17. et 96. 1.
 5. & 122. 1. 24.
Polygonus 66. 2. 23.
Polyidus 90. 1. 26.
Polylais 81. 1. 2.
- Polymedon* 122. 2. 14.
Polymelus 127. 2. 25.
Polymnia 4. 2. 15.
Polynices 100. 1. 2. & 23. &
 105. 2. 26.
Polynoë 4. 1. 19.
Polyphemus 29. 1. 13. & 30.
 2. 1. 18.
Polyphontes 5. & 98. 2. 25.
Polypemon 137. 2. 25. 24.
Polypoetes 117. 1. 25. 15. 2.
 & 25.
Polyxene 15. 2. 24.
Polyxenus 53. 1. 26. & 117
 1. 20.
Polyxo 44. 1. 2. & 112. 2.
 27.
Pontus 3. 2. 20.
Portheus 109. 2. 5.
Potamon 44. 1. 8.
Porphyrion gegas 9. 2. 18. &
 10. 1. 18.
Præcones fecialesve mutilati
ab Hercule 57. 1. 25.
Praxithea 84. 2. 4. & 132.
 2. 9.
Pro i Helenam sponso suo se
defensuros iurant. 117.

INDEX

- Procles** 83.2.8.
Progne 13.1.2.24. & 132.1
 27.
Procris 22.2.10. & 80.2.23
 & 132.19.
Proeti exilium 45.2.4.
Proetidum insania 45.2.24.
Proetidum curatio 46.2.13.
Proetis 103.1.2.
Proetus 45.1.24. & 110.2.
 25.
Promachus 26.29. & 106.
 1.10.
Promethei hominis formatio
 12.2.16.
Prometheus 6.1.16. et 3.2.4.
 & 70.2.2. et 126.1.21.
Prometheus in caucaso affixus
 12.2.23.
Prometheus immortalis factus.
 61.2.17.
Prometheus solutus 13.1.1.6.
Promethei vinculum 70.2.3.
Pronax 26.2.15.
Pronoe 15.2.27.
Pronous 108.1.14.
Proserpina 4.1.10. & 1.17.
 & 71.15. & 29.2.25.
Prote 93.2.25.
Protesilaus 117.2.1.
Proteus 43.1.15. et 66.2.24
 & 94.1.20.
Prothous 20.1.14. et 109.1.26
Proto 4.1.17.
Protogenia 14.1.7. et 16.1.9
Protomedusa 4.1.13.
Psamthe 4.1.21. & 123.2.
 26.
Psophis 61.1.3. et 107.2.12
Pteleon 132.2.21.
Pterelai aureus capillus 52.2.
 4. & 54.2.27.
Pterelai filij Electryonis boues
 abigunt 53.1.15.
Pterelaus 52.2.3. et 53.1.9.
Ptous 22.1.14.
Purgadi per medicinas inuenta
 tio 46.1.13.
Pygmalion 129.1.20.
Pylaon 24.1.11.
Pylarge 44.1.13.
Pylas 134.2.25.
Pylus 71.1.21.
Pylos vrbs 135.1.6.
Pylus 18.1.26. & 24.1.7. 81.1.11.
Pyramus 87.1.8.

INDEX

Pyrene 69.1.13.
 Pyrrha 13.1.12.
 Pyrrhus 127.2.3.
 Pyrippus 81.2.3.
 Pyibon *serpens* 6.2.14.

Q

quinq̄uertium 51.2.13.

R

Rhadamanthus 56.1.12. &
 57.1.22. & 86.2.14.
 Rhadamanthus, & Mimos in=
 ferorū iudices 87.2.16.
 Rhadius 24.1.13.
 Rhea 1.2.15. & 2.1.12.23
 & 122.2.20.
 Rhegium 68.1.6.
 Rhesus 5.2.6.
 Rhexenor 135.1.22.
 Rhode 8.1.15. & 43.2.9.
 Rhodia 43.2.3.
 Rhæcus 111.2.15.
 Rubetæ natura 85.2.3.

S

Salamin 124.2.9.

Salmonens 14.2.1. et 23.1.2.
 Salmydessus 31.1.4.
 Sandocus 129.1.12.
 Sangarius 121.2.2.
 Saō 4.1.10.
 Sardinia 78.1.16.
 Sarpedon 66.2.14. et 86.2.
 14. & 87.1.23.
 Sarpedonis tres ætates 87.2.6
 Saturni vxor 2.1.11.
 Saturnus patris regnū occupat
 2.1.9.
 Satyrus Arcadiam infestans 40
 1.11.
 Scæa 43.1.23.
 Scæus 116.1.4.
 Scamander 109.1.14. et 120.
 2.24.
 Schedius 117.1.19.
 Schœneus 18.1.8. et 22.1.13
 & 117.1.19.
 Scironides petræ 82.1.20.
 Scylla, et Charybdis 35.1.27
 136.1.20.
 Scyros insula 127.1.26.
 Scyrius 135.1.11.
 Seis 15.2.16.
 Semele 92.1.16.

I N D E X

- Semele ab inferis reuocatur* 95
 2. 14.
Sepeliendi ante ciuitatem mos. 44. 2. 20.
Septem ad Thebas 101. 2. 20.
Serapis deus 39. 2. 12.
Side 7. 2. 6.
Sigeum 21. 1. 23.
Silenus 61. 1. 7.
Simois 119. 2. 4. 16.
Sinis 137. 24.
Sinis Corinthiorū Isthmum in-
fidet 138. 1. 3.
Sinis in viatores supplicium 138
 1. 4.
Sipylus 97. 1. 26. vrbis 98. 1. 6
Sirenes 5. 2. 15. et 16. 2. 22.
 et 35. 1. 19.
Sisyphus 14. 1. 27. et 22. 1.
 14. 22. et 93. 1. 12. et
 1. 12. 2. 13.
Socleus 109. 2. 4.
Solis boues in Brythia 9. 2. 23.
Solis boues 35. 2. 8.
Sol 31. 26. et 8. 1. 16.
Solymi 47. 2. 15.
Sparte 114. 1. 13.
Sparti 91. 2. 11.
- Spartus* 94. 1. 9.
Sperchius 126. 1. 9.
Spbinx, et eius ænigmata 99.
 1. 14.
Spio 4. 1. 8.
Staphylus 29. 1. 4.
Stendedides 81. 1. 9.
Sternops 2. 1. 1.
Sterope 16. 1. 17. et 16. 2. 21
 et 76. 2. 27. et 121. 1. 21
Steropes 1. 1. 13.
Sibenele 43. 2. 26. et 127. 2.
 22.
Sibeneleus 29. 1. 2. et 43. 2.
 26. et 52. 1. 13. et 65. 2.
 6. et 106. 1. 11. et 117. 1.
 15.
Sibeno 49. 2. 19
Sibenhæa 45. 2. 19. et 110.
 2. 24.
Stratiebus 24. 2. 1.
Stratobates 52. 2. 14.
Stratonice 16. 1. 7.
Stratonicus 81. 1. 16.
Strophades 32. 1. 8.
Strymo 120. 2. 24.
Strymon 68. 2. 12. et 94. 1. 3.
Strymon fluius 5. 2. 8.

INDEX

Stygis aqua 3.2.15.

Stygne 44.1.15.

Stymphalides aues 63.1.23.

Stymphalis 63.1.26.

Stymphalus 63.1.25. & 81.

2.20. et 109.2.8. & 110.

2.23. & 124.6.

Stryx 3.1.20. et 3.2.13. et 4.

2.9.

Sylea corinthis filia 137.2.26

Syleus 73.2.19.

Symplegades 32.1.25.

T

Tænarus 71.2.1.

Talaus 26.2.12. & 100.2.8

& 101.2.25.

Talus Serram inuenit 137.1.

24.36.1.27.

Tātalus 97.1.23. et 97.2.2

Taphius 52.1.25. et 53.1.9

Taphus 52.2.1.25. et 54.2.

22.

Tartarus 1.2.4. et 40.1.15.

& 67.2.2.

Tauri aripedes 53.1.21.

Taurus 24.1.10. et 36.2.5.

Taurus i lucē proditus à Nepe

tuno 88.1.11.

(1.8.

Taygete 112.2.11. et 114.

Tebrus 116.1.6.

Tegea 76.2.22.

Tegyrius 134.1.16.

Telamon 18.1.5. et 28.7.16

et 117.2.3. et 123.2.19.

Telamon primus Troiam ins
greditur 74.2.4.

Telchin 39.2.10.

Teleboas 52.1.28. & 53.2.

11. et 54.1.10.

Tbleboas 109.2.1.

Telegonus 41.2.9. et 66.2.

Teleon 29.1.4. (24.

Telephassa 86.1.13.2.23. et

91.1.10.

Telephus 20.2.6. et 77.2.6.

& 81.2.22. et 111.1.17.

Teles 81.1.8.

Telestas 122.2.7.

Teleutagoras 81.1.11.

Tellus 1.4. et 3.2.20. et 9.2.

Terra dea 10.1.2. (4.

Terra Tartaro admiscetur 11

1.2.

(2.21.

Temenus 83.1.17. & 107.

Tenos 133.2.12.

Teredaë 118.1.8.

INDEX

- Tereus* 132.1.1.
Terpsichore 4.2.14.
Terpsicrates 81.1.27.
Tetradinis inuētio 119.1.21
Teucer 74.2.23. et 117.2.
 3. et 119.1.13. & 124.2.
 26.
Teukys. 1.2.14. & 3.1.20.
Teucry vnde 119.
Teutamias 51.2.9.
Teuthrania 77.2.11.
Teutbras 77.2.11. & 111.
 1.12.
Tbalus 4.2.15. & 4.2.9.
Thalpius 117.1.16.
Thamyris Venerem masculam
 primus incipit 5.1.19.
Thanaco 129.1.14.
Thasus 66.2.18. et 86.2.24
Thasus vrbs vnde 87.1.12,
Thaumacus 29.1.3.
Thaumas 3.2.22.
Thea 3.1.25.
Theano 44.1.12.
Thebæ 91.1.25.
Thebæ vnde 97.1.21.
Thebanorum tributum Ergino,
 57.1.2.
Thebanorū murorum construa
 tio 97.1.14. (13
Thebarū expugnatio 106.2.
Thebarum portæ 102.2.25.
Thebe 97.1.21.
Thelxion 39.2.10.
Themis 1.2.15. & 4.2.1. &
 6.2.12. & 69.1.30. &
 119.2.17.
Themiscyra 65.2.17.
Themistio 23.1.12.
Theodore 44.1.14.
Thera 97.2.4.
Theramachus 57.2.17. &
 81.2.13.
Thermodon 64.2.24.
Thermydræ 70.1.7.
Thersandrus 105.2.26.
Thersippus 20.1.13.24.
Thasus 17.2.24. & 71.3.
 14. & 74.1.13. & 101.2.
 5. & 117.1.
Theseus Minotaurum necat
 137.
Thesei facinora 137.
Thespius 56.2.7. et 57.1.17
 & 71.1.20. & 78.1.11.
Thespij filie 56.2.20.

INDEX

- Thesproti** 78.1.5. et 107.1.
 . 24.
Thesprotus 109.1.19.
Thessalicorū mōtiū diluviū im-
munitas siue scissio 13.2.3.
Thessalus 81.2.19.
Thestalus 81.2.20.
Thesius 16.2.11.27. et 116
 1.11.
Thetis 4.1.11. & 6.1.4. &
 94.2.6. & 126.1.13.
Thia 1.2.16.
Thiodamas 70.1.2.
Thoas 29.2.4. & 102.1.14
 & 116.1.22. & 129.
 2.5.
Thoon gigas 10.2.21.
Thoricus 54.2.13.
Thrasius 69.2.19.
Thrasius traiectus 41.1.13.
Thrasymedes 24.2.3.
Thriasius campus 128.2.14.
Thripsippas 80.2.26.
Thyestes 5.2.2.26.
Thyone 95.2.5.
Thyreus 17.1.2.
Tibiarum inuentio 7.1.9.
Tigafus 81.1.20.
Tigres 31.2.25.
Tilpbusius fons 106.2.9.
Timandra 116.1.27.
Tiphys 28.2.11. & 33.1.8.
Tiphyse 81.1.24.
Tiresiæ sceptrum 103.2.18.
Tiresias 55.1.25. & 102.1.
 14. & 116.1.22.2.4.
Tiryns 45.2.13.
Tisamenus 83.1.8. & 84.
 1.22.
Tisiphone 2.1.4. et 108.2.5.
Titanes 109.2.7.
Titanes 1.2.12. & 1.2.21.
 & 2.2.21.
Titanides 1.2.17.
Titanum proles 3.112.
Tithonus 70.1.21. & 121.
 1.4. & 129.1.9.
Tityus 6.2.19.
Tlepolemus 78.1.9. & 81.2.
 23. & 83.2.10.
Tmolus 73.2.11.
Tomi 24.2.21.
Torones 66.2.23.
Toxeus 16.2.26.
Toxicrates 81.2.6.
Trachin 78.2.1.

INDEX

- Trapezus vnde 100.2.25.
 Triops 14.2.20.
 Triptolemi carrus 9.1.2.
 Triptolemus 8.2.27.
 Triton 8.1.25. et 120.1.24.
 Triton fluius 6.4.4.19.
 Troezen 72.1.22.
 Troia 66.1.4.
 Troia regio 119.2.6.
 Troilus 122.1.24.
 Tros 119.2.4.
 Tydeus 19.2.15. et 28.2.17
 & 100.2.10. & 104.2.12.
 Tydeus aduersus Thebas 20.
 1.9.
 Tydeus ad Eteoclem 102.2.7.
 Tyndareus 114.1.26. &
 115.1.27. & 116.1.1. &
 77.1.16.
 Typhon. 111.1.3. & 47.2.8.
 & 58.2.10. & 67.1.23.
 & 69.1.4. & 71.1. & 99
 1.17.
 Tyrannus 52.2.9.
 Tyria 43.2.24.
 Tyro 23.1.21. & 24.2.12.
 Tyrrheni in Delphines 95.2.
 10.
 V
 Vdaus 91.2.25. & 103.1.
 15.
 Venti 3.2.12
 Venus 4.2.6
 Vesta 2.1.18. & 69.1.9.
 Vitis inuentor 94.1.16
 Vitus prima plantatio 16.2.24
 Vlysses 116.1.25. et 117.1.
 12. & 127.2.6.
 Volcanus 5.2.18. & 6.1.17
 & 130.2.2.
 Volcanus contra Gigantes 10.
 2.6.
 Vrania 4.2.15.
 Vrbiū prima occupatio ex Deo
 rum sententia 128.1.13.
 Vulpes. Cadmiā deuastat 54.
 1.16.
 Vulpes in lapidem 54.2.25.
 Vulpes Thebanum agrum in
 festans 54.1.20.
 X
 Xanthippe 16.1.5.
 Xanthippus 20.1.1.
 Xanthis 81.1.15.
 Xanthus 126.2.15.
 Xenodamus 118.1.10.

INDEX

Xenodice 73.2.23. & 87.2
25.
Xuthus 14.1.11. et 22.2.26
& 132.2.17.
Z
Zelus 3.2.14.
Zetes 28.2.14. et 31.2.15.
& 96.1.27. & 133.2.8.
Zethus 96.2.21. et 113.1.1.
Zeuxippe 131.2.21.

FINIS.

AVCTORES, QUORVM FIDE, AC
testimonio Benedictus Aegius in suis pro Apollo=
doro illustrando vsus est annotationibus.

Enetus Argiuis	Cicero
Aschylus	Glaudianus
Agamestor Pharfalicus	COINTVS SMYRÆ
Apollonij Rhodij Scholasticus	NABVS
Aristoteles	Cratinus
Asius	D
Athenæus	Diety's Cretenfis
Attius	Didymus Pindari enarrator
E	Diodorus Siculus
Batus	Diogenes Babylonius
Beroaldus	Dionysius
Budeus	E
C	Ephorus
Callimachus	Ennius
Cercops	Erasmus
Charon	Euphorion

AVCTORES

Euripides	Eucopbron
Eusebius	Eysimachus
Eustathius	M
F	Menecrates
Fauorinus	Mnaseas
Fl. Sospater Charisius	N
G	Neoptolemus
Georgius Agricola	Nicandri Oetaria
Gregorius Gyraldus	Nicandri Scholiastes
H	O
Hecataeus	Orpheus
Hellanicus	Orphici
Hesiodus	Ovidius
Hesychius	P
Herodorus	Palephatus
Herodotus	Panyasis
Homeri Scholiasta	Pausanias
Homerus	Petrus Victorius
Homerus hymnographus	Poerecydes
Hyginus	Philostratus
I	Pindarus
Ianus Baptista Pons	Plinius
Ibycus	Politianus
Isacius Tzetzes, Cæcisus	Pomponius Mella
L	Plutarchus
Lactantius Firmianus	
Lucanus	Q
Lucianus	quintilianus

AVCTORES

R
Raphael Regius

S
Seleucus
Seneca Tragicus
Sernius Grammaticus
Solinus
Sophoclis Scholiastes
Sophocles
Staphylus

Stephanus
Stesichorus Himeræus
Strabo
Suidas

T
Thucydides
Tragici

V
Valerius Flaccus
Virgilius

F I N I S

Comentarius, qui sequitur, scriptus est à Scipione Jettis (Jetti) Neapolitano, viro nobilissimo & summa doctrina & modestia & humanitatis incredibilis; sed qui, delatus crudelissimo Papæ Sixto V. quod male de Rege sentiret, ad galeras condemnatus est ab Inquisitoribus.
Vid. Bayle Dictionn. Histor.

SCIPIONIS TERTII DE APOLLODO-
 RIS COMMENTARIIS
 AD OTHONEM TRUCSIVM CARDI-
 NALEM AMPLISSIMVM, AVGV-
 STANORVM EPISCOPVM.

ECREVERAM OTHO Cardinas
 lis amplissime, quæ de uita, & scriptis Athe-
 niensis Apollodori grammatici, & historici
 simul, & illorum omnium pariter, quos co-
 gnomines huic nostro, de quo nunc agitur, in

ueterum lucubrationibus reperissem: silentio potius, quam memo-
 riæ demandare: quàm uel paucissima prodere, & incerta: nec;
 quæ tu, de sollertia mea posses (ut qui sis literarum, erudi-
 torumq; hominum flagrantissimus) ac & optimus sibi quisq;
 tecum polliceri, siue, quòd tutius; efflagitantibus hoc à me idem,
 quòd Ceus Simonides, respondere, cum quæsiuisset ab eo Tyrans-
 nus Hiero, quid, aut qualis esset deus. Rem enim indicio do-
 ctiorum petitione tua, hortationeq; aggredior: quam ne Sibyllæ
 quidem, aut oracula Nicandri uoluminibus decantata: explicuis-
 sent in tantis rerum, quibus uersamur, tenebris. Quando humana
 ignauia factum: siue malignitate est, siue, quod significantius
 ait Mimnermus Δὴν ἔχοντες: ut & chronicis, & cyclicis, et op-
 timis alijs quibusq; uoluminibus careamus: quæ ante nos plus mil-
 le annos: & à reperto literarum usu, & ante Phoroneum anti-
 quissimum Græciæ regem, uel ab usq; Nini sæculo fuerant, à

Græcæ linguæ scriptoribus compositi. Præterea genus librorum ex his, qui cladem profugerant: aut, cum in cetero; sæuitum est, absuerant, hodieq; remanet in paucis, et obscuris rerum tenebris liuore, & nequitia hominum premitur, decertaq; cum blattis: uel si exiungere in lucem, qui sunt paucissimi, nequaquam faciunt ad negotium. quibus de causis, atq; difficultatibus nihil certi audeo promittere: sed hæc pluribus aliis, et ex professâ magis, redeo ad propositum. Caue credas o temporum nostri, et hominum specimen, tantummodo laborasse auctores, qui, ueteres Alexandros, Apollonios, Diodoros, DemeRIOS, Dionysios, Heraclidas, literis prodidere; propterea quod plures in uno quoque istorum nominum censebantur, sed tanto esse mihi ad præsens ualidius, & magis, quam pro uiribus enitendum: maxime aduersante doctis librorum inopia selectorum, ut fiat enumerare Apollodoros Didymi, aut Callimachi labor. Quapropter legentes tantum moneo uelle me Athenæi more interdum quam breuissime patero, autorum scripta, quæ lectione, tumultuariâq; obseruatione collegi, suis identidem uerbis in medium ferre, & Hercule id dupla de causa, et quod maior subinde fides nostris hisce commentationibus suffragatur, & quod libentius credant homines, oculis commissis fidelibus, quæ sunt à me uigilijs arduis, & studio non minori, toto (ut aiunt) cœlo perquisita. Igitur narrabo Apollodoros non tamen ea præfatione, qua Thucydides, Hecataeus, Herodotus, scriptores historiarum: qua Philosophi Alcmaeon, Palæphatus, Ocellus, initijs librorum suorum præfati sunt. Primum et quasi antesignanum ex his Tyrannum Casandræum, prædonemq; referam: celebrem utriusq; linguæ monumentis, Platonis, Æliani, Plutarchi, Senecæ, Max. Valerij, ceterorumq; :

COMMENT.

cuius (ni fallor) & mercenariorum Ducis sepulchrum, Pausanias in Atticis memorat. Medicos item duos Citicium, & Tarentinum; quorum auctoritate nituntur ad remedia Plinius, Aurelianus Caelius, Galenus, Dioscorides, Alexander, & turba alia medicorum. Dicam & ex eadem professione Apollodorum alium, uel forte è supradictis alterum; quem Ptolemæo Regi uno lumine suasisse, quæ uina biberet Plinius autor est, qui & artificem quoq; Apollodorum miris utiq; laudibus extulit, quemadmodum & Plutarchus bis in moralibus: & hunc refulxisse nonagesima olympiade certum est. Memoratos item inuenio apud Suidem, Zopyrionemq; in collectaneis, quatuor Apollodoros, quorum prior fuerit Athenæus comædiæ scriptor egregius: qui sex numero fabulas composuit & XL. & quinquies uicit: è quibus Euxenidem Pompeius affert in Urbis etymo. ἐφέλης Ammonius non Lamprieus ille, sed alius, in libro τοῦ δὲ ὁμοίων, καὶ διαφόρων λέξεων. Popularis quoq; huius, & ciuis. Secundus Grammaticus, Asclepiadis filius è Philosophi Panætij, & Aristarchi grammatici schola unus: quiq; primus uersuum genere sit usus, quos Tragiambos appellauere. Tertius item Gelous Menandri comici æuo, & ipse comicus: eius septem sint fabulæ his nominibus, ἀρχαρχεῶν, ἢ φιλάδελφοι, δευσοποιοί, ἱερεῖα, γερμιαπιδόπειρος, ψευδῆας, σίσυφος, αἰχίλων, cuius ab Athenæo adducitur in testimonium primo lumine, ἀρχαίπρου, φιλάδελφοι, ἢ ἀρχαρχεῶν à Polluce onomasticon ad cōmodum lib. iij. vi. decimòq; γερμιαπιδόποιος, item ψευδῆας, Carystij uero ἀντιπυργεῖς, ἐνέας, διαβάλλον, ἀμειβάρας, & Athenæo rursum γερμιαπιδόποιος, ἱερεῖα, περικίζομένη, ἱματίπωλις,

ὁ ἀπολλομένη, & Athenæi nomine diffimulato à Sudine in di-
 etionibus ἀπαδέξω, ταυροπάλας, φαινοσκότη. quartus au-
 tem Cilix ab urbe Tarso tragicus poeta, cui sex fabulas tribuit
 totidem titulis. ἀλκωνδρόπλιξ, πεκνοτόνος, ἑλλανες, θυέ-
 σης, ἰκέτιδες, ὁδοναυτής. in libris Stratonis, uel (ut alij) Stræ-
 bonis Amasæi, præsertimq; secundo inuenio Artemiten Apollod-
 dorum, qui Parhica scripserit, utar hac in re Græcis uerbis,
 ἀπὶ γὰρ γὰρ τοῦ ἡμῶν, καὶ ὑπὸ τῆς τὰ παρδινὰ συγγρά-
 φαι των τῆς ὑπὸ ἀρχιλόδωρον τὸν ἀρτέμεϊτῳ. et libro
 quattodecimo breuius: tamen clarius, ἀρχιλόδωρος γοῦν ὁ
 τὰ παρδινὰ ποιήσας. item & Stephani quæ sunt, ἀρτέμεϊτα,
 νῆσος, τυρρηνικὴ. & μοχ, ἀρχιλόδωρος δ' ὁ ἀρτέμεϊτῶος
 δὲ τ. α. & Aristotelis πολιτικῶν primo Lemnium Apollodo-
 rum ἐπεὶ δ', inquit, ἐνίοις γεγραμμέα παρὰ τούτων,
 οἷον χάριτι δὴ τῷ πατρί, καὶ ἀρχιλόδωρ τῷ λημνίῳ
 παρὰ γεωργίας, καὶ φιλῆς, καὶ πεφυτευμένης. et in Var-
 ron's de agricultura. qui Græce, inquit, scripserunt alius de alia
 re. sunt plus quinquaginta, et paulo mox item Amphiloebus Athe-
 nien'sis, Anaxipolis Thasius, Apollonius Pergamenus, Apollod-
 dorus Lemnius, idem & indicibus librorum Plinij xi. & à xiiij.
 ad xx. Tranquillus Suetonius non minima pars Romani styli, in
 uita Augusti, Pergamenum Apollodorum Rhetorem celebrat his
 uerbis. ne Græcarum quidem disciplinarum leuiore studio tenes-
 batur: in quibus & ipsis præstabat largiter, magistro dicendi
 usus Apollodoro Pergameno, quæ iam grandem natu Apolloniam
 quoq; secum ab urbe iuuenis adhuc eduxerat, & Strabo tanto an-
 tiquior, uolumine xij. de urbe agens Pergamo, & uiris qui do-
 ctрина ex ea, et literis præcelluerint, καὶ ἀρχιλόδωρος ὁ ἑστῶς

COMMENT.

ὁ τὰς τέχας συγγραφεύας, καὶ τὴν ἀρχιλογοποιεῖαν ἀνέ-
ρεσιν πρᾶγματι, ἢ τίς ποτ' ἐστὶ. πολλὰ γὰρ ἐπεκράτει.
Ἐν τοῦ, μάλιστα δὲ βιβλίου τὸν ἀρχιλόγον ἢ καὶ ἄλλος
φιλία τὸ σεβαστὸν διδάσκαλον τῆς λόγων γένεσιν.

De libris huius quid sentiant scriptores duo eorundem temporum
in paucis audies, nimirum, Cor. Tacitus in dialogo de oratorib.
Ἐν multarum, inquit, diuisionum ostentatio, et mille argumen-
tum genera, et quicquid aliud aridissimis Hermagoræ, Ἐν Apol-
lodori libris præcipitur, in honore erat, et Fab. Quintilianus in-
stitit. secundo de Rhetorica loquens, et quis eius finis, atqui non
multum ab hoc fine abest Apollodorus dicens iudicialis orationis
primum, Ἐν super omnia esse persuadere iudici, et sententiam
eius ducere in id, quod uelit. et Lib. iij. cap. i. quo loco de scrip-
toribus agit artis rhetoricæ, scilicet, adeo, ut Apollodorus contentus
solis iudicialibus fuerit, et mox, præcipue tamen in se conuertere-
runt studia Apollodorus Pergamenus, qui præceptor Augusti
fuit. Sed Apollodori præcepta magis ex
discipulis cognoscas. quæ chronica Apollodori, Ἐν Casio =
ris pro suis edidit: olympiadis clxxix. anno iij. Græcè, sed ad
hanc sententiam, Apollodorus (inquit) Pergamenus Græcus ora-
tor, præceptor Callidii, Ἐν Augusti clarus habetur. est Ἐν Do-
rieus Apollodorus semel, quod equidem inuenerim apud Theo-
criti interpretem in primi edyllii commentario, cum de ankerico
loquitur, qui sit fructus Asphodeli, τὸ αὐτὸ δὲ φησὶ, καὶ
διὰ φρασος. ἀρχιλόγον δὲ ὁ δωδεκάτην οὐ λέγειται
τὸν τῆς ἀσφοδέλης καυλόν. ὁ δὲ νεοπτόλεμος γλωσσίως
ὠνδρ, τὸν αὐτὸν δὲ καὶ τὸν σαύχον. item Ἐν Erythraeus Apollodo-
rus, qui de sibyllis. de quo ex libris rerum diuinarum M. Varro

DE APOLLADOR.

niz quidam sic refert. enumerat enim Sibyllas. quintam, Erythraeam, quam Apollodorus Erythraeus affirmat suam fuisse ciuem, eamq; Graijs Ilium petentibus uaticinatam, & perituram esse Troiam. & Homerum mendacia scripturum, & alibi consimiliter: Sibyllas, inquit, multas fuisse, plurimi, & maximi autores tradiderunt, Græcorum Aristoteli Chius, & Apollodorus Erythraeus: nostrorum Varro, et Fenestella; hi omnes præcipuam, et nobilem præter cæteras Erythraeam fuisse commemorant, Apollodorus quidem, ut de ciue, ac populari sua gloriatur.

Artemidorus ad hæc Ephæsius grauis autor in primis libro ὀνδρεκριτικῶν primo, quo loco πρὸς μητρὸς differuit Telmisensem alium subnectit Apollodorum his uerbis: μέμνηται δὲ τοιοῦτα, καὶ ἀρχιλόδωρος ὁ πελμασθεὺς, ἀνὴρ ἐλλόγιμος. His additur (ut, nequid, quod inuenerim, præteream) ab Athenæo ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς in primo, & à Diogene in Pythagoræ, & Thaletis uitis. ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ λογιστικὸς, & in Zenonis ἀρχιλόδωρος ὁ ἑλληλος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν. item & ἀρχιλόδωρος ὁ κυζικηνὸς in Democrito. At in Epicurò ἀρχιλόδωρος ὁ ἐπικούρεος ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τοῦ ἐπικύρεα βίου. item καὶ ἀρχιλόδωρος ὁ κηποτύραννος γέγονε ἐλλόγιμος, ὃς ὑπὸ περσικῶσι στυγερῶς βιβλία. & à Zoopyrione, & alijs, quorum labores Sudinæ tribuuntur in uocabulis αἰλικίς, βωμολόχος, νάνιον, ter ἀρχιλόδωρος ὁ κυρηνάιος. Iam uero Stobæus, & ipse autor in mutilandis, quàm in adseruandis scriptorum uigilijs diligentior, de comici Apollodori fabulis carmina plurima in medium attulit, uerumtamen comœdias non nominauit, idq; ipsius, an temporum fraude euen-

rit, non laboro: quando non semel, aut iterum id, sed decies amplius opere toto cernitur. atq; adeo subinde semel Megaritem Apollodorum addidit his uerbis. ἀρχιλόδορος ὁ μεγαρίτης, ἔλεγε τοὺς παιδῶντας, ὅτι ἔπεισιν εἶσιν οἱ ἄνθρωποι τὸ σώματος. ἀλυπότατα διάξειν. Quin et poemati suo cuiuspiam nomen imposuit Apollodoro, Chalcidensis poeta Euphoriōn, cuius innituntur auctoritate scriptores alij: tum in Amantibus suis Nicæensis Parthenius et non semel Athenæus: et tum his Rhodij Apollonij ac Lycophronis enarratores, et Rhetor Isæus orationi; ὡς τὸ ἀρχιλόδορος κλέρου, ut ille εὐφορίων ἐν ἀρχιλόδορῳ. Nec deinde seruari potest ordo: aceruatim ergo dicetur ut quisq; priuatum alius scripserit de alia re. Namq; Athenæus non Latinorum tantum, sed et Græcorum omnium quot sunt, aut unquam fuisse longe doctissimus libro xij. καὶ πάλιν φέρων, inquit, αἰ τοιαῦτα βιβλία ἀεισφάνους, καὶ ἀρχιλόδορος, καὶ ἀμμωνίου, καὶ ἀντιφάνους, ἐπὶ δὲ γοργίου τοῦ ἀθηναίου πάντων τούτων συγγραφεύων πάλιν τῶν ἀθηνῶν ἐταυρίδων. et eodem libro, πάλιν δὲ φανοςτάτης ἀρχιλόδορος φησιν ἐν τῷ πάλιν τῆς ἀθηνῶν ἐταυρίδων. quod Arpocratio Valerius Alexandrinus in decem Oratorū Lexico repetit ex Athenæo, qui xij. libro subdit ἀρχιλόδορος δὲ ὁ ἀθηναῖος. καὶ θεόδωρος ἐν ἀθηναῖς γλώσσαις, ei xi. ἀρχιλόδορος δὲ ἐν τῷ πάλιν ἐν μυλογιδῶν. et xij. rursum ὠνομάθη δὲ ἡμαρτὴν ὡς μὲν ἀθηναῖος ἀρχιλόδορος φησιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐν μυλογιδῶν, ἀπὸ τῆς μάχης. ei rursum xi. ἀρχιλόδορος δὲ ὁ ἀθηναῖος ἐν τῷ πάλιν τοῦ κρητῆρος ῥησιδίου. item sexto, ἀρχιλόδορος ὁ ἀθλωαῖος ἐν τῷ τρίτῳ πάλιν σῶφρονος,

et eodē hoc libro κὺ Ἀπολλόδωρος εἰ τοῖς πρῶτοις σώφρονος. his
 additur à Diogene in uita Solonis, Ἀπολλόδωρος εἰ δὲ ἑτέρῳ
 πρῶτον νομοθετῶν, καὶ εἰ τῷ πρῶτῳ φιλοσόφῳ αἰρέσεων.
 at in Zenonis, Ἀπολλόδωρος ὁ ἑλλησ εἰ τῷ πρώτῳ τῆς
 εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν, καὶ Ἀπολλόδωρος item εἰ
 τῇ ἠθικῇ, καὶ εἰ τῇ φυσικῇ καὶ τὰ πλὴν ἀρχαίαν, decies nō
 semel hac ipsa uita. Et in Chryssippi Ἀπολλόδωρος ὁ ἀθλητῆς
 οὗ εἰ τῇ σωμαγωγῇ τῶν δόγματων. Et Stephanus etuditiſ-
 ſimus autor in primis, toto opere suo, ἐθνικῶν siue, ut alijs,
 πρῶτον πόλεων, Apollodori uolumina Et plurima protulit, Et no-
 minibus uarijs, nimirum cum scribit, νίκαια πόλις βιθυνίασ'
 βοττῆαίων ἀπικος, Et mox. ἑξ αὐτοῦ ἀρηγόρης, καὶ
 ἀσκληπιάδης, καὶ πρῶτος, κὺ Ἀπολλόδωρος, κὺ ἐπιδήρο-
 σης γραμματικός. item ὠρεός, πόλις εἰ τῷ ἰονίῳ κόλῳ
 πῶ, Et mox paulo, Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ θυμασιώτατος
 πόλιν αὐτὴν οἶδε. item λαγινία, πολλίχιον καὶ αὐτὸς,
 Ἀπολλόδωρος καὶ αὐτὸς ἐκκαίδεκαί τῳ, in uerbis utiq; ἀρκόν-
 νησος, septimum, item νορῆσος, decimum illius operis uolumen
 retulit, sicut et de Alexandria, posterius, inquit enim ὁρδίαται,
 ἔθνος ἰνδικὸν ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ πρῶτον ἀλεξάνδρῳ
 δρῖασθαι, Et apud eundem πρῶτον γῆς opus Apollodori, ubi ait
 γαυγάμηλα, τῶπος πρῶτος. Ἀπολλόδωρος εἰ τῷ
 πρῶτον γῆς δευτέρῳ, idem Et in uocibus νοῦβαι, λαός, μάρ-
 δοι, παροπάμιος, ὕλλεις. sicut et alijs totidem αὐτοῖς,
 αὐχίται, νάπος, τορέται, ἡμοιοί. αὐγίλα, Ἀπολλό-
 δωρος εἰ δευτέρῳ περιηγήσεως, Et Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ
 περιηγήσει. Memorat idem Et Apollodori γωρεαφούμενα,
 ni habeant exemplaria uitium pro Artemidoro Apollodorum,

COMMENT.

nam libros undecim γεωγραφουμένων, Ephesium composuisse Artemidorum, in Antro Porphyrius autor est, et sepissime Stephanus, et cum alijs, non semel Athenæus, et Strabo, item et Apollonij, et Lycophronis, et Aristophanis commentarij. Ad Stephanum redeo, qui, inquit, ταυροῖς πόλιν καλπική μασσαλίτην ἃ ποικίλοι πόλιν, ταυροσίπτοι. ἀρχλόδωρος ἐπὶ πρώτῳ γεωγραφουμένων. Memorat et νεῶ Poema Apollodori lib. x Pollux his uerbis: ἐπὶ τῇ τοῦ νεῶ ποιήσει ἦν, ἡ φίλων, ἡ ἀρχλόδωρος σκευήθηκε, γεωγραφῆσαι, κινδάλους γὰρ ἔχων ζυγὸν ἐκαστον. et Interpretes Apollonij argo. secundo, Ponticā sic. ἀρχλόδωρος δὲ ἐπὶ τῷ πρώτῳ τῶν ποντικῶν, ἡρώων αὐτόδι φησὶν εἶναι ἀμύκκ ἐκεῖ. item et Nicandri θηριακῶν, quos Plutarchum Theonem Phalarumq; Demetrium, Stephanus arbitrat, semel, atq; iterum ἀρχλόδωρος δὲ ἐπὶ τῷ πρῶτῳ θηρίων. et libro omnimodæ historiæ animalium. ix. cap. lvi. et sextodecimo, cap. lvij. Aelianus, et cum his Plinius xi. libro, cap. xxv. quo loco de scorpionibus differit, uenenum, inquit, ab ijs candidum fundi Apollodorus autor est, et mox. Apollodorus idem planè quibusdam inesse pennas tradit, et eiusdem uoluminibus auctorum Elencho, Apollodoro inquit, qui de bestijs uenenatis, item elenchis alijs nominat Apollodorum, hunc tamen, an alium, non temere dixerim. item Apollodorum, qui de odoribus, sed falsum coarguant Athenæi uerba, quæ sunt, ἀρχλώριος ἐπὶ τῷ πρῶτῳ μυρῶν. citatur item sepissime ἀρχλοδῶρος nomen tantum à scriptoribus neque superaddito usquam cognomine auctoris, aut operis nomine quemadmodum à Stephano ἐπὶ τῷ ἄκτῃ, ἀλινχερναστός, ἀλλοῖον γε, ἀμολγίνδα, λακεδαίμων. δαμαῖοι, μασύλοι,

DE APOLLODOR.

ὁ δ' ἄλλος, τέλεις, τέλειος, ἀγαλέα: sicut in paræmijs λα-
 εῖνοί βόες, & ταυρό πόλιν ἀπ' ἑλίου τοῦ τερος Byzan-
 tius Apostolius. Interpres Nicandri quater, Apollonij uero, quin-
 quies, Homeri totidem. Strabo uicies quinquies & amplius. Sto-
 bæus & ipse duodecies. Semel Galenus, atq; iterum, semel in mo-
 ralibus Plutarchus, qui minimum, se nel, & in Lycurgi uita, &
 semel Aibenæus iij lib. Sed ne præconiū qdē Lycurgi defuit Apollo-
 doro in scripta aduersus Leocratē oratione, q̄ Thrasylulo adiuuā-
 te, Phrynichum, ciuē, publicum tamen hostem: reūq; prōditionis
 ē medio sustulisset. Sunt autores ex Apollodori Epidicāzo-
 meno, & Phormione Græcis fabulis mutuasse sibi Æmilias=
 num, Scipionem comædias Hecyram, Phormionemq; , & Apbri-
 bodiēq; Terenij nomine circumferri: atq; idem hoc ipse autor
 quisquis fuerit in utriusq; prologis abunde pulchre confessus est.
 uerba quoniam sunt iam notissime uulgata ponere supersedi. Iam
 uero audire in paucis alios ne grauare, qui autorem Apollodorum
 τὸν χρονολόγον, & eius τὰ χρονία sunt, percensere so-
 liti: hunc enim significare M. Tullium reor cum scribit ad At-
 ticum libro xij. Hæc nunc quæro. quæ causa fuerit. de Oropo opi-
 nor: sed certum nescio: & si ita est, quæ controuersæ præterea,
 qui eo tempore nobilis Epicureus fuerit Athenis, qui præfuerit
 bortis, qui etiam Athenis πολιτικοί fuerint illustres, quæ etiam
 ex Apollodori puto posse inueniri: meminere & præter Tullium,
 Diogeneis in Socratis, Chrysippi, Empedoclis, Eudoxi, Demo-
 criti, Xenophontis, Protagoræ, Pyrrhonis, ne dum Anaximand-
 ri, Anaximenis. Epicuri, Anaxagoræ, Cratetis, Arcesilæ,
 Stratonis, Carneadis, Zenonis Eleatæ, Aristotelis, aut Menip-
 pi uis: in quæis ad quartum usq; interdum nominat ex chronicis

COMMENT.

uolumen, quæ ferme tota Iudaicis tantum rebus, & ijs additis :
 quæ sunt Apollodori ætatem subsequuta, chronicis suis Cæsa-
 riensis conferruminauit Eusebius. meminere & Gellius, & Eu-
 statheus, & Clemens, et Stephanus in uocibus αἰδουσι, ἀμάρ-
 ξιτος, ἀμύστρατος, ἀροῦνοι, ἀσώριον, ἔλωρος, ἐχίνας,
 ζάκωνδα, δῆρμη, καινοί, ληναῖος, λίγγοι, φαβία,
 μιλύδα, μείδιη, μέσμαι, μυοῦς, νόαι, πάρεθος, πῦρ πά-
 ρων, πασαργάδα, πέφνον, ἱκησρον, φιλοτέρα, χαι-
 ρώνεια, χήσιον. item Tzetzes uariæ historiæ, chiliade xij. &
 Plutarchus per initia Lycurgi uitæ sic, οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς
 τῶν καὶ παρόντων βασιλευσάντων ἀλλελοῦμενοι τὸν χρό-
 νον. ὡς αὖ ἐξαποδίνης, καὶ ἀρχιλόδωρος, οὐκ ὀλίγοις
 ἔτεσιν πρεσβύτερον ἀρχαίνουσι τῆς πρώτης ὀλυμπια-
 δος. & ex Castoris chronicis, Eusebius in hunc fermè sensum
 de Homeri ætate edifferens post multa, Pöilochorus emigrationis
 Ionice tempore sub Archippo Atheniensium magistratu, et post
 captam Troiam annis CXXC. Apollodorus Atheniensis post
 CCXL. annum euersionis Ily. Memoria teneo & Diodori siculi
 uerba posita in proœmio historiarum suarum, quas item βιβλιο-
 θήκην inscripsit, de Apollodoro tamen hoc nostro, an alio dixe-
 rit, non laboro, quando hoc modo inuenio. ἀρχὴ δὲ τῶν ἑωι-
 κῶν ἀκολούθως ἀρχιλόδωρ τῷ ἀθηναίῳ Ἰδμεν ὀγ-
 δήκοντ' ἔτη πρὸς τῶν καὶ ποδὸν τῶν ἡρακλεῖδων. ἀρχὴ
 δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα δυοὶ λέγοντα
 τῶν τετρακοσίων, καὶ τετράκοντα. citatur, & à rerum scrip-
 toribus Apollodorus καὶ τῷ καὶ ταλέγω. uel παρὰ νεῶν. sicut
 à Nicandri Interpretibus καὶ τοῖς ὁμήρου semel Alexipharmacis,
 & Eustathius, qui recentissimus est Græcorum, qui sint Homer-

rum hactenus interpretati, tamen uerbosior, de Porphyrio loquens in secunda rhapsodia hæc subnectit. λέγει δ', κὺ δ' ὅτι πρὸς ἁλλοίς, καὶ ἁλλόθωρος ὁ ἁθναῖος ἐπὶ γὰρ μὲν οὖσα το τὰ πόδι τ' κατὰ λόγῳ αἰετα εἰ δὴ δὲ καὶ βιβλίοις. μενοχένος δὲ εἰ τρεῖς, καὶ εἰκοσι. quæ certe duodecim. uolumina sæpissime adducta inuenias à scriptoribus, ubi ad rem cuiusq; faciunt, nimirum ab eodem Eustathio multis in locis, à Strabone sæpissime, præsertimq; sexto lib. ἁλλόθωρος δ' εἰ τοῖς πόδι νεῶν. item & septimo ἁλλόθωρος εἰ τῷ δευτέρῳ πόδι νεῶν. nec eo secius Athenæus lib. iij. κὺ ἁλλόθωρος ὁ ἁθναῖος εἰ. εἰ. πόδι νεῶν. κατὰ λόγῳ. idētidem & Apollonij Rhodij enarratores Tarræus, Lucillus, Theon, Sophocleusq;, uel Hypatia Theonis filia, libro iij. semel ταῦτα περὶ τὰ ἁλλόθωρος εἰ νεῶν κατὰ λόγῳ. & Homeri iliad. θ'. siue Ægyptius sit is Heracleon, aut Zenodotus, uel Ptolemæus Eleates, siue Erythræus Naucratis. Is igitur, quisquis est de Teucro loquens, ἢ δὲ ἰσορία, inquit, ἀκρίβειαν εἴρηται περὶ τὰ ἁλλοίς, κὺ περὶ ἁλλόθωρος τῷ γράμματι κῶ εἰ κατὰ λόγῳ νεῶν. sed perperam ἁλλορίῳ legitur pro ἁλλόθωρος. Grammaticum hunc Varro ceteris prætal. in libris de latina lingua. cum inquit, huius rei autor satis mihi Chrysippus, aut Antipater, & illi. in quibus, & si non tantam acuminis, at plus literarum, in quo est Aristophanes, & Apollodorus, & alibi, de uictu, inquit, antiquissima puls appellata, uel quod ita Græci, uel ab eo, uti scribit Apollodorus, quod ita sonet, cum aqua feruenti insipitar, & lib. vij. Plinius Grammatici, inquit, Apollodorus, cui Amphictyonες Græciæ honorem habuere. Clemens inter auctores Græciæ non secretus in Stromatum

COMMENT.

primo. Cum æum Grammaticum uocat Apollodorum: utar hac in
 re suis uerbis. ἀπολλόδορος δὲ ὁ κυμαῖος πρῶτος ἦ καί-
 τικαὶ εἰσηγήσατο τοῦ νομα, καὶ γραμματικὴς περὶ ἡρώων
 ἐβόη. ἔνιοι δὲ ἐρατοδένει τὸν κυμαῖον φασίν. ἐπειδὴ
 ἐβέδωκεν οὗτος βιβλία δύο γραμματικὰ ἐπιγράψας
 αὐτομάτῃ δὲ γραμματικὸς, ὥς νῦν ὀνομάζομεν. Inter hos
 mihi non excidit sed cum ueneratione nominandus adeo multus &
 in ore doctissimorum est frequens Apollodorus, qui uolumina scrip-
 sit περὶ θεῶν, καὶ ἡρώων. Ponticus porro Heraclides in libris
 λύσεων ὁμηρικῶν. post ubi de Apolline multa, & dijs cæteris
 hæc subnectit. ἡ κεῖνται δὲ ἡ περὶ τούτων ἀρχαίαι καὶ
 ἀπολλόδορος περὶ πᾶσιν ἱστορίαις ἀντιθέτω. & libro
 iiij. Arnobius, quis, inquit, spartanum fuisse Martem, non ne
 Epitharmus autor æster & quis in Thraciæ finibus procreatum
 non Sophocles Atticus eundem consentientibus theatris? quis men-
 sibus in Arcadia tribus, & decem uinctum? non Melæ fluminis
 filius? quis ei canes à caribus, quis ab scythis asinos immolari?
 non principaliter cum ceteris Apollodorus? horum librorum Sa-
 turnaliorum primo Macrobius ad quartum usq; & decimum ad-
 uocat infidem inquiring. Apollodorus libro xiiij. περὶ θεῶν, καὶ
 ἡρώων. scribit ἰώνιον solem appellari, Apollinemq; ἀρχὴν καί-
 τα κόσμον ἵεσθαι, καὶ ἵεσθαι, idest quod sol impetu feratur.
 Stephanus decimum, sextumq; de Arcadia agens, ἀπολλόδορος
 ἐν τῷ περὶ θεῶν ἐκκαίδεκάτῳ βιβλίῳ περὶ δῆμοντος
 φησιν. & quæ sequuntur; præducunt utiq; horum uoluminum
 auctoritatem, Apollonij Scholiastæ, libro primo, tertioq;. item
 Theocriti in secundi, noniq; edyllij commentarijs, necnon libro
 vi. & xiii. Athenæus, & cum his Ephesius Zenodorus, sine Zea

nobius in paræmia μῆλον ἡρακλῆς . Iam uero autores significandi , qui nostri huius Atheniensis Apollodori Grammatici pariter , & historici, horumq; trium uoluminum βιβλιοθήκης , ἢ ποδὶ θεῶν , mutuantur auctoritatem , in quæis principem dixerim Hephæstionem seu alium , quisquis est , qui Sophoclis tragædias enucleauit . etenim hic autor quæ de Phineo prodidit in Antigona , ex hoc habuisse se profitetur Apollodoro . nam dicit τὰ ὑτὰ δὲ ἰσορεῖ ἀρχιλόδωρος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ . identidem & qui Pindari Nemæa , Palamedes , aut Demeirius , seu quis est alius : de Castore , Pollucæq; agens , & Lynceo post multa , καὶ ἀρχιλόδωρος , inquit , κατηκολούθησε τῷ τὰ κύπρια πεποικῶπι . Item & qui Lycophronem enarrauit , cuius & nomen quoq; prodidit Stephanus , Theonem ratus , ἐν κύπρια , alij Duridem , alij Cæcin , nonnulli Isaacium , pleriq; Tzetzen appellauere . igitur Interpres Lycophronis , ὁ ν δ' , inquit , ὁ ἀγκῶνος ὑπὸς λυκούργου , ἢ κατὰ πινασ ποσειδῶνος , ὡς φησὶν ἀρχιλόγιος ὁ ῥόδιος ὁ τὰ ἀφ' ἰοναυπηγὰς γράψας , καὶ ἀρχιλόδωρος ἀθηνᾶος ἰσορικὸς . neq; sola mutuatur hæc ab Apollodoro , uerum et decem alia sicuti , quæ de Thetidis nuptijs , Achillesq; nomine , quæ de Palladio , & Pessinunte , quæ de Mopso , & Amphilocho , quæ de Nyctimo , & Lycaone , item quæ de Ganei , & sociorum , erroribus , deq; Hippolytæ amazonis morte . Idem ne progrediar longius , quàm institui , quæ de nomine amnis Neethi , ex filiabus Laomedontis , in quibus , ut locis alijs plurimis (quod & alibi diximus) hallucinatur , nam scribit ἐκλύθη δὲ οὐ τῷ κατὰ μὲν ἀρχιλόδωρον , καὶ λοιποῖς , ὅτι μὲν δὲ πλὴν ἰλίῃς ἀλώσιν αἱ λαομέδοντος θηγάτρεις , πριάμου δὲ ἀδελφαὶ αἰθυλλὰ , αἰνυόχῃ , μηδισιγῆσιν .

COMMENT.

cum libro tertio nomina hæc multo habeat aliter Apollodorus, nō mirum *Ζυγατέρας δὲ*, inquit, cum loquitur de Laomedonte, *ἡσιόνην, καὶ κύλλα καὶ ἀσύχων*. Sūpsit itē et pleraq; alia, quæ lector agnoscat, si exemplaria Apollodori, et Lycophronis confectat Interpretis. atq; idem hoc efficiat uelim in Homēri enarratore. qui non modo, quæ sumit, ad Apollodorum refert, ut exempli gratia, quæ de diluuiō, Pyrrhæ, Deucalionisq; lapidum in homines metamorphosi, de Europo, de filijs Deucalionis Hellene, Amphyclioneq; de Nomio Apolline, de quatuor Ephyris, de samothrace; uerum et libros nominat huius operis, primum, secundumq;, nempe rhapsodia Iliadis prima de Danaïis agens post multa *ἰσορεῖ*, inquit, *ἀρχιλόδωρος ἐν δυντέρω*. item secunda de Argiphonte Mercurij, cognomine, *ἡ δὲ ἰσορεῖα παρὰ τὴν* *καὶ τὰ παρὰ ἀρχιλόδωρον ἐν τῇ α*. quæ omnia probe nouit Ægius meus doctissimus et humanissimus, et aptissime diuisit intris lib. quin et Odysseæ Interpretes Didymus, siue Philoxenus, et Heracleon Glauci, nam hos retulit Stephanus in uocibus *ἀλλὰ* *καὶ δα*; *ἀρχιλλωνία*, *κροκύλιον*. is igitur odysseæ commentario ↓ de quatuor Mercurij locutus inuentis, literis, scilicet, Musica, Palæstra, et Geometria, subdit *ἡ δὲ ἰσορεῖα παρὰ ἀρχιλόδωρον τῷ ἀθηνάῳ* Postremo et Photio dicendi licentia danda est, qui trecentorum, et xx. amplius Auctorum opera per infinita diffusa uolumina; pessimo publico in arctum collegit: uerbo tamē uno (ut dicitur) quod uolumus, conficit: et epigramma etiamnum refert uoluminibus Apollodori adponi solitum, dignum non tantum ibi, sed ubiq; legi. audi Photium sic loquentem. *Καὶ ἀρχιλόδωρος γραμματικὸν βιβλιοθήκον ἀνεγείρει μοι, βιβλιοθήκῃ αὐτῷ ἐπιγραφῇ περιέχει τὰ πα*

λαίττατα τῶν ἐλλήτων, ὅσα τέ ποτ' ἔθρεον, καὶ ἡρώων
 ὁ χρόνος αὐτοῖς δοξάζειν ἔδωκεν ὀνομασίαν ποταμῶν,
 καὶ χωρῶν, καὶ ἔθνων, καὶ πόλεων, ὅθι καὶ τὰ πολλὰ,
 ὅσα εἰς τὸ ἀρχαῖον αἰὶαῖται. καὶ κατέκειτο μέχρι τῆς
 Ἰωϊκῶν, καὶ αἰδρῶν πνῶν πρὸς ἀλλήλους μάχας, καὶ ὄργας
 ἐπιτρέχει, καὶ τῆς ἀπὸ τροίας, πλάϊας πινάς, μάλι-
 στα δὲ ὀδυσσεώς· εἰς δ' ἂν αὐτῷ, καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλή-
 γει, σύνολος δ' ὅβι τὰ πολλὰ τοῦ βιβλίου, καὶ οὐκ ἄχρη-
 στος τοῖς τὰ παλαιὰ ἐπὶ μνήμης ἔχειν λόγων μεταποιοῦν-
 μένοις, ἔχει δὲ καὶ ἐπιχρημα τὸ βιβλιδάριον οὐκ ἄ-
 κομφοι τόδε.

Αἰώνων ἀπειρημα ἀφυστάμενος ἀπ' ἐμῶ

Γαυλείης μύθους γῶδι παλαιγενέας

Μηδ' εἰς ὀμβρεῖν σελίδ' ἔμβλεπε, μηδ' ἐλεγεῖν,

Μὴ βαγκὺν μοῦσαν, μηδ' ἐμελοραοῖν,

Μὴ κυκλίων ζήτη πολύθρονον σίχον, εἰς με γῶδι θρεῶν,

Εὐρύσεις εἰς μοῖ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

Extant hodieq; et expugnatoria urbium Apollodori nomine com-
 mentaria, huius an alterius non planè dixerim, titulo ἀρχαῖος
 δῶρα τὰ πολιορκητικὰ, quæ cum Daimachbi, Aibenhæi, Cæfis-
 by, Bitonis, Eappi, Philonis, Anibemij, eiusdemq; et similis
 argumenti libris aliorum complurium circumferuntur, aliud ad-
 diderim

diderim diligentiae meae indicium. citare Apollodorum praeter cæteros, quos lectione horum uoluminum excerpſimus, ac Pliniano statim more commentario huic nostro praeteximus, Castorem ὁ γὰρ τῶν ποταμῶν (quæ cum suis consarcinauit Eusebius) atq; hunc Castorem floruisse Tyberij Cæsaris principatu Sudines, uel Zopyrion autor est, differentiam quodammodo temporis indico, doctiorum in hoc iudicium, & cæteris meis expeto, & de Apollodori quidem breuitatis, & fastidij causa quia occupationibus tuis publico bono parcendum erat: nobisq; maiora aggressus, satis est retulisse, quæ dicta sunt ne fiat operosum coacervare in unum multa, & infinitum species ire per singulas, ergo exequemur reliqua propositi. Ego planè his meis adijci posse multa confiteor; nec dubitamus multa esse, quæ & nòs præterierint, homines enim sumus, librorumq; ac necessarioſam copia destituti & no- uercente fortuna, & urbe Roma (in qua aliud spectatur quàm genus, & uirtus) alijs occupati: succisuiſq; temporibus ista curamus. Iam tandem exit Ottho amplissime princeps, in manus hominum Apollodori opus, Græcæ, Latinaq; simul. quo in autore qd Benedictus Aegius meus edendo, uertendo, restituendo nitore pristino, quoad potuit, expoliento, atq; ornando præstitit: & quem amorem, Iamam, æter namq; sit gloriam opere tam egregio promeritus: præterquam quòd nunc uita, & posteritas indicabit. Testes, còsciq; nostrum utriusq; laborum, celeberrimi rerum antiquarum conseruatores, ne dum rei literariæ acerrimi patroni, ac defensores Achilles Maffeus, Gentilisq; Delphinus. testes amici alij literis, & ingenio præstantissimi, Carus Hannibal, Baptista Sigicellus, Antonius Augustinus, Alexandri duo, Pico- lominus, & Coruinus, Marcus Casalius, testes item alij quos

DE APOLLODOR.

longum esset enumerare. Deniq; & Fulvius Ursinus, iuuenis im-
 primis honestus, & ornatus: & supra quàm par sit eius ætati,
 Latine, & Græcæ eruditus. Ceterum quàm dicat apte Apollodo-
 rus, quàm dilucide, quàm docte, quàm nitide, atq; distinctè, lo-
 ca, ætus, tempora explicet, Heroum, Deorumq; matrimonia,
 successiones, natales, patrias, sepulchraq; dinumeret; tum quàm
 admittat excessus libens, sermonesue, aut casus mirabiles, uel
 euentus uarios: & alia iucunda dictu, aut legentibus blanda, per
 ocu, et per te ipsum nosces, uel si eadē cū Rodupho Pio, Alexandro
 Farnesio Collegis tuis amplissimis, aut Roberto nobiliori cōferas,
 Deniq; præstat in exhibendo, nunc Apollodoro Regius, quæ
 præstiterat olim poëta Ennius, Scipioni, Africani æuo, in Eu-
 beneri libris uersis, & pari (ni fallor) argumento inscribebantur,
 siue quemadmodum tradit Athenæus ἱεργῶς αἰὶα πορφύς.
 Genealogias Heroum, Deorumq; composuere Lesbius uel Mytil-
 lenæus Hellanicus, Pherecydes, & quidem non Syrius ille, sed
 alter: indigena Attici soli, & Arginaus Acusilaus, Theogon-
 nias, Epimenides, & Hesiodus, atq; horum omnium librorum
 uim, materiam, seriem, succum in libris Hygini recognoscas,
 quos appellauit Fabulas, Euanthem, Silenumq; secutus cū μῦθι
 ποίῳ, Ponticum uero Heraclidem cū λέξι αἰς, præcipue tamen
 Apollodorum, à quo non quædam interdum Hyginus (ut mos est
 scriptorum) sceneratur, uerumtamen ad uerbum penè, ordinè in
 multis præpostero, transtulit, neq; nominauit, idq; ego lectione
 sedula animaduerti, ac pluribus ut de autoribus etiam reliquis,
 priuatim, & prægrandi uolumine à nobis conscripto patefeci,
 hoc titulo de his, quæ Latini, de Græcis. scriptoribus desumpse-
 runt. Neq; porro eo tibi nostra consilio dedicamus, quo scimus

COMMENT.

plerosq; alios posthac facturos, qui tibi studiorum suorum opera nuncupabunt, illi enim id agent, ut te utunq; promercentur, alij ut fructuum aliquem sentiant iudicij tui de se; alij ut abs te tantu pbenitur, alij ob alias, et quide diuersas cas. Ego uerotibi de Apollodoro Athenesi comentatione hanc meam, deq; alijs inquam omnibus quorum apud utriusq; lingue uolumina memoria ulla extet, tam uaria obseruatione, fide tamen, & diligentia maxima conquisitam: dedico ut meam uel in te unum Principem, omni laudum, omni uirtutum genere cunctis anteferendum, obseruantiam, fidem, beneuolentiam agnoscas. Vale presidium & dulce decus meum, atq; ut cepisti, perge, fauere philologie sectatoribus, & Tertium tibi additissimum ama. *Rome Idibus Octobris. M. D. LV.*

QVIBVS IN COMMENTARIO

UTIMVR.

Aelianus	Artemidori Ephesi duo.
Alcmaeon.	Aristoteles.
Alex. Trallianus.	Arpocraton
Acusilaus.	Ammonius.
Apollonius.	Athenæus.
Apollodorus.	Arnobius.
Apostolius Byzantius.	Asper Grammaticus.
Anthemius.	Ælius Donatus.

AVCTORES.

A. Gelinus.

Epicharmus.

Epicurus.

B

Epimenides.

Bition.

Euambes.

Euhemerus.

C

Eustathius.

Caelius Aurelianus.

Eusebius.

Gæcis.

Eratoſthenes.

Callimachus.

Euphorion.

Castor.

Clemens.

F

Cor. Tacitus.

Ctesibus Heron.

Festus Pompeius.

D

G

Daimachus.

Galenus.

Demetrius Phalereus.

Demetrius Triclinius.

H

Diodorus Syracusanus.

Didymus.

Hecataeus.

Diogenes Laertius.

Hellanicus.

Dioscorides.

Heracleon Glanci.

Donatus.

Heracides Ponticus.

Duris Samius.

Hesiodus.

Herodotus.

B

Hephaestion.

Hieronymus.

Ennius.

Homerus.

AVCTORES

Hyginus.

M. Varro.

Mimnermus.

Meletius.

I

Isaacijs Tzetzes.

Isæus Orator

Interpretes.

Æschyli.

Apollonij

Aristophanis.

Euripidis.

Homeri.

Hesiodi.

Pindari.

Lycophronis.

Nicandri.

Theocriti.

Sophoclis.

L

Lactantius.

Lycophron.

Lycurgus.

Lucilius Tarræus.

M

Macrobius.

M. Tullius.

N

Neoptolemus.

Naucratis Erythræus.

O

Ocellus Lucanus.

Ostavius Oratianus

Oribasius.

P

Palæphatus.

Pausanias.

Pappus.

Parthenius Nicæus

Philo Byzantius

Paulus Æginetes.

Plutarchus.

Plinius.

Philoxenus.

Photius.

Philochorus.

AVCTORES.

Plaso.
Porphyrus.
Ptolemæus Eleutes.
Pollux.

Sudines, qui & Suidas.
Sophocleus.

T

Theon.
Theodorus Priscianus.
Tarræus.
Theophrastus.
Terentius.
Tzetzes.

Q

Quintilianus.

R

Rufus.

V

Varro.
Valerius Max.

S

Seneca.
Scipio Aphricanus.
Silenus Cbius.
Sophocles.
Stobæus.
Strabo.
Stephanus.

Z

Zenobius.
Zenodotus Ephesius.
Zopyrion.

FINIS.

Στέφανος ὁ Ἀζόγκωνος.
ἐν Περσέωνι ἔτι αὐκὰ.